

DÜNYANIN DEĞİŞİMİ
VE
ERBAKAN DEVRİMİ

Ahmet AKGÜL

15. Baskı

© Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın tamamı ya da bir kısmı 5846 sayılı yasanın hükümlerine göre, kitabı yayımlayan BUĞRA YAYINLARI'nın ve yazarın izni olmaksızın elektronik, mekânik, fotokopi ya da herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılamaz yayınlanamaz, depolanamaz.

Buğra Yayınları	15
Yazarı	Ahmet Akgül
Kapak & İç Düzen	Buğra Yayınları
Baskı-Cilt	Milli Basım ve Yayın Davutpaşa Cd. Güven Sanayi Sit. C Blok 83 201-202. Zeytinburnu-İstanbul Matbaa Sertifika No: 34486
15. Baskı	Haziran 2018
ISBN	978-605-4527-21-2
Kültür Bakanlığı Yayıncı Sertifika No	32860
Adres	Klor Farer Cd. Nusretbey Apt. No: 18 Bodrum Kat Sultanahmet-İstanbul Tel: 0212 516 52 62 e-posta: avciolyayinlari@gmail.com

DÜNYANIN DEĞİŞİMİ
VE
ERBAKAN DEVRİMİ

Ahmet AKGÜL

15. Baskı

İÇİNDEKİLER

• 15. Baskının Önsözü: Erbakan'ın Farklılıkları ve Şeytani Odakların Fırıldakları	7
• 9. Baskının Önsözü: Lider ve Devrim	19
• Önsöz	26
1- Giriş	31
2- Erbakan'ın Özgeçmişi.....	34
3- Şanlı Bir Mücadelenin Tarihçesi.....	44
4- Erbakan Nasıl Bir Ortamda Mücadele Vermekteydi?	69
5- MSP'nin Devrim Niteliğindeki Hizmetleri	78
6- Erbakan'ın Misyonu ve Milli Hedefleri.....	92
7- Milli Görüş'ün Müjdecileri.....	124
8- Güç Dengeleri ve Erbakan'ın TSK Sevgisi	138
9- Erbakan Hoca'mızdan Altın Sözler ve Hikmetleri	155
10- Dünyasını Değiştirmeden, Dünyamızı Değiştiren Şahsiyetin Son Öğütleri	169
11- Siyasi Feraset ve Fazilet Örneği.....	183
12- Siyaset; "Kap-Kaç" Fırsatçılığı Değil, Satranç Sabrı Gerekirirdi!.....	198
13- Refah-Yol Hükümeti.....	212
14- Refah-Yol'un Düşürülmesi	227
15- 28 Şubat'ın Siyonist Baronları ve İşbirlikçi Figüranları Kimlerdi?.....	238
16- 28 Şubat BOP'un İlk Kademesidir	257
17- Çekilmez Olanların Karakteri.....	277
18- Kayıp Trilyon Teranesi ve Tereslerin Terazisi.....	300
- Şiir: Hocam Sen Sabır Taşı mıydın?	309
19- Zafer Niçin Gecikmişti?.....	311
20- Erbakan Hoca'nın Yakın Çevresine İzlettiği Fransız Filmi	322

21- Milli Görüş İktidarını Bekleyen Tehlikeler ve Alınması Gereken Tedbirler.....	333
22- Erbakan ve Şeytanın “Dokuz”lu Çetesi.....	344
23- İstanbul Mitingi ve Çuvallayan TV.....	360
24- Erbakan’ın Atatürk Değerlendirmesi ve Mustafa Kemal’in Filistin Endişesi.....	370
25- Çağın Fatihi ve Üstün Silah Teknolojisi.....	386
26- Ya Erbakan’ın Adil Düzeni veya Amerika’nın Zilleti ve Esareti!.....	404
27- Yahudi Gözüyle ve Sözüyle; Erbakan Gerçeği.....	414
28- Erbakan Hoca’nın Tarihi Tespitleri ve Teşebbüsleri:	
I- Erbakan’ın Orjinal Kavramları ve Siyasi Stratejisinin Kodları.....	434
II- Erbakan Hoca’nın Tarihi İran Ziyaretinin Özeti: “İran Viran Olmayacak ve Yeni Bir Dünya Kurulacak”tı!.....	454
III- AKP Sayesinde Türkiye’nin “Batı Merkezli Eksen” Kaymamış, Ama Çivisi Çıkmıştı!.....	470
IV- AKP, Bir “Güncel Yanılgıydı”!.....	489
V- Meşhur İslamcıların Erbakan Gıcıklığı ve Aytunç Altındal’ın Enteresan Hatıraları.....	503
29- Oğuzhan Takımının; Hoca’nın: “Zihnen Hasta!” Dediği Abdullah Gül’ü Aday Yapma Çabaları, Erbakan’dan İntikam Alma Kasıtlı mıy- dı? Ama Hamdolsun ki Başaramamışlardı.....	528
• Son Tespit: Cumhurbaşkanı ve Başbakan Olmak Kolaydı; Zor Olan Erbakan Olmaktı!.....	577
• Ahmet Akgül Kimdir?.....	589

TEBRİK VE TAKDİR

Bu kitaplarımızın yayına hazırlanmasının her aşamasında, büyük bir özveri ve titizlikle çalışan ve katkı sağlayan, başta Osman Eraydın, Nail Kızıllan ve Ufuk Efe kardeşlerime, ve tabi Gebze, Konya ve İstanbul Milli Çözüm Ekibine en içten sevgi ve teşekkürlerimi sunuyorum.

Ahmet Akgül

15. BASKININ ÖNSÖZÜ

ERBAKAN'IN FARKLILIKLARI VE ŞEYTANİ ODAKLARIN FIRILDAKLARI

Bir insanın gerçek ayarı, Onun tarafıyla, yani sahip çıkıp savunduklarıyla doğrudan alakalıdır. Eğer bu şahıs, meşhur bir kimse ise, Siyonist ve emperyalist merkezlerin Ona bakış açısı ve yaklaşım tarzı da, Onu doğru tanımamız ve tartmamız bakımından çok önemli bir kriter olmaktadır. Siyonist Merkezlerce, kendi şeytani düzenleri açısından tehlikeli saydıkları, girişim ve projelerinden kuşku duydukları ve bu nedenle hakkında karalama kampanyaları başlattıkları, yetmezse ihtilal ve suikastlara başvurdukları böylesi şahsiyetlere yönelik nefret ve husumetlerini doğrudan açığa vurulmaktan sakınılmaktadır. Çünkü bu durumda iz'an ve vicdan ehli olanlar, o şahsiyete hürmet ve muhabbet duymaya başlayacaktır. Malum ve mel'un merkezler bunun yerine, o ülkedeki, kendi adamları ve elemanları olan, ama toplumda: *"Bilge kişi, istihbarat analizcisi, iktisat teorisyeni ve terör stratejisti"* diye öne çıkarılan ve saf insanlarca "Milli duruşlu insan" sanılan kimselerin diliyle, korktukları ve devre dışı bırakmaya çalıştıkları şahsiyetleri kötülelemeye ve kösteklemeye çalışmaktadır.

İşte Mahir Kaynak da bu maksatla eğitilip donatılan ve küresel Siyonist sömürü düzeninin yerli figüranı gibi davranan insanlar arasındadır. Eski MİT müsteşarlarından Fuat Doğu'nun *"Biz aslında MİT müsteşarı değil, CIA'nın şube başkanıydık!"* itirafında olduğu gibi, Mahir Kaynak da Siyonist ve masonik merkezlerin bir elemanı ve borazanı gibi davranmış ve bu tavırını özellikle çok derin ve gizli Erbakan karşıtlığıyla açığa vurmuşlardır.

"Bizim kullandığımız doğruların, sınırlarımız dışında bir anlam taşımadıklarının farkında mısınız? Millî olmak, alt sıralardaki doğruları kabul etmekle mi mümkündür? Biz, bizden ileri

oldukları söylenenlerin dogmalarını da aşan bir söyleme ulaşamaz mıyız?” (Komplo Yok Timaş yy. 1999 Önsöz) sözleriyle, Milli ve yerli değer ve doğruların, boş ve kof avuntular olduklarını, ülkemiz dışında hiçbir işe yaramadıklarını, bu nedenle küresel odakların “dogma”larını (yani Siyonizm’in dünyaya hâkimiyet amaçlarını ve araçlarını) kutsamak ve kullanmak gerektiğini savunmaktadır. 1995 Ağustos’unda CIA Başkanı’nın Türkiye ziyaretini yorumlayan şu yazı, onun gerçek ayarını ve yularını kimlerin tuttuklarını ortaya koymaktadır:

“CIA Başkanının gerçek misyonu, önümüzdeki dönemde, sıcak savaş da dahil birçok operasyonun merkezi konumunda olacak ülkemizi, tıpkı cepheyi teftiş eden bir komutan gibi, yakından görmektir. Yani Başkan bizimle görüşmek için değil, bizi görmek için gelmektedir. Belli başlı bütün istihbarat servislerinin at oynattığı ve oynatmaya devam edeceği ülkemizde, MİT’in tavrını, müdahale gücünü ve yönünü anlamaya çalışacaktır. Şüphesiz baktığı yer MİT’ten ibaret değildir. Amaçlanan, bütün siyasi yapının değerlendirilmesi ve buna uygun istihbarat stratejilerinin hazırlanmasıdır.”

Mahir Kaynak 1953’te Harp Okulunu bitirip orduya katıldı. 1967’de askerlikten ayrılıp İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesinde asistanlığa başladı. 1971’de Doç. olduğu süreçte MİT’e katılan Mahir Kaynak, 1980’de MİT’ten emekliye ayrıldı. 1971 askeri Müdahalesi öncesi oluşan cuntacı bir faaliyete “MİT Ajanı” olarak sızmıştı. Ama bu cunta mahkeme olunurken, yargılanıp cezalandırılmaktan kurtarılmak üzere, MİT onun kendi elemanları olduğunu bildiren bir resmi yazı gönderince deşifre olmuşlardı. Oysa cunta lideri Cemal Madanoğlu’nun en sadık elemanı konumundaydı. Hatta kendisi “Beni deşifre etmeselerdi, şimdi sol bir partinin lideri konumundaydım” itirafında bulunmuşlardı.

Ömer Lütfü Mete ile birlikte hazırladıkları “Erdoğan Operasyonu” (2008 Timaş yy.) kitabında, Sn. Erdoğan’ı kahramanlaştırmak amacıyla, “Onun önünün dış güçler tarafından kesilmeye çalışıldığı” imajını oluşturmaktaydı. Oysa daha önceki yazılarında “Milli Görüş tabanının, Erbakan’ın güdümünden çıkarılması ve yeni oluşan bu partinin Erdoğan gibilerle iktidara taşınması” gerektiğini defalarca vurgulamıştı. Yani kendisi de Sn. Erdoğan’ın bir dış proje olduğunu bilip durmaktaydı. Üstelik bu kitapta “Erdoğan’a karşı bir darbe hazırlığı yapıldığı”

havası oluşturularak bir nevi 15 Temmuz FETÖ kalkışmasının şifreleri aktarılmaktaydı.

Mahir Kaynak'ın 1992'den itibaren yazmaya başladığı AKTÜ-EL dergisindeki makaleleri de; Rahmetli Erbakan Hoca'yla ilgili saptama ve saptırmaları, Siyonist bir tertip olan 28 Şubat tezgâhıyla ilgili çarpıtma ve çamur atmaları, kendi ayarını açığa vurmaktan öte, birlikte katıldığımız ve yanlışlığını uyardığımız bazı konferanslarda da yaptığı gibi, sürekli inkâra ve olmadıklarını ispata çalıştığı ve komplo teorisi saydığı Siyonist ve masonik odakların Erbakan'la ilgili tavırlarını yansıtmaktaydı.

Bakınız Mahir Kaynak "Hikâye Bitti" başlıklı yazısında:

*"RP, siyasi iktidara esir pazarına girer gibi girmiştir. Olabildiğince çok şey bilmek ve bütün bunları sadece siyasette kullanmak istemektedir. MİT Müsteşarı, Komisyon'da sohbet ederek ve muhatabın Başbakan olduğunu söyleyerek, sorumluluğu ve inisiyatifi ona bırakmıştır. Orgeneral Koman, kendisinin şahıs olarak muhatap alınamayacağını, muhatabın MİT'le ilgili konularda MİT Müsteşarı, ordu konusunda Genelkurmay Başkanlığı olduğunu ifade ederek, Başbakan'ın uzaktan seyretmeyi tercih ettiği oyunun aktörü olmayı kabul etmemiştir... Taraflar durumun farkındadır. Devlet, siyasi amaçla kullanılacak bilgileri (Erbakan'a) vermemekte kararlıdır. İktidar (Refah-Yol ise) sorumlu olmayacağı bir yoldan olan biteni öğrenmekte ısrarlıdır"*¹⁾ diyerek Erbakan iktidarına yönelik ABD derin devleti sayılan Yahudi Lobileri baskısını ve Teoman Koman gibi yerli maşalarını haklı gösterme küstahlığındaydı. "Final" başlıklı yazısında ise:

"28 Şubat muhtırasının önemi, yumuşak görüntüsü nedeniyle yeterince anlaşılammış görünüyor. (Oysa) Gerçekte bugüne kadar yapılan darbelerden daha köklü bir biçimde siyasi değişiklikler öngörüyor. Bundan önce hiçbir siyasi akımın tasfiyesi söz konusu olmadı. Siyasi hayat çizgileri üzerinde, bazen yeni kadrolarla, çoğunlukla eskilerin yönetiminde sürüp gitti. Oysa bugün RP'nin ve benzeri bir partinin siyaset sahnesinde bulunamayacağı vurgulanıyor... RP'den istenen şey, ufak tefek kozmetik değişiklikler değildir. Din temeline dayalı bir siyasi faaliyete izin verilmeyeceği ve böyle bir akımı besleyen kurumların tasfiye edileceği söylenmektedir... Askerlere göre olay, sadece

1) Mart 1997

rejimi biçimsel olarak korumakla sınırlı değildir. RP'nin izlemek istediği politikalar devletin güvenliğini ve varlığını tehdit etmektedir."² diyerek, açıkça ve alçakça Siyonist merkezlerin ve yerli masonik işbirlikçilerinin diliyle konuşmaktaydı.

"Görülen Köy" başlıklı yazısında:

*"RP'nin tek kişiye bağlı yönetimi, hem avantajı hem de açmazıdır. Almanya her iki dünya savaşında yenilmesine rağmen bugün bir süper güçtür. Bu halkın yeteneklerinin ürünüdür. Oysa Erbakan yenilirse, kitlesinin aynı performansı göstermesi zor görünüyor. Bu yüzden bütün manevralar, Onu kitlesi ile ters düşürecek yönde uygulanıyor."*³ diyerek, hem Erbakan'ın yüksek liderlik yeteneğini hatırlatmakta, hem de Onu devre dışı bırakmadan Milli Görüş camiasının hıyanet odaklarının güdümlüne alınamayacağını vurgulayarak bu yöndeki şeytani çabalara destek çıkmaktaydı.

"Sert Önlemler" başlıklı yazısında ise Mahir Kaynak:

*"İdeolojik amaçlar (yani Adil Düzen, İslam Birliği gibi planlar) kimse için anlamlı değildir. Bir siyasi hareketi yürütenlerin belli bir inanç veya düşünce biçiminin fedaisi olduğu görüşü de yanlıştır. RP yönetiminin yüklediği siyasi rol ile kullandıkları ideolojinin ayrılmazlığı, ancak kişiler planında geçerli olabilir. Daha açık ifadeyle aynı siyasi misyon, başka bir ideolojiye ve kadrolara yüklenebilir."*⁴ diyerek, Milli Görüş'ün Erbakan'dan koparılacak, R. T. Erdoğan gibi kadrolarla yozlaştırılmasını ve sadece bir istismar aracı yapılmasını tavsiye buyurmaktaydı!

Yine "Görülen Köy" makalesinde;

"Artık cepheler belli olmuştur. Bir yanda Silahlı Kuvvetler'in önderlik ettiği bir güç, karşı tarafta hükümet vardır. Zıtlığın temelinde, görünüşün aksine, din belirleyici rol oynamamaktadır. RP'nin, dini sloganlarla peşinde sürüklediği kitleler, gerçek çelişkinin farkına bile varamamıştır. Hükümete itiraz, özellikle RP kanadının Türkiye'ye biçtiği rolden kaynaklanmaktadır ve bunun ülke güvenliğini tehdit ettiği düşüncesi, kaçınılmaz bir biçimde iç ve dış çatışmaların içine sürükleneceğimiz kanaati kemikleşmiş durumdadır. Böyle bir durum uzlaşma kapılarını

2) Mart 1997

3) Mayıs 1997

4) Ocak 1998

aralık bile bırakmaz. Ya RP bugüne kadar ileri sürdüğü, iktidara geldiğinde ürkek bir biçimde de olsa uygulamaya çalıştığı, dış politika ve güvenlik anlayışını terk edecek, ya da iktidardan uzaklaştırılacaktır.” diyerek, dış güçler ve işbirlikçiler adına Refah-yol iktidarına ve Erbakan’a saldırmaktaydı.

Masonların ve Siyonist odakların borazanı Mahir Kaynak “Öldüren Sürüklesin” yazısında ise:

“Yapılacak şey bellidir: Eğer DYP halinden memnunsa, hepimiz memnunuz. Ordu’nun telaşa kapılmasına gerek yoktur ve RP, Erbakan’dan ibaret değildir. Eğer günün birinde ülkemiz gerçekten bir sıkıntının içine girerse, RP’lilere, Çiller ve ekibinden daha fazla güvenebilirsiniz. Büyük çoğunluğu ülkesinin geleceğini her şeyin üstünde tutan RP tabanını, sırtlarında taşımak zorunda oldukları Erbakan kamburu yüzünden karşıya almak haksızlıktır. Bir avuç siyaset oyuncusunun sahnelediği bu çirkin bunalım senaryosunun heyecanına kapılıp halkın herhangi bir kesimini iç düşman saymak aymazlıktır.”⁵ diyerek, “Erbakan’ı Milli Görüş camiasının kamburu” saymaktan utanmamakta ve Hoca’dan kurtarılan RP tabanının rahatlıkla hizaya sokulacağını anlatmaktaydı.

Mahir Kaynak “Final” başlıklı yazısında da:

“Şu anda söz konusu olan duruma, RP’nin uyum sağlaması imkânsız görünmektedir. Eğer RP açısından bu durumdan nasıl kurtulabileceği düşünülürse, teorik çözüm bulunabilir. Erbakan’ın liderliği bırakması halinde, yeni birinin önderliğinde RP, İslamcı kimliğini koruyabilir. Bu değişimle birlikte, yeni yönetimin akılcı ve gerçekçi politikalar izlemesi halinde, İslamcı kimlik kimse için sorun teşkil etmez. Ancak RP’nin bunu yapması imkânsız denecek kadar uzak bir ihtimaldir ve sürecin dağılma yönünde işlemesi beklenir.

Şimdi de İslamcılar Erbakan’ın kavalının sihirli nağmelerinin peşine düşerek mukadder akıbetlerine düzgün adımlarla ilerliyorlar. Bugüne kadar kulaklarına fısıldanan bütün aşırı hedefler, anlamsız düşmanlıklar, yanlış ekonomik ve siyasal çözümler sadece onları bir arada tutmak içindi. Bunlar gerçekleştiremezdi. ‘Şimdi ayakları suya erdi, akılcı yolda yürüyecekler’ demek fazla iyimserlik olur. Nehre gidiyorlar. Boğulacaklar ve

sağ kalanlar hasım saydıklarının hizmetine girecekler.”⁶ diyerek, “Erbakan’ın RP Liderliğini mutlaka bırakması gerektiğini ve bunun gerçekleşmesi halinde Hak davasından kopan eski Milli Görüşçülerin, şimdi AKP’liler gibi önceden hasım saydıkları ABD ve AB gibi güçlerin hizmetine gireceklerini” belirtip kerametlerini ortaya koymuşlardı. Neden “Mahir Kaynak gibiler, Siyonist merkezlerin borazanıdır?” tespitinde bulunduğumuzu, artık okurlarımızın daha iyi anlaması lazımdı.

Mahir Kaynak “Tülün Ardındaki” yazısında ise:

“(28 Şubat sürecinde) Siyasetin ve siyaseti oluşturduğu varsayılan kurumların günlük kavgaları arasında geleceğimizi şekillendirecek oluşumlar, hemen hemen hiç tartışılmadan gerçekleştiriliyor... RP’nin devre dışına çıkarılmak istenmesi, bu yeni şekillenmeye karşı oluşuna bağlanabilir. Kuruluşlarında hiçbir rolü olmadığı imam hatip liselerinin Ona kapatılmak istenmesi, bu okulların sorun olmasından kaynaklanmıyor. Sorun buradan yetişenlerin, siyasal İslam tarafından belli bir dış politika ve güvenlik anlayışına göre yönlendirilmesi. Eğer bu kişilerin talepleri sadece yaşam biçimleri ile sınırlı kalsa, herhangi bir çatışmanın olmayacağı çok açık.” sözleriyle, İmam Hatiplilere ve onların beslendiği Kur’an-ı Kerim’e ve İslami prensiplere ve özellikle DİNİ HÜKÜM’lere ne denli karşı olduklarını vurgulaması, tam bir marazlı münafık mantığıydı.

“İki Tez” başlıklı yazısındaki:

“RP’nin kapatılması halinde muhtemelen iki kampa ayrılacak RP’lilerin ana gövdesinin, ABD karşıtı cepheye yer alacağı umuluyor.” sözleri ise; RP’nin kapatılmasının ve Erbakan’ın yasaklanmasının, Sn. Erdoğan’ın önünün açılması ve iktidara taşınması için hazırlanan bir dış senaryo olduğunun itirafıydı.

Bu Siyonizm’e hizmette “Mahir” Kaynak “Dışarıya Bakın” yazısını:

“Özellikle askerlerin, adı Atatürkçülük bile olsa, ideolojileri bir yana bırakıp strateji konuşmaları, dünyaya bakmaları gerekirken RP’nin dalgalandırdığı sularda boğuşmaları hüzün veriyor.”⁸ şeklinde bitirerek, 28 Şubat sürecinde Milli ve vicdani tavır takınan ve Erbakan’ın yanında duran askerleri (Komutan

6) Mart 1997

7) Mayıs 1997

8) Kasım 1997

ve kurmayları): *“Milli Görüş dalgalarında boğulmakla”* suçlayıp saçmalamaktaydı. Oysa siyaset ve strateji dehası olan Erbakan Hoca, “TSK içindeki Milli düşüncelilerle, kirli güdümlüleri kapıştırma ve Kahraman Ordumuzu yıpratıp devletimizi kolay yıkma hesaplarını boşa çıkarmak üzere; partisini, hükümetini ve şahsi menfaatlerini feda edip, 28 Şubat’ın daha yumuşak atlatılmasını sağlamıştı!..

Zaten “Kim Yapıyor?” başlıklı makalesinde:

“RP yönetiminin, (28 Şubat sürecinde) sonuçları bilinmesine rağmen yangına körükle gider gibi İslami sloganları öne çıkarılması, bir inadin veya kararlılığın ifadesi midir? Bunun bilinçli bir politikanın eseri olması ihtimali hiç mi yoktur?”⁹ diye soran Mahir Kaynak, Erbakan Hoca’nın bu stratejik tavrının farkına vardığı, en azından malum ve mel’un odakların bunları kulağına fısıldadığı anlaşılmaktaydı.

Mahir Kaynak, ne kadar demokrat ve ne denli Milli tavırlı olduğunu ise;

“Refahyol’un devrilmesi ve RP’nin kapatılması, sivil siyasetin etkinliğinden ve bunların yönetimi belirlemesinden kaynaklanmadı. Siyasetin kalın çizgileri ve ana yönleri zaten siyasi iktidarların yetki alanının dışındaydı. (Ancak) RP’nin, ülkedeki yönetici çekirdeği belirleyecek kadar oy alması beklenmiyordu. (Yani dış güçler ve masonik merkezler aldanmışlardı.) Zaten oy, tek başına ülkeyi yönetmeye yetmezdi. (Siyonist odakların müsaadesi lazımdı.)¹⁰ ifadeleriyle açığa vurmaktaydı.

Hatta, RP’nin kapatılmasından sonra kurulan Fazilet Partisi’nin de *“Erbakan’ın güdümünde kalırsa kapatılacağını”* şu sözlerle hatırlatmıştı:

“Bu yüzden Fazilet Partisi’nin Refah’ın devamı olup olmadığına, kadrolarına veya ideolojisine bakarak değil, Türkiye’nin rotasını nasıl çizmek istediğine göre karar verilecektir. Ordu’da etkin kanat, kendisiyle aynı düşünceleri paylaşırsa bile sivil siyasetin mutlak egemenliğine izin vermez. Bu alandaki örgütlenmelerin dar bir kadronun elinde bulunması, manipülasyonlara açık olması güvensizlik nedenidir. İtiraz istikamete değil, gücün yapısındadır.”¹¹

9) Nisan 1998

10) Mart 1998 / Ara Rejim

11) Mart 1998 / Disiplinli Demokrasi

Yani, Türkiye'yi küresel sistemin (ABD, AB ve İsrail'in) güdümünden çıkarıp, Erbakan'ın tarihi projeleri istikametine yönelecek bir Fazilet Partisinin de kapatılacağını; ama Milli Görüş'ün, Numan Kurtulmuş ve Abdullah Gül gibilerin güdümüne bırakılması halinde ise kapatılmaktan kurtulacağını, ordu içindeki etkin kanadın (NATO'ya ve masonluğa bağlı olanların), halkın iradesini ve seçim neticelerini hiçe sayacaklarını vurgulamaktan hiç sakınmaması ve sıkılmaması da, hem kendi ayarını, hem de tüm şer odaklarının ve şeytani yapılanmaların çok derin Erbakan kuşkularını ortaya koymaktaydı...

Erbakan Hocamızın; Hz. Âdem'den (as) günümüze kadar insanlık tarihinde hiçbir şahısta görülmeyen farklılıkları.

Peygamberlik (Nübüvvet ve Risalet) Allah'ın özel tayin ve takdiridir, en yüce mertebedir. Peygamberlik makamına çalışarak ulaşmak mümkün değildir. Ancak aşağıdaki gibi farklı bir özellik olarak şu tespitlerin yapılması munasıptir:

1- Hz. Adem (as)'dan bizim Peygamberimize (SAV) ve Efen-dimizden bugüne kadar Erbakan dışında hiçbir zatın karşısında; Hristiyan'ından Yahudi'sine, putperestinden ateistine tüm kâfirlerin ve din istismarcısı münafık kesimlerin böylesine ortaklaşa düşman olarak birleştikleri görülmemiştir.

2- Tarih boyunca hiçbir zatın düşmanlarının; ekonomik, siyasi, teknolojik ve askeri yönden Erbakan Hocamızın düşmanları kadar güçlü oldukları tespit edilmemiştir.

3- Tarih boyunca Erbakan Hocamız dışında; hiç kimse; İslam Birliği Teşkilatı, İslam Ortak Pazarı, İslam Kültür İşbirliği Teşkilatı, İslam Dınarı, İslam Savunma Paktı gibi evrensel kurumları ve bunlarla ilgili kuralları hazırlayabilmiş değildir. "Adil Düzen" projeleri de Hocamızın bir eseridir.

4- Hz. Adem (as)'dan günümüze kadar; kendi içinden ve çevresinden; makam ve imkân sağladığı, bakan ve belediye başkanı yaptığı, meşhur edip öne çıkardığı kimselerce, Erbakan Hocamız kadar hıyanete uğrayan başka bir zat bilinmemektedir.

5- Tarihin hiçbir döneminde, Erbakan Hocama yaptıkları düşmanlık karşılığı hıyanet edenler böylesine yüksek makam ve imkânlarla ödüllendirilmemiştir. Ona hıyanetin; nicelerine Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, Bakanlık ve Belediye Başkanlığı kazandırdığı inkâr edilemez bir gerçektir.

6- Siyonist şer cephesinin yüzyıllardır hazırladıkları ve bütün dünyayı hegemonyaları altına soktukları askeri silah sistemlerini boşa çıkartacak, ama çok ucuza mal olacak ve toplu tahribat ve katliamlara yol açmayacak teknolojik bilgi ve projelere sahip ve bunların önemini ve gereğini müdrik Erbakan dışında hiç kimse görülmemiştir.

7- Efendimizden sonra gelen İslam Âlimlerinin pek çoğunun sözleri, eserleri ve isimleri şer cephele ve Siyonist merkezler tarafından istismar edilebilmiş, onlarla ilgili konferans seminer ve anma etkinlikleri düzenlenip kendi şeytani hedefleri yolunda yararlanmaktan çekinmemişlerdir. Ancak ERBAKAN Hocamızın hiçbir sözünü ve projesini istismar edip, kendi hesapları ve çıkarları doğrultusunda kullanmaya girişmemişlerdir.

İşte Erbakan gibi, *Rahmanilerin umut yıldızı, şeytanilerin ise korkulu rüyaları olan*; İslam dünyasının ve mazlum insanlığın kurtuluşu adına, ne ondan önce, ne ondan sonra, ciddi, gerçekçi ve cesaretli plan ve programlar ortaya koyabilen hiç kimse -ne ülkemizde, ne yeryüzünde- çıkmamış bulunan bir Zat'ın, şuurlu ve sorumlu talebesi ve takipçisi olmak Milli Çözüm Ekibinin en büyük şansı ve şerefi sayılmalıdır.

Dış odakların ve içerideki adamlarının, halâ her fırsatta Erbakan'ın aziz hatırasına ve tarihi programlarına sataşmaları ve bunları gözden düşürmeye ve gizlemeye çalışmaları, bunlar yetmezmiş gibi Fehmi Çalmuk gibi bazı eski Milli Gazete yazarlarının: *“Erbakan, Şeyhlerinin ve M. Zahit Kotku Hz.Jerinin sayesinde ve yönlendirmesiyle tarihi girişimlerine başlamış ve başarmıştır...”* (Yani asıl marifet ve meziyet onlarındır.) *“Tayyip Erdoğan da Erbakan'ın devamıdır ve Onun yolundadır...”* veya *“Tayyip Erdoğan'ın karşı çıkılan bazı irtibat ve icraatlarını Erbakan da yapmıştır...”* kanaati oluşturmak için yazıldığı sırtan kitapları da (ki bunlar yanlış yorumlanan ve çarpıtılan bazı doğrulardır.), Ondan halâ ne denli korktuklarının ve kurtulmaya çalıştıklarının bir kanıtıdır. Bu mel'anet ve hiyanet odaklarının *“Erbakan'ı öldürmek yeterli değildir, üzerine beton dökmemiz gerekir”* itirafları da bu derin kuşkularını yansıtmaktadır. *Erbakan Hocamızın, Adil Düzen ve İslam Birliği Projelerine; Irkçı emperyalizmin üstün silah sistemlerini geçersiz kılacak harika teknolojik girişim ve müjdelerine, asil sahip çıkması, tabana ve topluma anlatması gereken Partinin ve Vakfın, bu konulara hiç*

değınmiyor olması veya üstünkörü geçıştirmeye çalışması da, üzerinde dikkatle ve ibretle durulması gereken bir yaklaşımdır.

Şimdi bu konuyu “*Erbakan Devrimi*” kitabımızla ilgili bulduğum önemli bir anımı değerli okurlarımızla paylaşarak tamamlayalım:

1998 senesiydi. Planlanan seminer ve sohbetlere katılmak ve bazı araştırmalar yapmak üzere ve uzunca bir süre Mısır’da kalmak niyetiyle Kahire’ye gitmiştim. Orada iken, Türkiye’de 312’ye muhalefet gerekçesiyle hakkımda açılan mahkeme neticelenmiş, 1 yıl kadar ceza aldığım bana haber verilmişti. Hapse girmemek için Mısır’da kalmam teklif edilse de; “*Ülkemin zindanlarını başka yerlerin saraylarına tercih ederim.*” diyerek Türkiye’ye gelmiş ve Keban Cezaevinde infazımı çekmiştim. Cezaevinden çıktıktan sonra Erbakan Hocamın koruma polislerinden ve özel hizmet görevlilerinden Osman Akgün Bey’i arayarak, “*Hocamı çok özlediğimi, izin verilerse Ankara’ya gelip ziyaret etmek istediğimi*” kendilerine iletmesini söylemiştim. Birkaç gün sonra bize dönen Osman Akgün; “*Erbakan Hocamızın bu talebimizi kabul ettiklerini, ancak kendilerinden önce Şevket Kazan Bey’le görüşmem gerektiğini*” belirtmişti. Oysa Şevket Kazan’la birbirimizi sevmezdik ve uzun zamandır da görüşmezdik. Ama Hocamın emri üzerine “*Bu durumu Şevket Bey’e bildirmesini*” Osman Akgün’den rica etmiştik. O da kendisiyle görüştüktan sonra *bunu kabul etmediğini ve benimle görüşmeyeceğini* bildirmişti ve zaten bu habere de özellikle sevinmiştim. Ama birkaç gün sonra her ne düşündü ise, o zaman il başkanımız olan Av. (Prof.) Hasan Tahsin Fendoğlu’nu arayan Şevket Kazan, bizimle görüşebileceği haberini göndermişti. Mecburen kalkıp Ankara’ya gittim. Balgat’taki Genel Merkezde Şevket Kazan Bey’in odasında bir araya geldik. Şevket Bey, “*Bazı fevri ve yersiz söylemlerim nedeniyle bize gücendiğini, ama samimiyetimi, dürüstlüğümü ve bilgi birikimimi sevip sahiplendiğini ve artık geçmişte olup biteni unutmamız gerektiğini*” ifade etti. O sırada farklı illerden gelen parti temsilcileriyle, Sn. Recep T. Erdoğan’ı partimize Genel Başkan yapma kulislere hayret edip kendisine “*bugün yarın ayrılıp gitme hazırlığındaki bu kişiyi yersiz ve gereksiz şekilde önemseyip öne sürmelerinin*” çok yanlış olacağı ve yıkıcı sonuçlar doğuracağı konusundaki kanaatlerimi belirtince, bana: “*Hayır! O çok sadık ve*

sağlam birisidir ve partimizin başına geçecek yetenektir.” deyinince doğrusu hayret etmemiştim. Çünkü amaçlarını ve ayarlarını bilmekteydim ve Milli Görüş’ü olduğu gibi Tayyip Erdoğan’a teslim edip tesirsiz hale getirme gayretlerini de çoktan sezmişim. Hatta Şevket Bey bana: *“Ben defalarca uçakla Ankara’dan İstanbul’a, oradan Pınarhisar Cezaevinde Tayyip’i görmeye ve ona taktikler vermeye gittim. Hatta Erol Toy’un yazdığı “imparator” kitabını kendisine hediye ettim.”* deyince *“Beyim, sizin ziyaret edip teselli ve öğüt vermeniz için ille de belediye başkanını mı olması gerekir. Biz ondan iki misli fazla ceza çektik, hem bu davada ondan kıdemliyiz. Haydi bizi ziyarete gelmediniz, hiç değilse telefon açıp bir geçmiş olsun diyebilirdiniz!”* demiştim. Bu bahsettiği Erol Toy’un imparator kitabında ise, *Türkiye gibi ülkelerde Başbakan ve Cumhurbaşkanı olmak ve iktidarda kalmak için, kesinlikle Siyonist dış güçlere ve masonik merkezlere yaranmak ve yaşamak gerektiği* öğütlenmekteydi.

Neyse, işte o görüşme sırasında Şevket Kazan Bey bana: *“Hazır gelmişken, bir konudan da seni haberdar edeyim. Ben Erbakan Hocamızın hayatını ve icraatlarını anlatan bir kitap hazırlığı içindeyim. Sizin Erbakan Devrimi kitabınızdan da oldukça istifade ettim. Bunları bilginiz ve izniniz olsun diye söyledim.”* demişlerdi. Biz ise Şevket Bey’in ve Oğuzhan Asiltürk ekibinin niyetini ve tıynetini bildiğimiz için, Erbakan Hocamızın kendi hayatını ve hatırasını bu kişilerin yazmasına, Milletimizi ve gelecek nesillerimizi yanıltmasına asla müsaade etmeyeceğini düşünmekteydik.

Oradan ayrılıp Erbakan Hocamızla görüşmek üzere Balgat’taki konutuna gittim. Benim ve oradaki görevlilerin tahmin ve beklentilerimizin tam aksine, Aziz Hocam hemen içeri alınmam konusunda talimat vermişti. Oysa saatlerdir görüşme fırsatı için Parti üst yönetiminden, yurt içinden, dış ülkelerden çok önemli şahsiyetler salonda beklemekteydi. Hocamın huzuruna kabul edildiğimde, hal hatır sorma faslı bitince, ilk olarak, biraz önce ve kendi talimatları gereğince görüştüğümüz Şevket Kazan’la ilgili, *bana nasıl davrandığını ve Tayyip Erdoğan’la ilgili tavrını* içeren bir soru yöneltmiş, ancak sesini, mimiklerini ve vücut hareketlerini acayip şekilde değiştirmek suretiyle, *benim sezdiklerimle kendi bildiklerinin aynı olduğunu* açıkça ve çok şaşırduğum bir tarzda göstermişlerdi. O görüşmemiz yaklaşık 40

dakika devam etmiş, Aziz Hocamız, yazılarımızın, kitaplarımızın, konferanslarımızın ve hele özel sohbet konularımızın; hem doğruluğunu ve uygunluğunu, hem de bunlara ihtiyaç duyulduğunu ima ve ifade etmişler, daha başka taktik ve tavsiyeler de öğütlemişlerdi.

Konuttan ayrıldıktan sonra, Genel Merkezdeki ve yan birimlerdeki bazı arkadaşlara; *“Şevket Kazan Bey’in Erbakan Hocamızı tanıtan bir kitap hazırlığına giriştiğini, neredeyse basım aşamasına gelindiğini, her halde yakında izin almak ve bir takdim yazdırmak üzere yanına gideceğini... Fakat, deneyimlerime ve önsezilerime göre, Erbakan Hocamızın bu girişime asla müsaade etmeyeceğini... Çünkü Onunla ilgili kitabın, ancak Ona inanan, Onu anlayan ve tam bir sadakatle bağlanan birilerince yazılabileceğini ve işte “Dünyanın Değişimi ve Erbakan Devrimi”nin bu hedef ve hikmetlere hizmet etmeye yettiğini”* hatırlatınca bana: *“Yine hayal aleminde gezdiğimi ve Hocamızın Şevket Beyi reddetmeyeceğini”* söylemişlerdi.

O günden sonra merakla ve dikkatle takip etmiştim. Şevket Beyin bir kısmını bizim kitabımızdan alarak aylar boyunca emek verdiği ve basım aşamasına geldiği o kitabı bir türlü gerçekleştirmemişti. Öyle anlaşılıyor ki, Hocamız bunu kesinlikle engellemiş ve hayatta olduğu süreçte de asla izin vermemişti.

Aziz Hocamızın, “Dünyanın Değişimi ve Erbakan Devrimi” kitabımızı Altınoluk’ta ve başka ortamlarda kendilerine imzalatmak isteyenleri asla reddetmediğine ve bunu memnuniyetle yerine getirdiğine bizzat şahidizdir. Ayrıca Hanım komisyonlarının seminer ve sohbetlerinde bu kitapla birlikte “Mesaj ve Metot-Teşkilatçılık” kitabımızı tavsiye ettiklerini de o dönemde gelip bize haber vermişlerdi.

AHMET AKGÜL

11 Nisan 2018

Gebze

9. BASKININ ÖNSÖZÜ

LİDER VE DEVRİM

Liderlik, talihli bir sanat ve tabii bir ihtiyaçtır. Bir vücut için beyin ne ise, bir toplum için de lider aynı konumdadır. Aynı amaç ve ihtiyaçlar için bir araya gelmiş, küçük büyük her toplum kesiminin ve her insan kümesinin, değişik yetki ve yeteneklerde bir başı mutlaka vardır. Çünkü başsızlık veya başıbozukluk, dağınıklığı ve başarısızlığı doğuracaktır.

Dini, askeri, ticari ve siyasi sahalardaki liderlik olgusu nasıl vazgeçilmez bir unsur ise, tarihi değişimlere öncülük edecek büyük liderlerin önemi ve gereği de tartışılmazdır.

Lider, her işi tek başına yapan bir süpermen değil, başarı için gerekli her türlü organizasyonu yapan, bunların arasındaki koordineyi kuran ve otoriteyi sağlayan insandır.

Özellikle, askeri işgallerin, ekonomik ve siyasi krizlerin ve ahlaki çöküntülerin yaşandığı toplumlar, kurtarıcı aramaya ve dolayısı ile liderlik kabiliyeti ve karakteri taşıyan kimseleri meydana çıkarmaya müsait ortamlardır.

Sadece olanları gören değil, olacakları da hesap edebilen... Yalnız bugünleri kurtarabilen değil, yarınları da kurgulayabilen... Geçmişini değiştiremeyeceğini, ama geleceği şekillendirebileceğini düşünen... Yapılan haksızlık ve yanlışlıkların perde arkasını ve çözüm yollarını topluma gösterebilen... Doğuştan taşıdığı üstün yetenekleri, ciddi ve disiplinli bir eğitim, deneyim ve birikim süreciyle geliştirebilen liderlere ihtiyaç duyulan durumlar, tarihi değişim ve dönüşüm noktalarıdır. Ancak bu fırsatları istismar eden bazı kişi ve çevrelerin kurtarıcı rolüyle sahte kahraman olarak ortaya çıktıkları ve bu suni liderlerin 'toplumsal uyku hapları' gibi kafaları ve kalabalıkları uyuşturdukları da unutulmamalıdır.

Oysa toplumu uyutan değil uyandıran, oyalayan değil olgunlaştıran, suskunlaştıran değil sorgulayan ve sorumluluk taşıyan, dejener olmuş dünya nizamına ve devlet hukukuna razı olmayıp, hukuk devletini ve adalet medeniyetini amaçlayan, kısaca halkının 'kuv-

vetin hukukuna değil, hukukun kuvvetine' inanan kimseler olmasını sağlayan liderlere sahip çıkılmalıdır.

Ama maalesef dünyamız hep yanlış rolleri oynayan insanların dolaştığı bir sahne görünümündedir. Kendi kabiliyet ve kapasitesinin çok ötesinde işlere girişen ve karanlık merkezlerin güdümlü kuklası haline gelen zavallı kimselerin liderlik hevesleri, toplumsal birikim ve beklentileri istismara yöneliktir.

Evet, günümüzün en büyük problemi, mantıkların makineleştirilmesi, düşünme, değerlendirme ve doğru karar verme yeteneğinin körleşmesi ve insanların bilgisayar donanımlı bir robot haline dönüştürülmesidir. Böylece, medya marifetiyle, kalabalıkların uzaktan kumanda ile yönlendirilmesi daha kolay hale gelmektedir. Öyle ise kendisi bazı merkezlerce güdülen, yani kendi kendisini bile yönetemeyen ve kendi nefisini yenemeyen zavallı kimseler, başkalarını nasıl yöneteceklerdi?

Liderlik, her şeyden önce hürriyet, haysiyet ve hamiyet ister... Yani, maddi ve manevi bağımsızlık, onur ve saygınlık, gayret ve kararlılık gerektirir.

Liderlik ciddiyet ve cesaret işidir. İnanç ve ideallerine değil, ihtiraslarına ve masonik mihraklara bağımlı, kiralanmaya ve kullanılmaya yatkın; riskli ama şerefli girişimler yerine, garantili ve geçici heyecanlara alışık tiplerle kurtuluşa erişmek mümkün değildir. Elbette lider, hiç korkmayan ve kuşku duymayan değil, ama korkuları ve kuşkuvarlıkları yenebilen kimsedir. Bazıları makam ve yetki gücüyle bir teşkilatı yönetebilir, ama yönlendiremez... Yani, hayırlı ve başarılı hedeflere doğru, toplumu ve teşkilatı manipüle edemez. Bazıları bilgi ve becerisiyle insanları etkileyip yönlendirebilir, ama yönetemez... Gerçek liderler ise, hem yönlendirmesini, hem de yönetmesini iyi bilen şahsiyetlerdir.

Liderlik, bir bakıma, farklı katmanları, kendi başkanları vasıtasıyla yönetmek ve yönlendirmektir. Bunun için de organizasyondaki birim ve ekip başkanlarının kabiliyet ve karakterini iyi tespit edip onlardan olduğunca yararlanabilmelidir. Ekip başkanlarının ve hizmet elemanlarının adlarını, soyadlarını, genel durumlarını, özel sorunlarını, zaafiyet noktalarını, bilgi ve beceri sahalarını iyi bilmeyen liderlerin, onlardan verimli yararlanma şansı düşecektir. Bunun için de, uzun bir geçiş süreci ve deneme dönemi gerekmektedir.

Ekip çalışmalarına önem vermeyen, çevresine güven telkin etmeyen, duyarsız ve tutarsız kimseleri münasip şekilde değiştirme-

yen, zararlı urları ve unsurları devre dışına itmeyen veya Sultan Abdülhamit gibi “bazı mecburiyetlerle hain tiplere zahirde etiket ve rütbe verip gerçekte bütün yetkilerini kendisi üstlenmeyen” başarılı ve hayırlı hizmetleri ödüllendirmeyen, asli değerlere ve prensiplere sadık kalarak kendini yenilemeyen, değişimci ve girişimci bir tavır sergileyemeyen liderler, zamanla saygınlığını ve ağırlığını yitirecektir.

Problemleri ve projeleri önem ve öncelik sırasına göre ele almayan, zamanla özelliğini ve güncelliğini yitiren konuları ve kararları bırakamayan, girişim ve gayretlerindeki eksiklik ve eğrilikleri fark edip bunlardan uzaklaşmayan, kısaca özünü koruyarak değişim ve gelişime uğramayan ve şartlara göre manevra kabiliyeti olmayan kimseler, beklenen başarıya erişemeyecek, toplumun kem talihini yenemeyecek ve tarihi dönüşümleri gerçekleştiremeyecektir. Çünkü tarih, kazananlar tarafından yazılan bir ibret belgesidir. Ve bir sayfa tarih, bir cilt mantığa bedeldir. Ve bu anlamda başarı bir sonuç değil, mücadele dolu bir süreçtir. Düşüp kalkmalarla devam eden uzun bir yolculuk gibidir.

Herkes hata yapabilir, bu normaldir. Anormal olan hatasını görmemek ve düzeltme gayreti göstermemektir. Kendi hatasını hoş görmek ve kılıf geçirmek basitlik alametidir. İnsanın en kolay aldatacağı kimse maalesef yine kendisidir. Başkalarını affetmek fazilet, ama kendi nefsimizi affetmek acziyettir. Asıl marifet, hiç düşmemek değil, düştükten sonra kalkmasını ve yeniden hedefe doğru koşmasını bilmektir.

Kendi hatasını “tecrübe” diye geçiştiren, ama aynı hatayı sürekli tekrar eden kimseler, nefislerinin kölesidir. Evet büyük adamların ve büyük adım atanların düşme riski de büyüktür. Ama bunlardan sadece ders almasını bilenler hedefe yürüyecek ve gönüllerde yükselecektir.

Büyük liderler, gerektiğinde kendi boşluğunu dolduracak ve yokluğunu unutturacak çapta, ‘çekirdek kadroları ve lider adayları’ da yetiştirirler. Asırları aydınlatan büyük liderler, güneş gibidir. Onun ışığını her tarafa yansıtan, “ay misali uyduları” olagelmıştır. Bu seçkin ve seviyeli elemanların yetiştirilmesi, ayrı bir özellik ve gizlilik gerektirebilir. Bunlar uzun bir zaman resmi görevlerden ve gözlerden uzak tutulabilir. Ve tabii asıl önemli ve gerekli olan; şuurlu ve sorumlu bir teşkilat kurabilmektir. Yoksa ancak süper beyinler tarafından idare edilebilecek pejmürde bir kurum veya toplum, her an çökmeye hazır vaziyettedir.

Sonuç olarak, başarmak ve kazanmak; eldeki imkânları, elemanları ve fırsatları çok iyi değerlendirmeyi gerektirir. Çünkü senin kaçırdığın fırsatları mutlaka bir başkası ele geçirecektir. İşte liderlik uygun kararı uygun zamanda verebilmektir. Unutmayın başarılı bir takımın veya teşkilatın pek çok elleri olabilir, ama beyni tektir. Ve birçok lider, kabiliyetsizliğin değil, imkân ve fırsatları israf etmenin cezasını çekmiştir. Lider şahsiyetlerin zamanı iyi kullanması kadar, zamanlaması da mükemmeldir. Nerede susup nerede konuşacağını, hangi durumda hangi adımı atacağını bilmeyenler, erken açan çiçek konumuna düşecektir.

Her başarılı kimse, sürekli boğuşmakla ve birçok başarısızlıkla dolu nice yıllar geçirmiştir. Uzun zaman seni görmezlikten gelen, hatta engelleyen kötü ve kıskanç kimselerin, başarılı olunca sana iltifatlar yağdırması da, yine hayatın ayrı bir cilvesidir. Oysa yenilgiler bir sonuç ve tükeniş olmadığı gibi, başarılar da bir hedef değildir. Asıl marifet: Milletine ve insanlık âlemine, maddi ve manevi yönden hizmet için akılcı ve kalıcı projeler üretmek ve bunlara karşı çıkan şer cephesinin saldırılarını, sabır ve cesaretle göğüslemektir. Bütün bu gayretlerin gayesi, kulluk imtihanını kazanabilmek ve sonsuz mutluluğu yakalayabilmektir.

İşte günümüzde gerçek ve örnek bir lider tanımak isteyenler, Erbakan Hoca'yı ve mücadele dolu hayatını takip etmelidir. Ve elinizdeki kitap asıl bu amaca yöneliktir.

Peki Erbakan; ülkemizi, bölgemizi ve tüm insanlık âlemini etkileyecek hangi değişimlere öncülük etmiştir ve hangi aşamaya gelinmiştir?

İşte Erbakan hareketinin ana başlıkları:

A- Türkiye'de:

1- Siyonist Haham Haim Nahum doktrini çerçevesinde yozlaştırılma ve dininden uzaklaştırılma tahribatına tabi tutulan Müslüman Türk toplumunda, yeniden İslam'laşma ve aslına dönme sürecini başlatması,

2- İttihat ve Terakki'den itibaren devleti ele geçirmeye başlayan ve Atatürk'ün şüpheli ölümünden sonra yeniden palazlanan sabatapist cuntanın, masonik kadroların ve bunların kâhyalığını yapanların dışında kalan ve sürekli horlanıp hırpalanan ve her yönden çaresiz ve etkisiz bırakılan Anadolu insanına, yeniden özgüven ve girişimcilik ruhunu aşılması; ticaretten siyasete, eğitimden yönetime, her sahada ezilen halkın söz sahibi yapılması,

3- Ülkemizdeki, zaman zaman kanlı kapışmalara vardırılan kısır sağ-sol kamplaşmasını, Milli-işbirlikçi (Hak-batıl) hesaplaşmasına kaydırmayı başarması,

4- Neredeyse rejim ve resmîyet kılıfı geçirilen İslam düşmanlığını ve dindar halkı dışlamayı meslek edinen seçkinler zümresinin, Milli Görüş'ü dizginlemek ve engellemek için, bu sefer, Müslümanlara hoş görünmek gayretiyle din istismarına ve ılımlı İslamcılığa sığınmaları ve bu mecburi müsamaha dolayısıyla İslami hizmetlerin daha rahat bir ortama kavuşturulması,

5- Halkımıza projektör tutarak, ABD ve AB gibi güçlerin kapitalizm ve komünizm gibi ideolojilerin perde arkasındaki siyonist Yahudi gerçeğini ve İsrail'in şeytani projelerini ve bunlardan kurtulma çarelerini anlatıp uyarması.. Böylece dış güçlere ve Siyonizm'e karşı bilinçli ve bilenmiş bir cephenin oluşturulması,

B- Dünya genelinde:

6- Siyonist Yahudilerin güdümündeki BM, NATO, IMF gibi emperyalist kuruluşlara karşı; İslam Birleşmiş Milletleri, İslam Ortak Pazarı, Müşterek Savunma Paketi, İslam Dinarı gibi; ilmi, insani ve İslami oluşumları ortaya atması ve D-8'leri kurması,

7- Barbar batı emperyalizmine ve tek süper güç ABD'ye karşı, tüm Afrika, Asya ve Güney Amerika ülkelerini içine alan, Yeni ve Adil Bir Dünya çağrısının ve çalışmalarının yankı ve yanıt bulması ve mazlumlar dünyasının uyanması,

8- ABD, İngiltere ve İsrail gibi sayılı ülkelerin sahip olduğu nükleer silahları ve dünyayı cehenneme çevirecek tahribat mekanizmalarını boşa çıkaracak ve etkisiz kılacak teknolojik keşif ve gelişmelere ön ayak olması, gizli açık yürütülen girişim ve gayretler sonucu, şimdi caydırıcılık gücüne ve güvencesine ulaşılması,

9- Her türlü inkârcılığın ve sapıklığın fikri temellerini yıkacak ilmi ve ahlaki kitapların, tüm dünyada yaygınlaştırılması. Son derece bilimsel yöntemlerle doğru ve doyurucu şekilde hazırlanmış yayınların herkesime ulaştırılması,

10- Ve bütün bu hazırlıkların artık son aşamaya gelmiş bulunması ve artık kendisi başta bulunmasa da prensip ve projelerinin, stratejik ekip ve takipçilerinin programlarını iktidara taşıyıp icraata koyacak olması.

Erbakan Devriminin köşe taşları olarak gösterilebilir.

The Washington Times Erbakan'ı niye tehlike saymıştı?

Siyonist Yahudilerin güdümündeki Washington Times gazetesinde yer alan bir makalede, efsane Başbakan Necmettin Erbakan Hoca'nın haklı tepkileri ve yine ABD'li bir eski demokrat senatörün ve Blair kabinesinin eski bir kadın üyesinin sözleri, dünyada giderek artan ve yaygınlaşan Yahudi düşmanlığının azıtması olarak yansıtılmıştı.

Oysa Erbakan Hoca'nın ve diğer duyarlı ve vicdanlı insanların yaptığı Yahudi düşmanlığı değil, Siyonizm karşıtlığıydı. Çünkü İsrail'in fesatlık ve katliamlarına karşı çıkmayı Yahudi düşmanlığı şeklinde göstermek, olayı çarpıtmak amaçlıydı. Erbakan Hoca; siyonist fikirler taşımayan, ülkemizi ve bölgemizi karıştırmaya çalışmayan dürüst ve sade Yahudilere karşı hiçbir önyargıları ve düşmanlık damarları bulunmadığını defalarca açıklamış ve zaten hayatı boyunca da bunu kanıtlamıştı. Victor Davis Hanson, "Yeniden günah keçileri" başlıklı makalesinde, yayılan Yahudi düşmanlığını, daha doğrusu Siyonizm'e karşı oluşan küresel şuurlanmayı ele almıştı. Hanson: "Biri şöyle demişti: **'Bu Yahudiler şimdi 20. Haçlı Seferi'ni başlattı. 19'uncusu Birinci Dünya Savaşı idi. Neden? Sadece İsrail'i inşa etmek için.'** Bu sözler, Nazilerden kalma mı? Hiç de değil. O bir NATO müttefiki olan Türkiye'nin eski Başbakanı Necmettin Erbakan. **'Mikrop' dediği İsrail'in; Çin, Hindistan ve Japonya'yı kontrol ettiğini ve ABD'yi perde arkasından yönettiğini iddia ediyor**" diye yazmıştı.

Yahudi düşmanlığının diğer örnekleri arasında Demokrat Parti'nin eski senatörlerinden **James Aburezk'in, "11 Eylül olayına karışan Araplar, siyonistlerle gerçekte işbirliği yapmışlardır. Böylece Arapları (Müslümanları) suçlamak için mükemmel bir bahane oluşturmuşlardır"** sözlerini sayan yazar, senatörün bu ifadeleri Hizbullah televizyonunda sarfettiğini hatırlatmıştı. ABD'li senatörün ve İngiltere'de Tony Blair'in kadın bakanlarından **Clare Short'un, "İsrail Güney Afrika'daki 'apartheid'tan daha tehlikelidir... Uluslararası toplumun küresel ısınmaya karşı reaksiyonunu bile İsrail önlemektedir"** biçimindeki sözlerinin 'komplocu saçması' ve 'çevreci zırvası' olduğunu kaydeden **Washington Times** yazarı, **"Eski anti-semitizmin yeni bir kışkırtıcı türü dünya çapında yayılıyor. 70 yıldır görülmeyen söz konusu nefret, sadece İran'ın çılgın başkanı Mahmut Ahmedinecad ya da radikal cihatçılar tarafından desteklenmiyor. Sonuncu anti-semitizm; Türkiye Başbakanı Erbakan gibi dünya liderleri ve sofistike politikacı ve akademisyenlerce de dile getiriliyor"** şeklinde sızlanmıştı.

Lübnan Ordusu İslamcılarını bombaladığında dünya niye tepki vermiyormuş?!

Bu siyonist yazar, **“İsrail’in Batı Şeria’da konutlara yönelik şiddet içeren operasyonları dolayısıyla haksız yere kınandığını”** belirtirken, **“Ancak geçen hafta Lübnan Ordusu, İslamcı teröristler bulunduğu iddiasıyla Nahr el Bared göçmen kampını bombaladığında dünya neden tepkisizdi?”** diyerek, aslında Lübnan yönetiminin ve askerinin İsrail’in güdümünde olduğu gerçeğini de gizlemeye çalışmıştı.

Dünyanın İsrail-Filistin ilişkileri konusunda bir ölçüde çifte standart sergilediği savunulan makalede, Kıbrıs ve Tibet gibi **‘işgal edildiği iddia edilen’** ülkeler için aynı tepkilerin niçin gösterilmediği sorularak, **“Türkiye’nin Kuzey Kıbrıs’ı işgal ettiği ve Kürdistan’ı (Güneydoğu Anadolu’yu) zorla topraklarına ilhak ettiği”** iddialarının Yahudi Lobilerinden kaynaklandığı açığa vurulmaktaydı.

“Kamboçya, Kongo, Ruanda, Darfur gibi bölgelerdeki kitlesel cinayetlerin BM kınamalarına, İsrail’den çok daha az konu olduğu” belirtilen yazıda, “Kimi İngiliz akademisyenler, Filistin’e destek için İsrail üniversitelerine boykotta bulunuyor, ama baskıcı İran, Çin ve Küba’dakileri bırakıyorlar” biçimindeki itirazlar ise, siyonist Yahudilerin artık yalnızlığa itildiğinin bir itirafıydı.

“Yahudilerin Batı Şeria’da arazi almasının dünya tarafından eleştirildiğini, şimdi Hizbullah’ın İran parasıyla Güney Lübnan’da askeri amaçlı büyük araziler elde ettiğini” yazan Washington Times’ın, **“Anti-Semitizm’in bu yeni yüzü çok sinsidir, çünkü kılık değiştirmiştir. Nereden ortaya çıktığı anlaşılmayan diplomatlar ve akademisyenler tarafından geliştirilmiştir. Şimdi de sözde üniversite kampusları tarafından desteklenmektedir”** ifadeleri, dolaylı olarak, Erbakan Hoca’nın sahip çıktığı **antiemperyalist ve anti siyonist cephenin**, ne denli gelişip güçlendiğinin de bir kanıtıydı.

Evet evet, tarihi her zaman kötüler değil, bazen de iyiler yazardı. Ve bundan sonraki gerçek tarihçiler; Erbakan’ı **“insanlığın bağrında çöreklenen Siyonist şebekeyi deşifre edip çökeren ve dünyayı değiştiren adam”** olarak anacaktı...

ÖNSÖZ

Fransız düşünür Maxime Rodinson'un Hz. Peygamber efendimizle ilgili çok önemli bir tespiti vardır: **“(Hz.) Muhammed’in en çarpıcı özelliği, söyleminin açık, stratejisinin gizli olmasıdır!”** Evet Aleyhisselatü Vesselam Efendimizin, dini, davası ve daveti ta başından itibaren gayet açık ve net olmakla beraber; düşmanlarını etkisiz bırakmak ve engelleri aşip hedefine ulaşmak için yürüttüğü siyaset ve stratejisini, genellikle gizlemiş ve en yakınlarından bile saklamıştır.

Müslümanlar aleyhine çok ağır şartlar içeren Hudeybiye barış anlaşmasını imzalaması... Mekke'yi Fetih niyetini ve projesini gizli tutması... Fetih günü, can düşmanlarını bile bağışlaması ve bazı önemli görevleri henüz o gün Müslüman olan eski müşriklerin elinde bırakması... Huneyn'de vefakâr ve cefakâr bağlılarından önce, kalbi ısındırılmak ve İslam'a bağlanmak istenen Müellefetül Kulub'a ganimetten büyük hisseler ayırması gibi, bazı sahabeleri tarafından bile karşı çıkılan birçok hareketinin asıl hedefi ve hikmeti çok sonraları anlaşılmıştır.

İşte bunun gibi, Efendimizin izinden giden ve zamanın şartlarına ve ihtiyaçlarına göre hareket eden, tedbir ve temkin sahibi liderler de, bazen korkaklıkla suçlanmıştır. Oysa **“Harp hiledir”** hükmüne ve hikmetine aykırı olarak, ucuz kahramanlıklara ve kuru kabadayılıklara tenezzül edenler, sıradan ve sorumsuz insanlardır. Hak-batıl mücadelesi, günümüzde **‘stratejik güçlerin, gizli muharebesi-ne’**ne dönüşmüş bulunmaktadır. Yani, sadece halkın senin yanında olması, kalabalıkların his ve heyecanlarının coşturulması, netice almak için yeterli olmamaktadır.

“(İç ve dış düşmanlarınıza) karşı, bütün imkânlarınızı kullanarak, (her türlü) kuvvet hazırlayın.”¹²

“Size verdiklerimizi kuvvetle tutup (sahip çıkın)”¹³

“Ey Yahya! Kitap’a Kuvvetle sarılın (Ve hükümlerini kuvvetle uygulamayaçalışın)”¹⁴

---

12) Enfal. 60

13) Bakara: 92

14) Meryem: 12

**Mealindeki Ayeti Kerimelerde açıkça bildirildiği gibi, şayet;
Ekonomik gücünüz ve yeterliliğiniz yoksa...**

Askeri kuvvetiniz ve desteğiniz yoksa...

Teknolojik beceriniz ve birikiminiz yoksa...

Kültürel, siyasal ve sosyolojik etkinliğiniz yoksa...

Ve hepsinden önemlisi, bütün bu “hayati hazırlıklarınızı”, özellikle oluşum safhasında düşmanların hedefi yapıp, heba ve heder olmaktan koruyacak ve zamanı gelince en canlı ve caydırıcı şekilde kullanacak, ‘gizli ve etkili bir stratejiniz’ yoksa, sizin kuru sıkı tehdit ve tepkilerinize kimse aldırmayacaktır.

Üstelik mücadelede kamufraj çok önemli bir olaydır.

•Yukarıda saydığımız güç merkezleriniz, nerededir ve ne kadardır? •Açık dost -gizli düşmanlarınızla, açık düşman -gizli dostlarınız kimlerdir ve hangi makamlardadır? •Zayıf olduğunuz halde güçlü görünmeniz veya güçlü olduğunuz halde zayıf görünmeniz ve düşmanları üzerinize çekmeniz gereken hangi durumlardır? •Hangi sözler, hangi ortamda ve hangi oranda konuşulacak, nerede ve niçin susulacaktır? •Nerede atağa geçilecek ve nerede savunmada kalınacaktır? Sorularının cevabını bilmeyenler ve gereğini yerine getiremeyenler, zalim dünya düzenine savaş açamazlar ve karanlık güçlerle başa çıkamazlar.

Ve işte Erbakan, daha ilk çıktığı günden itibaren, açıkça “Milli Görüş, Adil Düzen ve Yeni Bir Dünya“ diyerek davetini ve hedefini gayet net ve mert bir şekilde ortaya koyan... Ve bu maksatla, yasal teşkilatlarını kuran ve muhtemel gelişmelere karşı tedbirlerini hazırlayan... Ama ‘güç kaynaklarını ve destek merkezlerini, teknik ve bürokratik özel ekiplerini, kısa ve uzun vadeli stratejik projelerini’ ise devamlı kamufle edip gizlemeyi ve rakiplerini yanlış yönlendirip, sonunda kendi amaçlarına hizmet ettirmeyi başaran... Ve herkesin yılğınlığa ve şaşkınlığa uğradığı en çaresiz ve ümitsiz dönemlerde bile “Tek kişilik bir ordu” gibi davasını omuzlayan ender ve önder bir şahsiyettir... Ve Onun sadık takipçi ve talebeleri, yine Onun istikametinde büyük hedeflerine ulaşmak üzeredir!...

Giderek bölgesel ve evrensel yeni bir güç ve medeniyet merkezi olmaya doğru yürüyen, sağlam ve sarsılmaz temellerini çağdaş değerlerle yücelten Büyük Türkiye’nin yakın tarihini yazacak olanlar, Erbakan’dan övgüyle hayret ve hürmetle bahsedeceklerdir.

Erbakan; Liderlere yol gösteren büyük öncü şahsiyet!

Siyonist ve Emperyalist Haçlı zihniyetinin alçak zulümlerle sıkıntılara boğduğu insanlığın, huzur ve saadetini tesis için bugüne kadar atılmış en kuvvetli adım, D-8 İslam Birliğidir. Ve bu muhteşem birliğin kurucu ortaklarından olan dünyanın en büyük İslam ülkesi Endonezya'nın eski devlet başkanı Yusuf Habibi'nin hayat hikâyesinde Erbakan'ın etkisi açıkça görülmektedir. Kendi cümleleriyle **“iyi bir dost, gurur verici bir insan ve kutlu bir lider”** olarak tanımladığı Erbakan'ı hayatının her aşamasında bir model olarak benimseyen Habibi, dünyayı cehennem zindanı olmaktan çıkarıp, cennetten bir bekleme odası haline çevirebilmenin yolunun Erbakan'ın ilkelerine bağlılıkla sağlanabileceğinin altını çizmektedir.

Osmanlı Devleti'nin yıkılmasının ve hilafetin kaldırılmasının ardından büyük bir vurgun yiyen İslam Birliği'ni yeniden ihya etmek için Başbakanlığı döneminde D-8 İslam Birliği projesini hayata geçiren Erbakan, bütün Müslümanların gönüllerinde takdir edilen bir lider olarak müstesna bir yer edinmiştir. Öyleki İslam ülkelerinde Erbakan adına kültür merkezleri, devlet üniversiteleri, yetimhaneler, aşevleri ve birçok alanda hayır çalışmaları yürüten hizmet birimleri meydana getirilmiştir. Endonezya'da çekilen ve ülke sinemasında başyapıt olarak gösterilen bir sinema filmi dikkat çekicidir. Erbakan'ın hayatından da portreler içeren sinema filmi D-8 projesinin kuruluşunda aktif rol alan Endonezya eski devlet başkanı Yusuf Habibi'nin hayatını ekrana getirmektedir. Başarılarla dolu bir eğitim sürecinden, Almanya'daki akademik kariyerine, öğrencilik dönemlerinde hazırladığı ağır sanayi projelerinden cumhurreisliğine uzanan **Yusuf Habibi**'nin hayat hikâyesinde Erbakan'ın silinmez izleri açıkça görülmektedir.

“Habibi ile Ainun” filminin Endonezyalı yapımcısı Anirudya Mitra'da Erbakan'ın Habibi'nin hayatına yaptığı etkiyi şu şekilde özetlemektedir: ***D-8 projesiyle Müslümanları bir araya getirmeyi amaçlayan Erbakan, devlet başkanımız Habibi'nin hayatında örnek aldığı az sayıdaki şahsiyetten birisidir. Filmi hazırlarken bu gerçeği dikkate alıp değerlendirdik ve Türk yetkililerden bir talep gelmesi durumunda Erbakan'ın filmi de yaparak insanlığa bir örnek olarak sunmak istediğimizi bildirdik”***

Endozya'nın yetiştirdiği en hayırlı ve başarılı öğrencisi olan Habibi bu başarısını Almanya Achen Üniversitesi'nde Makina Mühendisliği bölümünde devam ettirmiştir. Bu arada onu en çok sevindiren,

ilmi ve siyasi mücadelesine yön veren olay Erbakan'la tanışması ve oldukça etkilenmesidir. Habibi'nin, Milli Görüş Lideri Erbakan ile uzun yıllar sürecek; siyasi hareketinde ve İslam Birliği'ni kurma mücadelesinde de seyredecek dostluklarının bu üniversite çatısı altında başladığı bilinmektedir.

Erbakan'ın teşvikiyle Endonezya'nın ilk yerli uçağını üreten "dahi" mühendis!

Ağır sanayi üzerine çalıştığı akademik başarılarıyla ismini duyuran Habibi, o dönem ülkesinin başında bulunan **Suharto**'ya yazdığı mektupta Endonezya'ya dönüp ülkesine hizmet etmek istediğini beyan etmiştir. İlk olarak Endonezya'nın alt yapısının buna müsait olmadığı gerekçesiyle ülkesine dönme teklifi reddedilen Habibi, inancını ve azmini kaybetmemiştir. Bir süre sonra ısrarlarının sonucunu alan Habibi, Devlet Başkanı Suharto'nun çağrısıyla ülkesine dönmüş ve ülkesinin ilk yerli ve milli uçağını yapmak için görevlendirilmiştir. İşte Habibi'nin devlet başkanlığına uzanan siyasi hayatı gerçek anlamıyla bu noktadan sonra belirginleşmiştir. Suharto tarafından ağır sanayi projelerinin başına atanan Habibi aynı zamanda Endonezya Kabinesi'nde Teknoloji Bakanlığı görevine getirilmiştir. Habibi bu yönüyle Almanya'daki akademisyenlik yıllarının ardından Türkiye'ye dönerek ülkenin ilk yerli motor üretimini gerçekleştiren Gümüş Motor'u kuran Erbakan'la birebir örtüşmektedir.

Teknoloji Bakanlığı süresince göz dolduran bir çalışkanlıkla ilk yerli uçağı kullanılır hale getiren Habibi'nin bu başarısı Endonezya'nın her köşesinde sevinçle karşılanıp takdir edilmiştir. Ve Habibi bu başarısının ardından adeta bir milli kahraman olarak halkın gönlünde büyük bir yer edinmiştir.

Şer odakları iş başında!

Habibi'nin teknolojik imkânları zorlayarak başarıyla hayata geçirdiği yerli uçak projesi Endonezya halkı ve birçok dünya devleti tarafından takdirle karşılanırken, gözünü ülkenin yerli kaynaklarına diken ve ülkenin gelişmesini istemeyen şer odaklarının da husümetini çekmiştir. Malum çevreler, başarılı çalışmalarıyla, Endonezya devlet başkanlığına yükselen Habibi'nin itibarını zedelemeye ve onu halkın gözünden düşürmeye yönelik türlü entrikalara girişmişlerdir ve Türkiye'nin 28 Şubat'ına benzer bir komplo ve kışkırtma süreciyle onu engellemişlerdir..¹⁵

Evet “İnsanların hayırlısı, insanlara fayd veren ve hizmet edendir” gerçeğine uygun olarak, hem ülkemizde, hem bölge-mizde hem de yeryüzünde adalet ve hürriyetin yerleşmesi... Ve her türlü zulüm ve sömürünün sona ermesi amacıyla yola çıkan Erbakan, bu aziz Milleti ve insanlık alemini huzura kavuşturma çabasıındaydı. “Bir saat adaletle hükmetmeyi, yetmiş yıl nafîle ibadetten hayırlı” sayan bir düşüncenin mensubu olarak, “ada-letle hükmetmenin de ancak siyasetten geçtiğinin” şuuruyla mücadelesine başlayan Erbakan, sadece insan hakları ve de-mokratik katılımlar konusunda değil, ekonomik ve teknolojik atılımlarda da dünyaya örnek ve yüksek bir medeniyetin öncü-sü olacak Büyük Türkiye’yi kurma sevdasıındaydı. Ve tüm tarihi deneyimlere ve ülkemizdeki gelişim ve değişimlere bakılırsa, Erbakan Hoca’nın kutlu projelerinin, sadık talebe ve takipçileri eliyle mutlu sona ulaşması da oldukça yakındır ve bunun mane-vi zafer tacı da elbette Onun hakkıdır ve Ona layıktır.

Ve umarız, elinizdeki kitap bu gizemli gerçeği çözenize yar-dımcı olacaktır.

Ahmet AKGÜL

GİRİŞ

Uzun zamandır, Erbakan Hocamızın zorlu ve onurlu mücadelesini anlatan bir kitabı hazırlamam hususunda, okurlarımızdan bize ısrarlı teklifler gelmekteydi. Böylesi müstesna şahsiyetleri anlamak elbette kolay değildi. Ama bu zatları başkasına tanıtmak, çok daha zor bir girişimdi.

Biz bu kitapta, Erbakan Hoca'nın yaşam öyküsünü, tarih ve takvim sırasına göre (kronolojik olarak) anlatan klasik bir biyografisini yazmaktan ziyade, O'nun despotizme ve Siyonist dünya düzenine karşı başlattığı ve artık kutlu projelerinin başarıya ve uygulanma aşamasına yaklaştığı örnek ve orijinal mücadelesini... Bu mücadele sürecindeki gerçek siyaset ve stratejisini... Bizlere ve gelecek nesillere ışık tutacak yüksek prensip ve projelerini, anlamaya ve aktarmaya gayret ettik. Tabii ve temel insan haklarının ve evrensel hukuk kurallarının eksiksiz sağlandığı... Değişik köken ve kültürden tüm insanlarımızın birlikte, barış ve bereket içersinde yaşadığı... '*Gardıyan değil, garson devlet*' anlayışının geçerli kılındığı... Gerçek bir demokrasinin ve örnek bir laikliğin uygulandığı... Her yönden kalkınmış ve saygın bir Türkiye'nin mimarlığına soyunan ve yürütülen sömürü saltanatına çomak sokan bu büyük şahsiyeti ve hizmetlerini topluma tanıtmayı tarihi ve talihli bir görev bildik.

Hocam gibi şahsiyetlerin, başkaları tarafından yüceltmeye ve reklâm edilmeye asla ihtiyaçları olmadığı halde, bunları tanımaya ve örnek almaya bizlerin muhtaç bulunması nedeniyle, Aziz Hocamızın şanlı mücadelesini, kendi aklımız ve anlayışımız nispetinde yazmaya karar verdik.

Şükürler olsun ki, Selamet'ten bu yana O'nun çok feyizli özel sohbetlerine, pek önemli ve ilmî seminerlerine, bereketli konferans ve mitinglerine, birçok gezilerine ve bir-iki tanesi hariç, 12 Eylül dönemindeki bütün mahkemelerine katılmak, mevcut kitaplarını ve beyanatlarını dikkatle ve defaetle okumak, anlamaya çalışmak ve böylece Hocamızı yakinen tanımak ve O'nun gönüllü ve devamlı talebesi olmak bahtiyarlığına erişenlerden birisiyiz.

Yüzlerce tecrübeyle ortaya çıkmış bir gerçektir ki, böylesi büyük zatların çocukları ve akrabaları olsun... Mektep ve meslek arkadaşları olsun... Uzun yıllar yanında ve hizmetinde bulunmuş yakınları

olsun... Onların ancak görünen bazı güzelliklerini ve üstünlüklerini bilseler ve ona ait bazı önemli hatıraları ve biyografi açısından birtakım teferruatları nakletseler bile, onları asıl özellik ve öncelikleriyle tanıyan ve teslim olanlar, sadık bağlıları ve gönül dostları olmuştur. Bir ilim ehlinin bu konuda şöyle söylediğini hatırlıyorum:

“Sen kendini ne kadar Kur’an’a verersen, Kur’an da, o kadar hikmet ve hakikat sırlarını sana açar... Sen kendini ne kadar kâmil insana teslim edersen, O da o nispette sana gönül kapılarını açar.”

En başta Aleyhissalatü Vesselam Efendimiz gibi yüce Nebilerin ve onların gerçek varisi olan büyük şahsiyetlerin, çok sade ve tabii bir hayat yaşadıkları için kolay tanınmadıkları ve yanlış anlaşıldıkları bir gerçektir. Çünkü toplumlar, lider ve kurtarıcı diye, hep olağanüstü davranışlar gösteren birini bekledikleri ve hayal aleminde ona insânüstü bir kılıf giydirdikleri için, kendi içlerinden birini kabullenmek ve ona teslimiyet göstermekte zorluk çekmişlerdir.

Hem Cenab-ı Hakk’ın **“Ben kulumun bana olan zannı üzereyim. Ona, bana zannettiği gibi muamele ederim”** mana ve mealindeki kutsi hadisin bir nevi tecellisi, Allah’ın yeryüzündeki gerçek halifesi olmak makamına yükselmiş şahsiyetlerde görülmektedir. Erbakan Hocamızın da, insanlara akılları ve anlayışları oranında yaklaştığını ve onlara kendi zanları doğrultusunda davrandığını yakinen tecrübe ve müşahede etmişizdir.

Evet, bir yandan hizmet ve samimiyet ehlinin seçilip yetiştirileceği ve denenip değerlendirileceği oluşum ve organizeleri kurarken, bir yandan da ülke içindeki güç dengelerinin, millî hedeflere yönlendirilmesini ve toplumun gerçekleri görmesini sağlayan,

Karanlık güçler, dünyada İslam-Hıristiyan savaşını başlatmaya uğraşırken, Avrupa, Asya ve Afrika’daki ezilen halkların ve düşünen kafaların dikkatlerinin siyonist sömürüye çevrilmesinde çok önemli bir rol oynayan...

Bir yandan bölgemizdeki diriliş ve direniş hareketlerinin hem hedefine ulaşmasında, hem de milli birlik ve barışın yeniden sağlanmasında... Öbür yandan Bosna-Hersek İslam Devletinin hem vücut bulmasında, hem savaş şartlarına katlanmasında... Bir tarafta İslam ülkelerindeki yönetici kadroların, ilim ve fikir erbabının uyanmasında, diğer tarafta da Orta Asya Türkî Cumhuriyetleri’nin şuurlandırılmasında, ilim ve irşat yönünden inkâr edilemez bir hissesi bulunan

bu kahraman kimdir?

Kendisinden cihadı ve ciddiyeti öğrendiğimiz... Takvayı ve teslimiyeti bellediğimiz... Nurlu yüzüne baktığımızda kusur ve kabahatlerimizi hatırlayıp, mahcubiyet terleri döktüğümüz bu aziz insan kimdir?

Ayak ayaküstüne attığına bile rastlanmamış, kahkaha ile güldüğü sabit olmamış, değil şahsî heves ve hesaplarını en zaruri ihtiyaç ve arzularını bile, haklı davasının önüne geçirdiğine asla şahit olunmamış, insanlığı ezen ve inleyen siyonist şeytanların ve hain uşaklarının dışında, kendi şahsına olmaz hakaret ve hıyanetleri yapanlara bile kin tutmamış ve defalarca bağışlamış olan, bu örnek Müslüman kimdir?

Bir yandan çok etkili ve yetkili çevrelerin, pek çok gazete ve dergilerin, masonluk ve Lions gibi derneklerin, velhasıl tüm dış güçlerin ve siyonist merkezlerin, batıl partilerin ve batı kulüpçülerin, top yekûn ona karşı olmalarına ve şahsına savaş açmalarına... Bir yandan da Müslüman geçinen bazı haset, enaniyet, hıyanet ve gafflet ehliyle uğraşmak zorunda kalmasına rağmen, yine de asla yılgınlık ve yorgunluk alameti göstermeyen, inancından ve idealinden taviz vermeyen, en zor ve zahmetli durumlarda bile cesaret ve metanetini yitirmeyen...

Herkesi kendi ayarında ve kendi diyarında idare etmesini bilen ve insanları özel kabiliyet ve marifetleri doğrultusunda değerlendiren Erbakan kimdir?

ERBAKAN'IN ÖZGEÇMİŞİ

29 Ekim 1926 yılında Sinop'ta doğdu. Babası Adana'nın Kozan ve Saimbeyli bölgesinde uzun zaman hüküm sürmüş bulunan, Selçuklu soyu Kozanoğulları'ndan, Mehmet Sabri Erbakan'dır.

Ağır ceza reisi olan babasının görev yerlerinin değişmesi nedeniyle, çocukluğu çeşitli yerlerde geçen Erbakan'ın Annesi de, Sinop'un tanınmış ailelerinden birinin kızı olan Kamer Hanım'dır.

Erbakan hocanın ağabeyleri Nizamettin Erbakan cilt ve deri hastalıkları profesörü, Selahattin Erbakan göz hastalıkları profesörüdür.

Küçük kardeşleri Kemalettin Bey diş doktoru, Atifet Hanım eczacı, Rahmetli Akgün Erbakan ise mühendislik eğitimi almış ama ticarete atılmıştır.

Necmettin Erbakan ilkokula, Kayseri Cumhuriyet İlkokulu'nda başlamış, babasının tayin olup Trabzon'a gitmesi üzerine, ilkokul öğrenimini burada ve okul birincisi olarak tamamlamıştır.

Erbakan Hoca'nın ilk manevi etkilenişi daha 3 yaşındayken, Kayseri'de kaldıkları evin karşısındaki tarihi Laleli Camii'nde okunan ezanlar ve kılınan cemaat namazlarıyla başlamıştır. Ve çocukluk dönemi bu camiinin avlusunda geçmiştir. Özellikle 1928'in sonlarında bu camide kılınan bir cenaze namazından oldukça etkilenmiştir.

Çok küçük yaşlarda namaza ve oruca başlayan Erbakan, daha sonraları yine babası M. Sabri Beyin emekli olup yerleştiği İstanbul Fatih'teki İskenderpaşa Camii imamı M. Zahit Kotku Hazretleri gibi devrin önemli ilim ve irfan ehlinde istifade edecek ve manevi olgunlaşma sürecinde bu büyük zatların terbiyesinde yetişecektir.

1937 yılında ilkokulu bitirdikten sonra, aynı yıl İstanbul Erkek Lisesi'nde orta tahsiline başlamış, okuldaki çalışkanlığı nedeniyle arkadaşları tarafından kendisine "Derya Necmettin" diye isim takılmıştır. "Sıfırcı Avni" olarak bilinen fizik hocasından, ilk defa 10 alan öğrenci Erbakan'dır.

Orta ve lise de bütün sınıfları iftiharla geçen Necmettin Erbakan, İstanbul Erkek Lisesi'ni 1943 yılında birincilikle bitirdi. O tarihlerde lise birincileri, üniversitelere imtihansız alınıyordu. Fakat Necmettin Erbakan, bu imtiyazı kabul etmeyerek girdiği imtihanda büyük başarı gösterince, İstanbul Teknik Üniversitesi'nin ikinci sınıfından

yüksek öğrenimine başladı. İlkokula 6 yaşında, üniversiteye de ikinci sınıftan başlaması dolayısıyla, kendisinden iki yaş büyük olanlarla aynı sınıfta öğrenim gördü. Bu arkadaşlarından biri de Sayın Süleyman Demirel'dir.

Trabzon'da henüz ilkokul yıllarında iken bile, temsili devlet kurmak, buna uygun mesai saatleri ayarlamak, arkadaşları arasında, hak ölçüsü olduğu için değeri değişmeyen ve enflasyonla erimeyen "özel paralar" çıkarıp kullanmak gibi olağan üstü oyunlar sergileyen Erbakan Hoca, üniversite yıllarında da okuldaki talebelerin namaz kılmaları için mescit açılması konusunda büyük gayret göstermiş ve açılan mescitte hem ibadetlerini yapmışlar, hem de ilmi ve dini sohbetler başlatarak manevi bir halka oluşturmuşlardır.

1948 yılı yaz döneminde, İTÜ Makine Fakültesi'nden üstün başarı ile mezun olan Erbakan, aynı yılın 1 Temmuz'unda Makine Fakültesi Motorlar Kürsüsü'nde asistan olarak göreve başladı. 1948-1951 yılları arasındaki bu 3 yıllık asistanlık döneminde, o zaman doktora tezi karşılığındaki yeterlilik tezini hazırladı.

Sınıflarda ders vermek sadece Doçent ve Profesörlerin yetkinde olmasına rağmen, asistan olduğu halde ders anlatmasına ve hocalık yapmasına özel izin çıktı. Yeterlilik tezindeki yüksek başarısından dolayı, üniversite tarafından 1951 yılında Aachen Teknik Üniversitesi'nde ilmi araştırmalar yapmak, bilgi ve becerisini arttırmak üzere Almanya'ya gönderilen Erbakan, Alman Ordusu için teknolojik araştırma yapan DVL Araştırma Merkezinde, Profesör Schimit ile birlikte çok başarılı çalışmalar yaptı.

Aachen Teknik Üniversitesi'nde çalıştığı 1,5 yıl süre içerisinde, bir tanesi doktora tezi olmak üzere 3 tez hazırlayan Erbakan, Alman üniversitelerinde geçerli olan ve çok zor kazanılan "Doktor" unvanını aldı.

Alman Ekonomi Bakanlığı için 'motorların daha az yakıt yakmaları' konusunda araştırmalar yaparak rapor veren ve bu arada da Doçentlik tezini hazırlayan Erbakan'ın 'Dizel Motorlarda püskürtülen yakıtın nasıl tuttuğunu?' matematiksel olarak izah eden bu tezi, Alman ilim çevrelerinde büyük yankı uyandırdı. Tezin önemli dergilerde yayınlanması üzerine, o tarihte Almanya'nın en büyük motor fabrikası olan DEUTZ firmasının Genel Müdürü, Prof. Dr. Flats tarafından LEOPAR tanklarının motorları ile ilgili araştırmalar yapmak üzere fabrikaya davet edildi.

Alman Ekonomi Bakanlığı'nın, RUHR sahasındaki fabrikalar üzerinde araştırma yapmak amacıyla görevlendirilen ekipte, özellikle Erbakan'ın da yer almasının istenmesi üzerine, 15 gün süreyle RUHR sahasındaki bütün ağır sanayi fabrikalarını gezip, bunları inceleme fırsatını yakaladı.

2. Dünya Harbi'nden sonra Alman üniversitelerinde ilk Türk bilim adamı olan Erbakan, 1953 yılında doçentlik imtihanını vermek üzere İstanbul'a döndü. İmtihan sonucunda, 27 yaşında Türkiye'nin en genç doçenti olma başarısını gösteren Necmettin Erbakan, araştırmalar yapmak üzere tekrar Almanya'nın DEUTZ fabrikalarına çağrıldı. Burada 6 ay süreyle "motor araştırmaları başmühendisi" olarak, Alman Ordusu için yapılan araştırma çalışmalarına katıldı.

1953'ün Kasım ayında İstanbul Teknik Üniversitesi'ne dönen Erbakan, Mayıs 1954 / Ekim -1955 yılları arasında askerlik görevini tamamladı. İstanbul Kâğıthane'deki 6 aylık yedek subay öğreniminden sonra, Halıcıoğlu'ndaki İstihkâm Bakım Bölüğünde 6 ay asteğmen, 6 ay da teğmen olarak makinelerin bakım ve tamiratları kısmında görev yaptı.

Bu görev esnasında her yıl Türkiye'nin Amerika'dan istediği teçhizatların listesini hazırladı. Hazırladığı bu liste, Amerikan yardım heyetinin dikkatini çekmiş ve bir Amerikalı albay bu listeyi hazırlayan kişiyle görüşmek istediğini, okul komutanı Şeref Özdilek'e bildirmiştir. Özdilek Paşa bu Albay'ı alıp Erbakan'ın yanına getirmiş ve Albay, "Siz bugüne kadar Amerika'dan yardım olarak, sadece 'gizleme ağı, kürek sapı, kazma, vs.' gibi şeyler isterken, bu sene bakım bölümündeki iş makinelerinin tamiri için gereken çeşitli parçaları üretmek üzere tezgâhlar istemişsiniz. Bunları ne yapacaksınız ve nasıl kullanacaksınız?" tarzında konuşunca, Erbakan Amerikan Ordusunun kuruluş tüzüğünü açarak, "Bizim yaptığımız görevi yapan Amerika'daki birliklerde bu tezgâhlar var da, bizde niçin olmasın?" diye karşılık verince, Amerikalı Albay söyleyecek bir şey bulamamış ve bu tezgâhlar Erbakan'ın girişim ve gayretleriyle Türkiye'ye getirilmiştir.

Askerlik görevinden sonra, tekrar üniversiteye dönen Necmettin Erbakan, 1956 yılında Türkiye'de ilk yerli motoru imal edecek olan, 200 ortaklı Gümüş Motor AŞ.'yi kurup faaliyete geçirmiştir.

Erbakan'da böyle bir fabrika kurma fikri Almanya'daki çalışmaları esnasında, Türkiye Zirai Donatım Kurumu'nun sipariş verdiği motorları gördüğünde uyanmış ve planlarını ta o zaman tasarlamıştır.

Yurda dönünce hemen hazırlıklara girişmiş ve bugün Pancar Motor adı altında çalışan fabrikanın temelini 1 Temmuz 1956'da atmıştır. Gümüş Motor Fabrikası 1 Mart 1960 tarihinde seri üretime başlamıştır.

Dönemin Başbakanı rahmetli Adnan Menderes, 1960 yılı başlarında fabrikayı gezerken, "Ben de çiftçiyim, bu motorları kendim kullandım. Bunun ne kadar büyük bir adım olduğunu çok iyi biliyorum. Türkiye'de bunların yapılabileceğini görmek, beni son derece memnun etmiştir. Keşke ben bu fabrikayı 1960'da değil, 1950'de görseydim. O takdirde Sümerbank'ın birçok fabrikalarını özel sektöre satar, oradan aldığım para ile Türkiye'de ağır sanayi fabrikalarını kurardım" diyerek duygularını dile getirmiş ve Erbakan'a tebrik ve takdirlerini iletmıştır. Menderes ayrıca, fabrikanın ihtiyacı olan 1.300.000 Dolar'lık döviz de hiç bekletmeden, bir gün içinde tahsis ettirmiştir.

1960 yılında Ankara'da yapılan Sanayi Kongresi'nde, Gümüş Motor'un ürettiği makineleri ve parçaları tanıtan Erbakan, "Yeni hedefimiz, Türkiye'mizde artık yerli otomobillerin de yapılmasıdır" fikrini dile getirmiş, o zaman yönetimde olan askerlerce kabul gören bu fikir üzerine, Eskişehir Demiryolları CER atölyesinde "Devrim Otomobili" adıyla ilk yerli otomobilimiz Erbakan Hocanın fikirleri ve girişimleri sonucu, yerli mühendislerimiz tarafından imal edilmiştir. Askeri yönetim ekibi, Gümüş Motor Fabrikasını gezmişler, büyük hayranlık ve heyecanlarını ifade etmişlerdir. Bunun üzerine 200'e yakın general ve üst rütbeli subaya Erbakan tarafından bir Sanayi Konferansı verilmiştir. 'Türkiye'nin kalkınma ve savunma sorunlarını ve çözüm yollarını' dikkatle dinleyen generaller, oldukça etkilenmişlerdir.

1965 yılında Profesör olan Erbakan, Şubat 1966'da Odalar Birliği Sanayi Dairesi Başkanlığı'nı üstlenmiş, 1968 Mayıs'ında Odalar Birliği İdare Heyeti Üyeliğine getirilmiş, Mayıs 1969'da ise, Odalar Birliği Genel Başkanlığına seçilmiştir. O zamanki Demirel Hükümeti, her türlü kanuni hükümleri hiçe sayarak Erbakan'ı polis zoruyla görevinden uzaklaştırma yoluna gitmiştir.

Necmettin Erbakan bunun üzerine siyasete atılmaya karar vermiş ve milletvekili adayı olmak için Adalet Partisi'ne müracaat etmiştir. Buradan veto edilen Erbakan, 1969 seçimlerinde Konya'dan bağımsız olarak adaylığını koyup seçilerek Meclis'e girmiştir.

Hoca Türkiye Odalar Birliği Sanayi Dairesi Başkanı iken tanıştığı, aynı kurumda görevli olan, İktisat mezunu, iyi İngilizce, yeterince Al-

manca ve Fransızca bilen, ülke ve dünyadaki gelişmeleri yakından izleyen olgun ahlaklı, anlayışlı, ağırbaşlı ve alımlı bir hanımefendi olan Nermin Erbakan'la 10 Ocak 1967'de evlendi.

1967'nin sonlarında büyük kızları Zeynep ve 1974 Ekiminde küçük kızları Elif Hanımlar, 1979'da ise biricik oğulları Muhammet Fatih Bey dünyaya geldi.

Hoca Odalar Birliği'nde bulunduğu dönemde, Ankara'da bir arkadaşının Selanik Caddesi 9 numaralı evini karargâh haline getirmiş, rahmetli Osman Yüksel Serdengeçti, Arif Hikmet Güner, Aslan Topçuoğlu, İsmail Hakkı Yılanlıoğlu ve Hasan Aksay gibi gönüldaşlarıyla gece yarısına kadar 'Türkiye'nin geleceği ve sorunlarının çözülmesi' konularını görüşüp plan ve projeler üretmişlerdir.

24 Ocak 1970 tarihinde, Milli Görüş'ün ilk partisi olan Milli Nizam Partisi'ni kuran Erbakan, 1971 Nisanında ihtilal yönetiminin de başkısıyla Milli Nizam Partisi antidemokratik bir biçimde kapatılınca, tatil ve tedavi için kısa bir süre İsviçre'ye gitmiştir.

Daha sonra, 11 Ekim 1972 yılında kurulan Milli Selamet Partisi, S. Arif Emre'nin resmi riyasetinde, Erbakan Hoca'nın ise tabii Liderliğinde girdiği 1973 seçimlerinde, %12 oyla 48 Milletvekilliği ve 3 Senatörlük kazanarak 51 parlamenter ile Meclis'e girip, grup kurdu.

1974 yılında kurulan MSP - CHP Koalisyonu'nda Başbakan yardımcılığı ve Ekonomik Kurul Başkanlığı görevlerini üstlenen Necmettin Erbakan, böylece Türkiye'nin maddi ve manevi kalkınması yolundaki çalışmalarını da fiilen başlatmış oldu.

9 aylık bir hükümet döneminin ardından MSP-CHP Koalisyonu'nun bozdurulmasından sonra oluşturulan 4'lü koalisyonda da yer alan, MSP Genel Başkanı Necmettin Erbakan, yine Başbakan Yardımcılığı ve Ekonomik Kurul Başkanlığı görevlerinde bulundu.

5 Haziran 1977 seçimlerinden sonra kurulan 3'lü koalisyonda da bu görevini devam ettiren Erbakan liderliğindeki MSP, böylece toplam 4 yıl süreyle hükümet ortağı oldu.

1978 yılı başından, 12 Eylül 1980'e kadar muhalefette kalan MSP'nin Genel Başkanlığını yürüten Necmettin Erbakan, 12 Eylül ihtilalinin getirdiği antidemokratik uygulamalar ve yasaklarla, Eylül 1987 yılına kadar politikadan resmen uzak tutuldu.

Eylül 1987'deki referandumla yeniden siyasi haklarını elde eden Erbakan, 19 Temmuz 1983 yılında kurulmuş olan Refah Partisi'nin 11 Ekim 1987'de yapılan tarihi kongresinde, oy birliği ile tekrar Genel

Başkanlık makamına oturdu. 20 Ekim 1991 seçimlerinde yeniden Milletvekili seçilen Erbakan, daha sonra belediyeler devrimini gerçekleştirmiş ve nihayet 1995 genel seçimlerinde büyük bir başarı kazanarak Refah'ı birinci parti konumuna getirmiştir. 29 Haziran 1996'da ise kurulan Refah -Yol Hükümeti'nde Başbakanlığı üstlenen ve 1 yılda çok önemli hizmetler gören Erbakan, malum merkezlerin hıyanetleri sonucu oluşturulan suni krizler yüzünden ve hile ile hükümetten uzaklaştırılmış, haksız ve dayanaksız gerekçelerle partisi kapatılmış, ama o büyük sandık ihtilalini ve tarihi demokratik değişimini gerçekleştirmek üzere şimdi son hazırlıklarına girişmiştir.

Bir Kahramanın Hikâyesi

1800'lü yılların son döneminde, Adana'nın Kozan ve Saimbeyli bölgelerinde asırlarca hüküm süren Kozanoğulları Beyliği'nin, sonradan gelip İstanbul'a yerleşen ve Sultan Abdülhamit'e yakınlığıyla bilinen soylu beylerinden Hüseyin Bey'in oğlu Mehmet Sabri Bey, hukuk tahsilini bitirir.

İlk görevi Erzurum İstinaf Mahkemesi Savcılığı'dır. Erzurumlular tarafından bu beyefendi çok sevilir ve tanınmış ailelerden Korukçuların kızı Sabire Hanım'la evlendirilir.

Savcı Mehmet Sabri Beyin ve Sabire Hanımefendinin Nizamettin ve Selahattin isimli çocukları dünyaya gelir.

Birinci Dünya Savaşı sonunda bu mutluluk bozulur. Ruslar Erzurum'a yaklaşmaktadır ve çaresiz bir göç başlamıştır. İşte bu korkunç şartlar içerisinde yapılan göç sırasında, Sabire Hanım yolda ölür.

Arkasından Ağır Ceza Reisi olarak Sinop'a tayin edilen Mehmet Sabri Bey, bu sefer Sinop'un ileri gelen ailelerinden birinin kızı olan Kamer Hanım'la evlenir. Erbakan Hocamızın anne tarafından dedeleri, Kafkas kahramanı Şeyh Şamil'in çocuklarından ve komutanlarından olup, Rusların baskısı sonucu hicret edip geldiği Sinop kalesi komutanlığına atanmış, Onun çocukları da Sinop'un eşrafı olarak Osmanlı devletine çok önemli hizmetler yapmış ve Sultan Abdülhamit'in özel itimat ve iltifatına mazhar olmuş bir ailedir. Erbakan Hoca'nın anne tarafından Ninesi Aleyhisselatü Vesselam Efendimizin sülalesinden bir seyyide olması nedeniyle, Hz Peygamberimiz (SAV) ile akrabalığı da belirtilmiştir.

Ve derken takvimler 29 Ekim 1926'yı göstermektedir. Savcı Mehmet Sabri Bey'in eşi Kamer Hanım, serin Sinop gecelerinde kucağındaki nur topu bebeğin kulağına ninniler ve dualar söylemektedir.

Bu kutlu çocuk başladığı Kayseri Cumhuriyet İlkokulunu, Trabzon Gazi Paşa İlkokulunu, İstanbul Erkek Lisesi'ni, binlerce müracaat içinde seçilip girdiği İstanbul Teknik Üniversitesi Makine Fakültesi'ni hep birincilikle bitirecektir. Belli ki o, çok özel meziyetlere mazhar kılınmış ve çok üstün yeteneklerle donatılmış birisidir. 1948 yılında fakülteyi bitirdikten hemen sonraki Temmuz ayında, aynı üniversitenin Motorlar Kürsüsü'ne asistan olarak atanacak, hazırladığı üç ciltlik mükemmel doktora tezinden sonra, üniversite tarafından Almanya'ya gönderilecektir.

1951- 53 yılları arasında Aachen Teknik Üniversitesi'nde biri doktora, biri doçentlik, diğeri de araştırma olmak üzere 3 tez hazırlayacak, özellikle dikkat ve hayretleri üzerine çeken, "dizel motorlarında püskürtülen yakıtın nasıl tuttuğunu, matematiksel olarak izah eden" bu son tezinden sonra, Alman yetkililerin özel daveti ve ısrarı üzerine, Leopard tank motorlarını araştırma başmühendisi olarak görevlendirilecektir. Evet, yıllardır gaflet ve hıyanet bulutlarının ve cehalet karanlığının arkasında saklanan hakikat güneşi, yeniden milletimizin üzerine doğmaya başlıyor ve bir din yıldızı (Necmeddin) giderek parlıyordu. "Bize öyle bir Tank motoru lazım ki, Rusya ve Sibiryaya soğuklarında donmasın, Afrika'da kaynasın... Hem benzinle, hem mazotla, hem de ispirto ve hatta zeytinyağı ile çalışsın" diyen Alman yetkililerin hayallerini bu soylu ve mü'min Türk gerçekleştiriyor ve dönemin bilim otoritelerini kendine hayran bırakıyordu.

1953'te bir ara yurda dönen ve tezini hazırlayıp girdiği imtihanları başararak 27 yaşında Türkiye'nin en genç doçenti unvanını kazanan Erbakan, 1954'te İstihkâm Okulu'nda başladığı vatanî görevini tamamlıyor ve 1956 yılında 200 kadar arkadaşıyla birleşerek meşhur Gümüş Motor Fabrikası'nın temelini atıyordu. Bu girişimden dolayı merhum Menderes, Erbakan'ı telefon ve telgrafla kutluyor ve merhum Maliye Bakanı Hasan Polatkan 1960'ta faaliyete geçen fabrikanın açılışına bizzat katılıyordu.

Türkiye'mizin bir dikiş iğnesi bile üretmesine fırsat vermeyen dış güçler ve içteki sömürü ve sermaye çevreleri, %100 yerli imkânlarla motor üreten bir fabrikanın kurulması ve Erbakan'ın bu başarısı karşısında çılgına dönmüşlerdi... O güne kadar ruh ve fikir plânında süregelen Hak-batıl mücadeleleri, Gümüş Motor hareketiyle açığa dökülüyor ve Erbakan'la şeytanların savaşı başlıyordu.

Ne acıdır ki, o tarihte İstanbul'da bulunan 67 motor ithalatçısının

sadece 3 tanesi Türk ismi taşıyordu. O dönemde tanesi 6700 Liraya satılan 9 beygirlik motorlar, Gümüş Motor tarafından 5000 Liraya piyasaya sürüldü. Bunun üzerine dış destekli gayrimüslim firmalar, motor fiyatlarını 4200 Liraya indirdiler. Gümüş Motor kendi fiyatlarını 4000 Liraya düşürünce, rakip firmalar 3500 Lira yaptılar. Gümüş Motor çaresiz 3500 Liraya satmak zorunda kalınca, onlar bu sefer 2800 Liraya düşürdüler. Bütün amaçları Gümüş Motor'u iflasa sürüklemek ve kapatmaktı.

Ama karşılarında yılmaz ve yorulmaz bir milli kahraman vardı! Bu soylu Asyalıyla asla başa çıkamayacaklardı...

Sanayi girişimlerinde, Odalar Birliği'nin rolünü çok iyi bilen Erbakan Hoca, daha 1959'larda girdiği ve yükseldiği İstanbul Sanayi Odası Makine İmalatçıları Sanayi Meslek Komitesi Başkanlığı'ndan, 1966 yılında ayrılıp, bu sefer 'yerli imalatı, ithalat karşısında koruyabilmek ve sömürü tekellerinin dampedingi karşısında Gümüş Motorları satabilmek' için ithal kotalarını düzenleme yetkisi bulunan "Odalar Birliği Sanayi Dairesi Başkanlığı'nı" ele geçiriyordu. Ancak kendilerinin aldığı kararları, Odalar Birliği Genel Sekreteri'nin bozduğunu görünce, bu sefer de TOBB'a Genel Sekreter oluyordu. Bunun üzerine dış güçlerin ve yerli işbirlikçilerinin elinde ve emrinde çalışan TOBB Genel İdare Kurulu Üyeleri, Genel Sekreterin kararlarını çalıştırmayınca, arkasından Erbakan Hoca, masonlara karşı yeni bir meydan savaşı kazanarak, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'ne Genel Başkan seçiliyordu.

Kapitalist kargaların bir nevi üssü ve karakolu durumundaki bu teşkilatın en üst zirvesine yükselen bu soylu Aysalının yolunu tıkamak ve çaresiz bırakmak için, bu sefer hükümet devreye giriyor ve devrin Başbakanı Sayın Demirel, kotaları hazırlama yetkisini Odalar Birliği'nden geri alıyordu.

Ayrıca zalimler tarafından, mazlumların kafasını ezmek için kullanılan bir "demirel" Erbakan Hoca'yı Odalar Birliği Genel Başkanlığına getiren seçimlerin iptali için Danıştay'a başvuruyor, Erbakan Hoca ise hukukî yollardan bu seçimlerin haklılığını ve geçerliliğini ispatlıyor, ama yine de 'Kanunsuz, kaba kuvvet' zoruyla görevinden uzaklaştırılıyor.

Hele hele Odalar Birliği'ne bağlı ÖSEK (Özel Sektör Enformasyon Komitesi)'e yaptığı teftişte, bu teşkilatın 'komünizmle mücadele' perdesi altında, o gün için sola kiralanmış bazı yazar bozuntularına,

milletin kesesinden dağıtılan 600 bin lira (bugün 1 milyar dolara yakın) paraların nasıl çarçur edildiğini gören Erbakan Hoca kararını vermişti: Çaresi yok siyasi güce ve hükümet otoritesine sahip olmalıydı.

O nedenle, ya milli ve manevi değerlerine bağlı bir tabana oturan Adalet Partisi'ni içten fethetmek, bu olmazsa hiç değilse "Madem siyasete hevesliydin ne diye hazır milliyetçi - muhafazakâr bir parti varken ona girmedin?" şeklindeki soruları fiilen cevaplandırmak için, yaklaşan 1969 seçimlerinde aday olmak istemiyle AP'ye müracaat etti. Mason Localarının ve sermaye baronlarının şiddetli tepkileriyle, Erbakan AP listelerinden veto ediliyordu.

Kaybedilecek vakit yoktu. Erbakan Hoca, Konya ilinden bağımsız aday oluyor, bütün hile ve hıyanetlere rağmen 3 milletvekili oyu alarak Meclis'e giriyordu...

Konya'da Hastane Caddesi 15 numaralı apartmanın teras katını karargâh haline getiren Erbakan Hoca, ne partisi, ne holding ve medya destekçisi olmadan tek başına, mevcut hükümete, iki büyük partiye ve tüm karanlık güçlere karşı verdiği tarihi mücadeleyi başarıyor ve Milletvekili olarak Ankara'ya dönerken, ağzından Necip Fazıl'ın şu mısraları dökülüyordu.

"Surda bir gedik açtık, mukaddes mi mukaddes, Ey kahpe rüzgâr, artık, ne yandan esersen es."

Daha sonra inanan ve uyanan insanları organizeli bir güç haline getirmek, yani onları "Nizam"a sokmak ve evrensel hukuk nizamını hayata hâkim kılmak için 26 Ocak 1970'te "Milli Nizam" kuruluyordu.

Daha bir yılını yeni doldurmuştu ki bir parti, belki dünya tarihinde ilk defa, gençlik kollarının yayınladığı bir broşürde yer alan bir şiirin içindeki masum ve mübarek şu cümleler yüzünden kapatılıyordu:

Herkes duyacak, bilecek
Saklanmaz gayrı bu gerçek
Yaprak yaprak, çiçek çiçek,
"Tek yol İslam", yazacağız!..

Ama bu yiğit lideri hak bildiği davasından caydırmak ve usandırmak mümkün olmuyordu.

Ve nihayet Mehmet Akif'lerin, Eşref Edip'lerin, Said Nursi'lerin, Abdulhâkim Arvasi'lerin, Muhammet Zahidi'lerin, Mahmut Sami Efendilerin, Palulu Haydar Baba Erenlerin, daha nice nice alimlerin, velilerin ve şehitlerin duaları kabul görüyor, himmetler ve gayretler selamete dönüştürülüyor...

'Önce Ahlâk ve Maneviyat' diye yola çıkıldığından, 3.5 yılda 350 İmam-Hatip Okulu açılıyor, uyumsuz ve sorumsuz koalisyon ortaklarına rağmen yurt çapında Ağır Sanayi Hamlesi başlatılıyor ve temeli atılan 200 dev fabrikanın 70 tanesi bitiriliyor ve üretime geçiyordu...

Siyonist çevrelerdeki telaş paniğe dönüşüyor ve nihayet bu müm-taz ve mücahit insan, ancak darbe ile durduruluyordu.

Darbenin yapılacağını bildiği ve özellikle kendisine, yurda dönmemesi tavsiye edildiği halde "Biz böyle günlerde cemaatimizin yanında ve başında bulunmalıyız" diyerek gittiği Londra'dan geri geliyor, teşkilatını sıkıntıya sokmamak ve kimsenin burnunu kanatmamak için, hapse kendisi giriyor, en zor hesapları kendisi veriyor ve bu badireden de alınının akıyla çıkıyordu...

Nizam'la başlayan, Selamet'le engelleri aşan, Refah'la olgunlaşan Faziletle hedefine koşan ve derken Saadet'e ulaşan bu mutlu hareketin kutlu lideri, nice Özalların, Erdoğanların ve Numancıların hıyanetine rağmen nurdan bir heykel gibi yine dimdik olarak inançlı kadroların başında, şer güçleri ve şeytanî çevreleri hizaya sokmaya uğraşıyordu.

Örnek bir sorumluluk bilinci ve yüksek bie kulluk azmiyle: "Hayat, İman ve Cihattır!" gayreti üzerindeyken, sonunda 85 yaşında bu dünyadan ayrılıyor ve iki milyon insanın katılımıyla gerçekleşen muhteşem ve müstesna bir cenaze töreniyle Hakka uğurlanıyordu. Sağlığında "şuurlansınlar ve şer güçlerin tuzağından kurtulsunlar" diye sürekli sarsıp silkelediği bir toplumu, sanki ölümüyle diriltiyor ve harekete geçiriyordu.

Evet, böylesi şahsiyetleri anlamak çok zor, ama insan asıl onları anlatırken zorlanıyordu.

Ey hayatını ve rahatını, inancına ve insanlığa feda eden muhte-rem ve muhteşem Zat. Sizi saygıyla selamlıyoruz... Sizin yaptıklarınızı, biz anlamaktan ve yazmaktan bile aciz bulunuyoruz!

Selam saygı ve Dualar sana ve sadıklarına!..

ŞANLI MÜCADELENİN TARİHÇESİ

Erbakan Hoca'nın 200'e yakın ortağı organize ederek 1 Temmuz 1956'da Gümüş Motor Fabrikası'nı kurduğunu, daha önce belirtmiş-tik. Bu girişimle, tarımsal sulamada iş görmek ve özellikle şekerpan-carı ziraatını destelemek üzere 15 beygir gücünde, çift silindirli dizel motorların ve pompaların üretimi amaçlanmıştı. Ortaklardan hiç kim-senin hissesi %5'i geçmiyordu. O günkü fiyatlarla 6 milyon sermayeli Gümüş Motor Fabrikasına, Menderes Hükümeti de 1 milyon 300 bin dolarlık yardımda bulunmuştu.

Erbakan'ın Genel Müdürlüğünü yaptığı fabrikada, 500 personel çalışıyordu. 1958 yılına kadar Gümüş Motor'da işler iyi gidiyordu. Ancak Türkiye'nin kalkınmasını istemeyen ve %100 yerli motor üre-timini hazmedemeyen masonik çevreler, Hükümeti ve Odalar Birli-ği'ni de etkileyerek çeşitli zorluklar çıkarmaya başladılar. Erbakan Hoca'nın girişimiyle, şeker şirketinin Gümüş Motor'a ortaklığı da pek işe yaramadı.

Erbakan, 1963 yılında Gümüş Motor'dan ayrılıp tekrar üniversi-teye döndü.

1960 yılında Ankara'da yapılan Sanayi Kongresi'nde Erbakan, 'Türkiye'nin kendi otomobilini yapabileceği' fikrini ortaya attı. Asker yöneticileri, Eskişehir Demiryolları CER Fabrikası'nı siyasi ve sinsî girişimlerle Hoca'nın ekip dışı bırakıldığı Türk mühendislerin emrine verdiler.

Erbakan burada 'Devrim' adı verilen ilk yerli otomobili yaptı.

1969 Genel Seçimleri yaklaşırken bütün gazeteler, Türkiye Oda-lar Birliği Başkanlığına seçilen Erbakan'la ilgili haber ve yorumlarla doluydu

Odalar Birliği'nin sanayileşme hamlesindeki rolünü çok iyi bilen ve Gümüş Motor tecrübesiyle buranın mutlaka ele geçirilmesi gerek-tiğini düşünen Erbakan, önce Sanayi Başkanlığı, sonra Genel Sek-reterlik gibi çeşitli kademelerinde görev yaptığı bu kurumun, nihayet idare kurulu üyelerinin seçimiyle, Genel Başkanlığına geliyordu.

Erbakan'ın, meşhur mason Sırrı Enver Batur'u devirip TOBB'un Genel Başkanlığına oturması, masonik çevrelerde panik başlatıyordu.

Çünkü Erbakan, "döviz dağıtımına puantaj sistemi getireceğini, kredi paylaşımında İstanbul sanayicisiyle Anadolu sermayesini den-

geleceğini, yatırımları verimli üretilere yönelteceğini” söylüyor, böylece vurguna ve soyguna son veriyordu.

Çünkü o dönem, Odalar Birliği'ne verilen 20 milyon dolar yatırım kotasının, 19 milyon doları İstanbul ve İzmir tüccarına veriliyor, sadece 1 milyon doları Anadolu'ya gidiyordu.

İşte bütün bu haksızlıklara son vermek ve milli sanayimizi kurmak ve geliştirmek amacıyla, önce dürüst ve değerli işadamlarının ve Anadolu zihniyeti taşıyanların, Genel İdare Kurulu Üyeliğine seçilmelerini sağladı. Ve yine kanunların öngördüğü şekilde, bu idare heyetinin seçimiyle Odalar Birliği Başkanlığı'na atandı.

Masonların baskısı ve büyük locaların talimatıyla, önce; “Sizi iflas ettiririz, Erbakan'a uymayın!” diye Anadolu tüccarına gözdağı veren Başbakan Demirel, bunda başarılı olamayınca, ardından bu seçimlerin iptali için Danıştay'a dava açtı ve haksız bulundu. Bu sefer kaba kuvvetle ve polis marifetiyle, seçimle o makama gelmiş olan Hoca'yı, görevinden uzaklaştırmak yoluna başvurdu. Kendi işlerine gelince 'Demokrasi aşığı' geçinen ve hürriyet havarisi kesilen Demirel, o günlerde planladığı Trabzon gezisine çıkmadan önce, Ankara Valisi Ömer Naci Bozkurt ile Emniyet Müdürü İbrahim Ural'a telefonda, “Ne pahasına olursa olsun, bu adamı mutlaka oradan çıkarın!” diye bağıyordu...

Ertesi sabah, Emniyet Şube Müdürlerinden Kâmil Özdilek ve Ahmet Özal, Odalar Birliği'ne giderek, Erbakan'ın makamını terk etmesini istiyorlar. Hoca haklı olarak direniyor ve saat 23.00'e kadar onları oyalayıp bir ara fırsat bularak kapıyı kilitleyip çıkıyor.

Ertesi gün, iki şube müdürü daha görevlendiriliyor ve kapının önüne polisler yığılıyor. Amaçları Hoca'yı binaya sokmamaktır. Ama o, arka kapıdan içeri girip çoktan makamına oturmuş ve görevine başlamıştır.

Bunu öğrenen Demirel delirmiş gibidir. Yetkililere kesin talimatlar veriyor ve tehditler yağdırıyor. Bu sefer Hoca'yı makam odasından çıkarmaya bizzat Emniyet Müdürü, yanında bir manga polisle gidiyor ve Erbakan'dan derhal odayı boşaltmasını istiyor. Hoca sekreterini çağırıyor ve belki de ileride hesap sormak ve bu zorbalığı ispatlamak üzere zabıt yazdırmaya başlıyor. Aradan saatler geçtiği halde zabıt yazımı devam ediyor ve sabrı tükenen Emniyet Müdürü tutulan zaptın 54'ncü sahifesinde, “artık yeter” diye kükrüyor ve sonunda zabıt bitiyor ve Hoca çantasını alıp makamını terk ediyor.

Bu olayın arkasından, birkaç yakın arkadaşıyla Adalet Partisi (AP) Genel Merkezi'ne gidip Başkan Vekili Nuri Bayar'la görüşen Erbakan, partiye üye olmak istediklerini bildiriyor. Gerekli evraklar doldurulup teslim ediliyor. Kendisine bu durumun Genel İdare Kurulunda görüşüleceği söyleniyor. Hâlbuki daha önce böyle bir uygulama yoktu, ama bu sefer durum tehlikeli görülüyor! Demirel'in özel tahrik ve talimatıyla ayaklanan A.P. kurmaylarının birçoğunun "bu adam partimizi karıştırır" gerekçesiyle, üyelik istemi reddediliyor. Böylece Erbakan'ın üyeliği veto ediliyor. Hoca'nın üniversiteden arkadaşları olan ve Anadolu sermayesine yakınlığı ile tanınan Mehmet Turgut ve Saadettin Bilgiç ekibinin, bu vetoya karşı çıkmaları AP'de bir iç karışıklığa neden oluyor.

Hoca'nın AP'ye müracaattaki asıl maksadının ise, bu partiyi masonların güdümünden kurtarıp, milli menfaatlere hizmet ettirmek olduğu anlaşılıyor. En azından ileride "Madem siyasete soyunacaktın, ne diye dindar ve muhafazakâr tabanlı bir parti varken ona girmedin?" şeklindeki itirazları peşinen önlemeyi amaçlıyor.

Erbakan'ın kaybedecek vakti yoktu. 69 seçimleri yaklaşıyordu. Ve derken Konya'dan bağımsız aday olarak seçimlere katılıyor ve 3 milletvekili oyu alarak Meclis'e giriyordu. Böylece Demirel'e ve arkasındaki güçlere karşı şanlı ve anlamlı bir zafer daha kazanıyordu.

Demirel, Bölükbaşı'nın deyimiyile 60 ihtilalinden sonra, yol üstünde bulunmuş bir şapka gibi, Demokrat Parti (DP)'nin yerine kurulan AP'nin başına geçirilmiş bulunuyordu.

Demokrat Parti ve Menderes Hükümetleri, İnönü'nün başlattığı Amerikan mandacılığını, hem de dindarlık ve demokratlık kılıfıyla daha da pekiştiriyordu. Ama buna rağmen Müslümanlara müsamahakâr davrandıkları ve kısmen de olsa milli bir çizgiye kayma eğilimine sebep oldukları bahanesiyle başta ABD olmak üzere, siyonist ve masonik çevrelerce yalnızlığa itiliyordu. Bu nedenle 1959 da tüm dış krediler kesiliyordu. Hükümet çaresizlik içerisinde kıvranıyor, enflasyon, üç haneli rakamlarla ifade ediliyor, zamlar ve yokluklar peş peşe geliyordu.

Bu durumu fırsat bilen muhalefetteki CHP, derin güçlerin de tahrik ve teşvikiyle, halkı ve gençliği kışkırtıyor, iktidar ise sert tedbirlerle olayları önlemeye çalışıyordu. Ve nihayet Ordu, bazı solcu gurupları ve aydınları da arkasına alarak 27 Mart 1960'ta yönetime el koymak zorunda kalıyordu. Yüzlerce Amerikancı general emekliye

sevk ediliyor, uşak kafalı bürokratlar değiştiriliyor, milli ve devrimci bir hedef güdülüyordu. Ama sonradan maalesef bu hareket de râyından saptırılıyordu.

Yassı Ada Mahkemeleri sonucu Adnan Menderes, Hasan Polatkan ve Fatın Rüştü Zorlu idam ediliyordu. Kim bilir belki de kader, Amerikan emperyalizmi doğrultusunda Türkiye’de ılımlı İslam’ı yerleştirip toplumun dini gayret ve asalet ruhunu çürüten ve İsrail’in çıkarlarını ülkesinden fazla düşünen bu kişilerden intikam alıyordu.

Özellikle Amerika’da eğitilmiş olan ve çoğu yine Amerikan güdümündeki NATO’da görevli bulunan ve genellikle Albay ve daha küçük rütbeli komitacı kurmayların yaptığı ihtilalin arkasından, 61 Anayasası hazırlandı ve 25 Ekim 1961’de yapılan genel seçimlerde DP’nin varisi olarak katılan AP önemli bir başarı sağladı. Askerlerin de dayatmasıyla, 10 Kasım 1962’de AP+CHP koalisyonu kuruldu. 1963’teki ara seçimler de AP’nin zaferiyle sonuçlandı. Askerlere hoş görünmek için AP’nin başına getirilen Emekli Paşa Ragıp Gümüşpala, 1964’te ölünce yerine partinin asıl kurucusu Sadettin Bilgiç’in seçilmesi beklenirken, onun gerici ve tutucularla ilişkisi olduğu gerekçesiyle, yerine hiç kimsenin tanımadığı ve partiye hizmetine şahit olmadığı Süleyman Demirel getiriliyordu.

Demirel’in ‘mason’ olduğu belgelerle açıklanınca da, muhafazakâr tabanını ürkütmemek için ‘mason olmadığını gösteren bir belge’ yine mason locaları tarafından derhal basına ulaştırılıyordu. Mason kurallarına ters olan bu davranış, bu sefer Locaları karıştırmıyordu.

Demirel mevcut koalisyonu bozmak için, CKMP ve YTP ile anlaştı. 1965 bütçesine ret oyu kullanarak hükümeti düşürdüler. AP senatörü Suat Hayri Ürgüplü başkanlığında 20 Şubat 1965’te AP-CKMP-YTP koalisyonu kuruldu. 10 Ekim 1965’te yapılan genel seçimlerde ise, AP 240 milletvekili alarak tek başına hükümet oldu.

Erbakan Hoca, 1969 seçimlerinden önce bir parti kurmaya fırsat bulamamıştı. Ancak pek çok arkadaşı, değişik illerden bağımsız olarak seçime katılmış, fakat sadece kendileri Konya’dan kazanmıştı.

Hemen arkasından 26 Ocak 1970 tarihinde, Milli Nizam Partisi kuruldu. Artık kendi değerlerimizi savunan ve bütünüyle inançlı kadroların güdümünde olan bir partinin varlığı kaçınılmaz bir zorunluluktu...

MNP Kurucuları şu şahsiyetlerden oluşuyordu

1- Prof. Dr. Necmettin Erbakan :	Konya Milletvekili
2- A. Tevfik Paksu	: Eski Maraş Senatörü
3- Ali Haydar Aksay	: Avukat-Adana
4- Süleyman Arif Emre	: Avukat-Eski Adıyaman Milletvekili
5- H. Tahsin Armutcuoğlu	: Avukat-Ankara
6- Ömer Çoktosun	: Tüccar- Konya
7- Ekrem Ocaklı	: Eski Gümüşhane Milletvekili
8- Ömer Faruk Ergin	: Emekli-Memur
9- Saffet Solak	: Prof- Ege Üniversitesi-İzmir
10- Hasan Aksay	: Eski Adana Milletvekili
11- Ali Oğuz	: Avukat-Kayseri
12-İsmail Müftüoğlu	: Avukat- Trabzon
13- Nail Sürel	: Tüccar-Tekirdağ
14- Dr. Fehmi Cumalioğlu	: Eski Kayseri Milletvekili
15- Hüsamettin Fadıloğlu	: Müteahhit-Gaziantep
16- Bahattin Çarhoğlu	: Tüccar-Urfa
17- Mehmet Satoğlu	: Harita Mühendisi-Kayseri
18- Rifat Boynukalın	: Mühendis-Karaman

MNP'nin kuruluşunun hemen ardından, Isparta Milletvekili Hüsamettin Akmumcu ile Tokat Milletvekili Hüseyin Abbas, AP'den ayrılıp MNP'ye katıldılar. Böylece MNP'nin Meclis'teki sayısı, Erbakan Hoca'yla birlikte 3'e yükselmışti.

Milli Nizam Partisi hızla teşkilatlanmaya başladı. Halkımız, yıllardır hasretini çektiği bu siyasi harekete, umulandan daha büyük bir ilgiyle sahip çıktı. Gönül erleri ev ev, köy köy dolaşüyor. Hak ile Batıl tanıtılıyor, ülke gerçekleri dile getiriliyordu. Birkaç sefer ziyaret ve sohbet edilen köy ve mahallere, sonunda bir teyp ve Hoca'nın bantları hediye ediliyor ve halkımız hararet ve heyecanla bunları dinliyordu...

24 Ocak 1971'de MNP'nin 1'inci Olağan Kongresi büyük bir coşkuyla yapılıyor ve hemen arkasından bir iki ay sonra gerçekleştirilen 12 Mart Askeri Muhtırasıyla MNP kapatılıyordu.

Her ne hikmetse, 12 Eylül 1980 hareketi de meşhur Konya Mitingi'nin arkasından yapılmış ve diğerleriyle birlikte ve özellikle MSP kapatılmıştı.

Her iki askeri darbenin de, MNP ve MSP'nin böylesine görkemli ve ürkütücü gövde gösterileri yapmasının hemen arkasından gelmesi çok ilginç ve anlamlıydı!..

MNP'nin kapatılması gerekçeleri ise şunlardı:

- a- Partilerin Genel Kongrede içtikleri Milli Nizam andı.
- b- Ve aynı kongrede söylenen Milli Nizam Marşı,
- c- Milli Nizamcılarının okullarda din derslerinin zorunlu okutulmasını savunmaları,
- d- İzmir Gençlik Kolları'nın yayınladığı bir broşürde "Hak yol İslam yazacağız!" şiiirinin şeriat propagandası sayılması.

Milli Nizam yemini ise şöyleydi: "Ya Rabbi Kongremizi, Milli Nizam idaresinin bu memlekete gelmesine vesile kıl... Ya Rabbi sen, Milli Nizam'ı milletimizin dünya ve ahiret saadetine vesile kıl..."

12 Mart Muhırtası dönemi Anayasa Mahkemesi'nce Milli Nizam kapatılınca, sahabelerin Mekke müşriklarının zulmünden, Hıristiyan Habeşistan'a hicret ettiği gibi, Erbakan Hoca da İsviçre'ye gitti.

Bu hicret hem çok yoğun çalışmalar yüzünden, yıllardır ihmal ettiği bazı rahatsızlıklarını tedavi imkânı bulmak, hem daha güvenli bir ortamda, gelecekle ilgili plan ve projeleri hazırlamak, hem de millet ve memlekete hizmet yolunda hayatını adadığı, ama bir türlü anlamadığı ve gerekli desteği bulamadığı için, etkili ve yetkili bazı makamlara, bir nevi sitemde bulunmak, gibi hikmetlere dayanıyordu...

Erbakan'ın İsviçre'ye gidişinden bir müddet sonra, 12 Mart Muhırtası'nın Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Muhsin Batur ile Orgeneral Turgut Sunalp'ın İsviçre'ye giderek 'Hoca'nın yurda dönmesi ve yeniden siyasi ve fiili hizmetinin başına geçmesi' yolunda temenni ve teminatta buldukları söylenir. Şimdilik sadece bir iddia olmaktan öteye gitmeyen bu durum doğru olsa bile Türkiye'nin kötü gidişatını, iç ve dış sorunlarını çok iyi bilen, Hoca'nın da karakter ve kabiliyetini takdir eden vatanperver bazı generallerin, sırf ülkeye hizmet gayesiyle giriştikleri bir teşebbüs sayılabilir.

Ve zaten ülkemizde ve yeryüzünde, Adil Bir Düzen kurmak gayesiyle yola çıkan Erbakan Hoca gibi liderlerin, Ordu gibi çok önemli bir kesimi ihmal etmesi de, elbette mümkün değildir.

Ve derken MNP'nin kapatılmasından bir buçuk sene sonra, 11 Ekim 1972'de MSP kuruldu ve çok kısa bir dönemde 42 il ve 250 ilçede teşkilatlandı.

MSP'nin 'Milli Devlet' hedefinin temel ilkeleri ise şöyle sıralanıyordu:

1- Milli Görüş'ün egemen olduğu dönemde, Türkiye'nin şartlarına, ihtiyaçlarına ve demokrasi standartlarına uygun bir 'Yarı Başkanlık Sistemi' öngörülmektedir. Cumhurbaşkanı'nı ise tek dereceli seçimle halkın kendisi belirlemelidir.

2- Senato kaldırılacak, Tek Meclis Sistemine geçilecektir.

3- Milli iradenin Meclis'e yansımaları engelleyen ve parlamentonun temsil gücünü gölgeleyen olumsuzluklar giderilecektir.

4- Önemli konularda millet'in arzu ve iradesini ortaya çıkarmak ve halkın yönetim üzerindeki denetim ve kontrolünü sağlamak amacıyla 'Referandum-Halk oylaması' düzenlemesi getirilecektir. Böylece meclislerden geçse bile, milletin istemediği kanun ve kararlara karşı "Halk vetosu" hayata geçirilecektir.

5- Amerika ve Avrupa'da uygulanmakta olan "Jüri usulü" olgunlaştırılacak, bağımsız mahkemelerimizin "Milli irade ve genel vicdani muhasebe" doğrultusunda ve evrensel hukuk kuralları bağlamında adalet işlerini yürütmesine fırsat verilecektir.

6- Her seviyedeki hâkimlerin ve farklı statüdeki mahkemelerin, kanunların boşluğunu doldurmak üzere verdikleri 'İçtihatî kararların', yine ehil ve yetkili hukuk adamlarınca, Anayasa'ya uygunluğunu denetleyecek bir mekanizma geliştirilecektir.

7- İç barışın sağlanması ve çok yönlü kalkınmanın başarılması için, bütün hak ve özgürlüklerin en geniş anlamda tanınması ve korunması gerekir. Demokrasi bütün kurum ve kurallarıyla uygulanmalı ve Milli İradeye mutlaka saygı gösterilmelidir.

8- Anadolu kalkınması, ne devletçilikle, ne de mutlu azınlığın güdümünde değil, özel teşebbüs eliyle ve bölgesel kalkınma şirketleriyle gerçekleştirilmelidir. Devlet, sadece araştırma, proje ve alt yapı hizmetleri vermeli ve rehberlik etmelidir.

Bütün bunlar 22 Ocak 1973'teki MSP Kongresi'nde de dile getirilmiştir. Evet işte 1970'lerde Milli Görüş'ün genel hedefleri bunlardır. 'Demokrasi, insan hakları ve özel teşebbüs' gibi konulara sonradan ve göstermelik olarak sahip çıkıldığını ileri sürenler, otuz yıl önce dile getirilen bu prensipleri okuyup gerçeği görmelidir.¹⁶

Evet, Milli Görüş öyle göstermelik eylemlerin ve günü birlik söylemlerin değil, milli hedeflerin, ilmi projelerin ve uzun vadeli bir sürecin sahibidir.

16) Bak: MİM. SİN. Harekatı. Mustafa Özdamar Çığır yayınları. Nisan 1977 sh.92-93

Siyasi Partiler yasasının 111'inci Maddesi'ne göre "bir siyasi partinin kapatılmasına sebep olan parti üyeleri, kapatılma kararından itibaren 5 yıl süre ile hiçbir siyasi partiye giremezler" engelini, yine kanuni yöntemler ve gerekçelerle deliveren Erbakan Hoca, MNP'nin kurucularından pek çoğunu MSP'nin kurucu üyesi yapmıştı. Ancak bir tedbir açısından MSP Genel Başkanlığına Süleyman Arif Emre getirilmiş, kendisi de genel kurulunun seçtiği 5 kişilik kontenjandan yararlanarak partiye girmişti.

Erbakan Hoca, Hüsamettin Akumucu ve Hüseyin Abbas 17 Mayıs 1973'te resmen MSP'ye girdiler. 2 Temmuz 1973'te ise 13'ü albay, yüksek rütbeli 20 emekli subay MSP'ye katıldı.

14 Ekim 1973 seçimlerine Süleyman Arif Emre'nin Genel Başkanlığında ve tabii yine Erbakan'ın liderliğinde girilmiş, önemli bir başarı sağlanarak %11.8 oy oranıyla 48 milletvekili ve 3 senatör kazanılmıştı.

MSP 25 büyük kentin 11'inde Türkiye ortalamasının üstünde rey almıştı.

MSP Urfa'da %43.5, K. Maraş'ta %0.5, Sivas'ta %38.5, Erzurum'da %34 oranında diğer bütün partilerden fazla oy alarak birinci parti oldu.

Malatya'da %32.5, Konya'da %26.5, Elazığ'da %26.5, Diyarbakır'da %19.5 oy alarak ikinci parti oldu.

Ayrıca Kayseri'de %21, Adapazarı'nda %17.6, İzmit'te %15.5 oy alarak üçüncü parti oldu.

14 Ekim 1973 seçimlerinde CHP: 186, AP: 149, MSP: 48, Demokratik Parti: 45, Güven Partisi: 13, MHP: 3, Birlik Partisi: 1, Bağımsızlar ise 5 milletvekili çıkarmıştı.

Seçimlerden hemen sonra, 20 Ekim 1973 tarihinde, Ankara Sumer Sokaktaki MSP merkezinde yapılan Genel İdare Kurulu toplantısında, Erbakan Hoca Genel Başkanlığa yeniden seçildi. Süleyman Arif Emre'nin bu makamda kalmasını ve kendi hesapları açısından Erbakan'ın dışlanmasını uygun gören iç ve dış çevrelerin hevesleri de, böylece kursaklarında kalmış oldu.

73 seçim sonuçlarından oluşan Meclis aritmetiği bir koalisyonu zorunlu kılıyordu. Birçok koalisyon ihtimali üzerinde duruluyordu. Erbakan Hoca bunları şöyle sıralıyordu:

- 1- CHP - AP koalisyonu
- 2- CHP - AP - MSP koalisyonu
- 3- AP - MSP - DP - CGP koalisyonu
- 4- CHP azınlık hükümeti
- 5- CHP - MSP koalisyonu
- 6- AP - MSP azınlık hükümeti
- 7- Erken seçim

Önceleri Diyarbakır Milletvekili Halit Kahraman'la, Bingöl Milletvekili Abdullah Bazencir dışında bütün milletvekilleri ve genel idare kurulu üyeleri, koalisyonla ve özellikle CHP-MSP ortaklığına şiddetle karşı çıkıyorlardı.

Halbuki, "hem MSP'nin ve idealinin rejim tarafından resmen kabul edilmesi, hem Milli Görüş'ün iktidarda neler yapabileceğinin fiilen gösterilmesi, hem inançlı kadroların devlet kademelerine yerleştirilmesi ve yetiştirilmesi, hem ülkenin tek başına Ecevit'in azınlık hükümetinin tahribatına terk edilmemesi ve hem de bir hükümet kurulamaması sonucu, Meclis'in feshedilip yeniden seçime gidilmesinin önlenmesi gibi" pek çok ciddi gerekçeler ve Hudeybiye misali hikmetlerle, CHP- MSP koalisyonuna ihtiyaç duyuluyordu. Ve Erbakan bu tarihi fırsatı değerlendirmek istiyordu. Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk, hükümeti kurma görevini Ecevit'e verdi. Ecevit sırasıyla CGP, DP ve AP genel başkanlarıyla görüştü. Ancak bunlardan bir netice alınmamıştı.

3 Kasım 1973 günü Ecevit Erbakan'la görüştü. Hoca aynı gün, Genel İdare Kurulunu topladı ve bir değerlendirme yapıldı.

Bundan bir gün sonra ise, bütün il başkanları ve milletvekillerinin de katıldığı ikinci bir toplantı daha yapıldı. Ancak CHP ile koalisyonla kimse sıcak bakmıyor ve Erbakan, bunun hayati önemini anlatmakta zorlanıyordu.

Sonunda Ecevit'e "Hayır" denildi. Bunun üzerine Fahri Korutürk, hükümeti kurmak üzere AP Genel Başkanı Demirel'i görevlendirdi. MSP, CGP ve MHP koalisyonla girebileceklerini söylediler. Demokratik parti ise, koalisyonla girmeyeceğini ama dışarıdan destekleyebileceklerini bildirdiler.

"Bu sefer millet bize muhalefet vermiş" diyen Demirel, bunu bahane ederek görevi iade etti.

Korutürk, CHP- AP koalisyonu kurmak üzere, kontenjan senatörü Naim Talu'yu tekrar görevlendirdi. Demirel buna da yanaşmadı

ve 25 Aralık'ta, Talu görevi iade etti, ancak aynı gün yeniden görev verildi.

Talu, her partinin katılımıyla sağlanacak bir milli koalisyon denemesine girişti. Ancak AP, CHP ve MSP bunu kabul etmeyince, 10 Ocak'ta görevi iade etti.

Bu arada Erbakan Hoca, Hasan Aksay'ı AP Balıkesir Milletvekili Cihad Bilgehan'a gönderdi. "AP'den 51 milletvekilinin ayrılıp MSP'ye katılmalarını, böylece MSP'nin milletvekili sayısının 99'a çıkıp AP'nin 98'e ineceğini ve bu durumda, Korutürk'ün hükümeti kurma görevini mecburen kendisine vereceğini ve böylece ülkeye çok hayırlı hizmetler yapacak bir koalisyon kurulabileceğini" anlatmaya çalıştıysa da, maalesef bundan da bir sonuç alınamadı.

Bu hükümet bunalımı devam ederken, 9 Aralık 1973'te yapılan yerel seçimlerde MSP, bütün şer güçlerin korkunç saldırıları, halkı aldatmaları ve hatta korkutmaları karşısında istediği başarıyı sağlayamıyor, oy oranı %12'den %5.12'lere düşüyordu. CHP %5, AP ise %4 oylarını artırmıştı. Bu şartlarda erken seçim, MSP için hiç arzu edilmeyen sonuçlar doğurabilirdi.

Milletvekilleri ve Genel İdare Kurulu Üyeleri, geç de olsa bu gerçeği anladılar ve CHP-MSP koalisyonuna kerhen de olsa razı oldular. Ve uzun süren görüşmeler ve tartışmalar sonucu, nihayet 25 Ocak 1974'te her iki partinin birlikte hazırladığı hükümet protokolünü imzaladılar.

MSP-CHP Koalisyon Hükümeti 26 Ocak 1974'te göreve başladı. 1 Şubat'ta Meclis'ten güvenoyu alındı. MSP'den sadece Bursa Milletvekili Dr. Emin Acar "Hayır" oyu kullanmıştı.

MSP'den Şevket Kazan Adalet, Oğuzhan Asiltürk İçişleri, Fehim Adak Ticaret, Korkut Özal Gıda ve Tarım, Abdülkerim Doğru Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'na, Süleyman Arif Emre Diyanetle ilgili Devlet Bakanlığı'na, Erbakan Hoca ise Başbakan Yardımcılığı'na ve Ekonomik Kurul Başkanlığı'na getiriliyordu.

Bu koalisyon umulduğundan çok daha uyumlu ve verimli hizmetlere başladı. MSP'li bakanlıklar hem maddi, hem de manevi alanda çok becerikli ve bereketli işler başarıyordu... Artık bu hükümete "Erbakan Hükümeti" deniyordu. Başta Ecevit olmak üzere diğer bütün CHP'li bakanların, Erbakan'ın güdümüne girdiği söyleniyordu.

Erbakan Ecevit'e onlarca İmam-Hatip Okulu açtırıyor, 6 bin yeni imam ve müezzin kadrosu çıkarttırıyordu. Tarım Bakanlığında faiz-

siz kredi dağıtımını başlatıyor, ahlaksız yayınlara savaş açılıyordu. Sanayileşme hamlesine hız veriliyor ve inançlı kadrolar her kademe- de görev alıyor ve Müslümanlar artık ikinci sınıf vatandaş muamele- sinden ve aşağılık kompleksinden kurtuluyordu.

MSP-CHP Koalisyon'unu Necip Fazıl şöyle değerlendiriyordu: "Milli Selamet Partisi, her şeyden önce, davasını gerçekleştirme yolunda puthane ile havra arasında tercihini yapmak zorundaydı. Halk Partisi'nin son şekil değiştirmesini hesaba katarak, doğru bir karar vermiş, havranın daima havra kalacağı, puthanenin ise belki yavaş yavaş dalalet komasından çıkacağı, hiç olmazsa bu yenilik ve demokratiklik gayretiyle dindarları dışlamak taassubunu bırakacağı ümidiyle MSP tercih ve tayinini hatasız yerine getirmiştir".¹⁷

Durum böyle düzgün giderken CHP'nin gündeme getirdiği Af Ya- sası ortalığı karıştırdı.

MSP'liler özellikle, "eyleme geçmiş ve fiili suç işlemiş 141, 142, 146 ve 149'ncu maddelere giren anarşistlerin" affına şiddetle karşı çıkmıştı. Ancak 163 dahil, diğer bütün fikir suçluların affına taraftardı.

15 Mayıs 1974'te Af Yasası Meclis'te onaylandı. MSP'liler sade- ce fikir suçlarının affına "Evet", eylemcilerin ve anarşistlerin affına ise "Hayır" dedi ve kanun bu şekliyle Meclis'ten geçti. Ancak CHP, hemen arkasından Anayasa Mahkemesine giderek onların da affe- dilmesini sağladı.

Ne var ki meşrep taassubundan ve benlik sevdasından bir türlü kurtulamayan, hazımsız ve huzursuz bazı milletvekilleri, "Komünist- leri nasıl affedersiniz?" diye MSP içinde, Erbakan'a açıkça tavır al- maya ve problem olmaya başladılar.

Bu ekibin DP Milletvekili Mehmet Turgut'la da sık sık görüştükleri biliniyordu.

Bu arada Erbakan Hoca, Başbakan Yardımcısı sıfatıyla Hacca giden ilk Türk Devlet Adamı şerefini kazandı. Daha sonra Kenan Evren, Bülent Ulusu, Turgut Özal, Kaya Erdem, Kazım Oksay gibi şahsıların da hacı olmasına bir nevi öncülük yaptı.

15 Temmuz 1974'te, Kıbrıs'ta sürpriz bir gelişme oldu. Yunanistan'daki Amerikancı faşist albaylar cuntasından cesaret alan EO- KA'cı Samson bir darbe yapmış ve ENOSİS'e doğru ilk adımı at- mıştı. Hedefleri Kıbrıs'ı Yunanistan'a katmaktı. Bundan 5 gün sonra, 20 Temmuz 1974'te Türk Silahlı Kuvvetleri Kıbrıs Barış Harekâtı'na

17) N.Fazıl Kısa Kürek 03.02.1974. Milli Gazete

girişti. Harekâtın kararlaştırılmasında, başlatılmasında ve başarılmasında başrolü Erbakan oynamıştı. Kıbrıs Çıkarması, koalisyon ortakları arasındaki gerginliği bir süre unutturmuş gibiydi.

Ne var ki Amerikalı ve Avrupalı dostlarımızın(!) şiddetle karşı çıkmasına ve ambargo uygulamasına rağmen, Erbakan'ın Kıbrıs'ı kurtarma konusundaki kararlılığı, bardağı taşıran son damla oldu ve malum çevreler Ecevit'e bu koalisyonu bozma talimatı verdi. DP'liler de erken seçim için CHP'ye yeşil ışık yakınca, Ecevit bahane aramaya başladı.

Bu sırada Ecevit İskandinav ülkelerine bir geziye çıkacaktı. Protokole göre, yurtdışına çıktığında yerine Erbakan'ın vekâlet etmesi gerekiyordu. Ancak Ecevit vekâleti, CHP'li Devlet Bakanı Orhan Eyüboğlu'na bırakmak istiyordu. MSP'liler bu durumda hiç değilse Hoca'nın da, bari Libya'ya gitmesinin uygun olacağı fikrini ortaya atıyor, ama Ecevit gazetecilere, "Kıbrıs'la ilgili başarı ile sürdürülen uluslararası politikayı göz göre göre tehlikeye atamayacağını" söylüyordu. Bunun Türkçesi, Erbakan'ın Kıbrıs konusunda, dış güçlerin keyfine göre hareket etmeyeceğiydi.

Ecevit'in bu inadı karşısında MSP'liler İskandinav gezisinin karnamesini imzalamayınca, 19 Ekim 1974 tarihinde CHP-MSP Koalisyonu yıkılmış oldu.

Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk, yeni hükümeti kurma görevini Kontenjan Senatörü Sadi Irmak'a verdi. Irmak Hükümetinin kurulduğu 17 Kasım 1974 günü MSP 3. Büyük Kongresini yaptı. Malum ve marazlı muhaliflerin sıkıntı ve sorunlarına rağmen bu kongre de başarıyla sonuçlandı.

Sadi Irmak Hükümeti güvenoyu alamayınca, 31 Mart 1975 tarihinde AP-MSP- MHP- CGP ve DP'den Saadetin Bilgiç'le beraber ayrılan 9 bağımsızın katılımıyla 1. Milliyetçi Cephe (MC) Hükümeti kuruldu. Erbakan yine Başbakan Yardımcısı'ydı.

1. MC Hükümeti kurulduktan bir müddet sonra, Muş Milletvekili Hamdi Çelebi, "MSP yobazların eline geçiyor" diyerek partiden istifa etti. Bundan kısa bir zaman sonra ise, Bitlis Bağımsız Milletvekili Muhittin Mutlu ile Erzurum Bağımsız Milletvekili Melik Fırat MSP'ye girdi. Hemen arkasından Sivas Milletvekili İhsan Karaçam ile Zonguldak Milletvekili Zeki Okur, MSP'den ayrıldı.

12 Ekim 1975'te Senatörlük ve 6 milletvekilliği için yapılan seçimlerde, MSP 3 senatörlük kazanabilmişti. Seçimin ardından, Ordu ile

daha ılımlı ve olumlu ilişkilere zemin hazırlamak açısından olacak, Hoca parti merkezinde kurdurduğu Halkla İlişkiler Bürosu'nun başına, üç emekli generali getirmişti.

MSP'deki parti içi muhalefet giderek huysuzlaşıyordu. Derken Meclis 5 Haziran 1977'de erken seçim kararı aldı. Seçime az bir zaman kala. A. Tefvik Paksu, Hüsamettin Akmumcu, Gündüz Sevilgen, Reşat Saruhan, Ali Acar, Ahmet Akçael, Vahdettin Karaçorlu, Rasim Hancıoğlu, Cemal Cebeci, Hulusi Özkul, Yahya Akdağ, Cahit Karaçor, Sabri Dörtkol ve Hüseyin Abbas gibi, genellikle nurcuların yazıcılar kolundan olan bu müzmin muhalifler, tek tek partiden ayrılıyor ve MSP'den desteğini çekiyordu. Daha sonra Nizam Partisi'ni kuran bu muhalifler, tam bir hezimete uğrayacak ve adları bile unutulacaktı.

Hatta 3. Büyük Kongre'den sonra bu şahıslar, 8 maddelik muhtıra mahiyetinde bir imzalı metin hazırlayarak, Erbakan Hoca'ya takdim ettiler:

- 1- Usulüne uygun istişare etmediniz.
- 2- Halisane ikazlarımızı dinlemediniz.
- 3- Kardeşlerimiz arasında meşrep farkı gözettiniz.
- 4- Dalkavuklara güvendidiniz, emaneti ehline vermediniz.
- 5- Kamuoyunda davamızın hafife alınmasına vesile olan beyanatlar verdiniz.
- 6- Davamızın başarısına yarayacak ilmi çalışmalar yerine, süflî politika usullerine tevessül ettiniz.
- 7- Maslahat icabıdır, diyerek yalan söylediniz

Bu şartlar altında vebale ortak olmamak için, sizi ve ekibinizi desteklemeye devam etmeyeceğiz.

8- Ancak bütün ihtilaflarımızı halledecek "ilim ve irşat ehli bir üst hakemler kuruluna" razı olmayı, yegâne çare olarak görmekteyiz.

Meclis Grup Odası'nda kendisine okunan bu metni dikkatle dinleyen Erbakan Hoca, asaletine yakışan bir sabır ve olgunlukla, şu anlamda bir cevap verdi:

"Zikredilenlerden birisi hariç, diğerlerinde belki haklılık payı bulunabilir. Evet, birçok hatalar yapmış olabiliriz. Bu bizim acemiliğimize, devlet idaresindeki tecrübesizliğimize, istismar edilen iyi niyetimize ve bazı konular ve kişiler hakkındaki bilgi eksikliğimize bağlanmalı ve bağışlanmalıdır.

Ama asla iştirak etmediğim husus ise, 7. maddedeki yalan söylediğimi zannetmenizdir. Mensuplarımıza hedef göstermek, ümit ve güven vermek ve Allah'tan dua makamında temenni etmek maksadına yönelik bulunan ve zaten caiz olan sözler dışında, hayatım boyunca yalan söylemeğe asla tenezzül etmedim. Bundan sonra da etmeyeceğim!..”

Hâlbuki tenkit edilen diğer maddeler bile, asla doğru değildir. Ya onların itiraz ettikleri konudaki İslam'ın hükmünü yanlış ve eksik bildiklerinden, ya anlayış ve feraset körlüklerinden, ya da kötü niyetlerinden ve oyunbozanlıklarına bahane uydurma gayretlerindedir.

8. maddedeki “Hakemler kurulu” teklifi ise, itaatsizliklerine, keyfi hareket isteklerine ve teşkilatı “7 kocalı Hürmüz” şaşkınlığına düşürme gayretlerine bir kılıf gibidir. Bu teklif ilmen de, aklen de, dinen de geçersizdir.

MSP 1977 seçimlerine, işte böyle bir parti içi kargaşa ile girdi.

Saçgı, solcu bütün partiler birbirleriyle göstermelik horoz dövüşü yaparken, hepsinin ortak hedefi MSP idi. Mason-muhafazakâr tüm basın, MSP ve Erbakan aleyhinde şeytanları bile utandıracak bir kampanyaya girişmişti. Dışarıdakiler iftira, alay, tehdit ile MSP'yi hırpalarken, içeridekiler de maalesef makam, menfaat ve ganimet hırsıyla birbirine girmişti.

Ve tabi seçim sonuçları herkesi şaşırtmış ve hayal kırıklığına uğratmıştı.

Aslında MSP, 1973'e göre reylerini bir hayli arttırmıştı. Ancak özel hazırlanan Seçim Kanunu oyunları ve kütüklerde yazılı seçmen listesinden bile 3 milyon fazla kullanılan sahte ve mükerrer oylar yüzünden, MSP sadece 24 milletvekili ve 1 senatör kazanmıştı. Oy oranı da bu yüzden %11.8'den %8.6'ya düşmüştü.

MSP'nin 1977 adaylarından birisi de Turgut Özal'dı.

Turgut Özal, Erbakan Hoca'nın İstanbul Teknik Üniversitesi'nden tanışı ve arkadaşıdır. O dönem Turgut-Korkut Özal kardeşler, yakalarında devamlı Bozkurt rozeti taşıyacak kadar hızlı birer Turancıdır. Hem cumaya camilere hem de gece eğlencelerine katıldıkları için, Hoca bunlara soğuk bakmaktadır.

1. MC. Hükümeti döneminde, Başbakan Demirel'in Turgut Özal'ı Merkez Bankası'nın başına geçirmek istediği, ancak Hoca'nın buna karşı çıktığı anlatılır. Özal'a önce MHP'liler İstanbul'dan senatörlük adaylığı teklif ettiler, ama kabul etmedi.

Sonra Demirel, Seyfi Öztürk ve Nahit Menteşe'yi Bursa'dan liste başı adaylığı için Özal'a gönderdi. Özal bu teklife hazırды ama, daha önce MSP'den aday olmak üzere kardeşi Korkut'a söz vermişti.

Bazı mahfillerde, Korkut Bey'in "ağabeyini de yanına alarak, Erbakan'ı devre dışı bırakmak ve MSP'nin başına konmak hesapları yaptığı" konuşuluyordu.

Ve Turgut Özal MSP'nin İzmir milletvekili adayı oldu.

27 Mayıs 1977'de, saat 20:50-21:00 arası yaptığı radyo konuşmasında Özal şunları söylüyordu:

"... Karşılaştığımız meselelerin hallinde, en başta hızlı ve yaygın bir ağır sanayiden başka yol olmadığı, açık bir surette ortadadır.

... Kıbrıs sonrası gelişmeler, bu konuda Milli Görüş'ün ne kadar haklı olduğunu göstermiştir.

... Faizsiz kredi ile yapılacak yatırımların, üretimi katbekat arttıracığı muhakkaktır.

Devleti yönetecek kadroların, bilgili ve cesur olduğu kadar, imanlı ve ahlaklı olmaları da lazımdır.

Milli Selamet kadrolarının, bugün Türkiye'nin sorunlarını en iyi bilen güçlü ve inançlı bir teknik kadro olduğundan hiç kimsenin şüphesi kalmamıştır..."

İşte Erbakan Hoca, etiket ve yeteneklerini Hakk'ın ve hayrın hizmetinde kullanmak ve onu bütünüyle Milli Görüş'e kazandırmak ve Özal'ı malum çevrelerin güdümünden kurtarmak için, kendisini İzmir'den aday gösteriyordu.

1977 seçim sonuçları da koalisyonuz bir hükümet kurmaya müsait değildi. Erbakan Hoca'nın deyişiyle, bu seçimlerde MSP'ye salınan kahpe kılıçların rüzgârından, 45 milletvekili olan Demokratik Parti ile 13 milletvekilline sahip C. Güven Partisi silinmişti. CHP oylarını %8 artırıp 213, AP oylarını %7 artırıp 189, MHP ise %100 artırıp 16 milletvekili çıkarmıştı. Özellikle MSP'nin güçlü olduğu yerlerde, MHP'nin desteklediği dikkatlerden kaçmamıştı.

MSP, 48 milletvekilinden 24'e düşmüştü ve anahtar küçülmüştü ama, bu sefer etkisi ve önemi daha da büyümüştü. Öyle ki, MSP'siz hükümet kurulamaz hale gelmişti. Tabiri caizse anahtar küçülmüş, maymuncuk olmuştu ve artık her kapıyı açıyordu.

MSP'nin milletvekili sayısının düşmesi, "Irak misali, çeşitli bahanelerle Türkiye'ye saldırmayı bile düşünen siyonist güçlerin, bu hırslarının ve hıncının törpülenmesi ve "Nasıl olsa kendi kendine eriyor"

diyerek, çok kötü ve korkunç niyetlerinden vazgeçmesi bakımından da, hikmet ve takdir açısından yararlı ve hayırlı olmuştur.

Dünya tarihinde, belki de en fazla hükümet kurma görevi veren Cumhurbaşkanı olan Fahri Korutürk, bu sefer CHP lideri Ecevit'i görevlendirdi. Ecevit'in kurduğu 40. hükümet güvenoyu alamadığından, 21 Haziran 1977'de düştü.

Bunun üzerine hükümeti kurma görevi AP lideri Demirel'e verildi. Yapılan görüşmeler sonucu, AP-MSP ve MHP'den oluşan 2. MC hükümeti kuruldu. 17 Ocak 1977'de Meclis'te güven oylamasına gidilmesinden birkaç gün önce, Erbakan Hoca'nın 4 Aralık 1977'de Urfa'da yaptığı bir konuşmada, "MSP'ye oy vermek 'Biz din düşmanlığı istemiyoruz' demektir. 'Biz insan haklarına saygı istiyoruz' demektir. 'Biz camilerimize geçmişte olduğu gibi ahır yapılmasını arzu etmiyoruz' demektir" şeklindeki sözleri, 6187 sayılı kanuna aykırı bulunarak, Cumhuriyet Başsavcılığına "partinin kapatılması ve Hoca'nın dokunulmazlığının kaldırılması" istemiyle dava açılıyordu. Hatta Yargıtay Başkanı Cevdet Menteş, "Bu işte geç bile kalındı" diyordu.

Çok şükür ki, o arada Partiler Yasası'nda yapılan ve Fahri Korutürk'e onaylatılan küçük bir değişiklik, bu badire de atlatılıyordu.

2. Milli Cephe Hükümeti'nde de, en hızlı ve hayırlı hizmetleri yine Erbakancılar yapıyordu. MSP hayırlara motor, şerlere fren oluyordu.

MSP "Önce ahlak ve maneviyat" parolasına uygun olarak açtığı İmam-Hatip Okullarının sayısını 350'ye çıkarıyor, temelini attığı 200 ağır sanayi fabrikalarından 70 kadarını hizmete ve üretime açılıyordu.

Bu arada "MSP'yi Erbakan'dan kurtarma ve kaleyi içten yıkma" operasyonları da hızlanıyordu. Ve nihayet 15 Ekim 1978'de yapılan MSP Büyük Kongresi'nde çıbanlar deşiliyor, muhalifler cebindeki taşları ortaya döküyordu. Korkut Özal'ın başını çektiği ekip "önce Hoca'nın çevresini boşaltmak ve Genel İdare Kuruluna kendi adamlarını doldurmak, arkasından da bir parti içi darbe ile Hoca'yı devre dışı bırakmak" amacına yönelik, iki kademeli bir plan uyguluyordu, ama başarılı olamıyordu.

Hoca Kongreyi açış konuşmasında, "77 seçim sonuçlarının bir hezimet olmadığını, cemaat ve teşkilatımızın elinden geleni yaptığını, ama rakiplerin ve dış güçlerin bütün imkânlarıyla MSP'ye saldırdığını ve takdiri ilahi olarak ortaya çıkan bu neticenin hakkımızda hayırlı olacağını, telaş ve endişeye gerek bulunmadığını" güzel bir dille ifade etti.

Arkasından bir nevi zorla kürsüye çıkan Korkut Özal, Erbakan'ı edebiyat yapmak ve cemaati oyalamakla suçluyor, 77 sonuçlarının açık bir hezimet olduğunu savunuyor ve bundan birinci derecede Hoca'yı sorumlu tutuyor ve Erbakan'dan bu hezimetin hesabını vermesini istiyordu.

Bunun üzerine söz alan Ali Oğuz, "Fehim Adak Bey, 1973'te Mardin'den milletvekili seçildi ve bakan oldu... Bütün ülkeye ve özellikle kendi bölgesine halkı memnun edecek hizmetler götürmüş ki 1977 seçimlerinde MSP, Mardin'de milletvekili sayısını ikiye çıkardı.

Buna karşılık biz 73'te Erzurum'dan 3 milletvekili kazandık. Korkut Bey ise özellikle o bölgeye hizmet götürecek Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'na getirildi... Ve 77 seçimlerinde kendilerinin aday olduğu Erzurum'dan bu sefer 6 milletvekili çıkarmamız gerekirken, tam tersine bire düştü. Demek ki Korkut Bey, bakanlığında başarılı olamamış ve yararlı hizmetler yapamamıştır. Bu nedenle önce zat-ı âlileri, kendi seçim bölgesindeki bu hezimetin hesabını versinler, ondan sonra Genel Başkanımızdan hesap istesinler!.." diyerek çok nefis bir cevap veriyor ve Özal'ı susturuyordu. Ve kongreyi takip eden gün, Hürriyet Gazetesi'nin manşeti çok ilginçti ve ipucu vericiydi:

"İçten ve Dıştan Yapılan Bütün Girişimlere Rağmen Yine Erbakan!.."

Hoca'nın da çok güzel izah ve ifade ettikleri gibi, MSP'nin asıl oyları 77'de aldıklarıydı.

Zira 73'te 12 Mart Muhtırası'nı yiyen ve prestijini yitiren Demirel'e karşı sağ kesimde oluşan güvensizlik ortamından yararlanarak DP bile 45, CGP 13 milletvekili çıkarmıştı.

Hem üstelik, 73'te MSP'nin bu denli patlama yapacağı hesaba katılmadığı için, fazla üzerine varılmamış ve aleyhine tavır alınmamıştı.

Yine Hoca'nın benzetmesiyle Rusya'dan gelip Karadeniz üzerinden güneye göç eden ve artık giderek gücü tükenen bıldırcınların, avcılar tarafından karşilarına çekilen çadırlara çarpıp tuzağa düştükleri gibi, 73'te siyasi bir belirsizlik ve çaresizlik içinde bunalan insanların oyunu almak da çok zor olmamıştı.

Ama 77 seçimlerine, hem iktidar olmanın avantajıyla girilmesine, hem de 73'ten katbekat daha fazla gayret gösterilmesine rağmen, rakiplerin korkunç hücumları ve hileleri ve siyonist mahfillerin çok ciddi tedbir ve endişeleri yüzünden, ancak 24 milletvekili çıkarılmış ve her şeye rağmen önemli bir başarı kazanılmıştı.

Ve elbette Bedir'deki safiyet ve samimiyeti, Uhud'da gösteremeyen ve ganimet sevdasına düşen Ashabın akibetinden de ders alınmalıydı.

Ne yazık ki 73'teki ihlas ve iyi niyet, 77'de yerini makam ve menfaate bırakmıştı.

Daha sonra "Parti bizim yan teşebbüsümüzdür", "Tekkeminin bir aksiyonu olması dolayısıyla desteklemeye devam etmiştik", "Cihad yapıyoruz" diyor "Ben cihad emiriyim" diyor... "Şu anda bir harp mi var Türkiye'de?", "Sen Afganistan'a gittin mi?", "Mercedeslere kurularak saltanat sürüyorsun", "En büyük cihat parti sandığında müşahit olmuştun!", "Almanya'dan valizlerle gelen paralarla zenginleşmiş, kardeşlerimizin parasıyla bütçesi kabarmış, şişmiş insan" gibi talihsiz sözlerin sahibi bir şeyh efendiyle işbirliğine giren Korkut Bey, 10 Ekim 1993 Büyük Kongresi'nde, arkadaşlarıyla birlikte Refah'a katılma yolunda bir arzu ve işaret gösterince, 15 Temmuz 1993'te iş ortağı Hasan Kalyoncu'nun evinde, RP'yi temsilen Recai Kutan ve Abdullah Gül'ün iştirak ettiği özel bir toplantıda yine "Erbakan Hoca iyi bir liderdir, ama artık çevresi mutlaka değişmelidir. RP kitle partisi olmak istiyorsa yeni ve yıpranmamış isimlere yer vermelidir." şeklinde teklifler getirmiş ve yakın arkadaşlarının Merkez Karar ve Yönetim Kurulu'na alınmalarını ve Belediye Başkan Adayları yapılmalarını şart koşmuştu.

Hem yukarıda bahsettiğimiz şeyh efendiyle, hem de Korkut Bey ekibiyle her şeye rağmen olumlu ve ılımlı ilişkiler kurmak ve aradaki kırılganlığı kaldırmak isteyen Erbakan Hoca, belki de kendi koltuklarının sallanacağı endişesine kapılan bazı zevatın şiddetle karşı çıkmasına rağmen, getirilen bu tekliflere sıcak bakmış, samimi yaklaşmış, ancak bu ekibin "Kitle partisi olmak ve iktidara ulaşmak için Amerika ve İsrail aleyhtarlığını bırakmak dahi gerekebilir." şeklindeki bazı şüpheli teklifleri ve aşırı taviz istekleri reddedilince, beklenen katılım gerçekleşmemişti. RP'ye girmek için bir sürü şart koşan ve taviz isteyen bu ekip amacına ulaşamayınca, kayıtsız şartsız ANAP'a teslimiyet göstermiş ve 26 Mart Seçimleri'nde bu partiyi desteklemişti.

Ve zaten daha sonra Star TV'nin Kırmızı Koltuk Programına katılan Korkut Özal "Türkiye İsrail'in liderliğinde kurulacak bir Ortadoğu Ortak Pazarına girmelidir!.." yolunda, herkesi hayrette bırakan sözler sarf edecekti.

Yukarıda da arz ettiğimiz gibi, 2. MC Hükümetin'de de, koalisyon ortaklarının çıkardığı pek çok sıkıntı ve soruna rağmen, yine de Erbakan önemli hizmetler yapmaya muvaffak oluyordu. Ama bu arada dış güçlerin ve masonik merkezlerin telaş ve tedirginliği de giderek artıyordu. Çünkü Erbakan Türkiye'yi yalnız bölgesel değil, hatta evrensel bir güç merkezi yapma yolunda adımlar atıyor ve yeni bir dünya medeniyetini kurmaya hazırlanıyordu.

Erbakan'ın aleyhindeki, şeytanları bile utandıran iftira ve karalama kampanyaları da işe yaramıyordu.

Örneğin, daha önce AP Milletvekili Zekeriya Kürşat İsveç'te 4.5 kg uyuşturucu ile yakalandığı ve yine MHP Senatörü Kudret Beyhan Fransa'da 146 kilo baz morfinle tutuklandığı halde, bunların dedikodusu yapılmıyor ve partileri suçlanmıyordu. Ama MSP'nin Diyarbakır eski Milletvekili ve 77'de liste başı yerine 3. sıraya konulduğu için Hoca'ya hıncı bulunan ve MSP'den resmen istifa edip ayrılan Halit Karaman'ın, sözde arkadaşı ve ortağı sayılan Nusretin Gündüzhan, Almanya'da 3kg eroinle yakalanınca, basında kıyamet kopuyor ve Hoca'yı bu işe bulaştıracak kadar alçalınıyordu.

Bu arada ilgili ve yetkilileri uyarmak üzere 16 Şubat 1977'de Erbakan Hoca generallere ve parti temsilcilerine bir birifing verdi:

Hoca brifingde, ülkemizde başlatılan büyük kalkınma hamlesinin bazı mihrakları rahatsız ettiğini, bunların fesat çıkarmaya ve kasıtlı propagandaya yönelttiğini hatırlatarak, "Kalkınmanın ve kurtulmanın temel şartı bu yıkıcı ve kışkırtıcı propagandalara kapılmamaktır" dedi.

Büyük hedef ve hamlelerin, her şeyden önce inançla ve kendimize güvenle başarılabilceğini belirten Erbakan, yıllardır yanlış ve yanıltıcı bir propagandanın etkisiyle, batılıların bizden akıllı ve başarılı oldukları kanaatinden ve maalesef düşürüldüğümüz aşağılık kompleksinden sıyrılmamız gerektiğini söyledi.

Milli Görüş'ün başlattığı Ağır Sanayi Hamlesi bu hız ve heyecanla devam ederse Türkiye'nin 5 yıl sonra Fransa'yı, 25 yıl sonra Almanya'yı yakalayacağını, 2002 yılında ise nüfusu 80 milyona milli geliri 400 milyar dolara ulaştırmış Büyük Türkiye'nin ortaya çıkacağını müjdeledi.

Derken 1980 yılı gelip çatmış ve Cumhurbaşkanlığı seçimi iyice yaklaşmıştı.

AP'den Saadettin Bilgiç ve Emekli Orgeneral Faik Türün aday olmuşlar, ama seçimi kazanamamışlardı.

CHP'nin adayı eski Hava Kuvvetleri Komutanı Muhsin Batur da yeterli oyu alamamıştı. Hatta bir ara, Eski Cumhurbaşkanı ve tabi senatör olan Cevdet Sunay ve Fahri Korutürk'ün 'Korkut Özal'ı Cumhurbaşkanı adayı göstermek istedikleri, ancak sakallı olduğu için buna yanaşamadıkları' iddiaları bile ortaya atılmıştı. Bir yandan, devamlı körüklenen sağ-sol kavgası ve giderek alevlenen anarşi belası, bir yandan kilitlenen cumhurbaşkanlığı seçimi, bir yandan ağırlaşan hayat şartları ve geçim sıkıntısı ve hepsinden önemlisi, kasıtlı olarak körüklenen 'Gericiler geliyor, laiklik elden gidiyor' yaygarası, yeni bir ihtilale zemin hazırlıyor ve gerekçe oluşturuyordu.

Ve 6 Eylül 1980'de "Kudüs'ü Kurtarma Günü" adıyla, Konya'da yapılan muazzam mitinge, dışarıdan katılan bazı provokatörlerin kasıtlı ve planlı şımarıklıkları, bardağı taşıran son damla sayılıyor ve bir hafta geçmeden, 12 Eylül 1980 günü Kenan Evren, Ordu adına yönetime el koyuyordu.

Ve 12 Eylül 1980 Cuma sabahı bir grup askerın başındaki Yüzbaşı, Erbakan Hoca'nın her türlü imkânlarına rağmen, ancak sıradan bir genel müdürün oturabileceği Ankara Yukarı Ayrancı Güvenlik Caddesi Güven Sokak'taki, 20 nolu apartmanın 8 nolu dairesindeki, son derece sade evinin kapısını çaldı ve nazik bir şekilde elindeki mektubu uzattı:

Sayın Necmettin Erbakan

Yapılan bütün uyarılara rağmen, siyasi partilerin takındıkları tutum ve aşırı uçlara sempati gösterilmesi veya destek sağlanması; anarşi, terör ve bölücülüğü büyük boyutlara ulaştırarak, ülkeyi parçalanma noktasına getirmiştir.

Türk Silahlı Kuvvetleri, ülke bütünlüğünü korumak, milli birlik ve beraberliği sağlamak, muhtemel bir iç savaşı ve kardeş kavgasını önlemek, devlet otoritesini ve varlığını yeniden tesis etmek ve demokratik düzenin işlemesine mani olan sebepleri ortadan kaldırmak maksadıyla; İç Hizmet Yasası'nın kendisine tevdi ettiği, Cumhuriyeti koruma ve kollama yetkisine dayanarak, yüce Türk milleti adına yönetime el koymuştur.

Parlamento ve hükümet feshedilmiş, siyasi faaliyetler durdurulmuştur.

Can güvenliğiniz, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin teminatı altındadır.

Bu maksatla, emniyet içinde, evinizden havaalanına götürüle-

cek, oradan uçakla Uzunada/İZMİR'e gideceksiniz. Arzu ettiğiniz takdirde ailenizi de yanınızda götürebilirsiniz. Geçici bir süre ikamet edeceğiniz adres, aşağıdadır. Bir saat içinde hazırlanıp harekete hazır olduğunuzu güvenlik için gelen subaya bildiriniz. Talimatı getiren subayın ikazlarına uyunuz.

Bu talimat ile belirtilenler dışındaki her türlü tutum ve davranışınız suçtur.

Rica ederim.

Adresiniz: Uzunada - İzmir İmza: Orgeneral Kenan Evren
Genel Kurmay ve Milli
Güvenlik Konseyi Başkanı

Hoca, gayet sakin ve soğukkanlı bir şekilde mektubu okudu ve hemen hazırlandı. Muhterem eşini ve henüz bir yaşındaki Muhammet Fatih'i ve diğer kız çocuklarını Allah'a ısmarlayarak Etimesgut Havaalanı'na gittiler.

Demirel, Ecevit ve eşleri de havaalanındaydı.

Sadece, Cumhuriyetçi Güven Partisi Lideri Turan Feyzioğlu'na mektup gönderilmemiş, Türkeş ise darbeyi önceden haber alıp saklanmıştı.

Pervaneli bir uçak, üç lideri ve eşlerini alıp havalandı. Hocayı İzmir'e, diğerlerini Çanakkale'ye bıraktı.

Hoca Uzunada'da 20 gün kadar tutuldu. 15 Eylül'de teslim olup adaya getirilen Türkeş ve ailesiyle, ara sıra görüşüyordu. Bu arada, liderlerin ortadan kaldırılacağı yolundaki endişeleri dağıtmak için M.G. Konseyi tutuklu liderlerin telefon numaralarını vermiş ve isteyenlerin görüşebileceğini söylemişti.

Bir arkadaşla birlikte, biz de şansımızı denedik ve radyolardan bildirilen numaraya telefon açtık. Hayret ve hasret birbirine karışmıştı. Evet, Hocam telefona çıkmıştı... Telefonu açan arkadaş şaşırmış, ayağa kalkmış ve bir eli havada:

"Hocam vur de vuralım, öl de ölelim!" diye bağırıyordu...

Konuşma bitti... Hocam "telaş ve taşkınlık etmememizi ve yakında Ankara'ya dönüp yeniden hizmetlerinin başına geçeceğini" söylemiş, bizi teskin ve teselli etmişti...

Ve bir hafta geçmeden de, Hoca'yı Ankara'daki "Ordu Dil Okulu" diye tanıtılan, iki katlı İstihbarat Okuluna nakletmişlerdi.

Askeri Savcılık'ça, 8 Ekim 1980 günü MSP dosyası, sıkıyönetim 1 Nolu Askeri Mahkemesi'ne gönderildi. MSP dosyasına Hâkim Albay Hamdi Sevinç bakıyordu. Sevinç, 9 Ekim günü İstihbarat Okulu'nda, sabaha kadar MSP'lilerin sorgulamasını yaptı ve "Kesin delil bulunmadığından 'Erbakan Hoca, Tahir Büyükkörükçü ve Temel Karamollaoğlu' dışında, bütün MSP'lilerin tahliyesine" karar verildi. Ancak bu sevinç pek uzun sürmeyecekti... Zira 15 Ekim'de tahliye edilenler tekrar tutuklanacaktı.

Ve ne garip tecellidir ki, bu tahliye kararını veren Hâkim Albay Hamdi Sevinç, yıllar sonra 10 Ekim 1993'te Refah Partisi'ne girecekti.

MSP'lilerin İstihbarat Okulu'nda kaldıkları kısma "Selamet Koğuşu" deniliyor, zindana atılan Hz. Yusuf misali, burada ilim ve ibadetle vakitlerini değerlendiriyorlardı.

Erbakan Hoca ve arkadaşları tutuklanmalarından tam 223 gün sonra, 23 Nisan 1981'de, Ankara Sıkı Yönetim 1 Nolu Askeri Mahkemesi'nde yargılanmak üzere Mamak'a götürüldüler. Başsavcı Albay Nurettin Soyer'in okuduğu iddianame iki gün sürdü. MSP'liler "laikliğe aykırı olarak devletin sosyal, ekonomik, siyasi ve hukuki temel kanunlarını, topyekün dini inançlara uydurmak amacıyla, partiyi illegal cemiyete dönüştürmek ve şeriat düzenini geri getirmek" iddiasıyla yargılanıyordu.

Mahkeme Başkanı Hâkim Albay Niyazi Çağın'dı. Diğer iki Hâkim ise Binbaşı İ. Uğur Yılmaz ile Sivil Hâkim Kayahan Özden'di. 24 Nisan 1981'deki duruşma, zaman yetersizliği nedeniyle 1 Mayıs 1981'e ertelendi. O gün tüm sanıklar dinlendi ve duruşma 15 Mayıs'a ertelendi. 15 Mayıs'ta sivil hâkimin red oyuna karşılık, asker hâkimler 13 MSP'liyi daha tahliye etti. Bu suretle Lütfü Doğan, Ali Oğuz, Abdurrahim Bezci, Ali Güneri, Fehmi Adak, Yasin Hatiboğlu, Abdullah Tonba, A. Remzi Hatip, A. Rıza Öztürk ve Şener Battal cezaevinden çıktılar.

5 Haziran 1981'deki duruşmada, yine sivil hâkimin aleyhteki kararına rağmen 2 asker hâkim, bu sefer Korkut Özal'la Mehmet Okul'u bıraktılar.

26 Haziran'daki duruşmada, 70 yaşındaki Emekli Tabip Albay Fehmi Cumalioğlu'nun savunması Hâkim Albay Niyazi Çağın'ı ağlatıyordu.

21 Temmuz 1981'deki duruşma sonunda ise, yine sivil Hâkim Kayahan Özden'in muhalefetine rağmen, diğer iki asker hâkimin kara-

ryıla başta Erbakan Hoca olmak üzere bütün MSP'liler tahliye edildi. Ancak mahkeme tutuksuz dışarıdan devam edecekti.

Tahliye kararını veren Albay Niyazi Çağın Diyarbakır'a, Binbaşı İlhami Uğur Yılmaz ise Elazığ'a tayin (veya sürgün) edildi.

Daha sonra emekli olan Hâkim Albay Niyazi Çağın, bir ara ENKA-KUTLUTAŞ şirketlerinin Suudi Arabistan'daki Sosyal İşler Müdürlüğü'nü yürütmekteydi.

Başsavcı Albay Nurettin Soyer'in yerine ise, Yarbay Atilla Tulay getirildi.

Nihayet 24 Şubat 1983'te mahkeme Erbakan Hoca'ya 4 yıl ağır hapis, 1.5 yıl da Eskişehir'de mecburi ikamet cezası verdi. Öbür MSP'lilere ise, 2 ile 4 yıl arasında çeşitli hapis cezaları verilmişti.

Ancak bu karar MSP'lilerce Askeri Yargıtay'a götürüldü. Yargıtay bu kararı bozunca, 1 nolu Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi 13 Şubat 1985 tarihinde, delil yetersizliğinden beraat kararı verdi. Bu mahkemelerin bir ikisi hariç, hemen hepsine katılmak bizlere nasip oldu. Tutulan savunma avukatlarına bile, nasıl konuşacaklarına, hangi kanun maddelerine dayanacaklarına kadar, her şeyi tek tek Hoca söylüyor, yazdırıyor ve hatta unuttukları ve eksik bıraktıkları konuları, mahkeme aralarında bizzat hatırlatıyordu.

Erbakan'daki örnek ciddiyet ve yüksek cesaret ise, hem dinleyenlerin, hem de hâkimlerin hayranlığını arttırıyordu.

Bu mahkemeler bir nevi medrese olmuş, kutlu mesajımızın her kesime ulaştırılmasına vesile yapılmış ve en yetkili mahkemelerce Hoca'nın ve teşkilatının suçsuzluğu ve haklılığı resmen tespit ve teskil edilmişti.

Ve şu takdirin cilvesine ve Hakk'ın hikmetine bakın ki, Erbakan Hoca'nın çok istediği halde, iktidarda bile yapamadığı pek çok hayırlı hizmetleri ve ülke için yararlı gelişmeleri, Cenabı Hak 12 Eylül yönetimlerine yaptırıyordu.

Milli Görüş sayesinde uyanan ve şuurlanan toplumun karşısında Kenan Evren:

"Allah'ın rahmeti üzerinize olsun" (16 Ocak 1981 Adana)

"Biz aynı dinin evlatlarıyız. Bizim dinimizde kindarlık yoktur. Bizim dinimiz affedicidir. Şeriatın kestiği parmak acımaz derler." (14 Ekim 1980 Diyarbakır)

"Dinsiz bir millet düşünülemez. Dinimize sımsıkı sarılmamız" (15 Ocak 1981 Konya)

“Tanrısı bir, Kur’anı bir, Peygamberi bir olanları ve aynı sesleniş ve yakarıyla namaz kılanları, birbirinden koparmaya imkân yoktur” (17 Ocak 1981 Hatay)

“Başınızı örtün, ama yüzünüzü açın...” (6 Temmuz 1986 Erzurum) gibi sözleri konuşmak durumunda kalıyor, Ziya’ul Hak’la kardeş olup kucaklaşıyordu. Ayrıca, Diyanet İşleri Başkanlığı kaynakları kat kat artırılıyor, din dersleri okullarda mecburi hale getiriliyor, yeni İmam-Hatip Okulları ve İlahiyat Fakülteleri açılıyordu. Allahuekber-Allah en büyüktür. O, kimlerin eliyle neler yaptırıyordu!..

12 Eylül sonrası, diğer parti liderleri gibi Hoca da siyasi yasaklıydı.

Refah Partisi’nin kuruluş dilekçesi 19 Temmuz 1983’te İçişleri Bakanlığı’na verildi. Kurucu Genel Başkan Avukat Ali Türkmen görülüyordu. 33 kurucu üyeden Ahmet Tekdal ve Abdurrahman Serdar gibi birkaç kişi dışında, 29’u Milli Güvenlik Konseyi’nce veto edildi.

RP 7 Kasım Genel Seçimleri’ne yetişmek için 29 kişilik bir kurucular listesi daha hazırladı ve bunları 8 Ağustos’ta İçişleri Bakanlığı’na iletti. Milli Güvenlik Konseyi’nin parti kurucularını inceleme süresi 20 gündü. Ama bu sefer 21 gün sonra kararını bildirdi ve 25 kişi daha veto edildi. Bu bir günlük kasıtlı geciktirme yüzünden, RP 7 Kasım Milletvekili Seçimleri’ne giremedi.

Resmi engeller yüzünden kuruluşunu ancak 21 Eylül’de tamamlayabilen RP, 25 Mart 1984 Belediye Seçimleri’ne katılabildi. Van ve Şanlıurfa başkanlıklarını kazanan RP %4.8 oy almıştı. 30 Haziran 1985’te yapılan 1. Olağan Kongre muhteşemdi. RP Genel Başkanlığına Ahmet Tekdal seçildi. RP 28 Eylül 1986 Milletvekili ara seçimlerinde oylarını %5.7’ye çıkardı.

6 Eylül 1987’de yapılan referandum sonucu, Başbakan Özal’ın açıkça “Hayır” için çalışmasına rağmen, %50.25 gibi kıl payı bir oranla, eski siyasi yasaklar kaldırılınca, 25 Eylül 1987’de RP’ye üye olan Erbakan, 11 Ekim 1987’de yapılan 2. tarihi ve talihli kongrede, yeniden RP Genel Başkanlığı’na seçildi.

Hoca’nın yasaklılığı kalkınca RP’ye Genel Başkan olmak yerine, “Perde arkasında duran Manevi Lider” konumunda kalması gerektiğini savunan bazı safların ne dava çıkarlarına, ne de vefakârlığa uygun olamayan bu tekliflerini, Erbakan anlamlı bir espiri ile cevaplandırıyor ve onların gerçek amacını şöyle dile getiriyordu: “Siz Beni manevi başkan değil, uhrevî başkan yapmak istiyorsunuz!.. Yani

beni diri diri mezara gömmek ve siyasi mirasımı bölüşmek için çırpınıyorsunuz...” Hâlbuki bu davanın, Erbakan gibi bir beyne ve biriki-me mutlaka ihtiyacı vardı.

Hoca'nın Genel Başkanlığında girilen 29 Kasım 1987 Erken Genel Seçimleri'nde RP %10 barajını aşamadı, ama oy oranı %7.20'ye ulaşmıştı.

RP, 26 Mart 1989 Yerel Seçimleri'nde ise büyük bir başarı kazanarak oylarını %9.8'e çıkarıyor; Konya, Sivas, K. Maraş, Urfa ve Van illeri başta olmak üzere, 20'ye yakın ilçe ve 40 kadar da belde belediye başkanlığı elde ediyordu.

20 Ekim 1991 Genel Seçimleri'ne MÇP- IDP ittifakıyla giren RP, büyük bir patlama yapıyor %17'ye yakın oyla 62 milletvekili alıyordu.

Artık Meclis'te gerçek etkili ve yapıcı muhalefeti, RP temsil ediyordu.

26 Mart'ta kazanılan belediyeler ise, bereketli ve becerikli hizmetleriyle gönülleri fethediyor ve Adil Düzen'in örnek uygulamalarını gösteriyordu.

Ve derken, 27 Mart 1994 Yerel Seçimleri'nde yer yerinden oynuyor, başta İstanbul, Ankara, Konya, Kayseri, Diyarbakır, Erzurum gibi büyük şehirler olmak üzere, 30'a yakını il ve 400 belediye başkanlığı Refah'ın eline geçiyordu.

Milli Görüş adım adım hedefine yaklaşıyordu.

ERBAKAN NASIL BİR ORTAMDA MÜCADELE VERMEKTEYDİ?

Tam 40 yıldır, Türkiye’de hükümetler ve seçimler hep ‘Erbakan faktörü’ne göre ayarlanmaktaydı. Hem dış güçleri, hem de rejimin partilerini temsilen son günlerde Süleyman Demirel, Mesut Yılmaz, Devlet Bahçeli ve Bülent Ecevit’in açıkça ortaya koyduğu tavrın da gösterdiği gibi, ülkemizde bütün siyaset, Milli Görüş korkusu üzerine kurulmaktaydı.

İsmet İnönü’nün, “Bırakalım seçime girsinler. Bu vesile ile ülkemizde halâ Osmanlı özlemi taşıyanların olup olmadığı ve şayet varsa oranları belirlenir. Sonra istediğimiz an halledilir” fetvasıyla seçime katılma icazeti verildiği söylenen MSP, 14 Ekim 1973’te beklenmedik bir başarı sağlayarak 48 Milletvekili çıkardı.

Masonik mahfillerin özel talimatıyla Demirel, Erbakan’la koalisyonla yanaşmayınca ve güya yıpratılmak amacıyla Ecevit ile hükümet olmaya bir nevi mecbur bırakılınca, 25 Ocak 1974’te CHP+MSP hükümetinin ortak protokolü imzalandı.

9 ay gibi çok kısa bir dönemde, tarihi hamleler başlatan ve çok hayırlı hizmetler başaran bu koalisyon, malum merkezlerin Ecevit’e özel baskısıyla ve basit bahanelerle yıkılmıştı.

Çünkü bu kadar kısa sürede 135 yeni İmam-Hatip Okulu kararnameşi imzalanmış ve özellikle Kıbrıs Barış Harekâtı başlatılmış ve zaferle sonuçlanmıştı.

Dış güçler kendi arzuları hilafına başlatılan ve başarılı olan bu harekâtın suçlusunu ve sorumlusunu(!) olarak Erbakan’ı görüyorlardı. Çünkü Ecevit’in kendilerine rağmen, böyle bir işe girişmeyeceğini çok iyi biliyorlardı. Ve zaten Ecevit’in;

a- Hem kaçınılmaz hale gelen bu barış harekâtını geciktirme gayretlerini,

b- Hem çıkarmanın daha ilk gününde, BM Güvenlik konseyinin ateşkes kararını ille de uygulama isteklerini,

c- Hem Kıbrıs’ta beş parçalı kanton çözüm önerilerini,

d- Hem ikinci harekâtı engelleme heveslerini,

e- Hem de kazanılan topraklardan bir kısmını Rumlara geri verme girişimlerini, hep Erbakan önlemiş ve sonuçsuz bırakmıştı.

Ve Türkiye'nin MSP'nin marifetiyle, kendi güdümlerinden çıktığını ve giderek milli bir çizgiye kaydığını gören malum merkezler, sonunda Ecevit'i istifa ettirmek suretiyle 19 Ekim 1974'te bu koalisyonu dağıtmışlardı.

Arkasından 31 Mart 1975'te AP+ MSP + MHP ve CGP ile 1. MC (Milli Cephe) Hükümeti kuruldu. MSP bu koalisyonda da ağırlığını hissettiriyor, maddi ve manevi kalkınma hamlelerini sürdürüyor, hayırlara motor, şerlere fren oluyordu. Erbakan Hoca, Ecevit Hükümeti'nde olduğu gibi, yine Başbakan Yardımcılığı yanında Ekonomik Kurul Başkanlığı'nı da yürütüyordu...

Tüm dış baskılara ve içerideki masonik münafıklara rağmen Erbakan'ın kararlı ve yararlı tutumuyla, önemli atılım ve yatırımlar gerçekleştiren bu hükümet, henüz 2 yıl ve 2 ayını yeni doldurmuşken, yine dış güçlerin gayretiyle bir erken seçime mecbur ediliyordu.

1977 seçimleri niçin ve nasıl öne alındı? Bu sorunun cevabını Erbakan Hoca'nın şu itirafları içinde buluyoruz:

"1977 yılında MSP-AP Koalisyon Hükümetindeydik. Ocak ayında yapılan Milli Güvenlik Kurulu toplantısında, bir istihbarat raporu okundu. Bu raporda 1 Ocak 1977'de göreve başlayan ABD başkanı Carter'a sunulan 'Dünya ülkelerinin durumu' ile ilgili CIA raporundan pasajlar bulunuyordu.

Raporun Türkiye'yi ilgilendiren kısmında;

- 1- Bu yılın Ekim ayında Türkiye'de bir genel seçim yapılacağı,
- 2- CIA'nin yaptığı istihbarat çalışmalarına göre, seçimde hiçbir partinin çoğunluğu alamayacağı,
- 3- Ve bu seçimin netice olarak, sadece MSP'nin oylarının artmasına yarayacağı ve bunun önemli bir tehlike oluşturacağı" belirtiliyordu.

Genellikle bu tür raporlarda olayların gözlemi ve tahlili yapıldıktan sonra hemen arkasındaki bölümde de 'alınacak tedbirler' kısmı bulunurdu. Sanıyorum biz toplantıda bulunduğumuz içindir ki, raporun bu kısmı okunmadı.¹⁸ Ancak daha sonra cereyan eden olaylardan da anlaşıldı ki, tedbir olarak MSP'nin daha fazla güçlenmesini önlemek için, birtakım girişimleri olmuştu.

Erbakan'a karşı alınan ve Milli Güvenlik Kurulu'nda okunmayan bu tedbirler ise şunlardı:

18) Kenan Evrenin anıları ve yanılgılar. N. Erbakan. Sh-45

- a- Seçimlerin mümkün olduğu kadar erkene alınması.
- b- Seçimlerde mükerrer (bir kişinin pek çok yerde) oy kullanılmasına göz yumulması,
- c- Seçimlerde bütün partilerin MSP'yi hedef alması,
- d- Seçimlerden sonra Erbakan'sız bir hükümet kurulması,
- e- MSP içinde, Erbakan aleyhtarlığının başlatılması ve Milli Görüş için yeni liderler ortaya atılması.¹⁹ Hakikaten MSP'yi yıpratmaya ve Meclis dışı bırakmaya yönelik bu CIA tavsiyeli tedbirler gereği:

1- Seçimler normal zamanından 4 ay öne kaydırılarak, Ekim'in ortalarında yapılması gerekirken, 5 Haziran'a alındı.

2- Devlet İstatistik Enstitüsü'nün, seçmen yaşındaki nüfusun yaklaşık olarak 18 milyon civarında olduğunu bildirmesine rağmen, Yüksek Seçim Kurulu tam 21 milyon seçmen kartı dağıtıldığını açıkladı. Yani 3 milyon fazla oy kullanıldı.

3- Batı kulüpçü partiler, masonik mahfiller, bütün gazete ve dergiler, sağcı-solcu dernekler hep birden, MSP ve Erbakan aleyhine korkunç bir iftira ve karalama kampanyası başlattı.

4- Seçimden sonra 24 Milletvekili kazanan MSP'yi, koalisyon dışı bırakmak için, Ecevit'e azınlık hükümeti kurduruldu ama yine Erbakan'ın ciddi ve cesur muhalefetine önemli katkısıyla güvenoyu alamadı.

Bütün bunlardan anlaşılıyor ki:

a- Erken ve baskın bir seçimle, MSP'nin önünü tıkamak ve Meclis dışı bırakmak,

b- Artık hükümeti kurma sırası MSP'ye geldiği halde, bu fırsatı Erbakan'a kaptırmamak,

c- Bu dönen dolapların, millet tarafından anlaşılmasına imkân tanımamak, gibi sebeplerden dolayı 77 seçimleri 4 ay öne alınmıştı ve bu karar dış güçlerden çıkmıştı.

Bakınız 14 Şubat 1977 tarihli Günaydın Gazetesi'nde manşetten verilen şu haberlere dikkatlerinizi çekmek istiyorum: "Denктаş ile Makariyos'un ikinci görüşmesine katılan BM Genel sekreteri Kurt Waldheim, dün sabah, 250 gazetecinin katılımıyla gerçekleşen ba-

19) Geniş bilgi için bak: E.Değer CIA – Kontra gerilla – Türkiye 31 Bant sh. 89

N.Üstün Türkiye'deki Amerika sh.15

S.Genç Bıçağın Sırtındaki Türkiye sh.97-98

sın toplantısında, Kıbrıs çözümünü kolaylaştıracağını umduğu şu müjdeleri veriyordu: BİLDİĞİM KADARIYLA, TÜRKİYE'DE SEÇİMLER HAZİRAN AYINDA YAPILACAK VE ZANNEDERİM, ZAMANLAMA BAKIMINDAN DA ÇOK İYİDİR..”²⁰

Şimdi oturup düşünelim:

1- BM Genel Sekreteri Kurt Waldheim'in, Kıbrıs'ta çözüm dediği, adanın yeniden Rumlara teslimidir. Demek o dönemde hükümet ortağı olan Erbakan buna mani olduğu için, MSP'yi devre dışı bırakacak bir seçim, bazı merkezler için müjde mahiyetindedir.

2- Kurt Waldheim, Türkiye'de seçimlerin öne alınarak, Haziran'da yapılacağını, hem de 3.5 ay öncesinden nasıl bilmektedir? Hâlbuki o günlerde bir erken seçimi özellikle AP asla istememektedir ve Türkiye'nin sivil ve askeri kurum ve kurumları böyle bir olasılığı söz konusu bile etmemektedir.

3- Kurt Waldheim, ABD'nin ve siyonist merkezlerin sözcüsüdür. 250 gazeteci önünde ve Türk hükümetinden aylar önce, böyle bir durumu açıklıyorsa, 'bu kararın dış güçler tarafından alındığını ve Türkiye'nin de bunu uygulamak zorunda bırakıldığını' göstermektedir.

4- BM Sekreterinin bu haberinden 10 gün sonra ve TBMM'nin erken seçim kararından haftalarca önce, CHP yönetim kurulu üyesi ve Eski Dışişleri Bakanı Turan Güneş'in, 5 Haziran 1977'de, 'kesinlikle erken seçim yapılacağı' yolundaki iddiaları bir kehanet midir? Yoksa siyonist merkezlerin emrinde olduklarının göstergesi midir?²¹

5- Turan Güneş'in bu açıklamasından 3 gün önce de, yani 20 Şubat 1977 tarihinde ABD Başkanı Carter'in Özel Temsilcisi Clark Clifford'un ani ve özel bir ziyaret için 'gizlice' Türkiye'ye gelmesi ve hemen önce AP'li Dışişleri Bakanı Sabri Çağlayangil, arkasındanda CHP Lideri Ecevit'le görüşmesi ve de Başbakan Demirel ve Cumhurbaşkanı Korutürk'le durum değerlendirmesi yaparak çekip gitmesinin hemen ardından, Turan Güneş'in "5 Haziranda Erken seçim yapılacağını" bildirmesi nasıl izah edilecektir?

6- Bu gelişmelerden 1 hafta sonra, yani 1 Mart 1977'de NATO Güney Avrupa Kuvvetleri Komutanlığı'ndan alınarak, CIA Başkanlığı'na getirilen General Turner, sözde veda ziyareti için yine gizlice Türkiye'ye gelmiş ve üst düzey temas ve temennilerde bulunup gitmiştir.

20) Erken Seçim Tuzağı ve Kıbrıs: İkaz Yayınları sh.45

21) Bak. 24 Şubat 1977 Tarihli Gazeteler THA'dan Alındı

Öyle ise soralım;

a- Bu kişi, neden Kıbrıs'ın Rumlara teslimi konusunda, Türkiye'ye yoğun baskıların yapıldığı ve tek engel görülen Erbakan'ın devre dışı bırakılmaya çalışıldığı bir dönemi seçmiştir?

b- Eski NATO Komutanı yeni CIA Başkanı General Turner, Niçin Türkiye'ye gizlice gelmiş ve yine gizlice gitmeyi tercih etmiştir?

c- Bu Turner'in, hangi üst düzey yetkililerle ve neleri görüştüğü, neden kamuoyuna bildirilmemiştir?

d- Normalde göstermelik ve merasimlik bir ziyaret olması gereken bu veda ziyaretinin, gizli tutulması neyin nesidir?

e- Bu sözde veda ziyareti için, 14 NATO ülkesinden hiçbirisi değil de, niçin yalnız Türkiye seçilmiştir?

f- Bu zat, Türk makamlarından emir alan birisimidir ki görevden ayrılınca veda ziyaretine lüzum görmüşlerdir?

g- Yoksa 'Kıbrıs'ı geri almak, ağır sanayi yatırımlarına ve manevi kalkınma programlarına mani olmak' üzere Erbakan'sız bir koalisyon oluşumuna zemin hazırlamak amacıyla, öne alınan 5 Haziran seçim kararını kesinleştirmek ve MSP aleyhindeki gizli proje ve prosedürleri bildirmek için mi Türkiye'ye gelmişti?"

İçten ve dıştan yapılan bunca hile ve hiyanete rağmen 5 Haziran 1977 seçimlerinde 24 Milletvekili olarak, yine Meclise girmediği başarmıştı. Erbakan tek başına sadece masonlarla, münafıklarla ve medya ile değil, tüm siyonist dünya ile savaşmış ve kazanmıştı. MSP'nin Meclis'teki sandalye sayısı 48'den 24'e düşürülmüş, Hoca'nın tabiriyle anahtar küçülmüştü ama bu sefer daha güçlenmiş ve 'maymuncuk'a dönüşmüştü. Artık MSP'siz hiçbir koalisyon kurulmaz ve hiçbir kapı açılmaz olmuştu.

Seçimden sonra Ecevit'e kurdurulan azınlık hükümeti tutmamış ve güvenoyu alamamıştı. Çaresiz Erbakan'ı da katmak zorunda kaldıkları AP-MSP ve MHP'den oluşan 2. MC (Milli Cephe) Hükümeti, 17 Ocak 1977'de güvenoyu aldı. Erbakan yine Başbakan Yardımcısı ve Ekonomik Kurul Başkanı'ydı.

MSP'nin 'Önce ahlak ve maneviyat, sonra mutlaka ağır sanayi ve yaygın kalkınma' sloganına ve programına uygun olarak İmam-Hatip Okulları'nın sayısı 350'ye çıkarılıyor, temeli atılan 219 büyük fabrikanın 70 kadarı kısa sürede işletmeye açılıyordu. Bu gelişmeleri içine sindiremeyen siyonist güçlerin direktifiyle, Adalet Partisi'nden 12 Milletvekili ayarılıp ayrılıyor ve Güneş Motel pazarlıklarıyla, bun-

ların 11 tanesi bakan yapılmak üzere Ecevit hükümeti kurduruluyor ve böylece MSP'den kurtulacakları sanılıyordu.

Ama Ecevit her şeyi bin berbat ediyor, yüzüne gözüne bulaştırıyor ve yine bırakıp kaçıyor.

Erbakan Hoca;

a- Haksız ve ağır yeni vergi kanunları çıkarmamak,

b- Dış güçlerin sömürüsüne alet olmamak,

c-Temel insan hak ve hürriyetlerine saygılı bulunmak ve sahip çıkmak,

d- Anarşiyi önleyecek tedbirleri biran evvel almak,

e- Refahı yaygınlaştıracak sanayi hamlelerini ve kalkınma projelerini aksatmamak, gibi şartları yerine getirmek kaydıyla 'Kerhen destek' sözü vererek, yani başaramayacağını bildiği halde, sırf 'Millet bunların içyüzünü ve beceriksizliğini iyice anlasın ve artık aldanmasın' diye, AP'nin yeni bir hükümet kurmasına razı oldu.

Ne var ki, Demirel bu şartların hiçbirini yerine getirmiyordu... Her şey, her geçen gün biraz daha kötüye gidiyor ve Erbakan Hoca millete, tuttuğu projelerle bu sıkıntıların asıl nedenlerini ve karanlık yönlerini gösteriyordu...

Ve karanlık rejimin yarasaları olan masonların huzuru iyice kaçıyor.

Erbakan Hoca sonunda, hiçbir sözünü yerine getirmeyen Demirel Hükümeti'nden şartlı desteğini çektiğini açıklıyor ve özellikle Kudüs'ü işgal eden ve başkent ilan eden İsrail'le, Rusya ve Yunanistan gibi ülkeler bile ilişkisini kesmişken ve 169 devletin 119 tanesi bu işgali kınamışken, halâ İsrail'e uşaklık ve avukatlık yapmayı yeğleyen AP'nin Dış İşleri Bakanı Hayrettin Erkmen aleyhine, Meclis'e gensoru verip düşürülmesini sağlaması, batı kulüpçülerinin beyninde bomba gibi patlıyordu...

Dış güçlerin ve siyonist mahfillerin telaşı giderek artıyordu. Erbakan'dan kurtulmak için daha etkin ve daha kesin tedbirler gerekiyor... Askeri darbe!? Buna gerekçe uydurmak için de, anarşi giderek azdırılıyor, ekonomik ambargolar ve maddi sıkıntılar milleti canından bezdiriyor ve ihtilale bahane hazırlanıyordu.

12 Eylül Darbesi'ne kim karar veriyor, Ufuk Güldemir'in "Kanat operasyonu" kitabında şöyle anlatılıyor:

"12 Eylül'e 6 ay kala gelişen olaylar, bir Musevi-Türk heyetinin Amerika'ya gitmesi sonucunu getirmişti. Bu heyet, Türkiye'deki gidi-

şatın ve özellikle MSP fikriyatının, kendi cemaatleri için tehlike arz ettiğini vurgulamış -halbuki MSP kendi halindeki Yahudilerin değil, hıyanet içinde olan siyonistlerin karşındaydı- ve gerekirse Türkiyeli Yahudilerin toplu göçünü kolaylaştıracak imkânların hazırlanmasını ve bu maksatla yolların açık tutulmasını istemişlerdi. Dünyanın her köşesindeki Musevi taleplerine karşı çok hassas ve hizmetkâr olan Amerikan makamları, "Gerekirse göçün mümkün olacağını, bununla ilgili tedbirlerin alınacağını, ancak buna gerek kalmayacağını ve endişeye mahal olmadığını" bildirmişlerdi...

Bu cümlelerden anlaşılıyor ki, daha önce MSP'nin katıldığı üç hükümeti de yıktıran dış güçler, bu sefer MSP'yi kökten etkisiz hale getirecek bir askeri darbenin planlarını, aylar öncesinden yapmış bulunuyorlardı.

O sırada Genel Kurmay Başkanı olan Kenan Evren'in de katıldığı, Şubat 1980 Kış Manevraları'nı izleyen ABD'li gazeteci ve CIA Ajanı Marwine Howe, Evren Paşa'nın Türkiye'deki anarşiyle ilgili "Sabrın da bir sınırı vardır" yani yakında sabrımız taşacaktır anlamındaki sözlerini değerlendirirken, ağzından baklayı kaçıırıyor ve şu kehanetleri yumurtluyordu:

"Amerika'daki diplomatik çevrelerde Adalet Partisi ile muhalefetin biran evvel bir araya gelerek, General Evren'i Cumhurbaşkanı seçmesi gerektiği konuşuluyor. Türkiye'deki bu siyasi krizin daha fazla devamına, batının tahammülü yok. Çünkü Türkiye, NATO'nun stratejik cephesi içinde ve özellikle İran'ın kaybından sonra, İslam'ın laik kanadının öncülüğünü yapan tek tampon ülke.

Ankara'da görüşlerine başvurduğum çevreler, bölgenin güvenliğini güçlendirmek için, Yunanistan'ın da NATO'ya dönüşüne imkân sağlayacak ve buna gerekçe yapılacak bir askeri müdahalenin, Amerika tarafından da makul ve münasip karşılanacağından bahsediyorlar.

Tabi eğer bir askeri darbe olacaksa, bunun bizimkilere -ABD'ye- rağmen yapılmayacağını biliyorlar."²²

Bu ifade ve itiraflardan da anlaşılıyor ki;

a- Türkiye'de bir askeri müdahale yapılacağı

b- Sonunda Kenan Evren'in Cumhurbaşkanı koltuğuna oturacağı

c- Evrenin, Yunanistan'ın tekrar NATO'ya dönüşüne devlet teahhüllerine aykırı olarak, fırsat ve ruhsat tanıyacağı

d- 12 Eylül öncesinde MSP, ne iktidar ortağı ne de muhalefet olmadığı halde, yine de kapatılacağı ve Erbakan'ın suçsuz yere tutulanacağı, Türkiye'den aylar önce dış merkezlerde kararlaştırılıp konuşuluyordu.

Velhasıl güdümlü demokrasilerde, halkın seçimlere katılması, oy kullanıp belli partileri Meclis'e taşınması, sadece göstermelik bir formaliteden ibaret kalıyordu. Yukarıda da belgelerle anlatılmaya çalışıldığı gibi, hükümetlerin kurulmasına ve yıkılmasına ve hatta darbelerin yapılmasına bile hep dış güçler ve masonik merkezler karar veriyordu.

Bakınız demokrasi lafını ve halkçılığı dilinden bırakmayan sosyal demagoji kralı Sn. Ecevit, 12 Eylül'den sonra, Londra'daki çok özel ve gizli bir toplantıya davet ediliyordu.

Bu toplantıya ABD Eski Dışişleri Bakanı Alexandır Heig ile beraber, mason başbakanlar, bakanlar ve istihbarat örgütü başkanları katılıyordu.

Bu toplantıda şartları hayret edilecek şekilde Türkiye'yi hatırlatan, hayali bir adada yapılması düşünülen yönetim değişikliği müzakerelere ediliyordu:

"Bu hayali adanın Amerikan yanlısı diktatörü, bazı yolsuzluklar; yanlışlıklar ve despotik davranışlar nedeni ile artık iyice yıpranmış, karizmasını kaybetmiş, bu yüzden adada gerilla hareketleri ve bu harekete bölge halkının da desteği ve tarafgirliği görülmeye başlamıştır...

Bu arada, o güne kadar bu diktatörü destekleyen Amerika, mevcut ada yönetimine kaşı alacağı tavır konusunda bir karar vermekte zorlanmaktadır.

Çünkü bu diktatörü desteklemeye devam etse, ülke halkını karışısına alacak, yok eğer desteğini çekse, bu sefer vefasızlık suçu işlenmiş olacaktır.

Bu arada anarşiye tamamen fırsat verilse, yarımada ülkesi komünizme kayabilecektir, bu durumda çok stratejik olan Amerikan üsleri başkalarının eline geçebilecektir. O halde Amerika ne yapmalıydı?"

Bu soru üzerine toplantıda bulunanlar görüşlerini açıkladılar... Hepsi de -önceden öğretilmiş gibi- diktatörün yerine 'sosyal demokrat' bir liderin getirilmesinin uygun olacağını savundular.

Bu esnada, oturumu yöneten şahıs Ecevit'e dönerek şunu sordu: Böyle bir durumda, o sosyal demokrat lider siz olsaydınız, o görevi yüklenir miydiniz?

Ecevit, yanında oturan A. Heig'e doğru hafifçe dönerek, "Görevi kabul edebileceğini ve ada ülkesini esenliğe çıkarmak -yani Amerika'nın çıkarlarına uygun konuma sokmak- için elinden geleni yapmaya çalışacağını söyledi..."

Bu cevabın hemen ardından "Peki, ya bu sosyal demokrat lider, giderek sertleşir de Amerika'ya karşı düşmanca bir tavır alırsa ne yaparsınız?" sorusu gündeme getirilince, A. Heig, hemen atılıp, "O zaman, derhal önlemini al, gereğini yaparız!" diyordu.

Bu toplantıda hazır bulunanlar bu 'önlemin' ne anlamlara geldiğini çok iyi biliyordu..."²³

Evet, maalesef Türkiye Washington'da ve Londra'da hazırlanan siyonist senaryolarla, işte böyle yönetiliyordu.

Ama ne var ki 'düşmanların siyaset ve stratejisini önceden sezen ve karşı tedbirleri almasını beceren' bir lider olarak Erbakan Hoca, bütün bu olumsuz ve onursuz girişimleri etkisiz hale getirmeyi ve hatta onların aleyhine çevirmeyi biliyor ve başarıyordu. Onların bize karşı kıskırttığı şahsiyet ve siyasetleri, onların aleyhine kullanabiliyor ve siyonistlerin kazdığı kuyuya kendilerini düşürüyordu.

RP'yi birinci parti olmasına ve 158 milletvekili çıkarmasına rağmen, koalisyon dışı bırakmak ve kurduğu hükümeti yıkmak daha sonra FP'yi de kapatıp Erbakan'ı ömür boyu siyasetten yasaklamak için bütün şeytanlıkları deneyen karanlık güçlerin bu son tuzakları da, kendi başlarına geçecek ve bu hile rejimi ve köle düzeni partileri ile birlikte çürüyecek ve yakında çökecektir. Bütün bu gelişmeler, halkımızın biraz daha uyanmasını ve şuurlanmasını netice verecek ve Milli Görüş iktidarını, artık hiçbir güç engelleyemeyecektir.

Bu konuyu Erbakan Hoca'nın şu çok önemli ve anlamlı tespitleriyle kapatalım:

"Bize göre en köklü çare, bütün milletimizin bu konularda bilinçli hale getirilmesi, emperyalizmle mücadele edenleri tanıyıp sahip çıkması ve onların safında yer almasıdır. Ancak böylece devlet-millet kaynaşması sağlanabilir ve milli çıkarlar bu sayede korunabilir. Egemeliğimiz de ancak bu şekilde teminat altına alınmış olur."

23) Ufuk Güldemir Kanat Operasyonu sh.73

MSP'NİN DEVRİM NİTELİĞİNDEKİ HİZMETLERİ

Erbakan'ın ve Milli Görüş'ün iktidar olduğunda neler yapabileceğini akıllara yatırmak için, daha önce Selamet dönemindeki koalisyon hükümetlerinde ve üç-dört yıl gibi çok kısa bir zaman diliminde, fiilen gerçekleştirdiği tarihi hizmetleri hatırlatmak zorundayız...

A- Milli Görüş, 'Önce ahlâk ve maneviyat' diyerek yola çıktığı için bu sahada ve her birisini zorlu bir mücadele sonunda başardığı 'Devrim' niteliğindeki hizmetlerin bir kısmını arz edelim:

1- 52 tanesi daha önceki hükümetlerce ve özellikle Demirel tarafından kapatılan orta kısımlarını yeniden devreye sokmak üzere, tam 350 tane İmam- Hatip Okulu'nun açılması başarılmıştır. (Lütfen dikkat edilsin. Bütün Cumhuriyet tarihi boyunca 50 yılda sadece 50 tane, Selamet döneminde ise 3 yılda 300 tane İ.H.O. açılıyor. İşte bu bizim faziletimiz, farkımızdır.)

2- İ.H.O. mezunlarının üniversitelere girmesi hakkındaki kanun teklifi verildi ve gerçekleştirildi. Bugün İ.H.O. çıkışlı avukat, doktor, mühendis, polis, öğretmen, kaymakam vb. yüz binlerce inançlı kadro, yurt çapında görev başında ise bu Selamet'in meyveleri ve hayırlı sonuçlarıdır.

3- İ.H.O. mezunu öğretmenlerin, ilkokullarda din ve ahlâk dersi öğretmeni olmaları hususunda kanun teklifi yapıldı ve çok şükür başarıldı, bugün uygulanmaktadır.

4- Bütün okullara, din ve ahlâk dersleri programı konuldu. Bu durum laik Türkiye'de, tek başına bir olay sayılmıştır. Daha sonra 12 Eylül Askeri Yönetimi bunun önemini kavrayarak "Din eğitimini zorunlu dersler sınıfına" almıştır.

5- Bu ahlâk derslerinin, ortaokul ve liselerde Yüksek İslam Enstitüsü ve İlahiyat Fakültesi mezunlarınca okutulması tamimle şarta bağlanmıştır.

6- 1976-1977 ders yılı başından itibaren ilk, orta ve liselerde bütün ders kitaplarının yeniden yazılması, Bakanlar Kurulu'nca karar altına alınmıştır.

7- Mısır, Suudi Arabistan gibi Müslüman ülkelerde okuyanların, diplomalarının Türkiye'de geçerli sayılması kararlaştırılmış ve uygulanmaya başlanmıştır.

8- Müstehcen Neşriyatla (ahlâksız yayınlarla) Mücadele Kanunu çıkarılmış, Adalet ve İçişleri Bakanlıkları'nca ciddiyet ve cesaretle uygulanmıştır.

9- Vakıf mallarının yağmalanmasına son verilmiş, Vakıflarca 500'e yakın cami yeniden restore edilmiş, Vakıf gelirleri üç-dört misline çıkarılmıştır. Ayrıca, Vakıf Aşevleri'nden yedirilen yoksulların sayısı dört misli artırılmış. Takriben 5000 kadar kör, sakat ve sahipsiz insanımıza, vakıflardan maaş bağlanmış, Vakıflara ait yeni iş hanları yapılmış ve gelir kaynakları arttırılmıştır.

10- Risale-i Nur gibi dinî, ilmî ve ahlakî eserlerin okutulmasına konulan yasaklar kaldırılmış, böylece İslamî yayıncılıkta yeni bir çığır açılmış ve patlama yapılmıştır.

11- Kur'an kurslarının yapılması ve yaşatılması için, Cumhuriyet tarihinde ilk defa devlet katkısı olarak bütçeye ödenek ayrılmış ve 3000'den fazla Kur'an kursu hizmete başlamıştır.

12-Din görevlilerinin mesleki eğitimi için, 7 tane Bölge Eğitim Merkezi açılmıştır.

Bütün bunlar Milli bağımsızlık ve bekamızın manevi şartları ve ihtiyaçlarıdır.

B- Ülkemizi geri kalmışlıktan, sömürölmekten ve dilencilikten kurtarmak, insanımıza helal ve huzurlu iş sahaları açmak için mutlaka Ağır Sanayi Hamlemizi başlatmak ve Milli Harp Sanayi'mizi kurmak zorundaydık. Bu nedenle milli, güçlü, süratli ve yaygın kalkınmayı sağlamak üzere, MSP bir yandan dış güçler ve yerli sömürü ve sermaye çevreleri ile savaşırken, bir yandan da zamanla yarışıyor-du. "Montaj değil, her yönüyle milli ve yerli üretim", "Fabrika yapan fabrika" diyerek yola çıkıldı ve ülke çapında 200 büyük fabrikanın plan ve projeleri hazırlandı, temelleri atıldı ve bu dev tesislerin 70 kadarı fiilen işletmeye açıldı ve üretime başlandı. Böylece yüz binlerce vatandaşımıza iş imkânı sağlandı. Geri kalan 130 fabrikanın çoğunun da kaba inşaatları ve hizmet binaları bitirildi, hatta bazıları'nın makineleri getirildi...

Ama maalesef, malum olaylar ve oyunlar sonunda, yıllardır yüz üstü bırakılan, tarihine ve talihine küskün bu dev eserler şimdi artık sahibini bekliyor.

Erbakan Efsanesi ve Ağır Sanayi Hamlesi

Erbakan hoca Yeniden Büyük Türkiye'yi kurmak için 1977 yılında meşhur Ağır Sanayi Hamlesi'ni başlattı. Türkiye'yi lider ülke yapmak için yola çıktı. Hiç yoktan, borç alarak değil, kendi paramızla, milli imkânlarımızla bu büyük tarihi hamleyi başardı. Çok kısa bir süre içinde 70 tane fabrikayı tamamlayıp hizmete açtı. Ağır Sanayi Hamlesi 200 fabrikalık bir programdı.

Ama siyonist sömürü merkezleri ve yerli sabataist şebekeler, Güneş Motel oyununu oynadı. Koalisyon ortağı çürük çıktı. 12 kişi öbür partiye geçirilip bakan yapıldı. Böylece Meclis'te çoğunluğu kalmadı.

Bu Ağır Sanayi Hamlesi 5 bölümden meydana geliyordu.

1. Zaruri ihtiyaç maddelerini karşılayan büyük sanayi kuruluşları:

- 13 tane şeker fabrikası,**
- 18 tane çimento fabrikası,**
- 12 tane gübre fabrikası,**
- 6 tane kâğıt fabrikası,**
- 28 tane Sümerbank fabrikası,**
- 2 tane nebati yağ fabrikası,**
- 27 tane et kombinası.**

Ve 7 adet filtresiz sigara fabrikası. Böylece bu ihtiyaç maddelerini karşılayacak 113 tane fabrika yapıldı.

Erbakan Hoca, Ağır Sanayi deyince bunu gözden düşürmek için ağır kelimesini hantal diye tercüme etmeye kalkışan ırkçı emperyalist siyonistlere ve uşak ruhlu işbirlikçilere şu cevabı veriyordu: **“Bana bak, çocuk mu aldatıyorsun. Ne hantalı? Hantal sensin be. Ağır sanayi demek, fabrikalar yapan fabrika demek. Senin canına okumak demek, senden makine almaya mecbur olmak demek. Bağımsız olmak demek. Lider ülke olmak demek.**

2. Nasıl lider ülke olunacak? Bak fabrika kuran fabrika olarak 7 tane demir çelik, 32 tane makine kimyanın ağır makine fabrikası kurularak! Tümosan motor ve makine sanayi 13 tane. Taksan 4 tane. Temsan 12 tane, Tüsaş 1 tane. Tersane 2 tane. Ziraat Makineleri sanayi 3 tane. Kaç tane yaptı bu makine fabrikası? 74 tane. 113 tane ihtiyaç karşılayan fabrika, 74 tane de makine fabrikası.

3. Dört tane de ağır harp sanayi fabrikası;

- Tank fabrikası**
- Top fabrikası**
- Roket fabrikası,**
- Harp gemisi fabrikası.**

Neden bahsediyorum ben size; 74-78'de yürüttüğümüz Ağır Sanayi Hamlesi'nden. Elektronik sanayi Testaş 2 tane. Telesan'ı kurduk. Hizmete açtık.

Yaygın sanayi kuruluşları DESİAB'ı kurup Avrupa'daki işçilerimizin parası heba olmasın, devlet bankası olarak bunlar nemalandırılınsın diye uğraştık.

Organize sanayi bölgesi 63 tane. Küçük sanayi sitesi 250 tane planladık.

Büyük enerji tesisleri olarak iki tane Atom Santrali programladık. Neden? Atom santrali iki tane olursa ikincisi yüzde 50 daha ucuza mal oluyor da ondan. Hidroelektrik santralleri 17 tane. Termik santraller 7 tane. Rafineriler 3 tane toplam 29 tane hazırladık.

4. Büyük madencilik tesisleri; 26 tane cevher çıkartma tesisi, 2 tane cevher zenginleştirme, bir tane izabe tesisi.

Büyük sulama tesisleri: 46 tane baraj. Bir grup sayıyoruz hepsini, her yıl 100 tane gölet. 1000 tane derin kuyu pompası.

5. Büyük ulaştırma tesisleri; Otoyol projeleri. Bölünmüş yol projeleri, hızlı tren, hava meydanı ve liman projeleri.

Ağır sanayi hamlesi altında 629 tane büyük tesisi ihtiva ediyor. Bunların içerisinde fabrika kuran fabrika olarak adlandırdığımız bölüm, enerji ve madencilik tesisleri 200 tanedir. Onun için biz konuşurken sembolik olarak 200 büyük ağır sanayi tesisi diye kullanıyoruz. **Bunları nasıl yaptık? 1977 yılının bütçesine bakın, 244 milyar dolar tutar ağır sanayi hamlesi. 15 milyar dolardır bu 200 tesis.** Bunu bir defa vereceksiniz, her sene 100 milyar dolarlık milli gelirinize 5 milyar dolar ilave edilecek. 15 milyar doları üç sene geri alıyorsunuz dikkat edin. Muazzam bir kalkınma hamlesi.

Geçenlerde kıymetli bir gazeteci arkadaşımız Çin'e gitmiş. Çin'deki bu büyük kalkınma hamlesini görmüş döner dönmez yana yakıla benden randevu istedi. Buyur gel bakalım dedik. Anlattı; 20 gün Çin'i dolaştım, hep sizinle beraberdim.

Hayırdır inşallah. "Çünkü Çin'de yapılan büyük kalkınmayı gördüm. Sizin ağır sanayide ne yapmak istediğinizi orada gözümle göreyerek anladım. Sizinle dolaşmamın sebebi buydu. Sizin söylediklerinizi Çin şimdi yapıyor. Ve böylece dünyanın devi oluyor. Eğer siz 7 sene iktidarda kalıp bu ağır sanayi hamlesini tamamlamış olsaydınız, kim bilir biz bugün nasıl bir süper güç olacaktık. Kaldı ki **1977 yılından bugüne kadar 30 sene geçti. 7'şer seneden 30 senenin içerisinde 4'den fazla ağır sanayi hamlesi yapıldı. 4 tane 200 tane tesisi düşünün 800 tesis yapar. 80 tane il olduğuna göre her ilinize 10 tane muazzam tesis kurduğunuz Türkiye'yi bir düşünün. Bugün böylesine kalkınmış bir ülke olacaktık. Ama maalesef, biz yapıyoruz arkadan gelenler yıkıyor, kapatıyor ve satıyor. Ve toplum tamir edenlerle tahrip edenleri bir türlü ayırıp seçemiyor.**

**ERBAKAN HOCA'NIN 1973-1977 YILLARI ARASINDA BAŞLATTIĞI
AĞIR SANAYİ HAMLESİNİN 5 BÜYÜK PROJESİ**

1 - BÜYÜK SANAYİ TESİSLERİ

**ZARURİ İHTİYAÇ MADDELERİNİ
KARŞILAYAN BÜYÜK SANAYİ TESİSLERİ**

ŞEKER107.....	13
ÇİMENTO.....	18
GÜBRE.....	12
KÂĞIT.....	6
SÜMERBANK.....	28
NEBATI YAĞ.....	2
ET KOMBİNASI.....	27
FİLTRELİ SİGARA.....	7
ARA TOPLAM.....	113

**AĞIR SANAYİ HANTAL SANAYİ DEĞİL, TEMEL
SANAYİ, FABRİKA KURAN SANAYİ**

DEMİR ÇELİK.....	7
M.K.E.K.....	32
TÜMO SAN.....	13
TAKSAN.....	4
TEMSAN.....	12
TUSAŞ.....	1
TERSANE.....	2
MAKİNA İMALATI SANAYİ VE ZİRAAT MAKİNALERİ SAN.....	3
ARA TOPLAM.....	74

AĞIR HARP SANAYİ

TANK.....	1
TOP.....	1
ROKET.....	1
HARP GEMİSİ.....	1
ARA TOPLAM.....	4

**ELEKTRONİK VE
TELEKOMİNİKASYON SANAYİ**

TESTAŞ.....	2
TELESAN.....	1
ARA TOPLAM.....	3

**YAYGIN SANAYİ KURULUŞLARI
DESİYAB**

ORGANİZE SANAYİ BÖLGESİ:.....	63
KUÇUK SANAYİ SİTELERİ:.....	250
ARA TOPLAM.....	313

2- BÜYÜK ENERJİ TESİSLERİ

ENERJİ TESİSLERİ

ATOM SANTRALİ.....	2
HİDROELEKT. SANT.....	7
TERMİK SANTRALLER.....	7
RAFİNERİLER.....	3
ARA TOPLAM.....	19

3- BÜYÜK MADENCİLİK TESİSLERİ

MADENCİLİK TESİSLERİ

CEVHER İSTİHRACI.....	26
CEVHER ZENGİNLEŞTİRME.....	2
İZABE.....	1
ARA TOPLAM.....	29

4- BÜYÜK SULAMA TESİSLERİ

SULAMA TESİSLERİ

BARAJ.....	46
GÖLET / Her yıl 100 adet	
DERİN KUYU :1. GRUP Her yıl 1000 adet	
SULAMA SAHALARI / Her yıl 150.000 H.A.....	10 adet
ARA TOPLAM.....	56

5- BÜYÜK ULAŞTIRMA TESİSLERİ

ULAŞTIRMA TESİSLERİ

OTOYOL:1.PROJE.....	8.000 Km
BÖL. YOL PROJE.....	8.000 Km
HIZLI TREN: 2.PROJE.....	600 Km
HAVA LİMANI:.....	37 adet
LİMAN:.....	10 adet
ARA TOPLAM.....	47

C- Bu arada Milli Selamet'ce teklif edilen ve gerçekleştirilen önemli kanunların bazılarını hatırlatalım:

1- İstiklâl Harbi gazilerine maaş bağlanması kanun teklifi hazırlanması.

2- Emekli işçilerin eş ve çocuklarının sigorta kapsamına alınması.

3- Çalışan işçilerin ana babalarının sigortalı sayılması.

4- Asgari (en az) geçim indirimi kanun teklifinin hazırlanması.

5- Mukaddesata sövenlerin cezalandırılması.

6- Çıracılık ve Kalfalık Kanunu'nun çıkarılması.

7- Muhtarlara maaş bağlanması.

8- Maliyeti düşürmek ve pahalılığı önlemek için reklâm ve faizin masrafa yazılmaması (maalesef sağcı ve solcu sömürücülerin ittifağıyla engellendi.)

9- Doğu Anadolu'da görev yapanlara yakacak yardımı yapılması.

10- Küçük çiftçi ve balıkçıların, vergi muafiyeti sınırının yukarıya alınması.

11- Yabancı ülkelerde çalışan işçilerin, askerliklerinin 29 yaşına kadar uzatılması.

12- Ev hanımı olan kadınların ve özel ev hizmetinde çalışanların sigorta kapsamına alınması.

13- Tarım ve orman işçilerinin Sosyal Sigortalar Kurumu kapsamına sokulması.

14- Yurt dışında çalışan işçilerimizin, Türkiye içindeki hizmetlerinin birleştirilmesi ve toplanması

15- Yurt dışındaki işçi çocuklarının diplomalarının Türkiye'de geçerli sayılması.

16- 65 yaşını dolduran düşkünlere maaş bağlanması.

17- Dul ve yetimlere maaş bağlanması.

D- Dış Politikada:

1- Türkiye İslam Konferansı'na tam ve aktif üye yapıldı.

2- İslam alemiyle siyasi, ekonomik ve kültürel sahalarda ciddi bir irtibat ve işbirliğinin temelleri atıldı.

3- MSP'nin üstün gayret ve cesaretiyle, zaferle biten Kıbrıs Barış Harekâtı yapıldı ve Kıbrıs Türkü'nün hayatı ve hürriyeti kurtarıldı.

4- Batı ülkeleri ve özellikle Amerika ile yapılan ikili anlaşmalarda Devlet onurumuzun ve milli çıkarlarımızın korunması sağlandı.

Sadece bir kısmını hatırlattığımız bu çok önemli ve hayırlı hizmetler, birkaç yıl gibi kısa bir zamanda ve bugünkünden çok daha katı ve kötü şartlar altında ve Meclis aritmetiği içinde pek az sayıdaki bir milletvekili grubuyla başlatılmış ve hamd olsun başarılımış bulunmaktadır. İki üç yılda yapılanları, biz şimdi yazmaya kalksak iki üç yılda bitiremeyiz. Bu açıkça Rahmanî bir inayettir ve manevî bir berekettir...

Şimdi, çok daha münasip şartlarda, çok daha güçlü bir kadroyla, yılların ve olayların kazandırdığı deneyim ve donanımla Milli Görüş'ün yeniden iktidarı elbette saadet getirecektir.

Evet, "Fazilet gelince, rezalet gidecektir. Saadet gelince, sefalet bitecektir."

Erbakan'ın şanlı Kıbrıs çıkarması ve kararlılığı!

Bazı küçük beyinlerin, büyük olayları idrak etmesini beklemek boşunadır. Kındar ve kıskanç kimselere, birtakım başarıların kabul ettirilmesi gerçekten kolay olmamaktadır. Bu bakımdan, Erbakan Hoca'nın, 74 Kıbrıs Zaferini hafife alanların ve asıl kahramanlığı Ecevit'e yamamaya çalışanların bu tavırları da, ya bu olayın boyutlarını kavrayamadıklarından veya kıskançlık damarlarından. Şimdi Kıbrıs Barış Harekâtı'nın hem stratejik, hem psikolojik, hem de siyasi ve askeri sahadaki üstün başarılarının ve mutlu sonuçlarının bir kısmını hatırlatalım:

Her şeyden önce bilinmesi ve kabul edilmesi gereken gerçek şudur ki, 74 Kıbrıs Harekâtı'nın asıl mimarı ve kahramanı Erbakan'dır. Sadece muhalefetteki Demirel'in Adalet Partisi değil, koalisyon ortağı Ecevit'in Halk Partisi de böyle bir harekâta karşıydı. Çünkü korkuyorlardı ve Amerika ve Avrupa'nın baskısı nedeniyle çıkarma yapmaya cesaret edemiyorlardı. Hükümetin CHP kanadının bu harekâta razı edilmesi için, Erbakan'ın ilk mücadelesini koalisyon içerisinde ve Büyük Millet Meclisi'nde kazandığını belirtmemiz lazımdır. Umuyorum ki pek yakın bir gelecekte, bütün bu gerçekler, belgeleriyle ortaya konulacak ve milletimiz olup bitenleri o zaman daha iyi anlayacaktır. Bilindiği gibi 15 Temmuz 1974'te Samson adlı EOKA'cı, Kıbrıs'ta Makaryos'u devirip darbe yapmış ve adayı Yunanistan'a katacağını ilan etmiş bulunmaktaydı. Artık Kıbrıs'a müdahale etmemiz kaçınılmazdı. Ama maalesef hem Ecevit, hem de başta Demirel olmak üzere bütün muhalefet, askeri çıkarmayı çılgınlık olarak nitelemekte ve karşı çıkmaktaydı.

Sonunda İngiliz Başkanı Callahan'la konuyu görüşmek üzere Ecevit, Oğuzhan Asiltürk'le birlikte Londra'ya gönderiliyor, böylece Erbakan, artık *tam yetkili başbakan vekili* oluyordu. Havaalanında Ecevit uğurlandıktan hemen sonra, Genel Kurmay Başkanı Semih Sancar ve Kuvvet Komutanları Erbakan'la birlikte özel bir odaya geçiyor ve orada bulunan Süleyman Arif Emre Bey bile içeri alınmıyordu. Bu uzun ve tarihi toplantıda, Kıbrıs'a derhal çıkarma kararı üzerinde anlaşmaya varılıyordu. Kuvvet Komutanları *"Yıllardır böylesine onurlu ve olumlu bir karara hasret çektiklerini... Düşmanların dikkatini çekmesin diye, dağıtılarak Dört Yol, İskenderun ve Mersin'de konuşlandırılan birliklerimizin çıkarmaya hazır hale gelmesi için 2-3 gün gerekeceğini"* bildiriyordu. Bu arada daha önce İnönü ve Demirel'in yaptığı gibi verilen karardan geri dönülmemesi için, Erbakan'dan özellikle ricada bulunuyorlardı. Ve artık Ecevit, Türkiye'ye döndüğünde alınan bu karar gereği, hazırlıkları tamamlanan ve Kıbrıs'a doğru yola çıkan kahraman Ordu'muza mani olmaya kalkışamıyordu.

Ecevit, Kıbrıs çıkarması ve sonrasında:

- 1- Önce çıkarmaya çekingen ve ürkek davranmak, kararın alınmasını uzatmak ve Rumlara vakit kazandırmak,
- 2- Batının baskısıyla, daha çıkarmanın ilk gününde Bakanlar Kurulu'nu toplayarak "ateşkes kararı" için çırpınmak,
- 3- Bu ateşkes kararını saat 17.00'yi bile beklemeden gündüz 11.00'de açıklamak,
- 4- "Kanton Çözüm" gibi yanlış ve milli çıkarlarımıza aykırı bir öneriyi karşı tarafa acelecilikle sunmak,
- 5- 2'nci Harekâta şiddetle karşı çıkmak ve harekâtın durdurulması için koalisyon ortağından habersiz gizli talimatlar yağdırmak,
- 6- Kıbrıs'ta Ordu'muzun rahatlıkla alabileceği stratejik ve ekonomik bölgelerin ele geçmesine engel olmak,
- 7- Maraş'ı boş bırakıp pazarlık gücümüzü zayıflatmak,
- 8- "Federe Devlet" sözünü sakız yapıp Kıbrıs'ta kesin ve kalıcı bir çözümü zora sokmak gibi; 8 tane tarihi ve talihsiz hata yapmıştır. Ama buna rağmen Kıbrıs Fatih'i rolü oynamaktan da geri durmamıştır.

Kıbrıs üzerinde, her ne kadar Yunanistan'ın heves ve hesapları bulunduğu ve orayı bütünüyle bir Rum adası yapmayı planladığı biliniyorsa da, Kıbrıs asıl İsrail için önemlidir. Birleşmiş Milletler'in, ABD ve İngiltere'nin Kıbrıs'ı karıştırmak ve Türk Cumhuriyeti'ni ortadan kaldırmak için çırpınmaları işte bu yüzdendir. Bir dünya haritasını önünüze alıp baktığınızda görülecektir ki, İsrail'in çevresi hep İslam ülkeleriyle çevrilidir. Bu ülkelerdeki kabuk yönetimler ve kiralık beyinler de, eninde sonunda devriliş gidecektir. İsrail ise, sonunun geldiğini hissetmekte ve bunca yıldır Müslümanlara ve İslam dünyasına yaptığı hıyanet ve hakaretlerin, mutlaka hesabının sorulacağını düşünmekte ve psikolojik bir suçluluk korkusu ve kompleksi içinde debelenmektedir. Akdeniz dışında, İsrail'in bütün yardım kapıları ve kaçış yolları kapalıdır. Çünkü Müslümanların kontrolü altındadır. Akdeniz yollarının kalesi ve kapısı ise Kıbrıs'tır. *“İşte bu yüzden Kıbrıs'ın Müslüman Türklerden arındırılması, İsrail'in güvenliği ve geleceği açısından hayati bir önem”* kazanmaktadır.

Kıbrıs, İslam alemine yeniden lider ve lokomotif olacak bir potansiyeli bulunan, ve bu nedenle tarihi ve tabii bir sorumluluğu üzerinde taşıyan Türkiye açısından da oldukça önemlidir. Ege ve Akdeniz'de, burnumuzun dibindeki adalar bile tamamen Yunanlıların ve düşmanların elindedir. Akdeniz'de batmayan bir donanma konumundaki Kıbrıs'ın da bütünüyle elimizden çıkması, Türkiye'nin kolunun kanadının kırılması demektir. Zaten vaktiyle Sokullu Mehmet Paşa'nın Kıbrıs'ın Fethi'nden sonra İnebahtı'da Osmanlı Donanması'nı yakan Haçlı elçilerine, *“Siz bizim gemilerimizi yakmakla sadece sakalımızı tıraş etmiş oldunuz. Ama biz sizden Kıbrıs'ı almakla kolunuzu kırmış olduk”* demesi de bu yüzdendir. Bu durumu çok iyi bilen ve ortaya çıkan fırsatı yerinde değerlendiren Erbakan, *“Daha yakın temaslarda bulunmak(!)”* üzere Ecevit'i Londra'ya uğurluyor ve resmen bütün yetkileri üstlenmiş Başbakan Yardımcısı sıfatıyla *“Ordular ilk hedefiniz Kıbrıs'tır!”* komutunu veriyordu.

Nice yıllardır böylesine onurlu ve olumlu bir karara hasret çeken kahraman Ordu'muz, hem geçmişte bu Peygamber ocağında şehadet rütbesine ulaşmış evliya makamındaki mücahitlerin manevi duası ve himmeti, hem de yakın bir gelecekte yeniden Hak ve adaletin bekçileri olmanın peşin bereketiyle, bir

nevi imkânsız başarıyor, Amerika ve Avrupa'sıyla bütün batılıları ve batıl kafalıları hayret ve dehşete düşüren bir cesaret ve hareketle, ismini Peygamberlerinden alan Mehmetçikler Kıbrıs'a çıkıyordu.

Kıbrıs Zaferinin mutlu sonuçlarına gelince:

a- İslam dünyasındaki, pek çoğu danışıklı dövüş şüpheli ve şaibeli bulunan ve maalesef sonunda Müslümanları kültüründen ve kimliğinden uzaklaştırıp emperyalistlerin yarı sömürgeci durumuna sokan, bazı kurtuluş hareketlerini hesaba katmazsanız Kıbrıs Barış Harekâtı, yakın tarihte Haçlılara karşı yüzde yüz milli amaçlar ve yerli imkânlarla kazanılan en önemli zaferlerden biri olma özelliğini ve önemini taşımaktadır. Kıbrıs'ta, Amerika'sı, Avrupa'sı, Rusya'sı, İngiliz'i, Fransız'ı, Yunan'ı, İsrail'i, kısaca Yahudi ve Hıristiyan dünyası yeni bir Haçlı İttifakı kurup karşımıza çıktıkları... Sözde müttefikimiz olan NATO ülkeleri bile aleyhimize tavır aldıkları... Parasını peşin verdiğimiz silahlara, gemi ve uçaklara el koydukları ve her türlü ambargoyu uyguladıkları halde, Türkiye'nin Kıbrıs'a çıkması ve yarısını kurtarması, yeni bir Kosova'dır, Niğbolu'dur, Mohaç'tır...

b- Şanlı Kurtuluş Mücadelemizden sonraki, en milli ve cesaretli girişim olan Kıbrıs zaferi; Afgan direnişi, Bosna mücadelesi ve Çeçenistan zaferi gibi destanlara dolaylı zemin hazırlamıştır. Zira Kıbrıs'taki bu beklenmedik başarının bereketli ve cesaretli sonuçları, her tarafa yansımıştır. Yeryüzündeki İslami diriliş ve direniş hareketleri Kıbrıs zaferiyle yeni bir hız ve heyecan kazanmıştır. Böylece; *"Batı yenilmez, Haçlılara karşı gelinmez"* korkusu ve kompleksi yıkılmıştır.

c- Kıbrıs çıkarması yüzünden ülkemize uygulanan ambargolar sebebiyle, Türkiye kendi ihtiyaç duyduğu başta savunma sanayiini kurup geliştirmeye, bütün harp silah ve gereçlerini üretmeye yönelmiş ve bu sahada başarılı olabileceğini kanıtlamıştır.

Velhasıl 74 Kıbrıs Harekâtı, Cumhuriyet tarihinde önemli bir dönüm noktasıdır. Kıbrıs'ın sadece alınmasının değil, o günden bugüne elimizde kalmasının da kahramanı, yine Erbakan'dır. Erbakan Türkiye'de yıllarca ikinci ve üçüncü sınıf insan muamelesi gören, her vesileyle horlanan ve ezilen dindar insanlarımızın, yeniden kendilerine güven duygusu ve girişimcilik ruhu

kazanmalarını sağladı. İnancını yaşayan ve bunu en büyük şeref sayan ve Hakk'ı savunan insanlar, Meclis'e taşındı... Bunlara bakanlık yaptırıldı ve yönetim kademelerinde en üst görevlere atandı. Bunun üzerine, Nurculuk ve Süleymancılık gibi kesimlere, tarikat ve İslami hizmet ehli kimselere sırf Erbakan'a kaymasınlar diye, düzen tarafından müsaade ve müsamaha edilmeye başlandı... Bu da onların daha rahat hizmet vermelerini ve İslami düşünce ve davranışların daha bir gelişmesini ve yerleşmesini sağladı. Yani Selamet ve Refah Partisi dışındaki, manevi hizmetlerin ve İslami gelişmelerin şerefine ve sevabına da, dolaylı olarak Erbakan yine ortaktır.

“Önce ahlak ve maneviyat” diyerek yola çıkan, manevi kalkınma hamlesini başlatan ve başaran Erbakan, hemen ardından ve özellikle Kıbrıs zaferinin arkasından tarihi *“Ağır Sanayi”* hamlesini başlatmış ve bütün iç ve dış mihrakların karşısına dikilmesine rağmen, temelini attığı 200 fabrikanın 68 tanesini tamamlamıştır. Geri kalanları da hizmete sokmak ve sadece yeni bir Türkiye değil, yepyeni bir dünya kurmak üzere, Selamet gemisi, Refah birikimi ve Fazilet kadrosuyla, Saadet burcunda zafer limanına yaklaşmaktadır. Onun ölümü bu kutlu gidişatı aksatmayacak, bilakis hızlandıracaktır. Çünkü Onun sadık talebeleri ve takipçileri Milli Çözüm projelerini uygulayacak inkılap ve iktidarın yolunu açacaktır!

MTB - Müslüman Topluluklar Birliği

Dünya emperyalizmine, Siyonizm'in zulmüne ve en son olarak Müslümanları sindirmeye yönelik Körfez Krizi'ne karşı, halkı Müslüman olan ülkelerin resmî yönetimlerinden oluşan 'İslam Konferansı' ve 'Arap Birliği' gibi kuruluşlar etkisiz ve çaresiz kalınca, ileride kurulacak 'İslam Birleşmiş Milletler Teşkilatı'nın çekirdeği sayılan 'Müslüman Topluluklar Birliği' (MTB) oluşturulmuş ve fiilen devreye sokulmuştur. Bu konuda Erbakan Hocamızın rolü pek büyük olmuştur.

MTB yani, 'Müslüman Topluluklar Birliği', nüfusu bir buçuk milyara varan seksene yakın Müslüman topluluğun, mevcut siyasi partileri ve dernekleriyle, millî kurtuluş hareketi liderlerinin girişimi ve işbirliği sonucu kurulmuştur.

Bunların en önemlileri şunlardır:

1- Başta, Türkiye'de giderek gelişen ve güçlenen Milli Görüş hareketi ve muhterem lideri.

2- Cezayir'deki son mahallî seçimlerde oyların %60'ını alan 'Selamet Cephesi'.

3- Ürdün Parlâmento seçimlerinde büyük çoğunluğu kazanan 'Müslüman Kardeşler Partisi'.

4- Mısır'da, açıkça milletvekili seçimlerine girmesine izin verilmediğinden 'Amel Partisi' listelerinden seçime katılan ve önemli bir denge halinde parlâmentoya girmeyi başaran 'Müslüman Kardeşlerin' ılımlı ve olumlu kanadı.

5- Sudan'daki seçimlerde, oyların %20'sinden fazlasını alan ve mevcut hükümetin önemli bir kanadını oluşturan 'İslamî Cephe' partisi.

6- Pakistan'da dindar partilerin oluşturduğu 'İslamî İttihat'.

7- Malezya'da, emperyalizme karşı en etkin ve emîn mücadeleyi başarıyla sürdüren ve halkı peşinden sürükleyen 'Cemaat-ı İslamiye' partisi.

8- Filipinler'de, Akino'ya ve dış güçlere karşı bağımsızlık savaşını veren 'İslamî Kurtuluş' partisi.

9- Afganistan'daki 'Mücahit Liderler İttifakı'.

10- Gannuşî'nin liderliğindeki 'Tunus İslamî Diriliş Hareketi'.

11- Fas'ta, Yemen'de, Rusya'da ve Çin'deki bağımsızlık mücadelesini sürdüren organizeli İslamî güçler temsilcileri.

12- Şu anda Irak'ta faaliyet gösteren Suriye Müslüman Kardeşler Teşkilatı'nın her iki kanat liderleri ve eski Suriye Cumhurbaşkanı Hafız Emin'in de içinde bulunduğu cemiyet gibi, kendi ülkelerinde ve İslam aleminde söz sahibi olan ve Müslümanların gerçek temsilcileri bulunan bu organize güçlere karşı, önceleri resmî yönetimler cephe almışlarsa da, bunları sindirme ve söndürme girişimleri başarısız kalınca ve Müslüman halklar da giderek şuurlanınca, bu sefer uzlaşmak ve hatta birlikte çalışmak zorunda kalmışlardır.

İşte bir kısmını yukarıda arz ettiğimiz, Müslüman ülkelerdeki siyasî örgütlerin ve organize güçlerin liderlerinden oluşan MTB (Müslüman Topluluklar Birliği)'nin temeli Haziran 1990'da Bağdat'ta yapılan bir konferansta atılmıştır.

İlk defa, 13 ülkenin siyasî parti ve kurtuluş liderleri ve yüksek seviyedeki müşavirleri Amman'da bir araya gelip, MTB'nin kuruluş programını ve çalışma esaslarını istişare edip görüş birliğine varılmıştır.

Arkasından, 10 Eylül 1990'da Mekke Konferansı tertip edilerek, 40'a yakın Müslüman ülkeden 600'den fazla ilim ve fikir adamıyla, önemli devlet ricali, birlikte toplanıp 3 gün boyunca çok mühim istişare ve değerlendirmeler yapılmıştır.

Bitiş günü 12 Eylül'e rastlayan ve arkasından özel olarak Kâbe'nin altın kapısı açılarak, Beytullah'ın içerisinde namaz kılan Erbakan Hocamız, bununla ilgili olarak "Şu Takdîr-i İlahîye bakınız ki, bundan tam 10 yıl önce, yine bir 12 Eylül günü ihtilal neticesi Uzunada'ya kapatılıp Cuma namazına bile izin verilmezken, şimdi tam on yıl sonra ve aynı gün, Kâbe'nin içerisinde namaz kılmak şerefine erişiyoruz" diyerek mutluluğunu dile getiriyordu.

Arkasından, 16 Eylül 1990'da Erbakan Hoca Amman'a gidip Irak Büyükelçiliği yetkilileriyle Bağdat seyahatinin programını kararlaştırdıktan sonra, 17 Eylül 1990 Pazartesi günü, Cidde'ye geçerek MTB'nin tarihi toplantısına katıldı.

19 Eylül Çarşamba günü Cidde'deki meşhur kraliyet sarayı olan Kasr-ı Matemerat'ta, Kral Fahd ile Erbakan bir görüşme yaptı. Kral'ın nezaket gösterip protokol kurallarını çiğneyerek, Erbakan Hoca'nın bulunduğu salona kendilerinin gitmesi dikkatlerden kaçmıyordu.

Erbakan Hoca'nın önderliğindeki MTB (Müslüman Topluluklar Birliği) "Körfez Krizine barışçı çözümler bulmak ve Siyonizm'in plânlarını bozmak" gayretleri çerçevesinde, 20 Eylül 1990'da yine Cidde'deki Kasr-ı Matemerat'ta bakanlardan oluşan bir Kuveyt heyetiyle de önemli bir görüşme yaptı.

Arkasından yapılan bir basın toplantısından sonra, kendilerine tahsis edilen özel bir uçakla MTB yetkili temsilcileri, Amman'a uçtular. Amman'da kendi aralarında özel bir toplantı yapan MTB üyeleri, asıl görevlerinin 'hakemlik ve arabuluculuk olması ve mutlaka tarafsız davranılması ve barışçı bir çözüm için her çareye başvurulması' konusunda görüş birliğine vardılar. Yirmi beş kişiden oluşan MTB heyeti, ayrıca Irak'ta nelerin nasıl konuşulacağını da karara bağladılar.

22 Eylül Cumartesi günü MTB heyeti Bağdat'a hareket etti. İlk görüşme Bağdat'ta özel bir binada faaliyet gösteren Suriye İhvan-ı Müslimîn liderleri ve Suriye eski Cumhurbaşkanı Hafız Emin'den oluşan bir heyetle yapıldı. Burada MTB adına, bir saate yakın bir konuşma yapan, Körfez Krizinin asıl nedenlerini ve kurtuluş çarelerini

anlatan Erbakan Hoca'yı dinleyen Suriye heyeti, Hoca'nın boynuna sarılıp tebrik, takdir ve teşekkürlerini arz ettiler.

Daha sonra 25 kişilik MTB Barış Heyeti, Saddam Hüseyin'le bir araya geldi. Saddam'ın geniş açıklamalarını dinledikten sonra, adil ve şerefli bir barışın gereğini ve nasıl gerçekleşebileceğini dile getirdiler. İnisiyatifin mutlaka Müslümanların elinde bulunması lüzumuna işaret ettiler.

24 Eylül Pazartesi günü de Irak'ın beyin adamlarından Taha Yasin Ramazan'la kendi sarayında çok önemli görüşmeler gerçekleştirildi.

Saddam'la görüştüktan sonra MTB heyeti özel bir uçakla İran'ın başkenti Tahran'a gitmiş, Erbakan Hoca ise 24-28 Eylül tarihleri arasında Libya'nın başkenti Trablus'ta yapılacak, 600'den fazla ilim, fikir ve devlet adamının iştirak edeceği, Uluslararası Müslüman Ülkeler Konferansı'na katılmak üzere ilk durak olan Amman'a hareket etmişti.

Barış maratonunun 22 günlük ilk bölümü bu şekilde kapanırken, MTB 'Müslüman Topluluklar Birliği' de, böylece ileride D-8'le sonuçlanacak mutlu ve umutlu hedeflere doğru yola çıkmış bulunuyordu.

Ve bugün Çeçenistan'dan Bosna-Hersek'e, Cezayir'den Filistin'e, Afganistan'dan Keşmir'e kadar, dünya Müslümanların sorunları ve çözüm yolları konusunda uluslararası her türlü kongre ve konferansların oluşumunda ve başında Erbakan'ın bulunduğu ise, artık herkes tarafından bilinen bir durumdur.

Daha sonra, barışçıl ve insancıl metodları tepeleyip vahşice Irak'a saldıran ABD ve yandaşlarının tutumu Erbakan Hoca'yı bir kere daha haklı çıkarıyor, İslam ülkeleri yöneticileri ve kurtuluş hareketi liderleri nezdinde ağırlık ve saygınlığını artırıyordu.

ERBAKAN'IN MİSYONU VE MİLLİ HEDEFLERİ

Günümüzdeki ve özellikle ülkemizdeki, hizmet ve hidayet rehberi olan şahsiyetleri, 6 ayrı sınıfta değerlendirmek mümkün ve münasip görülmektedir:

1- Tarikat ve irşat ehli: Bunlara mürşit denilmektedir. Zikir dersi ve tasavvuf terbiyesi ile, insanları ibadet ve istikamet yoluna döndürmekte pek mühim ve mübarek hizmetlere öncülük etmektedirler.

İstanbul'da Mehmet Zahit Kotku ve Mahmut Sami Hz.leri, Elazığ'da Hacı Haydar Baba Hz.leri, Yahyalı'da Hacı Hasan Efendi Hz.leri, Kâhta'da Seyyit Raşit Erol Hz.leri ve Kur'an kursu hizmetleriyle meşhur Hoca Mahmut Efendi Hz.leri bu sınıfın örnek şahsiyetleri olarak gösterilebilir.

2- Fikir ve edebiyat ehli: Bunlar genellikle mütefekkir kimselerdir. Uyuşuk kitleleri şuurlandırmakta, potansiyel imkânlarla canlılık kazandırmakta önemli bir rol oynarlar. Anlamli şiirleri ve ateşli hitabetleriyle, kalabalıkları coştururlar. Rahmetli Mehmet Akif, Pakistanlı İkbâl ve Necip Fazıl bu sınıfın üstün ve üstat temsilcileridir.

3- Hikmet ve ıslahat ehli: Bunlar yeni meşrep ve mektepler oluştururlar. Bu zatlara müceddit de denilebilir.

Pasif direnmeye ve gayrı resmi cemaatleşmeğe öncülük yaparlar. İtikadi bozulmaya ve ahlaki yozlaşmaya karşı, ciddi ve cesaretli hareketler başlatırlar. Kur'an ve sünnet çerçevesinde ve ehlisünnet istikametinde hizmet birimleri ve bu hizmetleri yürütecek ve yaygınlaştıracak, gönüllü sevgi erleri yetiştirirler.

Mısır'da Hasan el Benna, Seyyid Kutup, Pakistan'da Mevdudi, Türkiye'de ise Süleyman Hilmi Tunahan ve Bediüzzaman Saidi Nursi Hzazretleri gibi muhterem ve mübarek zevat, bu tür irşat ve ıslah hareketlerinin öncüleridir.

4- İlim ve içtihat ehli: Sadece Müslümanların değil, birlikte ve barış içinde yaşama mecburiyeti olan tüm insanların, kurtuluş yolunu araştıran, değişen ve gelişen ekonomik, sosyal ve siyasal şartların ortaya çıkardığı sorun ve sıkıntılara, ilmi ve insani çözüm ve çareler üretmekle uğraşan ve her biri kendi seviyesinde müçtehit sayılan

şahsiyetlere mutlaka ihtiyaç vardır. Hem gelenekçi ve taklitçi hocaların hücumuna, hem zulüm ve sömürü düzenlerinin hışmına uğrayan bu gibi zatlar, maalesef her asırda pek az bulunmaktadır. Günümüzde Muhammed Hamidullah, Yusuf el Kardavi ve ülkemizde Akevler ekibi bu yolda hizmet vermektedir.

5- Mücadele ve inkılâp ehli: Kendi ülkelerindeki zalim yönetimlere ve işgalci güçlere karşı fiili ve silahlı kurtuluş hareketlerini başlatan ve başarıya ulaştıran çilekeş ve kahraman kimselerdir. Filistin'de Arafat, İran'da Humeyni, Afganistan'da Rabbani, Bosna'da Aliya İzzet Begoviç, Çeçenistan'da şehit Dudayev böylesi mücadele erlerindedir.

6- Teşkilat ve fütühat ehli: Yalnız kendi ülkesinde ve bölgesinde değil, bütün İslam âleminde ve yeryüzünde, Adil Bir Düzenin yerleşmesi, barış ve bereketin gerçekleşmesi gibi, çok büyük ideallerin sahipleri olan ve birkaç asırda bir ortaya çıkan müstesna şahsiyetlerdir.

Günümüzde bu şerefli makamı ve sorumluluğu Erbakan Hoca üstlenmiştir.

Önce Türkiye'de milli iradeyi iktidara taşımak, devlet ve hükümet imkânlarının, hakkın ve halkın hizmetinde kullanılmasını sağlamak amacıyla, mevcut zulüm ve sömürü şebekesine karşı çeşitli cephelerden halkımız harekete geçirildi. Siyasi hizmet için parti, gençlik eğitimi için vakıf, işçi haklarını korumak için sendika, ilmi araştırmalar yapmak için enstitü, basındaki boşluğu doldurmak için gazete, Avrupa'daki insanımıza sahip çıkmak için Milli Görüş gibi çok yönlü ve önemli teşkilatlar kuruldu. Bunlara uygun ekip ve elemanlar oluşturuldu. Bir fidanın çekirdek olarak toprağa dikilmesinden, meyveli bir ağaç olmasına kadar geçirdiği evreler gibi, bütün bu teşkilatlar ve onlara uygun ekip ve elemanlar yıllar boyu sabırla ve sistemli olarak hazırlanıp yetiştirildi. Arkasından, İslam Birleşmiş Milletler Teşkilatı, İslam Ortak Pazarı, Ortak Savunma Paketi, İslam Kültür ve Eğitim İşbirliği programı ve İslam Ortak Dinarı gibi, evrensel kuruluşların alt yapısını oluşturacak girişim ve gelişmeler başladı.

İşte 1994 senesinde İstanbul'da bir araya gelen Müslüman topluluk temsilcileri tanışma ve dayanışma toplantısının kapanış konuşmasında Erbakan Hoca'nın sunduğu, 12 maddelik teklif ve tasarı metni de, yepyeni bir dünyanın ve adil bir nizamın önemli basamaklarından ve son hazırlıklarından biridir:

1- İslam ülkelerindeki resmi ideolojiler ve güdümlü idareciler bazı görevleri yapamadıklarından, şu anda hizmet vermekte olan bütün Müslüman toplulukları organize ve koordine edecek bir "İslami Topluluklar Sekreteryası" kurulmalı ve yıllık bir program hazırlanmalıdır.

2- Yeryüzündeki 200'e yakın İslami teşkilat ve cemaatlar, 4 ana bölümde toplanmalıdır:

a- Asya'daki 50'ye yakın Müslüman kuruluş ve topluluğun merkezi, Pakistan.

b- Ortadoğu ve Afrika'daki toplulukların merkezi, Kahire.

c- Türki Cumhuriyetler, Balkanlar ve Kafkaslardaki İslami kuruluşların merkezi, Türkiye.

d- Avrupa, Amerika ve Avusturya'daki İslami cemaat ve cemiyetlerin ise Almanya / Köln olmalıdır.

3- Bu 50'şer tane topluluk temsilcileri, her şeyden önce bu yıl kendi aralarında toplanmalı, tanışmalı, işbirliği ve eylem planları hazırlamalı ve tartışmalı ve bütün bunları rapor halinde sekreteryaya sunmalıdır.

4- Yukarıda belirtilen 4 ayrı merkezde, kendi bölgesindeki Müslüman kuruluş ve topluluk temsilcilerini bünyesinde barındıracak, tam tertibatlı ve teferruatlı ve de ihtisamlı hizmet ve irtibat binaları yapılmalıdır. Bu cümleden olarak Ortak Pazar binası gibi, Bonn ile Köln arasında münasip bir yerde yapılacak şahane bir İslami Topluluklar Birliği Merkez Binası için, belediye başkanlarıyla yapılan girişimlerden olumlu sonuçlar alınmıştır.

İçerisinde Avrupa, Amerika ve Avustralya'daki çeşitli isim ve statülerdeki bütün İslami cemaat ve teşkilatların hizmet ve irtibat bürolarının, konferans ve toplantı salonlarının, kütüphane ve araştırma kısımlarının, misafirhane ve lokantaların, tercüme, danışma ve dayanışma odalarının, cami ve mescit binalarının bulunacağı gerekli ve görkemli külliyelere ihtiyaç vardır.

5- Bu İslami topluluklar, kendi ülkelerinde ve hizmet bölgelerinde, modern ve medeni metotlarla, Müslümanları nasıl uyandıracakları ve şuurlandıracakları konusunda, ortak planlar hazırlamalı ve müşterek politikalar uygulamaya koymalıdır. Bu sene yapılacak bir konferansta bu husus ele alınmalı, tartışılmalı ve karara bağlanmalıdır.

Yeryüzünün değişik yörelerine dağılmış bulunan 200 kadar Müslüman topluluğun, önce kendi ülkelerindeki zulüm ve haksızlıklardan nasıl kurtulacakları ve dünya politikasında nasıl daha etkin bir rol

oyunacakları ve birbirlerine hangi konularda ve hangi yollarla yardımcı olacakları belirlenmiş olmalıdır.

6- Batıcılara ve batıl kafalılara, İslam'ın bir barış ve insanlık dini, adalet ve denge düzeni olduğunu, ilmi belgeler ve örnekleriyle anlatacak kitap, dergi, broşür, video gibi materyallerin ve bu konuda yeterli ve yetenekli elemanların hazırlanması konularının konuşulacağı ve kararlaştırılacağı bir konferans, bu yıl öncelikle toplanmalıdır.

7- Her ülkede, değişik sahalarda faaliyette bulunan, hem Müslüman cemaat ve teşkilatların, hem de İslami basın ve yayın organlarının tespiti ve bunların tanıtılması amacıyla adres kitapçıları hazırlanıp dağıtılmalıdır.

8- Örnek ve organizeli bir basın yayın işbirliğinin sağlanması amacıyla, bu yıl önemli ve öncelikli konular tespit edilerek, yeryüzündeki bütün İslami basın ve yayın organlarında, aynı konuların aynı haftalarda işleneceği ve dünya kamuoyu dikkatlerinin belirli noktalara çekileceği ortak programlar yapılmalıdır.

9- Siyasi sahada da, tüm İslami cemaat ve cemiyetlerin, ortak aksiyonlara girişmelerini sağlamak üzere, mesela Amerika'daki önemli araştırma merkezlerinin birinde, İslam'ı, bugünkü insanlara tanıttacak ve insanlığa yapılan sömürü ve zulümleri anlatacak, ilmi belge ve broşürler hazırlanmalı ve topluluk temsilcilerine dağıtılmalıdır. (Erbakan Hoca daha sonra, 2001 yılında ABD'deki bütün Müslüman teşkilatlarının tek bir konfederasyon çatısı altında toplanmasını sağlamıştır.)

10- Ekonomik ve teknolojik sahada, gerekli ve yeterli işbirliğine zemin hazırlanması ve Müslümanların kalkınması ve maddi bağımsızlığına kavuşması bakımından "Sanayi ve ekonomi kongresi" bir an evvel yapılmalı ve Müslüman tüccar, sanayici işadama ve ekonomistlerin bu kongreye katılımı sağlanmalıdır.

11- Eğitim sahasında da, önemli girişimler mutlaka yapılmalı ve özellikle "Adil Düzeni" Müslümanlara ve diğer insanlara tanıttacak ilmi seminer ve konferanslar her ülkede yaygınlaştırılmalıdır.

12- Bu teklif ve temenniler ışığında, 31 Ağustos'ta İsviçre Davos'ta "Medya konusunun görüşüleceği, Müslüman basın ve yayın organlarının işbirliği ve ortak yayın imkânlarının değerlendirileceği", 30 Kasım'da Amman veya Kahire'de "Müslüman toplulukları organize etme ve daha etkin hale getirme" konferansının düzenleneceği, 15 Mart 1995'te Ekonomi ve Teknoloji Konferansı için Pakistan'da

bir araya gelineceği, bundan üç ay kadar sonra da 29 Mayıs'ta İstanbul'da "Adil Düzen'i Tanıtma" toplantı ve seminerlerinin tertip edileceği, bu toplantılarla ilgili kimlerin görevli ve yetkili olacağı karara bağlanmıştır.

Görüldüğü gibi, zaten hazır ve kurulu bulunan ve İslami gayeler ve gayretler sonucu oluşan ve belli bir seviye ve statüye ulaşan, Dünyanın her yerindeki 200'e yakın çeşitli Müslüman kuruluş ve toplulukları böylelikle irtibatlı ve intizamlı bir organize güç haline getirilecek ve özlenen İslam Birliği'ne zemin hazırlanacaktır.

"İktidarını sürekli kılmak istiyorsan, muhalefetini de kendin ayarla" düşüncesi siyonist siyasetinin temel düsturlarından birisi olmuştur. Dünya çapındaki zulüm ve sömürü düzenini yürütmek için, uzun yıllar kapitalizme muhalefet olarak ortaya konulan komünizm de siyonist mihrakların güdümünde ve hizmetinde kullanılmak üzere planlanmıştır.

İşte Amerika'da Cumhuriyetçilere karşı Demokratlar, İngiltere'de Komünist İşçi Partisi'ne karşı muhafazakârlar ve Türkiye'de nice yıllar Halk Partisi'ne karşı demokratlar ve solculara karşı sağcılar oyunu hep bu "iktidarını sürekli kılmak istiyorsan, muhalefetini de kendin seç" düşüncesinin bir ürünü ve devamıdır.

Amerika'da Avrupa'da ve tabii Türkiye'de sözde hükümet olan partilerin ismi değişir ama iktidar asla değişmezdi. Nöbetleşe olarak solcular gider sağcılar gelir, Cumhuriyetçiler gider demokratlar gelir, sosyalistler gider muhafazakârlar gelir ama "masonik merkezler" ve "kiralık bürokratik beyinler" hep iktidarda kalırdı. Ne var ki yetmişli yılların başından itibaren, Türk siyasi hayatında ortaya çıkan ve bu "danışıklı dövüş" projektör tutan bir kahraman çıktı: ERBAKAN!

O güne kadar karanlıkta karnaval yapan masonların, iç ve dış politikadaki numaraları ve sahtekârlıkları artık feraset ehlinece anlaşılmaya başlandı. Böylece dış güçler ve yerli işbirlikçileri, artık kolay kolay, "bulanık suda balık avlayamıyorlardı!.."

Daha önce "milliyetçi, manevyatçı, muhafazakâr" kanadı oluşturulan ve solculara karşı sağcılarını savunan ve tabii danışıklı dövüşün bir parçası ve piyonu olduklarının farkına bile varamayan Müslümanlar, Erbakan'ın projektörü ile uyanmaya başladılar. Sanki Erbakan hazır süt halindeki karışıma bir maya atmıştı... Böylece peynirle su ayırdı... Bu bozuk düzen içinde huzur arayanlarla, milli ve yerli şura sahip olanların safları ve cepheleleri farklılaştı...

Erbakan'ın sayesinde sağ- sol kavgası, 'Hak-Batıl davası'na dönüşmeye başladı.

Değişik marka ve ambalajdaki farklı malları üreten, aynı siyonist firmasının reklâm yarışına ve sözde rekabet anlayışına benzeyen siyaset ve partililik dönemi kapandı... Masonik mihraklar, Erbakan'dan kurtulabilmek ve Müslümanları kendi saflarında tutabilmek için, daha büyük tavizler vermeye hatta İslamcı geçinmeye başladılar... Bu durum bile, Müslümanların daha rahat nefes almasına ve bazı devlet ve hürriyet imkânlarından daha geniş ölçüde yararlanmasına yol açtı... Yani Türkiye'de siyaset, basın, eğitim, diyanet, hatta ticaret sahasında Anadolu insanının 30 yıl öncesine nazaran çok daha etkin hale gelmelerinde, Erbakan'ın direk hizmetleri yanında, dolaylı etkileri ve katkıları da büyük olmuştur.

Hatta meşhur masonlardan birisinin şöyle söylediğini hatırlıyoruz: “Şu Erbakan iki türlü kazanıyor... Birincisi sağlam ve samimi insanları kendi partisinden aday yapıyor, ondan kazanıyor... İkincisi, bizler de onun adayına karşı mecburen vaiz, müftü, hacı, hoca takımından birisini aday çıkarmak zorunda kalıyoruz... O da seçilip Meclis'e girince, yine Erbakan kazanmış oluyor!..” Öyle ya “Erbakan'ın partisi ve örnek adayları olmasaydı, biz kendi masoncuklarımızı bırakıp, Müslümanların oyunu Erbakan'a kaptırmamak için hacı, hoca takımını aday yapmak zorunda kalır mıydık?” demek istiyordu.

Evet bugün İslamî gazete ve dergicilikte, her çeşit din hizmetlerinde, resmî ve özel eğitim birimlerinde, ithalat, ihracat, ticaret ve şirket gibi etkinliklerde Müslümanların varlığını ve ağırlığını hissettirir noktaya gelmesinde en büyük faktör, Erbakan olayıdır.

Bu gerçeği kabul ve ikrar etmek en azından bir teşekkür borcudur. Bize bu hürriyet ve hizmet ortamını hazırlayanlara karşı nankörlük içinde bulunan nice 'sahte kahramanların' ve 'ucuz kabadayılının' Hint filozofu Beydaba'nın dediği gibi, “sadece bol ses çıkaran, ama içi boş bulunan davuldan” farkları olmadıklarını da biliyoruz... Ve şimdi başka sahalarda olduğu gibi, siyaset sahnesinde de artık masonlar kontrolü kaçırmış durumdadalar.

12 Eylül'le MSP'yi parçalamak ve batırmak için başına vurulan kılıç darbelerinin rüzgârı, önce solcu Halk Partisi'yle sağcı Adalet Partisi'ni ikiye böldü... Şimdi bu bölüntüler de kendi aralarında yine ikiye- üçe bölünmeye devam ediyorlar...

27 Mart Belediye Seçimleri neticelerinin ve ardından 95 Genel

Seçimlerinin masonik cephede meydana getirdiği telaşın ve hırçınlığın asıl nedenini şimdi daha iyi anlıyoruz.

Ama çaresi yok... Hak gelecek, batıl gidecektir...

Erbakan'ın projektörü altında aydınlanan gerçekleri, giderek daha net görmeye başlayan milletimizi artık hiç kimse karanlığa getiremeyecek ve şeytanî amaçlarına körü körüne alet edemeyecektir...

“Onlara vaad edilen zaman sabah vaktidir... Sabah yakın değil mi?”²⁴

Evet, kutlu komutanın mutlu kervanı, şimdi zafer sabahına doğru yürümektedir.

Şu bir gerçektir ki, toplumları iki şey gaflete sürükler: Ahlâksızlık ve tefrika. Ve yine toplumları iki şey gafletten kurtarır: Büyük felâketler ve büyük önderler...

İnsanlık tarihine ibret gözüyle bakıldığında, ahlâk ve maneviyatını kaybeden toplumlarla, kendi içinde tefrika ve terör baş gösteren toplumların, sonunda zillet ve hezimete mahkûm oldukları görülecektir.

Toplumları gafletten uyandıran ve zilletten kurtaran da ya savaş, kıtlık, deprem, bulaşıcı hastalık gibi büyük felâketlerdir. Veya **“Ey Rabbimiz, katından bize bir kurtarıcı gönder”²⁵** dualarının karşılığı olarak Allah'ın lütfettiği hidayet rehberi olan büyük önderlerdir.

Bunlar, halkın eğrilerini ve yanlışlarını Hakk'ın değişmeyen doğruları içinde eritebilen, toplumları kendi tabii dünyaları içinde eğitebilen, ender şahsiyetlerdir.

Büyük önderler, “gerçekte, insanların kötü olmadıklarını ve kötü yaratılmadıklarını, fakat kötü yönetildikleri ve kötülüğe yönlendirildikleri için kötülüğe bulaştıklarını bilen ve insanlara cesaret ve ciddiyetle örtülmüş derin bir merhametle eğilen” kimselerdir. Bunun içindir ki, hastalıkla mücadelede sivrisinekleri öldürmek yerine, bataklığı kurutma yolunu seçmişlerdir.

Büyük önderler, her türlü zulmün yaygınlaştığı ve yasallaştığı, şehvet, şöhret ve menfaatin kutsallaştığı, ahlâksızlığın alkışlandığı bir dönemde ortaya çıkarlar. Günümüzde de başı Siyonizm'e bağlı bütün şer güçler, batıl partiler, basın-yayın organları, dernekler, sivil kuruluşlar, hep birden büyük önderlere karşı oldukları gibi, maalesef

24) Hud: 81

25) Nisa: 75

taklit ve taassup ehli ile, gayesiz ve gayretsiz insanlar da ona cephe alırlar. Hatta bazı tekke ve medrese ehli ve bir kısım din sömürücüleri bile ona karşı çıkarlar.

Gerçek liderler, bu saldırıların hepsini olgunlukla karşılar. Asla yılgınlık ve yorgunluk göstermezler. Yüksek cesaret, metanet ve ferasetleriyle rakiplerinin hilelerini onların aleyhine çevirirler.

Büyük önderler, bazen bir peygamber, bazen siyasi bir lider, bazen milli bir kahraman, bazen bir müşid'i kâmindir.

Bunlar, halkın ve hadiselerin arkasından değil, önünden yürürler. Halka ve hadiselere yön verirler. Bunlar, halkın arzu ve isteklerini, onların heveslerini ve hedeflerini çok iyi tespit edip, insanlara ilgi duydukları konulardan ve ihtiyaç kapılarından yaklaşır.

Büyük önderler, şiddet ve hiddet göstererek ve kaba kuvvet kullanarak amaca ulaşmanın ilkel bir vasıta olduğunu bilirler. Onlar sabır, sükûnet ve siyasetle hareket ederler. Siyaset, onların elinde düşmanları için hezimet, dostları için selâmet sebebidir.

Onlar Allah'ın kudret eli, hidayet dili ve rahmet delilidirler.

Onlar, nefislerini öldürdükleri için ölümsüzleşirler. Unutulmamak için putlarını diktirmeye gerek görmezler. Onlar ölümlü heveslerin değil, ölümsüz hedeflerin peşindedirler. "Biz, bizim olmayan bir düzende ve bizim olmayan bir dünyada yaşamaya bile katlandık, ölümden korkar mıyız?" düşüncesindedirler.

Diğer insanların kıymeti ise, bu büyük önderlere teslimiyeti ve hizmetleri nispetindedir. Bunlardan uzak insanlar, Hak'tan da uzaktırlar...

Dünyasını ahiretinden, menfaatini haysiyetinden üstün tutan insanlar... Hizmet ve zahmet meydanından kaçıp, post üzerinde dost arayan küçük adamlar, büyük lider olamazlar.

İnsanlığın ve özellikle inananların amansız düşmanlarını tanımayan... Siyonizm'in siyasetini ve düşmanın stratejisini önceden fark edip karşı tedbirleri alamayan ve çağımızın sorunlarına ve çözüm yollarına aklı yatmayan kimseler de bu millete önderlik yapamazlar. Önemine binaen tekrar hatırlatalım ki, **"Toplumları iki şey gaflete sürükler: Ahlâksızlık, tefrika. Toplumları iki şey gafletten kurtarır: Büyük felâketler ve büyük önderler."**

İşte bir zamanların yeryüzü cenneti Lübnan ve Beyrut!.. Ahlâksızlık ve tefrika yüzünden düştüğü gaflet bataklığından kurtulması için, yıllardır büyük bir harp felâketi yaşamak zorunda kalmıştır.

İslam âleminin başı olduğu için, 1. Dünya savaşın'da beynine kurşun sıkılan ve parçalanmaya çalışılan, sonra yeniden kendisine gelip İslam dünyasına lider ve lokomotif olacak bir potansiyel gücü özünde taşıyan Türkiye ise, iç ve dış düşmanlarının yıllardır sürdürdüğü maddi ve manevi tahribattan, yine ancak bir büyük önderin gayret ve siyasetiyle kurtulacak ve yeryüzünde Yeni Bir Dünya kurulacaktır. Bu bakımdan Erbakan ismi, çok daha bir önem ve anlam kazanmaktadır.

Siyonist gözüyle Erbakan

Bir seyahatim esnasında, Avrupa'nın çok önemli bir başkenti olan Berlin'de, üniversitede hukuk tahsili yapan, oldukça başarılı ve o derece bilinçli ve becerikli Müslüman bir gencimiz, bizzat yaşadığı şu önemli ve de anlamlı olayları bize nakletmişti.

İbret ve hayretle dinlediklerimi aynen yazıyorum:

(4-5 arkadaşla birlikte dinlediğimiz bu sözlerin sahibinin ismini ve adresini -tedbir açısından- vermiyorum.)

— Bir gün (27 Mart 1994 Mahalli Seçimleri'nden önceydi) üniversitede, milletlerarası hukuk dersine girmiştik. Dersin konusu "Birleşmiş Milletler ve fonksiyonları" idi. Profesör, Birleşmiş Milletler'in kuruluşunu ve amacını, resmi ideolojinin öğrettiği şekilde analiz etti; özellikle barış ve insan haklarını sağlamak ve korumak amacı ile kurulduğunu söyledi. Dersin sonunda, Profesörden söz hakkı istedim ve kendisinin teorik bir şekilde ortaya koyduğu hususların, pratik hayatla ve uluslararası arenada cereyan eden olaylarla çeliştiğini, "İnsan Hakları", "Barış" gibi masum ve makbul ifadelerin, aslında Siyonizm'in vahşi amacına ulaşması için birer maske olarak kullanıldığını belirttim. Profesörle konuları dersten sonra da ayaküstü konuşmak ve tartışmak üzere iken, karşıdan Yahudilerin giydiği fötr şapkalı bir gencin bize doğru yaklaştığını gördüm. Ben kim olduğunu tahmin ettiğim için, olayın fazla teferruatına girmedim ve konuyu kapatıp Profesörden ayrıldım. Daha sonra; ders esnasında da sınıfta olduğunu öğrendiğim bu Yahudi genç yanıma gelip benim, Birleşmiş Milletler ile Siyonizm arasında, neye dayanarak bir bağlantı kurduğumu sordu ve bu konuda yanıldığımı ve dünyadaki hiçbir ilmi kaynaktan böyle bir ilişkinin ortaya çıkarılamayacağını söyledi ve Siyonizm'in hiç de vahşi emellerinin olmadığını, özellikle ifade etti.

Bunun üzerine kendisine, bunun sadece bana ait kişisel bir merak olduğunu ve konunun aslını öğrenmeğe çalıştığımı söyleyerek

olayı geçiştirmeye baktım. Çünkü okul hayatımla oynayacağından korkmuştum. Benim Türk kökenli birisi olduğumu anlayınca da aynen şu ifadeleri kullandı:

“Yoksa sen, hiçbir resmi literatürde bulunmayan, bu görüş ve düşüncelerini, Erbakan denilen şahıstan esinlenerek mi ortaya koyuyorsun?”

Bu sözleri duyunca, bir anda şaşkırdım ve istikbalimi de hesaba katarak biraz daha temkinli konuşmaya başladım.

Erbakan’ı yakinen tanımadığımı, onun sadece bir partinin lideri olduğunu ve şahsen kendisine hiç de sempati duymadığımı söylemek zorunda kaldım.

Bu sözlerimden son derece rahatlamış olacak ki, bunun üzerine bana aynen şunları söyledi: “Aman ha! Sakın ola ki aldanmayasın ve ona karşı bir yakınlık duymayasın! Zira o çok tehlikeli birisidir. Mevcut dünya düzeninin dengelerini alt üst etmeye çalışan bir kişidir.

Kısacası o, günümüz dünyasını karıştıran bir şahsiyettir. Bu nedenle ona asla fırsat verilmemesi ve peşinden gidilmemesi gerekir” Bu sözler üzerine ben, artık hiçbir şey söylemedim ve ardından selamlaşarak ayrıldık.

Aradan bir hayli zaman geçmişti ve yaz tatilinden sonra onunla yine karşılaştık hal-hatır konuştuktan sonra kendisine dünyadaki son gelişmelerle ilgili görüşlerini sordum. O da bana, son aylarda İsrail’de bulunduğunu, durumların pekiyi olmadığını ve Erbakan denilen şahsın, İsrail’in planlarını umulmadık bir şekilde alt üst etmeye çalıştığını ve başlarına yeni sorunlar açtığını söyledi.

Bunun üzerine kendisine, “Madem Erbakan denilen şahıs, dünya düzeni açısından bu kadar tehlikeli birisi, öyleyse ‘insanlığın menfaati’(!?) için neden bu kişi bertaraf edilmiyor?” diye sorunca da bana aynen şunları söyledi: “Elbette dünya düzeni açısından bu kadar çok tehlikeli olan insan, bertaraf edilmeye çalışılıyor! Ama maalesef, kendisine bir türlü ulaşılamıyor ve yaklaşılamıyor. Yani ona zarar vermek mümkün olmuyor!.. Manevi bir korunma altında olduğunu zannediyoruz!”

(Aynen Almanca ifadesiyle yazıyorum: “Es ist schwer, an ihn heranzukommen”)

Daha sonra yine vedalaşarak ayrıldık. O günden bu yana, bir daha da kendisini hiç görmedim.

İşte bir siyonist gözüyle Erbakan!..

Keşke Erbakan'ın sayesinde ve Refah'ın himayesinde büyük bir şehre Belediye Başkanı olup, Erbakan'ı "Koltuk sevdasına davasından taviz vermekle" suçlayan ve saçmalayan kurusıkı kahramanlar bu yabancıнын onda biri kadar Erbakan'ı tanısaldı!..

Ne diyelim...

"Edebinle söz söyle ki, hayırla ansınlar seni

Hiç değilse sükût eyle, insan sansınlar seni"

Ne yazık ki, bu büyük ve gizemli lideri, siyonist şeytanlar Müslümanlardan çok önce fark etmiştir. Bunlardan birisi de Henry Kissinger'dir.

"Zeki Yamani'nin de tespit ettiği gibi bölgenin potansiyel lideri Türkiye ise, geriye Türkiye'nin potansiyel liderini tespit etmek kalıyor. Acaba Türkiye'nin potansiyel ya da gizli lideri kim? Bu sorunun cevabını arayanların başında Özbekler Tekkesi'nin açılışı için Türkiye'ye gelen, ABD eski dışişleri bakanlarından Henry Kissinger de vardı. Güneri Cıvaoğlu'nun yaptığı ve ATV'de yayınlanan mülakatta Henry Kissinger, satır aralarında Türkiye'nin gizli lideriyle alakalı ilginç mesajlar verdi: 'Refah Partisi'nin yükseliş trendinin endişeye mahal verip vermediği' yönündeki bir soruya, kurt politikacı şu mealde bir karşılık verdi: "Biz İran hususunda çok yanıldık. Humeyni'yi pek tanımıyor ve doğrusu önem de vermiyorduk, başka merkezlerden endişe ediyorduk. Yanıldık. Bunun gibi, Türkiye'de de bilmediğimiz gizli liderler olabilir!"²⁶

Verdiği cevaptan da anlaşıldığı gibi, Kissinger yaş tahtaya basmıyor. Acaba Kissinger ve ekibinin son yıllarda, özellikle Türkiye üzerinde yoğunlaşmalarındaki sebep ne olabilir? Cevabı basit: Türkiye'nin sahip olduğu liderlik potansiyeli. Türkiye'nin liderliği şayet kuvvetten fiile çıkarsa o zaman dünyadaki güç merkezlerinin ve başta İsrail'in hesapları bozulacak. TÜRKİYE'Yİ GİZLİ BİR LİDERİN AYAĞA KALDIRACAĞINI DA BİLİYORLAR. Bundan dolayı şimdiden, bu gizli liderin peşindeler.

Firavun'un Hz. Musa'nın peşinde olduğu gibi. Ama Hz. Musa'yı Firavun'un sarayında saklayan Cenab-ı Hakk'ın yed-i kudreti, gizli liderleri de gök kubbesinin altında saklamaya muktedirdir.

Bölge lider ülkeyi, lider ülke ise gizli liderini bekliyor. Gizli liderin

---

26) Zaman 19 Eylül 1994, Mihenk Köşesi.

peşinde olan siyonist Kissinger ise suni ve sahte liderlere de bedava danışmanlık teklif ediyor...”

Evet, o ‘Gizli Lider’in yakın çevresinin bile farkına varmadığı, hat- ta bazılarına söylendiği halde inanmadığı ve akıllarının yatmadığı bu mutlu gerçeği anlamış olması ve açığa vurması nedeniyle yazarı tebrik ve takdirlerimizi arz ediyor ve o yazıyı herkes gibi kendilerinin dahi tekrar okumalarını tavsiye ediyoruz.

Zira Üstad Bediüzzaman Hz.leri Nur Risaleleri’nin kendilerine okunmasından hoşlanır ve istifade ettiklerini buyururlardı.

Biz (Beş-on kişilik gariban grubu) Türkiye’deki ve pek çok İslam ülkesindeki sunî liderlerin ve görünürdeki kabuk yönetimlerin perde arkasındaki gerçek ve gizli liderin kim olduğunu ve nasıl bir tasarruf ve tedbire sahip bulunduğunu, lütf-ü ilahi neticesinde ‘güzel bir sez- gi ve özel bir bilgi’ olarak, bazı hususi sohbetlerde dile getirdiğimiz zaman ise hep hayalcilikle suçlanırdık.

Konuyla ilgili olduğu için bir hatıramı da burada zikretmek istiyorum:

Rahmetli müşhidimiz Hacı Haydar Baba Hz.lerini ziyarete git- miştik. Yanımdaki arkadaş Haydar Baba’ya (ks) şu mealde bir soru yöneltti: “Yeryüzünde şeytanın zulüm saltanatını yıkacak, Hak ve adaleti hâkim kılacak, mübarek ve muhteşem bir zatın geleceği, sa- hih hadislerle haber verilmiş... Bu hususta binlerce ulema ve evliya ittifak etmiş... Her asırda ümmeti Muhammed (sav) böyle bir Zatı beklemiş... Ve hele Bediüzzaman gibi yetkili şahsiyetlerin işaretleriyle, bu asırda çıkacağı kesinleşmiş... Ve işte bu beklenen zata tabi ve taraf olmayan kimselerin de, hüsrân ve küfranda olacağı bildirilmiş... Öyle ise biz bu zatı nasıl tanıyacağız?”

Bu soru üzerine, şeyhimiz Hazretleri, elini alnına koyarak bir müddet derin düşüncelere daldı. Sonra başını kaldırdı ve şu anlam- da bir cevap verdi:

“Bir insan, mevcut partiler arasındaki farkı bilmediğinden veya iti- mat ettiği bazı kimselerin kendilerine yanlış bilgi verdiklerinden dola- yı, Milli Selamet’in dışında rey kullanırsa, onların cehaleti ve safiyeti belki kendilerini kurtarır. Ancak, bunu bile yapanların hali harap- tır” manasında ellerini açarak mübarek başını sallamaya başladı.

Mevlâna Hazretleri’nden bir misalle bu konuyu aydınlatalım:

Köylünün biri, akşam vakti çok sevdiği ve özel beslediği dansını kaybeder. Çevredeki ormanlık alanda dansını aramaya çıkar. Orta-

lık iyice kararmıştır... Köylü, bir çalılığın altında yatan aslanı, danası zannederek kucaklar ve okşamaya başlar... Köylü, “danamı buldum” diye, aslan ise “avımı buldum” diye sevine dursun. Ah bir ortalık aydınlansa ve köylü kucakladığının aslan olduğunun farkına varsa!..

Kim bilir yakında, nicelerinin ağız uçuklayacak ve korkudan kimlerin ödü patlayacak!.. Herhalde Milli Görüş’çüler, hayranlık ve hayretten dona kalacak, rakipleri ise hasetten çatlayacak!..

Bize göre liderleri dört sınıfa ayırmak uygun görülmektedir

1- Basit liderler: Bunlar, cemaat ve teşkilatını istismar ederek, dünyalık makam ve menfaatler peşindedirler. Günübürlük siyaset takip ederler... Ucuz kahramanlıklara ve Donkişotluklara heveslidirler. Olayların ve halkın peşinden sürüklenirler. Belli güçlerin güdümündedirler.

2- Orta çaplı liderler: En fazla “grup ve parti çapında” düşünürler... Mevcut sistemin kurum ve kuralları çerçevesinde, iyileştirme ve yenileştirme hareketlerine girerler. Bozuk düzeni ve hele dünyaya dengelerini değiştirmek idealini, akıllarına yerleştiremezler. Ama yine de, hayırlı ve yararlı başarılar gösterirler... Belirli dönemlere yön verdikleri için, haklı olarak isimlerinden bahsedilirler.

3- Büyük liderler: Evrensel planda, dünya düzeninin dümen suyundan çıkamamakla beraber, kendi ülkelerindeki haksızlık ve yanlışlıkları önleyecek, akılcı ve kalıcı tedbirleri alabilir ve kısmi sistem düzeltmelerini başarabilirler.

Halkın yaşam biçimini ve değer ölçülerini, iyi yönde değiştirip geliştirebilirler... Bunlar önder ve saygıdeğer kimselerdir.

4- Ender liderler: Bunlar birkaç asırda bir ancak görülürler... Önce kendi ülkelerinde, temel insan haklarına ve hukuk kurallarına aykırı bulunan bozuk düzenlerin, artık işlemez ve iyileşmez hale geldiğini millete gösterirler. Yani sömürü sisteminin perde arkasına dikkat çekerler. Başta belli kimseleri, sonra da halk kesimlerini şuurlandırıp peşlerinden sürüklerler... Tedric ve teenni (adım adım ve dikkatle hareket etmek) kuralına uyarak ve zoraki tedbir ve teşebbüslere asla kalkışmayarak, sabır ve siyasetle iktidarı ele geçirirler. Yeni güç merkezleri oluşturarak, dünya dengelerini sarsar ve insanlığın lehine değiştirirler.

Ve işte Erbakan Hoca, böylesine müstesna bir şahsiyettir. Sadece yeni bir Türkiye’yi değil, yeni bir dünyayı kurmak emelindedir. Bu nedenle orta liderler gibi, parti ve teşkilat bazında ve bazı şahsiyetler gibi sadece ülke planında değil, elbette dünya çapında düşünmek mecburiyetinde ve mertebesindedir.

Dünya ve ülke şartlarını birlikte değerlendirerek, cemaat ve teşkilâtça “arzulanan” değil, bugünkü şartlarda “Lazım olan” neticeyi oluşturma siyaset ve stratejisini yürütmektedir...

Daha güzel ve daha görkemli neticeleri elde etmek imkânları varken, heves ve heyecanlarını frenleyerek “daha az kemiyetli, ama daha emniyetli” neticeleri ayarlamak ise, ancak Ender Liderlerin marifeti ve cesaretidir.

Kalıcı ve büyük neticeler elde edebilmek için, geçici ve küçük tavizleri veremeyen liderler, tarihin seyrini değiştiremezler... Büyük liderler, olayların ve kalabalıkların arkasından koşmak yerine, halkı şuurlandırıp, kendi peşlerinden sürükler ve olaylara yön verirler.

Düşmanların çokluğu, tehdit ve tehlikelerin yoğunluğu, şartların ve imkânların uygunsuzluğu, büyük liderleri yolundan çeviremezler.

Bunlar bahanelerin ve mazeretlerin arkasına sığınmayı asla düşünmezler.

Bakınız 95 Genel Seçimleri ve sonrasında, birtakım sanatçı soytarılarından, bazı sosyalist donkişotlara, rantiyeci iş adamlarından, kiralık köşe yazarlarına, Farmason Localarından, Nefretullah Hocalarına, mafya babalarından medya madrabazlarına kadar, etkili ve yetkili tüm kesimlerin Refah’sız bir koalisyon formülü üzerinde çalışmalarına ve Erbakan’ı iktidardan uzak tutmak için çırpınmalarına rağmen, Hoca’nın asla yılgınlık ve karamsarlık göstermeden haklarımıza ve devamımıza sahip çıkması, seçim zaferinden daha büyük bir başarı ve metanet örneğidir.

Öyle rahat koltuğunda oturup da uygulanma şansı ve şartları bulunmayan hayali teklif ve temennilerde bulunmak ve kendi ayarınca lideri eleştirmeye kalkışmak marifet değildir.

Bu konuda meşhur Fransız Kralı Napolyon Bonapart’la ilgili fıkrayı hatırlatmak istiyorum: Zorlu ve başarılı bir sefer dönüşü, komutanlarından birisi, harita üzerinde parmağıyla anlatarak ve bilgiçlik taslayarak, Napolyon’a şu tenkitlerde bulunur:

Sayın İmparator! Bu yoldan değil de şuradan gitseydik ve filan kaleyi de arka tarafından çevirseydik, şimdi üç-dört merkezi daha zaptetmiş olarak, daha büyük zaferle geri dönecektik!

Bu ucuz kahramanlık ve kuru lâfçılık gösterisine çok içerleyen Napolyon, o haritayı önüne alarak şöyle cevap verir:

“Eğer zafer kazanmak, sandığımız gibi harita üzerinde parmakla çizmek ve etrafını çevirmek kadar kolay olsaydı (dünya haritasının

tamamını parmağıyla bir daire içine alarak) Ben bir anda bütün dünyayı böyle zapt ederdim!..”

Hoca'nın Feraset ve Fazileti:

Gıybet olmasın ve anlaşılmasın diye ilini ve ismini söylemeyeceğim bir muhterem şeyh efendi bana: “Erbakan Hoca parti, müşahit, üye, miting, konferans, seminer gibi hizmetlerle boşuna uğraşılıyor ve vakit kaybediyor!.. Hâlbuki, tarikat şeyhlerini, meşrep ağabeylerini ve cemaat temsilcilerini ziyarete gitseler veya davet etseler, hep bir araya gelip ortak bir karar verseler, ilk seçimde iktidar oluruz. Mesele bu kadar kolay. Zorlaştırmaya ve uzatmaya gerek yok!” dediler.

Hoca'nın kendisine ne cevap vereceğini ve bu işin öyle kolay olmadığını nasıl göstereceğini tahmin ettiğim için, o zatı da alıp Ankara'ya Hoca'nın ziyaretine gittik... Çok bereketli bir genel sohbetten sonra, bu zat aynı konuyu özel olarak Hoca'ya da anlattı...

Hocamız; “Haklı ve hayırlı programlarımızın biran evvel iktidarı için oturup fikir ürettiği ve bu davayı dert ettiği için”, o zatı tebrik ve teşekkür ettikten sonra:

“-Ama muhterem, siz de takdir buyurursunuz ki, bu teklifinizi biz ve teşkilatımız, tek başımıza yerine getiremeyiz...”

Sizlerin de himmet ve gayretinize ihtiyacımız var. O bakımdan bulunduğunuz vilayet ve çevresindeki kıymetli ve etkili şahsiyetleri ziyaret edip, ortak ve onurlu bir siyasi cephede ittifak kurmamız için, Zatı alinize yetki ve görev veriyorum!..” dedi ve o zat da kabul etti...

Yaklaşık iki hafta sonra, neler yaptığını öğrenmek üzere tekrar ziyaretine gittiğimde, o muhteremi gayet kızgın ve bıkkın bir vaziyette gördüm. Bana şunları söylüyordu: “Canları cehennem!.. Bunlar adam olmaz. Bunlarla bir yere varılmaz!.. Filanlara gittim dinlemediler! Feşmekanları davet ettim gelmediler!.. Bunlar maalesef şahsi heves ve hesaplar peşindedirler!.. Artık bunlardan ümidimi kestim ve o düşüncelerimden vazgeçtim!?”

Kendilerine “Muhterem üstadım! Bu işin böyle sonuçlanacağını biz tahmin ediyorduk ama, sizlere de fiilen göstermek için bu kadarlık bir tecrübeye ihtiyaç vardı!” dedik.

Velhasıl hükümet kurmak hayal kurmak kadar kolay olmuyor. Ve hele özlenen değişimi başarmak, demagoji yapmakla mümkün olmuyor.

Liderin önemi ve özellikleri

Lidersiz bir teşkilat, başsız ve itaatsiz bir cemaat, komutansız bir

ordu ve cihat düşünülemez. Naklî ve aklî deliller, vahye dayanan kitap, sünnet, icma ve içtihat esasları ve bütününü insanlık tarihi ve tecrübeleri gösteriyor ki, devletlerin kurulmasında ve yıkılmasında olsun... Milletlerin yükselmesinde ve gerilemesinde olsun... Meşrep ve mezheplerin, hatta medeniyetlerin oluşmasında olsun... Savaşların kaybedilmesinde veya kazanılmasında olsun... Liderlerin ve komutanların rolü pek büyük olmuştur.

Lider ve komutanların başarılı veya başarısız olmalarında ise kendi şahsî kabiliyet, cesaret ve marifetlerinin yanında, elbette askerlerinin ve cemaatlerinin bağlılık ve itaatlerinin de önemli bir etkisi ve katkısı olduğu inkâr edilemez.

Bu nedenden dolayı ki Cenab-ı Hak **“Ey iman edenler! Allah’a itaat ediniz (Kur’an’a uyunuz), Resul’e (sav) itaat ediniz (sünnete tabi olunuz) ve sizden olan Ulül Emre (emir sahiplerine) de (itaat ediniz)”**²⁷ buyurmaktadır.

Ayetteki ‘Ulül Emir’le Halife (Devlet ve hükümet başkanından) vezirlere ve nazırlara (bakanlara), valilerden ordu komutanlarına, ulemeden teşkilat başkanlarına kadar, baştan aşağıya bir düzen ve disiplin içerisinde, emir ve yetki sahibi herkesin kastedildiği ve ‘bizden olmak’, yani benimsediğimiz ve beklediğimiz evrensel hukuk nizamına inanmak ve uygulamak şartıyla, her seviyedeki emir sahiplerine, yetki ve sorumlulukları ölçüsünde itaat etmenin kesinlikle emredildiği muteber tefsir, hadis ve fıkıh kitaplarında ifade edilmiştir.²⁸

İmamı Nebevi de Müslim Şerhi’nde şöyle demektedir: “Ulü-l Emr’den murat kendilerine itaatı Allah’ın farz kıldığı kimselerdir ki önceki ve sonraki alimler bu konuda ittifak etmiştir”²⁹

Hilafetin (Devlet başkanlığının) şartlarıyla, umumi vezaretin (başbakanlığın), genel ve özel imaretin (eyalet ve bölge valiliklerinin) ve cihat emîrinin ve teşkilat liderinin taşınması gereken vasıfların hemen hemen aynı olduğu bildirilmiştir.

İmamet ve riyasetin (Devlet ve teşkilat Liderliğinin) genel şartları ise 4 tane sayılmıştır:

27) Nisa : 59

28) Bakınız Mehmet Vehbi. ulusatül Beyan c.3 sh. 956 Üç dal Neşriyat 1976 İstanbul. İbn-i Kesir Tefsiri c. 4 sh. 1742-1747 Çağrı Yayınları

29) Yusuf b. İsmail Nebhani. Ulü-l Emre itaat hakkında kırk hadis. Tercüme Mehmet Emre sh. 10 Bilecik 1976

1- İlim ve adalet**2- Liyakat ve ehliyet****3- Siyasî kabiliyet****4- Sıhhat ve selamet³⁰**

Şimdi lider olacak kimsede bulunması gereken bu vasıfları izah edelim:

1- İLİM, İslam'ı bilmek, ülkenin ve insanlığın sorunlarına gerekli ve yeterli çözümler üretmektir. Kurulacak Adil Yeni Dünya Düzeni'nde, değeri değişmeyen sağlam para, faizsiz banka ve kredi ve adil vergi konularını içeren ekonomik şartların, siyasî ve idarî yapılanmanın, dîni ve ahlâkî kurumların, eğitim ve öğretim sistemi ve ilim nizamının nasıl kurulacağını, nasıl uygulanacağını, temel insan hak ve hürriyetlerinin nasıl korunacağını, bilmeyen ve beceremeyen kimselerde ilim sıfatı noksandır.

Bu konulardan anlayan, araştıran, bugünkü bozuk sistemlere karşı alternatif program ve projeler ortaya koyan kimseler ise, ilim sıfatına sahiptirler ve "bu ilmi nereden aldın?" diye sormak yersizdir. Medreseden mezun olabilir, üniversitelerde okuyabilir ve şahsî gayretiyle kendini yetiştirmiş olabilir. Çünkü ilim, rast gele bilgi toplama veya diploma işi değil, özel bir anlayış, feraset ve dirayet işidir.³¹

2- EHLİYET, insanların ve özellikle Müslümanların, lehine ve aleyhine olan durumları en iyi bilmek, şartları ve imkânları yerinde değerlendirmek ve her bakımdan liderliğe layık olabilmektir. Bugün insanlığın baş belası siyonist dünya düzeninin, evrensel teşkilat ve tuzaklarını bilmeyen, masonik çevrelerin ülke yönetimindeki etki alanlarını ve gizli araçlarını fark edemeyen ve bunlara karşı gerekli tedbirleri alabilme feraset ve cesaretini gösteremeyen kimselerin, liderlik ehliyeti yok demektir.

3- SİYASİ KABİLİYET, emrindeki teşkilat ve cemaati, sevk ve idare yeteneğidir. Toplumunu en az zararla ve en emin yollardan, hedefe ulaştırmasını bilmek özelliğidir. Herkesi kendi ayarında ve kendi diyarında idare etme mesleğidir. İnsanları kendi karakter ve kabiliyetleri ve özel marifetleri doğrultusunda kullanabilme ferasetidir. Düşmanlarının ve rakiplerinin hile ve hücumlarını bile, onların aleyhine çevirebilme becerisi ve cesaretidir.

30) Bak. İbn-i Haldun Mukaddimesi. Zakir Kadiri Ugan Tercümesi M.E.B. Yayınları 481 İst. 1988 c.1 sh. 30 Ayrıca İmam Maverdi Ahkâmü Sultaniye sh. 30

31) Bak. Hadisi şerif. Ramuz el Ehadis. Pamuk Yayınları. sh. 442 No: 4474

4- SIHHAT ve SELAMET ise, liderlik görevini yürütmeye mani olacak, akılsızlık ve ahmaklık, körlük, sağırılık ve dilsizlik gibi sakatlık ve ağır hastalık gibi arızalardan, esirlik ve hapislik gibi durumlardan uzak bulunma halidir.

Şimdi ilmî, ahlâkî, ekonomik ve siyasî "**Adil Düzen**" projelerini üretecek ve yürütecek bir **İLME**, Siyonizm'i ve zulüm sistemini ve karanlık güçlerin siyasetini en iyi tanıyacak ve karşı tedbirleri alacak bir **EHLİYET**'e, yüzlerce teşkilat ve cemaati başarıyla sevk ve idare edecek bir **SIYASİ KABİLİYET**'e ve kusursuz, sağlam bir fiziğe ve tükenmez bir enerjiye sahip Erbakan Hocamız gibi mükemmel bir lider başımızdayken, oturup yeni lider arayışına girişenlerin ya akli noksandır, veya ahlakî hamdır. Kaldı ki, biz kendimizi değiştirmedikçe, Allah yolunda hizmet ve sorumluluk yüklenmedikçe ve üzerimize düşen görevleri yerine getirmedikçe, her gün yeni bir lider getirsek bile yine durumumuz değişmeyecektir.

İtaat yerine itiraz eden, emir dinleyeceğine devamlı eleştiren, başarısızlıklarının sebebini, kendi tembelliğinde ve başıboşluğunda değil, devamlı liderlerinde arayan kimseler iflah olmazlar.

Nasıl ki, hain liderleri ve zalim yönetimleri değiştirmek ve düzeltmek için, gayret ve cesaret göstermeyen toplulukların iflah olmadıkları gibi.

İlim ve inkılap ehlinin çilesi

*"Tilavetle Kur'an olmaz. Rivayetle de ilim olmaz. Ancak, Kur'an hidayet iledir. İlim ise dirayet işidir."*³²

Kur'an, ayetlerini anlamaya ve uygulama şartlarını hazırlamaya çalışmadan, sadece okuyup tekrarlamak için gönderilmemiştir. Başkalarından duyduklarını ve okuduklarını anlayıp hazmetmeden, sadece ezberleyip aktarmak da ilim değildir. Müslümanların ve insanlığın ahlâkî, siyasî, ilmî ve iktisadî sorunlarına ve sıkıntlarına, İslamî çözüm ve çareler üretmek ve bunları hayata tatbik etmek hususunda kendisinden yararlanabildiğimiz ölçüde Kur'an amacına ulaşmış demektir. Çünkü ilim özel bir feraset, kabiliyet ve dirayet meselesidir.

Öyleyse gerçek ilim adamlarına düşen ilk görev, Müslümanların ve tüm insanlığın bugünkü mevcut;

- a- Ahlâkî çöküntü ve rezaletlerinin,
- b- Ekonomik dengesizlik, fakirlik ve sefaletlerinin,

32) Ramuz el-Ehadis Deylemi den

c- Siyasî yönden, esaret ve zilletlerinin,

d- İlmî yönden, taklitçilik ve cehaletlerinin, gerçek sebeplerini doğru olarak teşhis ve tespit etmektir.

Hastalığı yapan asıl mikropları bulmadan, Siyonizm'in bataklığını kurutmadan, rast gele yapılacak olan her türlü tedavi yöntemleri, hastalığı artırmaktan başka işe yaramayacaktır.

Çağın sorunları ve insanlığın ihtiyaçları tespit edildikten sonra, ilim adamına düşen, uygulanma imkânı olmayan fantezi öneriler üretmek ve beylik fetvalar vermek değil, oturup yeterli ve tutarlı çözüm ve çareleri ve gerekli proje ve reçeteleri araştırmaktır. Bu araştırma safhasında, o konuyla ilgisi ve bilgisi olan herkese ve her esere müracaat edilir. Her türlü ihtimal değerlendirilir. Araştırmacı o konuda başlangıçta kendisini bilgisiz ve yetersiz görmelidir... Benlik ve bilgiçlik taslayanlar ve kendisini müstağni sayanlar sorup öğrenmediklerinden ve başkalarını dinlemediklerinden cahil kalırlar ve gerçeği bulamazlar.

“Sana öğretilenlerden, bana da, doğruyu bulmama yarayacak bir bilgi öğretmek üzere sana tabi olabilir miyim?”³³ diyerek, tevazu gösterip bilenlerin önünde diz çökmeyenler ve talebeliğe te-nezzül etmeyenler, ilim adamı olamazlar.

İlim adamları **“En güzeline ve en gereklisine tabi olmak üzere (herhangi bir konuda konuşulan ve yazılan) her sözü dinler ve değerlendirir”**³⁴ gerekli ve yeterli bir araştırma ve soruşturma yaptıktan sonra, kendi kalbinde ve kafasında oluşan ilmî “ihtimal”leri başkalarıyla tartışmaya başlar... Bu dönemde kendi fikirleri kadar, diğerlerinin fikirlerine de önem verir ve saygı gösterir. Bu ilmî münazara ve münakaşalar sırasında, başkalarını alt etmek veya kendi fikrini empoze etmekten ziyade, “doğru”yu bulmaya ve anlamaya gayret eder... Yanıldığı fark ettiği noktalarda ise hatasını itiraf ve gerçeği kabul eder.

Çünkü “ilim”de tartışma vardır, ama zorlama ve kınama yoktur... “Din”de ise tartışma yok, sadece ikna ve inandırma vardır. “Düzen”de ise kanunî müeyyideler ve bağlayıcı mecburiyetler söz konusudur. Yani zorlama vardır. Bunlar farklı sistemlere tabi oldukları için, değişik yöntemlerin uygulanması esastır ve bunlar biri birine karıştırılmamalıdır.

33) Kehf : 66

34) Zümer : 18

Bu tartışmalardan sonra, ilim adamı kendi vicdanında ve kafasında oluşan kesin kanaate göre bir karar verir... Bu kararı verirken, İslam'ın emrindeki aklına ve anlayışına güvenir... Bu ilmî ve icthadî kararlarından dolayı sorumlu da değildir. Zira isabet etse iki, yanlışsa bile bir sevap verilecektir.

Çünkü “mutlak doğrular” ve “mutlak yanlışlar” zaten vahiyle bildirilmiştir... İlim adamının görevi, bu “değişmeyen doğruları” esas alarak, değişen ve gelişen şartlara ve standartlara uygun yeni ve yeterli çareler üretmektir.

İlim adamı, ilmî araştırmalar ve tartışmalar sonucu vardığı “icthadî” kararları sözlü ve yazılı olarak savunmaya başlar. Bunun için konferans, seminer, panel, açikoturum, gazete, dergi, kitap, radyo, televizyon gibi her türlü basın ve yayın organlarından yararlanır...

İşte asıl sıkıntı ve zorluklar bunun arkasından gelir. Çünkü bu ilmî ve İslamî gerçeğe;

- 1- Saltanat düzenleri yıkılacak olan zalim idarecilerin...
- 2- Menfaatleri kesilecek din ve devrim istismarcısı çevrelerin
- 3- Batıl inanışları ve hurafeleri sarsılan kalabalık kesimlerin,
- 4- Sahte otoriteleri zarar gören ve din alimi geçinen bazı kimse-lerin tepkisini çeker...

En acımasız iftira ve isnatlar, hatta zulüm ve sıkıntılar gelmeye başlar. Bu dönem, ilim adamının en zor dönemidir. İnandığı gerçekler uğruna, her türlü saldırıya ve sıkıntıya katlanması gerekir...

“... Bir kere azmettin mi (doğruluğuna inandığın bir karar verdin mi onu savunmak ve uygulamak hususunda) artık Allah'a güven...”³⁵ hükmünü düstur edinmelidir.

Olayların gerçek durumunu kavrayabilme, şartların ve sorunların doğru yorumunu yapabilme feraset ve dirayetine sahip bulunan gerçek ilim adamları³⁶, bu türlü tecavüz ve tedirginliklere karşı, metanet ve cesaretle direndikçe çevresinde bu gerçekleri anlayan ve savunan bir talebe ve taraftar halkası oluşur. Giderek daha geniş kesimler ve kitleler, bu gerçeklerin üzerinde durmaya ve düşünmeye başlar... İlk başta kendisine şiddetle saldıranlar, bu sefer hararetle savunmaya koyulurlar. Önceleri **“Biz babalarımızın ve atalarımızın izinden ayrılmayız”**³⁷ diyenler...

35) Al-i İmran : 159

36) Bak Yusuf : 21

37) Bakara : 170

“Sömürü ve zulüm düzenleri ve saltanatları yıkılmasın diye”³⁸

inatla direnenler, zamanla bu gerçekleri anlamaya ve teslim olmaya mecbur kalırlar.

Derken, bu ilim adamının ictihadî kararları, prensip ve programları tüm toplumun malı olur ve sistem olarak uygulanmaya koyulur...

Demek ki, insanlığın ve Müslümanların ahlâkî, ekonomik, siyasî ve ilmî sorunlarının, önce sebeplerine, doğru teşhis ve tespit koyamayanlar, sonra bunların çözümüne ve çaresine esas olacak, ilmî araştırma ve soruşturmayı yapamayanlar, problemleri, o konunun uzmanlarıyla tartışmayanlar ve nihayet kendisinde hasil olan vicdanî kanaatini savunmak ve uygulamak hususunda, çilelere katlanamayanlar gerçek ilim adamı olamazlar.

İşte mezhep imamı müçtehitler. İşte çağını aydınlatan mücedditler... İşte toplumlara yeniden hayat ve hürriyet kazandıran gerçek mürşitler ve mücahitler... Hepsi de bu dönemleri yaşamış ve bu tür çilelere mutlaka katlanmışlardır.

Bir zamanlar “Cemaat, teşkilat ve itaat” kavramlarına karşı çıkanların...

“Ahlakî, siyasî, ilmi ve ekonomik Adil Düzen” programlarına ters bakanların...

“İslam Birleşmiş Milletleri, İslam Ortak Pazarı, İslam Askerî Savunma Paktı, Müşterek İslam Dinarı ve İslam Kültür ve Eğitim İşbirliği Teşkilatı” gibi, teklif ve tasarıları hayalcilikle suçlayanların. Şimdilerde tenkitten tebrike, itirazdan kabule yöneldiklerine şahit oluyor ve bu gelişim ve değişimleri özlenen yarınlara yakınlığına bir alâmet sayıyoruz. Ve “ilim adamı” deyince ilk önce Erbakan’ı hatırlıyoruz... Çünkü gerçek bir ilim adamının bütün özelliklerini onda görüyoruz. Çağları değiştirecek bir iman inkılâbının önderliğini yapacak tüm üstünlüklerin, bu büyük dava ve devlet adamında toplandığını biliyoruz.

İmamı Şafii Hazretleri “Bütün alimler fıkihta İmam-ı Azam’ın iyali (çocukları ve talebeleri) sayılır” buyurmakla örnek bir edep ve kadirşinaslık göstermiştir.

Biz de, müsaadenizle “Bugün Türkiye’de ve özellikle İslamcı kesimde, köşe yazarlarından entel geçinenlere, radikal denilenlerden ılımlı kimselere, klasik hatiplerden yenilikçi bilinenlere, Milli Görüşçülerden partiler üstü hareket edenlere kadar, hemen hepsinin, doğ-

ru fikir öncüsü Erbakan'dır" dersek bu asla mübalağa sayılmamalı ve teşekkür makamında bir gerçeğin ifadesi olarak kabul edilmelidir.

Zira "İnsanlara teşekkür etmeyen Allah'a da şükretmemiş demektir."

İç ve dış siyaset sorunları ve çözüm yolları ile ilgili olsun... Ülkemizdeki tıkanmış rejime ve yeryüzü sistemine karşı üretilen alternatif düzen projeleri ve programları ile ilgili olsun... Birleşmiş Milletler, NATO ve Ortak Pazar gibi kuruluşların gerçek niyetlerinin ve mahiyetinin ortaya koyulması ve bunlara karşı alınacak tedbirler ve oluşturulacak teşkilatlarla ilgili olsun... Siyonizm, masonluk MAFIA gibi karanlık güçlerin, kapitalizm ve komünizm gibi ideolojilerin ne olduklarıyla ve bunlardan korunma ve kurtulma imkânı ve planlarıyla ilgili olsun...

Siyasi cihat, cemaat, teşkilât esaslarıyla ilgili olsun, bütün bu konularda organizeyi, koordineyi ve otoriteyi sağlamak konularıyla ilgili olsun... Cesaret ve ciddiyetle ilk sözleri konuşan hep Erbakan olmuştur. En gerçekçi teşhis ve tespitleri yapan Erbakan olmuştur. En gerekli ve yeterli tedbir ve çareleri ortaya koyan da yine Erbakan olmuştur.

Ne siyasi, sosyal ve ekonomik sorunların saptanmasında ve problemin ne olduğunun ve nereden kaynaklandığının doğru olarak vurgulanmasında olsun, ne de bunların en uygun ve uygar çözüm ve çarelerinin anlatılmasında ve açıklanmasında olsun, hiç kimse Erbakan'ı geçememiş, bazıları da belki yıllarca karşı çıktığı ve akli yatmadığı bu gerçekleri, daha sonra savunmaktan ve sahiplenmekten ve hatta mal bulmuş mağribi gibi bunları kendisi keşfetmiş ve yeni fark etmiş gibi şahsına mal etmekten çekinmemiştir.

Bugün Siyonizm'i ve dünya düzenini tenkit edenlerin de, sağcı ve solcu zihniyetlerin aynı şey olduğunu söyleyenlerin de, İslam'ın aslında her dinden ve her kavimden herkesin birlikte ve huzur içinde yaşayacağı ve temel insan haklarının korunacağı bir barış düzeni olduğunu gündeme getirenlerin de...

Toplumsal konsensüsten ve Medine Sözleşmesi'nden bahsedenlerin de...

Birleşmiş Milletler'in, NATO'nun, Ortak Pazar'ın aleyhinde yazıp çizenlerin de...

Geçmişteki Müslüman devlet ve hükümet modellerinin, günümüze aynen tatbikinin imkânsız olduğunu, ancak temel kaynaklarımız-

dan yola çıkarak ve tarihi tecrübelerden de yararlanarak bugünün şartlarına ve standartlarına uygun, İslam ve insanlık adına yeni ve yeterli ilmi projelerin üretilmesi ve geliştirilmesi zorunluluğunu fark edenlerin ve bu konuda gayret gösterenlerin de... Hep fikir hocası ve öncüsü Erbakan'dır.

Bu gerçeği kabullenmek, bir tebrik ve teşekkür ifadesidir... Neyi kimden öğrendiğini, hangi orijinal fikrin kim tarafından üretildiğini söylemek, ilmin haysiyeti ve insanlığın gereğidir...

Başkasına ait bir görüş ve buluşu kendisine mal etmek veya sahibini gizlemek ise bir nevi nankörlüktür ve ilim hırsızlığı demektir.

Bazı zavallılar, bizim bu gerçekleri riyakârlık ve yağcılık olsun diye yazdığımızı zannediyorlar. Bizi yakinen tanıyanlar, başkalarının elde etmek için bin takla attıkları nice makam ve menfaatleri, haysiyetimizden ve değerlerimizden taviz vermemek için nasıl elimizin tersiyle ittiğimizi, imkân ve iktidar sahibi bulunan nice etkili ve yetkili zevatın, bazı haksızlık ve yanlışlıklarına karşı çıktığımız için, ne fırsatları feda ettiğimizi çok iyi bilirler.

Üstelik **“Allah'ın bir kuluna açtığı rahmet ve fazilet kapılarını kimse kapatamaz... O'nun vermediği bir nimeti de kimse ondan zorla alamaz”**³⁹

Suni Lider Türetmeleri!

Doğrular, kalabalıkların değil, hakikatın yanındadır.

Çünkü **“İnsanların çoğu bilmezler”**⁴⁰, **“Allah'a karşı yalan uydururlar ve çokları da akıl erdirmezler”**⁴¹, **“Pek çoğu cahildirler”**⁴², **“Çoğu (gerçeğin değil) kendi zannının peşinde giderler”**⁴³, **“İnsanların çoğu şükretmezler”**⁴⁴, **“İnsanların çoğu inkâr yolunu seçerler”**⁴⁵, **“Sizden çokları fasıklığı (ve günah yolunu) tercih ederler”**⁴⁶, **“İnsanların çoğu kadir bilmez nankördürler”**⁴⁷, **“İçinizden pek çoğu Haktan hoşlanmaz ve gerçeklerden yüz çe-**

39) İnfitar : 3

40) Nahl: 38

41) Maide: 103

42) Enam: 111

43) Yunus: 36

44) Bakara: 243

45) İsrâ : 89

46) Maide: 59

47) Nahl: 83

virirler.”⁴⁸ “Siz ne kadar isterseniz de insanların çoğu inanacak değildir.”⁴⁹, “Pek az iman ederler”⁵⁰, “Pek azı cihada giderler”⁵¹

“İnsanların pek azı hariç çoğundan hainlik beklenir”⁵² “Ve çoğunluk az öğüt dinlerler.”⁵³

İşte bu ayetlerden anlaşılıyor ki insanların çoğu Hakkı aramazlar. Arayanların çoğu anlamazlar... Anlayanların çoğu inanmazlar... İnananların çoğu yaşamazlar... Yaşayanların çoğu savunmazlar ve Hak için zahmete katlanmazlar!..

İnsanların çoğu maneviyatın değil, maalesef menfaatin kavgasındadır. Haklının değil güçlünün yanındadır. Doğruların değil, kalabalıkların arkasındadır. Özden değil sözden hoşlanırlar. Halden hakikatten anlamazlar, görünüşe ve gösterişe aldanırlar.

İşte bunun içindir ki Aleyhissalatü Vesselam Efendimizin yerine, Taif’li kabile reislerinin Peygamber olmasını arzulamışlardır. İnsanların çoğunluğu, uzun yıllar Resüllullah’a düşmanlık yapmış ve ona tabi olmamışlardır. Her Peygambere, kendi sağlığında inanan ve sahip çıkan insanlar pek azdır.

İmamı Azam gibi bir zat bile, adil ve kâmil bir siyasi yönetimi arzuladığı için, dövüle dövüle öldürülmüş, ama insanların ve de Müslümanların pek çoğu, bu zulme ilgisiz kalmış ve ona sahip çıkmamışlardır.

Bu ülkede birileri çıkıp, devrimler adına tüm değerlerimizi devirmiş, ama insanların çoğu bu vahşete seyirci kalmış, hatta alkışlamıştır.

Bediüzzaman’ların nurlu davetine icabet eden pek az insan çıkmış, onun gibilere yapılan hakaret ve haksızlıklara, çoğunlukla suskun kalınmıştır.

Selamet davasını dert edinen ve destek veren kimseler, uzun yıllar azınlıkta kalmış ve ilk zamanlar ön safta oynayanların bile, bir kısmı maalesef cılk ve çürük çıkmıştır.

Ve şimdi iktidara yürüyen davamızı bugünlere taşıyan zatı, saf dışı bırakmaya ve başkalarını kahraman yapmaya yönelik girişimler başlamıştır.

---

48) Zuhruf: 78

49) Yusuf: 103

50) Bakara: 88

51) Bakara : 246

52) Maide: 13

53) Araf: 3

Bu oyunları dışarıdan tezgâhlayanlara sözümüz yok, ama içerdekilerin bunlara alet olması ve hıyanetlerin hoş karşılanması, vicdanımızı sızlatmaktadır.

Şu gerçeği asla unutmamalıdır: “Bir insan, parti başkanı veya başbakan olabilir. Ama inkılâp lideri olmak kolay değildir.”

a- Siyonizm’i ve onun dünya çapındaki çok çeşitli ve dehşetli kurum ve kurallarını ve emperyalizmin gizli açık planlarını bilmeyen ve karşı tedbirleri beceremeyen,

b- Bütün insanlığı kuşatacak ve kurtaracak Adil Düzen projelerini hazırlamaya ve uygulamaya aklı yetmeyen,

c- İçten ve dıştan gelecek her türlü tahrik ve tahribe karşı, gerekli ve yeterli ekonomik, askeri, siyasi ve ilmi gücü ve organizeyi hazır edemeyen bir kimsenin, bu şartlarda Milli Görüş’ün başına geçmeye heveslenmesi, ya olayın zorluğunu kavrayamadığından veya sadece baş olma sevdasına kapıldığındandır.

Bir arabayı sürmek ayrı şey, onu imal ve icat etmek ise ayrı şeydir.

Şu anda bize şoför değil, makinist gerekmektedir. Bırak Milli Görüş motorunu imal etmeyi, en küçük arızasını gidermeyi becermek bile marifettir. Usta şoförleri bırakıp acemilerle hedefe ulaşacağını zannedenler, yanılığın içindedir.

Artık iktidara yaklaştığımız ve çok hassas dönemleri yaşadığımız bugünlerde, dış güçlerin ve masonik merkezlerin borazanlığını yapan bir kısım medyanın ortaya attığı “Milli Görüş’e yeni lider bulma” veya “Veliht hazırlama” oyunlarına gelmemeli, teşkilat ve cemaat olarak, bu tür dedikodulara bile girmemelidir.

Hamd olsun bizim her insanımız, kendi seviyesinin ve sorumluluğunun farkında olarak görevini yürütmektedir.

Bizim gündemimizi başkaları tayin etmemelidir.

Üstelik Erbakan’ın değiştirilmesi fikri, yeni de değildi. Ta başından beri bu konu ikide bir ısıtılıp sofraya getirilmekteydi. Erbakan’ın değişmesini dış güçler, siyonist merkezler ve mason mahfiller istemektedir. Münafıklar, marazlılar ve bir kısım akıl fukarası maceracılar, bu konuyu sürekli eşıştirmektedir...

Hâlbuki Hoca gibi bir lidere sahip olmak, bizim en büyük şansımız ve şerefimizdir.

Ama ne var ki insanların çoğunun fitratıdır, emrine girebileceği

bir başkan değil, keyfince istismar edebileceği bir insan peşindeydi.

Ve hele, bir kişi henüz ölmeden mirasını bölmek ve makamına göz dikmek ise, onu diri diri toprağa gömmekten beterdi.

Elbette buna hiç kimsenin gücü yetmeyecekti. Masonların hesabı ve münafıkların hevesi kursaklarında kalacak ve Allah'ın çizdiği plan mutlaka yürüyecekti. Eninde sonunda sadıklar seçilecek ve sahtekârlar elenecekti. Ve tabi Haktan ayrılan, hayırdan da mahrum edilecekti.

Milli Görüş'ü karıştırma projeleri

Dışarıda İslam'a ve insanlığa karşı Birleşmiş Milletler kuruluyor; içeride ise, Milli Görüş ve Adil Düzen'e karşı, Birleşmiş Partiler oluşturuluyordu.

Birleşmiş Milletler: Amerika, Avrupa, İsrail, Hindistan... ve diğerleri;

Birleşmiş Partiler ise; Demokrasi yerine despotizmi seçen, halkın iradesini çiğneyen ve Milli Görüş'e karşı kenetlenen partiler ve liderler oluyordu.

Bosna'da ve Kosova'da Müslümanları ezip Sırpı kışkırtan...

Körfez Savaşı'nı çıkarıp, Kuzey Irak'ta Amerikan Kürdistan'ını kurdurtan...

Azerbaycan'ı karıştırıp o günkü Rusya'yı üzerimize saldırtan...

Yunanistan'ı şımartıp Ege'yi kızıştıran...

Çekiç Güç himayesinde PKK'yı destekleyip başımızı belaya sokan işte bu Birleşmiş Milletler ve NATO'yu kuran ülkelerdi.

İçimizdeki Birleşmiş Partiler ise, Birleşmiş Milletler'in samimi savunucuları ve sadık bekçileriydi.

Bu Birleşmiş Partilerin, kendi aralarında renk farklılıkları ve isim ayrılıkları bulunsa da, Erbakan'a karşı hep ortak çizgide ve ittifak halindedilerdi.

Bu "Birleşmiş Partiler" babaları ve ataları aynı, ama anaları farklı kardeşler gibidiler.

Bu kokuşmuş düzenin ganimetini paylaşırken kavga ederler ama, değişmesine ve düzeltilmesine karşı elbirliği içindedirler. Bunlar aynı evi soymak için biri kapıdan, diğeri bacadan, öteki pencereden giren hırsızlara benzemektedirler. Hırsızların kendi aralarında anlaşması kolaydır ve menfaatlerinin icabıdır. Biri parayı, öteki altınları, diğeri de kıymetli eşyaları alır gider.

Asıl korkuları ve ortak hasımları ev sahibidir.

Marazlı medyadan mason localarına, rantiyeci patronlardan mü-nafık hocalara; mafya babalarından menfaatçi takımına, bütün kü-suratin asıl telaşları ev sahibi olan Milli Görüş'ün iktidara gelmesidir.

İşte bu gelişi önlemek ve en azından frenlemek hevesiyle, bu sefer Milli Görüş'ü içten yıpratma ve suni sıkıntılar ve sorunlarla oya-lama yolunu seçmişlerdir.

Birleşmiş Milletler'in ve Birleşmiş Partilerin borazanlığını yapan bir kısım medyanın marifetiyle, bu sefer Milli Görüş'e 'Veliaht' ve 'va-risi taht' bulma ve ortalığı bulandırma oyunları sergilenmektedir.

İkide bir birilerini 'veliaht' ilan ederek, veya tahtın varisi gibi gös-tererek, kendi akıllarınca, Milli Görüş'ü karıştırmak peşindedirler.

Hâlbuki önce, ortada ne padişahlık, ne de taht vardır. Üstelik Adil Düzen medeniyeti henüz kurulmamıştır. Yeryüzünde, bütün insanla-rın birlikte barış ve bereket içinde yaşayacağı otorite ve organize halâ sağlanmamıştır. Mevcut zalim ve sömürücü siyonist düzenin oyun-ları henüz bozulmamıştır. Ve bütün bunların başarılması için de Milli Görüş'ü bugünlere taşıyan zata mutlaka ihtiyaç duyulmaktadır, bir...

İkincisi, Milli Görüş'ü iktidar yapmak bir kere zor, ama yeryüzün-de Adil Düzen'i kurmak ve uygulamak ise bin kere zordur. "Ali çoktur ama şahı Merdanı bulmak, o kadar kolay olmamaktadır."

Üçüncüsü, ya hu, Allah aşkına Fazilet'e ve Saadet'e baş olacak kimseye Milli Görüşçüler mi karar verecekti, Yoksa şeytanın şarla-tanları olan bir kısım medya mı?

Hâlbuki Milli Görüş'ün, padişahlık ve veliahtlık gibi bir problemi olmadığına ve bizim her seviyedeki insanımız, hakkını da haddini de bilip kendi hizmetinin başında bulunduğuna göre, bu dışarıdan gazel okuyanların hesabı nedir?

Kendi gündemini masonik merkezlerin tayin ettiği bir topluluk halâ olgunlaşmamış demektir.

Ortada fol yok, yumurta yokken, Hocamızın vefatından 20 yıl ön-cesinden "aman liderimizden sonra yerine kimi geçireceğiz?" diye bir sorunun cevabını aramamız yersizdi.

Bizim asıl sorunumuz ve sorumluluğumuz, Milli Görüş'ü bir an evvel nasıl iktidara taşıyacağız?

Ülkemizde ve yeryüzünde barış ve bereket düzenini nasıl kura-acağız ve koruyacağız?

İslam âlemini ve insanlığı, bu siyonist sömürü düzeninden ve bu vahşet döneminden nasıl kurtaracağız?

Adil ve dengeli bir ekonomik sistemi nasıl oturtacak ve insanlarımızın karnını ve kalbini nasıl doyuracağız? sorularının çaresini ve çözümünü hazırlamaktır.

Bütün bu dertler ve engeller ortada dururken ve Hoca'nın dışında bunları halledecek beyin ve beceriden yoksun bulunurken, herhangi birisini öne çıkarmak ve bu propagandalara kapılmak yanlışır ve emeğimize yazıktır.

Öyle anlatılır. Bir gün İmam-ı Muhammet ve İmam-ı Yusuf, üstatları imamı Azam Hazretlerini aralarına almış, birlikte yürürlerken, İmamı Yusuf bir latife yapmak ister ve İmamı Azamın kısa boylu olduğunu kastederek "üstadım, siz aramızda 'Lena'nın 'nun'u gibisiniz der. Biliyorsunuz Arapça 'lena' yazılışında başı ve sonu iki uzun çizgi, ortasındaki 'nun' ise sadece bir noktadır.

Bu söze alınan İmam-ı Azam Hazretleri şöyle cevap verir: "Evet ama o 'nun'u çıkarırsanız, geride 'La' kalır.

Hakikaten 'lena'dan 'nun' çıkarsa gerisi 'La' okunur. 'La' ise Arapça yok demektir. Yani Hazreti İmam talebelerine, kendisi ayrılınca yok mesabesinde olacaklarını ve hiçbir işe yaramayacaklarını, çok güzel bir şekilde ifade ve ikaz etmiş oluyorlar...

Gelin, şimdi insafla düşünelim ve karar verelim.

Bir İmam-ı Azam'ı çıkarırsak, geride Hanefî mezhebinden ne kalırdı? Bir Gavsi Geylani çıkarılırsa, Kadiri tarikatından geriye ne kalırdı?

Bir Bediüzzaman Hazretlerini çıkarırsak, geride Nurculuktan ne kalırdı?

Evet herhangi bir hareket ve cemaatin "şahsi manevisi" olmuş böylesi zatlara asla çıkaramazsınız ve onları o hizmet ve hareketten koparamazsınız...

İşte Milli Görüş hareketine ve inşallah kurulacak Adil Düzen Medeniyetine de, Erbakan'sız yaklaşamazsınız!..

Çok şükür Hocamız rayları döşedi, lokomotifini ise bitirmek üzeredir. Milli Görüş raylarında, Adil Düzen lokomotifini yürümeye başladıktan ve inşallah yeniden Saadet devrine ulaştıktan ve de emri Hak vaki olduktan sonra, lokomotifini sürececek kaptanlar da herhalde hazırlanmıştı ve camiamız bunları tanıyıp göreve taşımakta zorlanmayacaktı.

Şura ve istişare tartışmaları

Sırası gelmişken, son zamanlarda Müslümanlar arasında çok sık konuşulan “şura” konusunda da bazı temel kaideleri ve genel tespitlerimizi arz etmek istiyorum.

Şura, ayetlerle övülen, hadislerle öngörülen, “vacip” makamında önemli bir sünnet ve İslamî bir müessesedir.

Bütün Müslümanları ilgilendiren bu tür şuralar:

1- Eğer devlet başkanı veya cihad komutanı varsa, şura, ancak onun emriyle ve onun tespit ettiği gündemi görüşmek üzere toplanabilir. Böyle bir yetkisi olmayan kimseler, teşkilat ve cemaat adına şura toplayamaz ve istişare yapamaz. Çünkü istişare yapan kişinin, alınan kararları uygulama gücü ve görevi de bulunmalıdır.

2- Şayet Müslümanlar “Adil Devlet” huzurundan veya “Siyasi Teşkilat” şuurundan mahrumsa, bu sefer her şeyden önce “cemaat liderini ve hizmet birimini seçmek ve hürriyet ve adaleti gerçekleştirmek” amacıyla şura toplanır. Şimdi ülkemizde, böyle bir lider ve teşkilat yokmuş gibi davrananlara önce şunu hatırlatalım: Hamd olsun, hükümet ve hizmet şuuruna sahip ve İslam’ın bütününe talip milyonlarca Müslümanın icma ve oylarıyla lider kabul edilen ve bu gerçeği siyaset sahasında resmîleştiren, hem de dünyadaki bütün hayırlı hareket ve teşkilat yetkilileriyle irtibat ve istişare halinde yoluna devam eden biri var. Siz gözünüzü kapamakla sadece kendinizi karanlığa mahkûm edersiniz, yoksa güneş gibi gerçekleri gizleyemezsiniz. Süleyman Arif Emre Bey’in Millî Gazete’de yayınlanan hatıratında ve “Siyasette 35 Yıl” kitabında, Milli Görüş Hareketi başlarken, Türkiye çapında yüzlerce kişilik seçkin zevattan oluşan ve yüksek danışma meclisi sayılabilecek olan kimselerle, gerekli istişareler yapıldıktan ve görüş birliğine varıldıktan sonra, siyasî hareketin başladığını bildirmektedir.

Haydi bu gerçeği kabullenmek işinize gelmiyor. O halde, her şeyden önce bir araya toplanıp ülkemizin ve insanımızın sorunlarını yükleneyecek ve onları mutlu hedeflere yöneltecek bir “lider” belirlemeniz mutlaka lazımdır ve üzerinize farzdır. Çünkü bunu gerçekleştirmeden hizmet ve hayır adına hiçbir şey yapamazsınız!.. Eğer böyle bir “baş” seçilmişse, kimdir biz de bilelim. Yok halâ bağımsız ve başıboş bulunuyorsanız, nasıl rahat uyuyabiliyorsunuz? Yemeğe tuz ile başlamayı unuttuğunuzda takvanızdan üzülyyorsunuz da “cihat etmeden ölen, cahiliye üzerine ölmüştür” hadisinin tehdidi hiç

sizi ürkütmüyor mu? Hizmetsiz ve hedefsiz yaşamak ve camiamızın huzurunu bozmak sizi hiç üzmüyor mu?

“Efendim, işte biz bunların yapılmasını öneriyoruz, şuranın önemini hatırlatıyoruz ya...” gibi laflar ise sadece insanın sorumluluğunu ve suçunu artırır.

“Ey iman edenler! Niçin yapamayacağınız şeyi söylersiniz? Böyle yapmadığınız (ve yapamayacağınız) şeyleri konuşmanız, Allah katında vebali pek büyüktür”⁵⁴ ikazına kulak verelim. Cenab-ı Hakkın “şura”, “emir”, “itaat” ile ilgili hükümleri, sadece konuşulsun, ucuz kahramanlık ve sahte kurtarıcılık aracı yapılsın diye gönderilmemiştir.

İnancımıza göre, devlet yetkilileri veya teşkilat liderleri, istişare edeceği heyetleri kendisi tayin eder. Yok eğer şura ile, “Ehlül-Hal ve'l-Akd yani, genel siyasi ve idari makam ve mekanizmayı seçecek ve icabında değiştirecek” kimseler kastediliyorsa bu, Müslümanların kendi bölgelerinden seçip vekâleten yetki verdiği “Millet Meclisi” üyeleridir.

Bu noktada “şura” heveslilerine sormak lazımdı:

“- Sizi kim seçti? Böyle, Müslüman halkımız adına hareket etme yetkisini, size kim verdi? Sizi kimler kıskırtmaktadır?”

“Herhangi bir tarikatın şeyhi, bir meşrebin abisi, bir İslamcı derginin yazarı ve yöneticisi veya herhangi bir din görevlisi emekli, bunların her birisi kendi başına bir liderdir” kaydı ve şartı hangi kitapta yazılıdır?

Elbette mürşidi kamillerin ve muhterem alimlerimizin hizmetlerini ve kıymetlerini takdir edenlerdeniz. Ancak bizi üzen, herkesin yararlı olacağı kendi marifet ve sorumluluk sahalarını bırakıp, hep “baş” olmaya soyunmaları ve siyasi birliğimizi bozucu tavırlar takınmalarıdır.

Bizim inancımızda toplumu temsil eden “Ehlül - Hal Ve'l - Akd” (Millet Meclisi) dışında, devlet ve teşkilat başkanı olan zat, her konuda değişik “şura”lar toplamak durumundadır. Çıkarılan kanun ve kararların adalete uygunluğunu görüşmek üzere din alimlerinden ve hukuk bilginlerinden oluşan ayrı bir şura toplayacağı gibi, askerî konuları, komutan ve kurmaylarıyla, genel sağlık konularını uzman tabiplerle, sanayi sorunlarını mühendis ve makinistlerle, iktisat ve maliye işlerini ekonomistlerle görüşmek ve tartışmak üzere, ayrı ayrı

şura heyetleri ve ihtisas komisyonları kurmak zorundadır. Her konuyu mutlaka din alimlerine danışacak diye bir kayıt, dînen de aklen de gereksiz ve geçersizdir.

Kaldı ki “Emir ve Lider” olan kişi, müsteşarlarını (akıl ve fikir danışacağı kimseleri) kendisi belirler. Hiç kimse, hiçbir konuda “mutlaka benimle istişare etmelidir, bana danışılmadan alınan kararlar geçersizdir” diyemez. Zira müsteşarlık bir görevdir ve İslam’da görev istenmez verilir.

Üstelik şura üyeliği, ölünceye kadar değişmez, sabit bir görev de değildir. Bakınız, Hz. Ebubekir’in (ra) müsteşar edindiği ve mühim görevlere tayin ettiği zevatın pek çoğunu Hz. Ömer (ra) değiştirmiş, Hz. Ömer’in tayin ve tercih ettiği bazı kimseleri de Hz. Osman (ra) münasip görmemiştir.

Öyle anlaşılıyor ki, bazı kimseler, birtakım şeyleri karıştırmaktadır. Hizmet erbabından bazıları “mademki bu tekke cemaatini çekip çevirebiliyorum, öyle ise cihad ordusunu ve devlet kadrosunu da yönetebilirim” hayaline ve hevesine düşmektedirler!

Bazıları, şeytanın askerleri olan siyonistlerle kırk cephede mücadele etmeyi, cami cemaatine dokunaklı nutuk ve nasihatler çekmek kadar ucuz ve kolay zannetmektedirler!..

Bazıları, bir dergi çıkarmak ve beş-on taraftar bulmakla, rahatlıkla bir parti kurabileceklerini düşlemektedirler!..

Mutlak değer ölçülerini esas alarak, bugünkü siyasi, iktisadi ve içtimai sorunlarımıza yeterli ve geçerli ilmi çözüm ve çareler ortaya koymak kabiliyetinden mahrum bazı kimseler ise, “Biraz Arapça biliyoruz, beş-on kitap okumuşuz” diye bütün insanlığın beklediği fikir inkılabına öncülük edebileceğini düşünmektedirler.

Hâlbuki herkes kendi meslek ve mertebesinde hizmet verse ve haddini bilse, hem şerefi hem sevabı artacak, hem de kendilerine uyan saf ve sade Müslümanları fitneden korumuş olacaklardır.

Hele hele, küfrün ve zulmün beyni olan Siyonizm’in dünyada kurduğu şeytan düzenini tanımadan yola çıkanlar, maalesef sonunda Siyonizm’in tuzağına düşmekten kurtulamayacaktır.

Şimdi size Siyonizm’i gerçekten tanıyan üç mühim şahsiyeti arz edelim:

1- Sultan Abdülhamit Han

İman ferasetiyle, nice peygamberin başbelası ve her devrin fitne

odağı ve ihanet kaynağı olan Beni İsrail'in siyonist takımını çok iyi tanıyan ve şahsî dirayetiyle, 33 yıl siyonist plânların uygulanmasına fırsat vermeyen **aziz kahraman...**

2- Hitler

Pek çok kâhin ve medyum yetiştiren bir Yahudi ailesinin çocuğu olan ve siyonistler tarafından finanse edildiği itirafında bulunan ve zamanla, sosyal ve ekonomik bir virüs gibi beşer bünyesinin her uzvuna yerleşen masonluk mikrobunu tanıyan; ama maalesef önce kendi vahşi heves ve hesaplarına, sonra da siyonist plânlarına yenik düşen **çılğın Hıristiyan!...**

3- Erbakan

Siyonizm'in geçmişteki tahribatlarını ve gelecekteki hain plânlarını; masonluk, Lions ve Rotary Kulüpleri, BM, Ortak Pazar, Dünya Bankası vb. teşkilat ve tertibatlarını en iyi tanıyan... Şer güçlerin, insanlığı mahvu perişan eden bütün hazırlık ve hilelerini boşa çıkaracak, İslamî ve insanî çözüm ve çareler hazırlayan ve adım adım uygulayan... Ve inşallah Siyonizm'in saltanatını temelinden yıkacak bütün politik, stratejik ve teknolojik projeleri hazırlayan ve bunlar sayesinde hedefe varılacak olan, **lider Müslüman!..**

İşte bu gerçeği çok iyi bilen Masonik ve münafık çevreler "Aman ERBAKAN geliyor!" korkusuyla kıvranırken ve en adi yöntemleri kullanarak onu yıkmaya ve yıpratmaya çalışırken, maalesef diğer taraftan da enaniyet ve haset ehli bazı kimseler "Neden (ben değilim de) ERBAKAN?" diye çırpınmaktaydı.

Ne diyelim, "Ay, yıldızlardan hoşlanır ama, güneşe tahammül edemezmiş!"

Çok mühim bir hadis mealiyle konumuzu kapatalım:

*"(Cemaat ve teşkilat) işiniz bir tek şahsın üzerinde toplu bir halde devam ederken, birisi çıkar gelir de, asanızı (içtimai ve siyasi dayanışmanızı) kırmak (cemaat ve teşkilatınızı dağıtmak) isterse, onun boynunu vurunuz (fesat çıkarmasına engel olunuz)."*⁵⁵

MİLLİ GÖRÜŞ'ÜN MÜJDECİLERİ

Allah tarafından gönderilen bütün Peygamberlere ve İslam tarihindeki müceddit ve hak dava önderlerine “dindar bilinen bazı gruplar” neden karşı çıkıyorlardı? Ve hatta, niçin bunlara karşı müşrik ve münkirlerin yanında yer alıyorlardı?

Müslümanlar dışında “Ehli kitap” diye bilinen, yani Tevrat ve İncil’in tahrif edilmiş ve değiştirilmiş nüshalarıyla oyalanan, Müslümanlar arasında da, İslam alimlerinin kendi çağının şartlarına ve ihtiyaçlarına göre yazdıkları eserleri “ana kaynak” yerine koyan ve sadece “kendi kitaplarını” okuyan bu insanlar, neden “İslam’ın asli değerleriyle ve bütün hükümleriyle hâkim olması” için yapılan davetlere ve bu yoldaki gayretlere ilgisiz kalıyorlardı?

Bu sorulara, Kur’an ayetleriyle, Hadis-i Şeriflerle ve Peygamber Efendimize karşı, özellikle Medineli “Ehli Kitabın” ibret verici haset ve hıyanetleriyle cevap vermeğe çalışalım.

“Kendilerine kitap verdiklerimiz, O’nu (Kur’an’ı ve Resulül-lahı) öz oğullarını tanıdıkları gibi bilirlerdi (Hz. Peygamberin özelliklerini ve güzelliklerini kitaplarında okurlardı ve gelişini beklerlerdi) Buna rağmen onlardan bir grup, bilebile gerçeği gizlerlerdi”⁵⁶ ayetinde açıkça haber verildiği gibi, özellikle Yahudiler bir peygamberin geleceğini biliyor ve bekliyorlardı. Ancak:

1- O peygamberin Hz. İshak’ın soyundan olacağını, yani kendi içlerinden çıkacağını umuyorlardı. Ve böylece, o peygamberin de yardımıyla sanat ve servet yönünden olduğu gibi, siyasi yönden de Hicaz’da üstünlüğü ele alacaklarına inanıyorlardı.

2- Yahudi ve Hıristiyanlar, gelecek Peygamberi, “kendilerini manevi ve ahlaki yönden düzeltmesi ve yükseltmesi” için değil, dünyevi amaçlarına yardım etmesi ve nefsanî arzularına fırsat vermesi için istiyorlardı.

3- Arapların sürekli çatışmaları, özellikle Medine’deki Evs ve Hazreç kabileleri arasındaki kavgalar, Yahudilere yarıyor ve onların değerini artırıyordu. Çünkü her iki taraf da Yahudilere ihtiyaç duyuyor, Yahudiler de bu fırsatı çok iyi değerlendiriyor ve çok yönlü yararlanıyorlardı.

---

56) Bakara: 146

Hâlbuki Hz. Peygamber, (sav) her iki kabileyi, İslam'la barıştırmayı birleştiriyor ve artık kavgaya son veriyordu. Bu durum ise, Ehli Kitabı bir nevi değersiz duruma düşüyordu.

4- Medine'de hâkim kılınan bu yeni din ve düzen, sadece şehirde barışı sağlamak, farklı din ve kavimlerin bir arada yaşama şartlarını hazırlamakla kalmıyor, aynı zamanda dışarıdan saldırıya uğrayanlara karşı Medine'yi birlikte savunmak ve bu amaçla yapılacak savaşların maddi ve manevi külfetine katlanmak sorumluluğunu da beraber getiriyordu.

Bu ise, rahatına ve menfaatına düşkün olan, devamlı sorumsuz ve rizikosuz yaşamaya alışmış bulunan Ehli Kitabın işine gelmiyordu.

5- Ehli Kitabın, genellikle cahil ve ümmi olan müşrikler üzerinde dini bilgilerinden ve statülerinden dolayı, özel bir imtiyazları vardı. Ehli Kitap içinde de Ahbar ve ruhbanın (sözde bilgilerle emişlerin) kendi mensupları üzerindeki din istismarı yaygınlaşmıştı.

Bir şeyin gerçeğinin ortaya çıkması, sahtesinin anlaşılması ve artık rağbet bulmaması demek olacağından, Hak din olan İslam'ın gelmesi de, sahte dinlerin ve istismarcı kesimlerin işini zorlaştıracak ve yollarını tıkayacaktı.

İşte bütün bunlar, nefsinin kölesi olmuş kitap ehlini, İslam'a karşı müşriklerle işbirliğine zorlamaktadır.

6- Siyasi, ahlaki, iktisadi ve hukuki bütün kurum ve kuralları batıl olan bir ortamda ve çoğunluğu cahil bırakılmış bir toplumda, din istismarı kadar, sahte ilim adamı ve "maneviyat kahramanı" olmak ta kolaydır... Çünkü nasıl olsa "Karanlıkta kusurlar belli olmamakta, dadılarla cadılar birbirine karışmaktadır." Ve işte İslam güneşinin doğması ve Adil Düzen'in kurulması, en çok bu istismarcı yarasaların ve sahte din adamlarının huzurunu kaçırmaktadır.

Bir uyarıcı ve kurtarıcının geleceğini bildikleri ve bekledikleri ve bunu zaten Allah'tan ısrarla istedikleri halde, özellikle "Kitap ehlinin ve dindar çevrelerin" tavrını şu ayetler ne güzel izah etmektedir:

"(Onlar) şayet kendilerine inzar (İkaz ve irşad) edici (bir peygamber ve önder) gelirse, diğer milletlerden daha önce hidayete tabi olacaklarına (ve o davetçiye sahip çıkacaklarına) dair, bütün güçleriyle Allah'a yemin etmişlerdi. Fakat (ne yazık ki) onlara (istedikleri ve bekledikleri uyarıcı (Peygamber) gelince, bu durum onların Hak'tan uzaklaşmalarını artırmaktan başka işe yaramadı.

(Bunun sebebine gelince) Çünkü onlar, yeryüzünde (buldukları ülkede ve mevcut batıl düzende hak etmedikleri makam ve menfaatlerle) büyüklük taslıyor ve (bu sömürü sistemleri yıkılmasın diye, Hakkı hâkim kılmak isteyenlere karşı müşriklerle beraber) kötü tuzaklar kuruyorlardı. Hâlbuki (eninde sonunda mutlaka) bu kötü tuzaklar, onu kuranların başına geçecek ve herkes kendi kazdığı kuyuya düşecektir. Bu Allah'ın değişmez sünnetidir.⁵⁷

Evet işte tarih... Hz. Musa'nın şeriatını ihya ve icra etmek için geldiği halde, Hz. İsa'ya (as) ilk düşmanlığı maalesef Yahudiler yapmışlardır.

Aleyhissalatü Vesselam Efendimizin geleceğini ve hatta ismini ve işaretlerini bildikleri halde, ehli kitap ona haset ve hıyanette bulunmuşlardır.

İslam tarihindeki mücedditlerin durumu da aynıdır.

Bir imam-ı Azam Hazretlerine en büyük sıkıntıyı taklitçi ve taassubcu alimler açmışlardır. Zalim idareciler tarafından dövülerek şehit edilmesi karşısında bile maalesef suskun kalmışlardır.

Bediüzzaman Said Nursi:

Ve asrımızda bir Bediüzzaman Hazretlerine ilk sahip çıkması gereken, medrese ve tekke ehli, maalesef “nur'lardan” yararlanmaya ilgi ve ihtiyaç duymamışlar ve Hz. üstadı şanlı mücadelesinde yalnız bırakmışlardır.

Ve yine Risale- i Nur pek çok yerde, Milli Görüş'ü işaret ettiği ve açıkça müjdelediği halde, nurcu kardeşler bu davaya gerektiği gibi sahip çıkamamışlardır...

İşte “taassup inadı ve haset damarı psikolojisini” izah ve ifade eden ayeti kerime:

“Kitap ehlinden çoğu, Hak (Hakikat) kendilerine apaçık bir şekilde belli olduktan sonra, sırf nefislerini (kuşatan içlerindeki) kıskançlıktan dolayı, sizi imanınızdan (ve inandığınız davadan) döndürmeye çalışırlar.⁵⁸

Evet, şahsen Milli Görüş Hareketi'nin ve muhterem liderinin, haklı ve hayırlı bir yolda olduklarına kanaat getirmemiz ve bu sahada çalışmaya karar vermemiz konusunda, Risale-i Nur'un işaret ve müjdeleri en büyük dayanağımız ve fikir kaynağımız olmuştur.

57) Fatır: 42-43

58) Bakara: 109

Çünkü Üstat Hz.lerinin “Batı (alemi) fen ve sanayi silahı ile bizi istibdad-ı manevi (baskı ve esaret) altında eziyor. Onlara karşı maddi terakki ve sanayileşmek şarttır.⁵⁹

“İla’yı Kelimetullah şu zamanda maddeten terakkiye mütevakıftır. (Ekonomik yönden kalkınmaya bağlıdır)”⁶⁰ diye haber verdiği ağır sanayi ve ekonomik kalkınma hamlesini başlatan Milli görüştür ve Erbakan’dır.

Risale-i Nur’larda “Nevi beşeri (insanlık alemini) umumi felaketlere sürükleyen ve Bolşevikliğe (komünistliğe ve anarşistliğe) sevk edip, terakkiyatı ve asayişini (çok yönden gelişmeyi ve genel huzuru) mahveden (her türlü haksızlık ve ahlaksızlığın) kökünü kesecek iki şeydir:

a- Vücubu zekat,

b- Hurmet-i riba, diye anlatılan gerçeği:

1- Sermaye ve üretimden alınacak tek cins vergi (zekât) uygulaması

2- Ve faizin her türlüşünün kaldırılacağı Adil Ekonomik Düzen Programları ile ortaya çıkan Milli Görüş’tür ve Erbakan’dır!⁶¹

Bediüzzaman’ın (ra) “İnşallah ileride Cemahir-i müttefika-i Amerika gibi, Cemahir-i müttefika-i İslamiye de meydana gelecektir.” (Hutbe-i Şamiye) diye işaret ve beşaret ettiği İslam Birleşmiş Milletleri, İslam Ortak Pazarı gibi dayanışma unsurlarını savunan, İslam’ın birlik ve beraberlik şartlarını hazırlayan Milli Görüş’tür ve Erbakan’dır!

İşte bunun gibi, kesinlik derecesine ulaşan pek çok işaret gösteriyor ki Üstat Bediüzzaman Hazretlerinin “ileride geniş dairede ve siyaset aleminde gelecek mesudane vaziyetler...” diye müjdelediği ve o mutlu ve mesut gelişmelere zemin hazırlamakla görevli olduklarını söylediği hareket, Milli Görüş’tür ve Erbakan’dır.⁶²

Evet, tarih boyunca ehli kitabın ve dindar grupların yakasını bırakmayan “haset, inat ve taassub” damarı terk edilip, izan ve insaf ölçüleriyle dikkat edilse, bizim söylediklerimizin ne kadar haklı olduğu görülecektir.

Bu konuyu Üstadımızın çok önemli bir tespit ve teşhisiyle kapatalım.

59) Hutbe-i Şamiye

60) Münazarat: 30

61) İsharatül’icaz, sh. 48

62) Kastamonu Lahikası, sh. 20

“Hiçbir fasık (günahkâr) yoktur ki, salih olmasını (kötülükten kurtulmasını) temenni etmesin. Ve amirini ve reisini (yöneticilerini ve hükümet yetkililerini) mütedeyyin (dindar ve dürüst) görmek istemesin. (Kalbinde imanı buldukça, fasık bile olsa, herkes bunları mutlaka arzu eder) İlla ki, eliyazübillah, irtidat ile vicdanı tefessüh edip, yani (ancak Allah korusun, gizli bir dinsizlikle vicdanı bozulmuş olup) yılan gibi başkalarını zehirlemekten zevk alan (birileri ancak içkiyi kumarı faizi ve fuhşu yaygınlaştıran zalim zihniyetleri ve hain şahsiyetleri idareci seçip, milyonlarca insanımızın ekonomik ve ahlaki yönden sefalete sürüklenmelerine razı olabilir)”⁶³

Hoşuma giden bir fıkradır: “Bir eşek iki üç yılda büyür ve yük taşır, ama bir bebek ancak 23 yılda olgunlaşır!”

Fahri Kâinat Efendimizin mübarek ve muhteşem inkılabı da, ancak 23 yılda tamamlanmıştır...

Ve şimdi, aynı davayı yüklenen Milli Görüş Hareketi de 40 yılını geride bırakmıştır. Mutlu sona yaklaşırken, kutlu başlangıcı hatırlamak ve özellikle bu harekete duaları ve manevi destekleri ile hız ve heyecan katan gönül ehlini rahmet ve minnetle anmak için, pek çok önemli şahsiyetten birkaçını örnek olarak zikretmek istiyorum. Evet, Milli Görüş’ün Bediüzzaman’dan başka müjdecileri ve manevi destekçileri de vardır.

Nurettin Topçu:

Büyük fikir ve felsefe üstadı Nurettin Topçu’nun, “Marifimiz ve meclisimizle, hukukumuz ve ahlakımızla, bilim ve sanatımızla... Her bakımdan bizim benliğimizin mimarı olacak güzide ve fedakâr bir zümrenin artık mektepleşmesi (tanışma, danışma ve dayanışma içerisine girmesi ve partileşmesi) zamanı gelmiştir.”

“Yarınki Türkiye’nin kurucuları; yaşama zevki gibi cüce düşünceleri bırakıp, “yaşatma gayesi” gibi yüce duygu ve değerlere gönül vermiş sabırlı ve azimli, ama sade ve samimi olarak çalışan, ruh cephesinin maden işçileri olacaktır”⁶⁴ dediği, müjdelediği ve hasretle beklediği hareket Milli Görüş olarak ortaya çıkmıştır.

(Elazığ) Palu’lu Hacı Haydar Baba Hz.leri

Bu zat, Şeyh Said hareketi nedeni ile isyan bölgesi sayılan ve rejim tarafından özel bir takip ve tazyik altına alınan Elazığ ve civar il ve ilçelerinde, idam ve sürgünlüğü göze alarak, tevhit nurunun güç-

63) Lemalar: 122

64) Yarınki Türkiye – N. Topçu

lenmesi, ibadet huzurunun yerleşmesi ve İslam şuurunun gelişmesi için, büyük bir fedakârlık ve yüksek bir ferasetle, irşat faaliyetlerinde bulunan ve Kaderi İlahî'nin sevki ile, kendi bölgesinde Milli Görüş inkılabına alt yapı hazırlayan önemli bir şahsiyettir. (Rh. A.)

İlk gençlik yıllarımızdan itibaren, tarikat terbiyesine ve manevi tedavisine girmekle şereflendiğimiz bu Zat, Erbakan Hocamız, Milli Nizam ve Milli Selamet Hareketlerini başlatıncaya kadar, bizlerin hiçbir siyasi faaliyette bulunmamıza izin vermemiştir... O günkü CHP ve AP'yi kastederek: "Bunlar, adı ayrı ama tadı aynı olan, zehirli ve zararlı bir meyvenin, beyaz ve siyah iki çeşidi gibidir. Şimdilik bize kendi hizmet ve ibadetimizle uğraşmak düşmektedir" mealindeki sözleri ile bağlılarını kısır siyasi çekişmelerin dışında tutabilmiştir...

Ama çok kısa süren Milli Nizam girişiminden sonra kurulan Milli Selamet Partisi için, kendim bir istihareye yatmış, teşvik ve teselli edici güzel bir rüya görmüş, ve bu davaya fiilen çalışmak için izin koparmak üzere Hacı Haydar Baba Hz.lerine müracaat etmiştim. Rüyamı dinlemeye bile gerek görmeden:

"Siz görünen köye kılavuz mu istiyorsunuz? Yıllardır hasretini çektiğimiz hareket, Milli Selamet olarak zuhur etmiştir!.. Tevhit bayrağı siyaset meydanında çekilmiştir!.. Manevi sorumluluktan kurtulmak isteyen, artık bu yolda hizmet ve gayret göstermelidir!" Anlamında tavsiye ve talimatlar vererek, bu davanın - biiznillah- mutlaka başarıya ulaşacağını, kendisi görmese bile bizlerin o günlere yetişeceğimizi müjdelemiş ve her halde ve mutlaka Erbakan Hoca'nın yanında olmamız gerektiğini, özellikle nasihat ve vasiyet etmiştir.

Bu zatın yüksek velayet ve himmeti sayesinde, Elazığ, Bingöl, Diyarbakır, Malatya, Adana, İzmir ve İstanbul başta olmak üzere, her yerdeki müridanı, hem istikamet ve ibadet hususunda, hem de siyasi hizmet ve sadakat hususunda, samimi bir gayret ve teslimiyet göstermektedir.

Mehmet Zahit Kotku Efendi

Erbakan Hoca ile manevi eğitim mektepleri ve feyiz merkezleri aynı olan, mühim ve muhterem bir şahsiyettir (Rh. A.)

Erbakan Hoca, bu zata derin bir hürmet ve muhabbet beslemekte, o da Hoca'ya özel bir ilgi ve iltifat göstermektedir.

Hoca, siyasi hareketine zaten üniversite dönemlerinden, Gümüş Motor girişimlerinden ve özellikle Odalar Birliği denemelerinden beri, zemin hazırlamaktadır. Ancak bu gibi milli ve önemli kararları, ilim

ve irfan ehline danışmak ve onların tasvip ve tavsiyelerini almak da gerekmektedir. Ve tabii bunlardan ilk akla gelenlerden birisi de, M. Zahit Kotku Efendi Hz.leridir. Zaten Milli Nizam ve Milli Selamet hareketi, istişare edilmek üzere, ülkenin her köşesinden ve her kesiminden alim, mürşit, mütefekkir, profesör, bürokrat ve siyaset erbabından 140 kadar önemli ve özellikli şahsiyetten, bir nevi yüksek Şura Meclisi gibi istifade edilmiş, bunların çoğuna bizzat, bir kısmına da telefonla veya mektupla ulaşılmış ve bu zevatın teklif ve temennileri dikkatle dinlenmiş ve yerine getirilmiştir.

Ve işte Hoca Efendi Hz.leri de, bu konudaki düşünce ve değerlendirmelerine müracaat edilmek üzere huzurlarına giden kurmaylar heyetine, şu tarihi ve talihli cevabını vermiştir:

“Sultan Abdülhamit Han’ın tahtan indirilmesinden sonra ülkenin önemli kurumları batı taklitçiliği yapan masonların eline geçmiştir. Bunlar ise bir avuç azınlıktır. Milletimizi temsil edemezler... Yönetimin yeniden milletimizin gerçek temsilcilerine geçmesi için, kanunlar çerçevesinde bir siyasi parti kurarak çalışmanız, kaçınılmaz tarihi bir vazifedir. Bu hayırlı teşebbüse katılın ve hemen çalışmaya başlayın!.. Eğer arkadaşlarınız da münasip görüyorsa, bu işin başkanlığını da siz yapın.

Bayburtlu Dede Efendi Hz.leri.

Gerek Demokrat Parti’den, gerekse Millet, Hürriyet ve daha sonra kurulan Adalet Partisi’nden, istikamet ehli pek çok milletvekili ile önemli görevlerdeki yüksek bürokrat ve ilim ehlinde bağlıları olan, ve 69-70 yıllarında yaşı 90’ı aşmış bulunan çok mübarek ve mümtaz bir kimsedir. Yüksek bir velayet ve feraset sahibidir. Daha sonra Milli Nizam’ın kurucularına katılan, Demokrat Parti Gümüşhane Milletvekili Ekrem Ocaklı beyefendi, “Paşa Dede” diye de bilinen bu zatın kendisini çağırarak:

“Git ve görüşebilirsen, Menderes’e şunları ilet: Partiyi şahsi menfaatlerine alet etmek isteyen, sorumsuz ve seviyesiz kimseleri bir an evvel uzaklaştırsın!.. Yoksa büyük bir tehlikenin yaklaştığını unutmasın” dediğini, onun da, bu ikazları gidip Menderes’e aynen söylediğini Menderes’in ise boynuna sarılarak, “Efendi hazretleri tamamen haklıdır. Tavsiyelerini yerine getireceğim” diye söz verdiğini, ama maalesef, her şeyin rayından çıktığı bir hengamede buna fırsat bulup güç yetiremediğini, bizzat nakletmiştir.

İşte bu büyük zat (Rh. A.) Milli Görüş’ün siyasi hayata hazırlandığı günlerde Ankara’da misafir bulunurken, ziyaretlerine giden ve

fikirlerini öğrenmek isteyen kurmaylarımıza, daha onlar sormadan, şu ilmi ve isabetli konuşmasını yapar:

“Beyler! Milletimizin istiklalini kurtarmak, siyasetle mümkündür. Takva devri geçmiştir, fetva devri geçmiştir, artık devir siyaset devridir!... Şimdi bunları size izah edeyim: “Takva devri geçmiştir” derken, “kimsenin dinimizin icaplarına uymasına gerek yoktur” demek istemedim. Asıl anlatmaya çalıştığım, herkes zühd ve takva sahibi olsa bile, milletin sadece bununla maddi ve manevi kalkınması ve kurtulması imkânsızdır.

“Fetva devri geçmiştir” demekten maksadım ise, haşa fetvaların gereksiz ve geçersiz olduğunu söylemek değildir.

Ama işte görüyor ve biliyorsunuz... Kim, kime hangi yetkiyle fetva verecek? Bu fetvaları kim ve nasıl yerine getirecek?

İşte bunun içindir ki, “artık devir siyaset devridir” diyorum!

İşlerimiz ancak, sizin gibi inançlı, istikametli ve idealist gençlerin siyasete atılması ve idareye yön vermesiyle düzelebilir.

“İyi insanlar siyasetle uğraşmaz!” sözü yanlıştır ve mukallit sözüdür... Geçerliliği yoktur. Bunları, meydan kendilerine kalsın diye mason ve münafıklar uydurmuştur. Eğer iyi ve istikametli insanlar bu işlerden uzak kalırsa, meydan bile bile ehil ve emin olmayanlara terk edilmiş olur. Bu ise hatadır, vebaldır ve ağır bir sorumluluktur.

Ah, keşke ben de sizler gibi genç olsaydım da, sakalımı keserek aranızda katılsaydım ve bu yolda yapılacak kutsi hizmetlerin sevap ve şerefinden ben de nasibime düşen hissemi alabilseydim. Bundan böyle, Allah'ın sevgili kullarını bizim gibi kimseler arasında değil, artık genç arkadaşlarınız arasında arayın...”⁶⁵

Cibril-i Emin'in kendisine görünmesi ve ilk vahyin gelmesi üzerine irkilen ve hanımı Hz. Hatice validemizin tavsiyesiyle, başına gelenleri Hanif Müslim ve ehli ilim olan Varaka bin Nevfel'e nakleden Aleyhissalatü Vesselam Efendimize, o zatın verdiği cevap, Dede Efendi Hz.lerinin cevabına ne kadar da benzemektedir:

“Ya Muhammed! (sav) bu gördüğün, Allah'ü Telâla'nın Hz. Musa'ya gönderdiği Namusu Ekberdir. Ah keşke, senin davet günlerinde genç olsaydım da, kavminin seni yurdundan çıkardığı günlerde, ben de senin yanında bulunsaydım!...”⁶⁶

65) Aynı olay S. Arif Emre'nin siyasette 35 Yıl kitabında da anlatılmaktadır. Bak. Sh. 186-187.

66) İslam Tarihi, Hayati Ülkü Sh. 73.

Bir hatıra

Bayburtlu Paşa Dede diye bilinen büyük zat'ın yıllarca özel hizmetini yapan ve şu anda İstanbul'da bulunan Abdullah Akduman ve Gülbey Akduman beyefendiler, seçkin bir topluluk önünde şunları anlatmıştır:

Paşa Dede Hz.lerinin Demokrat Parti'den, daha sonra Millet, Hürriyet ve Adalet Partilerinden değerli milletvekillerinden ve yüksek bürokrasiden bağlıları ve gönül dostları vardı. Ama Milli Nizam'ın kurulduğunu duyunca oldukça sevinmiş, duygulanmış ve bayram havası yaşanmıştı.

Ve çevresindekilere, "Biz, Allah'ın izniyle, Hz. Peygamber Efendimizin müjdelediği büyük Saadet İnkılâbını gerçekleştirecek ve decalizin zulüm düzenini devirecek olan zatı dünya gözüyle görecek" buyurmuş ve herkesi büyük bir merak ve heyecan kaplamıştı.

Bir müddet sonra bizlere "güzel bir koltuk" bulup sohbethaneye getirmemizi emrettiler. Şaşırılmıştık... Çünkü kendisi genellikle sedir denen divanlarda ve yer döşeklerinde otururlardı... Ama koltuğu getirip odaya bıraktık. Beğendi ve dua etti. Biz kendisinin oturacağını sanmıştık, ama oturmadı... Bir gün sonra MNP açılışı için Erzincan'a gelen Erbakan Hoca, Paşa Dede Hz.lerinin ziyaretine teşrif ettiler.

O güne kadar hiç görmediği Erbakan Hoca'yı, "Buyur, buyur Başbakanım!" diye karşılayıp o koltuğa oturtan Paşa Dede Hz.lerinin bu tavrı, bazılarımızca yadırganmıştı... Çünkü henüz sade bir parti başkanına "Başbakanım" diye hitap etmesinin sırrı yıllar sonra anlaşılacak ve bu duası gerçek olacaktı.

Erbakan Hoca, ayrıldıktan sonra bizlere:

"Bu zatı, manen mareşal rütbesinde görüyorum. Ama bütün büyük önderler gibi, onun da uzun zaman anlaşılamayacağına, hatta yanlış anlaşılıp kendisine sataşılacağına, pek çok hıyanet ve hakaretlere uğrayacağına üzülüyorum" buyurdular.

Ve en sonunda, yanında kalan birkaç sadıkına:

"Bu zat, en büyük desteği; gaziler ve şehitler otağı ve peygamber ocağı olan kahraman Ordu'muzdan görecektir, çünkü Ordumuz sonunda gerçekleri fark edecek ve bazılarınız, her şeyin ona teslim edileceği günlere yetişecek... Bu zatı, dünya gözüyle görecek bana manen müjdeleyen ve bizzat görüşmekle şereflendiren Cenabı Hak'ka sonsuz şükürler ediyorum!"

Zaten Bediüzzaman Hz.leri de 5. şua tetimmesi, 3.meselenin 3.hâdisesinde: "Kahraman Ordu, dizginini onun (masonluğun, si-

yonist ve sabataist grubun) elinden kurtaracak” diye rivayetlerden anlaşılıyor buyurmaktadır.

Acaba, Yahyalı Hacı Hasan Efendi Hz.lerinden, Adana’daki bazı talebelerinin naklettiği:

“12 Eylül sürecinde cezaevinden çıktıktan sonra, kendilerini ziyarete giden Erbakan Hoca’ya, sohbet arasındaki bir suskunluk sırasında, bir ara, meraklanma Şimdi Kenan Paşa’nın oturduğu makamda, bir gün siz oturacaksınız!” şeklindeki keşifleri de, hep aynı hakikatten mi kaynaklanmaktadır!?

Yahyalı’lı Hacı Hasan Efendi Hazretleri

Milli Görüş mesajını en iyi anlayan ve en güzel anlatan gönül erlerinden birisidir. Olanca safiyet ve samimiyetiyle bu davaya sahiplik eden, nefsi cihadıyla siyasi cihadı birlikte yürüten, siyasi tavrını ve tarafını çok net ve mert şekilde belirten, örnek bir Allah (cc) velisidir.

Milli Selamet’in bakan, milletvekili, genel müdür ve müsteşar yaptığı bir kısım insanların bile, “aman bu tehlikeli dönemde onların yanında görünmeyeyim!” diye gelmekten sakındığı bir ortamda, bu mübarek zatı (ra) birkaç sefer, Erbakan Hoca’nın mahkemelerine katılırken görmüş ve elini öpmek şerefine ermişizdir.

Yakınlarından birisi İstanbul’da anlatmıştı:

“Erbakan Hocamız, Hacı Hasan Efendimizi ziyarete gelmişlerdi... Üstadımız, Erbakan Hoca’yı ayakta karşılamış ve, “Aziz Hocam! Şu mübarek elinizi uzatınız da, bir manevi sorumluluğu yerine getireyim! Zira Aleyhissalatü Vesselam Efendimiz *“Cihat ve biat etmeden (Hak’ta ve hayırda beraber olmaya söz vermeden) ölen cahiliye üzerine ölmüştür”* buyurmaktadır!..”

İşte, siyasi cihat konusundaki ciddiyet!..

İşte, Resulullah’ın emrine ve İslam’ın hükümlerine olan riayet!..

İşte, kime bağlanacağını ve kimin yanında bulunacağını bilen ve bildiren bir feraset!..

Ve işte o mübarek haline ve kemaline rağmen, gösterdiği tevazu ve teslimiyet!..

Ve yine Adana’daki bir arkadaşımın dinlemiştim:

“Erbakan Hocamız, mahkemelerde beraatından sonra, Hacı Hasan Efendi’ye iadeyi ziyarete gelmişlerdi!..”

Bir ara Efendimiz Erbakan Hocamıza dönerek (Bir gün, şimdiki Cumhurbaşkanı’nın makamında siz oturacaksınız!) buyurdular!..”

Ve işte zamanları delen ve öteleleri gören bir basiret ve velayet!..

Harrani Hazretleri

Yine, muhterem Süleyman Arif Emre Beyefendi anlatıyor:

Tebliğ ve teşkilat çalışmalarıyla ilgili olarak gittiğimiz Urfa'da bulunurken, komşu eve, çok alim ve fazıl bir zatın geldiğini ve pek ilginç fikirler beyan ettiğini söylediler. Biz de hem merakımızı gidermek, hem de istifade etmek üzere kalkıp Harrani Hz.leri diye meşhur olan bu zatın (ra) ziyaretine gittik. Huzurlarına vardığımızda çevresindekilere şunları anlatıyordu:

“Bakınız, sakın ola ki bazı hoca efendilerin ve bilgiç geçinenlerin, (kıyamet yaklaştı, artık ahir zamandır... Bundan sonra, her geçen gün eskisinden kötü olacaktır... Başımıza gelenler gidenleri aratacaktır.) şeklindeki ümit kırıcı ve asılsız sözlerine itibar etmeyiniz! Çünkü bütün dünyada, Hak ve adaleti hâkim kılacak parlak bir inkişaf olmadıkça kıyamet asla kopmayacaktır. Bu büyük İslami inkılap'da, bu sefer Türkiye'den başlayacaktır! Ve bayrak siyaset cephesinde açılacaktır... Türkiye'de ise, ilk siyasi adım Konya'dan atılacaktır! Bizim medeniyetimiz ve aziz milletimiz böyle bir geleceğe namzettir ve layıktır!...

Ta 1969-1970'li yılların başında söylenmiş bu müjdelerden, o zatın ne büyük bir keramet sahibi olduğu ve ne denli isabet buyurduğu şimdi daha iyi anlaşılmaktadır.

Hepsinin mekânları cennet, makamları rüyet olsun.

Nostradamus'un Kehanetleri

Nostradamus, 1503-1566 yılları arasında Fransa'da yaşamış ve özellikle Muhyiddin-i Arabî'nin kitaplarından yararlanmış Yahudi asıllı bir Katolik kâhindir. Hem sağlığında, hem de ölümünden sonra, pek çok kehanetlerinin (gelecekle ilgili haberlerinin) çıktığına inanılır. Meşhur Alman şairi Goethe bile, Faust adlı kitabında, Nostradamus'un kehanetlerini içeren şiirlerle ilgili:

“Fırla! Uç derelerden, tepelerden!

Nostradamus'un kendi kaleminden

Çıkan bu karanlık ve esrarlı kitap

Rehberlik etsin sana, uçarken!” övgüsünü kullanmıştır.

Zaten Yahudi hahamlarının, çok özel metot ve marifetlerle, cin ve şeytanlarla irtibat kurdukları ve bazı sırlara vakıf oldukları öteden beri anlatılmaktadır.

Nostradamus, bu kehanetlerinde özellikle:

* 1999 yılından önce göklerden incek ve Müslümanların başı-

na geçecek bir "Dehşet Kralı"nın bozuk dünya düzenini yıkacağını (Yorumcu Peter Lemesurier ise bu dehşet kralının, çok paralı ve pek akıllı bir İslam liderinden başka bir şey olmayacağını)⁶⁷,

* 2000'li yıllarda Asyalı Müslümanların ve özellikle Türk komutanların, İtalya ve Fransa dahil Avrupa'nın önemli kısmına sahip olacaklarını,

* Siyonizm'in kuklası haline gelen bozuk ve batıl Papalık saltanatının ve Vatikan'ın yıkılacağını⁶⁸,

* 21. Asrın bütünüyle İslam'ın asrı olacağını ve 2010'da İslam'ın tamamen yeryüzüne hâkim bulunacağını,

* İtalya'daki İslam devletinden, Amerika'ya "İklim bombaları" yollanacağını,

* İslam medeniyetinde, dünya standartlarına ve normal hayat şartlarına uygun yeni bir gezegene ulaşılabileceğini,

* Ve güya en sonunda, batılıların yeniden toparlanıp birleşerek, bu esaret ve istiladan kurtulacaklarını, ima ve işaret yoluyla, bazen de açıkça ifade etmekte ve haber vermektedir.

Şimdi bu kitaptan bazı ilginç bölümleri aynen aktarmakta yarar görüyorum:

"O zaman gelince, Türkiye'den büyük gemiler, kuzey'deki güçlerin yardımı sayesinde İtalya'ya gidecekler. Adriyatik'te öylesine büyük bir çarpışma olacak ki, birleşmiş (milletler) olanlar, ayrılıp dağılacaklar"⁶⁹

"Asya'dan çıkacak bir lider, Apenin'leri aşip Fransa'ya gelecek. Denizleri karaları aşacak, göğü delecek. (Yani kara, deniz ve hava güçlerinde üstünlüğü elde edecek!..)"⁷⁰

"O, başında on yedi yıl bulunduktan sonra, Papalık süresini 5 yıla indirecekler"⁷¹

"1999 yılının yedinci ayında, göklerden büyük bir paralı efendi gelecek... Moğolların güçlü liderini canlandırmak için... Savaş vardı eskiden ve yeniden savaş olacak."⁷²

67) Bak: Nostradamus - SAY Yayınları sh.9

68) Peter Lemesurier - Nostradamus - SAY Yayınları. Çev: Mehmet Harmancı. sh. 10

69) (sh.69)

70) (sh.78)

71) Peter Lemesurier sh. 80-81

72) (sh. 89)

“Arabistan’ın (İslam coğrafyasının) talihli topraklarında güçlü bir Müslüman devlet adamı doğacak. Granada’yı alıp, İspanya’ya bela olacak. İtalya’yı ise denizden kuşatıp alacak.”⁷³

“Pek bilinmeyen ve meşhur olmamış bir aileden ve ölçüye sığmayan (güzellik ve özellikte) bir Körfez kentinde (İstanbul’da) yetişmiş bulunacak”⁷⁴

“Muzaffer Türk lideri, barış isteğinde bulunacak. Kurtuba yeniden (İslam’ın) eline geçince, orada duracak”⁷⁵

Biz Müslümanlar, Nostradamus adlı Katolik Yahudi kâhini söylediği için değil, ama;

a- Hazreti Peygamberimiz, pek çok hadislerinde müjdelediği için

b- Kur’an “Allah’ın nurunu tamamlayacağını ve İslam’ı bütün dinlere üstün ve hâkim kılacağını” haber verdiği için,

c- İnsanlığın, İslam’ın adalet ve saadet nizamına şiddetle ve acilen ihtiyaç gösterdiği için 21. asrın ve sonrasının İslam’ın asrı olacağına ve yeryüzünde artık Müslümanların hükümran bulunacağına inanıyoruz. Ama Nostradamus’un söylediği ve ona inanan batılıların zannettiği gibi, biz yakıp yıkmaya, zulüm ve kötülük yapmaya değil, tam tersine bunalım içinde bocalayan batılıları da kurtarmaya ve tüm insanlığı kucklamaya geliyoruz.

Daha önce, 1. ve 2. Dünya Savaşlarının yaşanacağı, Hitlerin dünyanın başına bela olacağı, komünizmin doğuyu kasıp kavuracağı gibi birçok kehanetleri aynen çıktığından, bundan sonrası için söylediklerinin de mutlaka vuku bulacağına inanmaları yüzünden, batılılar Nostradamus’un işaret ve kehanetleri doğrultusunda, özellikle ve öncelikle Türkiye’deki İslami gelişmeleri önlemenin ve yeryüzündeki tüm İslami hareketleri tesirsiz hale getirmenin gayreti içindedir.

Siyonist güçlerin ve masonik merkezlerin Erbakan’a karşı gösterdikleri tedirginlik ve telaşın asıl sebebi de bu olsa gerektir.

Ve zaten, Rusya’nın dağılmasından sonra NATO, kendisine düşman cephe olarak resmen ve fiilen İslam’ı seçmiş ve işte bu yüzden Bosna’da, Çeçenistan’da, Cezayir’de Keşmir’de, Sudan’da, Pakistan’da hep İslam’ı boğmaya girişmiştir.

Nostradamus’un çağdaş yorumcusu Peter Lemesurier bile “Orta Asya Türkî Cumhuriyetlerinin bağımsızlıklarına kavuşmasının, bü-

73) (sh. 90)

74) (sh. 91)

75) (sh. 165)

yük tarım alanlarına, maden ve petrol yataklarına ve nükleer silah yığınaklarına sahip bu ülkelerin Türkiye'nin liderliğinde yeni bir güç oluşturmasının, İslami hareket ve hizmetlerin giderek hız ve heyecan kazanmasının, bütün bu potansiyeli değerlendirecek ve düzene sokacak bir karizmatik lidere özlem ve ihtiyaç duyulmasının, Eski Yugoslavya'da ve Avrupa'nın kalbinde Bosna-Hersek İslam devletinin ortaya çıkmasının "Nostradamus'un kehanetlerinin, bütün batılılar için haklı bir uyarı sayılabileceğini ve mutlaka karşı tedbirler alınması gerektiğini savunmakta ve "Henüz vakit varken bu önlemleri asla ihmal etmemeliyiz"⁷⁶ diyerek İslam'ı ve Müslümanları hedef göstermektedir.

Ve her türlü temkin ve tedbire rağmen, İslam'ın dünya hâkimiyetini önleyemeyeceklerine ve Nostradamus'un kehanetlerinin gerçekleşeceğine kesin kanaat getirdikleri içindir ki, bakınız Peter Lemesurier kitabının sonunda ne gibi teklif ve tedbirler önermektedir:

1- Her şeye rağmen, Müslümanlarla Hıristiyanlar arasında karşılıklı sevgi ve saygıya dayanan bir hoşgörüyü yaygınlaştırabiliriz (Yani Dinlerarası Diyalog dalaveresiyle Müslümanların milli ve manevi duyarlılıklarını dejenere edebiliriz.)

2- Nostradamus'un işaret ettiği savaş bölgelerinden uzaklaşıp, daha emin yerlere göçebiliriz... (Yahudilerin ve Avengeliklerin Uzak Doğuda ve Afrika'da kendilerine yeni ve güvenli yerleşim alanları bilinmektedir.)

3- Avrupalı politikacılar, bu beklenen saldırı ve savaşlar için "Acil Durum Planları" hazırlayabilir.

4- Askeri yetkililer daha uygun ve etkili tedbirler alabilir.

5- Herkesin kendi yiyecek, giyecek ve yakacak ihtiyacını, bizzat ve eski usul ve aletlerle temin edebileceği eğitimler verilebilir.⁷⁷

Görülüyor ve anlaşılıyor ki biraz da "Hainler korkak olur" gerçeğince, batılılar asırlardır Müslümanlara ve mazlum insanlara yaptıkları zulüm ve sömürünün cezasını çekmeyi hak ettiklerine inandıkları içindir ki, "Höt!.. demeden ödü patlamaya" ve bırakıp kaçmaya hazır vaziyettedir.

Ah keşke bizim yerli taklitçiler ve de mü'min geçinen bazı münafık kesimler, asıl gâvurların onda biri kadar olsun, bu gerçeklere akıl diredebilseler!..

Türkiye'deki ve yeryüzündeki İslami hareketin, yakın geleceğini ah bir görebilseler!..

76) (sh. 11)

77) (sh.288)

GÜÇ DENGELERİ VE ERBAKAN'IN TSK SEVGİSİ

Erbakan Hoca'nın Tercüman'da iken Behiç Kılıçla röportajında söylediği:

“Biz Milli Görüş takipçisiyiz. Türkiye’de Milli Görüş’ün en sağlam sahibi Silahlı Kuvvetlerimiz’dir. Dolayısıyla Silahlı Kuvvetlerimiz, ülkenin geriye gitmesi değil, ileriye gitmesi için herkesten fazla çalışan kesimdir. Bunu bir iltifat olsun diye söylemiyorum, samimi inancım böyledir. Şimdi bakın sonunda, Çevik Bir, ‘Efendim o zaman medya bizi dolduruşa getirdi’ demektedir. Kendisi bunları itiraf etmektedir. Silahlı Kuvvetler büyük bir camiadır. Askerin içerisinde de dışarıdan ve medyadan etkilenen insanlar çıkabilir. Hepimiz insanız, bu normaldir. Herhangi bir insan iç ve dış telkinlerin etkisi altında kalabilir; işte, Çevik Bir kendisi söylemektedir. Şimdi söylediklerine inanıyoruz ve bizim belirttiğimiz gerçekler de bunu teyit etmektedir” sözleri, Milli birlik ve dirliğimiz için, Türk Silahlı Kuvvetlerimizin her bakımdan güçlü ve gerekli olduğunu göstermesi bakımından oldukça önemlidir.

Batı sözden anlamıyor, onlara caydırıcı güç gerekiyor!

“Erbakan: Batı’daki bazı mihrakların insanların saadeti için hizmet etmeleri, yanlış fikirlerinden dolayı mümkün olmuyor. Biz bunu Batı’ya sözle anlattığımız zaman anlamıyor. Öyleyse Batı’ya iyilik için, Onların karşısına kuvvetle çıkmak gerekiyor. İşte 5 milyar insanı temsilen oturalım. Gelin bakalım şimdi, biz Stalin değiliz. İkinci bir Yalta yapacağız, ancak bu sefer gerçek barışı ve adaleti getirmek üzere, bu prensipleri hep beraber uygulayalım”, diyebilmek için D-8’ler adımı atılmıştır. Çünkü “Batı kuvvetten anlıyor. Biz bu kuvveti, Batı’nın da kurtulması için kullanmak istedik” diyerek, inancının evrensel merhamet ve mesajını dile getiriyordu.

Hocamız: 27 Mayıs ihtilalinden 4 ay önce biz Gümüş Motor fabrikamızın açılışını yapmıştık ve rahmetli Menderes, ayağı sakatlandığından telefonla katılıp tebrik ve takdirlerini aktarmıştı.

İhtilal sırasında İstanbul valisi olan paşamız, fabrikayı ziyarete gelip bize:

“Bu ihtilali yapmaktaki en önemli amaçlarımızdan birisi de böylesi yerli ve milli sanayi kuruluşlarını çoğaltmaktır. Şimdi

bizden ne türlü yardım istiyorsan söyle, size her türlü destek sağlanacaktır” deyince kendilerine:

“Komutanlarımıza ve paşalarımıza sanayi ve kalkınma davamızla ilgili bir konferans vermemiz imkânı sağlanmasını istirham ediyorum” deyince şaşırmiş ve hayranlık ifadesiyle:

“Biz maddi destek çıkmaya ve rahatlandırmaya çalışırken siz ülkemizin topyekûn kalkınmasına katkı sağlamak üzere askeri kurmaylarımız gayrete getirmek istiyorsunuz. Sizi tebrik ve takdir ediyoruz” buyurmuşlar ve arzu ettiğimiz toplantıyı tertip ederek, generallerimize sanayileşme davamızı anlatma fırsatı doğurmuşlardı.”

Şeklinde bir hatırasını anlatırken halâ gözleri parlıyor; dış güçlerin kışkırtmalarına ve işbirlikçi masonik kesimlerin kompolarına aldanarak yapılan kendisine yönelik darbelere ve 28 Şubat tertiplerine rağmen, bağımsızlık ve bekamızın sigortası olan şanlı ordumuzu halâ çok seviyor ve sahipleniyordu.

Afet Ilgaz’ın hatırası:

Daha önce Milli Gazete’de yazan şimdiki Yeniçağ yazarı Afet Ilgaz Erbakan’la ilgili şu anılarını aktarmıştı;

AKP iktidara yeni gelmişti. Ben de Milli Gazete’de yeniydim.

Erbakan Hoca’nın yemekli basın toplantılarından birindeydik. 28 Şubat süreci, hiç vakit geçirmeden, ordu aleyhine yorumlanmaya başlamıştı. Ben böyle yapamıyordum. Bu yemeklerden birinde, Erbakan Hoca:

“Milli Gazetedeekiler dışında” basın toplantısının bittiğini söyledi. Hiç unutmuyorum, ayağa kalktı ve lafa şöyle başladı:

“28 Şubat, 28 Şubat deyip duruyorsunuz !?” diyerek Milli Gazete yazarlarına çıkıştı.

Sonra da, neden böyle söylememek gerektiğini açıkladı. Hatta subaylarımızın nasıl eğitildiğini, yetiştirildiğini anlattı. Onlara anlayışlı ve “Şefkatle” davranılmıyordu.

Nasıl bir algıydı ki, böyle uyarıldığı ve “28 Şubat”ın ne olduğu anlatıldığı halde, yorumlarda hiçbir düzelme olmamıştı.

Başka bir anı:

Belki de bunu takip eden toplantıda Erbakan Hoca, yine Milli Gazete yazarlarına: (şu AKP’ye)

“Ne zamana kadar dur bakalım diyeceksiniz?” diye sorup uyarılmıştı.

Sezgileri bu kadar güçlü başka bir zat görmedim. Gerçekten de iktidarın kendisini toplamasını sabırla beklemekten yana olanlar vardı. Ayrıca, eski dostluklardan kopamayanlar. Ama muhalefet etmek için vakit git gide daralıyordu. Beni o gece eve getiren arkadaşla, çok hoşlanmıştık bu uyarıdan. Yol boyunca konuştuk. Gerçekten de çok güçlü bir muhalefet yapmaya başladık, ikimiz. Geri kalanlar... Hâlâ “dur bakalım” diyorlardı.

Bu değerli devlet adamının yanlış anlaşılmasını o toplantıdaki uyarının etkisiz kaldığına bakarak arkadaşlara sormaya başladım:

“Ben yanlış mı anladım, yanlış mı duydum, uyduruyor muyum, hoca böyle şey söyledi mi?”

“Söyledi” diyorlardı.” (Ama tam aksine davranıyorlardı.)

Ekonomik ve Teknolojik Gücün Önemi:

Evet, Adil ve onurlu bir barışı sağlamak ve korumak için, elbette yeterli bir güce ve caydırıcı bir silah üstünlüğüne sahip olmak şarttır. Gücsüz ve silahsız bir sulh, barış perdesi altında esareten başka bir şey olmayacaktır. Silahlarda ise, klasik değil, teknolojik üstünlüğü sağlayan kazanacaktır.

“*Cennet kılıçların gölgesi altındadır*” Hadis-i Şerifinde, ahiret ve cenneti kazanmak için mutlaka cihad etmek gerektiği ifade olunduğu gibi, bu dünyada huzur ve emniyet altında yaşamak için, silah teknolojisine ve savaş yeteneğine erişmek gerektiğine de, işaret buyrulmaktadır.

“(Mallarınızı ve imkânlarınızı) Allah yolunda harcayın. Kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın.”⁷⁸ ayeti kerimesi de, hem yurt içinde, hem bölgemizde, hem de yeryüzünde, barışı ve adaleti korumak ve caydırıcı bir güce sahip olmak için, yeterli silahların hazırlanmasını ve gerekli harcamanın yapılmasını emretmektedir.

“*İnkârcılar isterler ki, siz silahlarınızdan ve harp vasıtalarınızdan gaflette bulunasınız da, birden üzerinize hücum etsinler*”⁷⁹ Ayeti Kerimesi de, her türlü savunma araçlarını hazırlamak ve bunları kullanmak ve korumak hususunda, dikkatli bulunmamız gerektiğine işaret etmektedir.

“Düşmanlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihat için bağlanıp beslenen atlar (devamlı bakımı yapılan tanklar, uçaklar, füze rampaları) hazırlayın... (Ta ki bunlarla) Allah’ın ve sizin

78) Bakara: 195

79) Nisa: 102

gizli ve açık düşmanlarınızı korkutasınız (caydırıcılık gücünüzü koruyasınız)⁸⁰ ayeti de bunu göstermektedir.

Özellikle Aleyhissalatü Vesselam Efendimiz “Dikkat edin! Kuvvet atmaktır! Kuvvet atmaktır! Kuvvet atmaktır!..” buyurarak, ok atmak-tan mermi sıkmağa, bomba yağdırmaktan, füze fırlatmağa kadar, her türlü güç ve üstünlüğün atılan ve fırlatılan silahlarda olduğunu bildirmişlerdir.

“... Allah sizi sıcaktan ve soğuktan saklayacak ve savaşta koruyacak elbiseler var etti.⁸¹ ayeti de her türlü korunma ve sığınma tedbirlerini almamız gerektiğini göstermektedir.

“Hz. Süleyman’a da rüzgârları (boyun eğdirmiş ve hizmet ettirmiştik. Onun emri ile, içinde bereketler yarattığımız yere doğru akıp giderdi.⁸² ayeti de, gökyüzünde, rüzgâr ve hava marifetiyle hareket eden uçak ve roketlere dikkatlerimizi çekmektedir. Ve zaten geçmiş peygamberlere mucize kabilinden verilen imkânların, bu ümmete ilim ve teknoloji yoluyla verildiği görülmektedir.

“Ey cinler ve insanlar topluluğu! Haydi gücünüz yeterse, göklerin ve yerin bucaklarından geçip gidin! Bunu ancak üstün bir güç ve kudretle başarabilirsiniz...”⁸³ ayeti de, yerlerin ve göklerin derinliklerine ve bizden çok uzak bulunan ay ve gezegenlere gitmek üzere, ilmi ve teknolojik çalışmalara teşvik etmektedir.

“And olsun gürültülü sesler çıkararak koşanlara (ve hızla ile-ri doğru fırlayanlara),

(Ve çarparak) Ateş çıkaranlara!

Sabah saatlerinde (düşman mevzilerine) akın yapanlara!

(Hücumlarıyla, bombalarıyla ortalığı) Tozu dumana katanlara!

Ve kahramanca zalim topluluğun ortasına dalanlara!⁸⁴ ayet-leri, hainlerin ve saldırgan zalimlerin, haddini bildirmek ve belasını defetmek üzere hazırlanan en son sistem silahları ve bunları kahra-manca kullananları övmekte ve Cenab-ı Hak bunlar üzerine yemin etmektedir.

İşte görüyorsunuz. Dün Bosna ve Kosova’da, bugün Irak ve Afganistan’da yapılan ve canavarları bile utandıran cinayetlere dur di-yemiyorsak... Doğu Türkistan vahşetine seyirci kalıyorsak!

80) Enfal: 60

81) Nahl: 81

82) Enbiya: 81

83) Rahman:33

84) Adiyat: 1-5

Ege adalarımıza ve Kıbrıs'a sahip çıkamıyorsak!..
 Filistin'deki siyonist vahşetine çare bulamıyorsak!..
 Balkan Türklerine ve Kerkük meselesine el atamıyorsak!
 Keşmir'deki Hindu katliamına müdahale edemiyorsak!..
 Onurlu ve olumlu bir dış politika izleyemiyorsak!...

Haklarımızı ve çıkarlarımızı koruyamıyor ve kullanamıyorsak, bütün bunlar ekonomik yönden yetersizliğimiz, teknolojik yönden geriliğimiz ve özellikle uşak ruhlu yönetimlerimiz yüzündendir.

Bu çaresizlikten kurtulmak için, mutlaka ekonomik yönden kalcınacak, Ağır Sanayimizi ve fabrika yapan fabrikalarımızı kuracak, gerekli silahlarımızı ve savunma araçlarımızı hazırlayacak ve özellikle orijinal teknolojik tasarımları tamamlayacak iktidar ve istidatlara acilen ihtiyaç vardır. Bunlar için de Milli Görüş'ün hâkim olması ve Adil Düzen'in biran evvel kurulması şarttır.

Ve bütün bunlar için de, bir Erbakan'a ihtiyaç vardı. Bu nedenle Onun milli program ve projelerine sahip çıkılmıyordu.

Ve bu kutlu zatın kıymeti de, bari bundan sonra daha iyi anlaşılmalı, büyük ve güçlü Türkiye mutlaka kurulmalıydı.

Yoksa ne Afganistan vahşetini ne Irak dehşetini kınamakla, ne Filistin Müslümanlarına ağıt yakmakla, ne Tunus ve Mısır kıyamlarına alkış tutmakla hiçbir yere varılamayacaktı.

Çünkü İşgal güçlerini ve işbirlikçilerini kıskırtan ve şımartan Batı ülkeleridir, Birleşmiş Milletlerdir...

Hala batı medeniyetine hayran olanları, halâ NATO'dan ve Birleşmiş Milletler'den medet umanların, halâ Batının uşaklarını ve Amerika'nın kuklalarını oy verip başımızda tutanların, Balkanlar ve Ortadoğu ile ilgili sözleri sadece sahtekârlıktır... Milletimizi aldatmaktan ve oyalamaktan başka işe yaramayacaktır.

Kuvvet - siyaset ilişkisi

Tarih boyunca, herhangi bir toplumun insanlık onurunu korumaları, Müslümanların da, İslam'ın adalet ve huzurunu ortaya koymaları hep sahip oldukları güç ve kuvvet sayesinde ve seviyesinde mümkün olmuştur... Manevi ve psikolojik güçten, sanayi ve teknolojik güçten, askeri ve ekonomik güçten mahrum milletler de... Başka ülkelere muhtaç ve bağımlı devletler de; ne ülke içinde huzur ve emniyeti, ne dış politikada ağırlık ve şahsiyeti asla sağlayamamış ve koruyamamışlardır.

Her türlü bağımsızlığın temel şartı ekonomik bağımsızlıktır. Gerçek hürriyetin garantisi ve göstergesi de, maddi yönden kalkınmışlıktır. Askeri güç dahi ekonomik güçle alakalıdır...

Bunun içindir ki Cenab-ı Hak: **“Onlara (iç ve dış düşmanlara karşı) gücünüz yettiği kadar kuvvet hazırlayın...”**⁸⁵ buyurmaktadır. Çünkü, ayetin devamında bildirildiği gibi, açık ve gizli düşmanlarımızı korkutmamız, caydırıcılığımızı ve saygınlığımızı korumamız ancak her bakımdan güçlü olmamıza bağlıdır.

Allah'ın emrettiği adaleti hâkim kılmamızın, Evrensel Hukuk'un kanun ve kararlarını uygulamanın ve yeryüzünde barış ve adaleti sağlamanın, iki temel şartı vardır:

- 1- Etkili ve yeterli bir ekonomik ve askeri güç ve üstün bir otorite,
- 2- Denenmiş ve eğitilmiş şuurlu bir siyasi kadro ve idari organize.

“Musa (as) için öğüt (alınmasına) ve her şeyin açıklanmasına dair ne varsa hepsini Levhalarda yazdık... Ve: Bunları kuvvetle tut!.. Kavmine de bu kurallara en güzel şekilde uymalarını emret... dedik...”⁸⁶

“Ey Yahya! Kitab'ı kuvvetle tut...”⁸⁷ ayetlerinde “Kitabı kuvvetle tutmanın” yani ilahi emir ve hükümleri uygulamanın ancak siyasi, askeri ve iktisadi bir güçle mümkün olacağına dair bir işaret vardır.

Üstat Bediüzzaman Hazretleri, maddi kalkınmanın, güçlü ve üstün bir medeniyet kurmanın önemini, şu sözleriyle ne güzel anlatmaktadır:

“İzzet-i İslami'yedir ki, İ'la-yı Kelimetullah'ı ilan ediyor. Ve bu zamanda İ'la-yı Kelimetullah, maddeten terakkiye bağlıdır...”
“Her bir mü'min İ'la-yı Kelimetullah ile (Allah'ın kelime ve kelamını yüceltmek ve Kur'an adaletini yürütmekle) mükelleftir. Bu zamanda (bunun) en büyük sebebi (ve çaresi) de, maddeten terakki etmektir. Zira ecnebiler, fünun ve sanayi silahıyla bizi istibdad-ı manevileri altında eziyorlar. Biz de fen ve sanat silâhiyle İ'la-yı Kelimetullah'ın en müthiş düşmanı olan cehil ve fakr ve ihtilaf-ı efkâra karşı cihad edeceğiz”⁸⁸ Yani “Batılı düşmanlarımız, sanayi ve teknolojide üstünlüğü sağlamak suretiyle biz Müslümanları, bir nevi esaret altında ezmekte ve sömürmektedirler. Biz de ancak, yeniden sanayileşmek ve ekonomik yönden gelişmek suretiyle İ'la-yı Kelimetullah'ın (Allah'ın adalet nizamını hâkim kılmamızın) en büyük düşmanı ve engelleri olan cahillik ve fakirlik belasına ve fikir kargaşasına karşı cihat edeceğiz.”

85) Enfal: 60

86) Araf: 145

87) Meryem: 12

88) Hutbe-i Şamiye sh. 30 ve 78 Sinan Matbaası 1960 İst.

Hız. Üstadın bu çok haklı tespitlerini ve hayırlı temennisini gerçekleştirmek üzere çalışmak ise, Erbakan Hoca'ya nasip olacaktı.

Çünkü bu gerçekleri samimiyetle savunan ve sahip çıkan ve bunlarla ilgili ciddi ve ilmi program ve projeler hazırlayan, sadece Erbakan'dı.

Hatta bir sohbetinde "Bugün Hollanda'da bir inekten günde 50 kg. süt alacak bir noktaya ulaşılmıştır. Hâlbuki bizim yerli ineğimizden hâlâ en fazla 5 kg. süt alınmaktadır. Bu nedenle şayet biz, adalet adına kuracağımız bir düzende, kendi ineğimizden en az 50 kg. süt alacak ilmi ve teknolojik şartları hazırlayamazsak, öyle topa tanka bile gerek yok, Hollanda gâvuru bizi sütle boğar ve peynirle kafamızı kırar!" buyurarak, her bakımdan üstün ve güçlü olmamız gerektiğini hatırlatmışlardı.

Ve zaten;

"Hud (as): Ey kavmim! Rabbinizden mağfiret isteyin, sonra ona tövbe edin ki üzerinize göğü (yağmuru) bol bol göndersin ve kuvvet katsın..."⁸⁹ ayeti de, tarım ve zirai gelirlerin artmasının topluma güç ve kuvvet katacağını anlatmaktaydı.

Velhasıl "kuvvetsiz siyaset felçtir, çaresizdir; siyasetsiz kuvvet ise kör gibidir, beyinsizdir." gerçeği asla unutulmamalıydı.

İşte bu yüzden Hız. Lut, kavmine karşı:

"Ah keşke, benim de size karşı bir gücüm olsaydı veya sağlam bir kaleye sığınsaydım" diyordu.

Çünkü haklı olmak yetmiyor, o haklılığı savunacak ve hak ettiğini sana sağlayacak bir güç ve otoriteye sahip olmakta gerekiyordu...

Evet, görüyorsunuz, bugün ülkemizdeki ve yeryüzündeki Müslümanların, sadece haklı olmaları kendilerini zulüm ve zillet altında kıvrandıktan kurtaramadığı bir gerçektir.

Bazılarının zan ve iddia ettikleri gibi, bugünkü sıkıntı ve sorunlarımızdan, sadece ibadetimizi artırmak ve ahlakımızı olgunlaştırmakla da kurtulmamız imkânsızdır. Zira elbette iman, ibadet ve istikamet, yani ahlâki ve manevi güç çok önemlidir ve temeldir. Ama milli bağımsızlık ve yerli kalkınmışlık için, bunlar yetersizdir... Ekonomik ve askeri güç de mutlaka gereklidir.

"Hız. Zülkarneyn kavmine dedi ki: Siz bana kuvvet yönünden destek olun da sizinle (düşmanlarınız olan Ye'cüc ve Me'cüc)

arasına aşılmaz bir sed ve engel yapayım⁹⁰ ayetinin de ifade ettiği gibi, düşmanların her türlü sömürü ve saldırısına karşı, gerekli ve yeterli çarelerin ve caydırıcı tedbirlerin alınması elzemdır.

Yoksa edebi değeri dışında, hiçbir kıymeti harbiyesi bulunmayan temenni ve tavsiyelerle, his ve heyecanları tatminden başka işe yaramayan tavır ve tartışmalarla, bugünkü zillet ve esaretten kurtulmamız mümkün değildir...

“Biz (her bakımdan) kuvvetli (ve tedbirli) kimseleriz. Yaman ve yılmaz cihad erleriyiz.”⁹¹ ayetinde işaret edildiği gibi, hem manevi ve psikolojik yönden, hem sanayi ve teknolojik yönden, hem de askeri ve ekonomik yönden, düşmanlarımızdan daha üstün ve kuvvetli olmamız gerektiğini hiçbir zaman unutmamak lazımdır.

Elbette elde edilen bu ahlakî, ilmî, siyasî ve ekonomik gücün ve üstünlüğün mutlaka hakkın, hayrın ve halkın hizmetinde kullanılması ve herhalde adaletin emrinde bulunması şarttır. Aksine, bu güç ve otoritenin zulüm ve haksızlık aracı yapılması, medeniyetlerin, devletlerin yozlaşmasını ve yıkılmasını netice verecektir.

“Onlar (ekonomik, askeri ve siyasî gücü zulüm aracı olarak kullananlar) Yeryüzünde gezip de kendilerinden öncekilerin sonlarının nice olduğuna bakmadılar mı? Ki onlar, kendilerinden daha güçlü idiler, yeryüzünü kazıp alt üst etmişler, dünyayı kendilerinininkinden daha çok imar etmişlerdi. (Ama zulümleri nedeniyle sonunda yıkılıp gitmişlerdi)”⁹² gibi ayetler, bu gerçeği haber vermektedir. Velhasıl, bugünkü siyonist güdümlü zalim batı medeniyeti yıkılışa doğru gitmekte, İslam alemine ve Türkiye'ye ise mutlaka ekonomik ve teknolojik bir kalkınmışlık ve tam bir bağımsızlık gerekmektedir.

Ve bütün bu gerçekleri anladıkça, Erbakan Hoca'nın değeri gözümüzde ve gönlümüzde daha bir büyümektedir. İlk çıktığı günden beri hep şöyle diyordu:

1- Önce ahlâk ve maneviyatı geliştirme ve koruma

2- Sonra, mutlaka ağır sanayi ve yaygın kalkınma.

Zira birincisi iç düşmanlarımız olan nefis ve şeytanların esaretinden, ikincisi ise, dış düşmanlarımızın ve batılıların zilletinden kurtulmanın ve gerçek hürriyete kavuşmanın şartıydı.

Siyaset mücadelemiz, haysiyet ve hürriyet meselemizdir

90) Kehf: 95

91) Neml: 33

92) Rum-9 / Fussilet-15

Kur'an'a karşı duyulan saygının gerçek göstergesi, onun emirlerine uymak, yasaklarından sakınmak ve onun ahlak ve adaletini hâkim kılmak için çalışmaktır. Bunları yapmadan, göstermelik bir hürmet ve tecvitle devamlı Kur'an'ı okumanın ve dinlemenin, ruhumuzun manevi müzik zevkini tatminden başka kârı olmayacaktır.

Askerlik yapmadan, vergi vermeden, kanunlara uymadan sadece anayasayı okuyup ezberleyenleri, hiçbir düzen vatandaşlığına bile kabul etmiyor!..

Evet, okuduğumuz ayetlerin yazıldığı kitap, Mushaf-ı şeriftir. Mushaf, Kur'an ayetlerinin yazılı bulunduğu sayfeler toplamı demektir. Mushaf'taki ne kağıt, ne matbaa mürekkebi, ne de o yazı şekilleri Kur'an değildir. Kur'an o ayetlerin anlamı, kuralları ve uygulamalarıdır.

Nasıl ki namaz ayetleri namaz değildir. Namaz, evimizde ve camide kıldığımızdır. Ve nasıl ki oruç ayetleri, oruç değildir. Oruç, Ramazanda ve diğer zamanlarda tuttuğumuzdur.

Ve nasıl ki zekât ayetleri zekat değildir. Çünkü, zekat servetimizden muhtaç ve müstahak olanlara verdiğimiz ve Allah yolunda harcadığımızdır.

Ve nasıl ki hac ayetleri hac değildir. Çünkü hac, belirli vakitlerde mübarek makam ve mekânlara yaptığımız ziyaretlerdir.

Bunun gibi cihat ayetleri de cihat değildir. Zira cihat, zulüm ve sömürü sistemleri yıkılsın, Hak ve adalet düzeni hâkim kılınsın diye, teşkilât disiplini, itaat ve itimat zinciri içerisinde yapılacak hizmet ve gayretlerdir.

Bir kimse, nasıl ki namazla ilgili bütün ayet ve hadisleri ezberleyip okusa ve namazın kıymet ve hikmetlerini devamlı anlatsa, bizzat namaz kılmadığı müddetçe beynamazdır ve günahkârdır.

Aynen öyle de, devamlı cihatla ilgili ayet ve hadisleri ezberleyip konuşan, ashabın kahramanlıklarını anlatıp duran bir insan, eğer devlet ve hükümet imkânlarının yeniden Hakkın ve halkın hizmetinde kullanılması için çalışmıyorsa, Adil bir Düzenin kurulması ve toplumun huzura kavuşması yolunda gayret ve himmet göstermiyorsa o kimse bey cihattır ve değerimlerdeki avare kasnak gibi, boşuna dönmektedir. Çünkü sözleri ve iddiaları üretime dönüşmemektedir, despotizmin yerine demokrasinin gelmesine yardım etmemektedir.

Evet, Savaş meydanlarında alt edilemeyen milletimiz, maalesef siyasi manevralarla mahvedilmiştir. Kaybettiklerimize yeniden kavuşmak, milli huzur ve hürriyetimizi yeniden kazanmak istiyorsak,

siyasete sahip çıkmak mecburiyetindeyiz.

Asırlar boyu tüm haçlı ve siyonist barbarlar, hep birden en güçlü ordularla devletimizi yıkmak, ahlâkımızı bozmak ve birliğimizi dağıtmak için defalarca saldırdılar. Ama savaş meydanlarında başarılı olamadılar, amaçlarına ulaşamadılar. Fakat sonunda, kiralık ve münafık mason kafalar, siyasi entrikalarla yönetimi ele geçirmiş, kültür emperyalizmi ile ülkemizi ve milletimizi perişan etmişlerdir. Evrensel hukuk kurallarını ve temel insan haklarını çiğnemişlerdir. Laikliği la-diniliğe, demokrasiyi despotizme çevirmişlerdir.

Ülkeyi bu kafalardan kurtarmak, ekonominin ve eğitim sisteminin, televizyonun ve basının düzelmesini sağlamak için, bugün siyaset cephesinde yapılan mücadele, atalarımızın emperyalistlere karşı Çanakkale'de yaptığı cihattan daha önemsiz değildir.

Bugün Saadet'i arzulayan Müslümanların siyaset cephesinde yaptığı, aslında hürriyet ve haysiyet mücadelesidir. Öz yurdumuzda düşürüldüğümüz zillet ve esaretten kurtuluş hareketidir.

Osmanlı Padişahı Kanuni Sultan Süleyman, devlet ve millet idaresiyle ilgili alacağı bütün kararların, İslam'a ve insanlığa uygun olup olmadığını, Ebu Suud Efendi gibi yetkili alimlere sormuş, yazılı fetvasını almış ve bu fetvaları toplayıp sakladığı kutunun, kendisiyle beraber kabrine konulmasını vasiyet etmişti.

Şimdi bizim ülkemizde, her beş-on yılda bir anayasalar değişir, kanunlar yenilenir, eğitim sistemleri, yeni ekonomi modelleri geliştirilir... Yeni kurumlar, yeni kurallar getirilir... Acaba bütün bunlar yapılırken, yahu şu milletin %99'u Müslümandır. Bunların bir dini, kitabı, ahlakı vardır. Bu yaptıklarımız Müslüman milletin manevi değerlerine ve maddi beklentilerine uygun mu, değil mi? diye hiç düşündüler mi? Bizim inancımıza ve ihtiyacımıza değer verdiler mi? Hayır!..

Çünkü kendi özüne saygısı olmayan, kendi dinine ve değerlerine sahip çıkmayan bir toplumdaki kimseler korkmaz ve adam yerine koymazlar... Onun için yine diyoruz ki, bizim siyaset mücadelemiz en azından haysiyet mücadelemizdir. Gayretsiz ve gayesiz kimseler, dünyada izzete, ahirette ise cennete lâıyk görülmezler.

Yapılacak genel seçimler, milli iradenin kesin iktidarına açılan ilk kapı durumundadır. Artık sen - ben kavgasını, makam menfaat kavgısını bırakmak zamanıdır. Basit hesaplar, büyük hedeflerin ve yeni fetihlerin önüne konmamalıdır. Ve Erbakan Hoca'nın milli sevdasına ve manevi mirasına sahip çıkılmalıdır.

Siyasi Cihadın Hedef ve Prensipleri

İslam dininde emirler ve yasaklar, helaller ve haramlar, sevaplar ve günahlar bizzat Allah tarafından belirlenir ve bu hükümler Hz. Peygamber tarafından da tarif ve tatbik edilerek fiilen öğretilir. Yani Müslümanın imanî, ahlâkî, ilmî, siyasî, içtimaî ve iktisadî her hali ve hayatı ibadet [kulluk] kavramı ve emir-yasak kuralları içinde şekillenir ve değerlendirilir.

Bu nedenle, İslam'da genel ve temel hükümler **"taabbudî"**dir. Yani onu Allah emrettiği için, O'nun gösterdiği şekilde, O'nun istediği zamanda ve O'nun rızasını kazanmak niyetiyle yapılırsa veya sırf Allah yasakladığı için haramlardan sakınılırsa, o iş ibadet hükmüne geçer...

Namaz, oruç, hac, zekât ve cihat gibi ibadetlerin farz kılınmasının ve yine faiz, içki, kumar ve zina gibi kötülüklerin yasaklanmasının "illet"i ayrı, "hikmetleri" ise ayrıdır. Bunların yapılmasındaki veya sakınılmasındaki asıl "illet" ve gerçek sebep, Allah'ın emretmesi veya nehyetmesidir.

Elbette bu ilahî emir ve yasakların pek çok hikmetleri ve menfaatleri de vardır. Ancak, sadece bu gibi hikmet ve menfaatleri gözetilerek yapılan, kulluk şuuru ve niyeti taşımayan şeyler, ibadet sayılmazlar ve sahibine sevap da kazandırmazlar.

Örneğin bir insanın, "ben spor yapmış olayım, veya toplumda kıymet kazanayım" gibi düşüncelerle kılacağı namaz batıldır... Elbette namazın böyle bedenî ve manevî pek çok hikmetleri, ferdî ve toplumsal menfaat ve maslahatları da vardır, ama asıl namaz, Allah emrettiği için kulluk şuuru ve gönül huzuru içinde eda edilirse makbul olur ve diğer hikmetleri de kendiliğinden ortaya çıkar. Veya "Fazla kilolarımı vereyim, perhiz yapıp sindirim organlarımı dinlendireyim" gibi amaçlarla tutulan oruç ibadet olamaz... Elbette bunlar gibi binlerce hikmeti yanında asıl oruç, Allah rızası için ve ibadet kasdıyla tutulacaktır.

İbadetlerin sadece Allah emrettiği için yapılması yetmez. O ibadetin Allah'ın emrettiği ve Peygamberin öğrettiği şekil ve şartlar içinde yapılması da esastır.

Mesela birisi kalkıp "sizin kıldığınız bu namaz şekli benim nefsimi terbiye etmiyor, bana çok hafif geliyor... Ben ayaklarıma ip takıp kendimi tavana ters asacağım ve saatlerce Allah aşkına öyle kalacağım" dese, belki o yaptığı daha zor bir iştir, ama bu asla namaz olmaz. Veya kendi kafasından rekât sayısını artırırsa ve secde zamanını saatlerce uzatsa, yine bu yaptığı ibadet sayılmaz. Zira namazı,

emredilen şekilde kılmak zorundadır. Ve yine birisi çıkıp “bu sene Ramazan kısa kış aylarına rastladı. Ben sıcak ve uzun yaz aylarına erteleyeceğim ve üç günde bir öğün yiyeceğim ki, daha makbul olsun” dese, bu düşüncesi yanlış ve batıldır.

İşte bunlar gibi, cihat dahi Allah’ın emridir. Cihat ise temel insan haklarını ve genel hukuk kurallarını hâkim kılmaya yöneliktir. Ve özellikle ülke içerisinde, “davet ve siyaset” metoduyla gerçekleştirilir ve ancak ibadet (Hakka ve halka hizmet) niyetiyle, yani hiçbir dünyevi maksat ve menfaat gözetmeksizin yerine getirilir. Ve cihadın ibadet sayılması ve Allah katında makbul olması da, ancak emredilen şartlara uygun olarak yapılmasını gerektirir. Nasıl ki namazın şartları on ikidir. Herhangi bir mazeret ve mecburiyet olmaksızın, bu şartlardan bazıları terk edilirse kılınan namaz makbul olmaz. Ve yine nasıl ki şartlarına riayet edilmeden oruç tutulamaz. Ve yine nasıl ki belirli günlerde ve belirli makamlar ziyaret edilmeden Hac yapılamaz... Aynen öyle de, bir hizmet ve hareketin makbul olması için de:

- 1- Tek bir cemaat düzeni ve teşkilat disiplini içinde,
- 2- İş bilir ve güvenilir bir liderin ve genel merkezin sevk ve idaresinde,
- 3- Her inanmış ferdin kendi özel görevini, birliğini, nöbet ve hizmet mahallini bilip vazifesini en iyi şekilde yerine getirmesi şartları gerekmektedir.

Bu şartları taşımayan düşünce ve davranışlar, “Allah yolunda hizmet” sayılamaz, başarıya da ulaşamazlar.

İslam’da ferdi ve fevri hareketlere izin ve ihtiyaç yoktur. Bizden istenen kuru kahramanlıklar, yersiz ve yararsız maceralar değil, disiplin ve düzen içerisinde yapılan çalışmalardır.

Hangi hizmet ve hareketin sonunda, devlet ve hükümet imkânlarının Hakk’ın emrinde ve halkın hizmetinde kullanılması imkânı ve iktidarı hasıl oluyorsa işte o hizmet hayırlıdır.

Bir fikir ve faaliyet, eğer inanan insanları manevî ve siyasî bir sinir sistemi ve teşkilat disiplini altında, organize bir güç haline getirebiliyorsa, işte o hizmet yararlıdır.

Bir teşkilat ki, kurulacak yeni bir dünyanın ilmi, ahlaki, ekonomik ve siyasî Adil Düzen programlarını, evrensel yasalara uygun olarak hazırlıyor ve Siyonizm’in zulüm ve sömürü sistemini yıkacak, alternatif plan ve projeler ortaya koyabiliyorsa onun yaptıklarına insanlığın ihtiyacı vardır.

Bir hareket ki, yeryüzündeki bütün ilmi ve insani hareketlerle irtibat, istişare ve ittifak halinde değildir.

Siyonizm'in ve emperyalist güçlerin, İslam ve insanlık aleyhine hazırladıkları ve uyguladıkları senaryolardan habersizdir...

İnsanlığın pek muhtaç bulunduğu ilmi ve İslami araştırma ve hazırlıklarda yetersiz, beceriksiz ve bilgisizdir.

Basının, televizyonun, eğitim sisteminin, zulüm ekonomisinin, kanunların ve anayasanın değişmesini ve düzelmesini sağlayacak, en haklı ve hayırlı hizmetlere ve davetlere ilgisizdir,

Birileri ki cemaatten bağımsızdır, itaatsizdir,

Dertsizdir, disiplinsizdir, davasızdır.

İşte bunların yaptığı cihat değil, sadece edebiyattır!..

“Niçin yapmadıklarınızı ve yapamayacaklarınızı konuşup durursunuz” ayeti bunların başına inen manevi bir tokattır.

Ayrıca, görünüşte hayırlı bir cemaatin ve haklı bir siyasi teşkilatın içinde ve hatta yetkili bir görevde bulunup da, davasını ciddiye almayan, yapılan gayretlerin hizmet ve ibadet olduğuna inanmayan, bir kısım dünyalık heves ve hesaplarla öyle davranan kimselerin de, Allah katında bir sevabı ve şerefi yoktur...

Bizlerin, şuurlu olarak ve şartlarına uyarak yapa geldiğimiz bu siyasi çalışmalarımızdaki asıl gayemiz ve gayretimiz de Allah rızasına ve insanların duasına ulaşmaktır.

Ülkemizde ve yeryüzünde İslam'ca ve insanca yaşayabileceğimiz Adil Bir Düzenin kurulması, nefsimizin, neslimizin ve cemiyetimizin kurtulması, televizyonun, basın, mektebin ve meclisin hakkın emrine sokulması, temel insan haklarımızın ve hürriyetlerimizin korunması gibi şeyler elbette samimi arzularımızdır, amaçlarımızdır. Ancak hizmetlerimizin asıl hedefi, sorumluluk düşüncesi ve sonsuzluk saadeti olmalıdır.

Bu sayılan mutlu neticelerin doğması gecikse bile biz bu gayretimizden asla geri kalmayacağız. Zira netice Allah'a aittir, biz kendi görevimizi yapıp Allah'ın işine karışmayacağız. Ve özellikle, sadece dış düşmanlara karşı yapılacak silahlı cihatla siyasi cihadı asla birbirine karıştırmayacağız ve anarşiye bulaşmayacağız.

Nasıl ki zafer gecikiyor diye namazı, orucu, zekâtı ve diğer kulluk görevlerimizi terk edemeyiz... Cihat da bir kulluk vazifemizdir, imtihanımızdır... Asla bırakamayız ve kaçamayız...

Bütün ibadetlerimizde olduğu gibi hizmetlerimize de, Cenab-ı Hakk'ın ihtiyacı yoktur... Hizmetlerimizin dünyevi ve uhrevi bütün

kârı ve sevabı yine bizedir. Yani bu gayretlere haşa Allah'ın değil bizim ihtiyacımız vardır.

“Kim cihad ederse o ancak kendi nefsinin faydası için cihad eder. Allah alemlerden müstağnidir (hiç kimseye ve hiçbir şeye muhtaç değildir.)”⁹³

“İnsana kendi çalışıp (kazandığından) başka bir şey yoktur. Ve sa'yu gayretinin karşılığı yakında görülecektir. Sonra da mükâfatı tastamam verilecektir. Ve nihayet, sonunda mutlaka Rabbin (huzurun)a gidilecektir.”⁹⁴ ayetleri üzerinde iyice düşünmek ve ona göre kendimiz değerlendirmek durumundayız. Zira yakında Rabbimize varacağız ve yaptıklarımızdan da yapmadıklarımızdan da mutlaka sorulacağız.

Bu konuyu bir dörtlülle noktalayalım:

“Bal bal demekle ağız tatlanmaz

Bir bal yemek için bin emek lazım.

Cihat diye tepinmekle zafer bulunmaz

Saadet yollarında didinmek lazım”

Millî Görüş “mihenک taşı” gibidir

27 Mart 1994 Yerel Seçimleri'nden Refah'ın zaferle çıkması ve Türkiye çapında yüzde otuza yakın oy alması ve onun arkasından 95 Genel Seçimleri'nden sonra hükümet kurması ve şimdi Saadet'in tek ve son çare konumuna ulaşması, öteden beri bildiğimiz ve söylediğimiz bazı gerçekleri bütün çıplaklığıyla ortaya çıkardı.

1- Önce RP'nin dışındaki partilerin hem zihniyet, hem de niyet olarak aynı fikir ve felsefeleri paylaştıkları, aynı batıl görüşün değişik görüntüleri oldukları kesinlikle anlaşılıyordu. Refah'a karşı birlik çağrıları başlatılmıştı!.. Refah'tan kurtulma kampanyaları açılmıştı!. Sağcılardan solculara, muhafazakârlardan masonlara bu kokuşmuş düzenin düzenbazlarını, artık gizleyemedikleri bir telaş kaplamıştı!.. Aslanı görünce, boğazından ve oturağından acayip sesler çıkararak kaçışan mahluklar misali!.. Şimdi de Saadet'i yıpratma ve yozlaştırma girişimleri hızlanmıştı.

Ahlâkî yozlaşma, işsizlik, fakirlik, pahalılık, enflasyon, anarşi, iç savaş, dış tehditler!.. Hepsi unutuldu... Hiçbiri bunların derdi değil... Yazarı, çizeri, parti lideri... Soyтарыsı (pardon güldürü ustaları), sosyetesı, sanayicısı... Faizcısı, fuhuşçusu, vurguncusu... Hepsinin artık devamlı konuştuğu ve tabi korktuğu Millî Görüş Davasıydı.

93) Ankebut: 6

94) Necm: 39- 42

2- “Demokrasiye bağıllık”, “Halk iradesine saygınlık” gibi sözlerin sadece lafta kaldığı ve istismar için kullanıldığı bir kere daha yaşanmıştı... Hatta Refah'ın iktidarını, yani milletin kendi kaderine sahip çıkmasını önlemek için “demokratik hileler” yetmezse, “askeri darbeler” davet edilmeye başlanmıştı. Dış güçlerin ve işbirlikçi kesimlerin hücumu karşısında Erbakan yalnız bırakılmıştı.

Bunlara göre, laiklik; İslam düşmanlığı ve dinsizlik saltanatıydı. Kadın hürriyeti; fuhşun yaygınlaşması, İnsan hakları ise, sadece masonların ve mutlu azınlığın çıkarlarıydı.

Batı kulüpçü partiler, tüm devlet ve hükümet imkânlarını, hatta bakanlarını ve bürokratlarını devreye sokmalarına, televizyon ve basını arkalarına almalarına rağmen; Türkiye’de her yüz kişiden 25’i, bunca yoğun propaganda baskısına ve maddi menfaat dağıtılmasına rağmen yine de Refah’ı tercih etmişse, demek ki daha dengeli ve demokratik bir seçim yapılırsa, bunların en az yüzde 50’si Milli Görüş’e oy verecek şuur ve sorumluluğa ulaşmıştı.

Ama bazı alçaklara göre, sanki Refah’ı seçenler insan sayılmazdı!.. Onlara göre insan sayılmak için mutlaka masonik partilere tabi ve taraf olmak lazımdı... “Müslümanlara, yani bu milletin büyük çoğunluğuna hürriyet verilirse bunlar aydınlık günleri geri getirir...” diye tepinip korkarlardı... Çünkü mikroplar ve parazitler, hep karanlık ve bataklık ortamdandır hoşlanırlardı!..

3- Gösterilen bunca telaş ve tedirginlik, artık milletimizin uyandırdığını, gerçekleri görmeye başladığının ve giderek Milli Görüşü kavradığının kanıtıydı. Yarasalar hoşlanmasa da, güneş doğacak, zalimler istemese de Hak ve adalet yerini bulacaktır.

Masonik partilerin ve kiralık kalemlerin, ne denli ikiyüzlü ve çifte standartlı oldukları da ortaya çıkmıştır. Bakınız; bu seçim sistemiyle ANA-YOL iktidar olur selam dururlar, alkış tutarlar. ANA-SOL ortaklığı kurulur, demokrasinin zaferi sayarlar... Hatta gün gelir, AB ve ABD güdümündeki AKP’de radikal masonlarla ılımlı İslamcılarını karıştırırlar!

Aynı sistem ve aynı seçimle Milli Görüş’ün iktidarı söz konusu olur... Şaşkınlanırlar, şapşallanırlar, saldırganlaşırlar! Saadet’i devre dışı bırakacak seçim ve hükümet hileleri araştırırlar... Sağcı Bahçeli ile solcu Ecevit’i bile kucaklaştırırlar!

4- Hak ile batılın böylesine açık ve kesin hatlarla ayrılmasına rağmen, halâ masonların tarafını çeken ve Refah’ın zaferini bir türlü hazmedemeyen şu bir kısım “dindar” çevrelerin ve sözde “İslamcı

Gazetelerin” ne kadar art niyetli ve “kindar” oldukları da maalesef ortaya çıkmıştır. Ya Rab şu Milli Görüş ne müthiş bir mihenk taşıdır!..

5- Bütün bu olaylar Erbakan Hocamız'ın ne denli basiretli ve ferasetli olduğunu, masonik partiler hakkındaki tespit ve tenkitlerinde ne kadar isabetli bulunduğunu... Siyonizm'in zulüm sistemini ve ülkemizdeki köle düzenini tanıtmak ve yıkmak, onun yerine adalet ve hürriyeti hâkim kılmak için, ne derece tutarlı bir yol tuttuğunu ve ne kadar güzel ve gerekli bir siyaset güttüğünü göstermesi bakımından da önemli ve anlamlıdır.

AKP Kıbrıs'ta yerli ve yeterli bir kalkınma hamlesi başlatamıyordu; Çünkü ABD ve AB buna müsaade etmiyordu.

Kıbrıs halkını beslemekte de artık zorlanıyordu; Çünkü faiz ve rantıye ekonomisi yüzünden artık kendisi de tıkanıyor ve tükeniyordu.

Bu nedenle faizsiz sisteme ve milli kalkınma projelerine ihtiyaç vardı, yani bir Erbakan gerekiyordu!

Şimdi, C. Ali Tayyar'ın dediği gibi:

Haydi gelin, bi eşeklik yapalım!

“Dünyanın en ileri görüşlü hayvanlarından birinin eşekler olduğunu kaçımız bilirdi. Oysa gerçekten keskin bir göze ve sağlam bir sezgiye sahiplerdi.

Bir eşek yolda giderken 200 metre ilerde, bir çalının dibine kıvrılmış engerek yılanını rahatlıkla görebilirdi. Yolun ilerisinde kendilerini bekleyen tehlikeyi fark eder ve bir adım daha ileri gitmezdi. Ama akıllı geçinen sahibi durmadan onu döverdi.

Maalesef eşeği yürütmek için kırbaçlayan adam değil, tehlikeyi sezdiği için direnen eşek inatçı gösterilirdi.

Üstelik eşek, basacağı zemini, gideceği yolu iyi bilirdi. Anadolu'da birçok köy yolunun güzergâhını eşekler belirlemiştir. Eşeğin Allah vergisi bir yetenekle sahip olduğu bu özellik insanoğlu tarafından binlerce mühendis ve milyarlarca dolarlık ar-ge çalışmalarından sonra ancak bulunabilmiştir.

Hatta bu konuda yaşanmış ilginç bir hikâyeden bahsedilir.

Geçmiş zamanda, Amerikalı mühendisler Anadolu'da bir karayolu çalışması yürütmektedir. Ancak aynı bölgede önlerinde eşek, ellerinde kireç bir grup köylü görürler. Köylüler eşeği tepeye doğru kovalamakta sonrada arkasından geçtiği yerleri kireçle işaretlemektedir. Bu tuhaf durumu gören Amerikalı mühendisler merakla köylülerin yanına gelir:

- “Kolay gelsin, ne yapıyorsunuz burada böyle?”
- “Yol yapıyoruz”
- “İyi de bu eşek ne işe yarıyor?”

Köyün muhtarı anlatmış: “beyim” demiş.

“Biz en uygun yolu eşekle buluruz. Eşeği dağa salar o nereden gidiyorsa orayı patika yol haline getiririz. Çünkü bilin mi eşekler en kestirmeden, en münasip eğimden ve en sağlam yerden giderler.”

Bu tuhaf yöntemi duyunca Amerikalı mühendisler basmış kahkahayı. Bir yandan gülüyor, bir yandan köylüyü küçümsüyorlar. Sonunda Amerikalılardan biri, aklınca dalga geçmek için sormuş:

- “Peki, eşek bulamayınca ne yapacaksınız?”

“Ne yapalım beyim” demiş muhtar:

“- O zaman bizde Amerika’dan mühendis getirtiriz!!”

Bu ülkede Milleti sömürenler, sömürdükçe semirenler kahraman ilan edilmiştir.

Millete gerçekten hizmet edenlerse küçümsenmiş, hatta bazıları hakarete yönelmiştir.

Bilgileri, sezgileri, basiretleri, tecrübeleri ile bizi uyarılmışlar; “gittiğiniz bu yol yol değil. Bu yolun sonu hayra alamet değil, ileride çingiraklı yılanlar var” diye haykırmışlardır. Haykırdıkça tanklara maruz kalmışlar, dipçikle susturulmaya çalışılmışlardır. Ve hatta hapisanelere atılmışlardır.

Ama onlar yine de ülkeye ve millete zarar verecek davranışlara girmemiş, Millete hizmet sevdasından hiçbir zaman vazgeçmemiştir. Gün gelmiş kan kusmuşlar ama kızılıklık şerbeti içtik demişlerdir.

Bütün dışlanmalara, bütün alaylara, bütün baskılara, bütün yasalara rağmen doğruyu göstermek, yolun sonundaki tehlikeleri haber vermek için çırpınıp durmuşlardır.

Hala da çırpınıyorlar. Onların sokaklarda heykelleri yok, lakin siz onların kim olduğunu çok iyi biliyorsunuz.

Bu yüzden hadi gelin, bu sefer biz bi eşeklik yapalım. Yalancı kahramanlara, sahte kurtarıcılara kanmak yerine gerçekten bu milletin ufkunu açanların yanında duralım.”⁹⁵

Milli projelere, yerli partilere, yeterli ve yürekli şahsiyetlere artık sahip çıkalım!

ERBAKAN HOCA'MIZDAN ALTIN SÖZLER VE HİKMETLERİ

Aziz Hocamızdan dinleyip öğrendiğimiz ilmî ve imanî gerçeklerin bir kısmını, anladığımız ve hatırladığımız şekliyle, başkalarının da istifadesine sunmayı düşündüm. Her birisi ayrı ayrı levhalar halinde yazılıp asılması gereken bu "vecize"lerin ve birçok meselenin çözümünde anahtar vazifesi görecek bu "Altın Sözler"in, sadece kendi hafızamızda ve hatıra defterimizde hapsedilmesine gönlümüz razı olmadı.

Sözlerime ve yazılarıma güzellik katan ve özellik kazandıran bu hikmet ve ibret derslerini anlamak ve onların sahibini de daha iyi tanımaya yardımcı olmak ümidiyle arz ediyorum:

Akıl Nedir, Akıllı Kimdir?

• "Akıl, bir işin sonunu düşünmektir."

• "Akıl; 'şunlar şunlar doğru ise, şunlar da doğrudur' şeklinde bir muhakeme ve mukayese kabiliyetidir. Bir temyiz-ayırıt etme yeteneğidir. İslamsız akıl, tek başına ilk ve mutlak doğruları bilmeye, hayır ve şerri tayin etmeye yeterli değildir. İslamsız bütün nimetler eksiktir ve gerçek saadete eriştiremeyecektir. Bu nedenle *"Bugün dininizi ikmal ettim ve nimetlerimi tamamladım"* ayeti en son indirilmiştir.

• "Akıl; imanın ve İslam'ın emrinde en büyük nimet, ama nefsin ve şeytanın elinde ise felaket sebebidir."

• "Düşmanlar ve canavarlarla dolu ıssız ve karanlık bir ormandan kurtulmak için, nasıl ki;

1- Tehlike tuzaklarını ve güvenli çıkış yollarını gösteren bir haritaya,

2- Doğru yön tayinine yarayan bir pusulaya,

3- Ve de çevremizi aydınlatan bir ışığa ihtiyaç vardır. İşte bunun gibi: zulüm ve zulmetlerle kaplı bir dünyada selameti bulmak için de; Kur'an bir harita, akıl bir pusula, iman ise önümüzü aydınlatan bir ışık kaynağı konumundadır. Bunlar biri birinin tamamlayıcısıdır. Biri olmadan diğeri de işe yaramayacak ve kurtuluşa ulaştıramayacaktır.

İslam; Hayat ve Hakikat Prensipleridir: Tek Huzur ve Onur Kaynağı İslamiyettir!

İslam'ın "temel esas" alınmayıp; aksesuar gibi kullanılması, en çirkin istismarcılık ve sahtekârlık örneğidir. Halbu ki;

• **İslam'ın dışında Hak ve hakikat kaynağı aramak beyhudedir. Fen ve hikmet, sanat ve sanayi dahi İslam'ın içindedir ve Onun bir şubesidir. İlhamını Kur'an'dan almayan ve insani amaçlar taşımayan hiçbir ilim ve teknik asla katıksız hayra ve huzura eriştiremeyecektir. İslam'dan kaynaklanmayan hiçbir düşünce ve proje şerden ve zarardan arınmış değildir, yeterli ve yararlı olduğu şüphelidir. Felsefelerin ve filozofların hep biribirlerini inkârı, ideolojilerin devamlı çatışması, beşeri kanun ve nazariyelerin kısa sürede yıpranıp, yozlaşıp yetersiz kalması... Hatta yapılan ilaçların bile bir müddet sonra çok tehlikeli yan tesirlerinin ortaya çıkması, işte bu yüzdendir!**

• **70 öncesi yıllarda Hoca'mın Erzurum'daki "İlim ve İslam" konulu konferansını dinleyen bir müftü efendi, daha sonra özel sohbeti sırasında Hocamıza dönerek:**

— Sizi canu gönülden tebrik ederim. Çok güzel ve önemli konulara temas ettiniz. Bendeniz de yıllardır vaazlarımda: "Dini ve ahlâki ilimleri bilmenin yetmeyeceğini, Avrupa'nın fennini ve tekniğini de öğrenmek gerektiğini hep söylerim" deyince, Hocamız ona:

— Aman Müftü Efendi! Herhalde sürçü lisan ederek yanlış bir ifade kullandınız. Çünkü "İslami ilimler yetmez, Avrupa'nın fen ve tekniğini de almamız lazımdır" sözü bilerek söylense tecdedi iman gerektiren bir küfür lafızdır. Zira bu söz Kur'an'daki en son indirilen "Artık dininizi kemale erdirdim. Hiçbir eksik bırakmadım (maddi ve manevi) nimetlerimi tamamladım" mealindeki ayete ters düşmektedir. Bu ifadelerden "İslam'da fen, teknik ve müspet ilimler bulunmamaktadır. Bunları Avrupa'dan almaya ve öğrenmeye ihtiyacımız vardır. Dolayısıyla bu yönüyle İslam noksandır" manası anlaşılır ki bu, farkında olmadan "Bugün dininizi ikmal ettim, maddi ve manevi hiçbir eksiklik ve kusur bırakmadım" buyuran Cenab-ı Hakki yalanlamak demek olur ve elbette yanlıştır.

Doğrusu ise, maddi ve müspet ilimlerin de temel kaynağı ve doğru dayanağı yine Kur'an'dır ve bugün batılıların elindeki bütün ilimlerin temel esaslarını da İslam âlimleri ortaya koymuşlardır" diyerek düzeltip uyarır.

Elbette "Hikmet (fen ve sanat) Müslüman'ın yitik malı gibidir. Nerede bulsa alır ve kullanır" Ancak İslam'ın müspet ilimlerle ilgisi ve bilgisi yok diye düşünmek tamamen yanlıştır ve yanıltıcıdır.

• **"İslam beş temel üzerine bina edilmiş bir hakikat sarayıdır ve hayat programıdır. Yoksa 'sadece bu beş şeyden ibaret'**

zannedilmesi hatadır. Zira sadece bir kısmına inanmak ve yaşamak; İslam değildir.”

Bakış Açısı Çok Önemlidir:

• “Dünyadan Ay’a gönderilen bir füze, nasıl ki hedef bakımından ve çıkış açısından bir milimlik bir sapma bile gösterirse, bu açı giderek büyüyecek ve neticede o füze Ay’a değil başka bir gezegene çarpıp parçalanacaktır.

Aynen bunun gibi, imani ve itikadi konularda başlayacak çok az bir şüphe ve sapma bile, insanı giderek İslam’dan uzaklaştıracak ve bu sapıklık, sonunda sahibini cennete değil, cehenneme taşıyacaktır.”

• “İslam’ı, ‘ırkçılık’ gibi batıl ve beşeri şeylerle karıştırmak esasına dayanan sentezcilik düşüncesi de itikadi bir sapıklıktır.” Türk-İslam sentezi, Kürt-İslam sentezi gibi iddialar yanlıştır.

• “Mezheplerin birleştirilmesi fikri de, ırkçılık gibi, bir Yahudi şıngısıdır.”

• “Yanlışın en tehlikelisi doğruya en yakın olan yanlıştır. Çünkü doğruyla karıştırılması ve insanların daha kolay aldatılması ihtimali taşımaktadır.”

• Bu konuda görülen diğer bir gaflet ve cehalet örneği de: sadece Kur’an’la hüküm ve amel etmeyi yeterli zannedip, sünnete (hadislere ve diğer İslami delillere) itibar etmemektir.

Hâlbuki Allah’ın tayin ve tespit buyurduğu Kur’ani hükümleri, Resulü Ekrem (sav) bizzat yaparak yaşayarak bizlere tarif ve talim etmişlerdir. Efendimiz (sav) öğretmeseydi ve örnek teşkil etmeseydi nasıl abdest alınacağını ve ne şekilde namaz kılınacağını dahi bilemezdik.

• “Bütün batı hukuku toplam on bin meseleden ibarettir. Ama sadece imamı Azam Hz.lerinin çözümlendiği ve hüküm verdiği mesele yüz binin üzerindedir.”

• “İslam bize ve zamana uymaya mecbur değildir. Ama herkes ve her zaman İslam’a uymak mecburiyetindedir.”

Yaradılış Gayemiz ve İnsanlık Görevimiz:

• “Şu dünyaya gönderiliş gayemiz olan kulluk imtihanını başarabilmek için üç tane temel ve birbirini tamamlayan esas vardır:

1- Her şeyden önce İslam’ı temel kaynaklarından, doğru ve doyurucu biçimde öğrenmek, İslam’ın her konudaki emrini bilmek,

2- Öğrendiğimiz İslami esaslara göre yaşamak, Kur’an’ın hükmünü hayatımıza tatbik etmek,

3- Her yerde, her halde ve her meselede mutlaka İslam'a göre yani İslamca düşünmek."

Yani, itikat ve ilmihal konularını öğrendiği ve bildiği bir kısım ibadetleri yerine getirdiği halde; ticaret, siyaset ve devlet hayatında müşrikler gibi düşünen, olayları batılı ve cahili ölçülerle değerlendiren bir kimse, hakikat nazarında mü'min sayılamaz.

Örneğin, beş vakit namazı imamın arkasında ve tadil-i erkaniyla kılan bir insan, içinden "Camiden çıktıktan sonra, sattığım tarlanın parasını acaba hangi bankaya yatırsam?" diye geçiriyor ve rahatlıkla faiz yiyorsa, bu kişi İslamca düşünmüyor demektir.

Müslüman'ca düşünmenin üç temel esası vardır:

1- Dünya hayatı, çok önemli bir imtihandır. Ahiret ise, dünya hayatının hesabı ve imtihandaki artı ve eksi puanların karşılığıdır. Nefeslerimiz sayılıdır, bunlar Allah yolunda harcanmalıdır. Çünkü ölüm bize, çok yakındır.

2- İslam dini, Allah yapısıdır. Bunun için mükemmeldir ve tasta-mamdır. Hâşâ, zerre kadar noksanı, fazlası ve hatası bulunmamaktadır.

3- İslam dini, bir bütündür. Ona bir şey katılamaz ve ondan bir şey çıkarılamaz. Baştan sona Hak'tır, hayırdır ve hepsi, herkes için ve her yerde lazımdır. Çünkü İslam, dünya ve ahiret saadetinin tek ilacıdır.

Niyet ve Gayretimiz, Kıymetimizi Belirleyecektir

• **"Ameller, niyetlerle tartılır." Yani niyetlere göre değerlendirilir.**

• **"Cenab-ı Hakkın, bizlerin sadece tavır ve davranışlarımızı değil, bu hareketleri hangi hedef ve niyetlerle yaptığımızı da devamlı kontrol ve murakabe ettiğini, Hocamız, Kanada'da geliştirilen yeni bir sürücü ehliyeti alma sistemiyle şöyle izah etmişti:**

"Kanada'da sürücü ehliyeti almak isteyenleri imtihan etmek için özel bir salon hazırlanıyor. Dışarıda şoför olarak kendini yetiştiren ve kazanacağına güvenen kişiler gelip kimliğini özel bölmeye yerleştiriyor ve giriş kapısı açılıyor. İçeride tekerleri hariç bütün aksamı çalışır vaziyette bir araba bulunuyor. Sürücü adayı arabanın kapısını açıp direksiyona geçtiği ve kontağı açtığı anda tam karşı duvardaki ekranda özel olarak hazırlanmış bir film oynamaya başlıyor. Sürücü kendisini gerçek bir yol üzerinde seyrediyor zannediyor. İniş geliyor, yokuş çıkıyor, çeşitli trafik işâret ve levhalarıyla karşılaşılıyor... Şoför adayı bütün bu durumlar karşısında en doğru olanı yapmak ve kural-

lara uymak zorundadır. Çünkü arabanın viteslerinden frenlerine, gaz pedalından direksiyonuna kadar her şeyi bir otomatik beyne bağlanmıştır ve özel filmdeki şartlara göre ayarlanmıştır.

Eğer doğru hareket edilmişse dışarı çıkarken ehliyet kutuda hazır bekliyor. Yok, yanlış hareket edilmişse otomatik beyin boş basıyor ve “çalış, öğren tekrar gel” diye ikaz ediyor.

Trafik komiserinin huzurunda yapılacak bir ehliyet imtihanında adam kayırma, rüşvet alma ve hataları imtihan komisyonunun gözünden kaçırma gibi durumlar olabilir. Ama otomatik beyni aldatmak ve atlatmak mümkün olmamaktadır.

Kader ve Külli İrade:

Şimdi, kendimizi, bu ehliyet imtihanı için hazırlanmış özel arabanın ve ekranın başına geçtiğimizi, bütün bu araçların da bir TIR kamyonuna veya tren vagonuna yerleştirildiğini ve Ağrı'ya doğru gittiğini düşünelim.

Biz ise, diyelim ki, Aydın'a varmak istiyoruz. Ve bu amaçla direksiyon başında çabalayıp duruyoruz.

Halbuki bizim bütün gayretimiz ve dikkatimiz, sadece “ehliyet alabilmek için puan kazanmamıza” yarayacak, yoksa ne trenin süratini, ne hedefini ve ne de hareketlerini asla değiştirmeyecektir.

İşte o tren külli iradeyi, bizim ekrandaki filme göre ve trafik kuralları çerçevesindeki gayretimiz ve gayemiz ise, cüzi iradeyi temsil etmektedir.

• **“Bir insan kendi kusur ve kabahatlerini düşündüğünde, utancından başkasının yüzüne bakmaya mecali kalmayacaktır. Kendi hatalarını düzeltmekle uğraşmaktan, artık başkalarıyla vakit bulamayan insan, bahtiyar insandır.”**

• **“Herhangi bir durumun oluşmasında ve gelişmesinde Müslümanların üç ayrı safhada, takınacağı, üç ayrı tavır vardır:**

1- Önce emredilen ve yapılması gereken bir konuda, takatimizin sonuna kadar ceht, gayret ve her türlü esbaba tevessül,

2- Hadisenin vukuu anında korku ve telâşa kapılmadan Allah'a teslimiyet ve tevekkül,

3- Sonunda ise takdire rıza ve ortaya çıkan neticenin hakkımızdaki en hayırlı durum olduğunu kabul etmek gereklidir.

• **“Biz bütün sebeplere tevessül etsek ve her türlü gayreti göstersek bile Allah istediğimiz neticeyi vermeye mecbur değildir.”**

Ancak sebeplere tevessül edilerek ve sünnetullahıya uygun hareket edilerek yapılacak işlerin genellikle başarıya ulaştırılması da adetullahın gereğidir.

• **Kader konusunda, Allah'ın külli iradesi kapsamında kulların cüzi iradelerinin yerini ve mes'uliyetini belirten çok doyuru-cu ve çarpıcı bir misal olarak Hocam şöyle anlatmıştı:**

“Emir ve yasakları içeren, tehlike bölgelerini gösteren trafik levhalarıyla donatılmış, inişli, yokuşlu, virajlı bir anayol düşününüz. Siz, ‘araba kullanabilir’ belgesi olan ehliyetinizi almış olarak kendinize verilen bir vasıta ile bu yol üzerinde hareket ediyorsunuz... Trafik kurallarına ve işaret levhalarına aykırı hareketlerden dolayı bir kaza yaparsanız elbette bunun sorumlusu ve suçlusu siz olacaksınız ve cezalandırılacaksınız. Ancak üzerinde seyrettiğiniz yolun çok büyük ve güçlü, ama görülmeyen muazzam bir lokomotifin üzerinde olduğunu farzediniz.

O takdirde siz kendi arzu ettiğiniz yere değil, yolu taşıyan o güçlü lokomotif nereye götürürse oraya gitmek zorundasınız ve bu neticeden sorumlu da değilsiniz...

İşte ehliyet alıp, yol üzerinde araba kullanmak irade-i cüziyeye, o görülmeyen ve her şeyi üzerinde götüren güçlü lokomotif te irade-i külliyeye örnektir.”

Davet ve Ahiret:

• **“Kelime-i şahadet getirip iman etmekle her işimiz bitmiyor, tam aksine, kulluk imtihanımız yeni başlıyor.”** Yani kelime-i şahadet, bir nev’i, Kur’an programıyla yapılan kulluk imtihanına giriş belgesidir.

• **“İslami tebligata muhatap istisnasız bütün insanlardır. Kimin bu gerçekleri kavrayıp hidayet bulacağı, Allah’ın takdirinde bulunmaktadır.”**

• **“Cennete girmek için mutlaka Müslüman olmak gereklidir. Ancak bu dünyada ve Adil bir düzen himayesinde huzur ve emniyet içinde yaşamak için sadece “insan” olmak yeterlidir.”**

• **“Kabir suali bir nev’i kimlik tesbitidir. Rabbin Dinin ve Peygamberin sorulacak, böylece safın ve tarafın belirlenecektir. Çünkü iman, Hakk’a tarafgirliktir.”**

• **“Cenab-ı Hakk’ın en sevdiği insan mes’uliyetini bilen ve kendi vazifesini en iyi şekilde yerine getiren insandır.”**

• **“Biz başkalarının değil, kendi muhasebemizi yapmak ve hesabımızı sağlam tutmakla mükellefiz.”**

Cihat Mesuliyetimiz:

- **“Namaz dinin direği, cihat ise zirvesidir.”**

Cihat, huzur ve hürriyet içinde yaşanacak, temel insan haklarına saygı duyulacak bir ortamı hazırlama gayretidir. Ülke içerisinde yapılan ilmi, ahlaki ve siyasi hizmetlerdir. Askeri ve silahlı cihad ise, ancak dışarıdan saldıracak düşmanlar için gerekli ve geçerlidir.

- **“Cihad izzet ve aydınlık, gevşeklik ise zillet ve karanlıktır.”**

• **“Cihadın önemini şuradan anlayınız ki, meselâ namaz kılar-ken ateşe düşmekte olan bir çocuğu korumak, kendisine yaklaşan yılan ve canavardan sakınmak veya malını çalınmak ve telef olmaktan kurtarmak için, sonra iade etmek üzere namaz terk ve tehir edilir. Yani can ve mal ile namaz arasında bir tercih yapmak gerekirse, mal ile can namaza tercih edilir.**

Ancak mal ile canı feda etmek gerekse de; mutlaka cihada devam edilecek, hiçbir bahane ile hizmet cephesi terk edilmeyecektir.”

Her iki halde de sadece İslam'ın emrine uymuş oluyoruz demektir.

• **“Şeytan Allah'ın bildiği gibi, Yahudi de İslam'ın canının cihat olduğunu bildiği için, bütün gücüyle Müslümanların cihat ruhunu söndürmeye çalışmaktadır.”**

• **“İslam, ancak kendi orijinal kavramlarıyla anlaşılır ve anlatılır. Cihat; Hakk'ı hâkim kılmak, temel insan hak ve hürriyetlerini sağlamak ve korumak ve her türlü zulüm ve sömürü düzenlerini ortadan kaldırmak için yapılacak hizmet ve faaliyetlerin tamamıdır. Batılların kullandığı manada “harp” ve “savaş” gibi kelimeler cihadı ifade etmekten uzaktır.**

Nasıl ki “Allah” lafza-i Celâlinin hiçbir dilde karşılığı yoktur, “Tanrı-ilah” yerine kullanılan kelimelerin de cem'i (çoğulu) vardır. Çünkü batıllar hâlâ teslis (Üçleme=Baba-Oğul-Ruhul Kudüs) seviyesinden tevhid akidesine ulaşamamışlardır.

Ve yine nasıl ki “Bereket” mefhumunu artma, çoğalma gibi kelimelerle ifade etmek imkânsızdır.

Bunun gibi “Allah” (cc) “Fisebilillah” (Allah yolunda, Allah için) gibi “cihat” kelimesi de İslami bir kavramdır ve cihadı başka kelimelerle izah etmek yanlışır.”

• **“İslami cihat ise yine İslam'a göre olmak ve bir ordu düzeyiyle yapılmak zorundadır. Bu da, bir karargâha bağlılık ve itaati gerekli kılmaktadır.**

Ordu demek, yapılacak işlerin belirlendiği, her işe göre münasip görevlilerin tayin edildiği ve eğitildiği, emir-komuta disiplini ve so-

rumluluk düşüncesi içerisinde, herkesin görevini en iyi şekilde yerine getirdiği cemaat ve teşkilât demektir.”

• **“Acaba bu manevi ve siyasi cihadın adresi hangisidir? El-bette ki Millî Görüş Hareketidir!..**

Bu konuda bize itimat etmiyorsanız, Jimmy Carter’dan, Moşe Dayan’dan (Bush’tan, İshak Şamir’dan ve Clinton’dan) sorunuz. Onlar bu ordunun kim olduğunu size söyleyeceklerdir.”

• **“Allah’ın rızası, ordu içindeki zahiri rütbe ve rağbete göre değil, üstlendiği görevi üstün bir gayret ve samimiyetle, canla-başla yapmakla ilgilidir.”**

Yukarıda değindiğimiz gibi, buradaki ‘Ordu’dan maksat, silahlı ve askeri birlik değil, disiplinli teşkilat demektir.

• **“Batıl tarafına ve düşmanlarımıza bizden çok imkân ve fırsat verilmesi ve çok çeşitli cephelerden bize hücumla geçilmesi, Müslümanlar için bir rahmet ve sebep-i fazilettir.”**

• **“Cüneydi Bağdadi Hazretleri ibadet ve hizmet yolunda çeşitli zahmet ve zorluklarla karşılaştığında seviniyor ve Allah’ a şükrediyordu.”**

- **“Rabbimin, işlerimi zorlaştırmasını; daha çok gayret ve metanet göstererek, mükâfâtımın kat kat artmasını murad ettiğine işaret sayıyor ve teselli buluyorum”** diyordu.

• **“Asıl marifet, yük altında ve hizmet esnasında sadık ve sağlam kalabilmektir. Yoksa çay sohbetlerinde ve edebiyat kürsülerinde kahramanlık satmak kolaydır.”**

• **“İslami cihatta aslolan şekil değil, mana ve maksattır. Zira Bedir Harbi de müşriklerin usûl ve metodlarıyla yapılmıştır. Ama mü’minlerle müşriklerin amaçları tamamen farklıdır.”**

“Şimdi ‘oy ve seçim’ meselesi de inananlar için, haklı davasını en uzak köylere ve en ücra köşelere kadar ulaştırmak, devlet imkânlarını Hakk’ın ve halkın hizmetinde kullanmak için bir vasıta ve fırsattır ve değerlendirilmesi gereken bir ruhsattır.”

• **“Ben gizli bir hazine idim. Bilmek için mahlûkatı yarattım”** mealindeki Hadis-i Kutsi’de bile, cihadın temeli olan tebliğ ve tanıtmaya esasına işaret edilmektedir.”

• **Ancak İslam’ı, bütünüyle (tüm kurum ve kurallarıyla) tebliğe memur ve mecburuz. Zira, İslam’ın bir kısmı İslam değildir. İslam ‘silm’ kökünden bütün insanlık için barış dini ve bereket düzeni demektir.”**

• **“İmanla küfür bir kalpte birleşmez ve barışmaz. Her gece en son kıldığımız vitir namazındaki kunut duasını okurken, Allah’a şu sözü vermeden başımızı yastığa koymuyoruz:**

“Ya Rabbi, facir ve fasık kimselerle bütün bağlarımızı kestik ve Senin dinini yıkmak isteyenleri terk ettik.” diyoruz...

Facir; itikadı bozuk, görüşü batıl olan kişilerdir,

Fasık ise, ameli bozuk, ahlâkı berbat kimseler demektir.

Acaba biz Müslümanlar, Allah'a verdiğimiz bu sözü tutuyor muyuz? Fatiha'da ve Kunut'ta Rabbimize verdiğimiz sözü tutarak, zalim ve hainleri desteklemekten sakınmıyor musunuz?

Tarafımız ve Safımız, Ayarımızı Gösteriyor:

• **“Faraza, bir zaman tünelinden geçirilip Asrısaaadet dönemine ve Bedir tepesine bırakılan kimse, bir tarafta Aleyhisselâtu vesselâm Efendimiz, arkasında iman ordusu, karşı tarafta ise Ebu Cehil lain ve küfür ordusu olduğu halde Bedir harbinin yapıldığını görse;**

1- Hangi bahane ile olursa olsun; Ebu Cehil'in safına katılsa, ona arka çıksa ve alkışlasa; küfrünü ve kötülüğünü açığa vurmuş demektir.

2- Veya “Allah, Hakka yardım etsin” deyip hiçbir tarafa tabi ve taraf olmadan oturup beklese o zaman da münafıklığını ispat etmiş sayılır. Zira bu söz “Hangi taraf haklı, pek bilemiyorum, Hz. Muhammed'in haklılığından da şüphe ediyorum” anlamına gelir.

3- Şayet bu manzara karşısında “Ya Rabbi, Resulüne ve ashabına yardım et” şeklinde dua etmekle yetiniyor ve yerinde duruyorsa, bu halde de fasık (günahkâr ve gayretsiz) bir Müslüman olduğu belirginleşir.

4- Yok eğer, bu durumu görür görmez “Resulüllah'ın ayağına diken batacağına benim gözüme ok saplansın” diyerek yerinden fırlıyor ve bağırsakları çalılara takılsa bile İslam'ın safına katılmak ve Allah yolunda vuruşmak üzere koşuyorsa, o takdirde gerçek bir mü'min olduğunu kanıtlamış birisidir.”

• **“Hak bir olduğu gibi küfür de görünüşte dağınık ve çeşitli olsa da gerçekte o da tek bir karargâha, yani Siyonizm'e bağlıdır.” Bizde ‘Baş başa, baş Allah'a' bağlı Siyonizm'de ise ‘baş başa, baş şeytana bağlı’ prensibi geçerli olmaktadır.**

Siyonizm, Tağut- Şeytan Düzenidir ve “Deccalizm”dir:

• **“Bazı sapık Yahudilerin dünyaya hâkim olma plan ve politikasına Siyonizm denir.”**

“Siyonizm'i bir timsaha benzetirsek bu timsahın üst çenesi komünizm, alt çenesi kapitalizmdir. (Bütün hayvanların alt çenesi hareket ettiği halde, timsahın üst çenesi hareketli olduğu için onu misal veriyorum). Bu iki çenenin (Komünizm ve kapitalizmin) çarpışır görünmeleri düşmanlıklarından değil, aralarına giren avlarını ezmek ve

gövdeyi (Siyonizm'i) beslemek içindir.”

“Bugün artık komünizm tamamen iflas etmiş ve çökmüş, kapitalizm de içinden çürümüş ve yakında çökmeye ve çözülmeye mahkûm hale gelmiştir. Hoca bu konuyu şimdi şöyle izah etmektedir: Siyonizm'i bir timsaha benzetirsek, bunun üst çenesi ABD, alt çenesi AB, gövdesi İsrail, kuyruğu ise işbirlikçi hükümetlerdir.”

• **“NATO ve Varşova Paktları İslam'a karşı yeni bir Haçlı ordularını şeklinde birleşmiştir.”**

• **“Dünyayı ezen sömürü canavarının kalbi Siyonizm, beyni Haçlı Avrupa, sağ kolu Amerika, sol kolu Rusya'dır.” (Komünizmin iflas etmesi ve Sovyetlerin çökmesi üzerine, Putin Rusya'sı Siyonizm'in güdümünden çıkmaya ve mazlumlarla işbirliği yapmaya yönelmiştir.)**

• **“Asrımızdaki zulümlerin baş sorumlusu olan Kabbalist Yahudi şebekesi ve küfür cephesi de gelişmiş ve güçlenmiştir.**

Çünkü Allah-u Teâla yalnız mü'minlerin değil, cümle âlemin ve bütün insanların Rabbidir. Cenab-ı Hak, penisilinin bulunmasıyla mikropların kabuğunu kalınlaştırdığı gibi, yaptıkları zulüm ve melanelere karşılık haklı olarak bütün insanlığın nefretini kazanan, toplu katliamlara maruz kalan ve her yerden kovulan mel'un Yahudi ırkının sapkın kısmına da, binlerce yıllık sabır, gayret ve azimlerinin karşılığını vermiş ve geçici bile olsa dünyada gizli Yahudi imparatorluğunu kurmalarına müsaade etmiştir.”

“Mikroplara karşı, antibiyotik olarak ilk bulunduğu dönemde 5–10 ünite yazılan penisilin, bu mikropları öldürmeye yetiyordu. Ancak mikroplar da belli maksatları icra etmek için vazifeli yaratıldıklarından, insanoğlu penisilini bulunca, bu sefer Cenab-ı Hak mikropların kabuğunu kalınlaştırdı ve penisiline karşı direncini artırdı. Bunun üzerine penisilinin dozu giderek artırılarak yüz, bin, on bin... Derken bugün milyonlarca üniteye ulaşmıştır. Yani penisilinin bulunmasından sonra, mikropların kabuğu öylesine kalınlaşmış ve direnci öylesine artmıştır ki, 60–70 yıl önce 10 vuruşla ölen bir mikrobu bugün öldürmek için; bir milyon kere vurmak gerekmektedir.

İşte dünya Siyonizm'i ve küfür dahi geçen zaman içinde öylesine gelişmiş ve güçlenmiştir ki bu iman ve insanlık mikroplarını tesirsiz hale getirmek için de o nispette gayret, ciddiyet ve kuvvet gerekmektedir.”

Peki, neden şu anda Yahudi hâkim, biz mahkûmuz?

1- Siyonistlerin batıl da olsa, kendi davalarına inancı bizim Al-

lah'ın dinine ve vaadine inancımızdan fazla olduğu için!..

2- Onların şeytani gayeleri uğrındaki gayret ve fedakârlığı bizlerin cihadından üstün olduğu için!..

Siyonist emeller taşımayan, ülkemiz aleyhindeki faaliyetlere karışmayan, başkalarını ezmeyi ve sömürmeyi amaçlamayan, dürüst ve sade Yahudilere karşı hiçbir düşmanlığımız söz konusu değildir. Biz, temel insan haklarına saygı çerçevesinde, herkesle birlikte ve barış içerisinde yaşamaya hazırız ve razıyız.

Hayat; İman ve cihattan ibarettir. Yani Hakka ve hayra inanan ve bu uğurda bütün gücüyle çalışmayan; “canlı cenaze” hükmündedir.

“Evet, hayat; iman ve cihattır.” Bu iki değer ve dinamizme, kim sahip olursa, zaferi onlar kazanacak ve hâkimiyet kuracaktır.

• **“İstanbul’un fethini müjdeleyen Sultan Fatih’i ve askerini öven Hadis-i Şerif, bize cihatla ilgili şu esasları ders vermektedir.**

1- İstanbul’un mutlaka ve kesinlikle fethedileceğini haber vererek, hedefe varmak ve zafere ulaşmak için tam bir iman, azim ve ümit sahibi olmamız hususuna,

2- Fetih ve zafer için mutlaka ehil bir komutanın lüzumuna,

3- O komutanın da askersiz olamayacağına, ordu düzeni ve disiplinine girmeyen kalabalıkların zafere ulaşamayacağına işaret etmektedir.

Sonuç: “Kâbe’yi yıkmaya gelen Ebrehe’nin filleri, sahiplerini ezdiği gibi, bugünkü zalim devletlerin uçak, gemi ve tank filoları da birbirini ezecek ve sahiplerini yiyecektir.”

Ve artık vakit tamamdır.

“İstanbul’da, İslam ülkelerinin çok değerli devlet erkânı ve ilim erbabıyla yaptığımız bu D-8’ler toplantısı, siyonist ve emperyalist güçlerin, dünyayı sömürme ve sindirme hâkimiyetlerine aldıkları Yalta anlaşmasının rövanşidir.”

Erbakan Hoca’nın Yazdığı Kitaplar:

Türkçe veya yabancı dilde yazdığı kitaplar kadar, yaptığı çeviri kitaplar da oldukça fazla bir yekûn tutmaktadır. O yüzden eğer bir “*Erbakan Kitaplığı*”ndan bahsediyorsak, bunu; Türkçe yazdığı kitaplar, yabancı dilde yazdığı kitaplar ve Türkçe’ye çevirdiği kitaplar olmak üzere üç bölüme ayırabiliriz. Tabi buna bir de birbirinden değerli konferanslarının metinlerinden oluşturulan kitapları da eklediğimiz zaman, tahminimizin çok ötesinde bir kitaplıkla karşı karşıya kalırız.

Erbakan Hoca özellikle ilk dönemlerde hem kendi alanı ile alakalı

yeni kitaplar yazarken, hem de çeşitli konularda birçok kitabı Türkçe'ye kazandırmıştır. “*Mukaddesatçı Türk'e Beyanname*” gibi gerçekten ilgi çekici kitaplarının yanı sıra, teknik alanda da birçok eseri bulunan Erbakan Hoca toplamda altmış kadar esere kendi imzasını atmıştır. Başka isimler altında yazdığı sanıldığı ve dünyayı sarstığı kitapları ise bunların dışındadır.

Genç bir delikanlı iken, yani 1957 yılında yazdığı, tez konusu olan ve Teknik Üniversite Matbaası'nda bastırıldığı; “*Diesel motorlarında tutuşma gecikmesi hakkında yeni araştırmalar*” kitabı Erbakan Hoca'nın bastırıldığı ilk kitaptır. Yine, bu yıl içerisinde birçok çeviri kitaba da imzasını atmıştır.

1959 yılında bu defa daha genel bir başlıkla “*Motorlarda Tutuşma*” ismi ile yeni bir kitap daha yayınlayan Erbakan'ın bu kitabını da Yenilik Basımevi basmıştır. 1962, Şehir Matbaasına bastırıldığı; “*Motor maksatlarına göre yakıtların tutuşma özelliklerinin tayini hakkında aliv metodu*” kitabı Erbakan Hoca'nın bu alanda yazdığı ilk kitaplardandır.

Tabi “*Aehnlichkeitstheorie und dimensionlose Kenngrößen bei der: Aerothermochemie*” ismi ile 1964 yılında Almanca olarak Matbaa Teknisyenleri Basımevi tarafından yayımlanan kitabını da zikrederek, bu dönemlerin Erbakan Hoca için hayli verimli geçtiğini belirtelim. Çünkü yine 1964 yılında bu defa “*Isı yayılımı*” adı ile Hulki Erem ile ortak yeni bir kitap daha çıkartmıştır ve bu kitabı da Berksoy Matbaası basmıştır.

İlk yıllarda genelde teknik alanda eserler veren Erbakan, 1969 yılında sosyal meselere eğilmiş ve Tan Matbaasından “*Mukaddesatçı Türk'e Beyanname*” ismi ile yeni bir kitap daha çıkartmıştır

Bu arada tüm yurdu konferanslar vererek gezmeye de başlayan Erbakan, 1970 yılında Konya Denizkuşları Matbaasından “*Müsbet İlim ve İslam*” adı ile kapsamlı bir kitap çıkartır. Bu kitap ilerleyen yıllarda farklı yayınevleri tarafından onlarca defa basılmıştır.

Tabi aynı yıl içerisinde İzmir İstiklal Matbaasında basılan ve İzmir Gençlik Teşkilatı'nın yayınladığı “*İslam ve İlim*” ismi ile yayınlanan kitabı da mutlaka belirtmek gerekmektedir.

1971 yılında farklı konferansları derlenmiş ve ayrı ayrı kitaplar halinde yayınlanmıştır. Bunlar; “*Mecliste Ortak Pazar*”, “*Türkiye ve Ortak Pazar*” ve “*Erbakan 1. Kongre'de*” kitaplarıdır. Bu kitaplar İstanbul Fatih ve İzmir İstiklal Matbaalarında basılmıştır.

1973 yılında Hüsamettin Akmumcu ile birlikte hazırladığı; “*Milli Görüş ve anayasa değişikliği*” kitabı ile “*Mecliste Milli Görüş açısın-*

dan üçüncü beş yıllık planın tenkid” kitapları Sler ofset ve Furkan yayınları tarafından bastırılmıştır. Erbakan Hoca yine 1973 yılı içerisinde Maxime Rodinson’un “*Muhammed’in İzinde*” adlı kitabını Türkçe’ye çevirip Özdemir Basımevi’ne bastırmıştır.

1974 yılında Erbakan Hoca’nın vermiş olduğu çok önemli konferanslar derlenmiş ve kitaplaştırılmıştır. “*Doğu’da batıda ve İslam’da kadın*”, “*Sanayi davamız*” ve “*İslam ve ilim*” isimleri ile yayınlanan bu konferanslar Fetih Yayınevi tarafından bastırılmıştır.

1975 yılında Abdullah Lelik ile beraber hazırladığı ve Dağarcık Neşriyat ve Dağıtım’ın bastığı “*Milli Görüş Temel Görüş*” kitabının hemen akabinde bu defa Dergâh Yayınlarından “*Milli Görüş*” adı ile de bir kitap çıkartmıştır. 1976 yılında Başbakan yardımcısı olan Erbakan Hoca, mecliste yaptığı konuşmalarla inanan yürekleri rahatlatmaktadır ve birçok konuya eğilmektedir. Bu dönemde özellikle mecliste yapmış olduğu birbirinden değerli konuşmaları kitaplaştırılmış ve yayınlanmıştır. Bunlar; “*Materyalizm ve Maneviyatçılık*”, “*Türkiye’nin sanayileşmesi*”, “*Erbakan diyor ki*”, “*Ağır sanayi*” ve “*Başbakanlık bütçesi üzerindeki tenkitlere cevaplar*” kitaplarıdır. 1979 yılında 4. Beş Yıllık Plan hakkında Millet Meclisinde yaptığı konuşması da kitaplaştırılan Erbakan Hoca, darbe ve cezaevi yılları nedeni ile uzun bir süre yeni eser yazamamıştır. Bu süreçte Refah Partisi’nin de kurulmuş olması, bu süreyi daha da uzatmıştır. Fakat 1991 yılında güncel ve çok önemli bir mesele ile alakalı kitabı ile Erbakan Hoca yine önemli analizlerde bulunmuştur. 1991 yılında Rehber Yayınlarından; “*Körfez krizi emperyalizm ve petrol*” adı ile yeni bir kitap yayınlatan Erbakan, 1991 yılında bu defa Semih Ofset’ten “*Türkiye’nin meseleleri ve çözümleri*” adlı yeni bir kitabı daha çıkarmıştır. Tabi “*Körfez krizi emperyalizm ve petrol*” ve “*Türkiye’nin meseleleri ve çözümleri*” kitaplarının birçok yayınevi tarafından farklı baskıları yapılmıştır. Yine Semih Ofset tarafından Erbakan Hoca’nın basın toplantıları da bu yıl içerisinde birçok defa basılmıştır.

Erbakan Hoca tüm diğer çalışmalarından ayırabildiği vakitler içerisinde bu defa Kenan Evren’e cevaben; “*Kenan Evren’in anılarında-ki yanılıgılar*” adı ile Rehber Yayınlarından bir kitap daha çıkartmıştır.

Erbakan Hoca vakitlerini hesaplı ve dolu dolu yaşamaktadır. Bu yüzden tüm teşkilat çalışmalarının yanı sıra Türkçe ve Yabancı dillerde birçok yeni kitap daha yazmaktadır. “*The just economic system*”, “*Heovy industry in Turkey (Türkiye’de Ağır Sanayi)*” adları ile yabancı dilde yayınladığı kitaplarının yanı sıra “*Ekonomik durumu-muz*” gibi kapsamlı kitaplar ve onlarca konferanstan derlenmiş kitap-

larda yayınlamaktadır. Sadece 1993 yılında Refah Partisi 4. Büyük Kongresi'nde yapmış olduğu açılış konuşması bile Gümüş Matbaası tarafından basılmış ve büyük ilgi görmüştür.

1996 yılında da Başbakan olan Erbakan Hoca'nın hemen bütün basın toplantıları ve konuşmaları kitaplaştırılmış, 28 Şubat'ın hemen akabinde, yine Erbakan Hoca'nın yazdığı "*Refah Partisi savunması*" da Fast Yayıncılık tarafından yayınlanmıştır.

Erbakan Hoca, 2002 yılında bu defa Milsan'dan "*Türkiye ve ekonomi*" ismiyle yeni bir kitap daha çıkartmıştır.

Bu arada Bilkent Sakarya salonunda veya ATV'de yapmış olduğu "*Türkiye'nin kurtuluş yolu*" gibi birçok konuşması da 2002 ve 2005 yılları arasında çeşitli yayınevleri tarafından yayınlanmıştır. Tabi "*Milli çözüm ve 40 proje*" gibi kitapları da atlamamak gerekiyor. Aslında Erbakan Hoca'nın bu süreçte bir o kadar da çeviri eser yayımladığını görmekteyiz.

1957 yılında Yenilik Basımevi'nde bastırıldığı "*Büyük gemi diesel motorlarında yeni gelişmeler*", P. Schuler'den çevirdiği; "*Demiryolu arabalarında kullanılan diesel motorları'nın inkişaf istikametleri*" kitabı ve Josef Bradik'ten çevirdiği; "*Segmanların teknolojisini*" kitapları Erbakan Hoca'nın bastırıldığı ilk çeviri kitaplarıdır.

1958 yılında E. Flatz'tan çevirdiği; "*Teknik konstruksiyonun küçük felsefesi*" ve yine E. Flatz'tan çevirdiği; "*Motorun doğduğu yer*" adlı kitapları İstanbul Alparslan Matbaası tarafından bastırılmıştır.

1959 yılında "*Havayla soğutmalı diesel motorları konstruksiyonunun özel problemleri*" adı ile Otto Cordier'den bir eseri Türkçe'ye çeviren Erbakan bu defa 1959 yılında Otto Kraemer'den; "*Motorların yapısı ve hesabı*" isimli eseri de Türkçe'ye çevirmiş bulunmaktadır.

Erbakan için 1965 yılı oldukça verimli geçmiştir. Çünkü bu yılda A. Beckers'ten; "*Bir sıkıştırma apartında yakıtların kendi kendine tutuşma özelliklerinin araştırılması*", H. Stemann'dan; "*Benzin motorunda detonasyon esnasındaki kendi kendine tutuşma olayı hakkında araştırmalar*", yine H. Stemann'dan; "*Hava ile soğutmalı iki zamanlı Diesel motorunun inkişaf çalışmaları*" adlı eserleri Türkçe'ye çevirmiş ve Yıldız Teknik Üniversitesi Matbaasında bastırmıştır.⁹⁶

DÜNYASINI DEĞİŞTİRMEYEN, DÜNYAMIZI DEĞİŞTİREN ŞAHSİYETİN SON ÖĞÜTLERİ

O seksen dört yaşında, birçok hastalık ve sıkıntı durumunda ve bin türlü hıyanet ve haksızlık karşısında bile il il dolaşip koşuyordu ve saatlerce konuşuyordu. Tüm şeytani güçler, işbirlikçi kesimler ve maalesef partisindeki parazitler niye acaba halâ Onunla uğraşıyordu?

Evet, işte son ziyaretlerinin birinde İzmit'teki iftar sohbetinde de yine coştukça coşuyordu... Ama ne parti içindeki parsa kavgalarına, ne piyon takımının politika kahpelik ve kaypaklıklarına, ne de yaklaşan referandum pazarlıklarına hiç değinmiyordu. Bunları önemli ve öncelikli konu olarak görmüyordu. O yüksek imani hakikatlere ve gerçek insani hedeflere değer veriyor, değişmez doğruları dile getiriyordu.

Kimileri, seksen beşine dayanmış bu Zatın "artık dünyasını değiştirmeye yaklaştığını" düşünüyordu. Oysa bize göre "O, DÜNYAMIZI DEĞİŞTİRMEYE, ADİL BİR DÜNYA DÜZENİ İLAN ETMEYE VE BÜYÜK DEVRİMİNİ GERÇEKLEŞTİRMEYE HAZIRLANIYORDU!"

Ve tabi bu yüzden bütün şeytanlar Ona hücum ediyor, bütün şarlatanlar Ona havlıyor ve bütün sütü bozuk şaşkınlık Onu hedef alıyor ve kutlu yolunu tıkamaya çalışıyor.

Şiir

**"Kim ki dünyacıdır, ahiret davası yoktur
İstismarcıdır; münafığın, devası yoktur.
Bedavadan hava atanlar, ucuz kahraman
Mü'minlerin Mevlâ'sı vardır, hevası yoktur..."**

Şimdi can kulağıyla Onu dinliyoruz:

Bu mübarek günde ramazan sohbeti olarak, konuşacağımız kolların başında her zamanki gibi önce temel esaslarımız gelmektedir.

Türkiye'de halen 60 tane parti vardır. Fakat Saadet Partisi Millî Görüş'ün temsilcisi olarak bu partilerden tamamen farklıdır. Çünkü

Saadet Partisi bu milletin aslıdır, özüdür, inancıdır, tarihidir, ruh köküdür, kendisidir. Öbür partiler ise taklitçidirler ve işbirlikçidirler. Saadet Partisi Milletimizin inancını temsil etmiş olduğu için “temel esaslara” sahip olan bir partidir. Öbürlerinin hepsi dış güçlerin kontrolünde, dış güçlerin etkisi altında, bizim milletimizle ilgisi bulunmayan düşüncelerin peşinde koşan ve hiçbirinin saadet getirmesi mümkün olmayan kuruluşlardır. Bu itibarla 60 parti bir tarafa, Milli Görüş Saadet Partisi bir tarafadır. Sizler işte bu Saadet partisinin temsilcileri olarak, Türkiye’imizin değil sadece, bütün insanlığın kurtarıcılarıdır.

Bizim iki türlü temel esasımız vardır:

1- Ana temel esaslarımız ki, bunlar inancımızdan doğmaktadır.

2- Bir de bu ana temel esaslarımızın uygulama esasları vardır, bunlar da inancımızdan kaynaklanmaktadır. Yani Ahmet’in, Mehmet’in fikri ve şahsi görüşü değildir. İnancımızın gereğidir ve bunlar insanlığın kurtuluşunun tek çaresidir. Bu esaslara sarılmadan kurtulmak, saadete ulaşmak mümkün değildir.

Bunları ispatlayan dört gerçek şunlardır:

a) Bizzat Cenabı Allah Ayeti Kerimesiyle bunları emir buyuyor.

b) Adem Aleyhisslamdan beri bütün tarih bu gerçekleri ders veriyor.

c) Akıselim ve idrakimiz söylüyor. Eğer bu esaslar dışında kurtuluş yolu olsaydı, bu esasların ayrıca insanlara bildirilmesine lüzum olmazdı.

d) Coğrafya bunu ispat ediyor. Bu esaslardan ayrılan kavimler nasıl helak olmuşlar, dev bir laboratuvar gibi bunu bize gösteriyor.

Kim saadet istiyorsa bu esaslara sarılması lazımdır. Bu esaslar vardır, bizim vazifemiz bunları öğrenmek ve bunlara uyarak yaşamaktır. Kurtuluş ve saadete ancak böylece ulaşılabilecektir. İşte bundan dolayıdır ki kurtuluş ancak Milli Görüş’tedir, Saadet Partisindedir. Diğer partileri gördünüz, 80 seneden beri üst üste, alt alta, yan yana geldikleri halde hiçbir memleket meselesini çözememiştir. Allah’ın en çalışkan insanların, en büyük nimetler verilmiş olan ülkesinde bugünkü felaket ve sefalet içerisinde yaşamak, onların yanlış yollarının bir neticesidir. Bütün ıstıraplar onlar yüzünden çekilmektedir. Bundan dolayıdır ki, bir an evvel Milli Görüş’ü iktidara getirmek, sadece Türkiye’yi

kurtarmak değil, bütün insanlığı kurtarmak demektir.

Nedir bu temel esaslarımız, uygulama esaslarımız?

Bizim Milli Görüş olarak öbürlerinden farkımız şuradadır:

Bu farkı görmek istiyorsan şu pencereden başını uzat, şu gökyüzüne bir bak. Ne görüyorsun? Sonsuz bir gökyüzü. Yaratıldığından beri ışığı henüz küre-i arza gelmemiş yıldızlar vardır. Bu ne muazzam ve muhteşem bir kâinattır. Kaldı ki, Cenabı Allah bir tek gökyüzü yaratmamış, yedi kat gökyüzü yaratmıştır. Bu ne büyük bir azamettir düşününüz. Işık bir saniyede 300 bin kilometre hızla gittiği halde milyarlarca senede ve sadece birinci kat gökyüzünde bir ucundan bir ucuna erişilemiyorsa, bu Yüce Rabbimizin sonsuz kudretinin ve kusursuz sanat eserinin azametini ortaya koymaktadır.

Yedi kat gökyüzünün her biri, bir üstekine göre sahradaki bir yüzük kadardır. Bu kadar mı? Hayır:

Yedi kat gökyüzünün üzerinde Cenabı Allah Arş'ı yaratmıştır. Arifler buyuruyor ki, Arş'in önünde yedi kat gökyüzünün hepsi, Büyük Sahra çölüne düşmüş bir küçük yüzük kadar kalır. Bu kadar mı? Hayır. Arş'in da üzerinde Kürsü'yü yaratmıştır. Yine arifler buyurur ki Kürsü'nün önünde Arş'in hepsi çöle düşmüş bir yüzük kadar kalır. Aman Ya Rabbim, bu ne muazzam, bu ne sonsuz ve muntazam bir büyüklüktür. Bunları görüp idrak ettikten sonra oturup Fener-Galatasaray maçını konuşamayız. Ne yapacağız? Biz insanız. Bana bak arkadaş bu gökyüzü niye yaratılmış? Bunun niyesini bilmeden ruhen rahata ulaşmamız ve imani huzura kavuşmamız imkânsızdır. Peki, niçin yaratılmış? Bunun cevabını biz veremeyiz, Cenabı Allah veriyor: "Ben bir gizli hazineydim, bilinmeyi murat ettim, onun için bu harika âlemleri var ettim, bu kâinatı yarattım" buyuruyor.

Şimdi, şurada yerin altında bir hazine bulunsa, ama kimsenin bu hazineden haberi olmasa; burada da bir hazine olsa ve kendisini bilecek mahlûkat yaratılsa, elbette buradaki daha üstündür, çünkü bilinmemek bir noksanlıktır. Cenabı Allah en üstündür, en mükemmeldir, öyleyse O'nun yüceliğinden dolayı böyle bir kâinat yaratması Zatını, sıfatlarını, in'am ve ikramını bizlere tanıtmaları lazımdı, ondan dolayı bu kâinat yaratılmıştır.

Bir daha tekrar ediyorum, yüceliğinden dolayı böyle bir kâinat yaratılması lazımdı, ondan dolayı bu kâinat yaratıldı.

O öyle olduğu için, bu böyle oldu.

Bu kâinatın içersinde, sayısız mahlûkat bulunmaktadır. Yıldızlar, kimyasal maddeler, nebatlar, hayvanlar, canlılar, cansızlar ve insan-

lar vardır. Ve insan diğerlerinden farklı ve faziletli kılınmaktadır. Biz her şeyden evvel şu beş tane soruların cevabını vermek durumundayız.

Biz neyiz? Kendimizi tanıyalım.

Kimiz? Nasıl bir mahlûkuz bilelim.

Ne yapıyoruz? Bunu bilelim.

Niçin yapıyoruz? Bilelim.

Nasıl yapmalıyız? Bilelim.

Bu soruların birincisinin cevabı: işte bu sonsuz kâinattaki yaratılmış sayısız mahlûkattan bir zerreyiz, yani maddi varlığımız olarak bir hiç hükmündeyiz. Amma eşrefi mahlûkat olarak var edilmişiz. Bütün yaratılmış olanların içinde en keremlisi ve en şerefli olarak seçilmişiz.

Cenabı Allah insanlara en şerefli mahlûk olarak, tam yedi tane paha biçilemez meziyet vermiştir:

1- Birinci meziyet “eserden müessire intikal kabiliyetidir.” Hayvanlara ve nebatlara böyle bir kabiliyet verilmemiştir. Bu ne demektir? Ben bir resme baktığım zaman, bu resmi yapan ressamı görmediğim halde, bu ressam olgun mu, çocuk mu? Sinirli mi, huzurlu mu? Onu bile sezerim. Çünkü “eserden müessire intikal kabiliyeti” yani her biri harika sanat eserleri olan varlıklara bakıp bunların Yüce Yaratıcısını bilip takdir etme ve önünde hürmet ve minnetle eğilme yeteneği bize verilmiştir. Nebat ve hayvanlar bunu yapamazlar. Bu kabiliyet bize niçin lütfedilmiştir? Çünkü Cenabı Hak buyuruyor ki **“Ben insi ve cinni ancak beni tanısinlar ve bana ibadet yapsınlar diye yaratım.”** Ya Rabbi Seni göremiyoruz ki, nasıl tanıyacağız? Niçin Rabbimizi göremiyoruz? Çünkü görmeye yapımız müsait değildir, dayanamayız. Musa Aleyhissaleem “Ya Rabbi Seni görmek istiyorum” dedi. Cenabı Hak önce nalinlarını çıkar, sonra karşığı dağa bak diye hazırlıklar yaptırdıktan sonra, karşığı dağa tecelli edince, dayanamadı, kelime-i şahadet getirdi, secdeye kapandı. İnşallah Rabbimizi cennete göreceğiz. Yapımız değişecek, orada buna tahammül edecek hale geleceğiz ve Rabbimizi seyredeceğiz. Peki, göremediğimiz halde Rabbimizi nasıl tanıyacağız? İşte Rabbimiz önümüze kâinat eserini koymuş. Bu kâinata ibretle bakın, sizi insan olarak yarattım, eserden müessire intikal kabiliyetiyle donattım. Bu esere bakarak, onun sahibini, sanatını, yani benim Zatımı ve sıfatlarımı tanıyın diye bu kâinatı önümüze koymuştur. Bu kâinata baktığımız zaman, biz Rabbimizin 99 Esmâ-ül Hüsnâsını görüp hayret ve hayranlık duyuyormuz. Bu muazzam kâinatı hiç yoktan yaratmak kudretine sahip

olan elbette her istediğini yapar, her şeye kadirdir. “Kün” der olur. Amenna ve saddakna.

Allah'ım bu kâinatın her yerini Sen çok muntazam yaratmışsın, hiçbir eksiğini, noksanını bırakmamışsın. Şurada da müteahhidin malzemesi yetmemiş de burayı da idare edivermiş, sen o tarafa bakma, orada çatlak var, şu tarafa bak diyeceğimiz hiçbir uyumsuzluk var mı? Hayır, her şey muhteşem ve mükemmel, öyleyse Ya Rabbi Sen de mükemmelsin. Eksiklikten, noksanlıktan münezzehsin, Kemal sahibisin Sübhanallahil azim. Bizim gibi basit kullar gökyüzüne yani kâinata baktıkları zaman Rablerinin Esmâ-ül Hüsnasının 99 tanesinden sadece bu üç dört tanesini idrak ederler. Arif olan insanlar ise baktıkları zaman 99 Esmâ-ül Hüsnadan hepsini idrak ederler. Ve Rabbimizi böylece tanıma fırsatını elde etmiş oluyoruz. Eserden müessire intikal kabiliyeti bize verildiği için. Bu hayvanlara ve nebatlara verilmediği için hayvanlar ve nebatlar Rabbimizi tanıyamazlar.

2- Biz hayvan ve nebatlardan daha mükemmel bir varlık olarak yaratılmışız. Bize verilen dört meziyetten dolayı.

a) Biz doğruyla yanlış ayırabiliyoruz, hayvanlar bunu ayıramazlar. Doğruyla yanlış ayırabildiğimiz için bizim ilmimiz var. Hayvanların ilmi olmaz. “Şu geçen kediyi görüyor musun, çok büyük bir âlimdir ha” diyene rastlanmaz. Kedi doğruyla yanlış ayıramadığı için ilmi olmaz âlim de olamaz. Bu insanlara verilmiş bir nimettir.

b) Biz güzelle çirkini, iyiyle kötüyü ayırıyoruz, hayvanlar ayıramaz. Onun için bizim dinimiz ve ahlakımız var. Hayvanların dini ve ahlakı olmaz. “Şu kediyi görüyor musun, çok sofudur, bugün sabaha kadar tespih çekti” diye konuşulmaz. Çünkü kedi iyiyle kötüyü, güzelle çirkini ayıramaz. Ayıramayınca da dini ve ahlakı olamaz.

c) Biz faydalıyla zararlıyı ayırabiliyoruz, hayvanlar ayıramaz. Onun için bizim ekonomimiz var, hayvanların ekonomisi yoktur. Siz kedilerin asırlardan beri mama yedikleri halde kendilerine bir parfüm ya da yorganın yanında mama atölyesi kurduklarını gördünüz mü? Niye kuramıyor, ne yaparsam benim için faydalı olur? Ayıramıyor, Allah o kabiliyeti vermemiş. Vermediği için mama atölyesi kuramaz. Bunu insanlara vermiş, insanlar bunun için ekonomi sahibidirler.

d) İnsanlar zulümle adaleti ayırabilir, hayvanlar ayıramaz. İnsanların hukuk ve siyaseti vardır, hayvanların hukuk ve siyaseti yoktur. Bu dört tane meziyetten dolayı biz hayvan ve nebatlardan üstün kılınmışız. Kaç tane nimet oldu. Beş.

1- Eserden müessire intikal etme kabiliyeti, bir.

- 2- Doğruyla yanlış ayırma kabiliyeti, iki,
- 3- Güzel çirkin, iyiyle kötüyü ayırma kabiliyeti, üç,
- 4- Faydalıyla zararlıyı ayırma kabiliyeti, dört,
- 5- Zulümle adaleti ayırma kabiliyeti, beş.

6- Nimetler bu kadar mı hayır. Biz eşrefi mahlûkatız, meleklerden bile üstün yaratılmışız. Ne olmuşta meleklerden üstün kılınmışız? Çünkü melekler Cenabı Hak ne emrederse otomatikman onu yapıyorlar. Robot gibidirler. Bize gelince bize irade-i cüziye verilmiş. “Bak kulum ben sana doğruyla yanlış kavrama kabiliyeti verdim. Doğruyla yanlış bildirdim. Bu hayır, bu şer gösterdim. Şimdi seni serbest bırakıyorum” diyor. İstersen kendi iradenle hayra hizmet et, iyi insan ol, mükâfatını bul. İstersen kendi iradenle şerre hizmet et, kötü insan ol cezanı çek” buyrulmuş ve serbest bırakılmışız. Neden? Eğer biz de robot gibi olsaydık sevap kazanma şerefimiz olamazdı. “Kulum kendi iradesiyle hayrı seçtiği için onu mükâfatlandırmam lazımdır, buna layıktır” diyebilmek için bize irade-i cüziye vermiştir. Ve böylece de meleklerden üstün olmuşuz.

Şimdi ben sizinle konuşurken şu kapıdan içeriye Arçeliğin maskotu olan küçük robotun yerine, uzun boylu bir yakışıklısı girse, karnındaki makinelerle takır takır takır yürüyüp gelse, şu su bardağını şuraya koysa, dese ki: “efendim ben sizin hizmetkârınızım, dışarıda oturuyorum suyunuzu getirdim”, neyle söylüyor, karnındaki teyp ile “başka bir emriniz varsa şu zile basın kâfidir, hemen koşar gelirim, afiyet olsun” dese, kibarlığından dolayı da geri geri yürüyerek çekilse, bu vaziyeti görünce ne yaparım? Çok af edersiniz “ulan vay canına be, şu Japonları görüyor musun, herifler amma robot yapışlar ha...!” derim. Yani robotu değil, Japonları methediyorum, onu yapanları hatırlayıp takdir ediyorum. Onun için robot olmak marifet değildir. İrade-i cüziye almış mesul ve mükellef kılınmış olmak marifettir.

7- Bu kadarla da kalmamış, Cenabı Hak bir yedinci nimet daha vermiştir. Nedir o? İslam. Bize aynı zamanda saadet yolunu da göstermiştir. Bu sadece insanlara verilmiştir. Cenabı Hak “Ben size doğrularla yanlışları ayırma kabiliyeti verdim, ama hangi doğru sizi sadete götürür siz bunu bilemezsiniz. Ben yaptığımı eksik yapmam, Kemal sahibiyim, nimetimi İslam’la tamamlıyorum” buyurmuş, böylece bize yedi tane müstesna nimet bahşetmiştir. Bunları şimdi niçin konuşuyoruz? “İyi çok teşekkür ederiz, bize bu nimetleri vermiş, ne iyi etmiş, hadi gel şimdi Fener-Galatasaray maçını konuşalım” diye-

meyiz. Neden? Bana bak arkadaş, sen bu nimetleri aldın, ama bu nimetlere karşı herhangi bir ücret, bedel ödedin mi? Yok. Peki, bunlar Allah'ın lütufları, bu lütuflar teşekkürü gerektirmez mi? Öyleyse biz avans almış müteahhit gibiyiz. Rabbimize teşekkür etmek mecburiyetindeyiz. Nasıl teşekkür edeceğiz? Onu biz bilemeyiz, Kendisi gösteriyor, Kitabındaki farzları eda ederek teşekkür edeceğiz. Kitabındaki emir ve yasakları yerine getirerek kulluğumuzu göstereceğiz. Peki, bize en fazla verdiği emir nedir? Cihat edin, cihat edin, cihat edin! denilmektedir.

Cihat etmek ne demektir?

Bütün insanlığın saadeti için, sadece Müslümanların değil, bütün insanlığın saadeti için, yeryüzünde Hak ve Adalet nizamının kurulması gayesiyle, hep beraber, disiplinli bir topluluk ve teşkilat düzeni içinde çalışma gayretine cihat farzı derler. Yani Rabbimize şükretmek ve nimetlerinin hakkını ödemek için cihat edeceğiz, cihat edeceğiz, cihat edeceğiz. Bütün insanlığın saadeti için gayret göstereceğiz. Bundan dolayı, şu yaptığımız çalışmaları keyfi olarak sürdürmüyoruz. Aldığımız nimetlere şükür olsun diye yapıyoruz, yapmaya mecbur olduğumuz için yapıyoruz. Bu inançla yaptığımız içindir ki, öbürlerinden farklıyız. Milletvekili olayım diye değil, ihale alayım diye değil, oğluma iş bulayım diye değil, reklâm olayım, hava atayım diye değil, Allah'ın bütün kulları saadet bulsun ve Rabbimiz bizden razı olsun diye bu çalışmayı yaptığımızdan dolayı, bu davanın yeri başkadır, kıymeti başkadır, öbürleriyle mukayese kabul etmez. Bundan dolayı Milli Görüş başka, işbirlikçi ve taklitçi görüşler başkadır. Onlardan hayır gelmez. Onlar saadet getiremezler. Tarih, coğrafya, aklımız, bizzat Cenabı Hakkın kendi ayetleri bu gerçeği apaçık göstermektedir. Bundan dolayıdır ki, saadet için mutlaka Hak ve Adalet nizamının kurulması lazım gelir. Bu da insanların çalışmasıyla mümkündür, cihat etmesiyle mümkündür, işte bu görevin ifası en büyük ibadettir, insanlara yapılacak en büyük iyiliktir. Bizim kliplerimiz var, Afrika'daki açları gösteriyor, faizci kapitalist nizam bu açları öylesine sömürmüş ki, adamın açlıktan kolu kalkmıyor, biz o insan da insan gibi yaşasın diye çalışıyoruz, sadece kendi ülkemizde çöplükten yiyecek toplayanlar kurtulsun diye değil, bütün insanlık huzur bulsun diye çalışıyoruz, ecdadımız da böyle çalışıyordu. Ecdadımız Moğol istilasından önce saadet medeniyetini kurmuştu, bu istila ile her şey tarumar oldu, ama hemen arkasından ecdadımız tekrar toparlanıp doğruldu. Timur istilasından sonra bir kere daha kuruldu, Cihan Harbinden sonra bir kere daha kuruldu, şimdi tekrar ırkçı emperyalizm

insanlara zulmediyor, başta Müslümanlar olmak üzere, her yerde en büyük facialar yaşıyor, bütün insanlığın bunlardan kurtulması için o ecdadın ahfadı olarak, bizim çalışarak yeniden yeryüzünde Hak ve Adalet Nizamını kurmamız gerekiyor. İşte biz bundan dolayı çalışıyoruz, bundan dolayı öbürlerinden bir tanesi değiliz. Biz bütün insanlık için çalışıyoruz, ibadet aşkıyla çalışıyoruz, en büyük hayrı işliyoruz. Allah bizi bu yoldan ayırmasın.

Bizim temel esasımız iki tanedir:

Biri: Bu saadetin tesisi için nasıl bir Nizam kurulması gereklidir?

Diğeri: Bu nizamın kuruluş aşamasının uygulamasında nelere dikkat edilecektir?

Birisi temel esaslarımız, öbürüsü uygulama esaslarımızdır. Ecdadımız asırlar boyu bunları uygulamış, insanlara saadet dünyasını yaşatmıştır. Şimdi biz de bu esasları öğrenip bunları uygulamak zorundayız. Bunlardan saparsak saadeti bulamayız. Saadet için mutlaka bunları öğrenip tatbik etmek durumundayız.

Bak Türkiye'de 60 tane parti var, 80 seneden beri üst üste, alt alta gelip uğraşıyorlar, ama saadet getiremiyorlar, getiremezler. Napolyon dünyaya hâkim oldu, kudretiyle her şeye hâkimdi, ancak saadet getiremedi. Neden? Çünkü bizim temel esaslarımıza uyulmadan saadet gelmez de onun için. İşte bu ne kadar büyük bir şerefse, bu Hak yolda çalışmak ta o derecede de büyük bir mesuliyettir. Çünkü bütün insanlığın saadeti bizim bu çalışmalarımıza bağlıdır.

Biz bu temel esaslarımızdan vazgeçemeyiz. Bunlardan vazgeçersek ifsada çalışmış oluruz, hayır yerine şerre hizmet etmiş oluruz ve insanlığa iyilik değil kötülük getiririz. Bundan dolayıdır ki, bu temel esaslarımızı muhafaza, uygulama esaslarımızı muhafaza bizim en önemli görevimizdir. Bizi diğer partilerden farklı, diğer görüşlere üstün kılan da işte bu temel esaslarımızdır, işte bu inancımızdır. El-hamdülillah. İnsanlığın kurtuluşu da bu esaslara bağlıdır.

Şimdi bu açıklamaları yaptıktan sonra baştan sorduğum beş tane sorunun cevabını birer kelimeyle veriyorum.

Biz neyiz?

Azametinden, yüceliğinden dolayı, mevcudiyetini, vahdetini ve kudretini göstermek için yaratılmış olan bu kâinattaki sonsuz mahlûkatın içinde bir zerreyiz, aciz ve zaif bir mahlûk yerindeyiz.

Kimiz?

Bir mahlûkuz, ama eşrefi mahlûkatız, bütün mahlûklar içerisinde en şerefli olarak var edilmişiz.

Ne yapıyoruz?

Allah bizi yerde sürünen bir yılan olarak ta yaratabilirdi, öyle yaratmamış, insan olarak yaratmış, bu nimetleri vermiş, şimdi bu nimetlere şükür vazifemizi yapıyoruz, kulluk vazifemizi yerine getiriyoruz, keyfimizden, öyle hoşumuza gittiğinden değil, kulluk ve teşekkür borcumuz olduğu için mükellefiyetimizi yerine getiriyoruz. Bu inançla çalışıyoruz.

Niçin yapıyoruz?

Çünkü nimetleri peşin almışız, Rabbimize borçlanmışız, teşekkür borcumuzu ödüyoruz.

Nasıl yapmalıyız?

Bu çok mühim bir konudur. Bu yapmış olduğumuz çalışmanın adına Araççada cihat denir. Cihat demek cehdü gayret göstermek demektir. Niçin? Bütün insanlığı saadet ve selamete erdirmek ve böylece Rabbimizin rızasını elde etmek için cehdü gayret göstermektir. Namaz Kur'an-ı Kerim'de kırk yerde emredilmiş, cihat beş yüzden fazla yerde emredilmiştir. Niçin? Cihat; bütün insanlığın saadeti için yapılan çalışmadır, o sebepten dolayı Müslüman olmak iyi insan olmak demektir, "hayrun nas, men yenfaun nas" insanların hayırlısı başkasına faydası dokunandır, iyi insan olmamız için başkalarına faydalı olmalıyız, en büyük fayda da Hak nizamı kurup insanlara hakkını vermek, herkese saadet getirmek, yani cihat etmektedir.

Bu vazifenin altı tane özelliği vardır: Cenabı Hak bize bunu şükretmemiz için emretmiştir.

Birincisi; en fazla emrolunan farz cihat farzıdır.

İkincisi; diğer farzlar bir zamana bağlanmış. Sabah namazı kılin denmiş, vakti vardır. Hacca gidin denmiş, Zilhicce ayıdır. Cihat ise her zaman yapılacaktır.

Üç: Diğer farzlar birer miktarla sınırlıdır, ama cihat ibadeti takatimizin sonuna kadardır. Neden? Cehdü gayret demek; bütün gücünü orta yere koymaktır.

Dört: İnanan insanlar bir araya geldikleri zaman ilk yapacakları iş cihat üzerinde karar kılmaktır. Yani yeryüzünde Hakkı hâkim kılmak için elbirliği ile çalışacak bir toplum olmaktır. Müslümanlar bir araya geldikleri zaman ilk eda edecekleri farz cihat farzıdır.

Beş: Diğer farzları kendi kendimize yapabiliriz. Ama cihat farzını hep beraber, bir disiplinli toplum halinde yapmaya mecburuz. Ancak böyle olursa yeryüzünde Hakkı hâkim kılabiliriz. Bölük pörçük, parçalar halinde yapılırsa başarıya ulaşılamaz. Onun için inancımız

bize “bu çalışmayı hep beraber yapacaksınız, bölünmeyeceksiniz” diye uyarıyor. Efendim bunlar sözde bu çalışmayı yapıyor, ama iyi yapmıyor. Gelin biz, başka yerde toplanalım, daha iyisini yapalım. Var mı bir diyeceğin? Evet, var. Çünkü bu çalışmayı yapmak için bölünmek haramdır. Müsaade edilmemiştir. Hep beraber, bir arada yapılmak emri vardır. Cenabı Allah bize “Allah’ın ipine hep beraber sarılın, sakın ha tefrika yapmayın” buyurmaktadır. Bundan dolayı hep beraber yapmak mecburiyetindeyiz. Bu görevin bir özelliği de budur.

Ve altıncı bir özelliği de bu çalışmanın en büyük ibadet, en sevaplı iş olmasıdır. İmam Mevduci hazretleri Pakistan’da Cemaati İslamiye’nin kurucusudur. Dört ciltlik kitabının birinci kitabında şu Hadisi Şerifi naklediyor: Bu Hadisi Şerif bize şevk vermeli gayret vermeli. Onun için huzurlarınızda mübarek Ramazan ayında, bu Ramazan sohbetini yaparken bu Hadisi şerifi size nakletmek istiyorum.

Diyor ki, Efendimiz Aleyhisselatüvesselam bir ziyarete gitmişlerdi. Bütün halk koşup elini öpüp şefaatine nail olmak için birikmişlerdi. Yollarda iğne atsan yere düşmeyecek şekilde kalabalıklar teşekkül etti. Bunların içerisinde bir de alimler grubu vardı. Onlar aralarında konuşurken dediler ki, “biz rasgele bir yere gitmiyoruz, Allah’ın sevgilisinin huzuruna gidiyoruz. Bu fırsat bir daha ele geçmez. Biz ilimle meşgul olduğumuza göre bilmediğimiz ne varsa soralım ve öğrenebiliriz. Ama çok soru sorup ta rahatsız etmeyelim, günaha gireriz. Bir tane soru soralım. Ne soralım? S.A.V. Siz buyuruyorsunuz ki, namaz dinin direği, cihat ta zirvesidir. Acaba cihat ibadeti gibi kıymetli dinimizde başka hangi ibadet vardır? Bunu soralım diye kararlaştırdılar.” Gittiler ziyaret ettiler, elini öptüler, dediler ki, Ya Resulallah Siz Hak Peygambersiniz, bölgemize şeref verdiniz. Elinizi öptük. İnşallah şefaatinize nail olacağız. Bu kadar büyük nimeti aldıktan sonra, ilave bir şey istemek nezakete uymaz, bunun farkındayız. Siz büyüksünüz biz küçüğüz. Bizim küçüklüğümüze bağışlayın. Yolda gelirken birbirimize söz verdiğimiz için size bir soru sorabilir miyiz? Efendimiz, buyurun dedikleri zaman “Siz namaz dinin direği, cihat ise zirvesi buyuruyorsunuz, cihat ibadeti gibi dinimizde başka hangi ibadet vardır?” Bunun üzerine Efendimiz Aleyhisselatüvesselam bu suale diğer bir soruyla cevap buyurdu. “Siz sürekli olarak her gün sabahtan akşama kadar oruç tutmaya ve ibadet yapmaya, akşamdan sabaha kadar da sürekli teheccüt namazı kılmaya muktedir misiniz?” Hayır Ya Resulallah bunu yapamayız, dayansak dayansak bir saat ancak dayanırız, bütün ömrümüz boyunca bunu yapamayız” dediler. Hz.

Peygamberimiz “öyle ise bana ne soruyorsunuz siz. Cihat ibadeti gibi başka bir kıymetli ibadet var mı diye. Eğer yapabilseydiniz, ancak bu ibadet cihat ibadeti kadar kıymetli olurdu” buyuyor.

Şimdi siz bütün insanlığın saadeti için çalışan kardeşlerimizsiniz. Bu akşam buraya rasgele bir iftar için gelmediniz. Cihat çalışması olarak geldiniz. Şu teşrifiniz var ya, ömür boyu namaz kılmak ve oruç tutmak gibi size sevap kazandırdı. Nasıl bir inancın sahibi olduğumuzu doğru öğrenmemiz ve kıymetini bilmeniz lazım. İşte bizim inancımızın gerekleri bunlardır. Biz bütün insanlığın saadeti için çalışmaya mecburuz. Ondandır dolayı bu çalışmalarını yapıyoruz. Bu en hayırlı çalışmanın da altı tane özelliği vardır. Tekrar ediyorum.

1- En fazla emrolunan ibadet budur; önemini, önceliğini ve özelliğini kavrayacağız.

2- Her zaman yapacağız.

3- Takatimizin sonuna kadar yapacağız.

4- Hep beraber yapacağız.

5- İlk önce bunu yapacağız.

6- Sevabı en büyük, en hayırlı çalışmanın bu çalışma olduğunu bilerek yapacağız.

Uygulama Esaslarımız

Bu çalışmayı yaparken, emredildiği şekilde ve uygulama esaslarımıza uygun biçimde hareket edeceğiz. Ben şimdi şurada durup, kulağımı yere koysam, takla atsam, siz de bana, arkadaş öyle ne yaptın diye sorsanız: Ben de size “namaz kıldım, siz rükû, secde ile kılıyorsunuz, ben de kulağım üzerine yatarak kılıyorum, gaye Rabbimizi tazim olduğuna göre şeklin ne kıymeti var? Ben de böyle yapıyorum” desem gülersiniz. Çünkü Cenabı Allah namazı emretmiş ama namazı nasıl kılacağımızı da emretmiş. Onun dediği gibi yaparsan namaz olur. Kulağın üzere yatarak namaz olmaz. Abdestin olacak, kible nerede soracaksın, niyet edeceksin, namazın içindeki farzları yerine getireceksin.

Bunlardan bir tanesi eksik olsa yeniden kılacaksın. Yani bir emir var, bir de emirlerin nasıl yapılacağına dair emir var. Bir temel esaslar var, birde uygulama esasları var. İşte bundandır dolayıdır ki, bizim en büyük sevaba nail olmamız için, bu çalışmanın gereklerini yerine getirmek mecburiyetimiz var. Aklımıza geldiği gibi ben cihat ediyorum diyemeyiz. Nasıl yapılması lazımsa öyle hareket edeceğiz. İşte bunun tam 10 tane şartı vardır:

1- İTTİFAK: Sen bütün insanların saadeti için çalışmak mı istiyorsun? Tek başına olmaz, hep beraber yapılacak. Önce bunu yapan topluma dahil olacaksın. Buna İttifak diyoruz. Kendi kendime yapamam. Daha iyisini yapıyorum bahanesiyle de ayrılacam. Hep beraber yapılacak.

2- İHLÂS: Bu topluluğa dahil olurken ben ihlas sahibi olacağım. Milletvekili olmak için değil, ihale almak için değil, çocuğumu işe koymak için değil, ya Allah'ın bütün kulları saadet bulsun diye buraya gireceğim. Buna ihlâs denir. Niyetin halis, amelin salih olacaktır.

3- İTTİKA: Buraya girdikten sonra Allah'tan korkan kimse gibi hareket edeceğim. Takvayı gözeteceğim. Gıybet yapmayacağım, dedikodu yapmayacağım, iftira atmayacağım.

4- İYİ AHLAK: Burada ahlakın en güzel örneğini göstereceğim. Nazik olacağım, kibar olacağım, edepli terbiyeli olacağım, güler yüzlü olacağım, herkesi teşvik edeceğim, bunlar hep bu çalışmasının şartlarıdır.

5- İHSAN: İhsan demek yaptığı işi güzel yapmak demektir. Cihadın ihsanı nedir? Vazifesini dikkatle ve itina ile yerine getirmektir. İlinizdeki bütün teşkilatı şuurlandırmak, çelikleştirmek, üretimini takip etmek, bütün mensuplarımızı eğitmek ve çalışma heyecanı vermek sizin görevinizdir. Bu görevleri ne kadar canla başla yaparsak o kadar ecriniz büyük olur, o kadar hayırlı bir iş yapmış olursunuz. Buna ihsan denir.

6- İSTİŞARE: İşlerimizi istişare ile yapacağız. İstişare demek vesayet demek değildir. İstişare Allah'ın en büyük lütfudur, Kur'an'ın ve aklın gereğidir. Fikir alırsın, fikir fikirden üstündür. İstişarede bereket vardır, istişare yaparsan Cenabı Allah sana daha doğrusunu, daha uygununu gösterir, böylece yaptığınız iş hayırlı olur. İstişare yapacaksın, danışacaksın.

7- İTAAT: Bu istişarede başkanına itaat edeceksin, disiplinli olacaksın, itiraz ve isyana kalkışmayacaksın.

8- İRTİBAT: Teşkilatla irtibatlı olacaksın, kendi başına buyruk davranmayacaksın, şeffaf olacaksın, ayrı hesap gütmeyeceksin, başka plan kurmayacaksın. İrtibat, rabt olup bağlı kalmaktır. Ribat ise, sağlam yapı ve cihatta ve sınırdaki sadık nöbetçi anlamındadır.

9- İNFAK: İnfak ne demek? Bu çalışmalara para vereceksin. Fitre vereceksin, zekât vereceksin, sadaka vereceksin bir de

bütün insanlığın saadeti için yapılan bu çalışmalara para vereceksin. Yani bu davaya, dünyalık kazanmak için değil, kendin bir şeyler katmak için gireceksin.

10- İTİMAT VE SADAKAT. Sadık olacaksın. Güvenilir olacaksın. Emanete ihanet etmeyeceksin. “Essadık” Cenabı Hakkın Esmâ-i Hüsnasındandır. Sadakat inancımızda çok mühimdir. Güvenilir olacaksın, başka hesap yapmayacaksın, şeffaf olacaksın. Allah sadıklarla beraber olun diyor bize, sadıklardan ayrılmayacaksın.

Viyana kuşatmasında Merzifonlu Kara Mustafa Paşa keşif yaptı. Burada başarının sırrı ancak Tuna nehri üzerindeki şu köprüyü muhafaza etmekle mümkündür kanaatine vardı. Buraya en muharip olan Tatarlardan bir grup koyup onları uyardı. Dedi ki “bak eğer bu köprüyü yitirirseniz, Viyanalılar dışarı çıkar, biz onları kuşatmışken onlar bizleri kuşatır ve mağlup oluruz. İnsanlık mahv olur.” Ne yazık ki oraya koymuş olduğu birliklerin başkanı Viyanalılarından rüşvet aldı, Padişaha sadakatsizlik yaptı, bu yüzden üç buçuk asırdan beri Avrupalılar maalesef cehenneme gidiyor. Onun sadakatsizliği sebebiyle.

Buna mukabil Napolyon dünya hâkimiyeti için Osmanlı’yı da yenmesi lazımdı. Mısır’a çıkarma yaptı. İstanbul’a yürürken Padişah meclisini topladı, istişare yaptı. Bütün paşalar dediler ki: “ya emir-el mü’minin, iki şey lazım, bir Napolyon’u yenecek cesaretli ve kabiliyetli bir kumandan, bir de onun çok zenginliği karşısında rüşvet alıp vaktiyle Viyana’daki gibi bizi satmayacak sadık bir insan. Birincisini biz biliyoruz. Ama ikincisi size kalmış. Cezzar Ahmet Paşa. Napolyon’u yener, fakat rüşvet almamasını siz temin edeceksiniz. Padişah çağırırdı Cezzar Ahmet Paşa’yı, dedi ki bana bak, sana bütün Osmanlıyı emanet ediyorum. Napolyon’dan rüşvet alıp buraları satmayacaksın. O da ben Müslümanım dedi, Padişahıma hiçbir zaman sütün bozukluk yapmam” dedi.

Nitekim Napolyon kendisine en büyük rüşvetleri teklif etti. Osmanlının başına geçireceğini, kasalar dolusu altınlar, elmaslar vereceğini söyledi. Bunların hepsine karşı, ben bir elime ayı, bir elime güneşi verseniz Hakkı tebliğden vazgeçmem diyen Peygamberin ümmetiyim, mü’min bir kişiyim. Dolayısıyla Padişahıma ve halkıma hiçbir zaman ihanet etmeyeceğim. Dünyayı verseniz, davamdan vazgeçemeyeceğim dedi, Napolyon’u denize döktü ve bütün insanlığı bu diktatörden ve bu zulümden kurtardı.

Sadakât bu kadar mühim bir olaydır. Birisi sadakatsizlik yüzün-

den insanlığa en büyük kötülüğü yaptı, diğeri sadakat yüzünden en büyük iyiliği yaptı. Sadakat bu çalışmaların içerisinde en mühimdir. Sadık olacağız, sadık, sadık, sadık.

11- İTMAM VE İHTİMAM: (İslam'ın tamamına riayet etme ve her emrine önem ve özen gösterme) Tabi bu görevi yaparken, inancımızın emrettiği diğer bütün görevleri ve ibadetleri de elbette yerine getireceğiz. Çünkü İslam bir bütündür. Hayatımızı emir ve yasaklara göre tanzim edeceğiz.

Bunlara riayet edersen en büyük sevabı alırsın, riayet etmezsen yaptığın iş sadece ifsat olur, ifsat, ifsat!.. Bu kulağımıza küpe olmalı. Hepimiz bu esaslara uyacak şekilde hareket etmeliyiz, bunlar değişmez esaslarımızdır, başarının temeli bundadır, insanlığın kurtuluşu da buradadır.

İşte bu inanca sahip olan Milli Görüş, kırk sene evvel Besmeleyi çekip yola çıktı. Bugüne kadar çok parlak başarılar elde etti. En büyük parti oldu. Hükümetler kurdu. Çığırılar açtı. En büyük hizmetleri yaptı. Zulüm dünyasının her türlü engellemelerine mukabil inancıyla hedefine ulaştı ve parlak bir tarihe sahip oldu. Ne mutlu bu yolda çalışan sizlere, çünkü bu yoldaki başarılar sizlerin çalışmalarınızla elde edildi. Allah hepinizden razı olsun. Türkiye'ye en büyük hizmetleri yaptınız. Ağır sanayi hamleleri, Havuz sistemleri, fakir fukaranın eline para geçmesi, ülkenin ve devletin muhafaza edilmesi, evlatlarımızın milli ve maneviyata bağlı olarak yetişmesi, bütün bunlar sizin eseriniz. Çünkü bizim zamanda 600 İmam Hatip okulumuz, 600 bin çocuğu okutuyorduk, 5000 Kur'an kursumuz bir milyon çocuğu okutuyorduk, böylece memlekete en büyük hizmetleri yaptınız. Allah hepinizden razı olsun.

Şimdi tabi bu hizmetler yapılırken düşman boş durmadı, bu ülkenin yeniden insanlığı kurtarması yerine, biz herkesi sömürelim diye, her türlü hilelere başvuruldu. Bu mücadele devam etmektedir. Fakat Cenabı Allah'ın bize vaadi var, siz bakmayın, Allah'ın yoluna ihlâs ile hizmet edin, böyle yaparsanız ben size yardım ederim, ancak siz galip gelirsiniz, kimse size galip gelemmez. Yine Rabbimiz İbrahim Suresinin 46. ayetinde **“onların dağları devirecek kadar kuvvetli organizasyonları, hile ve tuzakları olsa bile bilin ki, Allah'ın dediği olacak, onların bütün plan ve tuzaklarını boşa çıkaracaktır, siz Allah'ın yoluna hizmet ederseniz, O sizi muvaffak kılacaktır.”** Bizim ölçülerimiz bunlardır. İşte 40 seneden beri siz mücahit kardeşlerimiz bu inançla çalıştınız, haklı çıktınız, hayır kazandınız ve inşallah büyük zafere yaklaştınız!..

SİYASİ FERASET VE FAZİLET ÖRNEĞİ

Evet, İslam ve insanlık düşmanlarının oyunlarını bozmak ve toplumu huzura kavuşturmak, hem bir siyaset işidir, hem de ibadettir. Çünkü “insanların hayırlısı insanlara hizmet edendir.” Bu konuyu kavramak için, önce dünyaya geliş sebebimizi bilmemiz gerekir.

“Ben cinleri ve insanları, ancak bana ibadet (ve kulluk) etsinlerdiyyarattım.”⁹⁷

“O zaman Rabbin meleklere “Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım” demişti...” ayetlerinin de ifade buyurduğu gibi, yaratılış gayemiz:

1- İbadet,

2- Hilafet'tir.

İBADET; İlahi emir ve yasaklara uygun hareket etmek, haramları ve çirkin işleri terk edip, farzları ve sünnetleri yerine getirmek, kısaca kulluk şuuruna, helal, haram duygusuna ve Rabbinde teslimiyet olgunluğuna erişmektir.

HİLAFET ise; Allah'ın razı olduğu “Hürriyet ve Adalet nizamını hâkim kılmak ve uygulamak”, yani, Hak'kın rızasına ve halkın huzuruna uygun bir iktidarı kurmak sorumluluğu ve mücadelesidir.

İbadet; Nefsi cihadı, hilafet ise; Siyasi cihadı gerektirir.

İbadetler, imanın gereği ve meyveleri olduğu için “Hayat; İman ve Cihattır” sözü tam bir gerçeğin ifadesidir.

Cihat, zorbalara ve zalimlere, bozuk ve barbar düzenlere karşı yapılacağı için de, “Kendi rakiplerine hile yapmak”, mücadele eden taraflar için değerli bir fırsat ve Müslümanlar için “*El harbü hud'ah = harp hiledir*” hadisiyle, emir ve müsaade edilen önemli bir ruhsattır. Erbakan Hoca'nın pek çok girişimi de bu çerçevede değerlendirilmelidir.

Mü'minlerin, mü'minlere veya mazlum kimselere karşı hile yapması ve bir liderin milletini aldatması ve iki yüzlü davranması, elbette münafıklık alâmetidir. Zira:

“Hile ve hud'a sahipleri cehennemdedir.”⁹⁸

---

97) Zariyat: 56

98) Tabarani, Ebu Nuaym

“Bize hile yapan ve aldatan bizden değildir.”⁹⁹

Ancak, hak ve adalet düşmanlarına ve bizi içten yıkmaya çalışan münafıklara karşı mertlik göstermek, gerçek gayemizi ve gizli projelerimizi onlara bildirmek ise, ahmaklıktır. Ve bildiğiniz gibi, aslında en çirkin günahlardan olmasına rağmen, cihat esnasında İslami cepheyi tehlikeye atmamak için, düşmanları aldatmak ve yalan uydurmak bile caizdir ve lazımdır.

Bu bakımdan “Başkalarına hile yapmak, tuzak kurmak, dost görünüp kuyusunu kazmak, aldatıp kendi istikametinde kullanmak ve istismar aracı yapmak” manalarına gelen “Mekr” kelimesi, Kur’an’da kırk kadar yerde kullanılmıştır. Ve en önemlisi de, Cenab-ı Hakk’ın “Hayrül makirin = Hile yapanların en hayırlısı” olarak tanıtılmasıdır.¹⁰⁰

Cenabı Hak, nasıl kâfirlerin ve zalimlerin Müslümanlar ve mazlumlara aleyhindeki hile ve hesaplarını boşa çıkarıyor, kazdıkları kuyuya kendilerini düşürüyorsa, dava önderlerinin de, hain rakiplerimize “ümit verip oyalamak, dost görünüp avutmak, hedef saptırmak ve aldatmak, onları farklı kamlara ayırmak, zalimleri birbirleriyle boğuşturmak” gibi, “Mekr - hile” yollarına başvurması, elbette gereklidir ve netice itibarıyla güzeldir.

Çünkü bu tavır, zalimlerin zulmünü defetmeye, kâfirlerin ve kötülerin şerrini önlemeye, Müslümanların ve tüm mazlum insanların hakkını ve haysiyetini gözetmeye yönelik bir harekettir. “Büyük ve umumi zararları önlemek için, küçük ve hususi zararları tercih etmek” gerekmektedir.

Ve zaten başarılı ve becerikli liderler, zorla ve kaba kuvvetle değil, feraset ve siyasetle rakiplerini aşabilen ve onların gizli planlarını boşa çıkarabilen şahsiyetlerdir.

Bu durumu, Müslümanlıkla ve mertlikle bağdaştıramayan birtakım çevreler:

- a- Müslümanın, Müslümanlarla ,
- b- Müslümanın, münafıklarla ,
- c- Müslümanın, zimmi (Fesat çıkarmayan ve barış içinde yaşayan gayri müslim) vatandaşlarla,
- d- Müslümanın harbi kâfirlerle (Müslümanlara çeşitli yollarla saldıran ve savaş açan kesimlerle) ilişkilerinde, farklı tutum ve tavırlar içinde olması gerektiğini kavrayamayan ve karıştıran kimselerdir.

99) Buhari

100) Al-i İmran: 54

Çünkü;

- Müslümanlarla münasebetlerimizde, merhamet ve muhabbet,
- Zimmî olan gayrı müslimlerle münasebetlerimizde, adalet ve insaniyet,
- Saldırgan ve zalim kâfirlerle münasebetlerimizde, ciddiyet ve cesaret,
- Marazlı münafıklara karşı münasebetlerimizde ise, **mudara ve siyaset** hâkimdir.

Evet “Her şey kendi şartları içinde ve neticeleri itibariyle değerlendirilmelidir.”

Örneğin: Su, ishal hastaları için, şarttır ve tıbben farzdır. Ameliyattan yeni çıkanlar için çok, zararlıdır ve tıbbi yönden haramdır. Normal sağlıklı insanlar için ise, mübarektir ve mubahtır...

Bazen ırmak kenarında bile olsa abdest alırken birkaç damla suyu boşa dökmek israftır. Ama ülke savunması ve isyanların bastırılması için, bazen oluk oluk kan akıtmak mübah sayılmıştır.

Düşmanları ürkütmek ve onlara güçlü görünmek için, cihat esnasında ipek giyinmek ve bıyıkları uzatmak caiz görülmüş ve hoş karşılanmıştır.

İmamı Malik, Caferi Sadık gibi İslam büyüklerinin, halkın dikkat ve rağbetini çekmek, onlara itibar ve itimat telkin etmek ve böylece onların ıslahına ve irşadına zemin hazırlamak düşüncesiyle, şimdiki fiyatla yüz milyonlar değerinde atlas elbiseler giydikleri anlatılır.

Öyle ise, bugün de cihat önderlerinin ve dava erlerinin harbi (Saldırgan) kâfirlere ve münafık çevrelere karşı uyguladıkları bazı oyalama ve hedef saptırma taktiklerini, şeytanların şerlerini en az zararla defetmeye yönelik siyaset ve stratejilerini “Ciddiyetsizlik, döneçlik, ikiyüzlülük, ürkeklik” olarak niteleyen kimseler, ya İslam’ı bilmediklerinden, ya da hazımsızlık ve hasetlerinden.

En başta Aleyhissalatü Vesselam Efendimiz Hz. leri, meselâ Mekte’yi harp hilesi ve nübüvvet siyasetiyle fethetmiştir. Asker sayısını olduğundan çok fazla gösterecek oyunlar sergilemiştir. Ve yine Tebük seferine katılmayan 3 sadık sahabesini şiddetle cezalandırdığı halde, yüzlerce münafığın yalan özürlerini kabul etmiştir.

Resulullah’ın özel müjdesine ve övgüsüne muhatap olan Sultan Fatih’in, padişah olduktan sonra, Trakya ve Anadolu’da bazı kasaba ve büyük çiftlik arazilerini, düğün hediyesi veya dostluk ve barış göstergesi olarak Bizanslılara dağıttığı ve “toprakta gözü olmayan bir padişah” imajı vererek, Haçlıları gaflet ve meskenete sevk edip,

İstanbul'un fetih hazırlıklarını tamamladığı, bazı tarihi kaynaklarda rivayet edilmektedir.

Cennet mekân Abdülhamit Han'ın, o zamanın güçlü devletlerini ve ülke içindeki mason rakiplerini, birbirine düşürmek, Hıristiyanlar arasındaki mezhep düşmanlıklarından istifade etmek ve bazılarıyla özel dostluklar geliştirmek suretiyle Osmanlıyı ve Müslümanları pek çok tecavüz ve tehlikeden koruduğu bilinmektedir.

“(Yahudiler Hz. İsa'yı öldürmek üzere gizli bir) tuzak kurdu- lar ve plan hazırladılar Allah da onlara hile yaptı (ve planlarını boşa çıkardı) Zira Allah hile yapanların en hayırlısıdır. (Zalim- lere karşı herkesten daha iyi tuzak kurandır.)”¹⁰¹ ayetinden ders alan, Allah'ın gerçek halifeleri de, düşmanlarının şeytani hile ve he- saplarını, onların başına geçirmek hususunda elbette ferasetli ve maharetlidirler.

“El Harbû hud'a = Harp hiledir” gerçeği, tarih boyunca süregelen Hak-batıl mücadelesinde, en gerekli ve geçerli bir düstur olma özel- liğini hâla muhafaza etmektedir.

“Daha önce de hile yapmış (inananlara ve mazlum insanlara kar- şı çeşitli tuzaklar kurmuşlardı.) Ancak bütün tuzaklar ve hileler Al- lah'ındır. (Her şey onun takdir planındadır ve Allah zalimlerin mekrini ve hilesini boşa çıkarandır.”

“Onların Müslümanlar aleyhindeki şeytani plan ve programları, dağları yerinden oynatacak çapta bile olsa, nihayet bu tuzaklarının (Takdiri) Allah'ın katındadır.”

“Ve Allah (cc) elçilerine (Peygamberlerine ve dava önderlerine) verdiği sözden asla caymayacak (ve onlarını düşmanlarına karşı sa- hipsiz ve ferasesiz bırakmayacak)tır. Zira Allah daima en güçlü ve en üstündür ve mutlaka intikamını alandır.”

Kâfirlerin ve zalim yöneticilerin ortak özelliği şu olmuştur:

“Gece gündüz çeşitli tuzaklar kurarak ve insanları (şehvet ve menfaatle) aldatarak, Allah'a karşı nankörlük etmelerini ve İslam di- nini bırakıp kendi düzenlerini desteklemelerini ve böylece şirke girip tağutlara köle durumuna gelmelerini istemişlerdir.”

“Bu, yeryüzünde kibirlenmeleri ve kötü hileleri (ve şeytani düzenleri) yüzünden Peygamberlere ve davetçilere düşman ol- dular. Ancak, her kötü tuzak eninde sonunda sahibinin başına

bela olacağı gibi, zalimler de kendi kurdukları zülüm düzenlerinin çarkları arasında ezilmekten kurtulamayacaklardır.¹⁰²

“Onlar böyle bir tuzak kurdular. Biz de hiç çaktırmadan onlara bir tuzak kurduk, İşte bak mekirlerinin ve hile düzenlerin sonune oldu?”¹⁰³

Ayetlerinden dersini ve nasibini alan büyük liderler, bugünkü hile rejimini kuran ve insanlığı kasıp kavuran siyonist güçlere ve zalim çevrelere karşı, aynı Rabbani taktiği kullanarak, onların hile ve hesaplarını boşa çıkarmakta, feraset ve siyasetle düşmanlarını saf dışı bırakmaktadır...

“Böylece her kent in ve ülkenin ekâbirini (zenginlerini ve idarecilerini) oranın mücrimleri (kötüleri) kıldık (ve bir müddet fırsat tanıdık) ki orada (halka) hile yapsınlar. Hâlbuki onlar aslında kendilerinden başkasına hile yapmıyorlar, (kendi sonlarını hazırlıyorlar) ama farkında değiller.”¹⁰⁴ ayetinde ifade ve işaret ettiği gibi, basiret ve feraset ehli liderler, zalimlerin Müslümanlar aleyhine hazırladıkları tuzaklardan ve hile kanunlarından yararlanarak cemaat ve teşkilat oluşturacak, siyasi cihat sonucu iktidara ulaşacak ve şeytanların saltanatını temelinden yıkacaklardır.

Hatta ***“(Ey Resulüm) İnkârcılar seni tutup bağlamaları (ve hapse atmaları), veya öldürmek (suretiyle senden kurtulmaları, ya da seni ülkenden çıkarıp sürgüne yollamaları için, aleyhinde tuzak kuruyor (ve hesap yapıyorlardı). Onlar sana bu hileyi düşünürken Allah da onlara tuzak kuruyordu. (Sana hicret emri vererek Medine’ye gitmeni ve İslam devletini kurarak geri dönüp Mekke’yi fethetmeni ve müşrik düzenlerini tepelemeni kolaylaştırıyordu.)”***¹⁰⁵ ayetinin haber verdiği gibi, her asırdaki dava önderlerini öldürmek ve tesirsiz hale getirmek için hazırlanan kompolar bile, Allah’ın inayetiyle boşa çıkmakta ve onların aleyhine neticeler doğurmaktadır.

Çünkü ***“Ey Resulüm. Bu sana anlattığımız (Yusuf Suresi) gayb haberlerindedir. Onlar kararlarını verip (Senin aleyhinde) tuzak kurarlarken sen yanlarında değildin (Onlardan korunman, mahcup ve mağlup olmaman için sana bu gerçekleri vah yedip***

102) Fatır:43

103) Neml: 50-51

104) En’am: 123

105) Enfal: 30

bildirdik.)"¹⁰⁶ ayetinin işaret ve beşaretiyle, Allah kendi yolunda cihat eden dava önderlerini, özel bir ilhamat ve inayetle desteklemekte ve onlara düşmanlarının planlarını önceden sezme ve gerekli tedbirleri vaktinde görmek üzere üstün bir feraset ve marifet lütfetmektedir.

"Dilediğine mülk ve iktidar vermek, dilediğini zelil, dilediğini aziz etmek O'nun elindedir ve O'nun her hükmü adaletli ve hikmetlidir ve O'nun gücü her şeye yetmektedir."¹⁰⁷

Bütün bunlardan anlaşılıyor ki;

"Hile yapanların hayırlısı olmak ve zalimlerin tuzağını onların aleyhine kullanmak" Allah'ın sıfatıdır.

"Harp hiledir" hükmü Hz. Peygamberin hadisi ve ruhsatıdır...

Hain güç odaklarını zor ve kuvvetle değil, feraset ve siyasetle aşmak ve oyunlarını boşa çıkarmak ve onları oyalayan ve hedef sapıran söz ve davranışlarda bulunmak ise, büyük liderlerin vasfıdır.

Bize karşı sinsi planlar ve şeytani tuzaklar içinde olan ve açığımızı yakalamaya çalışan, muzır ve münafık çevrelere karşı mertlik ve dürüstlük göstermek ise, sadece safıktır...

Müslüman, Müslümanlara, tüm mazlum insanlara ve iyi niyet taşıyanlara karşı daima dürüst, mert ve merhametlidir.

Saldırgan kâfirlere karşı ise, mutlaka izzetli ve cesaretlidir...

Münafıklara ve dost görünen düşmanlara karşı ise, herhalde dikkatli ve tedbirlidir...

Zira **"Ceza en vifaga"**¹⁰⁸ sırınca, her işe uygun bir karşılık vermek ve herkese lâıyık olduğu ve sana davrandığı şekilde yönelmek gerekmektedir.

Günümüzdeki hile örneklerine gelince:

Mesela, Müslümanlar üzerindeki olumlu etkilerini azaltmak ve başarı yollarını tıkamak üzere, bazı İslam alimlerini, cihat örgütlerini ve liderlerini Amerika ile işbirliği içinde göstermek ve bunlarla ilgili sahte bilgi ve belgeler düzenlemek, CIA'nın bayatlamış numaralarından birisidir ve sosyalist aydınların can simidi gibidir.

Seyyid Kutup ve Mevdudi gibi cihad ve devlet şuuru aşıl原因 İslam alimlerinin, İzzet Begoviç ve Cahar Dudayev gibi cemaat liderlerinin, rahmetli Ziya ül Hak gibi devlet büyüklerinin ve İhvanı Müslimin ve Filistin'deki gibi diriliş ve direniş hareketlerinin CIA ile bağlan-

106) Yusuf:102

107) Al-i İmran: 26

108) Neb'e: 26

tılı ve Amerikan kumandalı olduğunu söylemek ve güya, komünizme ve Rus emperyalizmine karşı İslam'ın bir koz olarak kullanıldığını ileri sürmek, siyonistlerin karalama ve hedef saptırma yöntemlerinin çirkin örnekleridir.

Hatta Humeyni devriminin arkasından, İran'da Amerikan emperyalizmine karşı çıkacak ve siyonistlerin işini zorlaştıracak çok sayıda bürokrat, general ve profesörün ve özellikle ehli sünnetin ileri gelen alimlerinin aleyhinde 'CIA ile işbirliğini gösteren sahte belgeler düzenlenerek dağıtıldığı ve böylece hainlikle suçlanıp devre dışı bırakıldığı söylenmektedir.

Ama bu arada, özellikle 12 Eylül'den sonra Türkiye'de gelişen bazı olaylara şeytanların bile akli ermemeğidir.

Bakınız, Erbakan Hoca'nın, İsrail'e yakınlığı yüzünden mason Hayrettin Erkmen'i bir gensoru ile dışişleri bakanlığından düşürmesi ve Türkiye'nin terörist İsrail'i kınama ve Kudüs'ü kurtarma amacıyla düzenlenen meşhur Konya Mitinginin tertiplenmesi gerekçe gösterilerek yapılan 12 Eylül Askeri Yönetimi, daha sonra 26 Kasım 1980'de aldığı bir kararla, İsrail'le ilişkilerini en alt seviyeye indirmişti.

O sıralar, Suudi Arabistan'ın ucuz petrol vermek karşılığı Türkiye'yi bu karara zorladığı söylenmişti.¹⁰⁹ Halbuki Amerika'nın İsrail'in emrinde olduğu, Suud yönetiminin ise, Amerika'nın güdümünde bulunduğu bilinmekteydi.

Öyle ise, Türkiye'nin Amerika'ya rağmen, petrol karşılığı, İsrail'le ilişkileri asgari seviyeye indirmesi nasıl izah edilecekti?

Bu çelişkiyi, daha doğrusu bilmeceyi, ifrit gazeteci Nilüfer Yalçın'ın Kudüs'te görüştüğü İsrailli bir diplomat şu sözleriyle dile getirecekti;¹¹⁰

"6 Eylül 1980'de, İsrail'in Kudüs'ü işgali öne sürülerek yapılan Konya Mitinginde ortaya atılan MSP görüşlerinin, askeri iktidarcı onaylanmayacağı ümidine kapılmıştık. Fakat askeri konseyin Türkiye'nin İsrail'le olan ilişkilerini en alt diplomatik düzeye indirmesi, bizde şok etkisi yaratmıştı.

Evren'in İran-Irak savaşı nedeniyle Türkiye'nin petrol açığını Suudi Arabistan'dan karşılama mecburiyetini, anlayışla karşıladık.

Ancak Dış İşleri Bakanınız İltar Türkmen'in, Riyad'da Suud yetkilileriyle yaptığı gizli görüşmelerin iç yüzünü, bir yıl sonra ayrıntıla-

109) Milliyet-13 Kasım 1980

110) 30 Nisan 1990-Milliyet

ryıla saptadık!.. Bu özel ve önemli anlaşmaya göre, Suudi Arabistan Türkiye'ye çok düşük bir fiyatla petrol satacak ve bunun karşılığında İsrail'le bağlarını koparacaktı!"

Arkasından 15 Mayıs 1981 tarihinde Cidde'de varılan bir anlaşma ile "İslam, Tarih, Sanat ve Kültür Araştırma Merkezi" nin İstanbul'da kurulması kararlaştırılacak, bunun altına da K. Evren, B. Ulu-su ve T. Özal imza atacaktı.

Bu üst düzey diplomatın sözlerinden de anlaşılıyor ki, siyonist şeytanların korktuğu başlarına gelmektedir.

"Acaba birileri, özellikle İslam ülkelerinde, Siyonizm'e hizmet için hazırladığımız önemli kişi ve kuruluşları ayartıp aleyhimize mi kullanmaktadır?"

Acaba kendilerince malum olan bir süper beyin, İslam'ın ve insanlığın aleyhine hazırladıkları tuzaklara, şimdi siyonistleri mi çekmeye çalışmaktadır?

İnşallah!.. Niye olmasın?.. Hem bu durum "ceza en vifaka..." muvafık ve münasip bir karşılıktır!...

Bir düşünce adamının tespitiyle, nebevi yönetim modeline uygun olarak:

1- Bulunmaması veya ortadan kaybolması halinde, gerçeklerden ve gelişmelerden haberdar olma ve hedefe giden yolumuzu bulma fırsatını kaybedeceğimiz seçkin bir şahsiyet,

2- Bu şahsiyetin işlevini yerine getirmesini kolaylaştırmak ve herhalde O'nun doğru ve değerli fikirlerini savunmak ve sahip çıkmakla görevli, az ama aziz bir cemaat,

3- Daha geniş ve güvenli bir çerçevede oluşan, düzenli ve disiplinli bir şekilde gelişip olgunlaşan bir teşkilat,

Siyonizm'in saltanatını pek yakında ve mutlaka yıkacaktır.

Mesela, düşmanların elinde, ülkemize yöneltilmiş bilmem kaç milyar dolarlık füze rampaları ve uçak gemileri varsa, bunu çok uzun yıllar kalifiye elemanlar ve büyük masraflarla hazırlamışlarsa, onun elektronik kumanda odasındaki teknisyeni elde etmek ve kendi sa-fımıza çekmekle, bu korkunç silahları düşmanlarınızın aleyhine çevirebilirsiniz.

Artık, mason localarından üniversite hocalarına, köşe yazarlarından televizyon yorumcularına, üst düzey bürokratlardan büyük iş adamlarına, generallerden strateji uzmanlarına kadar, her konuda ve her kesimde bu hayırlı "hile"yi uygulayabilirsiniz.

Zira unutulmasın ki hadiste buyrulduğu gibi, "Harp hiledir."

Ve zaten, karşı tarafın da, nice din adamlarını ve bizden bilinen elemanları bize karşı kullanmaya çalıştıkları da, yine bir başka gerçektir.

“İşte bunun gibi, her ülke ve şehirdeki mücrimleri, hilekârlık ve düzenbazlık yaptıkları (anlaşılsın) diye büyük mevkilerde bulunduruyoruz. Hâlbuki onlar hileyi ancak kendilerine yapıyorlar da farkında da değiller.”¹¹¹ ayeti de, hain kâfirlerin Müslüman ve mazlumların aleyhine kullanmak üzere yetiştirdikleri ve önemli mevkilere yerleştirdikleri kimselerin, daha sonra feraset ve dirayet ehli liderlerce kazanılıp İslam’a ve İnsanlığa hizmet ettirileceklerine işaret etmektedir.

Hoca’nın ABD Ziyareti

Hem Kur’an’a, hem de vicdana göre, barış herhalde savaştan hayırlıdır. **“Ey iman edenler, hepiniz birden ‘silme’ girin... şeytanın adımlarını izlemeyin...”**¹¹² ayeti de, İslam’ın, “bütün insanların birlikte ve barış içerisinde yaşama düzeni” olduğunu anlatmaktadır. Ve özellikle siyasi, askeri ve iktisadi yönden, yeterli ve gerekli bir güce ulaşınca kadar, bazı tavizler vermek suretiyle bile olsa barış yapılacağına izin ve işaret vardır.¹¹³ Aleyhissalatü vesselam Efendimizin Hudeybiye Barışı’nda verdiği tavizler de bu maksatladır. Daha önce siyonist ve emperyalist güçlerin, zulüm ve sömürülerini dile getiren sözlerimiz, bütün insanlığın hayrına olacak bir dünya barışı için onlara işbirliği teklifi götürmemize mani olmamalıdır. **“Allah (cc) (hayırsız ve yararsız) yeminlerimizi (bozarak) iyilik yapmamıza, kötülüklerden sakınmamıza ve insanların arasını düzeltip (barışa katkıda bulunmamıza) engel sayılmamalıdır.”**¹¹⁴

Hz. Peygamber Efendimizin Medine’ye hicretlerinden sonra, oradaki Yahudiler, Hıristiyan kabileler ve yerli müşriklerle, “şehirde huzur ve hürriyeti sağlamak, dış tehditlere karşı Medine’yi birlikte savunmak ve herkesin kendi dini ve hukuki düzeni içinde yaşama şartlarını hazırlamak” üzere yaptığı barış antlaşması ve konsensüsü (toplumsal uzlaşmayı) gerçekleştiren ilk yazılı hukuk anayasası, bugün dünya barışını kurmak ve Adil Düzeni uygulamak yolunda bizim temel dayanağımız durumundadır.

İnsanlığın hayrına önemli inkılâplar başaran gerçek liderler, kalı-

111) En’am: 123

112) Bakara: 208

113) Muhammed: 35

114) Bakara: 224

cı ve büyük neticelere ulaşmak için, icabında geçici ve küçük tavizler vermekten ve bu konuda cahillerce kınamak endişesinden de, asla korkmamışlardır.

İşte Erbakan Hoca'nın, ana muhalefet yıllarında yaptığı Amerika gezisi de, bu hikmetleri amaçlamaktadır ve bu açıdan ele alınmalıdır. Hoca diğerleri gibi "Sömürge valiliğine ve zülüm düzenini bekçiliğine, aman bu sefer beni seçin!" biçiminde bir zilletle değil, "Mutlaka kuracağımız Adil Düzen'e ve İslam Birliğine razı olmak, bütün insanlığın hayranıdır. Bu barış teklifimize katılmak sizin de menfaatinizi icabıdır" şeklindeki bir izzetle, bazı görüşmeleri yapmıştır ve zaten gücü ve yetkisi olmayan birisinin, bu tür teklif ve temaslar yapması da imkânsızdır.

"O halde onlar sizden uzak dururlar (ve işinize karışmaz ve içinizi karıştırmazlar), sizinle savaşmazlar ve sizinle barış içinde yaşamaya razı olurlarsa, onlara saldırmak için Allah size yol vermemiştir"¹¹⁵ ayetinin hükmü ve hikmeti gereği Hoca, batının patronlarına, İslam adına hem garanti vermiş, hem de barışa davet etmiştir. Ve yine **"Başka birtakım insanlar da bulacaksınız ki hem sizden, hem de kendi kavim (ve idareci)lerinden emin olmak isterler..."**¹¹⁶ ayetinde işaret edildiği gibi, Amerika ve Avrupa emperyalizmi altında ezilen ve maalesef İslam'dan da ürkütülen topluluklara da Hoca, "Herkes hürriyet ve her işte adalet" mesajını iletmiştir.

Merak edilen ve kasıtlı spekülasyonlar üretilen bazı özel ve gizli toplantıların ise **"Onların gizli konuşmalarının birçoğunda hayır yoktur. Ancak sadaka (sayılacak bir hayır) dilemek yahut (insanlığa) iyilik etmek veya insanların arasını düzeltmek (barışı tesis etmek) amaçlanan gizli konuşma (ve buluşmalar) hariçtir. Kim Allah'ın rızasını kazanmak amacıyla bunu yaparsa, yakında ona büyük bir (makam ve) mükafat vereceğiz"**¹¹⁷ ayeti çerçevesinde değerlendirilmesi gerekir.

Evet **"Allah'tan korkun ve aranızı düzeltin"**¹¹⁸ emri gereği, bize düşen barışa ve huzura hizmet etmektir. Bunu gerçekleştirmek ise, ekonomik siyasi ve askeri yönden güçlü olmayı gerektirmektedir. Mecbur kalınca ve de laftan anlamayınca, zalimlere, dur! diyecek, onların, sömürü ve saldırıların önleyecek bir otorite ve organizeyi

---

115) Nisa: 90

116) Nisa: 91

117) Nisa: 114

118) Enfal: 1

hazırlamamız istenmektedir. Ve zaten Milli Görüş'te, yıllardır bu istikamettedir. Ama asıl olan ve amaçlanan her şeyden önce barıştır. Çünkü **“Eğer onlar barışa yanaşırlarsa, sen de barışa yanaş ve Allah'a dayan. Çünkü o iştendir ve bilendir.”**¹¹⁹

Dünyayı ele geçirmek ve bütün insanları köleleştirmek gibi, siyonist ve emperyalist amaçlar taşımayan ve başkalarının temel insan haklarına saygısı bulunan Yahudilere de sözümüz yoktur. Değişmeyen ilahi kanun şudur: İyilik düşünen iyilik işleyecek, iyilik yapanlar ise huzur ve emniyete erişeceklerdir. Kötü niyetli olanlar ise kötü işler yapacak ve bunun sonuçlarına da mecburen katlanacaklardır.

“Biz Kitapta İsrail oğullarına şu hükmü verdik: Siz o yeryüzünde (ve özellikle Filistin'de) iki kere fesat çıkaracaksınız ve oldukça güçlenip azgınlaşacaksınız.

Birincisinin (cezalandırma) zamanı gelince, üzerinize çok kuvvetli kullarımızı gönderdik, evleriniz aralarına kadar girip sizi arayıp (buldular ve boynunuzu vurdular) Bu (azıp sapanlar için) yapılması gereken bir vaat idi.

Sonra tekrar size onları yenme (ve Filistin'e yerleşme) imkânı verdik, servet ve evlatla destekledik. Askerlerinizi (ve emrinizde hareket edenleri) ziyadeleştirdik.

(İşte bu durumda şayet zulüm ve taşkınlıktan vazgeçer) iyilik ederseniz, kendinize iyilik etmiş olursunuz. Yok eğer kötülük ederseniz, o da kendi aleyhinize olacaktır. (Ama maalesef siz yine azgınlaşacak ve yeryüzünü yine fesada sokacak olursanız, bu son zulüm taşkınlığınızın (cezalandırma) zamanı gelince, bu sefer öyle kullarımızı üzerinize göndeririz) ki yüzlerinizi kötüleştirsinler ve ilk kez girdikleri gibi, mescide girsinler ve ele geçirdiklerini mahvetsinler”¹²⁰ ayetlerinin ikazına kulak asılmalı, artık fesat çıkarmaktan uzak durulmalıdır.

Zira Allah (cc) nurunu mutlaka tamamlayacaktır.

Yegâne kuvvet ve kudret sahibi kendisi olduğunu ispatlayacaktır.

Mazlumların intikamını zalimlerden alacak, rahmet ve adaletini ortaya koyacaktır.

Vaad ettiklerinin gerçek olduğunu ve kâinatın mutlak hâkimi bulunduğunu izhar ve ispat buyuracaktır.

Zira, Allah'ın vaadi Hak'tır.

119) Enfal: 61

120) İsra: 4-7

İçimizdeki Amerika ve Erbakan Gerçeği:

İnsanlara en şedit düşman olan siyonist lobilerin “kiralık kabadayı” olan Amerika, Müslüman ülkelerin ve özellikle Türkiye'nin sanayiinden siyasetine, turizminden ticaretine, eğitiminden TRT'sine, ordusundan ailesine kadar, her şeyimize burnunu sokmuş ve kancayı takmıştır.

Osmanlının yıkılışı ve Kurtuluş Savaşı'nın yapılışı sıralarında, meşhur Wilson prensiplerini yaymak ve Türkiye Ermenilerini kurtarmak bahanesiyle içimize giren ve işlerimizi yönlendiren Amerika, daha o yıllarda bile, kurtuluşu “Amerikan Mandacılığında” arayan tipler ve taraftarlar buluyordu.

Derken Rus tehlikesiyle NATO'ya girdik, kominizm korkusuyla Amerika'ya güvendik!..

Marshall yardımlarıyla sanayimiz söndürüldü. Amerikanın özel tavsiyesi olan nüfus ve aile planlarıyla, ana rahmindeki bebeklerimiz öldürüldü...

Sözde barış gönüllüsü Amerikan ajanları, eğitim ve sağlık kurumlarımıza sokuldu... Nice değerlerimiz yok oldu.

Kalkınma planlarımız, dış politikamız, askeri sırlarımız velhasıl en mahrem dosyalarımız, artık Amerikalı uzmanların elindeydi...

Amerikanın Gizli istihbarat ve tahribat örgütleri gençliğimizi iki düşman kampa ayırıyor, sağcılarını solculara, solcularını sağcılara kırırıyordu.

Sokaklarda, sözde Amerikan aleyhtarlığı yapan solakları ve solakları bile yönlendiren yine Amerika'ydı ve nice 1 Mayıs'larda işçilerimizi meydanlara döküp birbirine saldırtan, hep Amerikan ajanlarıydı.

Artık Türkiye'nin en gizli istihbarat raporlarından Büyük Millet Meclisi zabıtlarına, devlet büyüklerinin görüşmelerinden, üst mahkeme kararlarına kadar her şeyimiz Amerikalı uzmanların emrinde ve denetiminde idi.

Amerikalı uzmanların olurluğunu ve onayını almadan, hiç kimse bu ülkede önemli mevkilere gelemiyordu.

Masonların icazeti, ihtilallerin vizesi ve başbakanların tazesini hep Amerika'dan gönderiliyordu...

Amerika'nın rızasına göre değil de, kendi milleti adına ve yararına karar vermeye heveslendiği ve Müslümanlara fazla yüz verdiği için, ihtilaller yapıyor ve Menderes'ler asılıyordu...

Amerika'nın her direktifini, mukaddes bir tanrı buyruğu kabul

eden İsmet İnönü bile, Kıbrıs'taki Rum katliamlarına karşı eski paşalık numarasını çekmeye yeltenince, ABD Başkanı Johnson'dan bir tehdit alıyor, bunun üzerine "O zaman yeni bir dünya kurulur, Türkiye'de orada yerini alır" gibi Amerika'ya kendi aklınca şantaj yapmaya kalkışıyor, ama sonunda ana muhalefet liderliğinden bile atılıyor, Ecevit ve ekibine alt ediliyor ve Halk Partisi'nin başından uzaklaştırılıyordu...

Amerika selpak kağıdı gibi, daha nicelerini başbakan olarak kullanmış, eskiyip kirlenince de bir kenara atmıştır!..

"Yenisini bulduğumdan eskisinin hükmü kalmamıştır" mantığıyla Amerika, daha nicelerini kahraman yapmış, sonra gözden çıkarmış, en sadık kölelerini bile devre dışı bırakmıştır.

Ve zaman gelmiş, Amerika'da çağ atlamış ve artık Türkiye'yi telefonla yönetmeye başlamıştır...

Amerika'nın bölgedeki yüksek çıkarlarını korumak ve sadakat maddesi kazanmak uğruna, nice milli menfaatlerimiz feda kılınmıştır.

Bunca taviz ve teslimiyete rağmen, Amerika halâ bizden razı olmamış ve Türkiye'ye düşmanca tavrını bırakmamıştır. Ermeni meselesinde, Kuzey Irak meselesinde, Kıbrıs meselesinde hep bizi arkadan bıçaklamıştır.

Ama hamd olsun ki Türkiye'de Milli Görüş giderek güçlenmiş ve gelişmiş, yalnız ülkemizde değil, bütün İslam aleminde, hatta yeryüzünün her yerinde Amerika'nın sömürü hortumlarını kesecek, Siyonizm vampirini kansızlıktan gebertecek o mutlu sona doğru yürüye gelmiş ve nihayet kesin iktidara oldukça yaklaşmıştır. Evet Erbakan faktörü, tüm fesatçıların uykusunu kaçırmaya başlamıştır.

İşte ABD'yi daha da hırçınlaştıran ve İsrail'i çılğınlaştıran gerçek budur... Ama korkunun ecele faydası olmayacaktır.

"Batı Kulüp"le İslam'ın hesaplaşması kaçınılmazdır. Değişik renklere bürünseler ve farklı "ring" lerde dövüşseler de, temelde aynı yanlış düşünce sahiplerini belirtmek için, hem doğru, hem çarpıcı hem de orijinal tanım ve tespitler yapabilmek, büyük bir beyin ve bilgelik işidir. Erbakan Hocanın batıl kafalı sağcı ve solcuları tanıtmak için kullandığı "BATI KLUPCÜ" tabiri de, siyasi literatürünüze (edebiyatımıza) kazandırılmış çok ilmi bir gerçeğin, mizah yollu ifadesidir.

Geçen seneler Amerika'da yayınlanan "Foreign Policy" adlı dergide S. Lind adlı yazar "Batı kültürünü savunurken" başlıklı yazısında şöyle diyordu:

"Batı Kültürüne üyelik için ırki bağ gerekmez. Geleneksel Muse-

vi-Hıristiyan değerlerini kabul eden herkes batılı olur.” Ve yine Amerikan yönetimine ve Yahudi Lobisine yakın kişilerin kurduğu ve bir zamanlar ABD'nin Ankara büyükelçisi olan meşhur siyonist Morton Abromowitz'in başkanı bulunduğu “Cernegy Badowment” adlı araştırma kuruluşunun çıkardığı bu dergideki yazıda çok ilginç itiraflara yer veriliyordu.

Yazara göre bugün, yeryüzünde devam eden çatışmaların temel nedeni “Mevcut Batı Kültürünün, kendisini bütün dünyaya benimsetmesine itiraz edenlere karşı açtığı bir savaştır” diyor ve Yahudi ve Hıristiyan değerlerinin bütünü olarak tanımladığı BATI MEDENİYE-TİNİN; (Türkçesi zulüm, sömürü ve ahlaksızlık düzeninin) dünyaya hâkim olmasını önleyen en büyük engelin ise “İSLAM” olduğunu ifade ediyordu.

Batıl olduğu, yani haksızlık temeline dayandığı için, batmaya yüz tutan hazır batı medeniyetine en büyük rakip ve tehdit olarak gösterdiği İSLAM'ı etkisiz hale getirmek için de, yazar şu tekliflerde bulunuyordu:

1- İslam dünyasındaki ayrılık sebepleri karıştırmak ve kışkırtmak. Örneğin sünniye karşı şii, islahatçıya karşı radikal, Araba karşı Acem, Türk'e karşı Kürt gibi ırk, mezhep ve meşrep farklılıklarını düşmanlığa dönüştürmek ve İslam birliğini bölmek ve önlemek.

2- Rusya'yı batının tam ortağı haline getirmek. Rusya'nın insan potansiyelini, büyük zenginliklerini ve kültür birikimini, batı medeniyetinin (yani siyonist zihniyetinin) hizmetinde değerlendirmek.

3- Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra, Müslüman -Türk Cumhuriyetlerinin kendi aralarında ve İslami değerler etrafında bir birlik oluşturmaya ve İslam dünyasıyla kucaklaşıp kaynaşmasına asla fırsat vermemek!... Oralardaki İslami eğitimi de, ılımlı ve batı ile uyumlu kimselere terk etmek.

Aksi takdirde Osmanlının 1683 yılında yaptığı Viyana Kuşatmasından sonra, batı dünyası en büyük bir tehdit ve tehlike ile karşı karşıya gelecektir.

4- Stratejik savunma girişimini yeniden canlandırmak. Çünkü batının nüfusu giderek azalıyor ve ihtiyarlıyor. Teknoloji ise, artık her yerde gelişiyor ve batıya karşı başka tehlikeler güçleniyor...

5- Türkiye'deki fundamantalist hareketlerin gelişmesine ve özellikle iktidara yürümesine mutlaka engel olmak. Çünkü Türkiye elden çıkarsa, bütün İslam alemi, hatta bütün Eski Dünya (Asya, Avrupa ve Afrika) elden çıkmış demektir.”

Bütün bu gerçekleri hem de bir Amerikan dergisinde okuduktan sonra Erbakan Hoca'nın tabiriyle içimizdeki "BATI KLÜBÇÜ"lerin bilerek veya bilmeyerek, kime hizmet ettiklerini ve BATI KLÜBÇÜ partilere destek verenlerin ne korkunç bir vebal yüklendiklerini, şimdi daha iyi anlıyor ve milletimizi uyarıyoruz:

Ve bir kez daha hatırlatıyoruz ki, Hz. Adem'den beri süre gelen HAK ile BATIL'ın savaşıdır. Bugün yeryüzünde yürütülen kavga ise yine BATI KULÜPÇÜ'lerle İslam'ın hesaplaşmasıdır. Artık hangi saf-ta olduğunuzu bilmek ve durumunuzu değerlendirmek zamanıdır!.. "OY" larınız bir kurşun değerindedir, hatta bir atom bombası yerindedir. İslam'ın ve insanlığın tahribinde kullansınlar diye "Oy"larınızı Batı Kulüpçü partilere teslim etmek, bir nevi intihar sayılacaktır. Milli Görüş'ün iktidarı ise yeni bir dünyanın ve yeni bir dönemin başlangıcıdır. Evet, Erbakan devrimi, bozuk dengeleri sarsacaktır.

Erbakan Hoca'nın 1 Ekim 1994'te başlayan ABD gezisi, Türkiye'de ve yeryüzünde etkili siyonist basında "Erbakan, Amerika'dan vize almaya gidiyor" şeklinde verildi ise de, gerçekler daha başkaydı.

Bu ziyareti yazı dizisi haline getiren, Gazeteci Ruşen Çakır, ABD'li diplomat ve siyaset uzmanlarının, "Erbakan'ı tehlikeli birisi olarak gördüklerini" yazmıştı. Evet, onların da itirafıyla "Erbakan çok zekiydi..." ve olayların perde arkasına vakıftı...

Ve işte bu yüzden, ABD'li siyonist mihraklar Erbakan'la anlaşamayacaklarını ve O'nu aşamayacaklarını anlayınca "Bu partide uzlaşabilecekleri genç lider adayları" arayışlarını hızlandırmışlardı.

Çünkü Erbakan Amerika'da, Gazeteci Nasuhi Güngör'ün ifadeyle "Türkiye'deki kadar rahat ve kendinden emin davranmıştı."

İşte bu yüzden WINNEP adlı kuruluşun Türkiye Masası Şefi, siyonist Alan Makovsky 8 Ağustos 1996 tarihli raporunda şöyle di-yordu: Türkiye müttefikdir, ama Erbakan dost değildir. Bu nedenle Refah-Yol hükümetiyle ilişkilerimizi geliştirmekten sakınmalı ve Erbakan'ı kontrol altında tutmalıdır."

Hatta Başbakan olarak, Hoca'nın, D-8 projelerini uygulamaya koyması ve ilk resmi ziyaretini İran'a yapması "Erbakan'ın Washington'a karşı bağımsızlık bayrağı açması ve Dünya Düzeninin güdü-münden çıkması" şeklinde algılanmıştı.

Öyle ise, başka çaresi yok, ya Erbakan'ın yerine bir lider bulun-malı ve Milli Görüş Erbakan'ın çizgisinden çıkarılmalı veya partisi parçalanmalıydı... Bu masonik çevrelerin kesin kararıydı!

SİYASET; “KAP-KAÇ” FIRSATÇILIĞI DEĞİL, SATRANÇ SABRI GEREKTİRİRDİ!..

Basit ve gevşek siyaset, fırsatçılık ve ucuz kahramanlıkla parsa toplamaktır. Ama yüksek ve gerçek siyaset; akıl ve sabır isteyen uzun soluklu bir satranç maçıdır.

Başarı için başarıları paylaşmak gereklidir

Akılcı şirketlerin satış yöneticileri, başarıları sadece kendilerine mal etmez, arkadaşları ile paylaşır. Çünkü başarı ortak bir çabanın sonuçlarıdır. Bir satranç oyunu düşünün, her taşın bir anlamı ve gücü vardır, ancak oyunu taş değil, baş kazanacaktır. Tabii ki, her taş birkaç hamle sonra uygulanacak strateji için koordineli hareket etmek zorundadır. Siyaset de, tıpkı bir satranç oyunu gibi, aynı amaç hizmet eden kişilerin birlikte bulunduğu ve sonunda zafer kazanılması (satışın sonuçlanması) gereken bir süreçtir.

Stratejik yaklaşım ve birlikteliğin ne demek olduğunu iyi kavrayamayan örgütlerde çalışmak son derece can sıkıcıdır. Çünkü burada başarılar paylaşılmaz, herkes kendi yerini sağlamaştırmanın peşindedir. Alt ve yan birimler adeta birbirine karşı gizli savaş halindedir. Çalışanlar arasında kurulan dostluklar yapay ve sahtedir.

(Vahdet) Birlik ruhu ve hizmet şuuru çok önemlidir:

Yüksek motivasyona sahip, çok çalışkan bir personel bile kısa sürede mutsuz, işten zevk almayan ve sürekli dedikodu yapan birisi haline dönüşebilir. Tüm bunlar teşkilatlarda ciddi bir yönetim sorunu olduğu izlenimini doğurabilir. Bu gizli çatışmaların sona erdirilmesi ve örgütün yeni baştan inşası için ciddi değişimler gereklidir. Başarıların paylaşıldığı bir model geliştirilmelidir. Bunun için de, çalışanlar arasında birlik ruhu oluşturulmalı, teşvik edilmeli ve desteklenmelidir.

Erbakan siyaseti ve Milli Görüş süreci bu satranç stratejisinin mükemmel bir örneğidir. Çağımızın en büyük alimlerinden Rahmetli Muhammed Hamidullah'ın, Hoca'ya gönderdiği tarihi mektubu da bunun bir göstergesidir.

Hamidullah Hoca'dan Erbakan Hoca'ya tarihi mektup

12 Mayıs 1962 tarihini taşıyan mektup Prof. Dr. Necmettin Erbakan'a hitaben yazılmış. Bakın neler yazmış Hamidullah Hoca mektubunda:

“Muhterem ve çok aziz dostum Necmettin Bey,

Esselamüaleyküm verahmatullahi ve berakatuhu

Size en derin bayram tebriklerimi yollarım; sıhhatinizin çok iyi olduğunu ümit ederim. Şehrinizdeki ikametim bu ay sonunda sona erecek ve ben İstanbul'dan fabrikanızı ziyaretten edindiğim en iyi intibalarla ayrılacağım. Allah, İslam'ın ve bütün Müslümanların tealisi için müessesenizi muvaffak etsin.

Sizin teşebbüs halinde olduğunuz "faizsiz sermaye teşkili" mevzuu, bütün dünya Müslümanları bakımından da ayrıca ehemmiyet taşımaktadır; bu bakımdan heyetinizin bu meselede varacağı karar sureti beni ilgilendirmektedir. Şayet bir mahzur teşkil etmiyorsa, ilerde herhangi bir boş vaktinizde nasıl bir hal tarzını tercih ettiğinizi bana haber verirseniz çok müteşekkireceğim. Aynı zamanda 'fabrika işçilerine faizsiz ödünç para verme kooperatifi' üzerinde heyetinizin tutumu da beni ziyadesiyle alakadar etmektedir. Kısa bir müddet evvel bu mevzuu inceleyen ve bir tasarı ileri süren bir makalem, "Paris Üniversitesi Tatbiki İktisat İlimleri Enstitüsü" mecmuasında Fransızca olarak neşr edilmiş bulunmaktadır; bu yazım hakikaten çok ilgi çekmiş vaziyettedir. Mesela, Sorbonne Üniversitesi'nden Prof. Perroux'un bana gönderdiği bir mektuptan öğrendiğime göre, bugünkü Senegal başvekili aynı mevzu üzerinde benimle bizzat görüşmek arzusunu izhar etmiştir. Sizin tesir ve tahrikinizle, müessesenizde bu teşebbüs denenecek olursa, muhtemelen bu karşılıklı yardım teşkilatı, cemiyetimizdeki faize müracaat alışkanlığının doğurduğu mahzurları giderecektir. Kim bilir belki de, bir gün Batı alemi, bu konudaki İslam'ın vardığı hükümlerden ve tatbikattan istifade yoluna sapacak ve bu nevi İslami esasları benimseyecektir. En samimi selam ve muhabbetlerimle.

M. Hamidullah."

Tarihi mektuptaki önemli mesajlar nelerdir?

Bu mektup bir kişinin bir başka kişiye yazdığı sıradan bir mektup değil elbette. Bu mektup bir profesörün bir profesöre yazdığı bir mektup olarak da algılanmamalı. Bu neredeyse bir asırlık ömrünü tebliğe ve ilme vakfetmiş Prof. Dr. Muhammed Hamidullah'ın Milli Görüş lideri, gelecekte D-8'lerin rehberi ve ileride dünya olaylarına yön verecek Prof. Dr. Necmettin Erbakan'a yazdığı bir mektup. İşte bu yönüyle tarihi bir vesika bu mektup. İsterseniz tarihi mektubun içeriğini, bu mektubun yazılış nedeniyle birlikte değerlendirelim...

Necmettin Erbakan Hocamızın merhum Muhammed Hamidullah

ile ilk karşılaşması bir gemide olur. Almanya-Aachen Üniversitesi'nde çalışmalarına başlayan Erbakan Hoca, Türkiye'den Aachen'a Fransa'nın bir kıyı şehri olan Marsilya üzerinden geçmeye karar verir. Paris'e gitmekte olan Hamidullah Hoca da aynı gemidedir. Bu gemide tanışır ve seyahat boyunca sürekli birlikte olurlar. Hamidullah Hoca seyahat sırasında Erbakan ve arkadaşları ile namaz kılan diğer yolculara ve tayfalara imamlık yapar...

Gümüş Motor Hangi Şartlarda Kurulup Üretime Geçmiştir?

Aachen Üniversitesi'ndeki Alman ilim adamlarının da takdirini toplayan çok önemli bilimsel çalışmalarından sonra Türkiye'ye dönen Erbakan, İstanbul Teknik Üniversitesi'nden arkadaşlarıyla birlikte Türkiye'de ilk yerli sanayi hamlesini başlatır. 1954'te kollar sıvanır; sermaye toplanır, kuruluş projesi tamamlanır ve 1 Temmuz 1956 yılında Gümüş Motor Fabrikasının temeli atılır. Gümüş Motor, modern Türk sanayisinin ilk yerli fabrikası olur. Milli sanayi açısından stratejik bir öneme sahip olan Gümüş Motor Fabrikası'nın temeli atılması bu alanda tekel oluşturan ırkçı emperyalist sermayeyi de rahatsız eder. Dış mihrakları rahatsız eden bir başka konu da, dönemin Başvekili Adnan Menderes'in Meclis'in büyük ekseriyetini oluşturan DP grubuna, "Siz isterseniz hilafeti bile getirirsiniz" diye seslenmesi olmuştu.

İşte bu süreçte sömürü dünyalarını krizler üzerine inşa eden Siyonizm, 'kaos ve kriz' formülünü Türkiye'de uygulamaya karar vermişti. Adım adım darbeye giden Türkiye'de, DP iktidarı önce baskı altına alınıyor, ancak baskılar DP'yi iktidardan uzaklaştıramayınca 1957 ve 58 devalüasyonları devreye sokuluyordu. Öyle ki, devalüasyon operasyonlarından sonra 2.80 TL olan 1 ABD doları 9.20 TL'ye yükseliyordu. Türk Lirası dolar karşısında dört misli değer kaybına uğramıştı.

Adnan Menderes zamanındaki bu devalüasyon operasyonları Gümüş Motor için de zorlu bir dönemin başlangıcı olarak görülmüştü. Gümüş Motor'un temeli 1956'da atılmış ancak fabrikanın temeli atıldıktan sonra iki yıl içerisinde iki devalüasyon yapılmıştı. Devalüasyonlar fabrikanın sermayedarlarını da zora sokmuştu. Üretim için paraya ihtiyaç vardı, ancak Gümüş Motor'un zengin ortakları kendi işlerinde bile büyük sıkıntılarla karşı karşıya kalmıştı.

1958 Krizi ve Gümüş Motorun Engelleri

Fakat bu karamsar tabloda, önemli bir karar alınıyordu. Öyle ki, bu karar Prof. Dr. Muhammed Hamidullah'ın da dikkatini çekecekti.

Ülkedeki ekonomik kriz ortamında yatırımını tamamlamak ve imalata başlamak zorunda olan Gümüş Motor için toplam 5 milyon TL tutarında motor üretimi ve satışı için devlet kuruluşlarıyla anlaşmalar yapılmış olması sevindirici bir noktaydı. Şirketin Umum Heyeti, 13.11.1958 tarihinde bir toplantı yapar. Bu toplantıda kesinlikle banka kredisi alınmayacağı, faiz sisteminin bir parçası olunmayacağı ve sermaye artırımına da gidilmeyeceği karara bağlanır. Ancak imalatın yapılması ve ilk motor ve yedek parçalarının teslimi için yine de paraya ihtiyaç vardır. Heyet paranın nasıl temin edilmesi gerektiğine ilişkin kararını aşağıdaki yazıyla Gümüş Sanayi ve Ticaret Umum Müdürlüğü'ne iletir:

“Şirketimiz Umumi Heyetinin 13.11.1958 tarihinde yapmış olduğu hususi mahiyetteki toplantıda varılmış olan aşağıdaki fikir birliği dolayısıyla Şirketimiz Umum Müdürlüğü'nün Motor Fabrikasının satış bedeli yekûnu 5.000.000 (Beş milyon) TL tutarında olan ilk motor ve yedek parçasının alakalı imalatı münasebetiyle aşağıdaki şartlarla avans para kabulünü arzu ve talep ediyoruz.

Bu talebimizin derhal tatbik mevkiine konulmasını rica ederiz.

Resmi teşekküllere yapılacak satış dolayısıyla alınacak olan avans paralara mukabil bu satışların fabrikamıza imalatçı kârından tamamı veya imkân bulunduğu takdirde perakendeci karı da kalmak suretiyle yapılması ve şirket ortaklarından veya sair hususi esastan bu mevzuya dair avans para yatırımlara ise bu satışlara mukabil perakendeci kârının tamamı ve ayrıca fabrikamız imalatçı kârından da üçte birinin tanınması.

Aşağıdaki imzalarımız kendimiz ve bize vekâletname vermiş ortaklarımız namıdır...”

‘Kâr Ortaklığı’ sistemi Hamidullah Hoca'nın ilgisini çekmiştir

Anlaşılabileceği üzere, Gümüş Motor'un devalüasyonların oluşturduğu ülkedeki ekonomik krizden korunması ve fabrikada üretime geçilmesi için gerekli olan para ‘kâr ortaklığı’ sistemi ile temin edilir. Kâr ortaklığı sistemi hem Gümüş Motor'un büyük ekonomik krizden yara almadan çıkmasını sağlar hem de ‘faizsiz bankacılığın’ temelini oluşturur. Öyle ki, 1958 tarihinde Gümüş Motor Umum Heyeti'nin uygulamaya koyduğu ‘kâr ortaklığı’ sistemi 1962'de Prof. Dr. Muhammed Hamidullah'a işte bu tarihi mektubu yazdırır.

Paris'te derslere giren Hamidullah Hoca, ilkbahar döneminde İstanbul Üniversitesi'nde de Edebiyat Fakültesi'nde ders vermektedir. Türkiye'de bulunduğu bu dönemde Gümüş Motor'u gezme imkânı

bulur ve kendisine bizzat Prof. Dr. Necmettin Erbakan tarafından hem fabrika hem de kâr ortaklığını esas alan faizsiz sistem hakkında bilgi verilir.

İstanbul'dan ayrılmadan hemen önce 12 Mayıs 1962'de yazdığı bu mektupla merhum Muhammed Hamidullah bir bakıma bize kendisini de anlatıyor. Anlıyoruz ki, Hamidullah Hoca, sadece ders veren değil, verilen ve bilinen her şeyin uygulanmasını isteyen bir bilim adamı idi. İslam dünyasındaki bütün gelişmelerle ve dahası Müslümanlarla ilgili bütün konularla ilgili bir bilim adamıydı üstelik... Faiz sisteminin bir sömürü sistemi olduğunun, mutlaka insanlığın faizsiz sisteme geçmesi gerektiğinin altını çizen Prof. Hamidullah, mektubunda bu yolda çalışmanın da önemine dikkat çekiyor.

Gümüş Motor'la faizsiz bankacılığın temelleri şekillenmiştir

Prof. Dr. Muhammed Hamidullah'ın Erbakan Hocamıza gönderdiği mektubundaki, "Sizin teşebbüs halinde olduğunuz 'faizsiz sermaye teşkili' mevzuu, bütün dünya Müslümanları bakımından da ayrıca ehemmiyet taşımaktadır..." ifadeleri nihayetinde gerçek olacaktı. Gümüş Motor Anadolu'nun ilk yerli sanayi hamlesi olurken, 'kâr ortaklığı' ile de dünya Müslümanları için faizsiz bankacılığın kapılarını açacaktı.

Nitekim Muhammed Faysal babası 1969'da vefat ettikten sonra Prof. Dr. Necmettin Erbakan'a gelecek ve faizsiz sistemle ilgili görüşlerine başvuracak ve sonra ilk İslam Bankası'nı kuracaktı. Kâr ortaklığı sistemini Gümüş Motor'da hayata geçiren Prof. Dr. Necmettin Erbakan, 1974'te MSP-CHP koalisyonu döneminde kâr ortaklığına dayanan faizsiz bankacılık sistemine ilişkin Hükümet Kararnamesini çıkaracaktı. Bir yıl sonra ise faizsiz bankacılık sistemi Türkiye'de resmen başlayacaktı... Dahası, Prof. Hamidullah Hoca'nın mektubunun son bölümünde ifade ettiği "Kim bilir, belki de bir gün batı alemi, bu konudaki İslam'ın vardığı hükümlerden ve tatbikattan istifade yoluna sapacak ve bu nevi İslami esasları benimseyecektir" ifadesi kısmen de olsa gerçek olacaktı. Zira, bugün Avrupa'da bazı bankalar bünyelerinde faizsiz çalışan fon departmanları oluşturmuş bulunmaktadır.

İnsanlığın faiz belasından kurtarılması gerekmektedir

İnsanlık borç ve faiz sarmalı ile sömürülürken Erbakan Hocamızın ve merhum Muhammed Hamidullah Hoca'nın faizci kapitalist haksız sömürü düzeninin yeryüzünden kalkması gerektiğine olan inanç ve çabalarının önemini bugün daha iyi anlıyoruz. Küreselleşme sürecinde yoğun bir sömürü saldırısıyla karşı karşıya kalan in-

sanlık ekonomik açıdan bir çıkmaza doğru sürüklenmek isteniyor. Bir taraftan IMF ve Dünya Bankası gibi organizasyonların dayattığı faize ve rantiyeye dayalı politikalarla ülkelerin ekonomileri çökertiliyor, diğer taraftan da küresel faiz bankacılığıyla sermayeye hükmediliyor. Bir kez daha görüyoruz ki, sömürünün ortadan kalkması ve zenginliğin adaletli paylaşımı için tek çıkış yolu Allah (c.c)'ın haram kıldığı faiz belasından kurtulmak. Ülkelerin ve insanların küresel sömürünün en önemli iki silahı olan faiz ve borç sarmalından kurtarılması, insanlığa gerçek saadetin yolunu da açacaktır.

Bu vesileyle Prof. Dr. Muhammed Hamidullah Hoca'yı bir kez daha rahmetle anıyoruz.¹²¹

İşte Erbakan Hoca'nın diğer bir hamlesi ve tarihi faizsiz bankacılık projesi: DESİYAB

DESİYAB, hem Avrupa'daki işçilerimizin tasarrufunu yatırma dönüştürmek, hem de Türkiye'nin süratle sanayileşmesini sağlamak gibi yüce bir gaye için Milli Görüş Lideri Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın uzun uğraşları sonucunda kuruldu.

Ülkemizde neo-liberal politikalar çerçevesinde, kalkınma ve yatırım bankacılığı hemen hemen tümüyle etkisizleştirilmiştir. Özellikle, sanayi temelli uzun vadeli komple yeni yatırım ve modernizasyon projeleri yerini kısa vadeli "ticari" projelere bırakmıştır. Ülkemizin kalkınması, tüccar zihniyetli idarecilerin esaretine terk edilmiştir.

1923–2000 dönemi iktisadi tarih açısından incelendiğinde, Türkiye ekonomisinin durağan değil dinamik bir özellik kazandığı görülecektir. İdare, bu dinamizmi yönetecek altyapıyı oluşturamadığı için de şu anda finans kapitalin yıkıcı dalgalarına karşı koyamamaktadır.

1960'lı yılların başlarında Avrupa'ya gönderdiğimiz işçilerimiz 1970'li yıllardan itibaren küçük birikimleri ile ülkemizde bir şeyler yapma gayretine girişmişlerdir. Bu gayretleri küçük imalat birimleri ötesine çıkamıyordu. Küçük küçük bu sermayelerin dağınık ve küçük işler yapacağına, toplanıp büyük işler yapması için devlet destekli bir organizasyona ihtiyaç vardı.

Uzun uğraşlar neticesinde, bu ihtiyaca cevap verecek şekilde, Milli Görüş Lideri Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın Başbakan Yardımcısı olduğu 39. Hükümet (1. MC Hükümeti) 11 Kasım 1975 tarihinde (13 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile) kısa adı DESİYAB olan Devlet Sanayi ve İşçi Yatırım Bankası A.Ş.'ni kurdu. DESİYAB'ın kuruluşunu düzenleyen 13 Sayılı KHK'nin 3.

maddesine göre Banka'nın amacı Türkiye'nin sür'atle ve yurt sathına yaygın sanayileşmesidir.

Bilindiği gibi, Milli Görüş'ün sloganlarından/hedeflerinden biri de "Süratli ve Yaygın Kalkınma"dır. 13 Sayılı KHK'de "Bu maksatla, yurtiçinde, bilhassa yurtdışında çalışmış ve çalışanların tasarruflarını (a) Ekonomik bir güç halinde birleştirerek kârlılık ve verimlilik anlayışı içinde değerlendirmek, (b) Kalkınma planlarının temel ilkelerine uygun ve yurt sathına yaygın teşebbüslere, özellikle de sinai yatırımlarına yöneltmektir." ifadesi yer almıştır.

DESİYAB'ın kuruluş sermayesi 1 milyar TL olup, bunun yüzde 85'i Hazine tarafından, yüzde 15'i de Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı ile KİT'ler tarafından taahhüt edilmiştir. Banka'nın amacına ulaşmasını sağlayacak özkaynaklar; sermaye, ihtiyatlar, provizyon ve karşılıklar; yabancı kaynaklar ise; TL ve döviz üzerinden çıkarılacak tahviller, Hazine ve Merkez Bankası'nca açılacak krediler ve verilebilecek avanslar, yerli ve yabancı kuruluşlardan (gerektiğinde Hazine kefaleti ile) sağlanacak krediler, Kanun ve Bakanlar Kurulu kararıyla Banka'ya sağlanacak kaynaklar ile kâr ortaklığı esasına göre yurt içinde TL ve yurtdışında döviz olarak Banka'ya yatırılan mevduat dahil, her çeşit mevduat (13 sayılı KHK, md:4/8) şeklinde oldukça geniş bir yelpaze görünümündedir.

Banka, kısa zaman içinde imkânlarını en iyi şekilde kullanarak Türkiye ekonomisine çok büyük katkılar sağladı. Bir Devlet Bankası olan DESİYAB, Türkiye'nin ağır sanayi hamlesi gibi yüce bir ideal için çalışarak, önemli hizmetlere imza attı. Zorda olan şirketler tartışmasında önemli bir ayrıntı olarak dikkat çeken DESİYAB'ın o dönemde yaptığı hizmetlerin akıldan çıkarılmaması gerekir.

İşçinin parası verimli kullanıldı

Özel sektör tarafından yapılacak olan ve teşvik kapsamında yer alan sanayi yatırımlarını bütün yönleriyle desteklemek amacıyla çalışan DESİYAB, kendisine düşen vazifeyi en iyi şekilde yapmıştır. Hem yatırımcılara önemli imkânlar sunan hem de yurtdışındaki işçilerin paralarının kâr ortaklığı ile en iyi şekilde değerlendirilmesini amaçlayan DESİYAB, Türk sanayicisini faize mahkûm olmak gibi bir esareten kurtarmıştır.

Sanayiye öncülük yaptı

Türkiye'nin süratle ve yurt sathına yaygın sanayileşmesini gaye

edinen banka, bölgeler arasındaki ekonomik dengesizliği en kısa zamanda gidermek için her vilayette bir sanayi tesisinin kurulmasına öncülük etti. TÜMOSAN, TAKSAN, TEMSAN, TESTAŞ, GERKONSAN, ERDEMİR, ÇELİK İŞ, TÜTEKS, KARSET, UPAŞ, ACISELSAN, YESÜTAŞ, ERGANİ İPLİK, AKTOP, ÇUMPAŞ, YETAŞ, ERGAZ, AKDAĞ DERİ, GESAŞ, EMAŞ, NASTAŞ, BETONSAN, HATAŞ, ÇEPNİ YEM, GENTAŞ, TRABZON GİYİM VE ORALGİM gibi sanayi kuruluşlarına iştirak ederek kurulmasına öncülük eden DESİYAB, Türkiye'nin dünya ülkeleri içerisinde gelişmiş bir ülke olma gayesi gibi yüce bir amaç için mücadele etti.

Anılan bütün bu şirketlerin en ufak bir şaibeye bulaşmadan kısa zamanda Türkiye'nin medar-ı iftiharını müesseseler haline gelmesi DESİYAB yapılanmasının ne kadar olumlu ve gerekli bir yapılanma olduğunu göstermeye yetiyor. Bu şirketlerden birkaçından beklenen sonuçların alınamamasının sebebi ise, sonradan politik amaçlarla yapılan müdahalelerdir.

DESİYAB'ın desteklediği bu kuruluşları da, çok ortaklı şirketler haline getirmek için bir çalışma hazırlanıyordu. Bu şirketlerdeki DESİYAB payı, yurtdışındaki çalışanlara ve diğer tasarruf sahiplerine satılacaktı. Böylelikle kalkınmada bir ortaklık sistemi de yavaş yavaş geliştirilmiş olacaktı. Böyle bir model maalesef Türkiyemiz'de yeşertilmedi. Ancak yıllar sonra, bu model taklit edilerek Amerika'da meşhur Silikon Vadisi kuruldu. Bilindiği gibi Silikon Vadisi'nin özü risk paylaşımı yani çok ortaklılıktır. Böyle bir sistem ile hem öz sermaye (milli sermaye) oranı yüksek olmakta hem de küçük küçük duran atıl sermaye değerlendirilmiş, ekonomiye kazandırılmış olmaktadır.

Bu model çok başarılı bir şekilde uygulanabilecek iken, Milli Görüş kadrolarının dışındaki kadroların elinde yeterince ilgi ve alaka göremediği için zamanla “sorunlu” hale getirilmiştir. Bunun yanı sıra, hem Banka'nın sistematik müdahale yetkisinin olmayışı hem de Banka'nın kurulması ve çalışmaya başlamasının şirketleşme olgusu ivmesine göre oldukça gecikmiş olması gibi nedenler, böyle bir uygulamayı kötülemek isteyenlere fırsat vermiştir. Neticede, “İşçi Şirketleri ve Çok Ortaklı Şirketler Modeli” gerçekte başarısız olmamış ancak başarısız olmuş gibi lanse edilmiştir. Ülkemizde Anadolu sermayesinin gelişmesini istemeyen mahfiller kötüleme çabalarında öncülük etmişlerdir. 12 Eylül 1980 müdahalesinden sonra, ülkemiz iktisat politikalarında yaşanan köklü değişimler ve neo-liberal politikalar çerçevesinde DESİYAB, yeni bir düzenleme ile ortadan kaldırıldı.

mıştır. DESİYAB'ın yeniden düzenlenmesi, Bakanlar Kurulu'na yetki veren 17.6.1982 tarihli ve 2680 sayılı Kanuna dayanarak 4.11.1983 tarih ve 165 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile gerçekleştirilmiştir.

165 sayılı KHK'ye göre Banka'nın amacı; "Türkiye'nin süratli ve yurt sathına yaygın sanayileşmesine ve sanayide mülkiyetin geniş halk kitlelerine yayılmasına katkıda bulunmak ve bu amaçla halkımızın ve yurtdışında çalışan vatandaşlarımızın tasarruflarını; (a) ekonomik bir güç halinde birleştirerek kârlılık ve verimlilik anlayışı içinde değerlendirmek, (b) kalkınma planlarının temel ilkelerine uygun teşebbüslere, özellikle sınaî yatırımlarına yöneltmek, (c) sermaye piyasasının gelişmesine yardımcı olmaktır" şeklinde değiştirilmiştir.

Dikkat edilirse, 165 sayılı KHK ile, 13 sayılı KHK'nin aynı maddesine "sermaye piyasasının gelişmesine yardımcı olmak" hükmü ilave edilmiştir. Böylelikle Bankanın, neo-liberal politikalara teslimiyetinin de yolu açılmıştır! 1980'li yılların ilk yarısında, ülkemiz kamu bankalarına dönük olan iktisadi, hukuki ve mali kararlarda, bu bankaların temel organizasyonlarına ilişkin bir dönüşüm söz konusu olmuştur. Bu dönüşümden DESİYAB da payını almış ve 22.6.1988 tarihinde 329 sayılı KHK ile, 165 sayılı KHK'nin 10 maddesinde değişiklikte bulunulmuştur.

Bu değişiklik ile;

a) Devlet Sanayi ve İşçi Yatırım Bankası (DESİYAB AŞ.) olan Banka unvanı, Türkiye Kalkınma Bankası AŞ.'ne (TKB AŞ) dönüştürülmüştür. Böylelikle, Erbakan ile başlayan ve ülkemize özgün bir kalkınma modeli oluşturabilecek olan bir banka, kimlik değiştirmiş ve kuruluş hedefinden saptırılmıştır.

b) KHK 165'teki "Kalkınma planlarının temel ilkelerine uygun teşebbüslere ve özellikle sınaî yatırımlara..." ibaresinin ikinci kısmı olan "özellikle sınaî yatırımlara yöneltmek" ifadesi çıkartılmıştır. Bununla birlikte Banka'nın ihtisas alanı sanayi dışına da kayarak genişletilmiş olurken, böylece de, 1980'lerle birlikte uygulanan "sanaysizleştirme" harekâtı tamamlanmış milli kalkınmanın yolu tıkanmıştır.

c) Uluslararası mali piyasalardaki entegrasyon eğilimlerinin derinleşmesi ve bu entegrasyonda anlamlı yer edinme faaliyetlerine hız vermek amacıyla da, Banka'nın amaç ve faaliyetlerini düzenleyen 3. maddesine "Yurtiçi ve yurtdışı finansman kurumları ile işbirliği yapabilir, bunların katıldığı ulusal ve uluslararası kuruluşlara üye olabilir" hükmü ilâve edilerek yozlaştırılmıştır.

Bu yasal düzenlemeden yaklaşık olarak altı ay sonra 20.1.1989 tarih ve 89 / T-2 sayılı Yüksek Planlama Kurulu Kararıyla T.C. Turizm Bankası A.Ş. bütün aktif ve pasifleriyle birlikte Türkiye Kalkınma Bankası A.Ş.'ne devredilmiştir. Kalkınma formülleri arandığı bir dönemde, böyle bir devir, gerek devir alınan Banka gerekse de devir alan Banka açısından son derece sürpriz bir gelişme(!) olarak karşılanmıştır.

Bu operasyon ile, işin içine turizm de katılınca, artık eski DESİYAB, yeni TKB, başlangıç amaçları açısından tanınmaz hale getirilmiştir.

5.1.1990 tarih ve 89/14929 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile 500 milyar liraya yükseltilen Banka sermayesi, 12.2.1990 tarih ve 401 sayılı KHK ile de 1 trilyon liraya, 23 Ekim 1995 tarih ve 95/ 7365 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile 10 trilyon liraya ulaşmıştır. Adı geçen 401 sayılı KHK yalnızca sermayeyi yükseltmekle kalmamış ayrıca da Banka'nın amaç ve görevlerini de yeniden düzenlemiştir. Bu düzenlemeye göre Banka'nın amacı; "Türkiye'nin kalkınması için, anonim şirket statüsündeki teşebbüslere kârlılık ve verimlilik anlayışı içinde kredi vermek, iştirak etmek suretiyle finansman ve işletme desteği sağlamak yurtiçi ve yurtdışı tasarrufları kalkınmaya dönük yatırımlara yönleltmek, sermaye piyasasının gelişmesine katkıda bulunmak, yurtiçi ve yurtdışı ve uluslararası ortak yatırımları finanse etmek ve her türlü kalkınma ve yatırım bankacılığı işlevlerini yapmaktır" denmektedir.

401 sayılı KHK marifeti ile gerçekleştirilen tadilatla bir anlamda merkezi iktisat politikaları ile senkronize bir biçimde "Kalkınma Bankacılığı" misyonu oldukça geriletilerek, Banka "piyasa sinyallerine" duyarlı hale getirilmeye çalışılmıştır. Daha sonraları, 54. Erbakan Hükümeti döneminde yaşanan bir hadise, bu "piyasa sinyalleri"nin ne olduğunu hakkında bizlere kuvvetli ipuçları vermektedir. 1996 yılında Erbakan, 54. Cumhuriyet Hükümetini kurunca, eski DESİYAB yeni Türkiye Kalkınma Bankası'nın ne durumda olduğunu anlamak için kendilerinden birifing ister ve şu üzüntü verici durum ortaya çıkar. TKB, "yurtiçi ve yurtdışı finansman kurumları ile işbirliği içinde" on milyonlarca doları yabancı tahvillere yatırarak zarar etmiştir. Hatta, kaynak paketleri çerçevesinde TKB kaynaklarını da denetime almak isterken, Erbakan TKB'nin on milyonlarca dolarını sentetik Brezilya bonolarında yüzde 3-4 faizle tuttuğunu da büyük bir üzüntü ile öğrenmiştir. Olayın vehametini anlamak için, o sıralarda Türkiye'deki faizlerin yüzde 120'ler mertebesinde olduğunu hatırlatalım.

Yani, yüzde 120'ler ile borçlanacaksınız ve aldığınız paraları da yüzde 4'ler ile yabancı bonolara yatıracaksınız! Ne diyelim; Allah akıl fikir versin!

Erbakan'ın iktidardan ayrılmasından yaklaşık 4 ay sonra, "Sermaye Onarım Projesi" hazırlanarak Banka'nın sermaye yapısı dahi değiştirilmiştir. DESİYAB, sanayi sektörlerine ve ülkenin kalkınma çabalarına azımsanmayacak oranda destek vermiştir. Ancak; daha sonraları yapılan ardışık düzenlemeler ve değişiklikler ile kuruluş amacından saptırılarak tanınmaz hale getirilmiştir.

DESİYAB sürseydi mağduriyetler olmayacaktı

DESİYAB ile başlayan hamle sürdürülseydi ve bu çerçevede "Çok Ortaklı Şirketler Modeli" daha da geliştirilseydi, bugün kalkınmada bir Türkiye mucizesinden söz etmek mümkün olabilirdi. Hem yurtdışında çalışan işçilerimizin küçük birikimleri, devlet garantisinde büyük yatırımlara dönüşür hem de sermaye diye ele güne IMF'ye muhtaç olmaktan kurtulurduk. Şu sıralarda yaşanan birçok mağduriyetler de yaşanmamış olurdu.

DESİYAB modelinin başına gelenleri yakından takip eden bazı mahfiller, oluşan boşluktan istifade ederek, devlet ya da resmi bir garanti olmadan gurbetçi işçilerin tasarruflarını toplayarak çok ortaklı şirketler kurmaya başlamışlardır. Sn. Erbakan'ın zamanla bunların batacağı uyarısına rağmen, on binlerce işçimiz çeşitli vesilelerle kandırılmış ve neticede mağdur edilmişlerdir. Eğer DESİYAB gibi güvenilir bir kuruluş var olsaydı bu yaşanan mağduriyetler, ortaya çıkmayacaktı. Her şey devletin kontrolünde ve Anadolu'nun kalkınmasına yönelik cereyan edecekti.

Türkiyemiz geri bıraktırdı

Bugün eğer Türkiye'de sanayileşme yeniden ele alınacak ise, kalkınma ve yatırım bankacılığının diğer bir ifade ile ihtisas bankacılığının ülkemizdeki örgütlenme modeli ve faaliyetleri yeniden gözden geçirilerek özendirilmeli, bankalar ve şirketler kesimi arasında verimlilik esasına dayalı bir işbirliği kökleştirilmelidir. Bu çerçevede bankalar ve firmalar arasındaki çapraz ortaklıklar (iştirak yolu ile finansman) çekinmeden uygulanabilir bir çözüm olarak önümüzdedir. Yeni alanlara yapılacak yatırımların veya uzun süreli ve anahtar teslimli dev yatırımların finansmanı "salt ticari" zihniyet ile çözülemez. Almanya, Japonya, Çin ve Güney Kore gibi başarılı modellerde devletin kural koyucu, düzenleyici ve denetleyici fonksiyonları icra ettiğini unutmamak gerekir. Bu çerçevede, ülkemizin önünde 30 yıllık bir

tecrube ile test edilmiş çok ortaklı yatırım modeli vardır. Bu "ortaklık ekonomisi" yeniden ciddiyetle ele alınmalı ve IMF-Dünya Bankası esaretinden kurtulmalıdır.¹²²

Tarihi Hesaplaşma Süreci

"Ne ticaretin, (ne siyasetin) ne de alışverişin kendilerini Allah'ı zikretmekten, namazını eda etmekten ve zekâtını vermekten asla alıkoymadığı (ve Rabbını hiçbir zaman unutmayan) erkekler..." vardır.¹²³

Ve yine ***"Mü'minler içinde Allah'a verdikleri (cihad) sözünü tutan ve ahbine sadık olan ve (Hakk'ı hâkim kılmak uğrunda) her türlü zahmet ve fedakârlıkta bulunan ve bulunmaya da kararlı olan erkekler vardır..."***¹²⁴ Yani hem nefislerini terbiyede, hem de zulüm sistemleriyle mücadelede sadık, samimi ve sabırlı olan kişiler vardır.

Hz. Ali'nin buyurduğu gibi "Susulacak yerde konuşmak ahmaklık, konuşulacak yerde susmak ise korkaklıktır" gerçeğine uygun olarak neyi, ne zaman, nerede ve nasıl konuşacağını çok iyi bilen yiğitler vardır...

"Attığı taş kurbağayı ürkütmeyen" cinsten, her gün yüzlerce kuru sıkı laf yapan, ama ucuz kahramanlık rolleri bilindiği için, güç merkezlerince hesaba bile katılmayan boşboğazlara karşılık, bir Meclis Grup toplantısında söylediği sözler batıl kafalıların ve batıl uşaklarının beyninde bomba misali patlayan, Erbakan gibi dava erleri vardır!..

Kâinatın ortasına bir bomba koyup patlatılsa, şeytanların şatosunda ve masonların locasında ancak bu denli ve dehşetli bir etki yapabilirdi:

"Refah her halde iktidara gelecektir! Adil Düzen'e mutlaka geçilecektir! Bu kesin şarttır!.. Ancak bu geçiş yumuşak mı olacak, sert mi olacak!.. Tatlı mı olacak, kanlı mı olacak?.. İşte buna 60 milyon karar verecektir..."

Evet bu sözler hem bir izzettir!. Hem cesarettir!. Hem de hedefleri büyük bir hikmettir. Evet bu sözler gerçektir ve gerçekleşecektir.

Erbakan Hocanın, şeytanları şaşırtan ama mü'minleri ferahlandıran bu sözleri:

122) 16.12.2006 Milli gazete

123) Nur: 37

124) Ahzab: 23

1- Refah Partisi'nin, milletimizin hür iradesi ve özgür tercihi ile kazandığı seçim zaferlerini hazmedemeyip, askeri darbe çıkırtkanlığı yapanlara çok ciddi ve cesaretli bir uyarıdır. Demek isteniyor ki:

Ordu bu milletin eseridir ve bu milletin emrindedir. Ordumuzu milletin ve milli menfaatlerin aleyhinde kullanmak hevesine düşenler ise, karşısında 60 milyonu bulacaktır!.. Ve bu hainlere en büyük tokadı, zamanı gelince Ordumuz vuracaktır.

2- Bu inançlı milletimiz kendi haklarını ve hürriyetlerini elde etmek ve arzu ettiği Adil Bir Düzen'e geçmek için başvurduğu kanuni ve insani yollar tikanırsa, dış güçler ve işbirlikçileri, zorbalığa ve barbarlığa kalkıştırlarsa... O takdirde bu millet hürriyet ve haysiyeti için gerekirse, kan dökmekten ve can vermekten de kaçınmayacaktır!.. Ama inşallah, buna ihtiyaç kalmayacaktır!..

3- Bu sözler aynı zamanda, milletimize de çok anlamlı bir uyarıdır:

Eğer, elimizdeki siyasi ve kanuni fırsatları değerlendirmez ve halâ batıl ve bozuk zihniyetlerin ekmeğine yağ sürersek, bir gün gelir kaybedeceğimiz değerlerimize tekrar kavuşmak için, bütün malımızı ve canımızı ortaya koymaya mecbur kalacağımız yeni bir Kurtuluş Savaşı için, çok daha çetin sıkıntılara katlanmaya mahkûm olacağımız unutulmamalıdır!

4- Bu erkekçe sözler, asıl o sırada ülkemize gelen ve masoncuklarına Refah aleyhinde direktifler veren siyonist İsrail'in, terörist dışişleri bakanı Şimon Perez'e ve tüm dış güçlere ve şeytani merkezlere bir meydan okumadır!.

"Biz bu ülkede ve inşallah yeryüzünde Adil Düzen'i mutlaka kuraacağız!. Zalimlerin güdümünden ve sömürsünden kesinlikle kurtulacağız!. Temel insan haklarını ve evrensel hukuk kurallarını elbette hâkim kılacağız!

Ve bu mutlu ve onurlu neticeyi hazmedemeyeceğinizden dolayı başvuracağınız her yolu tıkayacağız!.

Yani ey ehli zülüm! Sizinle hesaplaşmaya ve kozumuzu paylaşmaya hazırız!..

Allah'ü Ekber! Allah en büyüktür!..

5- Bu sözleri söylemek için sadece yürek yetmezdi. Elbette sağlam bir bilek isterdi!.. Güç isterdi!..

Bunlar, kuru bir cesaret ve gayret neticesi söylenmiş ve sadece his ve heyecanları tatmine yönelmiş sözler de değildir!

Yani “ey hak ve adaletten rahatsız olan rakiplerimiz! Aklınızın yettiği ve elinizden geldiği her türlü imkânlarınızı ve planlarınızı seferber edip üzerimize gelseniz bile, yine de yenilecek ve kaybedeceksiniz!.. Ya insanlığınıza dönüp dirilecek veya şeytanlığınızla çürüyüp gideceksiniz!” demektir.

6- Ve ey bizi korkaklıkla suçlayan zavallılar!

Biz ucuz kahramanlıklara ve kuru kabadayılıklara tenezzül etmemek ve emrolduğumuz tedbir ve teenni ile hareketimizi sürdürmek için gösterdiğimiz sabır ve sükûneti, taviz ve tutarsızlık olarak niteleyen soytarılar!

Haydi, Hodri Meydan!..

Başka çareniz yok. Ya Erbakan'ın yanında olacaksınız veya Amerika'nın safında!.. Ya Adil Düzen'e uyacaksınız veya “adi” düzenlere köle olacaksınız!

Ve anlaşılıyor ki bu tarihi sözler hedefini bulmuş ve amacına ulaşmıştır... Maksatlı olarak yapılan hedef saptırmalar ve spekülasyonlar karşısında, Hoca tarafından anlamı ve amacı açıklanan ve bazı çevrelerce “sözünden caydığı ve tükürdüğünü yaladığı” sanılan bu çıkışlar, en azından “düşman mevzilerini ve muhtemel tepki derecelerini öğrenmek amacıyla fırlatılan, maket füzeler yerindedir” ve sırf bu bakımdan bile oldukça anlamlı ve önemlidir!..

Velhasıl, tarihi hesaplama yakındır!..

Ve Erbakan önce Başbakan'dır!.. Sonra bilinçli ve stratejik bir geri adım atılmıştır ve artık tarihi atılımlarına büyük inkılâbına doğru son hazırlıklara başlanmıştır!..

Erbakan Hoca'nın 1991 yılında sarfettiği: “Türkiye, mutlaka Adil Düzen'e geçecektir. Bu geçiş kanlı mı, yoksa kansız mı gerçekleşecek? İşte buna halkımız karar verecektir” şeklindeki sözlerinin, masonik cephede büyük bir telaş ve tedirginlik meydana getirmesinin bir nedeni de, meşhur siyonist M. Warburg'un 1945 yılında söylediği: **“Bir dünya hükümeti ister istemez kurulacaktır. Tek sorun, bu sonuca güzellikle mi, yoksa zorla mı ulaşılabileceğidir”** iddialarına karşı, ilk ve tek onurlu çıkış olmasıdır. Çünkü siyonist merkezler bu sözlerin sahibini çok iyi tanımaktadır.

Erbakan Hoca'nın hayatındaki icraatları ve iktidarları ırkçı emperyalistleri sarsmış ve şaşkınlıştırmıştı; şimdi mematı (ölümü) ise onların başında bomba gibi patlayacaktır!..

REFAH-YOL HÜKÜMETİ

Uzun bir sürecin ve onurlu bir mücadelenin sonunda Refah Partisi birinci parti olmuştu.

Artık, Refah Partisi'nin hükümet olması gerekiyordu... Neden?

Çünkü çok haklı ve hayırlı programlarının hayali olmadığını kısmen de olsa göstermesi ve iddialarını ispat etmesi lazımdı. Bunun için de, iktidar olması kaçınılmazdı. Muhalefette kalarak kendini tanıtmaması ve ispatlaması mümkün olmayacaktı.

Ayrıca, bu şartlarla hükümeti kuramazsa "158 milletvekiliyle koalisyona sokmadılar, 300 milletvekili de çıkarsa iktidarı vermeyecekler" şeklindeki yanlış bir kıyası doğru gibi göstererek halkımızın beynini bulandıracaklardı. Bu konudaki endişe ve şüpheleri ortadan kaldırmak için de, Refah'ın iktidar olması önemli ve gerekli bulunuyordu.

Ve yine "Refah'ın iktidarına ve Erbakan'ın başbakanlığına Ordu geçit vermez" biçimindeki asılsız ve kasıtlı dedikoduların, resmen çürütülmesi ve kahraman Ordumuzun, milletimizin ve onun gerçek temsilcisi olan Meclis'in ve hükümetinin emrinde olduğunun gösterilmesi ve en azından "rahatsızlık duyanlar varsa bunların belirlenmesi ve çıbanların deşilmesi" için de, yine Refah'ın iktidar olmasında hayati faydalar seziliyordu.

Üstelik ülkemiz batma noktasına getirilmiş durumdaydı. Hem iktisadi, hem siyasi, hem de ahlaki yönden iflasın eşğine varılmıştı. Türkiye üzerinde, içte ve dışta, düşman güçler tarafından korkunç planlar yapılmaktaydı. Bu vaziyette "oturup bekleyelim ve partiyi büyütelim" düşüncesi yanlıştı. Bu gemiyi batmadan kurtarmamız ve çok acil tedbirler almamız lazımdı. Allah korusun, batmış bir ülkenin, büyümüş partisi olmak kime ne kazandıracaktı?!

Refah'ın bu koalisyonu hangi partiyle kuracağı ise gerçekte o kadar da önemli değildi. Birinci derecede önemli olan bir "onarım hükümeti"nin kurulması ve yıkımların durdurulmasıydı. Erbakan Hoca masonların "Refah'a hükümet yolunu açalım ve iktidarda başarısız kılalım" hesaplarının da farkındaydı.

Ta başından beri "Biz bütün partilere aynı mesafedeyiz ve her birisiyle ve hatta hepsiyle birlikte hükümet kurabiliriz" diyen Erbakan Hoca, zikzak çizmeden doğru bildiği istikamette yürümekte ve ülke-

mizi, açlık, anarşi ve ahlaksızlık belasından kurtarmak için sabır ve samimiyetle çırpınmaktaydı.

“Hangi partiyle kurulacak koalisyonun en çok dedikodusu yapılır?” korkusu değil, “Hangi partiyle en uyumlu ve daha uzun ömürlü koalisyon mümkün ve münasip olur” duygusu ağır basmalıydı.

Temel zihniyet olarak yanlış bir çizgide ama farklı kategoride gör­düğümüz partilerden “bize yakın” zannettiklerimizden ziyade, “hiz­mete yakın” görülenlerle hükümet kurmak hem ülkemiz, hem de partimiz açısından daha da hayırlı olacaktı.

His ve heyecanlarla siyaset ve hükümet yapılmayacağını, milli çıkarlarımız ve ortak paydalarımız doğrultusunda, uzlaşmak gerektiğini artık anlamamız lazımdı.

Hem, daha geniş bir halk tabanına dayanan bir koalisyonla, önemli sorunların üstesinden gelmek ve acemilik dönemini rahat geçirmek daha kolay olacaktı.

İsrail Cumhurbaşkanı Weizman'ın Habitat için geldiği İstan­bul'dan ayrılırken “Cumhurbaşkanı Demirel benim çok yakın dostumdur. Onun iyi tanırım. Ve eminim ki böyle bir durumu (yani Refah'ın iktidar olmasını) engellemek için elinden geleni yapıyordur. Ayrıca Ordunun da bu konuda elinden geleni yapacağını sanıyorum” şeklindeki talihsiz ve terbiyesiz sözleri, Refah'ın iktidarda olmasının ne denli gerekli olduğunu göstermesi bakımından, oldukça anlamlıydı.

Ve zaten Refah'ı iktidar ortağı yapmamak için tepinenlerin ve sun'i senaryolar tertip edenlerin hepsi de, siyonist Weizman'ın uzak­tan kumandalı adamları ve uşaklarıydı.

Cumhurbaşkanı Sayın Demirel'i kendi sekreteri ve Ordumuzu da kendi emir eri gibi gören ve açıkça işçilerimize müdahale eden bu siyonist'e verilecek en güzel cevap ise, Erbakan'ın başbakanlığında Refah'ın hükümet kurmasıydı.

Ve işte, 29 Haziran 1996... Bugün tarihi ve talihli bir aşamadır...

Bugün tarihe mal olacak bir köşe taşıdır.

Daha doğrusu bugün, yeni bir tarih, yeni bir takvim başıdır. Çün­kü toplumun %75'ini oluşturan dindar ve muhafazakâr kesimi temsil eden iki büyük partinin kucaklaşması ve hükümet kurmasıdır!

Evet, bugün hizmet erleriyle hıyanet ehlinin mücadelesinde, çok önemli bir dönüm noktasıdır.

Çünkü artık, Erbakan, Başbakanıdır. Bu dönem kısa da sürse,

Adil Düzen'e geçişin son hazırlıklarının tamamlanması bakımından önemli ve anlamlıdır.

Refah-Yol'un hem kuruluş aşamasında, hem de 1 yıllık koalisyon çalışmalarında DYP'nin ve özellikle Sn. Tansu Çiller'in gösterdiği anlayış ve uzlaşmacı yaklaşımları da takdire şayandır.

Ve hele Erbakan Hoca'nın uyumlu, olumlu ve ılımlı tavırları, vefakârlık ve fedakârlık noktasındaki örnek ve yüksek davranışları, rakiplerinde bile hayret ve hayranlık uyandırmıştır.

Koalisyon protokolüne uymak ve verilen sözleri tutmak hususundaki samimiyet ve sadakatleri de, hayırla ve hürmetle anılacaktır.

Önceki koalisyonlarda görülen kaba, kavgacı ve kaypak hareketler, Refah Yol'da yerini karşılıklı güven, saygı ve özveriye bırakmış, millete hizmet amacıyla, asgari müştereklerde duyarlılık ve dayanışma sağlanmıştır.

Evet Erbakan Hoca Refah-Yol'u kurmakla, yıllardır sürdürdüğü şanlı ve sabırlı mücadelesine yeni bir şeref ve yeni bir zafer daha katmıştır.

Kanaatime göre, İsrail Cumhurbaşkanı Yahudi Weizman'larla yerli Süleymanların, açık ve azılı masonlarla gizli münafıkların, vel-hasil yukarıda saydığım tüm şer odaklarının, hep birlikte ve her türlü desise ve direnmesine rağmen, Erbakan Hoca'nın hükümeti kurması ve Başbakan olmayı başarması, 400 belediyeyi kazanmasından, 158 milletvekili çıkarmasından ve Mesut Yılmaz'ı istifaya mecbur bırakmasından daha anlamlı ve daha önemli bir başarıdır ve anlayanların ağızlarını uçuklatan bir olaydır.

Askeri darbelerle, çete hareketleriyle ve kalabalıkları ayaklandırmak suretiyle ele geçirilen iktidarların ömrü kısa olmaktadır. Ama uzun bir zaman süreci içinde halkı şuurlandırıp arkasına katarak adım adım varılan bir iktidar ise gerçek bir inkılâptir. Ve bunun zamanı yaklaşmıştır.

Rahmetli Hacı Haydar Efendi Hazretleri Her Konuda Gayet Tedbirli ve Tedrici Davranmak Gerektiğini Şöyle Anlatmıştır:

“Bir arkadaşımınla birlikte (Elazığ'ın) Palu kazasına yakın bir mağarada inzivaya çekildik.

Arkadaşım on gün kadar sonra “Haydar zikir delisi oldu!” diyerek ayrılıp gitmişti. Cenab-ı Hak yemek, içmek ve uyumak gibi ihtiyaçları bana unutturmuştu. Haftalarca zikir deryasında kalmışım.

Sonunda tevhid nuru ve zikrullah şuuru, bütün letaifimde ve hücrelerimde deveran etmeye başladı.

O sırada önüme “manevi makamlar kulesi” getirildi.

Ben bir adımda, kulenin en üst basamağına sıçradım. Çok yetkili ve yüksek rütbeli bir zat, elimden tutup tekrar kulenin en alt katına indirdi. Ve bana: Böyle yükselmek tehlikelidir ve adaba uygun değildir.

İlk önce birinci basamağa çıkacaksın. O makamın hizmetlerini görecektir hikmetlerini kavrayacaksın. Sonra sıra ile ikinci, üçüncü ve diğer bütün basamaklarda, eğelenerek ve hakkını vererek, yukarılara çıkmaya hak kazanacaksın... İşte ancak o takdirde yükseldiğin makamda emniyetle kalabilir başkalarını da terbiye edebilirsin” dedi.

İşte Erbakan Hoca Başbakanlık makamına, diğerleri gibi, ne dış güçlerin ve masonik merkezlerin tezgâhı ve tavsiyesiyle, ne tesadüfî dalgaların sürüklemesiyle ve nede hazır bir kitle partisinin kongresiyle değil, tam tersine bizzat kendi emeğiyle kendi alın teriyle ve Ferhat'a taş çıkartacak biçimde, zulüm dağlarını tırnaklarıyla delmek ve batılları bir bir devirmek suretiyle gelip oturmuştur.

Ah gönül gözlerimiz açık olsaydı, da İsrail'de şeytan adına dünyayı yöneten Sanhadrin'(70 yeminli Yahudi hahamı)jin çaresizlik çılgınlıklarını duyabilseydik!..

Ancak, ne var ki, bu mutlu iktidarımızı başarısız kılmak, hayırlı hizmetlerimize mani olmak ve saf kalabalıkları kışkırtmak ve hatta makam ve menfaat hırsıyla Milli Görüş'ü parçalamak için, şeytanın askerleri bütün gücüyle çalışmışlardır ve şimdilik başarmışlardır.

Ama artık, uyanık ve dayanıklı olalım, sakın şımarmayalım ve şaşırmayalım.

Mason medyanın ve münafık yayın organlarının kışkırtmalarına kanmayalım. Hainlerin aleyhimize kullanacakları bir açık kapı bırakmayalım.

Ha gayret! Önümüzdeki imtihanları da yüzümüzün akıyla kazanalım!..

Davamıza, Hocamıza ve Saadet kervanına O başımızdaymış gibi sahip çıkalım!..

Ve ey siyonist şeytanlar!.. Kininizle geberiniz!

Bu raundu da Erbakan kazanacak, yani milletimiz kazanacak! Siz yine kaybedeceksiniz!

Ve bundan sonra, hep kaybedecek ve devamlı yenilecek ve biteceksiniz!..

Erbakan'ın 1 yıllık Başbakanlığı ise çok uzun süren “geçiş dön-

minin" sonuçlanması ve artık "geliş" döneminin başlamasıydı. Daha önce belirttiğimiz gibi, İslam'ı temsilen Osmanlının hâkim olduğu dönemde **"Yeryüzünde Hak ve adalet var! Batıla ve zulme geçit yok"** zihniyeti ve siyaseti izlenmişti.

Ama cihat ve içtihat (Milli savunma ve ilmi kalkınma) ruhunun körlenmesiyle Osmanlı bünyesinde zafiyet baş göstermiş ve Tanzimatla birlikte **"Bundan böyle Hakkın yanında, batıl da var!"** denilmişti.

Ve sonunda Osmanlının yıkılması ve siyonist hâkimiyetinin başlamasıyla **"Artık yeryüzünde sadece batıl ve zulüm kalmıştır. Hak ve adalet kaldırılmış, şeytanın saltanatı başlamıştır!"** noktasına gelinmişti.

Ama 70'li yıllarda Milli Nizam'la başlayan bir hareket **"yeter artık meydanı boş bulduğunuz!.. Batıl varsa bilesiniz ki Hak da var"** diye sesini yükseltmiş ve mücadeleye girişmişti...

Ve sonunda 1 yıl süren Erbakan'ın Başbakanlığı sürecinde ise, her türlü batılın, barbarlığın, bedavacılığın ortadan kaldırılması, her dinden ve her görüşten bütün insanların birlikte barış içinde yaşama şartlarının oluşturulması için son hazırlıklar da tamamlanmış ve **"Hem ülkemizde hem yeryüzünde, artık hak ve adalet hâkimdir!.. Zulüm ve sömürü dönemi bitmiştir!"** diye ilan edilecek mutlu sona yürünmeye başlamıştı.

Allah'ın izniyle ve Kur'an'ın müjdesiyle!..

Refah - Yol döneminde yapılan işleri tebrik veya tenkit edenken de insafli ve ölçülü olmalıdır.

Bakınız diğerlerinin 5 yılda beceremediğini, Erbakan Hükümeti 11 ayda başarmıştır:

- Memurlara yüzde 200 zam yapılmış...
- Bağ-Kur'lunun maaşı 3 katına çıkarılmış...
- Asgari ücret yüzde yüz artırılmış...
- Vergisiz ve zamsız ilk paket açıklanmış...
- Basının promosyon pervasızlığı bastırılmış...
- Çekiç Güç önce pazarlık masasına yatırılmış ve 12 önemli taviz koparılmış ve sonunda bölgemizden atılmış...

• Tüm mağdur ve muhtaç vatandaşların Sosyal Dayanışma Fonu yoluyla devlet sigortasına alındığına dair Başbakanlık Genelgesi yayınlanmış...

- Erbakan ilk ziyaretini çok anlamlı bir jestle, Kıbrıs'a yapmış...
- Amerika'nın İran'ı yeniden vurmak için bahane aradığı bir ortamda, yine çok haysiyetli ve cesaretli bir tavırla, ilk resmi Yurtdışı seyahatini İran'a oradan Pakistan ve Endonezya gibi İslam ülkelerine programlamış...
- İsrail Savunma Bakanının Türkiye'ye yapacağı ziyareti kaale almamış!..
- İsrail'e yapılan askeri anlaşmayı ülkemiz lehine şartlara bağlamış...
- Milli harp sanayinin canlandırılması amacıyla öncelikle savaş helikopterlerinin yapımı için derhal girişimler başlatılmış...
- PKK'nın gelir kaynakları ve kan damarları koparılmış...
- Terör sorununun temelinden çözümüne yönelik sivil ve seviyeli diyalog yolu seçilmiş ve hapisanedeki açlık grevlerinde ilk sevindirici sonuçları alınmıştır...

Bu kadar kısa zamanda, bu denli olumlu kararları, hem de ılımlı yollarla başarabilen bir hükümet, samimiyetle tebrik ve takdir edilmez miydi?..

Uygar ve uyumlu davranışlarıyla, sorumlu ve seviyeli tutumlarıyla, bu hayırlı sonuçlara katkılarından dolayı da koalisyonun diğer ortağı DYP'yi ve özellikle Tansu Çiller Hanımefendi yi de kutlamamız gerekmez miydi?..

Düne kadar bazı yanlış ve yararsız söz ve tavırlarından dolayı yerdığımız kimseler, bugün eğer hayırlı ve yararlı davranışlar gösteriyorsa, buna da en azından sevinmemiz, insafın ve insanlığın icabı değil mi?

Başbakan veya Bakan olduklarında, umre için Avrupa'ya, Hac için Amerika'ya koşan ve siyonistlere bağlılık secdesi yapan eski mason siyasilere karşılık, ilk dış ziyaretini Kıbrıs ve İran'dan başlayarak, komşu ve kardeş İslam ülkelerine yapan Erbakan'ın bu onurlu tavrının, kalpleri kararmış, kafaları karıncalanmış bulunan bazı medya moruklarını kızdırmış ve bu yüzden Hoca'nın kınanmış olmasını olağan karşılıyorduk!.. Peki, ya İslamcı geçinen ve çevresinde dava adamı bilinen bazı tiplere ne oluyordu?

Tek başına iktidar olduklarında yapmayı temenni ve taahhüt ettiği "değişim" leri "Haydi, niçin halâ yapmıyorsunuz? diye daha o günden ve o şartlarda istemek!..

Devleti iflasa sürükleyen çok yüksek faizli iç borçlanmadan kurtarmaya ve yurt dışındaki döviz kaynaklarını Türkiye'ye aktarmaya yönelik, yeni teşvik ve tedbirleri "Hoca da faizci çıktı" diye hücumla yeltenmek. Ve "Katı pisliği önce kirli sıvıyla yıkayıp, sonra duru su ile temizlemek" fetvasının hikmetine uygun bu girişimi idrak etmemek!?

Dış basının ve olaya aklı yatanların "Erbakan 12-1 galip" diye yorumladıkları çekiç Güç süresinin 5 ay daha uzatılması kararını "Amerika'ya teslimiyetçilik" diye tersinden değerlendirmek.

Ve yukarıda saydığımız tarihi ve talihli başarılarla sevinmek ve görememezlikten gelmek, acaba İslamcı bilinen ve entel geçinen bazı yazar çizer takımının feraset körlüğünden miydi? Yoksa fitratlarındaki nankörlükten miydi?

Bu adamların Erbakan'ın icraatları karşısında, en azından bizim dışımızdaki ve karşıımızdaki yazarlar ve yorumcular kadar insafli ve tutarlı olmalarını beklememiz, kendilerinden çok şey istemek miydi?

Bu denli anlayış kıtlığına ve feraset fakirliğine düşer olmamız acaba nedendi?

*"Ey iman edenler! Eğer Allah'tan korkar (her türlü kötülükten sakınır) sanız O (cc) size Furkan (olayların ve insanların iç-yüzünü fark etme feraseti) verir".*¹²⁵ ayetinin mefhum-u muhalifinden anlaşılacağı gibi, acaba Allah'a karşı takvasızlığımızın ve kalbi günahlarımızın bir cezası olarak mı, izan ve insaf terazimizin ayarı bozulmuş ve kalp gözlerimiz kör edilmiştir?

Evet Üstad Bediüzzaman'ın buyurduğu gibi

"Fehim, ifhamdan esheldir"¹²⁶

Yani bir gerçeği idrak edip anlamak, onu başkasına izah ve ispat edip açıklamaktan çok daha kolaydır. Belki bizim, anladıklarımızı başkasına anlatma kabiliyetimiz noksandır... Ama idraksizliğin ve anlayış fakirliğinin bu kadarı da fazladır!..

Herhangi bir sözü veya hareketi eleştirirken "O sözü kimin söylemiş, kime söylemiş? Hangi şartlar içinde söylemiş? Ne maksatla ve ne için söylemiş?"¹²⁷ olduğuna mutlaka dikkat etmek ve değerlendirmek lazımdır.

125) Enfal: 29

126) Muhakemet: sh. 101

127) Bediüzzaman Muhakemat sh. 100

Çünkü “İnsanın kıymet ve mahiyeti, onun himmeti nispetindedir. Himmetinin derecesi ise, maksadının ve meşguliyetinin yüksekliği ölçüsündedir”¹²⁸ Ve “ameller niyetlere göredir” (Hadisi şerif).

Bazen “Fikrin evveli amelini ahiri”, bazen de “Amelin evveli, fikrin ahiri”¹²⁹ demektir. Öyle ise biraz sabırlı olmalı, Erbakan’ın icraatlarının sonunu gözlemliydi.

Evet, insanı herhangi bir düşünce ve davranışa sevk eden ya akıldır ya hissiyattır! Ya kalbi inançtır, ya nefsanî ihtiyaçtır. Ya “Hak”-tır, ya kuvvettir. Ya Huda’dır, ya hevadır... Velhasıl bir düşünce ve davranış, ya Rahmanidir veya şeytanidir!..

Öyle ise herhangi bir kimsenin, herhangi bir konudaki söylemini ve eylemini değerlendirmek ve derecelendirmek isteyenler, önce o kişinin nefsanî hesaplı mı? Yoksa İslami ve insani amaçlı mı? olduğuna doğru karar vermek mecburiyetindedir.

İyi niyetinden ve İslami istikametinden şüphe etmediğimiz şahsiyetlerin, ilk bakışta bize göre yersiz ve yararsız görülen davranışları, hüsnü zanla yorumlanmalı, onun mutlaka bir hikmet ve mazerete dayandığı kabul edilmeliydi.

Yok eğer onun İslamiyetinden ve samimiyetinden şüphe ediyorsak veya onun siyaset ve stratejisini beğenmiyorsak, bu takdirde onun cemaat ve teşkilatından ayrılmak ve kendi doğru bildiğimiz yol ve yöntemlerle uğraşmak daha uygun düşecekti.

Aksi halde, hem Erbakan’ın siyaset ve hizmetleri sonucu oluşan cemaat ve teşkilat içinde, şöhret ve etiket gibi ganimetlere ulaşmak için, Milli Görüşçü gibi davranmak, ama gerçekte onların haklı ve hayırlı yolda olduklarına inanmamak, hem de fırsat buldukça da ikaz ve tenkit perdesi altında, tahribe ve tahrike çalışmak ise mürailiğin ve münafıklığın ta kendisiydi...

Peki aynı davanın ve aynı teşkilatın mensupları, amirlerini ve liderlerini hiç tenkit edemezler miydi?

Elbette edecekdilerdi. Bu sadece bir hak değil, aynı zamanda bir vazifeydi. Ancak bu konuda samimi ve yapıcı olduğumuzu ispatlamak için:

a- O teşkilatta görev ve sorumluluk yüklenmek ve gayretini çekmek,

128) Muhakemat: 114

129) Muhakemat: 122

b- Cemaatine ve liderine sadakat ve hüsnü zan göstermek

c- Fitne çıkarmaya ve teşkilatı karıştırmaya müsait tenkit ve teklifleri, herkesin okuyup duyacağı gazete ve dergilerde uluorta yaymayıp, ilgili ve yetkili şahsiyetlere bizzat iletmek,

d- Basın ve yayın organlarında yazılacak ve konuşulacak temenni ve tavsiyelerde ise, edep ve hürmet ölçülerine mutlaka rivayet etmek.

e- Trafik polisi kafasıyla, sadece kusur aramak yerine, hayırlı ve yararlı hizmet ve hareketleri de takdir ve tebrik etmek gerekirdi.

Velhasıl “İslam’ın ve insanlığın temeli edeptir. Edep ise had-dini bilmektir.”

Erbakan Hocayı zor koalisyon şartlarında, dış ve iç odakların sürekli saldırısı altındaki kısacık iktidarında acımasızca eleştiren sözde İslamcı nankörlerin, daha sonra tek başına ve de malum güçlerin desteğini alarak kurulan AKP’nin her türlü yamukluk ve tavizlerine mazeret ve keramet uydurmaları ise, ne mal olduklarının göstergesiydi....

“Çekiç Güç” Meselesi

Refah-Yol döneminde, Çekiç Güç’ün süresinin 5 ay daha uzatılması, hem malum muhalefet partilerince, hem de bazı müzmin marazlı İslamcı kesimlerce, Refah aleyhinde kullanılmaya çalışıldı. Erbakan Hoca, “davasından taviz vermekle, sözünden dönmekle ve Amerika’ya teslimiyetle” suçlandı. Bunların bir kısmının kasıtlı olarak yapıldığı, bir kısmının ise anlayış-feraset kıtlığından kaynaklandığı açıktı.

Evet, başından beri Refah, Çekiç Güce karşıydı ve bunda haklıydı. Çünkü, Çekiç Güç, Kuzey Irak’ta bir Kürdistan kurdurmak ve ileride Türkiye’nin sınır bölgesini de içine katmak için gelmişti... Çünkü Çekiç Güç, PKK’ya destek sağlamak için gelmişti. Çünkü Çekiç Güç, Türkiye’yi İran ve Suriye gibi komşularıyla kapıştırmak ve bölgeyi karıştırmak için gelmişti!..

Erbakan’ın bunların hiçbirisine asla müsaade etmeyeceğini bildikleri içindir ki, Refah’ın birinci parti olarak çıktığı seçimlerin hemen arkasından, Çekiç Güç’ün önemli ağırlıklarını zaten Ürdün’e taşımayı düşünmüşlerdi. Diğer önemli bir karargâhı ise bilindiği gibi Kuzey Irak’taki Zaho’daydı.

Türkiye’de bulunan ve aslında stratejik bir önemi de kalmayan “Çekiç Güç” ise, Erbakan hükümeti ve ülkemiz aleyhine bir şantaj

unsuru olarak kullanılmak isteniyordu ve özellikle o tarihte 5 ay sonra seçime katılacak olan Clinton tarafından bir prestij konusuydu...

“Çekiç Güç’e hayır” denilmesi halinde Amerika, İngiltere ve Fransa’ya, parasını peşin verdiğimiz firkateynlerin, füzelerin ve bazı önemli teknolojik gereçlerin gönderilmemesi ve ekonomik ambargo’ya bahane edilmesi, yüksek bir ihtimal olarak görülüyordu.

Ayrıca Clinton, Ortadoğu politikasından yara almamış olarak seçime gitmek istiyordu. İşte bu gerçekleri ve gelişmeleri çok iyi takip eden ve değerlendiren Erbakan Hoca, yüksek bir feraset ve siyasi dirayet göstererek, Clinton yönetiminden ülkemiz lehinde önemli tavizler koparmayı ve bu maksatla Çekiç Güç meselesini pazarlık konusu yapmayı düşündü ve başardı.

Hür ve haysiyetli bir politika ve pazarlık sonucu, Türkiye’ye askerî, ekonomik ve siyasî yönden büyük yararlar ve avantajlar sağlayan tam 12 maddelik şartları Amerika kabullenmek zorunda kaldı.

Çekiç Güç’ün süresinin 5 ay uzatılması, Clinton’a da bir prestij sağlıyor, seçilme şansına katkıda bulunuyordu ve bu “dolaylı destek” de, bilerek yapılıyordu! Çünkü ABD seçimlerinde rakibi olan başkan adayını Robert Dole, özellikle Yahudi ve Ermeni Lobisinin adamıydı!.. Yani Erbakan Hoca, kuş beyinlilerin aklına yatmasa ve hain siyonistlerin işine yaramasa da, bu tavrıyla sadece bölgesel değil, aynı zamanda, evrensel bir politika izliyor ve Amerikan seçimlerini etkiliyordu... Ve zaten uzatma süresinin alışıla geldiği gibi 3 ay değil de, ABD seçimlerini de içine alacak şekilde, 5 ay uzatılması da bunu gösteriyordu...

Peki, sonunda hepten kovulmak üzere Çekiç Güç’ün 5 ay daha uzatılması karşılığında Amerika’ya koşulan şartlar ve koparılan avantajlar nelerdi?

1- Kuzey Irak’taki Zaho ve Artuş kampları kapatılacaktı. Bu kamplar, sözde BM denetiminde gösterilmesine rağmen fiilen PKK’nın emrinde birer anarşi merkezleriydi.

2- Çekiç Güç, hiçbir suret ve şekilde PKK’ya destek sağlamayacaktı. Zira daha önce, mesela ordumuzun Kuzey Irak’taki PKK kamplarına yapacağı hareketleri, Çekiç Güç önceden onlara bildiriyor ve kaçmalarını sağlıyordu... Ayrıca bu tür lojistik ve stratejik destekler dışında fiilen yiyecek, giyecek malzemeleri ve mühimmat sağladığı biliniyordu.

3- Çekiç Güç’e bağlı jetler, günde 50-60 sefer alçak ve uzun me-

safeli uçuşlar yaparak, hem bölgede huzursuzluk kaynağı oluyor ve hem de özellikle İran'la aramızın açılmasına neden oluyordu. Bundan böyle, sabah ve akşam birer sefer dışında, bütün uçuşlar kaldırılacaktı.

4- Çekiç Güç'e ve sivil yardım örgütlerine ait araçlar, çantalar ve sandıklar Türkiye tarafından açılacak ve kontrole tabi tutulacaktı. Hâlbuki bugüne kadar buna müsaade edilmiyordu ve ilaç ve gıda yardımı adı altında PKK'ya silah ve mühimmat taşındığı söyleniyordu.

5- Kuzey Irak'ta, Çekiç Güç dışında "Sivil ve gönüllü yardım kuruluşları" adı altında, Türkiye aleyhinde faaliyet yapan bütün kişi ve grupların yıkıcı ve bölücü davranışlarından Çekiç Güç sorumlu tutulacak ve bunlardan Türkiye'nin istemedikleri bölgeden çıkarılacaktı.

6- Irak'ın toprak bütünlüğü kesinlikle korunacak ve bir "Kürdistan" oluşumuna asla göz yumulmayacak. Irak'taki sadece Kürt'lere değil, Türkmenlere de sahip çıkılacaktı.

7- Irak'a uygulanan ambargo kaldırılacak. Ürdün-İrak örneği sınır ticareti başlatılacaktı.

8- Kerkük-Yumurtalık petrol boru hattı derhal açılacak ve Türkiye'ye en az 200 bin varil petrol verilecek. Bu iki kalemden dolayı Türkiye en az 1,5 milyar dolarlık bir kazanç sağlayacaktı.

9- Türkiye, savaş ve ambargodan dolayı uğradığı zararlara karşılık tazminat alacaktı.

10- Zaho'daki BM kampına, ABD, İngiltere, Fransa yetkililerinin sayısı kadar Türk subay ve uzmanları gönderilecek ve Çekiç Güç faaliyetleri kontrol altına alınacak ve Türkiye'ye rapor sunulacaktı.

11- Türkiye'ye daha önce satılan, ama kasıtlı olarak teslimi yapılmayan firkateyn, füze ve diğer teknolojik malzemeler, derhal gönderilmeye başlanacaktı. Ayrıca taahhüt edilen askeri yardımlar da aksatılmayacaktı.

12- Bu şartlara riayet edilmediği takdirde, Türkiye Bakanlar Kurulu kararıyla, Çekiç Güç'ün faaliyetlerini istediği anda durduracaktı.

İşte ülkemiz için çok önemli ve öncelikli tavizler sayılan bu maddelerin hepsi ABD tarafından resmen kabul edilmiş, Türkiye'ye bu konularda güvence verildiği Beyaz Saray tarafından da bizzat deklare edilmiştir.

Bu deklarasyonda "Amerika'nın Irak'ın toprak bütünlüğüne sahip çıkacağı, PKK ile mücadelesinde Türkiye'nin yanında olacağı,

Türkiye'nin ambargo yüzünden uğradığı zararlarının karşılanacağı" açıkça belirtilmiştir.

Dış basında "Erbakan'ın siyasi ve diplomasi zaferi" olarak değerlendirilen bu gelişmeler, daha o günden hayırlı meyvelerini vermeye başlamıştır.

Çekiç Güç'e ait savaş uçaklarının alçak ve uzun uçuşlarının sınırlandırılmasına ve bölgenin parçalanma endişesinin ortadan kaldırılmasına özellikle sevinen İran, Türkiye ile ön görüşmeleri yapılan doğal gaz anlaşmasını hızlandırmış ve Türkiye'yi hem Rusya'ya bağımlı kalmaktan, hem de milyarlarca dolar fazla para akıtmaktan kurtaracak bu tarihi kararı imzalamıştır.

Irak'ta ticaretin yeniden başlatılması yolundaki isteklerimizin kabul ettirilmesi daha o günden, başta hububat ve sebze meyve ihracatçıları sevindirmiş ve harekete geçirmiş olup, Mersin Limanı ve Güneydoğu karayollarında fark edilir bir canlanma yaşanmaya başlamıştır.

Velhasıl "Genel, sürekli ve önemli büyük menfaatlere kavuşmak için, özel, geçici ve küçük tavizleri göze almak" hem mellede yer alan bir İslamî hukuk kuralıdır, hem de çaplı siyasi-lerin başarabileceği bir olaydır.

Erbakan Hoca, bu davranışıyla, aslında daha önceki sözlerinden dönmemiş, tam aksine o sözlerini bizzat yerine getirmiş olmaktadır. Çünkü Hoca "Çekiç Güç mutlaka gidecek!" derken, Çekiç Güç'ün zararlarından ülkenin kurtarılacağını ifade etmek istiyordu. Ve işte bu 12 maddelik şartı kabul ettirmekle, o gün söylediklerini hem filen gerçekleştirmiş oldu... Ve hatta Çekiç Güç'ü pek çok yararlı neticele-re mecbur ve mâhkum hale soktu!

Üstelik olayları ve oluşumları, sonuçları itibariyle değerlendirmek, bunun için de bir müddet sabretmek ve seyretmek gerekir. Zira "akıl, bir işin sonunu düşünmektir." Ve işte bundan 4 ay sonra Çekiç Güç bölgemizden bütünüyle çekip gitmişti.

Unutmayalım ki herhangi bir ülkede, zahirde hızlı ve heyecanlı farklılıklar yaşanıyor, sadece hisleri ve hasretleri tatmin eden radikal değişiklikler yapılıyorsa, aslında orada, gerçekte hiçbir şey değişmiyor demektir.

Ama varolan siyasî ve ekonomik kurumların, yerleşik sosyal ve toplumsal kuralların, dıştaki kabuklarını kırmadan ve hiçbir zorlama-

ya başvurmadan, tedric ve teenni (adım adım ve dikkatle) esaslarına uyarak, sabır ve sükûnetle yapılan değişiklikler ise “gerçek devrim ve devamlı değişim” niteliğindedir.

Yani bazı ameliyatlara, yüzdeki görüntüyü bozan sivilceleri deşmek yerine içteki ve özdeki kanser hücrelerini tedavi etmek ve tesirsiz hale getirmek daha önemlidir.

Bütün tağutların, putlaştırılmış kişi, kurum ve kuralların imhası, her şeyden önce zalim düzenlerin iflasına bağlıdır. Batıl güçlerin iflası ve tüm tağutların imhası ise en sonunda yani Mekke fethinden sonra gerçekleşecektir.

“Eğer doğru söylüyorsanız bu fetih ne zaman, hani ne zaman? diyorlar.

De ki:(pek yakında o gün gelecek) ve o fetih gününde, (şimdi) inkâr edenlere (o gün) iman etmeleri bir fayda vermeyecek ve kendilerine bakılmayacak!

Artık sen onları bırak ve bekle! Zaten onlar da (şüpheli ve endişeli) beklemektedirler.”¹³⁰

Ekonomide ve sosyal adalette, bir yılda yapılanlar ve amaçlananlar:

Erbakan Hoca iktidara geldiklerinde, Türkiye’yi bir motora benzetmişlerdi.

Kendileri zaten dünya çapında bir motor profesörüydü ve benzetmesi oldukça önemliydi.

Hocanın bu motorla ilgili teşhisi ise, çok daha önemli ve ilginçti.

Motor “ambale” olmuştu. Yani aşırı yükten ve bakımsızlıktan dolayı patlama ve parçalanma noktasına gelinmişti.

Hoca’nın tedavi önerisi ise, hayati bir kurtuluş reçetesi niteliğindedeydi: Beklemeye ve ihmal edilmeğe gelmez! Motor bu haliyle döndürülmeğe devam edilirse, sonunda yatak sarar ve krank kırar. Bu ise hepimizin içinde bulunduğu geminin batması demektir...

Erbakan Hoca bu yüzden, anarşi ve terörü dizginleyecek etkin tedbirler yanında, acil ihtiyaç duyulan ekonomik önlemleri de almaya başladı:

a- Türkiye, cumhuriyet tarihinde ilk defa denk bütçe hazırlandı ve şeytan şebekeleri ortalığı karıştırıncaya kadar başarıyla uygulandı.

b- Türkiye hem dış borç kuyruğundan, hem de iç borç batağından kurtarıldı.

c- Faiz oranları hızla aşağı çekildi... Ve ekonomiyi boğan faiz kıskaçı kırıldı.

d- Havuz uygulamasıyla, hem KİT'lerin bütçeleri kontrole alındı, hem de çok yüksek faizli gereksiz borçlanmalar kaldırıldı.

e- IMF ve Dünya Bankası gibi kuruluşlar bile, kısa dönemdeki bu üstün başarılar karşısında şaşkınlığa uğradı ve hayret ve hayranlıklarını saklayamadı.

f- Refah-Yol hükümeti işçiye, memura, emekliye ve köylüye bir yılda yüzde üç yüze varan oranlarda ücret ve fiyat artışı sağladı. Ve Eşel Mobile geçilerek tarihi bir adım atıldı. Grevsiz, kavgasız toplu sözleşmeler, bu dönemde yaşandı.

g- Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Fon'undan, tüm fakir ve sahipsiz ailelere trilyonlarca yardımlar aktarıldı.

h- Öğrenci bursları ve Bağ Kurlu'ların maaşları 3-4 misli artırıldı.

i- Özelleştirme faaliyetleri hızlandı ve şeffaflaştı.

j- Bedelsiz ithalatta bütçeye 1.5 milyar marklık ek gelir sağlandı.

k- Yatırımlar çoğaldı ve yaygınlaştı.

l- Bürokrasi hantallığı kaldırıldı. Resmi işlemlere, kolaylık, çabukluk ve canlılık kazandırıldı.

m- Tabiatıyla bu olumlu ve onurlu girişim ve gelişmeler sonucu, enflasyon düşmeye ekonomik ve ticari hayat dirilmeye ve düzelmeğe başladı.

n- Şimdiye kadar sadece İstanbul dükaliğine ve dönme diktasına sunulan kredi ve teşvik imkânları, artık Anadolu kalkınmasına ve yerli ve milli sanayi oluşmasına aktarıldı.

o- Bütün bunlar yapılırken de, yeni zam ve vergi gibi kolaycı ve yıkıcı tedbirler ve acı reçeteler yerine, öz kaynakların kullanılması üretimin artırılması ve israfın kaldırılması gibi tutarlı çarelere başvuruldu.

ö- Güneydoğu'da yeniden köye dönüş başladı. Terör mağduru insanlarımıza, her türlü imkân ve emniyet sağlandı.

Ve işte tam bu noktada Refah-Yol Türkiye'si, gelecekle ilgili mutlu hedeflerini ve projelerini ortaya koymuşken, maalesef hükümetten uzaklaştırıldı.

Hâlbuki Refah-Yol'un devam etmesi halinde:

1- Şu anda 2200 dolar olan milli gelir, 2000 yılında 4200 dolara çıkacaktı.

2- Esenboğa-Ankara protokol yolu, Ankara-Pozantı-Konya otobüsü, İzmir-Antalya çift şerit yolu, Karadeniz kıyı şerit projesi, Gebze-Bursa, Gaziantep-Şanlıurfa otoyolları tamamlanacaktı.

3- Ankara-İstanbul arasını 2 saate düşürecek, Konya-Ankara'yı 1 saate indirecek, hızlı tren projeleri bitirilmiş olacaktı.

4- Tütün, pamuk, fındık ve buğdayın dünya borsaları Türkiye'ye taşınacaktı.

5- İstanbul boğazına Aksaray-Harem tüp geçit yapılacaktı.

6- Önemli merkezlere dünya çapında serbest bölgeler açılacaktı.

7- Üç atom santrali kurulacaktı.

8- İran ve Orta Asya doğal gazları, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'ya ulaşacaktı.

9- Orta Anadolu'ya 5 büyük baraj yapılacaktı.

10- Enerji alanında, Türkiye D-8'lerin merkezi konumuna soku-
lacaktı.

11- Üniversiteler arası büyük araştırma ve proje üretme merkez-
leri oluşturulacaktı.

12- Büyük sanayi kuruluşlarına kalifiye eleman yetiştiren teknik
okullar açılacaktı.

13- Güneydoğu ve Akdeniz sulama projeleri gerçekleşmiş ola-
caktı.

14- Endonezya ile ortak yolcu uçağı yapımı projesi,

15- Yerli savaş uçakları projesi,

16- Türk Tankı Projesi uygulamaya koyulacaktı,

17- Ve bütün bunların sonunda yıllık yüzde 10 enflasyon ve yüz-
de 14 kalkınma hızı sağlanmış olacaktı!

Evet, bütün bu hedeflerin hızla gerçekleşeceğini gören ve sömü-
rü saltanatlarının yıkılacağını sezen dış güçler ve içimizdeki işbir-
likçileri, top yekün saldırıya geçtiler ve Erbakan hükümetini devirdi-
ler. Yıllardır kaos ve kavga ile geçen koalisyonlar yerine, gerçek bir
uyum ve uzlaşma örneği sergileyen Refah-Yol'u hazmedemediler.

Her şeyi bin berbat etmek ve nice tahribattan sonra sandığa gö-
mülmek ve tarihin çöplüğüne terk edilmek üzere geçici olarak idareyi
ele geçirdiler!

REFAH-YOL'UN DÜŞÜRÜLMESİ

Erbakan'ın Başbakanlığındaki Refah-Yol Hükümeti, yılların ihmalıyla kangrenleşen ekonomik ve sosyal yaraları sarmak ve toplumun hasret çektiği huzuru sağlamak üzere, üstün bir gayretle çalışırken ve her yönden gayet olumlu neticeler alınmaya başlamışken, masonik çevreler ve marazlı mahfiller tarafından tertip ve teşvik edilen, suni krizler giderek daha etkili ve tehlikeli hale gelmekteydi.

Oluşturulan bu kasıtlı ve karamsar havayı dağıtmak ve ülkeyi bir erken seçime taşımak amacıyla, daha önce yapılan protokol gereği, başbakanlığı ortağı Tansu Çiller'e devretmek üzere, Erbakan Hoca yüksek bir feragat, fazilet ve sadakat örneği göstererek, istifa etmişti.

Hemen arkasından T. Çiller ve M. Yazıcıoğlu'yla beraber, Çiller'in başbakanlığındaki bir hükümeti destekleyeceklerini, başka bir oluşuma ise asla güvenoyu vermeyeceklerini, ortak bir basın toplantısıyla kamuoyuna bildirmişlerdi.

Cumhurbaşkanı Demirel, **“Milletvekillerinin iradesi genel başkanlarının cebinde değildir”** gibi, gizli niyetini ortaya koyan sözler edince, bu sefer RP, DYP ve BBP'li 278 milletvekilinin, noter huzurunda imzaladıkları bir belgeyi Sn. Demirel'e iletmişlerdi.

Millet iradesini ve Meclis aritmetiğini ortaya koyan bütün bu girişimlere rağmen, Sn. Demirel, **“Bunların sayısal çoğunluğu var ama, siyasal ağırlığı yok”** şeklinde, antidemokratik ve desbotik bir tavır takınarak ve açıkça taraf tutarak, hükümeti kurma görevini ANAP Lideri Mesut Yılmaz'a vermişti.

Siyasi transfer pazarlıklarına, köşkten çıkarılan bir ruhsat ve fırsat olarak değerlendirilen, bu yanlı ve yanlış görevlendirme sonucu, Bilderbergçi biraderlerin kurduğu bir hükümsüz hükümet, her şeyi berbat ederek sonunda yıkılıp gitmişti.

Yaklaşık 1 yıl süren Refah-Yol yıkılarak, yerine kurdurulan “Sol-ma-son” ittifakı dediğimiz bu hükümetin, nasıl oluştuğunu ve hangi sonuçlar doğurduğunu “hüküm ve hikmet” açısından ele almamız gerekiyordu.

Zira Mü'minler, zahiren hayırlı veya zararlı görülen herhangi bir olaya iki açıdan bakmak zordadırlar.

1- Hüküm açısından. 2- Hikmet açısından.

Bir yıl süren ve çok önemli neticeler elde edilen Refah-Yol hükü-

metinin, hile ve hıyanet kokan senaryolarla düşürülüp yerine kurdu-
rulan Mesut Yılmaz başkanlığındaki “D-ANA-SOL” hükümetine de,
bu açılardan yaklaşmamız gerekir.

1- HÜKÜM açısından:

“Kemâ tekûnu yüvelli aleyküm” siz nasıl olursanız (ve hangi zihni-
yete layık bulunursanız) öyle idare edirsiniz” hadisine ve hükmüne
uygun olarak, yönetimler ve hükümetlerin değişmesi mukadderdir.

“Yüzde yirmi”lik oy desteği ile bundan daha fazla hizmet yapıla-
mayacağı ve iktidarda kalınamayacağı bir gerçektir.

“Hüküm ekseriyete göredir” Cenabı Hakk’ın rahmet ve adaletinin
tecellisi de, toplumun çoğunluğunun durumuna münasip düşmektedir.

2- HİKMET açısından:

Normalde ve demokratik teamülde Tansu Çiller’e verilmesi gere-
kirken, Mesut Yılmaz’a teslim edilmesi bakımından “şike”li sayılan,
milletvekili ayartmaları ve transfer pazarlıkları yüzünden de “şaibe”li
olan bu “D-ANA-SOL” hükümetinin yaptığı tüm talan ve tahribatlara
rağmen, sonuçta halkımız uyanmış ve bilinçlenmiştir.

***“Hoşlanmadığınız bir şey, sizin için hayırlı olabilir. Sevdi-
ğiniz ve arzu ettiğiniz bazı şeyler de sizin için zararlı olabilir.
(Hakkınızda hayırlı ve zararlı olanı en iyi) Allah bilir, siz bilemez-
siniz.”***¹³¹ ayeti de bu gerçeğe dikkatimizi çekmektedir.

İşte bu dış güdümlü ve kısa ömürlü “D-ANA-SOL” hükümetinin
ve ardından kurducurulan Ecevit Bahçeli ve AKP hükümetlerinin neti-
cesinde, millet ve memleket için, şu hayırlar sezilmektedir:

a- Bu beceriksiz ve bereketsiz zihniyetler elinde, toplumumuz
Refah-Yol iktidarında geçen bir yıllık barış, bolluk, huzur ve güven
ortamını dört gözle aramaya başlamışlardır. Korkunç boyuttaki zam-
lar, zulümler ve yolsuzluklar yüzünden toplumu hayatından bıktır-
mıştır.

Maalesef sıkıntı ve sefalet çekmeden, huzur ve selametini kıyme-
ti anlaşılmamaktadır.

Hz. Musa’nın ***“Ya Rabbi! (Bu gafil kalabalıkların) mallarını (ve
gelir kaynaklarını) kurut ve kısıtla! Kalplerine de korku ve sıkıntı
(verecek şartları) hazırla ki (hatalarını bilsinler ve İslam’a dön-
sünler)”***¹³² mealindeki duasının hikmeti ortaya çıkmıştır.

131) Bakara: 216

132) Yunus: 88

Ve bu gidiş Saadet'in tek başına iktidarı ile sonuçlanacaktır.

Ve zaten yoksulluk ve huzursuzluk çekmeden, insanların Hakk'a dönmesi ve hayra yönelmesi de imkânsızdır.¹³³

b- İslamcı diye dışlanan ve suçlanan ve irticacı diye savaş açılan, meşrebinden mekteplerine, tarikatından şirketlerine, televizyonundan gazete ve dergilerine, Kur'an kursundan İmam Hatiplerine kadar, zerre kadar inancı olan herkesi bundan sonra Milli Görüş'e dört elle sarılacaktır. Çünkü masonların ve sömürücü sermaye baronlarının emrindeki bir iktidarın, kendilerine hayat hakkı tanımayacağına farkına varılmıştır. Milli Görüş'ün devamı sanılarak tutundukları AKP'nin dalları da ellerinde kalacaktır.

c- 28 Şubat kararları diye meşhur olan M.G.K. tavsiyelerinin, bu "D-ANA-SOL" hükümeti döneminde ne derece uygulanabildiği ve hangi sonuçları doğurabildiği de ortaya çıkmıştır.

Muhalefet döneminde bu kararlara karşı çıkanlarla, ille de uygunsuz diye çırpınanların samimiyeti ve gerçek marifeti de anlaşılmıştır.

d- Bu arada, yıkılan "D-ANA-SOL" hükümeti döneminde, dindar kesimlere hoş görünmek ve hürmet etmek üzere sinsi ve şeytani bir taktik uygulanmış, ama tutmamıştır. Halkımız bunlara aldanmamıştır. Bunların amacı, İslami hizmet ve gayret erbabına; "Bakınız, Refah iktidara geldi, bin türlü sıkıntıya uğradınız. Takip ve tehdit edilmeye başlandınız. Eskiden daha rahattınız. Refah iktidara gelmeseydi huzursuz olmayacaktınız" dedikodularını yayarak, Saadet'in işini zorlaştırmaktır.

e- Milli Görüş'ün manevi mücahitlerinin ve Saadet'in gönül erlerinin de artık içimizde ki münafıkları ve İslam düşmanlarını fark etmeleri ve önümüzdeki süreyi, devamlı ve disiplinli bir gayretle değerlendirmeleri şarttır.

"Bu arada SP'nin yeni bir kan ve kabuk değişimine uğrayabileceği de hesaba katılmalıdır." Uyarılarımızın ne denli haklı olduğu anlaşılmalı, Malum odakların kınalayıp kışkırttığı Numan Kurtulmuş, bir sürü nankörle birlikte SP'den istifa edip ayrılmıştı.

f- Mesut Yılmaz'ın "Refah-Yol'un düşmesini ve bizim iktidara gelmemizi sağlayan basına ve sivil baskı gruplarına şükran borcumuzu ödeyeceğiz! Bize verilen desteğin bilinci içinde hareket edeceğiz"

şeklindeki sözleri ve yine Bülent Ecevit in: “Erbakan’ın D-8’ler hayalinden vazgeçip, gelişmiş ülkelerle bütünleşeceğiz” şeklindeki ifadeleri, bu “Sol-ma-son” hükümetinin,

- Vehbi Koç, Jefi Kamhi gibi sömürücü sermaye baronlarının,
- Aydın Doğan ve Dinç Bilgin gibi medya patronlarının,
- Kumarhaneci ve kerhaneci, mafya babalarının,
- Şeytan tarikatı ve hıyanet ocağı mason localarının, emrinde ve hizmetinde çalışacağını ve
- Amerika ve Avrupa’daki siyonist mihrakların güdümünde olacağını, ta başından, açıkça ortaya koymuştur ve toplum bunların gerçek yüzünü anlamıştır.

Yedi kocalı Hürmüz misali oluşturulan bu yamalı bohça hükümeti ve seçimden sonra kurdurulan Ecevit hükümeti derkten ve felaketten başka bir şey getirmediğinden bu duruma sebep olanlar elbette tarihi sorumluluktan kurtulamayacaktır.

AKP’nin art niyeti ve karanlık zihniyeti kısa sürede ortaya çıkmıştır.

Artık bize düşen, halkı devamlı uyarmak, gerçekleri ve gelişmeleri insanımıza duyurmaktır. Böylece önümüzdeki büyük sandık ihtilaline her yönden hazırlanmaktır.

Kalabalıklar, önüne açılan boşluğa doğru akan sular gibidir.

Derelerin, çayların ve ırmakların kendi barajımızda toplanması ve hayırlı yönler doğru akıtılması gerekir. Halkın kendiliğinden uyanmasını ve hayırlı yönde ittifakla karar kılmasını beklemek, safıktır. Hayırlı bir yöne doğru kanalizasyon edilemeyen toplulukların, his ve heyecanlarının, tepki ve telaşlarının, siyaset simsarları tarafından istismar edilmesi kolaydır.

Öyle ise “halkımız nasıl olsa gerçekleri ve gelişmeleri görüyor, o halde gerekeni de yapar” düşüncesiyle işi gevşek tutmak yanıltır. Çünkü halkın devamlı bilgilendirilmesi ve hayırlı istikamete yönlendirilmesi gerekir.

Şikeli ve şaibeli kurulan ve yolsuzlukla yıkılan “Sol-ma-son” hükümeti istemese de bir erken seçim kararı alınmıştır. Bunların yerine kurulan ve devamı sayılan Ecevit’in azınlık hükümetiyle gidilen seçimler sonucu oluşturulan bu uğursuz hükümet de ülkeyi sefalet ve zulmete sürüklemiştir.

Bu nedenle, demokratik bir devrime ve değişime zemin hazırla-

mak üzere diri ve disiplinli bir çalışmaya ihtiyaç vardır. Telaş göstermeye, tedirginliğe ve ümitsizliğe gerek yoktur.

Yeni ve önemli bir imtihan süreci yaşanmaktadır. Samimiyet, sükûnet ve teslimiyet ehli bu imtihandan başarıyla çıkacaktır.

Unutmayalım ki, yegâne kuvvet ve kudret sahibi ancak Cenabı Hak'tır. Ve Allah vaadini gerçekleştirecek ve nurunu mutlaka tamamlayacaktır. Ezeli takdir planı yürürlüktedir ve zerre kadar şaşmaya-caktır.

Ve Allah sabreden sadıklarla beraber olacaktır ve Devri Adem'den beri süregelen Hak-batıl savaşının, bu en son ve en zorlu safhasını da yine milletimiz ve Milli Görüş kazanacaktır. Evet, güneşi balçıkla sıvamak imkânsızdır. Çok yakın bir gelecekte Erbakan'ın gizemli gerçeği anlaşılacak ve halkımız Hoca'mızın arkasından dualarını, hasret ve pişmanlık duygularını yollayacaktır.

28 Şubat krizini tetikleyenler faizci TÜSİAD'çılardır

Bazı faizci TÜSİAD'çıların, 28 Şubat krizini nasıl sun'i (yapay) olarak tetiklediklerini hatırlayalım:

Bir TÜSİAD'cının dayatması:

54'üncü hükümet iş başında iken, bir TÜSİAD mensubu ile Başbakan Necmettin Erbakan arasında şöyle bir konuşma geçiyor:

• Hoca: - Sen sahibi olduğun televizyon kanallarında, hükümetimize karşı gerçek dışı yayınlar yaparak bizi insafsızca yıpratmaya çalışıyorsun. Bunun sebebi nedir?

• TÜSİAD mensubu: "Hoca sen, iktidara gelir gelmez, bir havuz sistemi kurdun, üstelik bizlerden devletin borç para almasını da yasakladın, bizim her sene hazineden aldığımız katrilyonlarca liralık faiz kazancımıza engel çıkardın. Bu sebepten bizler seni o makamdan düşürmek için, elimizden gelen her çabayı göstereceğiz!.."

İşte size bu ve buna benzer rejim buhranı olarak takdim edilen olayların içyüzü... Zira büyük sermaye sahibi rantiyecilerin, hazineden iç borç faizi olarak tahsil ettikleri meblağ küçümsenmeyecek kadar büyüktür. Her sene bu miktar değişmekle beraber, faizciler ortalama 60 veya 65 katrilyonluk parayı kasalarına indirmektedirler. Bizzat TÜSİAD'ın yaptırdığı istatistikler, bazı üyelerin faizden aldığı paraların diğer kazançlarının çok üstünde olduğunu gösterir.

"İrtica bahane, soygun şahane yapıldı"

Halkımız bu sloganı boşuna üretmemiştir. Tabii ki faizciler yattıkları yerde, risk altına girmeden katrilyonları cebe indirme alışkanlı-

ğından vazgeçemezler. Böyle bir ihtimal baş gösterdiği zaman gözleri dünyayı görmez. Parti kapatırma dâhil, her türlü desiseyi mubah sayarlar.

28 Şubat krizinde de öyle oldu. Refah Partisi aleyhinde dava açılması için bu sebepten düğmeye basıldı.

Minareye kılıf nasıl bulundu?

Önce o zamanın Cumhuriyet Başsavcısı, TBMM'ye resmen bir yazı yazdı, "Siyasi Partiler Kanunu'nda, benim bu davayı açabilmem için, bir değişiklik yapılmasını istiyorum" dedi. TBMM Anayasa Komisyonu Başkanlığı, kendisinin re'sen kanun teklif ve tasarısı veremeyeceğini belirterek teklifi reddetti.

Bunun üzerine başka bir yoldan gidildi. **O günkü TÜSİAD yönetimi ile Başsavcılık Anayasa Profesörlerinden** oluşan bir sempozyum düzenleyerek, hini hacette (yani gerektiğinde,) Anayasa Mahkemesi'nin, Siyasî Partiler Kanunu'nda açık hüküm olmasa bile, içtihad yoluna giderek bir partiyi kapatabileceğine dair başlarında Teziç'in de bulunduğu Anayasa Profesörlerinden bir nevi fetva alınarak, keyfiyet Anayasa Mahkemesi çevrelerine müsait vasıtalarla duyuruldu.

Ondan sonra, gelsin Müslüm Gündüz olayı, gitsin Ali Kalkancı şayiası ve dahi ilâveten, aleyhte yazıyı yazan çok sayıda yazarın, kapatma delili olsun diye yazdıkları makaleler ve dahi, Yüksek Yargı Organları mensuplarının katıldığı meşhur brifingler...

Atatürkçülüğün istismarı:

Şu anlattığım olaylar, faizci rantiyecilerin Atatürk'ü alet ve istismar ederek, işlerini nasıl yürüttüklerini gösteriyor. Bizce bu kanuna bir madde daha ilâve edilerek, Atatürk'ün şahsi çıkarlara alet edilerek, istismar aracı yapılmasını ağır cezalarla cezalandıran bir hüküm konulmalıdır.

Yukarıda da beyan ettiğimiz gibi faizci olan TÜSİAD mensuplarının, sanayici olarak elde ettikleri kazanç, devede kulak kabilinden çok azdır. Bu sebepten paradan para kazanmayı da yasaklayan bir cezai hüküm getirilmesine de ihtiyaç vardır.

28 Şubat'ın ve Erbakan Karşıtlığının Perde Arkası

28 Şubat müdahalesi nedeniyle Erbakan, "günah keçisi" haline getirilmeye çalışıldı. Oysa Erbakan'ı yıpratmayı amaçlayan bu tavır, pek çok bakımdan yanlış, haksız, insafsız ve miyop bir yaklaşımdı. Erbakan'a saldıran çapsızlar, Türkiye'deki seküler ve masonik siste-

min yapısını, toplumla ilişkilerini (=ilişkisizliğini), 28 Şubat müdahalesinin neden yapıldığını, dolayısıyla 28 Şubat'ın, küresel güçlerin İslam'la savaş sürecinin kaçınılmaz bir sonucu olduğunu göremiyorlardı.

Burada Erbakan'ın, içerideki ve dışarıdaki güç ve çıkar odakları tarafından fena halde kuşatıldığı bir ortamda yaptığı manevraları asla göz ardı etmiyorum. Ancak, Erbakan'ın hata sanılan tavırları, meselenin arızî boyutlarını oluşturmaktaydı.

28 Şubat meselesinde atlanan, farkına varılmayan ve kavranamayan asıl can alıcı nokta şuydu: Adına ne dersek diyelim, bu süreç, şu ya da bu şekilde yaşanacaktı. Zan ve iddia edildiği gibi, Erbakan birtakım yanlışlıklar yaptığı için bu süreç yaşanmamış, tam aksine Erbakan'ı durdurmanın ve safdışı bırakmanın, çok önceden hazırlanmış planları uygulanmıştı.

"11 Eylül tezgâhı"ndan sonra benzer süreçlerin küresel ölçekte yaygınlaştırıldığını; tüm İslamî söylemlerin ve faaliyetlerin tıpkı Türkiye'de olduğu gibi yoğun bir şekilde baskı altına alındığını, Osmanlı misyonuyla donandığı takdirde tarihî rolünü yeniden üstlenebilecek Müslüman bir Türkiye'den ürken batılılar tarafından İslam'ın Protestanlaştırılması, yani hadım edilerek yozlaştırılması, dolayısıyla, toplumsal ve küresel düzlemde daha adil ve yaşanabilir bir dünyanın kurulmasında oynayabileceği rolün sekteye uğratılması stratejisi çerçevesinde sadece kişi ile Allah arasında olup-biten bir inanç meselesine indirgenerek, kamusal (siyasi, toplumsal, kültürel ve ekonomik) hayatın İslam'dan tümüyle arındırılmaya çalışıldığını görmüyorlardı veya görmezden geliyorlardı.

O halde, 28 Şubat nedeniyle Erbakan'ı "günah keçisi" haline getirmek hangi insafa, vicdana ve akla sığardı? 28 Şubat'ın Erbakan'ın Başbakanlığı dönemine rastlanması, elbette ki, bilinçli ve çok talih-siz bir aşamaydı. Ama "11 Eylül tezgâhı"ndan da çok net bir şekilde anlaşılıyor olması gerekir ki, Milli Görüş'e kayan Türkiye'de böylesi bir proje er veya geç mutlaka hayata geçirilmiş olacaktır.

Eğer 28 Şubat gibi bir proje, "İslamcı" değil de, laik bir başbakan'ın işbaşında olduğu bir zaman diliminde hayata geçirilmiş olsaydı, Türkiye, Cezayir'e dönüştürülecek, kan gölüne çevrilmiş olacaktı. Nitekim, sağlam kaynaklardan edindiğim bilgilere göre 18 Haziran 1997'de dış odakların Türkiye'de böyle bir darbe yapılması konusunda yoğun baskı yaptıkları, Türkiye'de bu ülkenin halkına karşı "topyekûn savaş" manşetleri atacak kadar "satılık" hâle gelen ga-

zetelerin 5 bin ilâ 10 bin kişinin kellesinin gideceğini haber veren manşetlerini 5-6 gün öncesinden hazırladıkları, böylesi bir kanlı harekâtla Türkiye'nin tam bir kaosa sürüklenmek istendiği artık biliniyordu. Bu girişim, Erbakan ile dönemin Genelkurmay Başkanı Karadayı tarafından önlenmiştir. Erbakan'ın her şeye rağmen hükümetin başında kalmakta direnmesinin en önemli nedeni belki de buydu. Çünkü sivil-askerî bürokrasinin Erbakan'a ihtiyacı vardı. Hoca, bazı manevra ve oyalamalarla vakit kazanmaya çalışmıştı.

Ayrıca D-8 gibi bir projeye Türkiye'nin sivil-askerî bürokrasisi eğer destek vermeseydi, bu proje hayata geçirilemezdi. Oysa Türkiye'nin, D-8 gibi bir projeye su kadar, ekme kadar ihtiyacı vardı: 1990'lardan itibaren siyaseten ve ekonomik olarak tam bir tıkanmanın eşiğine sürüklenen Türkiye, ülkeyi küresel strateji ve müdahalelerle bu noktaya getiren ve kuşatan dış odaklara karşı yarın bu ülkenin Osmanlı misyonuna benzer bir misyonu harekete geçirebilecek bir iradeye ve güce sahip olduğunu, bunu da ancak D-8 gibi bir projeye ve Erbakan gibi bir liderle gerçekleştirebileceğini çok iyi fark etmişti. D-8'e sonraları sivil ve askerî bürokrasinin açıktan destek vermesi bu söylediklerimizi doğrulamaktadır.

D-8 gibi bir projenin Erbakan tarafından hayata geçirilmesiyle Türkiye, sivil-askerî bürokrasisiyle aslında Amerikalılara, Avrupalılara ve İsrail'e sahip olduğu gücün farkında olduğu, bu gücü kuvveden fiile geçirdiği andan itibaren batılı küresel sistemin büyük bir sarsıntı geçirebileceği mesajını vermek istiyordu.

Artık kafamızı kumdan çıkaralım. 28 Şubat'ın, 1989'da Soğuk Savaş'ın sona erdirilmesiyle örtük bir şekilde başlayan ama 11 Eylül 2001'den itibaren resmen ve alenen hayata geçirilen "medeniyetler çatışması projesinin" Türkiye ayağını oluşturan "İslam'la savaş" stratejisinin zorunlu bir adımı olduğu gerçeği artık günışığına çıktı.

Türkiye'nin varlığını koruyabilmesi ve batılılar tarafından adım adım uygulanan kuşatma ve bölünme girişimlerini püskürtebilmesi için batı yörüngesinin dışında yeni bir yörünge arayışına girmesi, bunun için de Osmanlı misyonu ile donanarak, yeni medeniyetin ve daha âdil ve barışçıl bir düzenin kurulması için gerekli hazırlıklara soyunmasından başka seçeneği kalmadı.

O yüzden masonik laikliğin Türkiye'yi batıya bağımlı kılmaktan, teslim etmekten ve önünü tıkamaktan başka bir işe yaramadığı, Avrupalıların da, Amerikalıların da Milli Görüş misyonuyla donanan

Müslüman bir Türkiye yerine, her bakımdan batıya bağımlı ve teslim olmuş, tüm İslam dünyasına, “İslam’la ilişkilerini resmen sıfırlamış laik bir Türkiye”yi model olarak sunmalarının ve sonuna kadar desteklemelerinin nedenleri üzerinde kafa patlatmak zorundayız.

Türkiye’deki siyasiler içinde, gerçek anlamda, onların “Osmanlı misyonunu” dediği, Hocanın ise “Yeni ve Adil Bir Dünya” olarak belirttiği hedefi temsil eden liderin Erbakan olduğunu batılılar bizden çok iyi bildikleri için Erbakan’ın siyasî hayatı şimdilik, 28 Şubat sürecinden sonra resmen, cebren ve hileyle bitirilmek istenmişti.

Erbakan’ın başbakan oluşunun batı basınında neden “Osmanlı’nın gelişi” olarak yorumlandığı ve batılıların Türkiye üzerinde hasasiyetle durmaya başladıkları meselesini de artık görmemiz gerekiyordu.

28 Şubat müdahalesi, esas itibarıyla, küresel bir sorundur. Seküler küresel güçlerin, sömürü düzenlerinin geleceğini garanti altına almak için girilen küresel ölçekli bir dizi postmodern operasyonun Türkiye ayağını oluşturan siyonist bir müdahaledir. Ayrıca Türkiye’nin iktidar seçkinleri demek olan ilmiye (elit ve entelektüel sınıf), kalemiye (sivil-askerî bürokrasi) ve seyfiye (güvenlik güçleri) yapısında bu ülkenin kültür ve medeniyet dinamikleriyle ilişkilerini hancıye büsbütün koparacak kadar bir yön ve özgüven kaybı sorunu yaşanmamış olsa, bu arızaya, dış aktörlerin bu taarruzlarına maruz kalmamız bu kadar kolay olmayacaktı.

Eğer Türkiye, yeni bir yörüngenin oluşturulması, yeni bir medeniyet projesinin uygulamaya konulması yönünde öncülük rolü üstlenmeye kalkışacak olursa, dünyayı haksızlıkların, sömürünün, savaşların eşliğine sürükleyen siyonist küresel düzen büyük bir sarsıntıya uğrayacaktı. Batılılar, kendileri açısından bu gerçeğin hayata geçirilmesinin ne kadar ürkütücü olduğunu bildikleri için, İslamî projeler üzerinden yeni bir medeniyet modelinin her ne suretle olursa olsun önlenmesi gerektiğini düşünüyorlardı. O yüzden, Fas’tan Malezya’ya kadar bütün İslamcı söylemlere büyük bir darbe vurulması gerektiği kararına varmışlardı.

Ama bütün bunların hepsi geri tepecekti. Çünkü küresel güçlerde hâkim olan psikoloji, panik ve korku psikolojisiydi. O yüzden önüne gelen her yere saldırmaktan başka bir şey yapamıyorlardı.

Türkiye’deki masonik laik elitlerin anlayamadığı veya -belki de şu ân- işlerine gelmeyen mesele buydu. Anlamakta zorlandıkları bir

başka mesele de, batılıların masonik laikliğini, özellikle korumak, kollamak ve güçlendirmek için neden bu kadar hassasiyetle durdukları konusuydu. Nedeni şu, Türkiye, seküler projeleri ve ideolojileri benimsediği sürece, kendilerine -Batı'ya- bağımlı kalmayı sürdürecektir; dünya ölçeğinde alternatif bir projenin hayata geçirilmesi gibi bir ihtimal, asla gündeme gelemeyecek diye biliniyordu. Hâl böyle olunca, batılıların sömürü düzenlerine direnecek en esaslı güç, bastırılmak ve kontrol altına alınmak isteniyordu.

Bu nedendir ki, Wall Street Journal'in yazarı Pollock, "Atatürk'ün mirasına sahip çıkmak zorundayız" derken "Atatürk'ün kapattığı mason localarının Atatürk'e rağmen uydurup ona mal ettikleri barbar ve baskıcı laiklik uygulamasını devam ettirmeliyiz" mesajını veriyordu.

İşte Erbakan'ın, üstelik de 28 Şubat gibi proje dayatılarak önünün kesilmesindeki gerçek nedenler burada gizliydi. Çünkü batılılar, İslamî ve insani bir söylemi eksene alan Erbakan'ın "Millî Görüş misyonu"nu şu şartlarda bariz şekilde temsil eden en önemli siyasî lider olduğunu çok iyi biliyordu.

Bu gerçeği ben 12 yıl dışarıda yaşadığımda bütün çıplaklığıyla gördüm. Erbakan'ın Başbakan olduğu dönemde Londra'daydım. Ve Yeni Şafak, Zaman ve Kanal 7'ye haber ve yazı geçiyordum. Erbakan'ın Başbakan oluşu bütün batı basınında ve medyasında ürküntüyle karşılanıyor ve "Osmanlı'nın dönüşü" olarak veriliyordu. Ayrıca Erbakan'ın başbakanlığından önce batı basınında Türkiye'ye hemen hemen hiç yer verilmiyordu. Ama Erbakan'ın başbakan olduğu 11 aylık dönemde Türkiye, İngiliz basınına dış haberler sayfalarında haftada en az iki-üç gün manşet oluyordu.

Erbakan'ın "Osmanlı misyonu"nun örnekleri olarak gösterilen "İslam Dinarı", "İslam Ortak Pazarı", "İslam NATO"su gibi başlıklarla anlattığı ve 1970'lerde kendisiyle alay konusu yaptıkları projelerin benzerleri, bugün Avrupalılar, Latin Amerikalılar, Uzak Asya ülkeleri tarafından hayata geçiriliyordu. Yarın bu projelerin, İslam dünyasında da er ya da geç ama mutlaka gerçekleşmesine kesin gözle bakılıyordu.

Bu projeler, İslam'ın siyasî, ekonomik ve kültürel bir güç olarak yeniden tarih sahnesine çıkmasının hem enstrümanları, hem de böyle bir fenomenin göstergeleriydi. Yerli ve küresel 28 Şubat aktör-

lerinin, bu gerçekten fena halde rahatsız olmalarının nedenleri işte burada gizliydi. Ancak birileri rahatsız olacak diye, durduğumuz yeri ve duruşumuzu terkedecek değiliz, elbette. Ki, asıl tehlikeli olan şey, böyle bir şeyi yapmaya kalkışmaktır!

Hiçbir şey bedelsiz elde edilemezdi. Biraz, hazırlapçuluğa, kolaycılığa yatkın olanlar, bedel ödemekten korkup kaçan ve kaytaran tiplerdi.

28 Şubat'ın ödettiği bedelden almamız gereken hayatî dersler ve keşfetmemiz gereken bazı önemli imkânlar vardır.

Birincisi: 1908'den itibaren "Anadolu insanı" İslamî bir söylemle 90 yıl aradan sonra ilk kez iktidara gelmiştir. Bu önemli bir başarıdır.

İkincisi: Erbakan, içerdeki ve dışarıdaki tüm güç ve çıkar çevrelerinin baskılarına, engellemelerine rağmen İslamî söylemleri eksene alan bu ülke insanının, bu ülkeyi yönetebileceğini kanıtlamıştır.

Üçüncüsü: Türkiye'de son 30 yıl boyunca oluşan "İslamcı söylem" in kolaycı, ucuzcu, hazırlapçu, sığ, "korkak", "köksüz" olduğu ortaya çıkmıştır. Ama öte yandan Türkiye insanının oyunlara, provokasyonlara gelemeyecek; krizlere, numaralara, tezgahlara yenilmeyecek, teslim olmayacak kadar derûni bir sezgi, sükûnet ve irfan sahibi olduğu da günışığına çıkmıştır.

Özetle: Allah demekten bile korkulur hale gelindiği, Kur'an'ın bile ahırlarda, yer altlarında öğrenildiği; hafızların trenlerde yetiştirildiği bu ülkenin insanları, tüm retorikselliğine ve zaaflarına rağmen Milli Görüş hareketini nasıl iktidara getirdiyse; yarın da, kendine özgü reflekslerle ve zeka ile bu ülkenin yeniden tabii ve tarihi misyonunu üstlenmesini sağlayacak bir medeniyet sıçraması yapmanın, daha âdil, daha barışçıl, daha huzurlu bir dünyayı kurmanın yollarını bulacaktır. Genelkurmay'dan ve Hariciye'den gelen / verilen bazı sinyallerin, bu konuda ilginç bir dönüşümü haber verdiğini "heyecan ve şaşkınlıkla" izlediğimi ve önemseddiğimi vurgulamak zorundayım.

Unutmayalım: Bu devran böyle gitmez. 300 yıl önce ABD diye bir güç yoktu. Bu haksızlık ve sömürü düzenine ve düzeneğine çomak sokulması gerekiyor. Tarihî bir dönüşümün eşliğindeyiz ve biz Müslümanlara büyük yükümlülükler düşüyor."¹³⁴

28 ŞUBAT'IN SİYONİST BARONLARI VE İŞBİRLİKÇİ FİGÜRANLARI KİMLERDİ?

28 Şubat sürecinde Generallerin darbe yapmaması adına olan bitene ses çıkarmayarak, kendisini feda ettiğini iddia eden Süleyman Demirel'in sözleri, 28 Şubat'ın 20. yılında yeniden gündeme taşınmıştı. Post modern darbe olarak nitelenen 28 Şubat'ın önemli figüranlarından biri olan 9. Cumhurbaşkanı **Süleyman Demirel'in askerlere müsamaha göstermesi** eleştiri konusu yapılmıştı. Star Gazetesi yazarı ve koyu Erdoğan ve AKP yandaşı Lütfü Oflaz, Demirel'le yaptığı şaşkırtıcı 28 Şubat sohbetinin ayrıntılarını, **"Siyaseten İntihar Eden Cumhurbaşkanı!"** başlığıyla köşesine taşımıştı. Kendi aklınca hem Süleyman Demirel'i, hem de Tayyip Bey'i aklamaya çalışmıştı.

"Adnan Menderes'in temsilcisi olan bir insan, 28 Şubat'ta Kemalist Generallerle nasıl işbirliği yapardı? Başbakan Necmettin Erbakan'ın iktidardan uzaklaştırılmasına nasıl katkı sundu? Oysa Generallere direnmesi lazımdı!" İşte Lütfü Oflaz'ın bu sorularını Demirel şöyle yanıtlamıştı:

"Rahmetli Adnan Menderes'ten beri bizim siyasi çizgimize oy vermiş dindarları niye karşıma alayım? Siyaseten niye intihar edeyim? Ben akılsız mıyım? O dönemde Generallerin gözü öylesine dönmüştü ki, Erbakan'ı korumaya kalksam Cumhurbaşkanı olarak asıl darbeyi bana yapacaklardı. 12 Eylül'de olduğu gibi ortada demokrasi de Meclis de kalmayacaktı!" Evet, tam da Masonca ve münafıkça bir yanıtı... Hatta gerçek ayarının itirafıydı... Ve Demirel şöyle sızlanmıştı:

"Nasıl direneyim? Genelkurmay Hürriyet Gazetesi'nin manşetinde 'Gerekirse silah kullanırız' tehdidinde başlamıştı. Bir Kuvvet Komutanı, Başbakan'ın huzurunda "Bana rakı getirin ulan' diye bağırılmıştı. Genelkurmay koridorlarında Başbakan'a omuz atılmaktaydı. Bir General medyanın önünde Başbakan'a 'Pezevenk' diye çıkmıştı... Böylesine gözü dönmüştüğüne Ben nasıl direnip karşı çıkacaktım? Muhalefet ve hatta Refah-Yol Hükümeti'nin bazı Bakanları bile Generallerle işbirliği yaparken, Ben nasıl Erbakan'ı savunacaktım? Kaldı ki ben iki kere

askeri darbeyle Başbakanlıktan uzaklaştırılmış bir insandım. Bunları yaşamış biri olarak Ordudaki gözü dönmüştüğün neyle sonuçlanacağını anlardım. O nedenle bu gözü dönmüştüğün idare etme yoluna kaydım... Erbakan, Refah-Yol Hükümeti'nin Başbakanlığını Tansu'ya (Çiller) devretmek için bana gelip istifasını sunmak istediğinde, kendisine bundan vazgeçmesini hatırlattım... Generallerin bu istifayı fırsat bileceğini, bana başbakanlık görevini Tansu'ya verdirmeyeceklerini, böylelikle de Refah-Yol Hükümeti'nin sona ereceğini anlattım. Ama o 'Benim Tansu Hanım'a sözüm var; Başbakanlığı O'na devredeceğim' diye ısrarlı davrandı." İfadeleri ne müthiş itiraflardı. Süleyman Demirel'i, bu kendi ifşaatlarından daha güzel kim anlatırdı? Korkaklığın ve kaypaklığın akıllılık sanıldığı bir ortamda, aslında bu sözler daha fazla yoruma ve yorulmaya ihtiyaç bırakmamıştı.

Süleyman Demirel'in: *"Erbakan'ı koruyamamanın bana getireceği siyasi faturanın şuurundaydım. Dindarların bunun bedelini bana ödeteceklerinin farkındaydım. Ancak demokrasinin yaşaması için kendimi feda ettim."* mazeretlerine keramet uydurmaya kalkışan yandaş yazarların: *"Süleyman Demirel, bunları kendini savunmak, günah çıkartmak için mi söyledi? Yoksa 28 Şubat döneminde böyle davranarak, 12 Eylül türü bir askeri darbe olmasını mı engelledi? Bunu bilemem. Onun bana bu konuda söylediklerini nakletmekten öteye geçemem. Yorum sizin. Karar tarihin."* sözleri Demirel'den aşağı kalmadıklarını yansıtmaktaydı.

Oysa 28 Şubat'ın dışarıda ABD derin devleti Yahudi Lobilerinin Hahamlar Meclisi sayılan 300'ler konseyinin kararı, içeride ise Süleyman Demirel, Mesut Yılmaz gibi siyasi, TÜSİAD gibi iktisadi ayakları, Fetullah Gülen gibi münafıkları, Masonik ve kiralık medya yazar ve yorumcuları, satılık sendika ağaları ve askeri cunta elemanlarıyla gerçekleştirildiği tarihi ve talihsiz bir kırılma noktasıdır. Asıl amaç Morrison Süleyman Demirel'i aklamak, haklı çıkarmak ve dolaylı olarak Erbakan'ı cesaretsiz ve beceriksiz göstermeye çalışmaktı. Ve tabii bu vesileyle Tayyip Erdoğan'ın da ne denli kararlı ve başarılı bir kahraman olduğu palavrasını hatırlatmaktı. Oysa Süleyman Demirel 28 Şubat sırasında işbirlikçi siyasi ayağı, Erdoğanlar ise sonrasındaki pazarlıklarıydı.

İşte 28 Şubat'ın şartları ve şarlatanları!

28 Şubat 1997'deki Milli Güvenlik Kurulu toplantısında, TSK'nın cuntacı kanadı ABD Yahudi Lobilerininin talimatlarını, Refah-Yol Hükümeti'nin önüne, *uygulanmasını istedikleri maddeler* olarak koymuşlardı. Dönemin Başbakanı Necmettin Erbakan önüne konulan bu dayatmaları hem haksızlık ve yanlışlığını 4 saat anlatıp ispatlamış, hem de asla kabule yanaşmamış ve imzalamamıştı. Sadece bu maddelerin görüşülmek ve uygulanması uygun değildir kararı verilmek üzere, Bakanlar Kurulu'na sevk edildiği Başbakanlık üst yazısını imzalayıp yollamıştı. Ve bunların hiçbir maddesi işlerlik kazanmamış ve uygulanmamıştı. Üstelik Erbakan Hoca bu 28 Şubat'tan aylar sonra ve Süleyman Demirel'in demokrasiye ve milli iradeye hile ve hıyanet tavrıyla Başbakanlıktan ayrılmıştı. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in, hem koalisyon protokolü maddesi hem teamül gereği Tansu Çiller'e vermesi gereken Başbakanlığı tutup Mesut Yılmaz'a vermesi ve DYP kanadına yönelik artan baskılar neticesi Erbakan Hükümeti 18 Haziran 1997'de istifa etmek zorunda kalmıştı. İşte tarihe "post modern darbe" olarak geçen 28 Şubat ve sonrasında yaşananlar şunlardı:

Yıl 1995. 24 Aralık genel seçimleri yapılmıştı.

25 Aralık: Kesin olmayan ilk sonuçlar açıklandığında Refah Partisi sandıktan birinci parti olarak çıkmıştı. İstanbullu işadamlarının gönlünde ANAYOL formülü yatmaktaydı. TÜSİAD, gazete ilanlarıyla bu formüle destek vermeye başladı. O sırada Güneydoğu'daki görevini tamamlayan Kayseri 1. Komando Tuğayı'nı ziyaret eden Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadağ burada yaptığı açıklamada, Silahlı Kuvvetlerin, laik Türkiye Cumhuriyeti'nin teminatı olduğunu belirterek, "*Her türlü bağnazlık ve gericiliğin karşısındayız*" gibi alakasız tavırlar takınmıştı.

Yıl 1996; 19 Şubat: ANAP lideri Mesut Yılmaz, ilk başta RP ile koalisyon yapmaya yanaşmıştı.

20 Şubat'ta, Genelkurmay eski Başkanı DYP Kilis Milletvekili Doğan Güreş, "*Mesut Yılmaz, RP'yi iktidara taşımanın bedelini çok ağır öder*" uyarısını yapmış ve haddini aşmıştı.

24 Şubat: Yılmaz, Erbakan'la koalisyon kurmaktan vazgeçince, 12 Mart'ta: **ANAYOL Hükümeti** Meclis'ten güvenoyu almıştı.

13 Mart: Başbakan Mesut Yılmaz ve DYP lideri Tansu Çiller, **“ANAYOL’u Ordu istedi”** iddiasını yine yalanlamışlardı. Doğruydu, çünkü Ordu paravandı, ANAYOL’u asıl isteyenler Yahudi odaklar ve TÜSİAD gibi faizci para baronlarıydı.

2 Nisan’da: Çiller dosyaları açılmış, TEDAŞ dosyası TBMM’ye taşınmıştı. Ardından da 10 Nisan’da TEDAŞ’tan sonra Tofaş dosyası da ortaya çıkarılmıştı. Azınlık ANAYOL Hükümeti, RP’nin Tansu Çiller hakkında Meclis’e getirdiği dosyalarla bunalıma girip sıkışmıştı.

24 Nisan: ANAYOL’da deprem başlamıştı. DYP lideri Çiller ve Enerji eski Bakanı Şinasi Altınler hakkında RP ve DSP’nin verdiği Meclis soruşturma önermeleri TBMM’de kabul edilince ANAYOL sarsılmıştı. Sırada Tofaş vardı. ANAP’ın 72 fire vermesi, ANAYOL koalisyonunun geleceğini tehlikeye atmıştı.

11 Mayıs: Çiller’in örtülü ödenekten 500 milyar harcadığı ortaya çıkmıştı. 27 Mayıs: Refah Partisi, Yılmaz hükümetini devirmek için gensoru hazırlamıştı. 4 Haziran: Genelkurmay ikinci Başkanı **Orgeneral Çevik Bir**’in, İsrail ile ilişkilere yapılan eleştirilere cevap mahiyetinde **“Türk Silahlı Kuvvetleri, dış askeri ilişkilerini devletin temel siyasi politikasına göre yürütmektedir”** açıklaması ayarını ortaya koymaktaydı.

7 Haziran 1996: **RP Genel Başkanı Necmettin Erbakan, Cumhurbaşkanı Demirel’in hükümet kurma görevini kendisine verdiğini açıklamıştı.**

15 Haziran: DYP Kilis Milletvekili **Doğan Güreş, “RP ile olacak koalisyonu geldiğim ocağa açıklayamam. Üst tarafı tutsam bile, alt tarafı tutamam. Bu camia beni dışlar.”** derken TSK’dan öte Mason Localarını mı kastetmiş olmaktadır?

27 Haziran: Çiller ve Erbakan, RP-DYP koalisyonu konusunda kesin olarak anlaşmaya varmışlardı. Ve 28 Haziran 1996’da Prof. Dr. Necmettin Erbakan Başbakan olarak koltuğa oturmuş, tarihi ve talihli icraatlarına başlamışlardı.

24 Temmuz: Yüksek Askeri Şura toplantısında **“600 civarında dindar subayın Ordu’dan atılacağı”** tartışmaları başlatılmıştı. Oysa bunların çoğu FETÖ’cü subaylardı. Ve o gün Biz bunları yazmıştık.

10 Ağustos: Başbakan Necmettin Erbakan İran, Pakistan, Singapur, Malezya ve Endonezya’ya yapacağı 10 günlük geziye çıkmış ve tarihi D-8’lerin temelleri atılmaya başlanmıştı. 11 Ağustos: İran ile ilk etapta doğalgaz, petrol ve enerji işbirliği konularında anlaşmaya varılmıştı.

28 Ağustos: Daha önce hazırlanıp imzalanan Türkiye-İsrail Savunma Sanayi İşbirliği Anlaşması askıya alınmış, sadece bazı tankların ve F-16 savaş uçaklarının mecburi modernizasyonunun (Amerika'da iki misli pahalıya patladığı için) İsrail'de yapılmasına izin çıkmıştı.

1 Eylül: Sabah Gazetesi'nin sürmanşetinde yer alan haberde İsmail Hakkı Karadayı, İran devriminden sonra Türkiye'ye kaçan bir İranlı kuvvet komutanının devrimle ilgili anılarını anlatarak, komutanın, "İran'da generaller, Humeyni hareketinin irticanın ta kendisi olduğunu fark ettiklerinde, iş işten geçmişti" şeklinde konuşmalar yapmıştı. Başbakan Erbakan, Afrika gezisine çıkma hazırlıklarını sürdürürken, ordu, medya ve bürokrasideki RP'ye yönelik Masonik baskılar gittikçe artmaktaydı. RP iktidarına karşı mücadele veren güçler darbe dahil her türlü seçeneği çekinmeden gündeme getirmeye başlamışlardı.

2 Ekim: Başbakan Erbakan Mısır, Libya ve Nijerya ziyaretlerine çıkmıştı.

6 Ekim: Erbakan'ı ülkesinde konuk eden Libya lideri Kaddafi, CIA güdümlü Dışişleri elemanlarının kasıtlı yanıltmaları ve kışkırtmaları sonucu Türkiye'ye haksız ithamlara kalkışmış ve Erbakan'dan diplomatik bir dille gerekli yanıtları almışlardı.

24 Ekim: D-8'ler olarak adlandırılan ve Türkiye, İran, Pakistan, Malezya, Endonezya, Mısır, Nijerya ve Bangladeş'ten oluşan grubun temeli atılmıştı.

3 Kasım: Susurluk'ta meydana gelen trafik kazasında, İstanbul Emniyet Müdürü eski Yardımcısı Hüseyin Kocadağ, katliam sanığı ülkücü Abdullah Çatlı ve Gonca Us kurtulamamışlardı. Bucak Aşireti Reisi DYP Milletvekili Sedat Bucak ise kazadan ağır yaralı olarak çıkmıştı. 8 Kasım: İçişleri Bakanı Mehmet Ağar görevinden istifa etmek zorunda kalmıştı.

10 Kasım: Kayseri Belediye Başkanı Şükrü Karatepe'nin bir toplantıda **"içim kan ağlayarak (10 Kasım) törenlerine katıldım"** şeklindeki ucuz kahramanlık edebiyatı, sıkıntıya yol açmıştı.

4 Aralık: Mehmet Ağar'ın Abdullah Çatlı'ya silah verilmesi için hazırlanan belgeye imza attığı ortaya çıkmıştı.

6 Aralık: Ankara DGM, RP lideri Erbakan'ın Hac konuşması ve Hasan Hüseyin Ceylan'ın patavatsız palavraları nedeniyle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'na suç duyurusunda bulunmuşlardı.

24 Aralık: Genelkurmay Başkanı İ. Hakkı Karadayı: “Türkiye’yi Ortaçağ karanlığına sürüklemek isteyenler var!” gibi talihsiz ve terbiyesiz beyanlara başlamıştı. Erbakan Kahraman Ordumuzun onurunu ve huzurunu korumaya çalışırken, bunlar Atatürk’ün kapattığı MASONLUĞUN talimatlarını uygulamaktaydı. **28 Aralık: Aczimendi başı Müslüm Gündüz ile Fadime Şahin bir evde yakalanmış, bu olay, basında günlerce gündemde tutulup Refah-Yol aleyhine kullanılmıştı.**

Yıl 1997; 5 Ocak: Türk-İş öncülüğünde Hükümet’e uyarı mitingi yapılmıştı

9 Ocak: Başbakanlık Kriz Yönetim Merkezi Yönetmeliği, Resmi Gazete’de yayımlanarak yürütülmeye başlanmıştı. 10 Ocak: Resmi dairelerdeki mesai saatlerinde, Ramazan nedeniyle mahalline göre düzenlemeler yapılmıştı. Çalışanların iftar saatine yetişebilmeleri için bazı illerde öğle tatili kısa tutulurken, bazılarında öğle tatili uygulanmamıştı. 11 Ocak: Genelkurmay, Sultanbeyli’de Belediye Başkanı’na rağmen 10 Kasım’da Atatürk heykeli diktiren 2. Zırlı Tuğay Komutanı Tuğgenaral Doğu Silahçioğlu’na sert tepki gösteren Necati Çelik hakkında suç duyurusu yapılmışlardı.

Başbakan Necmettin Erbakan tarikat ve cemaat liderlerini iftar yemeğine çağırmıştı.

17 Ocak: Cumhurbaşkanı S. Demirel, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına Yargıtay Birinci Ceza Dairesi üyesi Vural Savaş’ı atamıştı. 21 Ocak: Atatürkçü Düşünce Derneği, Başbakan hakkında, konutta verdiği yemek daveti nedeniyle suç duyurusunda bulunmuşlardı. 23 Ocak: Bartın Adliyesi Yazı İşleri Müdürü Abdurrahman Güzelgün, memurların mesai saatlerinin Ramazan’a göre düzenlenmesini öngören Bakanlar Kurulu kararlarının iptali istemiyle Danıştay’a dava açmıştı.

26 Ocak: Komutanlar, Gölcük’te 72 saat süren olağanüstü şurada toplanmışlardı. Komutanların değerlendirmeleri şunlardı: 1-Org. Koman’ın sürekli Susurluk Komisyonu’na çağırılması “şova” yöneliktir. 2-Bir Generalin, bir semte Atatürk heykeli dikilmesindeki tutumu için söylenenler üzüntü vericidir. 3-Ramazan nedeniyle mesainin iftar saatine ayarlanması doğru değildir. 4-TSK iç ve dış tehdide karşı ülkeyi korumakla görevlidir. Ordu’yu iç politikaya çekme gayretleri üzüntü vericidir. Evet, sadece bu 4. madde gerçeği yansıtmaktaydı. Ama maalesef cunta ise işte tam da bunu yapmaktaydı.

28 Ocak: Danıştay, Ramazan düzenlemesiyle ilgili “yürütmenin durdurulması” kararını almıştı. Yani Yargı halkın ve yasaların değil, dayatmaların ve peşin saplantıların hizmetkârı olduğunu ispatlamıştı.

30 Ocak: Sincan’ın RP’li Belediye Başkanı ve Şevket Kazan’ın özel adamı Bekir Yıldız, Kudüs’ü anma toplantısı düzenleyip, gereksiz şovlarla kışkırtıcılık yapmıştı. O süreçte Şevki Yılmaz gibi şarlatanlar da ortalığı kışkırtacak beyanlarda bulunmaktaydı.

31 Ocak: Başbakan Necmettin Erbakan’ın, gizli bir emirle MGK Genel Sekreteri’ne bir yıllığına **Ülkede birlik ve dirliği koruma ve milli savunmayı güçlü kılma konusunda bazı görevler ve yetkiler aktardığı** medyaya sızdırılmıştı.

1 Şubat: Başbakan Erbakan, kamuoyundan gelen tepkiler ve DYP’deki bazı bakanların “imza koymayız” direnişlerine rağmen **üniversitelerde başörtüsünü serbest bırakan kararnameyi**, Bakanlar Kurulu’nda imzaya açmıştı. 3 Şubat: Sincan’daki Kudüs gecesine DGM inceleme başlatmıştı. 5 Şubat: Sincan halkı o sabah tank sesleriyle uyanmıştı.

7 Şubat: İstanbul’daki üniversitelerin öğretim üyeleri; başörtüsüne serbestlik tanıyan iktidarın üniversitelerden elini çekmesini söyleyip **Türkiye Cumhuriyeti’ni yıkmak isteyenlerle mücadele edecekleri** kılıfıyla Siyonist patronların ve işbirlikçi piyonların sözcülüğüne soyunmuşlardı.

8 Şubat: ANAP lideri Mesut Yılmaz, **Türkiye’de büyük bir tehlikenin söz konusu olduğunu** iddia ederek, **“RP’nin tabanı militanlaşıyor, hatta silahlanıyor”** kışkırtmasına kalkışmıştı. Aynı Mesut Yılmaz şimdi, TSK’ya karşı halka pompalı silah dağıtılmasına sessiz kalan AKP iktidarını ve Sn. Erdoğan’ı savunmak için ta Amerika’ya koşmaktaydı. 10 Şubat: Adalet Bakanı **Şevket Kazan’ın “sürekli aydınlık için bir dakika karanlık”** eylemi için **“Elektrikleri söndürüp mum söndü oynuyorlar”** gibi kasıtlı ve kışkırtıcı sözleri Alevilerin büyük tepkisine yol açmış ve marazlı medya bunu Erbakan’ın aleyhine kullanmışlardı.

14 Şubat: DGM, Sincan davasında Bekir Yıldız ve Nurettin Şirin’le birlikte 9 kişiye daha tutuklama kararı almıştı. Yoğun baskılar altında bunalan Başbakan Yardımcısı Çiller, DYP’li bakanların üniversitelerde türban serbestisi kararnamesini imzalamayacaklarını açıklamıştı.

15 Şubat: Müslüman bir ülkede, İslam'ın bütün kuralları anlamına gelen **Şeriat**'a karşı sözde çağdaş kadınlar yürüyüşü yapılmıştı.

21 Şubat: İsrail ağzıyla: **“İran terörist devlet muamelesi görmeli”** diyen Org. Çevik Bir, Sincan'dan geçen tanklarla ilgili olarak da; **“Demokrasiye balans uyarı yaptık”** küstahlığından sakınmamıştı.

Ve ABD, İran'la yapılan enerji işbirliği anlaşmasının iptalini isteyip darbenin asıl nedenini açığa vurmuşlardı.

24 Şubat: S. Demirel: **“Kim ki, dini siyaset malzemesi yapıp, istismar edip, rejimin karakterini değiştirmeye kalkarsa, karşısında Cumhuriyet Savcısı'nı bulacaktır. Cumhuriyet'in temel niteliklerini değiştirmek için yola çıkacak hiçbir heyetin ömrü uzun olmayacaktır. Savcılar, hâkimler görevlerini yapmaktadırlar, yapacaklardır. Medya görevini yapmaktadır ve yapacaktır. Cumhuriyetin kazanımlarını koruyacak kadar Türk vatandaşı vardır.”** beyanatıyla dış odakların ve Masonik kanadın avukatlığını yapmışlardı.

25 Şubat: Oramiral **Güven Erkaya** Refah Partisini kastederek: **“Aşırı dinci akımlar bugün, PKK tehdidinden daha büyük bir tehlike haline geldi”** küstahlığına kalkışmıştı.

26 Şubat: **Türk-İş, DİSK ve TESK'ten rejime yönelik tehditlere karşı güç birliği kararı alınmıştı ve İstanbul çağdaş kadın kuruluşları birliği, laiklik için eylem başlatmışlardı.**

28 Şubat 1997: **MGK, Cumhurbaşkanı Demirel başkanlığında toplanmıştı. Türkiye'de 1997'den sonraki dönemde meydana gelen siyasal ve sosyal gelişmeleri belirleyen bu tarihi toplantı, dokuz saati aşmıştı. MGK'da Atatürk ilke ve inkılâplarının ödünsüz uygulanması, temel eğitimin sekiz yıla çıkarılması, İmam Hatip okullarının meslek okullarına dönüştürülüp kapatılması, sözde irticai faaliyetlere karıştıkları için TSK'daki görevlerine son verilen askerlerin belediyelerde çalıştırılmaması dayatmalarını Erbakan tam dört saat yanıtlayıp karşı çıkmış, ama bildirinin sonunda “tavsiye edilir” kelimelerinin yerine “yaptırım” kelimesinin kullanılması “muhtıra” şeklinde yorumlanmıştı. Bu tarihten sonra yaşanan gelişmeler, bu değerlendirmenin bir anlamda doğruluğunu ortaya koymaktaydı.**

2 Mart: **Erbakan Hoca hükümete bildirilmek üzere MGK'da alınan yirmi maddelik kararlar listesinde bazı ifadelerin haksız ve yanlış olduğunu öne sürerek kararları imzalamamıştı.**

Genelkurmay Genel Sekreteri Tümgeneral Erol Özkasnak, **“Ordu ile uyum içindeyiz”** diyen Erbakan’a **“Ordu, Atatürk’e inanlanlarla uyum içindedir”** karşılığını verip, Kemalizm’in Siyonizm’in ve Masonik merkezlerin kılıfı yapıldığını ispatlamıştı.

3 Mart: Başbakan Erbakan, **“Demokratik sisteme destek için”** parti liderlerini ziyarete başlamış, ancak maalesef umduğunu bulamamıştı. Erbakan **“Hükümet, TBMM’de kurulur. MGK’da kurulmaz”** diyerek dış mihrakların ve işbirlikçi takımının ayarını ve amacını ortaya koymuşlardı.

4 Mart: Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu Başkanı Derviş Günday, Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral ve DİSK Genel Başkanı Rıdvan Budak MGK kararlarına tam destek verdiklerini açıklayıp kimlerin kulları olduklarını açığa vurmuşlardı.

5 Mart: Erbakan, bütün baskılarına rağmen MGK kararlarını imzalamamış, sadece bunların görüşülmek üzere Bakanlar kuruluna sevk yazısını hazırlamıştı.

7 Mart: Cumhurbaşkanı Demirel, **“MGK kararlarının uygulanmaması halinde devletin tıkanacağını, uygulamayanların (yani Erbakan’ın) sorumlu olacağını”** söyleyecek kadar bayağılaşmıştı.

9 Mart: MGK kararlarının uygulanmasıyla ilgili ilk çatlak, 8 yıllık kesintisiz eğitimde çıkmış, MGK, 8 yıllık temel eğitimin kesintisiz olmasını isterken; RP, İmam Hatip’lerin orta kısımlarının zorunlu eğitim kapsamında kalmasını sağlayacak 5+3 modelinde ısrarlı olduklarını açıklamıştı. 14 Mart: 28 Şubat kararları Meclis’te tartışılmıştı.

23 Mart: Erbakan 8 yıllık eğitimin uygulanamayacağı konusunda MGK’yı ikna için bir rapor hazırlamış, ortağı DYP’den de destek almıştı.

25 Mart: MGK kararlarıyla ilgili olarak ilk kez konuşan Genelkurmay Başkanı Orgeneral Karadayı, RP’nin ısrarlarına karşı çıkıp MGK’nın anayasal bir kuruluş olduğunu hatırlatmış ve **“Burada alınan kararlar, herkesin riayet etmesi gereken kararlardır”** beyanında bulunmuşlardı.

26 Mart: Sağlık Bakanı Yıldırım Aktuna tüm illere türban yasağı genelgesini yollayıp, Mason Localarının talimatını uygulamıştı. 27 Mart: DYP’de hükümetten çekilelim sesleri yükselmeye başlamıştı.

30 Mart: Ankara Müzik Festivali’nin açılışında gerçekleştirilen

konserde şimdi AKP'lilerin saygıyla andığı **Morrison Süleyman Demirel'in** “*İşte çağdaş Türkiye!*” dediği an, izleyiciler ayağa kalkarak “*Laik Türkiye!*” sloganları atmıştı.

31 Mart: Milli Eğitim Bakanı DYP'li Mehmet Sağlam, 8 yıllık kesintisiz eğitim başlarken, İmam Hatip'ler dahil bütün orta okulların kapatılacağını açıklamıştı. 12 Nisan: THK Başkanı Atilla Taçoy, kurban derisi toplama yetkisinin MGK tavsiyesince kendilerine ait olduğunu vurgulamıştı. Ve 13 Nisan: ***Tüm Valiler Laiklik Zirvesi için Ankara'ya çağırılmıştı.***

20 Nisan: ANAP lideri Mesut Yılmaz, “*Size müjdem, bayramdan hemen sonra bu Hükümet yoludur. Falcılık falan yapmıyorum, bilerek söylüyorum*” ifşaatında bulunup Yahudi Lobilerinin ve Masonik Merkezlerin planını ortaya koymuşlardı.

24 Nisan: Hiç utanmadan, haddi ve görevi olmadan: RP'yi eleştiren, Erbakan Hoca'ya hakarete yeltenen Tuğgeneral Osman Özbek'e DYP'li Milli Savunma Bakanı Turan Tayan ise “Paşa'ya dokunamazlar” diyerek sahiplenmeye kalkışmıştı. Erbakan'ın yakın çevresi sayılan Milletvekili, Bakan ve Belediye Başkanlarından, bu Osman Özbek küstahına tutarlı ve tumtu-raklı bir yanıt çıkmaması ise tek kelime ile mide bulandırıcıydı.

26 Nisan: Genelkurmay Başkanlığı, Atatürk ve laiklik karşıtı gelişmelerin yoğunlaşması üzerine, Kara Kuvvetleri Komutanlığı fabrikalarında biri asker diğeri sivil giyimli Atatürk büstü yaptırarak askeri kuruluş ve okullara gönderme kararı almıştı.

27 Nisan: MGK'da uyarılan Refah-Yol'a bir ay süre tanınmıştı. 30 Nisan: Türk Silahlı Kuvvetleri, yeni savunma konseptini açıkladı: “*İç tehdit, dış tehdidin önüne geçti. İrticanın yok edilmesi hayati öneme haizdir*” safsataları sıralanmıştı. Genelkurmay, medya mensuplarına 3.5 saat brifing verip Milli iradeye ve demokrasiye tahammülsüzlüklerini açığa vurmuşlardı. 8 Yıllık kesintisiz eğitime RP kanadı direnirken DYP yöneticileri ve Çiller, 8 yıllık kesintisiz eğitimin uygulanması gerektiğini kamuoyuna açıklamıştı. Tartışmalar sürerken Erbakan bazı milletvekilleriyle birlikte 25. kez Hacca uğurlanmıştı. 4 Mayıs: Merzifon Jet Üssü'nde düzenlenen törende Başbakan Erbakan gelince sonradan CIA elemanı ve FETÖ uşağı oldukları anlaşılacak bazı subaylar ayağa kalkmayarak, edep ve erdem yoksunu olduklarını ispatlamışlardı.

5 Mayıs: **Org. Çevik Bir İsrail'e gidip Siyonist patronlarına rapor ulaştırmıştı.**

10 Mayıs: DYP lideri Çiller, partisinin Sultanahmet Meydanı'nda düzenlediği mitingde Sabah grubunun 200.4 milyon Dolar, Doğan grubunun ise 424.8 milyon Dolar devlet desteği aldığını açıklamıştı.

11 Mayıs: **Sultanahmet'te yüz binlerin katılımıyla 8 yıllık kesintisiz eğitime karşı tarihi bir miting yapıldı.**

14 Mayıs: Genelkurmay Başkanı Org. Karadayı, Türkiye'de "Or" rütbesi bulunan 15 generali 26 Mayıs'ta toplantıya çağırdı. Olağanüstü Yüksek Askeri Şura niteliğindeki toplantıya Erbakan ve Milli Savunma Bakanı Turhan Tayan da davet olunmuşlardı.

15 Mayıs: Aynı gün "Sarı operasyonu" da başlatılmıştı.

19 Mayıs: **Zülfü Livaneli'nin Ankara Hipodromdaki konserinde: "Kemalistler burada, Erbakan nerede!" diye kışını yırtanlar, AKP'yi iktidara hazırladıklarının farkında bile olmayacak kadar ahmaklar takımıydı.**

Ve nihayet 22 Mayıs: **Yargıtay Başsavcısı Vural Savaş, "Türkiye'yi iç savaşa sürüklüyor" gerekçesiyle RP'nin kapatılması için Anayasa Mahkemesi'ne başvuru yapmıştı.**

30 Mayıs: **RP'li Şevki Yılmaz'ın 7 yıl öncesinde yaptığı bir konuşma, daha sonraki ucuz kahramanlık cazgırlıklarıyla harmanlanıp televizyon kanallarında gösterilmeye başlanmıştı.** 4 Haziran: Yıldırım Aktuna: **"Laikler birleşsin"** çığırtaçlığına başvurmuşlardı. 5 Haziran: TSK'daki bütün General ve Amiraller, RP Rize Milletvekili Şevki Yılmaz hakkında suç duyurusunda bulunmuşlardı.

6 Haziran: Genelkurmay'dan irticacı kuruluşlar diye adlandırılan Milli oluşumlara ve Siyonist sömürü çarkına çomak sokanlara karşı ambargo kararı alınmıştı. 11 Haziran: Genelkurmay'dan hâkim ve savcılara brifing verilmiş ve sözde bağımsız yargı uyarılmıştı. 12 Haziran: Genelkurmay bu sefer medyaya irtica brifingi sunmuşlardı 13 Haziran: Genelkurmay, yargı mensuplarını ikinci kez brifinge çağırmışlardı.

ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Nicholas Burnk, "ABD, Türkiye'de sivil yönetimi desteklemektedir" diyerek, askeri darbeye değil, post modern yöntemlerle Erbakan'ın devre dışı bırakılması gerektiğini hatırlatmışlardı.

16 Haziran: Kombassan'ın 15 trilyonuna tedbir koymuşlardı. 17 Haziran: Komutanlar sürpriz bir zirve yapmışlardı. Los Angeles Ti-

mes' de çıkan **“ABD Türk Ordusu’nu ‘Darbe yok!’ diye uyardı”** başlıklı haber Türkiye’nin olası bir darbeden son anda kurtulduğunu ortaya koymaktaydı.

Ve 18 Haziran 1997: **Erbakan, ülkeyi kışkırtılan bu kaostan ve Ordu-Millet kışmasından korumak üzere ve örnek bir feragat ve ferasetle Başbakanlıktan istifa edip ayrılmıştı.**

20 Haziran: **Süleyman Demirel 55. Hükümeti kurma görevini Tansu Çiller’e vermesi gerekirken, tutup ANAP Başkanı Mesut Yılmaz’a sunmuşlardı!**

24 Haziran: **DSP Milletvekili Tahsin Baycık; 2-3 milyon Dolar olan transfer tekliflerinin 5 milyona dayandığı itirafında bulunmuşlardı. Yani DYP’li Milletvekillerinin birçoğu böyle ayartılmıştı.**

3 Temmuz: Emniyet görevlisi Hanefi Avcı: **“Eğer ihtilal hazırlığı varsa, bunu izlemek polisin görevidir. Bu yasal olarak hakkımızdır”** çıkışıyla ucuz kahramanlık yapmıştı. Oysa Erbakan’a yönelik bunca saldırı ve sıkıntı yaşanırken tısı çıkmamıştı!

11 Temmuz: **Batı Çalışma Grubu, subayların eş ve çocuklarını, istihbarat toplama görevi ile sorumlu kılmıştı. 29 Temmuz: Ankara’da 8 yıllık kesintisiz eğitim protestosu yapılmıştı. 1 Ağustos: Türkiye’nin her yanında kesintisiz eğitim protestoları başlamıştı. 2 Ağustos: Y. Günaydın Gazetesi, birinci sayfadan yaptığı ‘İrticaya Karşı Zırhlı Kolordu’ başlıklı haberde, Genelkurmay Başkanlığı’nın hazırladığı yeni bir talimatnamede irticai ayaklanmalara anında müdahale edecek zırhlı kolorduların yurdun her yanında konuşlandırılacağı hatırlatılmıştı. 3 Ağustos: Emniyetteki irticai kadrolaşma(!) yakın takibe alınmıştı. BÇG’nin gizli emri 55, Mesut Yılmaz Hükümeti tarafından uygulamaya konacaktı. Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan muhafazakâr insanlar fişlenmeye başlanmıştı. 9 Ağustos: Yurt çapında 8 yıl kesintisiz eğitime karşı gösteriler yaygınlaşmıştı.**

11 Ağustos: Emekli DKK Oramirali Güven Erkaya: **“Eğer birileri Türkiye’yi İran yapmak istiyorsa, Laik demokratik rejimin yerine, din devletini getirmeye niyetleniyorsa... Düşündük ki o kafadakileri önce ‘söylemle’ caydıralım olmazsa başka tedbirler alalım”** açıklamasıyla ayarını ortaya koymuşlardı.

17 Ağustos: **8 yıllık kesintisiz eğitim yasası Meclis’ten geçip resmîyet kazanmıştı.**

25 Ağustos: Eyüp Sultan Camii'nde kesintisiz eğitimi protesto etmek amacıyla toplanılan sabah namazları başlamıştı. 30 Ağustos: Jandarma Gen. Kom. görevini devreden Teoman Koman: **“Esas önemli tehlike, PKK'dan bile daha tehlikeli olan irticadır.”** diyerek İslam düşmanlığını kusmuşlardı.

31 Ağustos: Fetullah Gülen: **“Oyları %15'in bile altına düşen RP'yi kapatmak yerine, dava sürerken seçime gitmek daha makul olur”** diyerek Yahudi lobilerinin tercümanlığını yapmıştı. 10 Eylül: BÇG: **“Sabah namazları çıkışında yapılan gösteriler devam ederse ve irtica tehlikesi sürerse Atatürk ne yaptıysa onu yaparız”** tehdidini savurmuşlardı.

12 Eylül: Onbaşı Kadir Sarmusak, BÇG'ye ait gizli belgeleri sızdırdığı gerekçesiyle yargılandığı davada, **“Bülent Orakoğlu, Hane-fi Avcı ve kendisini yargılayan askeri savcı dahil 3800 telefonun dinlendiğini”** aktararak, **“Askerler herkesi dinledi. 55. Hükümet'in kuruluşunu anlatırsam çok kişi zorda kalır.”** itirafında bulunmuşlardı. 7 Ekim: İstanbul Üniversitesi'nde başörtülü öğrencilerin kayıtları yapılmamıştı.

10 Ekim: Meral Akşener: **“Genelkurmay, kanunlara aykırı olarak bir casusluk masası kurmuştur. Genelkurmay 65 milyon insanı fişliyor. Valiyi, kaymakamı, öğretmeni, doktoru fişliyor. Asıl insanları bölen bunlardır.”** diyerek, Siyonist Lobilerin ve Masonik Merkezlerin bütün suçlarının sorumluluğunu TSK'nın sırtına yükleyip, perde arkası patronları gizlemeye çalışmaktaydı.

16 Ekim: **“Kudüs Gecesi”** davasından yargılanan Sincan eski Belediye Başkanı Bekir Yıldız 3 yıl 9 ay, Nurettin Şirin 17.5 yıl hapis cezasına çarptırılmış ve Erbakan'ın yanına özel yerleştirilen kripto Şevket Kazan, hemen bu şarlatanın, hem de resmi arabayla ziyaretine koşmuşlardı. Sanki Refah'ın kapatılmasına mazeret, AKP'nin kurulmasına meşruiyet kazandırma çabasıydı. Çünkü böyle kritik bir ortamda Bekir Yıldız şarlatanını ziyaretinin başka bir anlamı olamazdı. 19 Kasım: RP'nin kapatılması davasına başlanmıştı. 29 Kasım: Sivas davası sonuçlanmış: 33 idam çıkmıştı. 5 Aralık: MGK'da **“Türkçe ibadet”** konusu ele alınacağı konuşulmaktaydı.

25 Aralık: MGK'nın **İslamcı sermayeyi önleme kararı** üzerine hükümet harekete geçmeye başlamıştı. 26 Aralık: Aynı MGK, her nedense 9 aydır Susurluk Araştırma Komisyonu'na bilgi veremeye yanaşmamıştı!?

Ve yıl: 1998; 4 Ocak: Ders kitaplarında Darwin'in evrim safatasını yaygınlaştırmak için çalışmalar başlatılmıştı.

16 Ocak: **Türkiye'nin birinci partisi RP, "Laik Cumhuriyet il-kelerine aykırı eylemlerin odağı olduğu" iddiasıyla kapatılmıştı.**

2 Şubat: Diyanet'in 5. sınıftan sonra Kur'an kurslarına gidilebi-leceğini öngören yönetmeliği, Danıştay tarafından 8 yıllık kesintisiz eğitime uygun olmadığı gerekçesiyle bozulup askıya alınmıştı.

6 Mart: Tansu Çiller, 28 Şubat sürecinde aktif rol üstlenen bir bü-rokrat tarafından tehdit edildiğini açıklamıştı. Kendisine: **"Siyaseti hemen bırak ve hatta Türkiye'yi terk et, yoksa hiç de iyi şeyler olmayacak"** mesajı yollanmıştı. 24 Mart: Mesut Yılmaz Hüküme-ti, "irtica ile mücadele" yasa tasarısını Meclis'e yollamıştı. Hürriyet Gazetesi bu haber için **"İrticaya karşı topyekûn savaş"** başlığını kullanmıştı.

25 Mart: **"5'li çete" olarak adlandırılan TOBB, TİSK, DİSK, Türk-İş ve TESK, azınlık hükümetine tam destek verdiklerini açıklamıştı.** 27 Mart: **İçişleri Bakanlığı 80 ilin valisine bölücü ve irticai faaliyetlerle mücadele için yeni ve sert talimatlar yolla-mıştı.** 2 Nisan: **İçişleri Bakanı Başeskioglu, 300 Belediye Başka-nı hakkında soruşturma başlatmıştı.**

18 Nisan: **Genelkurmay 2. Başkanı Org. Çevik Bir'e bağlı ola-rak çalışan Psikolojik Harekât Dairesi'nde yapılan bir toplantı-da, "İrticanın birinci tehdit olmasıyla birlikte dairenin, plan ve uygulamalarını bu yöne kaydirdiği" vurgulanmıştı.**

Derken 21 Nisan: **İstanbul Büyük Şehir Belediyesi Başkanı Recep T. Erdoğan, Diyarbakır DGM tarafından şiir okuduğu için 10 ay hapis cezasına çarptırılmıştı.**

Böylece Sn. Erdoğan'ı gündeme taşıyıp parlatma ve AKP'yi kurup iktidara taşıma projesi fiilen uygulanmaya başlanmıştı.

24 Mayıs: İslamcı Vakıf yöneticilerinin evlerine seri baskınlar yo-ğunlaşmıştı. **Akabe Vakfı** yöneticileri gece yarısı ev baskınları ile Emniyet'e götürülerek sorgulanmıştı. **Bütün bunlar, dindarları Er-doğan'ın çevresinde toplama operasyonlarıydı.**

31 Mayıs: **ABD'deki Yahudi Lobisi'nin etkili kurumu JİNSA, Erbakan hükümetini kendilerinin düşürdüğünü itiraf etmekten sakınmamıştı.**

9 Haziran: **İÜ Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu'nda sına-va giren başörtülü öğrenciler, çevik kuvvet ekiplerince zorla dışarı**

çıkarılmıştı. 10 Haziran: İÜ Fen Fakültesi'nden 11 başörtülü öğrenci mezuniyetlerine bir hafta kala okuldan atılmıştı. 11 Haziran: İÜ Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nin değişik alanlarında eğitim gören öğrenciler sınavlara alınmamıştı. 12 Haziran: Anadolu ve fen liseleri sınavlarına başörtülü öğrenciler sokulmamıştı. 17 Haziran: Uludağ Üniversitesi'nde dönem birincisi başörtülü Hatice Topçu yerine birinci ilan edilen Nihat Karabek ödülünü almamıştı. 22 Haziran: Başörtüsü mağdurları tarafından İstanbul'dan Ankara'ya **“özürlük yürüyüşü”** yapılmıştı.

24 Haziran: 100 bin öğretmen açığı olan MEB, 3 bin 500 öğretmeni başörtülü oldukları için görevden atmıştı. YAŞ'zede Astsubay Bilgehan Özcan'ın hanımı: **“Eşime, başımı açmam için uyarı yapılmıştı. Eğlencelere katılmam için zorlanmıştı”** itirafında bulunmuşlardır. 27 Haziran: Diyanet, camilerde okuttuğu hutbe ile TSK aleyhindeki propagandalara dikkat çekip **“TSK, Peygamber ocağıdır”** vurgusu yapılmıştı.

9 Temmuz: MASK yine değişti: Milli Askeri Stratejik Konsept'in yeni hedefi: **“İslami sermaye”** olduğu anlaşılmıştı. 2 Ağustos: Cami yapımını kısıtlayan yasağı yürürlüğe sokmuşlardı. 4 Ağustos: Ankara 1 no'lu DGM, “Bir Halk Düşmanı” adlı oyunun yazarı ve oyuncusu Mehmet Vahi Yazar'ı 24 yıl hapis cezasına çarptırılmıştı.

Bütün bu adımların ve baskıların dindar halkı üzüp-ürkütüp din istismarcısı AKP'ye taraftar olmalarını sağlamak amaçlı yapıldığı çok sonralar anlaşılacaktı!

6 Ağustos: Genelkurmay Başkanlığı'na Org. Hüseyin Kıvrıkoğlu, Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na Orgeneral Rasim Betir ve 1. Ordu Komutanlığı'na Orgeneral Çevik Bir atanmıştı!

9 Ağustos: İÜ Rektörü Alemdaroğlu, üniversitelerde kılık kıyafet yasağını serbest bırakan 2547 sayılı kanunun ek 17. maddesini üniversitenin mevzuat kitabından çıkarttırmıştı. 25 Ağustos: Süleyman Demirel: **“Bu seçim (18 Haziran) mesaj isteyen seçim olmaktadır.” Seçmenin yönlendirilmesi lazımdır”** diyerek AKP'nin propagandasını yapmışlardı. 11 Eylül: MEB önünde, binlerce başkentli, İHL öğrencilerinin üniversiteye girişlerinin engellenmesini, başörtüsü yasağının devam etmesini ve öğretmen sürgünlerini protesto edip Erdoğan lehine sloganlar atmışlardı. 24 Eylül: Recep T. Erdoğan hakkında verilen hapis cezasının onanması üzerine, on binlerce İstanbullu, Erdoğan'a

verilen cezayı protesto etmek amacıyla İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde toplanmıştı.

11 Ekim: Yurdun dört bir yanında başörtüsü yasağına karşı “**Özgürlük İçin El Ele**” eylemi başlatılmıştı. Yüz binlerce insanın el ele verdiği eyleme, birçok yerde polis müdahalesi olmuş ve 600’den fazla kişi gözaltına alınmıştı. 26 Kasım: Başörtüsü yasağı, İÜ İlahiyat Fakültesi’ne de sıçramıştı. 6 Aralık: 3 yılda 626 TSK mensubu Ordu’dan atılmıştı. Büyük çoğunluğunun gerekçesi “irtica”ydı.

Ve yıl 1999; 9 Ocak: Harp Akademileri Komutanlığınca hazırlanan kitapta “İrticaya karşı yeni bir Kurtuluş Savaşı” başlatılması gerektiği vurgulanmış ve bu nedenle dışarı sızdırılmıştı!

15 Ocak: Genelkurmay Başkanlığı bünyesinde Ekonomik Çalışma Grubu yapılandırılmıştı. 11 Şubat: İrticai faaliyetleri izlemek için Emniyet Müdürlerinden 20’şer kişilik izleme birimleri hazırlanmıştı.

6 Mart: Ankara Sosyal Araştırmalar Merkezi’nin araştırması sonuçları yayınlanmıştı: Bütün siyasi partilerin tabanının yüzde 70’i İmam Hatiplerdeki başörtüsü yasağını yanlış bulmaktaydı. Halkın yüzde 19.9’u yolsuzluğu tehlike olarak görürken; İrticayı tehlike görenlerin oranı sadece yüzde 6.5 civarındaydı. 23 Mart: Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel: Siyasi Partiler Yasası’na aykırı hareket ettiği gerekçesiyle Refah’tan sonra kurulan FP hakkında yasal işlem yapılması için Yargıtay Başsavcılığı’na başvurmuşlardı. 24 Mart: Genelkurmay Başkanı, Kuvvet Komutanları ve 20 emekli Orgeneral, Gazi Orduevi’nde 3.5 saat süren sürpriz bir yemekte buluşmuşlardı. Kuvvet komutanları, 312. maddenin kaldırılmasının parti kapatmayı zorlaştıracığını açıklayan Yargıtay Başsavcısı Vural Savaş’ı haklı bulmuşlardı.

3 Nisan: DGM Savcısı, Nuh Mete Yüksel, kapatılan RP’nin eski yöneticileri N. Erbakan, O. Asiltürk, Ş. Kazan, Z. Ergezen ve Ö.V. Hatipoğlu hakkında idam istemiyle fezleke hazırlatmıştı. 6 Nisan: FP Genel Başkanı: “**İmam hatiplerde okuyan 500 bin öğrenci yerine 150 bin öğrenci kaldı. İmam hatiplerin önünü kestiler**” açıklamasını yapmıştı.

18 Nisan: Türkiye’de erken genel ve yerel seçimler yapılmıştı.

20 Nisan: 18 Nisan seçimlerinin sonuçları açıklanmıştı: ANAP %13.4 (85 milletvekili), MHP %18 (128 milletvekili), DYP %12.2 (89 milletvekili), FP %15.4 (109 milletvekili), DSP %21.7 (136 milletvekili), Bağımsız 3 milletvekilleri çıkarmıştı. 3 Mayıs: Merve Kavakçı’nın Meclis’te başörtülü olarak yemin etmesine

engel olmuşlardı. 5 Mayıs: Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel: **“Kavakçı için, ajan-provokatör sözünü ben kullandım”** buyurmuşlardı.

8 Mayıs: FP'nin kapatılması için Anayasa Mahkemesi'ne dava açan Yargıtay Başsavcısı Vural Savaş, iddianamede: **“FP Genel Başkanı, yöneticileri, Belediye Başkanları ve Milletvekilleri kan içen vampirler gibi dinsel inançları sömürüyorlar. Bu habis Ur'un temizlenmesi lazımdır”** gibi asılsız, alakasız ve ahlak-sız isnatlarda bulunmuşlardı. 10 Mayıs: İstanbul Valisi Erol Çakır, Emniyet Müdürü Hasan Özdemir ve 1. Ordu Komutanı Org. Çevik Bir, medya patronu Aydın Doğan'ın Çamlıca'daki villasında dört saat toplantı yapmışlardı.

15 Mayıs: Org. Kıvrıkoğlu, türbanla ilgili: **“Yüksek mahkemeler noktayı koydu. Kararlar herkesi bağlar. Meclis, devlet, hükümet ve kamuda başörtüsüyle görev yapılamaz”** şeklinde görüş açıklamıştı. 31 Mayıs: Malatya'da başörtüsü davasında başörtülüler hakkında idam cezası istenecek kadar barbarlaşmıştı.

23 Haziran: F. Gülen: **“Ordusuna, milletine laf ettirmeyen cepheleyim. Atatürk'ü hedef alan sözlerim sürçü lisan”** diyerek münafıklığını ispatlamışlardı. 24 Haziran: Apo: **“Demokratik Cumhuriyet'e hizmet erdemdir. Beni asmayın, hizmet edeyim”** diye yalvarmıştı.

21 Temmuz: İstanbul Şile'deki evlerinde komşu çocuklarına Kur'an öğreten Emine, Selim ve Nuray Bayraklı gözaltına alınmıştı. 23 Temmuz: Malatya'da başörtü yasağını protesto eden 76 kişi Malatya 1 nolu DGM'de yargılanmıştı.

Kur'an-ı Kerim'in 12 yaşından önce öğrenilmesi DSP, ANAP ve MHP oylarıyla yasaklanmıştı.

26 Temmuz: Açık Öğretim Fakültesi sınavına giren başörtülü öğrencilerin kâğıtlarına sıfır notu yazılmıştı. 29 Temmuz: Danıştay, sarı basın kartlarında **“türbanlı fotoğraf kullanılamayacağına”** dair görüş aktarmışlardı. 2 Ağustos: Kemal Gürüz: **“Türban yasasına uymayan gider”** uyarısında bulunmuşlardı. **Ve bütün bunları AKP'ye taraftar toplamak ve alt yapı hazırlamak olduğunu anlayan ahmaklar laiklik marşlarıyla coşup durmaktaydı!**

17 Ağustos: Marmara Bölgesi 7.4 şiddetindeki depremle sarılmıştı. İzmit, Adapazarı, Yalova ve İstanbul'da binlerce ölü ve yaralı vardı.

25 Ağustos: İstanbul Valiliği, deprem mağdurlarına yardım eden Mazlum-Der ve İHH gibi sivil kuruluşların hesaplarına el koyduğunu açıklamıştı. 4 Eylül: Org. Kıvrıkoğlu: **“28 Şubat, bin yıl sürecek”** mesajını yayınlamıştı.

7 Eylül: Yargıtay Başkanı Sami Selçuk: **“Bu anayasa meşru değil. 1982 Anayasası tehditle kurşun yerine oyla kabul ettirildi. Yüzde 93 çoğunluk, halkın onuruna saldırıyla elde edildi.”** diyerek AKP'nin kuruluşunun fikri alt yapısına hizmet ve hazırlık sunmuşlardı.

10 Eylül: Milli Eğitim Bakanlığı özel okullarda da kız ve erkek öğrencilerin karma eğitim yapmasını kararlaştırdı ve türban yasağını hatırlattı. 23 Eylül: Marmara Üniversitesi, kayıt yaptırmak için gelen başörtülü öğrencileri içeri bile sokmamıştı. 28 Eylül: Tuğgeneral Yalçın Işimer, GATA'nın açılışında öğrencilerine ilk dersi şöyle anlattı: **“Arap kafalı adamları, Atatürk'e dil uzatanları belleyeceğiz. Türkçe ninnilerle büyüdük, dualarımız da Türkçe olacak”** diye horozlanmıştı. Işimer, Hz. Peygamber ve ashabına da “bedevi” diyerek hakaret etmekten sakınmamıştı.

11 Ekim: Yeni Asya Gazetesi sahibi **Mehmet Kutlular**, Said Nursi için okunan mevlitte konuştu: **“28 Şubat sürecinin planları, Gölçük'teki Deniz Kuvvetleri'nde yapıldı. Depremin üssü de orasıdır.”** gibi ilgisiz ve seviyesiz açıklamalar yaparak TSK'yı karalamaya asıl 28 Şubat'ın patronları olan Amerika'yı aklamaya çalışmıştı.

17 Ekim: Uludağ Üniversitesi Rektörü Ayhan Kızıl, Bursa 2. idare Mahkemesi kararına rağmen başörtülülerin okula alınamayacağını açıklamıştı. 19 Ekim: DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel, Milletvekili Merve Kavakçı'nın evine önce polis yollamış. Sonra kapısını kırma-ya gidecek kadar hırçınlaşmıştı. Aynı gün; Pakistan'da darbe yapan Genelkurmay Başkanı Org. Pervez Müşerref, **“Atatürk'ü örnek aldığı ve Türkiye'dekine benzer bir Milli Güvenlik Kurulu oluşturacağını”** açıklamıştı.

İHL öğrencilerinin türbanla derslere girmesi yönünde karar veren Bursa 2. İdare Mahkemesi Başkanı Sabrı Ünal, görevinden alınarak Aydın Bölge İdare Mahkemesi'ne sade üye olarak atanmıştı. 23 Ekim: **Ahmet Taner Kışlalı'nın cenazesine Ankara'daki bütün subay ve astsubaylar üniformalarıyla katılmış ve Kocatepe Camii önünde bir grup “Kahrolsun Şeriat!”** diye ba-

ğirmıştı. 29 Ekim: **MGK'nın toplantısında asker kanadı, RTÜK'ü de gündeme taşımıştı. Bölücü ve irticai televizyon ve radyo yayınlarının arttığına dikkat çeken askerler, denetim için RTÜK yasasında gerekli değişikliğin yapılmasını ve yaptırımların artmasını buyurmuşlardı.**

10 Aralık: Danıştay oy birliğiyle aldığı kararda: **“Laik eğitime, yükseköğretim düzenine aykırı eylemler, demokratik olamaz. Rektör üniversitede huzur bozan eylemleri, laiklik ilkesini de gözeterek önleyebilir”** yorumunda bulunmuşlardı. 12 Aralık: İnsan Hak ve Özgürlükleri Platformu, **“inanca, düşünceye ve emeğe saygı”** için el ele zinciri oluşturmuş, Türkiye çapında oluşturulan zincire, yasağa rağmen on binler katılmıştı.

Yıl 2010; 7 Ocak: IMF Türkiye'ye yerleşme kararı almıştı ve bu maksatla özel bir şube açacaktı. Artık ekonomimizi IMF denetlemiş olacaktı!

13 Ocak: TÜSİAD Raporu'nda İHL'lere kız öğrencilerin alınmaması ve nüfus cüzdanlarından din hanesinin kaldırılması teklifi yer almıştı. 17 Ocak: Hizbullah operasyonu: Hizbullah'ın lideri Velioglu, Beykoz'daki çatışmada ölü olarak yakalanmıştı. MİT, Apo operasyonu için Cavit Çağlar'ın özel uçağını 200 bin Dolara kiralamıştı.

10 Şubat: Cübbeli Ahmet Hoca'ya ait Çavuşbaşı'ndaki Fetih Külliyesi'ne devlet el koymuşlardı. 12 Şubat: Eskişehir Özel Tıp Cezaevi'ne nakledilen İBDA-C'lilerin saç ve sakalları zorla tıraş ettirilip, hakarete uğramışlardı. 16 Şubat: Hürriyet Gazetesi: **“İslamcı aydın ve yazarlar, Hizbullah vahşetinin ardından Siyasal İslam'dan çark ederek, ‘Din ideoloji değildir’ demeye başladılar.”** diye dalga geçmeye başlamıştı. 27 Şubat: Başsavcı Vural Savaş: **“Parti kapatıran Anayasa hükmü değiştirilirse laik cumhuriyet savunmasız kalır.”** diye uyarılmıştı.

Ve tabii bütün bunlar, sonuçta AKP'nin tek başına iktidar olmasına yaramıştı. Bunların tesadüfen ve sonunu düşünmeden yapıldığını sanmak ve savunmak, en azından saflıktı.

28 ŞUBAT BOP'UN İLK KADEMESİDİR

“1990’lı yıllarda Refah olgusunun yükselişinden çekinen Siyonist ve emperyalist merkezler, operasyona Refah Partisi üzerinden başladı. Çünkü Milli Görüş’ü etkisiz kılmadan, 30 yıldan beri hazırlanan BOP’un gerçekleşmesi mümkün olamazdı.”

Saadet Partisi İstanbul İl Hanım Kolları Gençlik Komisyonu'nun düzenlediği “28 Şubat Çerçevesinde Türkiye’de Global Güçlerden Bağımsız Siyaset Yapma Fikri” konulu panele, Saadet Partisi GİK üyesi ve İstanbul eski Milletvekili Bahri Zengin, İstanbul Üniversitesi Öğretim Üyesi ve Jeopolitik Dergisi Editörü Doç. Dr. İ. Yaşar Hacısalihoğlu ve Gazeteci-Yazar Nasuhi Güngör katılmıştı.

Bahri Zengin, Ortadoğu’da ve dünyada süper güçlerin kukla yönetimler kullandığını ve eskiden telefonla yönettikleri ülkeleri şimdi silahla bile kontrol edemediklerini açıklamıştı. Bugün Ortadoğu’da İslam’ın aktör olduğunu söyleyerek bunun karşısında batının köhne düzeninin tutunamayacağını hatırlatmıştı.

Refah-yol yıkıldı, BOP süreci başladı

Şerif Mardin’in bir konferansındaki sözlerini hatırlatarak “Türkiye’de iki temel akım vardır. Batıcı akım ve İslamcı akım. Bu iki akım 250 yıldır birbirleriyle boğuşa boğuşa geldiler. 1930’lu yıllarda İslamcı hareket yok edildi zannedildi. Ama 70’li yıllarda bunun yok edilemediği anlaşıldı. Bunu önlemek için 1980 darbesi yapıldı. Ve bütün engellemelere rağmen bir Refah Partisi olgusu yaşanmıştır. Batının da korkusu bu. Huntington’un ‘Medeniyetler Çatışması’, Fukuyama’nın ‘Tarihin Sonu’ tezlerinin hepsinde bu yatıyor. Artık diğer medeniyetler karşısında kendi toplumlarına moral vermeye çalışıyorlar. “Bizim medeniyetimiz tarihin sonu, bizden başka bir medeniyet olmayacak” diye kendi toplumlarını şartlandırma gayretindedir. Kendilerini başka medeniyetlere ve değerlere kapalı tutmak istiyorlar. Açıkça meydan okuyamıyor. Çünkü bu insanlar, doğu medeniyetleri, aslına dönerse batı medeniyetinin hiçbir anlamı kalmayacak. Bunu bildikleri için takviye yapmaya çalışıyorlar. Bu, batı medeniyetinin çöküşünün göstergesidir. Bu maksatla BOP gibi projeler hazırladılar. Yıllardan beri zaten hazırlıyorlar. 1990’lı yıllarda Refah olgusunun yükselişinden çekinen batı medeniyeti, operasyona Refah Partisi üzerinden başladı. Çünkü bu partiden başlamadan, bu operasyonu

yapmadan 30 yıldan beri hazırlanan BOP'un gerçekleşmesi mümkün değildi."

28 Şubat süreci TSK'yı hedef aldı

Medyanın ve uluslararası sermayenin istediği gibi, 28 Şubat'ı sadece TSK'nın organize ettiği bir şey olarak tanımlamanın ciddi bir tuzak olduğunu söyleyen Nasuhi Güngör, "Aradan 9 yıl geçtikten sonra bu sürecin bizzat Türk Silahlı Kuvvetleri'ni hedef aldığını görüyoruz. Küre operasyonuna bakın, birkaç gün önce TSK'da yaşanan bazı ahlaki olaylarla ilgili haberlere bakın. 28 Şubat'ta Türkiye'deki insanların bağımsız iradeleriyle seçtikleri hükümete yönelen saldırıların, bugün çok dikkat çekici bir şekilde özellikle TSK'yı hedef aldığını görüyoruz" demişti.

D-8 Projesi ve Havuz Sistemi bardağı taşıran damlalardı!

28 Şubat sürecinde Millî Görüş Hareketi üzerinden dünyada yükselen İslami hareketlenmenin engellenmek istendiğini belirten Güngör, bunun, dünyada İslam'ın yükselişinden duyulan kaygıdan ileri geldiğini, 28 Şubat'ta TSK'nın sürecin motoru olmadığını akıldan çıkarmadan düşünmek gerektiğini ve asıl rahatsızlığın uluslararası sistemin iflas etmesi olduğunu hatırlatarak Refah Yol Hükümeti'nin ve Erbakan'ın öncülük ettiği D-8 projesini dile getirdi. "D-8 projesi hayata geçirilebilseydi ne Afganistan ne de Irak'a saldırmaya cesaret edemeyeceklerdi. Refah Yol'un ekonomide uyguladığı havuz sistemi devam etseydi, Türkiye bugün uğradığı ekonomik işgale kesinlikle düşmeyecekti. Millî Görüş hareketini hedef almalarının aslı sebepleri bunlar" diyen Güngör, son 9 yılda görüldüğü gibi 28 Şubat'ın Türk insanını mağdur ettiğini söylemişti.

Dış güçlerin ve İşbirlikçilerin oyunlarıdır

İstanbul Üniversitesi Öğretim Üyesi ve Jeopolitik Dergisi Editörü Doç. Dr. İ. Yaşar Hacısalihoğlu ise, global güçler ve onlara rağmen bağımsız siyaset yapmaya vurgu yaparak başladığı konuşmasında "Bazen karanlık gibi gelen, aktörlerinin kimler olduğu, gerideki gücün ne olduğunu anlamakta zorlandığımız olaylar için şöyle bir kestirme yolu önemli buluyorum. O olaylardan kim ya da kimler yararlanmıştı? Bu olaylar kimin işine yaradı? Böyle bakıldığı zaman birçok olayın netleştiğini görmek mümkündür. Bugün gelinen noktada Türkiye bağımlılıktan kurulamıyorsa, iç ve dış sömürücülerin ahtapot kollarının sardığı bir ülke görüntüsünden kurtulamıyorsa bunu kimin, hangi güçlerin, hangi karanlık olayları gerçekleştirdiğini anlamakta zorlanmamamız gerektiğine" dikkat çekmişti.

Türkiye İran'la savaştırılmaya çalışılmıştı.

İrak'ta Sünni-Şii çatışması çıkarıldığını ve bunun büyük bir provokasyon olduğunun altını çizen Yaşar Hacısalihoglu, Türkiye ile İran'ın mezhep savaşı ekseninde vuruşturulmak istendiğini söyleyerek, "Bugün Türkiye ve İran'ın birbirine karşı tehdit unsuru olduğu öne çıkarılarak Irak'ta oynanan oyun şimdi de İran üzerinden oynanarak yine Türkiye mızrak ucu yapılmak isteniyor" demişti.

Erbakan Hoca 28 Şubat Kararlarını asla imzalamamıştı!

Sadece MGK'nın Tavsiye Kararlarını bir üst yazıyla ilgili makamlara yollamıştır.

1- Milli Güvenlik Kurulu, 29 Şubat 1997 günü Sayın Cumhurbaşkanı Başkanlığında: Başbakan, Genelkurmay Başkanı, Dışişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcısı, Milli Savunma Bakanı, İçişleri Bakanı, Kuvvet Komutanları, Jandarma Genel Komutanı ve Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri'nin İştirakleri ile aylık olağan toplantısını yapmıştır.

2- Kurul'un bu toplantısında, esasları ve nitelikleri Anayasa'da belirlenmiş Atatürk milliyetçiliğine bağlı, demokratik, lâik, sosyal hukuk devletimiz ve cumhuriyet rejimimizi yıkmak, onun yerine bir siyasal dini düzen kurmak amacıyla yürütülen yıkıcı faaliyetler ve yapılan beyanlar ile bunların oluşturduğu tehdit ve tehlikeler gözden geçirilerek değerlendirilmiştir.

3- Yapılan bu değerlendirmeler sonucunda;

a- Ülkemizde şeriat hukukuna dayalı bir İslam Cumhuriyeti kurmayı hedefleyen grupların Anayasa'nın tanımladığı demokratik, lâik ve sosyal hukuk devletimize karşı çok yönlü bir tehdit oluşturduğu,

b- Cumhuriyet ve rejim aleyhtarı aşırı dinci grupların lâik ve anti lâik ayrımı ile demokratik, laik ve sosyal hukuk devletini güçsüzleştirmeye yeltendikleri,

c- Türkiye'de laikliğin sadece rejimin değil, aynı zamanda demokrasinin ve toplum huzurunun da teminatı ve bir yaşam tarzı olduğu,

d- Devletin yapısal özünü oluşturan sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleri anlayışından vazgeçilemeyeceği, yasalar göz ardı edilerek yapılan çağ dışı uygulamaların takipsiz kalmasının hukukun üstünlüğü ilkesiyle bağdaşmayacağı hususlarında görüş birliğine varılmıştır.

4- Bu görüş ve değerlendirmeler sonucunda;

a- Türkiye'de Şeriat hukukuna dayalı bir İslam Cumhuriyeti kur-

mayı amaçlayan aşırı dinci grupların, demokratik, lâik ve sosyal hukuk devleti olan Cumhuriyetimize karşı oluşturdukları çok yönlü tehdidin önlenmesi amacıyla; gerekli tedbirlerin kısa, orta ve uzun vade içerisinde alınmasının Bakanlar Kurulu'na bildirilmesine,

b- 2945 Sayın MGK ve MGK Genel Sekreterliği Kanununun 9'ncu maddesine uygun olarak, MGK Genel Sekreterliği tarafından; Ek'te belirtilen tedbirlere ilişkin Bakanlar Kurulu Kararları ile Bakanlar Kurulu Kararı haline getirilmeyen uygulamaların, sonuçları hakkında belli süreler içerisinde Başbakan, Cumhurbaşkanı vs MGK'na bilgi verilmesi kararlaştırılmıştır.

**Prof. Dr.
Necmettin
ERBAKAN**

Başbakan

**Prof. Dr.
Tansu ÇİLLER**

Dış İşleri
Bakanı

**Hikmet
KÖKSAL**

Orgeneral Kara
Kuvvetleri
Komutanı

Turhan TAYAN

Milli Savunma Bakanı

**Güven
ERKAYA**

Oramiral Deniz
Kuvvetleri
Komutanı

**Ahmet
ÇÖREKÇİ**

Orgeneral
Hava Kuvvetleri
Komutanı

**İsmail Hakkı
KARADAYI**

Orgeneral
Genel Kurmay
Başkanı

**Dr. Meral
AKŞENER**

İç İşleri Bakanı
ve Başbakan
Yardımcısı

**Teoman
KOMAN**

Orgeneral Jan-
darma Genel
Komutanı

Ancak dönemin MGK Genel Sekreteri Hava Org İlhan Kılıç kendi imzasıyla, o malum ve meşhur 18 maddeyi içeren raporu bir üst yazı ile Başbakanlığa arz etmiş ve bu melun ve marazlı çevrelerce "Erbakan 28 Şubat kararlarını imzaladı" şeklinde verilmiş ve Hoca'yı tabanında, teşkilatında ve toplum nazarında suçlu ve sorumlu göstermeye gayret edilmiştir. İşte İlhan Kılıç'ın tek imzalı yazısının metni

T.C.
MİLLÎ GUVENLİK KURULU
GENEL SEKRETERLİĞİ
ANKARA
KH.SEK.:0511-4-97/
6 MART 1997

KONU: MGK'nın 28 ŞUBAT 1997 Tarih ve 40S Sayılı Kararı.

BAŞBAKANLIĞA

İLGİ: 9 Kasım 1983 Tarih ve 2945 Sayılı Milli Güvenlik Kurulu ve MGK Genel sekreterliği Kanunu.

1. Milli Güvenlik Kurulu'nun 28 Şubat - 1997 tarihli, Rejim Aleyhtarı İrticai Faaliyetlere Karşı Alınacak Tedbirlere ilişkin 406 Sayılı karara EK-A olarak sunulmuştur.

2. İlgı Kanununun 8'nci Maddesine göre gereğinin yapılmasını ten-sip ve emirlerine arz ederim.

EKLER

EK-A (106 Sayılı MGK Kararı.) (2 Takım.)

DAĞITIM _____:

GEREĞİ _____:

Başbakanlığa

İlhanKILIÇ
Hava Orgeneral
Genel Sekreter

BİLGİ

Genelkurmay Başkanlığına

Cumhurbaşkanlığı Genel sekreterliğine

MİLLİ GÜVENLİK KURULU'NUN
20 ŞUBAT 1997 TARİH VE 406 SAYILI KARARINA
EK-A (REJİM ALEYHTARI İRTİCAİ FAALİYETLERE
KARŞI ALINMASI GEREKEN TEDBİRLER)

1- Anayasamızda Cumhuriyetin temel nitelikleri arasında yer alan ve yine anayasanın 4. maddesi ile teminat altına alınan laiklik ilkesi büyük bir titizlikle korumalı bunun korunması için mevcut yasalar hiçbir ayırım gözetmeksizin uygulanmalı. Mevcut yasalar korunmalı uygulamada yetersiz görülüyorsa yeni düzenlemeler yapılmalıdır.

2- Tarikatlarla bağlantılı özel yurt, vakıf ve okullar devletin yetkili organlarınca denetim altına alınarak Tevhidi Tedrisat Kanunu gereği Milli Eğitim Bakanlığına devri sağlanmalıdır.

3- Genç nesillerin körpe dimağlarının öncelikle Cumhuriyet, Atatürk, Vatan ve Millet sevgisi Türk Milletini çağdaş uygarlık düzeyine çıkarma ölkü ve amacı doğrultusunda bilinçlendirilmesi vs çeşitli mihrakların etkisinden korunması bakımından:

a. 8 yıllık kesintisiz eğitim, tüm yurttta uygulamaya konulmalı,

b. Temel eğitimi almış çocukların, ailelerinin isteğine bağlı olarak, devam edebileceği Kur'an kurslarının Milli Eğitim Bakanlığı sorumluluğu ve kontrolünde faaliyet göstermeleri için gerekli idari vs yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

4- Cumhuriyet rejimine, Atatürk ilke ve inkılâplarına sadık aydın din adamları yetiştirmekle yükümlü. Milli Eğitim Kuruluşlarımız, Tevhidi Tedrisat kanununun özüne uygun ihtiyaç düzeyinde tutulmalıdır.

5- Yurdun çeşitli yörelerinde yapılan dini tesisler belli çevrelere mesaj vermek amacıyla gündemde tutularak siyasi istismar konusu yapılmamalı bu tesislere ihtiyaç varsa, bunlar Diyanet İşleri Başkanlığınca incelenerek mahallî yönetimler ve ilgili makamlar arasında koordineli edilerek gerçekleştirilmelidir.

6- Mevcudiyetleri 677 sayılı yasa ile men edilmiş tarikatların ve bu kanunda belirtilen tüm unsurların faaliyetlerine son verilmeli, toplumun demokratik, siyasi ve sosyal hukuk düzeninin zedelenmesi önlenmelidir.

7- İrtica faaliyetleri nedeniyle Yüksek Askeri Şura kararları ile Türk "Silahlı Kuvvetleri (TSK)"nden ilişkileri kesilen personel konusu

istismar edilerek TSK'ni dine karşıymış gibi göstermeye çalışan bazı medya gruplarının silahlı kuvvetler ve mensupları aleyhindeki yayınları kontrol altına alınmalıdır.

8- İrticai faaliyetleri, disiplinsizlikleri veya yasa dışı örgütlerle irtibatları nedeniyle TSK'nden ilişkileri kesilen personelin diğer kamu kurum ve kuruluşlarında istihdamı ile teşvik unsuruna imkân verilmelidir.

9- Türk Silahlı Kuvvetleri aşırı dinci kesimden sızmalarını önlemek için mevcut mevzuat çerçevesinde alınan tedbirler; diğer kamu kurum ve kuruluşları özellikle üniversite ve diğer eğitim kurumları ile bürokrasinin her kademesinde ve yargı kuruluşlarında da uygulanmalıdır.

10- Ülkemiz: çağ dışı bir rejimden ve din istismarının sebep olabileceği muhtemel bir çatışmadan korumak için. İran İslam Cumhuriyeti'nin ülkemizdeki rejim aleyhtarı faaliyet tutum ve davranışlarına mani olunmalı, bu maksatla İran'a karşı komşuluk münasebetlerimizi ve ekonomik ilişkilerimizi bozmayacak fakat yıkıcı ve zararlı faaliyetlerini öneyecek bir tedbirler paketi hazırlanmalı ve yürürlüğe konulmalıdır.

11- Aşırı dinci kesimin TÜRKİYE'DE mezhep ayrılıklarını körüklemek suretiyle toplumda kutuplaşmalara neden olacak ve dolayısıyla milletimizin düşmanca kamplara ayrılmasına yol açacak çok tehlikeli faaliyetler yasal ve idari yollarla mutlaka önlenmelidir.

12- T.C. Ana yasası, Siyasi Partiler Yasası, Türk Ceza Yasasına ve bilhassa Belediyeler yasasına aykırı olarak sergilenen olayların sorumlulukları hakkında gerekli yasal ve idari işlemler kısa zamanda sonuçlandırılmalı ve bu tür olayların ve bu tür olayların tekrarlanması için her kademedede önlemler alınmalıdır.

13- Kıyafetle ilgili kanuna aykırı olarak ortaya çıkan ve Türkiye'yi çağdışı bir görünüme yöneltmek uygulamalara mani olunmalı, bu konudaki kanun ve Anayasa Mahkemesi kararları taviz verilmeden öncelikle ve özellikle kamu kurum ve kuruluşlarında titizlikle uygulanmalıdır.

14- Çeşitli nedenlerle verilen, kısa ve uzun namlulu silahlara ait ruhsat işlemleri polis ve jandarma bölgeleri esas alınarak yeniden düzenlenmeli bu konuda kısıtlamalar getirilmeli, özellikle pompalı tüfeklere olan talep dikkatle değerlendirilmelidir.

15- Kurban derilerinin, mali kaynak sağlamayı amaçlayan ve de-

netimden uzak rejim aleyhtarı örgüt ve kuruluşlar tarafından toplanmasına mani olunmalı kanunla, verilmiş yetki dışında, kurban derisi toplattırılmamalıdır.

16- Özel üniforma giydirilmiş korumalar ve buna neden olan sorumlular hakkında yasal işlemler ivedilikle sonuçlandırılmalı ve bu tür yasa dışı uygulamaların ulaşabileceği vahim boyutlar dikkate alınarak, yasa ile örgütlenmemiş bütün özel korumalar kaldırılmalıdır.

17- Ülke sorunlarının çözümünü “Millet Kavramı Yerine Ümmet Kavramı” bazında ele alarak sonuçlandırmayı amaçlayan ve bölücü terör örgütüne aynı bazda yaklaşarak onları cesaretlendiren girişimler yasal ve idari yollardan önlenmelidir.

18- Büyük Kurtarıcı Atatürk’e karşı yapılan saygısızlıklar ve Atatürk “aleyhine işlenen suçlar hakkındaki 5816 sayılı kanunun istismar edilmesine fırsat verilmemelidir.

28 Şubat 1997 tarih ve 406 Sayılı MGK Kararının Eki'dir
(2 Sayfa ve 18 Maddeyi ihtiva etmektedir)

İlhan KILIÇ

Hava Orgeneral Genel Sekreter

28 Şubat Hıyaneti ve Hainlerin Akıbeti

1990'lı yılların ortalarında (Yani Refah Partisi 1995 Genel Seçimleri'nden %21.4 oy oranı ve 158 milletvekili ile birinci çıkar çıkmaz...) Washington Enstitü gibi etkin ve yetkin “küresel merkez”lerde yapılan gizli toplantılarla ipi çekilmeye ve çökertilmeye karar verilen Milli Görüş, “Yenilikçiler’in başını çektiği küresel bir köleliğe” dönüştürülmeden önce; Türkiye en sağlam zincir olan ekonomi kanalı ile bağlanıp çepeçevre kuşatılmıydı.

Hedef zemini, yani **Türkiye gibi stratejik bir bloğu** tamamen kuşatabilmek için ise; **Türkiye Ekonomisi’ne**, baş etmekte zorlanacakları bir bela musallat edip, ondan sonra da ülkeye, **derde deva olacağına yarayı iyice genişletecek bir “hain doktor”** göndermek lazımdı!..

Zaten onlar da tam böyle yaptı!

Önce **ekonomi denizinde önü alınamayacak bir tufan** yaşandı ve hemen akabinde de **derviş kılığında bir mesih(!)** görünür oldu ufukta!

Sonrası ise hepten **hezimet**, hepten **ihanet**...

Refah Partisi'ne Taarruz Emri Verenler; "Küresel Senaryo"-yu İhale Edecekleri Yenilikçi Hareket'e Yol Açmak İçin Türkiye'yi Hangi Kayığa Bindirdiler?

Küresel Kurgu'yu muzaffer kılmak adına mesai veren "siyonist cunta"nın kumandanları; Türkiye üzerindeki küresel stratejileri istenilen süratte gitmeyince, ellerindeki uzaktan kumandayı daha hızlı bir yazılıma programlayıp ülkeyi apar topar 28 Şubat Kayığı'na bindirdiler!

Zira Türkiye bu kayığa binmeliydi ki; "Laik Türkiye Cumhuriyeti Devleti"ni yok etmek için üstüne üstüne gelen "irtica canavarı"ndan uzaklaşarak, kendini sağ salim karşı kıyıya atabilsin!

Hal böyle olunca da, birdenbire elinde sopasıyla Türkiye'yi kovalamaya başlayan bu "irtica canavarı"nın içine itina ile yerleşmiş İsrail, ABD ve İngiltere şeklinde sıralanan o "muhteşem üçlü"den bihaber olan Türkiye; "laik, demokrat ve vatanperver paşaların ve Jinsa'dan madalyalı maşaların da takdire şayan desteği(!) ile alelacele bu kayığa bindirilerek yola çıkarıldı.

Bu suni ve sinsi irtica canavarı gerçekten de korkutucuydu! Necmettin Erbakan Hoca gibi başından beri İslam Birliği'ni ve insanlığın dirliği'ni savunan ve Türkiye'nin menfaatlerine sahip çıkan bir lider de Başbakan olunca, marazlı medya marifetiyle kandırılan kamuoyu rahatlıkla "Çanlar rejim için çalışıyor!" demeye başladı.

Ve bu sıcak gelişmelerin hemen akabinde de; 9 saat süren "28 Şubat 1997 Tarihli Milli Güvenlik Kurulu Toplantısı'nın Tarihi 28 Şubat Kararları" alındı...

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin iç tehdit sıralamasında PKK Terörü'nün önüne geçerek ilk sıraya oturan ve ülke gündemini tamamıyla işgal ederek etkili bir panik havası doğuran "irtica"; tetikleyici unsur olarak ülkenin post-modern bir darbe görmesine vesile olmuş ve Milli Görüş Tabanı'nı tuzla buz ederek aynı kumaştan daha "farklı" bir elbisenin podyumlara servis edilmesini sağlayacak süreci başlatmıştı.

AKP'nin amacı ise; desenleri arasına gizlenmiş siyonist motiflerin kitleyi gizliden gizliye hipnotize ederek, (Örneğin bu süreçte kurulan ASAM'ın, Hz. Muhammed'e büyü yapan Yahudi Lebib Bin Asam'dan etkilenerek siyonist telkinlerle kurulduğunu AKP Kulisleri'nden söyleyerek) ülkeyi Genişletilmiş Orta Doğu ve

Kuzey Afrika Projeleri için istenilen kıvama getirmesi olacaktı...

Ve **“Bindik bir alamete, gidiyoz kıyamete!”** demeksizin gayet büyük bir kararlılıkla bu kayığa bindirilen **Türkiye; Türk Silahlı Kuvvetleri** içine yerleştirilen **“küresel çipler”** ile o çiplerin yarattığı **“yapay kamuoyu”**nun etkisiyle operasyonun amacını bilmeksizin aynı safta yer tutan paşaların sergilediği kararlılıkla **“irtica canavarı”**nın kafasını koparmak adına son derece tarihi bir adım attı...

“Bugün 28 Şubat Süreci’ni küçümsemeye çalışanlar, Çevik Bir ve Güven Erkaya’ya karşı ‘kıskançlık hissiyle’ hareket ediyorlar. Tek bir mermi atılmadı, tek bir burun kanamadı. Tıpkı NATO’nun Varşova Pakti’ni teslim alması gibi!

28 Şubat, günün koşullarına uygun bir yöntemde gerçekleştirildi. O günün dünya ve ülke koşullarında 12 Mart ve 12 Eylül gibi klasik bir müdahale yapılamazdı. Cumhuriyetin karşılaştığı tehlike(!), bir tek mermi atılmadan, demokratik mekanizmaların harekete geçirilmesiyle bertaraf edilmiştir. Silahsız kuvvetler kavramını kullanmamızın nedeni ve amacı budur” şeklindeki son derece kendinden emin açıklamalarla övünecek ve o savunmasını yaptığı güzide **TSK paşası Çevik Bir**, ilerleyen süreç içinde operasyonun verdiği sürgünlerden vücuda gelen **AKP’nin en flaş danışmanlarından biri** olacaktı...

Emekli Tümgeneral Erol Özkasnak; art niyetlerini ele veren şu konuşmayı yapacaktı:

“O günün koşullarıyla ilgili yapılan değerlendirmede varılan sonuç şudur; Tıpkı 31 Mart Vak’ası gibi ülke, 75 yıllık Cumhuriyet tarihinde eşi görülmemiş planlı bir irticai kalkışmayla (TSK içindeki bazı karanlık kafaların, Müslüman Türk Toplumunu ile ilgili bilgisinin yüzeyselliği ve halka olan yabancılığının ne kadar şaşırtıcı boyutlarda olduğu da, bundan daha çarpıcı bir şekilde anlatılamaz olsa gerek...) karşı karşıyadır. Bu tespitten sonra demokratik mekanizmaların harekete geçirilmesi yoluyla tehlikenin bertaraf edilmesi kararına varılmıştır. Bu amaçla bir seri brifing verilmesi planlanmıştır.

28 Şubat Süreci’nin başlangıcı 11 Ocak 1997 tarihidir. O tarihte dönemin Cumhurbaşkanı Sayın Demirel, Genelkurmay’a davet edilmiş ve kendisine 28 Şubat Günü Millî Güvenlik Kurulu’nda verilen bilgileri içeren bir brifing sunulmuştur. Cumhurbaşkanı’ndan başlayarak bu bilgiler toplumun aydınlatılması

amacıyla basına, yargıya ve üniversite mensuplarına tekrarlanmıştır. (Basının, yargının ve üniversitenin, çok önemli **enformasyon merkezleri** olduğu gözönüne alınırsa; **Türkiye'deki yabancılaşmanın** ve yüzeyselliğin çok geniş mesafelere uzanışı ve buralardan aykırı bir ses gelmeyişi; **ilüzyonun yoğunluğu** hakkında fikir vermektedir.)

Bugün 28 Şubat'ı küçümsemeye çalışanların bilmesi gereken bir gerçek de şudur; O süreç başarılı olmasaydı 18 Nisan 1999 seçim sonuçları alınamazdı! Cumhuriyete karşı irticai faaliyetlerin kaynağı olarak gösterilen akımlara 18 Nisan'da verilen oy desteği düşmüşse, bunun nedeni 28 Şubat'tır!"

28 Şubat Süreci'nin mağdurlarından biri olan RP kurmaylarından Recai Kutan, "post-modern darbe" tanımlamasını kabul eden Özkasnak'ın bu tavrını "Anayasa ihlali suçunu itiraf etmek" olarak niteleyip "Demokratik ve hukuk düzenine sahip olan bir ülkede bu tür davranışlar için yasalar ne diyorsa aynen yapılmalıdır!" diyerek savcılarını göreve çağıracaktı.

Ve taraflar arası tartışmalar sürüp giderken operasyon içinde ayrı ayrı saflar oluşacak; senaryoyu şaşkın ve kaygılı gözlerle izleyen toplumsal kitle ise ne bu safların varlığının, ne de 28 Şubat örtüsü altından yürütülen operasyonun amacının farkına varacaktı...

Sözü edilen saflar ise; (28 Şubat'ın figüranları):

TSK içinde yer alıp "planlamayı yapan küresel senaristler" ile "işbirliği" içinde olarak sözkonusu "küresel kurgu"ya bile rek ve isteyerek iştirak eden paşalar...

TSK içinde yer alıp "planlamayı yapan küresel senaristler"-den tamamıyla bihaber olan ve kamuoyunda yaratılan "panik havası"na paralel "TSK içindeki küresel çipler"in oluşturduğu "yapay kamuoyu"ndan da etkilenerek "laiklik"in zedelenip "rejim"in tehlikeye girmemesi adına konuya sahip çıkarlar,

Basın içinde yer alıp beslendiği küresel kaynaklar hasebiyle operasyon bilgisine sahip olan ve buna bağlı olarak "irtica canavarı"nın pompalayanlar,

Basın içinde yer alıp yürütülen operasyonun farkında olmakla birlikte, yaratılan "yapay kamuoyu"nun tesirinde kalarak "irtica canavarı"yla toplumu korkutanlar,

Operasyon esnasında "ani bir tasfiye"ye uğratılan ve ne olduğunu anlamakta güçlük çeken mağdurlar,

Ve düğmeye basarak operasyonu yönlendiren odaklar ile onlara ait mason locaları ve medya kuruluşlarıydı.

Erbakan Hükümeti'nin "Sakıncalı" İcraatları

Toplumsal kitlenin farkında olmaksızın şaşkın ve kaygılı gözlerle izlediği "28 Şubat"; sonuçta böylesi bir toz bulutundan başka bir şey değildi.

Bu toz bulutunun aniden Türkiye'nin başına musallat edilmesinin ardında yatan ana neden ise; daha önce de sözü edildiği üzere, ülke üzerinden gitmesi planlanan "küresel senaryolar"ın arzulanan hız ve kalitede götürülemediği olması ve işin başına direkt "küresel odaklar" tarafından programlanan uygun bir yönetsel zincirin getirilerek sorunun aşılması istemiydi.

Ve bu temel nedeni destekleyerek operasyon sürecini hızlandıran asıl sebepler arasında da, Erbakan Hükümeti'nin gündemine aldığı "Kamu Tek Hesabı" ile "D-8 Projesi" gibi tarihi ve tarihli girişimlerdi.

Zira "İrticaya karşı çıkıyoruz!" yanılığısıyla alet olunan "büyük ihanet" ile 28 Şubat'ta hedef haline getirilen Erbakan; süratle icat edilen "irtica canavarı" ortaya çıkmadan hemen önce kamuoyuna "havuz hesabı" olarak yansıyan "Kamu Tek Hesabı"-nı hayata geçirme yönünde çalışmalar başlatmış ve başarmıştı.

Bu yöntem ile kamu kurumlarının nakit ihtiyacını piyasadan faiz ile borçlanmak yerine, kendi öz kaynaklarından ve diğer Kamu Kurumlarının hesaplarından olabildiğince istifade ederek karşılamayı planlayan Erbakan Hoca; aslında bu sistemin işletilmeye başlaması halinde önemli finans çevrelerinin bu işten son derece rahatsız olacağını da biliyor olmalıydı.

Erbakan Hoca'nın projesi; kamu kurumlarının kasasında biriken paranın mesai bitiminde bir havuz içinde toplanarak; ihtiyacı olan kurumun kasasına anında transfer yapılmasıydı.

Böylece nakit ihtiyacı olan kamu kurumu gecelik faiz üzerinden borcuna borç katmak yerine, ihtiyacı olan parayı havuz hesabından temin edecek ve devlet de gereksiz borçlanma durumundan kurtulacaktı. (IMF ve ABD'ye olan yalvarmalar gözönüne alınırsa, "küresel tefeciler"ın kaybını idrak edebilmek o kadar da güç değil.)

Ancak, Refah-Yol'un ipinin çekilmesine sebep olan asıl konu ise; söz konusu sistem ile "kamunun sırtından çok yüksek meb-

lağlar elde eden ve havadan para kazanan iç ve dış çevreler”in akarlarının tıkanmasıydı.

Dolayısı ile bu **akarlarının** ve haram çıkarlarının **Kamu Tek Hesabı’na** geçilmesi ile büyük oranda tıkanacak olması **“küresel kurgu ile irtibatlı ‘tezgâh’ sahipleri”**nin canını sıkmaya başlar başlamaz, **“siyonist kumandanların ellerindeki kumanda”** hemen, **hızlı bir yazılıma** programlanıverdi.

Erbakan Hükümeti’nin “küresel teşkilat” açısından **hoşa gitmeyen** bir diğer önemli çalışması ise; **İslam Ülkeleri ile sırt sırta vererek dünya üzerindeki ekonomik dengelere dahil olmak ve “küresel sömürü”nün önüne geçebilmek adına vizyona koyulmak istenen “D-8 örgütlenmesi”ydi.**

O yüzden **15 Eylül 1996’da İzmir’de yapılan ECO (Ekonomik İşbirliği Teşkilatı)** toplantısında **“İslam’ın Ortak Pazarı”** anlayışına dikkat çeken konuşmasıyla **D-8 Zirvesi’ne** hazırlık yapan **Başbakan Erbakan’ın** bu adımları karşılıksız kalmadı ve **D-8 Hareketi’nin öncülüğünü yapan Refah Partisi, 15 Haziran 1997’de İstanbul’da yapılan ilk D-8 Zirvesi’ne** katılmadan **devre dışı** bırakılıverdi.

Ve **Refah Partisi’nin 28 Şubat Süreci** ile **devre dışı** bırakılmasının akabinde de **oluşuma destek veren diğer İslam Ülkeleri’ni baltalamak yönünde girişimler** başlatıldı.

Zira tıpkı **Türkiye** gibi diğer **D-8 Ülkeleri’nde** de siyonist sermayeye ve küresel güçlere göre: **“boyundan büyük işler yapmaya kalkışan ve İsrail’in çarkına çomak sokan yönetimler”** taciz edilerek **saha dışına** atılmıştı.

Nijerya Devlet Başkanı suikaste uğrarken, **Endonezya’da iç savaş** başlatılıp ülke bölünerek **Habibi** uzaklaştırıldı. **Pakistan’da** ise direkt **darbe** yapılmıştı.

Gerçi bu gelişmelerin ardından **22 Ekim 1996’da İstanbul’daki Kalkınma İşbirliği Konferansı** ile kurulup, **Bangladeş, Endonezya, İran, Malezya, Mısır, Nijerya** ve **Pakistan’ın** katılımı ile yine **İstanbul’da** gerçekleştirilen **zirve** ile başlatılan **D-8 Zirveleri**

- 1 – 2 Mart 1999 Dakka Zirvesi (Bangladeş),**
- 25 Şubat 2001 Kahire Zirvesi (Mısır) ve**
- 13 – 14 Şubat 2004 Tahran Zirvesi (İran)**

ile devam etti. Ancak oluşumun hızı kesilerek verilmesi gereken **caydırma mesajları** iletildiğinden dolayı şimdilik **tehlikenin** önü alınmıştı...

Bu nedenle: “küresel iradenin eteğindeki küresel tefeciler”in “havuz sitemi” ile ilgili S.O.S’leri ve Orta Doğu’daki “küresel teşkilatlanma”ya engel olacak “sakıncalı” politikalar nedeniyle alınan bu karar sebebiyle ülkede ani bir siyasi değişim yaşanması aslında son derece planlı bir olaydı.

Sonuçta “toplumsal dikkat” profesyonel hamleler ile havuz hesabından “irtica”ya kaydırılmış ve etkili bir darbe ile dağıtılan Millî Görüş Tabanı’ndan biçilecek yeni kıyafete işlenilecek olan “siyonist motifler”in hazırlık çalışmaları başlatılmıştı...

Yenilikçiler’in muhteşem üçlüsü “Gülen - Bir - Zapsu” (Erdoğan ve Gül; 28 Şubat’ı önceden biliyor muydu?)

Küresel odaklardan alınan güç temeli üzerinde yavaş yavaş yükselecek olan Yenilikçi Hareket’in üçlü sacayağı ise; Amerikancı Hoca Fetullah Gülen, Kürt Teali Cemiyeti’nin 52 no’lu kurucu üyesi, Kürt Hevi Cemiyeti Kurucusu olan ve “Kürdistan’da Kürt’ten başka hiçbir devlet yoktur!” diyen Abdurrahim Zapsu’nun torunu olan H. Cüneyt Zapsu ile “28 Şubat’ın truva atı” Çevik Bir’dir.

Yenilikçi Hareket’in, tek başına iktidar koltuğuna oturan AKP’ye dönüşme serüveninde ciddi katkısı bulunan bu üç noktadan biri olan Fetullah Gülen oluşuma onursal başkan olduğu Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı tarafından düzenlenen Abant Toplantıları üzerinden kaynak sağlayıp Abant Toplantıları’nın müdavimleri arasında yer alan Bülent Arınc, Cemil Çiçek, Ali Coşkun ve Burhan Kuzu gibi isimleri partiye entegre ederken; Gülen’e yakınlığı ile bilinen Azizler Holding A.Ş.’nin Yönetim Kurulu Başkanı ve BİM Marketler Zinciri’nin ortaklarından H. Cüneyt Zapsu da Erdoğan’ın TÜSİAD ile olan yakınlaşmasını sağlayabilmek adına çaba sarf etmişlerdir.

Erdoğan bir yandan Bülent Eczacıbaşı’nın Zapsu’nun organizasyonu ile evine yaptığı davete yine Zapsu ile iştirak ederken, bir yandan da 28 Şubat’ın TSK içindeki baş tetikleyicisi olup, süreci “Demokrasiye balans ayarı çektik!” diyerek özetleyen Çevik Bir ile görüşmelerine hız vermiştir.

Erdoğan’ın, ABD ve Uluslararası Yahudi Lobileri’nden özelikle JINSA ile ilişkileri ödül alacak kadar iyi olan Çevik Bir’le olan ilişkisi İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı Dönemi’nde başlamış ve Bir’in emekliliğinden sonraki bu son derece meşakkatli dönemde de kuvvetlenerek devam etmiştir.

Kanarya ve Loca Kardeşliği

Erdoğan'ın cezaevi çıkışından sonra İstanbul'da Çevik Bir ile yaptığı görüşmeye, ardından Çevik Bir ekibinden Emekli Koramiral Atilla Kıyat da eklenmiş ve Erdoğan Kıyat ile Hidiv Kasrı'nda yediği yemekte Kıyat'a parti kapsamında yapmak istediklerini anlatarak rızalarını elde etmiştir.

Hatta Kıyat ile olan görüşme basına da yansımış ve 25 Haziran 2001 Tarihli Hürriyet Gazetesi'nde görüşme "Askerle iki temas" manşetiyle verilmiştir.

Habere göre Tayyip Erdoğan bir emekli albay ve Emekli Koramiral Atilla Kıyat ile Hidiv Kasrı'nda yemek yemiş ve Erdoğan kendisini sıcak karşılayan bu iki isme parti programını özetlemiştir.

Ancak ertesi gün Genelkurmay'ın bir açıklama yaparak Hürriyet'in Erdoğan'ın askerle görüştüğü ve onların onayını aldığını iddia eden haberini yalanması da göstermektedir ki; Erdoğan'ın temasa geçtiği mercii "asker" değil, Pentagon ve Yahudi örgütlenmeleriyle yakından ilişkili Çevik Bir ve ekibiydi. (En azından o dönemde böyle düşünmüştük! Ama şimdi Genelkurmay içindeki Recep Tayyip Cemaati Kocatepe'yi dolduracak hale gelmiş durumdadır. Haber kaynağı ise bizzat AKP Kulislere'nin kendisidir...)

Ayrıca Çevik Bir'e en yakın isimlerden biri olan Atilla Kıyat'ın emekli oluşunun ardından Fetullahçı Aksiyon Dergisi övgü dolu bir Kıyat haberi yayınlamış ve "Teamüllere aykırı biçimde emekli edildi" demiştir.

Kıyat - Erdoğan görüşmesinin Çevik Bir köprüsü dışında yer alan diğer bir hazırlayıcısı ise Gülen'e yakınlığı ile bilinen ve Erdoğan'ın hatırı sayılır finansörlerinden olan Asya Finans'ın Yönetim Kurulu Başkanı İhsan Kalkavan'dır.

Haberde adı verilmeyen emekli albay ise emekli olduktan sonra Albayraklar Holding'e ve Erdoğan'a danışmanlık yapmaya başlayan Adem Darma'dan başkası değildir...

İçeride "Teşkilatçılık", Dışarıda "Taahhüt" Dönemi

Ülke içindeki teşkilatlanmasını hızla genişletmeye çalışan Erdoğan'ın o dönem içinde asıl kuvvetlendirmeye çalıştığı bağlantılar ise dış bağlantılardır.

İçerideki teşkilatlanmaya iktidarın nimetleri vaat edilirken, dış

bağlantılara yönelik vitrini ise; yeni kurulacak partinin iktidara geldiği vakit ABD - İsrail ve AB Politikaları'na uygun hareket eden "uslu" bir iktidar olacağı yönünde taahhütte bulunulması oluşturmaktadır.

(Tam taahhüt = tam teslimiyet)

Erdoğan'ın bilerek ya da bilmeyerek kendisine destek veren içerideki taraftarlarından bir diğer üçlü ise; "Akşener - Avcı - Orakoğlu Üçlüsü"dür.

Zira 28 Şubat Süreci'nin ardından "Çiller Özel Örgütü" yakıştırmasıyla kamuoyunda yer alan Meral Akşener, Hanefi Avcı ve Genelkurmay'a kulak yerleştirip elde ettiği bilgileri ABD'ye servis etmekten ötürü suçlanan Bülent Orakoğlu da Yenilikçi Hareket'e "Arkadayız!" mesajı veren diğer isimlerdendir. (Ve artık hadisenin bir kurgu olduğu, askerinin niyetinin ciddiliğini ortaya koyacak bir senaryoya Avcı ve Orakoğlu'nun alet olduğu söylenebilir.)

Gerçi Orakoğlu daha sonra Erdoğan'ın hararetli bir muhalifi olan Genç Parti'den Eskişehir Belediye Başkan Adayı olup "AKP ile Çevik Bir'in yaklaşmasına tepki vermek adına GP'de siyaset yapma kararı aldım." diyerek zigzaglar çizecektir ama o dönemin oyuna gelmiş veya getirilmiş etkili AKP destekçilerinden biridir.

İçerideki kaleler ile dışarıdaki güç dengeleri arasındaki hassas teraziyi gözetmeyi ihmal etmeyen Erdoğan, ülke içindeki teşkilatı genişletme çabalarına dış destekli köşe başlarının da yardımı ile hız verirken; İsrail Büyükelçisi David Sultan'la buluşup yeni kurulacak partinin İsrail ve ABD Politikaları'na ters düşmeyecek "cici" bir parti olacağını garantisini vermekte ve Abdullah Gül'ü de İngiltere Büyükelçiliği'ne gönderip aynı garantinin İngiltere'nin Türkiye Büyükelçisi Sir David Logan'a da verilmesini sağlamaktadır.

Ülkeyi satılığa çıkarmanın adı "Yenilikçilik" olursa,

"İktidarı verin, Türkiye'yi alın!" diyenler de "ilerici" sayılır!...

Ancak Erdoğan ve ekibi "ülkeyi satılığa çıkarma"nın adını "Yenilikçilik" koyarak konuyu yumuşatmaya çalışanların hazırladığı şemsiye altında kamufle olmaya çalışsalar da; ABD Büyükelçiliği'ndeki Müsteşar Silver Lawrence'la sık sık yinelenen gizli görüşmelerin de, Anadolu'da görev yapan Kenny Bob gibi çeşitli CIA görevlilerinin Erdoğan'a olan yakın ilgisinin de, "Tay-

yip Hıristiyan Demokratlar'a benziyor” diyen Karen Fogg’un bu sözlerinin de ne anlama geldiği de gayet açıktır...

ABD isterse ATATÜRK bile hain ilan edilir!..

CIA Washington Bürosu’nun etkin isimlerinden olan ve 12 Eylül’den sonra Türkiye’de Kemalizm Modası’nın geçtiğini savunan ünlü CIA ajanı Graham Fuller basına verdiği demeçlerle “Kapatılan FP içindeki yenilikçi gençler ağır basarak kazanacak. Çünkü bu gençler Türkiye ve dünya için değişimi temsil ediyorlar. Yaşlı ve gelenekçi akım ise zaman içinde kaybolacak. Yenilikçi kanat İslami Hareket’in lideri olacak” şeklinde açıklamalar yaparak, “İlimli İslam” vitrini ile Büyük Orta Doğu Projesi’nin pazarlamacılığını Yenilikçi Gençler’e ihale ettiklerinin sinyallerini vermişti. Ayrıca, Atatürkçülüğün eskidiğini ve bittiğini de söylemişti... Siyonist ve emperyalist güçlerin, İsrail, ABD ve AB’nin Atatürk’le Erbakan’ı aynı tehdit ve tehlike olarak görmeleri her ikisinde Millî ve haysiyetli çizgide olduklarının bir göstergesi değil miydi?

“Küresel Piramit”in en tepesinde tertiplenen madalya töreni!

(ABD’ye gittiği kadar Umre’ye ya da Eyüp’e gitseydi, hırsına yenilmezdi!)

1994’te RP Beyoğlu İlçe Başkanı’yken o dönem ABD Ankara Büyükelçisi olan Morton Abramowitz tarafından keşfedilen ve kendisiyle birçok kereler kamuoyundan gizli görüşmeler yürüten Tayyip Erdoğan’ın, sonraları ABD yollarına düşerek neredeyse yılda iki kez ABD’ye gitmeyi adet haline getirmesinin arkasında da bu önemli başlangıç yatmaktadır.

Zira İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı görevinin öncesinde ve sonrasında birçok kez bir araya gelen ikilinin bu özel görüşmeleri; “küresel tefeci ve efendiler” önünde görücüye çıkan Erdoğan’ı ABD Yolları’na düşmeye mecbur bırakmıştır.

Amerika’ya ilk kez 17-21 Nisan 1995’te giden Erdoğan, ardından “küresel seferler”ini sıklaştırarak 17-22 Kasım 1996, 20-23 Aralık 1996 tarihlerinde ve cezaevine girdiği 26 Mart 1999 Tarihi’nin hemen öncesinde de birer ABD ziyareti yapmıştır.

Ayrıca AKP’nin kuruluş çalışmalarının hız kazandığı 16 Temmuz 2000 tarihinde de ABD’yi ziyaret etme gereği duyan Erdoğan’ın bazı “önemli ziyaretler”de yanında bulundurmaya tercih ettiği isim ise tahmin edilebileceği üzere Çevik Bir’dir... (Nerede o “ihamet”in hesabını soran Genelkurmay Başkanı?)

Hidayeti kararıp, hıyanete yolculuk eden bir “Müslüman”ın tehlikeli gidişi

Bu önemli ziyaretlerin bazı adresleri ise şöyledir; İlerleyen süreç içinde **Erdoğan – Çevik Bir İkili**’ne “üstün hizmet madalyası” neviinden bir ödül takdim edecek olan **JINSA (Yahudi Milli Güvenlik İlişkileri Enstitüsü)** ve **Amerikan Jewish Commite (Amerikan Yahudi Komitesi)**...

Bu iki kuruluşun üstünde yer alan **NSA (Beyaz Saray’ın Ulusal Güvenlik Örgütü)** ve **NSA ile eşit statüde bir resmi devlet kuruluşu olup ABD Gladyosu’nun beyin takımını bir araya toplayan bir örgütlenme olan USIP’te (Birleşik Devletler Barış Enstitüsü)** görevli yetkililer ise yine **Erdoğan** ile yakından ilgilenmektedirler.

USIP’in CIA ve Pentagon ile irtibatlı olan, bünyesinde generaller, diplomatlar ve bilim adamları bulundurarak İsrail’in askeri, siyasi ve ekonomik güvenliğini öncelikli hedef olarak gözetilen bir devlet kuruluşu olduğu göz önüne alınacak olunursa; Erdoğan ve ekibinin hızla basamakları tırmanan başarı grafiği ile iktidara geldikten sonra sergiledikleri “siyon merkezli politikalar”ı anlayabilmek şüphesiz daha kolay olacaktır...

Ayrıca **Erdoğan’ın İsrail’i devlet terörü yapmakla suçladığı ve “kendi yolu” açısından son derece “talihsiz” olan bu açıklamanın, daha sonra kendisini Bush’tan randevu alabilmek için öncelikle İsrail Toprakları’nı arşınlamak zorunda bırakışı da hatırlanacak olursa; Erdoğan’ın özellikle de 1 Mart Tezkeresi sonrasındaki süreç içinde mahrum kaldığı “küresel bonuslar”ın ne hikmet taşıdığı daha iyi algılanacaktır...**

Türkiye’yi rüşvet veren bir “Siyaset Oyunağı”nın beklenen akıbeti

Çok genel satırbaşları ile **Erdoğan Gerçeği**’nin ne olduğuna işaret etmeyi amaçlayan bu veriler eşliğinde çok net olarak söylenebilir ki; Millî Görüş bünyesinde beslenmiş olan ve Erbakan’a hıyaneti karşılığı sivriltilmiş olan **Erdoğan; siyasi geçmişi boyunca, şahsi internet sitesinde “Siyasetin tek limanı ahlaktır!”** demekle birlikte düstur edinilmesi gereken bu özlü sözün yakınından dahi geçmemiştir!

Zira,

Türkiye’nin üzerine basıp geçerek Orta Doğu Coğrafyası’na yayılmak isteyen “küresel baronlar”ın önünde gerdan kırarak puan toplamaya çalışırken; iyi oynadığı “Halk Adamı Tayyip” rolü ile millete kurtuluş umudu olan da,

Kamuoyundan gizli yaptığı “küresel pazarlıklar”la güçlendikçe bıyık altından sırtan da,

Siyasi kariyerine enjekte edilen “küresel proteinler” eşliğinde serpildikçe çiftçiyi köylüyü azarlayıp haddini aşan da,

Kasımpaşalı imajını siyasi icraatlarına da bulaştırıp, hamlığı ve vatanına olan sadakatsizliği üzerinden gövde gösterisi yapmaya çalışan da,

Bugün artık önünde diz çöktüğü “küresel güç odakları”nın stratejilerine bağımlı hale gelip Türkiye Cumhuriyeti’ni var eden milyonlarca şehit ve şehit yakınının ahını alan da RECEP TAYYİP ERDOĞAN’dır!

Aslında yakın çevresine “**Benim sonum Menderes’inkinden beter olacak!**” şeklinde pek de üstü kapalı olmayan **itiraflarda** bulunan **T. Erdoğan**; oynadığı **tehlikeli oyunun** kendisini nasıl bir sona doğru sürükleyeceğini çok iyi biliyor olmakla birlikte, yarı beline kadar içine battığı bu **aşağılık senaryoyu** çaresiz devam ettirmeye çalışmaktadır.

En yalın ifade ile **Erdoğan’ın en büyük hatası**; kendisine **vaadedilenlerin parlaklığı ile kamaşan gözlerinin, kendisini yönlendirenler ve etrafını alan sözde danışmanlar eşliğinde tertiplenen organize tuzağı layıkıyla fark eden ferasetten mahrum olmasıdır.**

Onun bu belaya bulaşmadan önce gördüğü yegâne şey “**başbakanlık koltuğuna oturmuş bir Tayyip fotoğrafı**” olmuş ve bu buram buram **intikam** kokan **etkileyici fotoğrafın** cazibesi eşliğinde attığı **hipnotize adımların**; ne yeterince bilincine varmış, ne de bu hamlelerin acı sonunu algılamıştır.

Etrafını alan bu “**küresel zincir**”in kendisinden neler talep edebileceğini anlayıp işin kendisini fersah fersah aşan boyutlarını yavaş yavaş algılamaya başladığında ise; iş işten çoktan geçmiş, ok bir kere yaydan çıkmıştır.

ABD ve **AB** üzerinden takip ettiği politikalarla iyice içinden çıkılmaz bir hale getirdiği **Kuzey Irak meselesi** ve **PKK Terörü** karşısında ne yapacağını şaşırıp, “**Ne aracıyız ne aydın!**” diyerek **teröre oluk gibi kan akıtmış bir Türkiye’ye akıl vermeye çalışan kuryelerden** fikir almak zorunda bırakılması da yine kendi ördüğü çorapların bir çıkmazıdır.

Akabinde yaptığı **Diyarbakır gezisi** ise neredeyse **Misakı – Milli**

sınırları dışında yeralan yabancı ülkelerden birine yapılan bir ziyarete dönüştürülmüş ve eli kolu uzun Sorosçular'ın sıkıştırılmaları ile "Kürt Sorunu" ifadesini devlet literatürüne sokmayı başaran Tayyip, PKK ve PKK uzantısı olan çevrelerce sempati toplamış, ancak yavuz hırsız ev sahibini bastırır misali AKP'nin 4. Yaş Kutlamaları'nda yaptığı konuşmada da kan üzerinden siyaset yapmanın ne kadar aşağılıkça birşey olduğuna vurgu yapmadan sakınmamıştır.

Ancak şurası bir gerçektir ki; Kıbrıs'taki KATİL RUM'ları bazı HAİN ERMENİ ASALA'cıları ve asıl bunları kışkırtan masonik odakları ve KALLEŞ PKK'yı tepemize çıkarıp hem kendini hem de ülkeyi gittikçe daha fazla çarşafa dolayan Erdoğan; "bir yalan söyleyip sonra ona kendisi de inanan adam" misali, gözünü kulağını kapayıp siyaset kazanı içindeki iddiasını sürdürme yoluna da gitse, orasından burasından çekiştirilip kendisine Cumhurbaşkanlığı yolunu açacak olan olası Yeni Anayasa ile Çankaya'ya çıkma yolunu da seçse; bu ülkeye yaptığı ihanetin bedelini kesinlikle ödemekten kurtulamayacaktır!..

Bu "hesaplaşma" Yüce Divan kanalıyla mı olur, "Siyasete devam!" diyen Erdoğan'a üzerinden prim yaptığı Türk Halkı'nın indireceği Osmanlı Tokadı ile mi olur, yoksa tamamen "bambaşka metotlar" üzerinden bir hesaplaşma mı yaşanır bilinmez ama; o hesaplaşma bir gün mutlaka yaşanacaktır!..

İktidara geldiği ilk günlerde "Zafer sarhoşu olmayacağız!" şeklinde halkın gönlünü okşayıp güven telkin eden açıklamalarla yıldızını parlatan Erdoğan; yazık ki janjanlı bir siyaset koltuğunun içinde eriyip tükenmeye başlamıştır.

Ve bu yokoluş; toplumsal düzlemde sık sık dile getirilir olan ve gün be gün büyüyen "dip dalgası"na iştirak edenlerce yakinen görülmektedir!

"Saf duygularla oy verdikleri Tayyip'in, hangi amaçlara hizmet ettiğinden bihaber olmakla birlikte "vatanın bölünmez bütünlüğü"nü her şeyin üzerinde tutan HALK ise; kendisinin gözünü boyamak için türlü dolaplar çevrilerek aziz şehitlerin kanları üzerinde yükselen bu yüce devlete yapılan ihaneti fazla uzak sayılmayacak bir süreç içinde öğrenerek, böylesi bir onursuz harekete cüret edenlerin ipini bizzat kendi elleri ile çekecektir!"¹³⁵

ÇEKİLMEZ OLANLARIN KARAKTERİ

Süleyman Demirel ve Bülent Ecevit İkilisi

Her ikisi de Amerika'da eğitildi. Sonra görevli olarak ülkelerine gönderildi. Biri sağ, diğeri sol bir partinin başına getirildi. Halk tarafından, uzun zaman biri birinin amansız rakibi ve yegâne alternatif oldukları, zannedildi. Hâlbuki bunlar, danışıklı dövüş içerisindeydi ve yıllar sonra kesinlikle ortaya çıktı ki, bunlar "ikiz kardeş"lerdi.

Bunlardan birisi ve biraz irisi, Dünya Masonluk Devletinin hükümeti olan Bilderberg'e bağlı IIF(Uyumlu devlet adamı yetiştirme merkezi)'nin kurulduğu 1954 yılında, Amerika'ya gönderildi. Orada 4 yıl boyunca sıkı bir eğitimden geçirildi. Sonra, Morrison Firmasının Finansmanı ettiği ve Amerikancı Albayların başını çektiği bir ihtilal sonucu devirdikleri ve liderini idam ettikleri bir hükümetin, manevi mirasını sömürmek üzere kurulan bir partinin başına geçirildi. Nurluların, Süleymanlıların ve bazı tarikatçıların "muhterem ve mübarek bir kişi" diye yıllarca peşinden gittikleri bu masonun asıl mahiyetini farketme ferasetini maalesef gösterememişlerdi.

Diğeri ve solcu geçinene ise, Liseyi Robert Koleji'nde bitirmiş ve üniversiteyi okuyamadan ABD'ye gönderilmişti. Demagoji denemeleri ve Yunanlıya kardeşlik özelemleri yüzünden, birdenbire ünlenmiş ve Yunanlıya karşı yapılan Kurtuluş Savaşı kahramanı bir paşayı devirerek partisini ele geçirmişti. 12 Eylül'den sonra Türkiye'deki millî gelişmeleri önlemek üzere eski ABD Dışişleri Bakanlarından meşhur siyonist Alexandır Heig'in, Londra'da düzenlediği gizli bir toplantıda "Eğer kendisine görev verilirse ülkesinde ABD çıkarlarını koruyacağına ve sahiplerine sadık kalacağına, aksi halde bunun sonuçlarına katlanacağına" dair yemin etmiş ve garanti vermişti.¹³⁶

Mason localarından medya patronlarına, menfaatçi sermaye baronlarından mafya babalarına, din istismarcısı münafıklardan, dava donkişotu marazlılara kadar, tüm şer odaklarının aleyhinde birleştikleri ve devamlı hücum ettikleri halde, haklı hedeflerinden ve hayırlı hizmetlerden asla geri koyamadıkları bir siyaset dahisi olan Erbakan bu ikili hakkında şu anlamda tespitler yapmış ve ta otuz yıl öncesinden milletimizin dikkatini çekmişti:

---

136) Ufuk Güldemir, Kanat Operasyonu, s. 73

“Ülkemizde iki tane görüş vardır. Biri Hak, diğeri batıl’dır.”

Hak, her zaman ve her yerde iyi ve güzel olan, herkes için gerekli ve geçerli sayılan ve insanımızın inancına ve ihtiyacına uygun bulunan doğrular ve değerlerdir.

Batıl ise, yanlışlıklar ve haksızlık üzerine kurulan, hile ve hıyanetle ayakta tutulan, ezme ve sömürme esasına dayanan, bozuk ve barbar düşüncelerdir.

Şimdi Hakkı, Milli Görüş, batılı ise Siyonizm temsil etmektedir.

Ülkemizdeki batıl, gerçekte tek merkeze bağlı aynı görüş, ama zahirde iki ayrı “görünüş”tür. Bunlar aynı beyne bağlı, sağ ve sol ayrı iki kol gibi hareket etmektedir. Farklı görünmeleri danışıklı dövüşü daha rahat sürdürmek ve perde arkası patronları hesabına, halkı sömürmek içindir. Bunların başına getirilen kimseler ise, düşman rolü oynayan ikiz kardeşler gibidir. Balkona çıkıp halkın karşısında birbirine atıp tuttuklarına bakmayın, içeri girip perdeleri kapayınca, karanlık odada Milli Görüşe geçit vermemek için, birlikte talimat alan ve ortak plan hazırlayan can ciğer kimselerdir.

Bunlar aynı evi soymaya giren, iki hırsız misalidir. Neyi aşıracakları hususunda ufak tefek çekişmeleri olsa da, asıl korkuları ve ortak hasımları ev sahibidir. Milli iradeye düşmanlıkları da, işte bu yüzdendir.

Malum merkezler medyalarını, masonlarını, mafyalarını ve din münafıklarını kullanarak, bu ikiz kardeşlerden her birisini sırası ile iktidara getirmekte, o yıpranınca yeni bir imaj ve itibar kılıfı geçirmek ve ölü yüzü pudralamak cinsinden estetik ameliyatla iktidar vitrininde sergilemek üzere, yedek lastik gibi ambara indirilmekteydi.

Bu sözlere bir zamanlar niceleri itiraz etmişti. Sağcılar “Evliya ile eşkiyayı bir tutmak günahdır ve iftiradır” demişlerdi.

Solcular “Bir sosyalizm kahramanıyla bir kapitalizm kâhyasını nasıl bir edersiniz?” diye tepinmişlerdi.

Ama sonunda, o zatın bütün dedikleri bir bir gerçekleşti.

Daha önceleri farklı takımlarda şikeli ve şaibeli maçlar yapan ve rantını birlikte paylaşan bu ikili, (CHP ve Demirel) şimdi aynı takımında paslaşıyor ve milletin kalesine gol atmaya çalışıyorlar. Milli iradeyi ve demokrasiyi açıkça çiğniyorlar.

Önlerine bir hükümeti rahatlıkla kuracak 278 milletvekili konulunca “Bunların sayısal çoğunluğu var ama, siyasal ağırlığı yok” diyebi-

lıyorlar. Yani kendi localarına bağlı milletvekillerini “beş”, diğerlerine “bir” sayıyorlar. Bu nedenle 60 milletvekili olan 4. Partiyi (60x5=300) saydıklarından hükümeti kurma görevini ona veriyorlar.

Olmazsa, Güneş Motel senaryoları ve DANASOL öncesi gibi mebus transferi piyasaları oluşturuyor ve milli iradeyi pazarlıyorlar, Türkçe’si bunlar paralarına ve patronlarına güveniyorlar... Ara sıra da, milletimizi Ordu’muzla korkutuyorlar ve darbelere davetiye çıkarıyorlar.

O siyaset dahisininin “Dış güçler ve yerli işbirlikçiler, milletimizi temel insan haklarından ve evrensel hukuk kurallarından mahrum bırakıp, ülkemizi bir nevi açık hava hapisanesine çevirdiler. Bu hapishanenin başına da iki tane başgardıyan geçirdiler” şeklindeki sözleri şimdi daha iyi anlaşılıyor.

Bunlar demokrasiyi dejenere etmekten çekinmiyorlar. Laikliği laçkalaştırıp, inancını yaşayanlara zülüm mekanizmasına çevirmekten çekinmiyorlar. Şahsi heves ve hesapları uğruna, ülkeyi kaos ve kavgaya ortamına sürüklemekten çekinmiyorlar “Cumhuriyetçiler-dinciler” “ilericiler-gericiler” diye milleti bölmekten çekinmiyorlar.

Aslında bunların karanlık locaları aynıdır. Bunların akıl hocaları aynıdır. Bunların gençleri de, kocaları da aynıdır. Bunlar bir fabrikanın, motoru aynı, ama modeli farklı iki paslı yapıtıdır.

Ve artık çekilmez oldular, çekilmiyorlar.

Iskarta ile antikanın farkını da bir türlü anlamıyorlar!

Makam ve menfaat hırsı dışında, kendilerini hiçbir değere ve disipline bağlı saymıyorlar...

“Dün dündür, bugün bugündür” diyorlar. “Seçim yaparız ama sonuçlar sakıncalıdır” diyorlar. Milletle açıkça alay ediyorlar... Ama yetti gayrı, artık çekilmez oldular, çekilmiyorlar.

Evet, maalesef “Öyle devlet adamları vardır ki, ülkelerine tek ve gerçek hizmetleri, sadece ecelleriyle ölümleridir” sözünü haklı çıkarıyorlar.

İşte bu ikiz kardeşlerden irisi, henüz kuruluş aşamasındaki Adalet Partisi’ne girmesi için Erbakan Hoca tarafından teşvik edilmişti. En azından “Anadolu’dan gelmiştir. Milletten çektiği sefalet ve zahmeti bilir ve haklarını gözetir” diye düşünülmüştü. Böylece AP’nin bütünüyle dönmelerin ve masonik mahfillerin güdümüne girmesi de önlemek istenmişti. Ve yine bu maksatla, perde arkasında ki istişare heyeti gibi hareket eden ve AP kurmaylarına yön veren bir müsbet ekip meydana getirilmişti.

1960 ihtilalinden sonra, cumhurbaşkanı adayı olarak rahmetli Ali Fuat Başgil, işte Erbakan Hoca'nın yönlendirdiği bu ekibin gayret ve girişimleriyle ve 200 milletvekilinin teklifiyle, Meclis gündemine taşındı.

Ancak, ikizlerin birisi, bu ekibe yan çizerek, masonlarla gizli işbirliği yapıp, Osman Kibar'ın cumhurbaşkanlığını savunmaya başladı. Ardından, rahmetli Tahsin Demiray ve Sadettin Bilgiç dışındaki, bu müsbet ve milliyetçi ekibin diğer elemanlarını da ayartarak ve "Meclis'in silahlı subaylar tarafından basılacağı" şantajlarından da korkarak, sonunda Cemal Gürsel'in cumhurbaşkanı seçilmesine çalıştı.¹³⁷

Safların Netleşmesi!

"Dikkat"; Bir konu üzerinde düşünceyi yoğunlaştırmak, ayrıntılar içindeki gizlilik ve inceliklerin farkına varmak, öncelikli konulara önem vermek ve ihtimalleri hesaba katmak, gibi anlamları içermektedir. Ve maalesef bugün insanımızın en çok kaybettiği özelliklerinden birisi de, dikkattir.

İşte bu yüzden, günümüz ve geleceğimizle ilgili hayati önem taşıyan bilgiler ve belgeler, çoğu kez gözümüzden kaçmakta, üzerinde gereği gibi durulmamakta ve hemen unutulmaktadır. Dikkatsizlik ve beyin tembelliği yaygın bir hastalıktır. Ve tabii gafil ve unutkan beyinlerin ve vurdumduymaz ve sorumsuz bireylerin oluşturduğu kalabalıkların peşin cezası da, gözü açık zalimlere köle ve kukla olmaktır.

Daha önce Kanal 7'de halkımıza gösterilen, "gizli mason ayinleri ve şeytana tapma törenleri" filmi yüzünden, Fransız Mason Locaları Büyük amiri Paul Veyset'in, Türkiye Masonları Üstad-ı Azamı Necip Arıduru'ya gönderdiği tehdit dolu talimatın ele geçirilip 17. Mart 97 tarihli Millî Gazete'de yayınlanması da, yine tarihi bir olay olmasına rağmen, maalesef gerekli ilgi ve yankıyı bulamamıştır. Refah-Yol'un yıkılmasıyla başlayan talihsiz gelişmeler nedeniyle bu önemli olayı hatırlamakta fayda vardır.

Bu çarpıcı belgenin kendilerine de gönderilmiş olmasına rağmen, foyalı ve boyalı basın yayınlamamışlar, hatta bizden bilinenlerin bir kısmı dahi, masonları üzme ve ürkütmeyle yavaşlamışlardır.

Bu belgenin özetini ve özelliklerini tekrar hatırlatalım:

1- İsrail siyonist kurmaylarının tahrik ve telaşıyla, Fransız Mason Locaları'nın Türkiye'deki birader uşaklarına gönderdiği talimat belgesidir. Asıl hedef Erbakan ve Refah partisidir.

137) Bak: Tufan Çorumlu. Erbakan olayı. 1974 Toker matbaası. Sh.146

2- Türk basınındaki ve diğer kurum ve konumlardaki (Dışişleri, bürokrasi, partiler, sivil örgütler, sendikalar, iş adamları vs.) masonların organize edilerek, R.P.'nin mutlaka iktidardan uzaklaştırılması emredilmektedir. Ve bu maalesef gerçekleşmiştir.

3- R.P.'ye giderek artan ilgi ve sevgiyi önlemeye ve Millî Görüş'ü kötüleyme yönelik, her türlü iftira ve karalama kampanyasının hızlandırılması öngörülmektedir.

4- R.P.'yi destekleyen, haklı ve hayırlı hizmetlerini takdir eden ve ülkemiz aleyhindeki hıyanet hareketlerini millete gösteren tüm milli basın ve yayın kuruluşlarının, her yola başvurularak, kötülenmesi, kösteklenmesi ve körletilmesi gerektiği söylenmektedir. İrticacı diye şirketlere, İslamcı diye İmam Hatiplere saldırılması bu yüzdendir.

5- İkinci bir emre kadar, masonik faaliyetlerin askıya alınması, gizli bilgi ve belgelerin ortadan kaldırılması, masonluğa müracaatların şimdilik dondurulması ve mason sırlarını ifşa edenlerin şeytan yasalarına uygun cezalandırılması istenmektedir.

Hatırlanacağı gibi, bundan bir sene önce 13 Haziran'da da İsrail Cumhurbaşkanı Ezer Weizman Türkiye'ye gelmiş, genel seçimler öncesi, "Refah Partisi'nin ve İslamî gelişmelerin İsrail'i rahatsız ettiğini ve Erbakan tehlikesine karşı tüm laiklerin birleşmesi gerektiğini" söylemiş ve hatta daha ileri giderek sanki kendisinden talimat alıyorlarmış gibi, Cumhurbaşkanı Demirel ve komutanların da Refahlı bir iktidara izin vermeyeceklerini, söylemek küstahlığını göstermiştir.

Ve maalesef siyonist ve baş anarşist Weizman'ın talimatı, yerli masonlar ve medya tarafından aynen uygulanmış, Refah'a karşı korkunç bir kampanya başlatılmış, ama hamdolsun birinci parti olmasına ve sonunda hükümeti kurmasına mani olunamamıştı.

Ama aynı siyonist merkezler Fransız masonlarının eliyle Türkiye'deki uşaklarını kışkırtıp, Refah-Yol'u yıpratmak ve yıkmak hesapları yapmış ve sonunda başarmışlardır.

Hayrettir ki, bir kısım dindar ve muhafazakâr çevreler bile, 'Bunalımın atlatılması ve istikrarın sağlanması bahanesiyle' "Erbakan başbakanlığı bırakmalıdır!" diyerek, dolaylı da olsa siyonist Weizman'ın ve Fransız Masonlarının amacına, bilerek veya bilmeyerek katkıda bulunmuşlardır.

Halbuki;

a- MGK.'nın Başkanı Sn. Demirel'di. 28 Şubat kararlarının birinci derecede mesulü de, bir bakıma mimarı da kendisiydi. Ve Sn. Demirel'i yıllar boyu oylarıyla bu makamlara taşıyan, acaba kimlerdi?

b- MGK.'nın on bir üyesi içinde Refah'ı temsilen Erbakan tek kişiydi. Yani çok zor şartlarda direnmekteydi.

c- R.P.'yi bir koalisyon şartlarına mâhkum eden ve oylarıyla batıl partileri destekleyen kesimler, asıl suçlu ve sorumlu değil miydi?

d- Erbakan bu kararları imzalamadan önce, bütün siyasî partileri ve sivil örgütleri tek tek ziyaret edip, demokratik tepkilerini ve desteklerini isterken, hem dindar hem de demokrat kesimler, oy verdikleri ve çıkar ilişkilerine girdikleri bu partilere baskı yapmayı düşünmüş ve denemişler miydi?

e- Erbakan Hoca'nın Başbakanlıkta kalarak "bu kararları millî ve manevî menfaatlerimizin lehine yumuşatması ve yavaşlatması imkânını ve diğer ekonomik ve sosyal reformları başarıya ulaştırması fırsatını değerlendirmesi" gerekirken, masonların ve İslam düşmanlarının arzusu istikametinde "Erbakan çekilsin!" demek, acaba sadece basit bir haset ve gaflet ifadesi miydi? Yoksa kasıtlı bir hıyanete alet olmanın alameti miydi?

f- Dinî gayret ve hizmet perdesi altında yapılan çirkin istismar ve suiistimallerin mutlaka önlenmesi lüzumu da izan ve insaf ehli tarafından kabul edilmesi gereken acı bir gerçek değil miydi?

Evet, evet... Saflar giderek daha bir belirginleşiyor. Dış güçlerin uşakları bir tarafa, milli düşüncenin sadıkları bir tarafa!..

Kısaca, dayatmacılar bir tarafta, demokratlar bir tarafa!..

Velhasıl, renkler netleşiyor ve toplum Milli Görüş'te kenetleniyor.

Çok kısa bir dönemde, anarşinin beli kırılmışken, ekonomik dengeler kurulmuşken, velhasıl yıllardır hasretle beklenen barış ve bereket ortamını yakalamışken, sadece sömürü saltanatları yıkılan mason- medya ve mafya şebekesinin keyfi için "Erbakan çekilsin" demek, şeytana askerlik değil de nedir?

Bu şer cephesi Refahlı bir iktidarı, milli çıkarlar için mi? yoksa şahsi ve şeytani ihtiraslar için mi? kabul etmemişlerdir.

Ve sonunda kazdıkları kuyuya kendileri düşmüşlerdir. Ve unutulmasın ki, Ordu'yu millete karşı kışkırtanlar ise kendi tuzaklarını eşmişlerdir.

Ve görüldü ki Mesut Yılmaz hükümeti millete ve manevi değerlere savaş açmış, boğazına kadar pislige bulaşmış ve sonunda yıkılıp gitmiştir. Yerine kurulan Ecevit- Bahçeli hükümeti de kısa sürede tıkanıp tükenmiştir. Milli Görüş'ün devamı diye ortaya çıkarılan ve "mağdur Müslüman" rolüyle iktidara taşınan AKP ise hiçbir vadini yerine getirememiş ve hayırlı hizmet üretememiştir.

Ama şurası kesin ki: "Zalimler yenilecek, Hak ve adalet galip gelecektir."

Daha önce "Refah gelirse, demokrasi tehlikeye girer" diyen bütün çevreler, sonunda darbeyi ve despotizmi kendileri davet etmiştir. Şu takdirin cilvesine bakın ki, demokrasiye sahip çıkmak ise Erbakan Hoca'ya kalmıştır.

Ve tabi satılıkların ve sahtekârların maskesi bir kere daha düşmüş bulunmaktadır.

İşte siyasi partiler! Muhtıra ve darbe sözlerine en çok karşı olması ve milli iradenin tecelli ettiği Meclis'e sahip çıkması beklenen, kendileri olması lazım gelirken ve çözümünü parlamentoda ve demokratik platformlarda aramaları gerekirken ve Milli Meclis her hafta bir güven oylaması sonucu Erbakan hükümetine güvenini tazelemişken... ANAP'ı DSP'si, CHP'si ve MHP'siyle hepsi birden "Erbakan Başbakan olacağına ve Refah iktidarda kalacağına, Ordu gelsin!" havasına kapılmışlardır.

En azından "hiç değilse, haydi seçime gidelim" demekten bile korkmuşlardır. Çünkü başlarına gelecekleri anlamışlardır.

İşte bazı münafık medya, sözde aydınlar ve enteller!.. Demokratik geleneklere özgürlüklere ve halkın tercihlerine, herkesten önce saygı duyması ve sahip çıkması gereken ve yıllarca bu değerleri istismar eden kesimler, Refah-Yol'un yıkılması ve Refah'ın kapatılması karşısında, gizli darbecileri ve derebeylerini alkışlamışlardır!...

İşte birtakım sendikalar ve sivil dernekler! Anarşi ve terörün kökünü kurutmaya, huzur ve güven içinde yaşama ve çalışma şartlarını oluşturmaya uğraşan... Rantiyecilerin ve alın terini sömüren vampirlerin elinden devletimizi ve milletimizi kurtarmaya çabalayan... İşçi, memur ve emeklilere, mümkün olan en iyi imkânları sağlamak için çırpınan Erbakan hükümetine, destek olmaları ve hele demokratik kurum ve kurallara herkesten daha fazla bağlı kalmaları gerekirken, bunlar da darbecilerin davulunu çalmışlardır!..

Ve işte bir kısım dinci kesimler!.. Ezan seslerini duyunca, "Kah-

rolsun şeriat!" diye bağırانları, İmam-Hatıpları ve Kur'an kurslarını kapatanları hoş görünken, efendi hazretlerine ve şeyhlerine laf söylenince aslan kesilenler!..

"163. Maddenin yeniden hortlatılması, bütün Kur'an kurslarına kilit vurulması, İmam Hatıpları'nın orta kısmının kapatılması ve mezunlarına üniversite yolunun tıkanması, zikir ve sohbetleri yasaklanması, Türkiye'de cami sayısının dondurulması, kılık kıyafet kanununun uygulanması, halkın İslami gelenek ve adetlerine yeniden savaş açılması", gibi zerre kadar vicdanı olan herkesin ve özellikle "dinci" bilinen kesimlerin şiddetle reddetmesi ve Erbakan'a destek vermesi gerekirken, bu dayatmalar karşısında maalesef suskun kalmışlar ve hatta gazetelerin de ve TV.'lerinde İslam düşmanlarına ve Erbakan karşıtlarına kucak açmışlar, onlara övgü ve hoşgörü yağdırmışlardır!..

Ve böylece, hem dünyalarını, hem ahiretlerini tehlikeye atmışlardır.

Ya Rab! Şu Milli Görüş ne müthiş bir imtihandır.

Evet Milli Görüş, Bu Milletin Şansı ve Şerefiydi.

Dünya tarihi boyunca her türlü insan topluluğunda olsun... Çeşitli kültür ve inanç olgusunda olsun... Mutlaka devlete veya onun fonksiyonunu görecektir bir mekanizmaya ihtiyaç duyulmuştur. Devleti oluşturan bu ihtiyaçları ise üç ana başlıkta toplamak mümkündür.

1- HUKUK VE ADALET: Sınırları belirli aynı coğrafyayı paylaşan topluluğun, temel inanç ve ahlak anlayışına ve genel ihtiyaçlarına uygun olarak hazırlanmış, yazılı veya yazısız yasa kurallarının belirlenmesi ve yürütülmesi.

2- HÜRRİYET VE EMNİYET: Dış tehditlere karşı ülkeyi savunmak için ordu, iç güvenliği sağlamak ve kanunları uygulamak üzere ise polis teşkilatının kurulması ve güçlendirilmesi.

3- HÜKÜMET VE SİYASET: Toplumsal uzlaşma ve milletle devlet arasındaki anlaşma metinleri olan anayasaları ve kanunları yürütmek, iç ve dış sorunları çözecek proje ve stratejiler üretmek, kalkınma ve refahı artırma hamlelerine girişmek amacıyla sorumlu ve yetkili idari mekanizmanın belirlenmesi.

Bu üç ihtiyaç ne tarım toplumunda, ne sanayi toplumunda ve ne de bilgisayar toplumunda asla değişmemiştir. Farklı dinlerin, farklı kavimlerin ve farklı ideolojilerin oluşturduğu devlet modellerinde de, bu üç ihtiyaç yine değişmeyecektir.

Herhangi bir devletin bu temel ihtiyaçları karşılamak ve asli fonksiyonlarını uygulamak için de iki önemli kaynağı ve dayanağı vardır.

Birincisi; Farklı kabiliyet ve marifetlere sahip nüfus potansiyelini ve insan mozağini;

a- Hem ahlaki ve psikolojik yönden,

b- Hem de fiziki ve teknolojik yönden eğitmek, yetiştirmek ve değerlendirmek.

İkincisi de; Çağın ihtiyaçlarına ve standartlarına uygun ekonomik şartları hazırlayacak, zirai ve sınaî kalkınma metod ve modellerini geliştirmek. Kısaca ülkenin maddi ve manevi kapasitesini yeterli hale getirmek.

İnsanlarının ahlaki değerleri yozlaştırılmış ve sefaletle mahkûm bırakılmış, ekonomik kaynakları da sömürülmeye başlanmış bir devlet, bu üç önemli fonksiyonu yürütemez hale gelir. Artık o devlet, dış güçlerin sömürgesidir. Hükümetleri, mason locaları ve sermaye patronları belirler. Demokrasi ve seçim ise, gizli güçlerce tayin edilen yerli sömürge valilerini, millete onaylatma hilesidir.

Ordu; sömürü rejiminin nöbetçileri, polis ise mafya maliyesinin bekçileri konumuna getirilir. Gayrı milli eğitim sistemi, tek tip ve demokrat köleler yetiştirir. Modern usullerle öğretilen bazı maddi bilgiler de, sadece bencilliği ve beleşçiliği pekiştirir.

Kendi ülkesinde teknik üniversite bitirmiş, Amerika'da, Avrupa'da uzmanlık eğitiminden geçirilmiş, ama milli duyguları ve ahlaki değerleri körletilmiş insanların, ne tür soygunlara ve soysuzluklara girişebildikleri herkesçe bilinen bir gerçektir.

Masonik merkezler tarafından empoze edilen mukaddes ve muhalefet edilmez ideolojiler, ilke ve inkılaplar, yaratılan ve topluma yutturulan yeni tanrılar ve tabular sayesinde, korkunç bir sermaye diktatörlüğü hüküm sürmektedir.

Cahiliye Arapları yaptıkları putları para karşılığı sattıkları ve hatta acıkınca hamurdan yaptıkları putları yiyip yuttukları gibi, günümüz müşrikleri ve münafıkları da, her türlü haksızlık ve ahlaksızlıklarını, maalesef putlarının heykeline ve hatırasına sığınarak yürütmektedir. Milli ve yerli düşüncenin mümessili olarak yeniden haysiyet ve hürriyet ortamını gerçekleştirmek gayesi ve gayretiyle Erbakan Hoca'nın;

1-Önce ahlak ve maneviyat,

2-Sonra mutlaka ağır sanayi - teknoloji ve yaygın kalkınma diyerek yola çıkması işte bu yüzdendir ve milli (imani ve insani) değerleri

yeniden diriltmek ve devletin dengelerini düzeltmek içindir.

Sömürge çiftliğindeki demokrat kölelerin uyanmasından ve rantıye hortumlarının koparılmasından endişe eden baronlar ve bunların kâhyası olan yazarlar, yorumcular, bürokratlar, din istismarcıları, siyasi satılıkklar, sivil ve resmi kiralıklar, bu şerefli direniş ve diriliş hareketini ve onun liderini sindirmek ve tesirsiz hale getirmek için, her türlü hileyi ve hıyaneti denerler...

Ama çetin ve çetrefilli bir mücadele sonucu yenilir ve devrilirler.

Çünkü, imani ve ahlaki özelliğini ve insani gayretini henüz tamamen yitirmemiş olan, her sınıf ve seviyeden halk tabakaları, sonunda bu kurtuluş hareketine katılır ve kenetlenirler.

Sade vatandaşından seçkin aydınına, sivil memurundan asker komutanına, emekli ve köylüsünden işadamına ve öğrenci kesiminden ilim erbabına kadar herkes, bu asil ve adil çağrıya er-geç kulak verir, kabullenir, silkinir ve dirilirler.

O zaman devlet yeniden devlet olur, hükümet mahkûmiyetten kurtulur. Yeni bir dünya, yeni bir medeniyet kurulur.

Ama ne var ki, elbette zahmetsiz rahmet, külfetsiz nimet, feragatsiz fazilet olmayacağı gibi, hukuksuz hürriyet, gayretsiz galibiyet, siyasetsiz hükümet ve vicdansız adalet de asla olmayacaktır.

Bu bakımdan toplumun ve özellikle şuurlu ve sorumlu bir grubun, huzur ve emniyete, refah ve selamete ulaşmak üzere bir bedel ödemesi ve ciddi bir gayret göstermesi kaçınılmazdır.

İslamcı diye partileri dışlanan, irticacı diye şirketleri suçlanan, çağdışı diye mektepleri kapatılmaya çalışılan bir toplum!..

Sokak soytarılarının bikinisine karışılmadığı halde, karısının, kızının başörtüsüne el uzatılan... Papazın pelerinine, hahamın fötörüne, simokinine selam çakıldığı halde, dedesinin sarığına, hocasının cübbesine kem gözle bakılan bir toplum...

Mason locaları ve fuhuş yuvaları kollanırken, edep ve irfan ocakları yasaklanan, hıyanet merkezi yabancı okullar çoğalırken, Kur'an kursları kapatılan bir toplum!..

Ve sonunda, bir asırdır bütün devlet imkânlarının, bir avuç dönmeye ve mason düzüye peşkeş çekildiğini... Alın terinin ve emeğinin sömürülerek kanının emildiğini... Temel insan hak ve hürriyetlerinin gasp edildiğini... Ve özetle hem sırtına binildiğini, hem de ırzına geçildiğini fark edip anlayan bir toplum... Şayet ferasetli, dirayetli ve siyasetli bir lidere sahipse, meşru zeminlerden yürüyerek, mutlu ne-

ticeye ve milli hükümete yönelecek ve bir sandık ihtilaliyle yönetimi ele geçirecektir.

Böyle bir lidere ve organizeye sahip olmayan, ezilmiş ve ezildiğini fark etmiş topluluklar ise, içlerinde biriken kin ve nefreti intikam ateşiyle isyana dönüştürecek, çok kan dökülecek, her şey tahrip edilecek, ama sonunda yine dikta rejimleri ve vatan hainleri mutlaka def edilecektir.

Öyle ise, sabır taşı çatlama noktasına varmış Müslüman, mazlum ve mağdur bir toplumun, Erbakan gibi olumlu ve onurlu bir lidere, şuurlu ve huzurlu bir harekete sahip bulunması, hem ezilenler, hem de zulmedenler açısından büyük bir şans kabul edilmeli ve kıymeti bilinmelidir. Tutundukları dalı kesmeye ve içinde buldukları gemiyi delmeye, kimse yeltenmemelidir!

Soylu Değişim ve Devrim Süreci

Mesut Yılmaz'a kurdurulan şikeli ve şaibeli hükümet, her şeyi bin berbat ederek yıkılmış ve Refah iktidarını dört gözle aratmaya başlamıştır. Ardından gelen, MHP ortaklı Ecevit hükümeti de ülkeyi bunalımın ve sosyal patlamanın eşiğine taşımıştır. Erbakan'a hıyanet karşılığı siyonist odaklarca iktidara taşınan ve Milli Görüş kredisini mirasyedi tavrıyla harcayan AKP ise, bütün umutları boşa çıkarmış ve ülkeye en büyük tahribatları yapmıştır. Önümüzdeki yıllar, yepyeni baharların ve yepyeni başlangıçların tarihi olacaktır. Büyük bir sandık ihtilaliyle ve Erbakan Hocamızın prensip ve projeleri istikametinde, inşallah Milli Görüş tek başına iktidar koltuğuna oturacaktır.

Başta kökleri kurutulmaya çalışılan İmam-Hatipliler, kursları kapatılmaya uğraşılan Kur'an talebeleri, beddualarıyla bu genel ahlakımıza ve temel insan haklarımıza aykırı hükümetleri devirecekler!.. Çünkü Milli Görüş olmadan ne okullarımızın ne kurslarımızın barınamayacağını bilecekler!..

Göreceksiniz, Risale-i Nur mensubu iman kahramanları, bu Kur'an tefsiri mübarek eserlerin, batıl ve bozuk felsefe kitaplarının yerine, hikmet dersleri olarak okutulmasının hasretini çektikleri için uzun yıllar masonlar ve münafıklarca aldatıldıklarını anlayıp, bu sefer oylarını Milli Görüş'e verecekler!.. Ve Erbakan'sız geçen günlere üzülecekler!..

Süleyman Efendi Hazretlerinin çilekeş talebeleri, yıllardır Kur'an kurslarında eğitip yetiştirdikleri kıymetli elemanların, ülkeye ve millete en hayırlı hizmetleri yapabilecek bir resmiyete ve hizmete ka-

vuşmalarını arzu ettikleri için, istismarcıların güdümünden çıkıp, Milli Görüş'e gelecekle. Çünkü Saadetsiz dönemde ezilecekler.

Tarikat ehli ve gönül erleri, iman huzuru ve İslam onuru ile küfür ve kötülüklerden uzak, insanca yaşayabilecek ortamı bir an evvel gerçekleştirmek ve manevî eğitim üniversiteleri olan bu kurumları Adil Düzen'deki konumuna yerleştirmek için, Milli Görüş'ü destekleyecekler.

İşçiler, alın teri ve emeğinin karşılığını alacakları, mutlu ve onurlu yaşayacakları, sosyal ve ekonomik şartların bir an evvel hazırlanması için "Artık Milli Görüş" diyecekler. Bir yıllık Refahlı dönemi özleyecekler!... Fakirler, sahipsizler, üniversiteyi bitirip harçlıksız gizenler ve geçim sıkıntısı içinde canından bezener!.. Ülkemizin kalkınması, devlet imkânlarının helal ekmek kapısı olacak yatırımlara kaydırılması ve özel sektörün canlandırılmasıyla herkese çalışma ve kazanma ortamının hazırlanması hedefinin gerçekleşmesi için, Milli Görüş'te birleşecekler!..

İslamcı diye suçlanan şirketler, irticacı diye savaş açılan marketler, helal kazanç ve haysiyetli hayat için Milli Görüş'ü güçlendirecekler! Öğrenciler ve öğretmenler, gereksiz ve yetersiz bilgilerle beyinlerin köreltilmesinden ve ömürlerinin çürütülmesinden kurtulmak, ülkeye ve insanlığa en hayırlı ve yararlı olacak bir seviyeyi yakalamak için, Milli Görüş'e dönecekler!..

Köylülerimiz, ortaçağ şartlarıyla çiftçilikten ve bütün aile, yıl boyu boğuştuğu halde, halâ çektikleri bu fakirlikten ve ezilmişlikten kurtulup, en modern vasıtalarla ve en kolay yollarla, daha çok ve daha çabuk kazanmak ve insanlık onuruna yakışır bir hayat yaşamak için, bu sefer Milli Görüş'ü deneyecekler!..

Fakirlikten ve geri kalmışlıktan, ekonomik ve siyasî bağımlılıktan dolayı dış politikada yaralanan devlet onurumuzu korumak ve çürütülmeye çalışılan millî ruhumuzu kurtarmak isteyen bütün vatanseverler, artık olanca gayretiyle Milli Görüş'e yönelecekler... Bu zillet ve esaret bağlarını koparmak, ülkeyi, devleti ve milleti sahil-i selamete çıkarmak için, Adil Düzen'e "evet" diyecekler...

Doğulu batılı tüm vatandaşlar!.. Lazlar, Zazalar, Dadaşlar, Çilekeş Kürt kardaşlar!... Mağdur Muhacirler, Soydaşlar!... Hep birlikte Saadet'e yüklenecekler... Hak için, hayır için, hizmet için... Vahdet için, rahmet için, devlet için... Millet için, memleket için "Millî Görüş'e" girecekler!..

Yazarlar, aydınlar, akli yatanlar... Vicdanını, kafasını ve kalemini makam ve menfaat hırsıyla satmayanlar!... Hepsi Milli Görüş'ü yazacak, Milli Görüş'ü konuşacak, Milli Görüş'ü savunacaklar! Türkiye maddi talan ve manevi tahribatlar sonucu, İspanya'daki Endülüs İslam Medeniyeti gibi yok edilmesin ve tarihten silinmesin diye, hepsi birden Milli Görüş'e dönecekler!

Bir buçuk milyarlık İslam alemine lider ve motor olmak varken, 400 milyonluk Hıristiyan Avrupa'ya köle ve kuyruk edilmesin diye Milli Görüş'ü destekleyecekler!..

Bakınız bir dönem Almanya Parlamento Başkanı ve Türkiye uzmanı olan Von Hassel, geçen seçimlerde Die Welt gazetesinde yazdığı makalede şöyle diyordu: ***“Ey Avrupalılar size yalvarıyorum!.. Türkiye’yi bir an evvel Ortak Pazara alın, bu işi fazla geciktirmeyin... Çünkü Türkiye’de Milli Görüş gittikçe güçleniyor ve iktidara geliyor... Gözünüzü açın ve fırsatı kaçırmayın. Çünkü Erbakan’ın ve Milli Görüş programının iktidarı, yeni bir Türkiye’nin değil yeni bir dünyanın kurulması demektir.”***

Evet, içkiye, kumara karşı olanlar!.. Faizi, fuhuşu haram sayanlar!.. Gazete ve televizyon yayınlarından utananlar!.. Kızının, gelinin namusuna sahip çıkanlar!.. Gençliğini ve geleceğini hesaba katanlar!.. Hakkı ve adaleti üstün tutanlar!.. Haksızlıktan ve hayasızlıktan uzak kaçanlar!.. Belediyeleri ve devleti soyanlardan nefret duyanlar!.. Artık hepsi, herhalde oturup düşünecekler... İnsafla ölçüp biçecekler... Refahlı günleri özleyecekler... Ve başka çare yok “Bu Sefer Milli Görüş” diyecekler!.. Çünkü Milli Görüş Gömleği’ni çıkaran dönemler elinde, ülkenin ne hale getirildiğini yaşayarak ve pişmanlık duyarak görüp öğrenecekler.

Milli Görüş’ün çok düşük oranda oy aldığı önceki seçim sonuçları ise her yönüyle suni ve geçiciydi. Ortaya çıkan bu tablo şu nedenlerin ve hikmetlerin eseriydi.

A- PARTİ İÇİNDEN

1- Fazilet Partisi’nin vitrin ve vizyon değişikliğine giderken, misyonunu da unuttur ve kısmen “aslından utanır” bir yanlış görüntü vermesi, yani biraz renksizleşmesi,

2- Bazı Faziletçilerin ve İslamcı entellektüellerin, birkaç eski solcuya ve PKK sempatanına hoş görünmek ve güya demokrat geçinmek hatırına, askerlerimizin güneydoğudaki mücadelesini gereği kadar sahiplenmemesi,

3- İl ve ilçe örgütleri tayininde ve aday tesbitinde tabanın ve teşkilatın küstürülmesi,

4- Bazı Fazilet yöneticilerinin sanki, “İktidar olmaktan korkuyor ve sadece sistem içinde meşruiyet kazanmak peşinde koşuyor” gibi algılanan çekingen bir tavır sergilemesi,

5- Fazilet içindeki iktidar mücadelesinin artık gizlenemez hale gelmesi ve davayı tabii liderinden koparma gafletinin gözlenmesi ve Erbakan Hoca'nın yokluğunun iyice hissedilmesi ve boşluğunun giderilememesi.

B- PARTİ DIŞINDAN

6- “Bunlara iktidar vermezler, oyumuz boşa gider” kuşkularının ve “Mahkeme açıldı, Fazileti kapatacaklar” korkularının özellikle işlenmesi ve halkın bundan etkilenmesi,

7- Refah-Yol dönemindeki güçlüklerin ve buna rağmen başarılan hizmetlerin insanımıza izah edilememesi ve hele bazı Faziletliilerin “Aman bizi eski Refahçı bilmesinler” diye, bunları sahiplenmemesi,

8- Çünkü halkımız, belediye hizmetlerini gördü, takdir etti ve “oyumuz boşa gider” endişesi de taşımadığından, öncekinden daha büyük bir katılımı Faziletli başkanları yeniden seçti.

9- Medya patronlarının, Rantiyeciler baronların ve “karanlık oda”-ların DSP ve MHP'yi parlatıp pohpohlamalarına karşılık özellikle Fazilete karşı linç politikası izlemesi, bazı eski ve şahsi kusur ve kabalıkları devamlı göstermesi ve toplumu ürkütmesi sonucu yine de Fazilet, yerel seçimlerden birinci olarak çıkmasına rağmen, genel seçimlerde bayağı geriledi.

C- SONUÇ ve GELECEK AÇISINDAN

10- Her şeye rağmen bu neticeler, hayır ve hikmetlere gebe görünmektedir. Önce, kurulan (daha doğrusu kurdurulan) ve MHP'yi de içine alan yeni Ecevit hükümetinin ve suni teneffüslüleştirilen partilerin “aynı bozuk zihniyetin farklı görüntüleri” oldukları ve hem iç politikada hem de dış politikada, bilinen güçlerin güdümünde buldukları anlaşılacak, işsizlik, enflasyon, zam ve zulüm daha da artacaktır.

11- Kalıcı, istikrarlı ve Türkiye'nin önünü açıcı iktidarlar kurulamayacaktır.

12- Milli Görüş'ün, sistemin ve partilerin yeniden yapılanmasına ve biriken ve giderek kangrenleşen sorunların aşılmasına yönelik girişimlerine, artık her kesimden daha ciddi destekler sağlanmış olacaktır.

13- Bu arada MHP'nin katı ve kavgacı tavırlarının törpülenmesi, devlet ve hükümet sorumluluğu içinde davranmaya yönelmesi, gerçek kimliğinin ve kabiliyetinin belirlenmesi, ucuz kahramanlık ve kabadayılık iddialarının denenmesi bakımından da, marazlı medya manipülasyonları ve siyonist-mason operasyonlarıyla karıştırılan toplumun, Milli ve manevi değerlerle sataşanlara duyduğu tepki oylarıyla şekillenen bu seçimler, sonuçları itibariyle hayırlara vesile olacaktır.

Tenkî'te Dostluk ve Dürüstlük Prensibi

Aleyhissalatü Vesselam Efendimiz buyurmuşlar: "Din nasihattır!" Allah için, Kitabı için, Resulü için ve mü'minlerin Lideri (imamı) için...

Allah için nasihat: Allah'a iman ve ona ibadeti insanlara öğütlemek ve öğretmek. Allah'ın şanına layık olmayan sıfatlarından O'nu tenzih etmek.

Kitab'ı için nasihat: Her konuda Kur'an'a uyulmasını ve adalet kurallarının uygulanmasını tavsiye ve teşvik etmek,

Resul'ü için nasihat: Hz. Peygamber Efendimizin sünnetine ve hayat sistemine davet etmek. Bid'atlarla ve batıl yollarla mücadele etmek,

Mü'minlerin Lideri için nasihat ise: O Hak'ta sebat ettikçe ve başarıyla halka hizmet verdiği müddetçe, milli hareketin liderine itaat ve itimat etmek... Sataşmalara karşı onu savunmak ve kendisine her hayırlı girişimde destek vermek. Evet, içten ve dıştan yapılacak hakaret ve hiyanetlere karşı, liderimizi sahiplenmek dinin emridir, vicdanın gereğidir.

Çünkü: "Neşeli halinde olsun, kederli halinde olsun, zorluk durumunda olsun, kolaylık durumunda olsun (ve hatta) başkalarının isteklerini senin beklentilerine tercih etmesi karşısında bile (zulme yönelmedikçe ve hiyanet etmedikçe emirlerimizi) dinlemek ve itaat etmek üzerimize vaciptir".¹³⁸

"Kötülüğü emretmediği müddetçe hoşumuza gitsin gitmesin (işimize gelse de gelmese de) liderimize itaat ve bağlılık emredilmektedir."¹³⁹

Ve yine:

"Allah'tan korkun ve bana itaat edin. Müsriflere (aşırı gidenlere) uymayın. Çünkü onlar yeryüzünde fitne çıkarır ve ortalığı

138) Sahihi Müslim - Kitabul - imare

139) Müslim

karıştırırlar.⁴⁰ ayetlerinde haber verilen fesatçılardan ve fırsatçılardan olmamız ve bunlardan sakınmamız istenmektedir.

Bütün bu gerçekler nedeniyle, Erbakan Hoca'yı ve hükümetini tenkit etmek hususunda israfa ve ifrata kaçan dostlarımıza bazı "tebih"ler yapmamız gerekmişti:

Önce bu hükümetin icraatlarını değerlendirirken,

1- Dünya şartlarını,

2- Ülke şartlarını,

3- Koalisyon şartlarını, dikkate almamız lazımdı, bir...

İkincisi, Erbakan Hoca için de, hem bazı genel mazeret ve mecburiyetlerini, hem de yüzlerce tecrübeyle kesinleşmiş olan, özel marifet ve meziyetlerini hesaba katmamız lazımdı.

Bazı olaylar karşısındaki suskunluğu, acaba korkaklığından mıydı, yoksa, şer cephesine bir plan kurduğundan mıydı?

Bazı işleri geciktirmeleri, acaba çaresizliğinden miydi, yoksa bilmediğimiz özel bir strateji gereğiydi?

Hoşlanmadığımız bazı kesimlere ve kişilere özel imkânlar ve iltifatlar yağdırılması, acaba sadıkları unuttuğu için miydi, yoksa Huneyn misali, Müellefetül Kulub cinsinden miydi?

Evet, biraz uzunca sayılacak bu girişten sonra, Erbakan Hoca'yı ve hükümetini eleştiren medyayı 4 sınıfa ayırabiliriz:

1- Düşman cephe: Bunlar Hak'tan hoşlanmayan ve hayra mani olan fırkaydı. Milli Görüş'ten ve İslami gelişmelerden ürken mikrop-lar bu sınıftandı. Erbakan ne yaparsa yapsın, bunların görevi, devamlı aleyhinde olmak ve tersine yorumlamaktı.

2- Dürüst cephe: Karşı ve farklı yerlerde olmalarına rağmen, Erbakan ve iktidarının millete ve ülkeye yararlı icraatlarını takdir, ama kendi açılarından yanlış gördüklerini de tenkit edenler, bunlardandı.

3- Dost cephe: Hükümetin hayırlı işlerini takdir ve tebrik edenler... Yapılması beklenenleri teklif ve teşvik edenler... Eksikleri ve hataları ise seviyeli biçimde tenkit edenler... Milli Gazete, TV5 ve Milli Çözüm Dergisi bu konumdaydı.

4- Dert cephesi: Dost görünüp kuyu kazan, fırsat buldukça arkadan vuran, kaş yapıyorum rolüyle, göz çıkararak takımды.

Bunların kim olduğunu belirtmeyeceğim. Çünkü marazlıları ilan etmek (açıklamak) yerine i'lam etmek, yani alâmetlerini söylemek,

Kur'an'ın metodudur. Öyle ise, İslam adına ortaya çıkan herhangi bir gazete ve dergi, tavrını daha da netleştirmek durumundadır. Zira dostlukla bağdaştırılamayan bazı yaklaşımları, kendi okurları arasında bile haklı bir tedirginliğe yol açmaktadır. Özellikle bu konuyu bize açanlar ve yakınanlar giderek çoğalmaktadır. Zira dostun gülü, düşmanın "gülle"sinden acı ve ağır olmaktadır.

Dostluğun ilk şartı ise Erbakan Hoca'ya itimattır. Bu itimadın gereği olarak:

- 1- Hoca'nın davasındaki ciddiyet ve samimiyetine,
- 2- Dünya şartlarına ve ülke sorunlarına vukufiyet ve ferasetine,
- 3- Sorunları çözmedeki dirayet ve siyasetine,
- 4- Şahsi heves ve dünyalık hesaplardan ferağat ve faziletine inanmak ve güvenmek lazımdır.

Bunlardan herhangi birisinden şüphe ve tereddüt etmek, itimada ve dolayısıyla dostluğa uymayacaktır. Bilindiği gibi itimat başkadır, itimat ediyor görüntüsü verip istismar etmek te başkadır.

İşte, bu dostluğun önemli bir gereği de, Erbakan'ın ilk etapta anlamakta ve savunmakta zorlandığımız bazı icraatlarını, hüsnü zanla hayra yormak ve bunların mazeret ve hikmetini aramaktır. En azından, konuyu kendisine ve yakın çevresine sormaktır. Yoksa, bazı başyazılarda rastladığımız, "Bir türlü içime sindiremedim... Böyle olmasını tahmin ve temenni etmezdim... Böyle olacağı bilsem oy vermezdim... Ümitlerimiz boşa çıktı... Hükümet hazırlıksız yakalandı." şeklindeki şüphe ve endişe tohumu eken, okurlar arasında tedirginlik ve tereddüt meydana getiren ifade ve yaklaşımlar, Hoca'ya ve davaya olan inanç ve itimada ve dolayısıyla dostluğa pek yakışmamaktadır.

Yine bazı yazarlarımızın, D-8 ler gibi bütün dünyayı sarsacak ve bozuk dengeleri yerine oturtacak büyük inkılaplara zemin hazırlayan gelişmeleri gündeme getirmesi gerekirken, haftalarca, bazı mazeret ve mecburiyetlerle, imza atılan kararları karıştırıp durması,

Ve diğer bazı arkadaşlarımızın Susurluk kazasıyla ilgili gelişmeleri yorumlarken, Erbakan gerçeğini yok farz eden, Hoca'nın hükümette hiçbir etkinliği yokmuş havasını veren yaklaşımlar içinde bulunması,

a- Ya ciddi bir araştırma eksikliğinden ve bilgi yetersizliğinden kaynaklanıyor,

b- Ya olayları önem ve öncelik sırasına koyamamaktan ileri geliyor,

c- Ya da, kasıtlı bir saptırma ve kafa karıştırma amacı güdüyor ki bunların hepsi de dostluğa ve itimada aykırıydı.

Zira, emekli edilen subaylar konusu işlenirken, Erbakan Hoca'nın kara listeye alındığı defalarca gazetelerde yazılan yüzlerce ismi, 50 civarına indirdiğini, bunların bir bölümünün de "Tarikat teslimiyeti" adı altında Ordu düzenini ve disiplinini bozmaya yönelik yanlış ve tehlikeli düşünce ve davranışlara itildiğini ve en önemlisi, ülkeden sorumlu Müslümanların, Erbakan'a sadece, zar-zor bir koalisyon imkânı verecek kadar gayret gösterdiğini, dile getirmek gerekmez miydi?

Çünkü İslam Hukukunda, şu 4 şey de yalancı şahitliğe girmektedir:

- 1- Görmediğini ve tam bilmediğini anlatmak-yazmak,
- 2- Gördüğünü ve bildiğini inkâr etmek ve saklamak,
- 3- Gördüğüne ve bildiğine fazla ilaveler katmak,
- 4- Gördüğünü ve bildiğini eksik anlatmak.

Evet, tenkit adı altında tahribe yönelmemelidir. Ve hele şiddetli ve soğuk havaların hücumu esnasında en küçük delikler bile tarafımızdan tıkanmalıdır. Üstelik hayırlı ve başarılı hizmetlerin takdir ve tebrik edilmesi de, tenkinin bir gereğidir.

Velhasıl bize yakışan dost kalmak ve dostluğun gereğine uymaktır. Veya en azından dürüst ve tarafsız davranmaktır. Yani dost görünüp dert olmamak ve sorunlara sorun katmamak ve ortalığı karıştırmamaktır.

Refah-Yol Hükümeti ve özellikle Erbakan cephesiyle ilgili karamsarlık ve hayal kırıklığı uyandıracak yazılar ve yorumlar yanlıştır, dostluğa da dürüstlüğe de aykırıdır. Ve zaten gerçeğe de uymamaktadır. Bakanlıklardaki ve diğer birimlerdeki yanlışlıkları ve aksaklıkları münasip bir dille uyararak ise, elbette lazımdır ve yapılmalıdır.

Pek çok okuyucumuz direk veya telefonla bu tür endişe ve üzüntülerini dile getirdiklerinden ve biz de zaten öteden beri bunları fark ettiğimizden böyle bir özelleştirmeye lüzum görülmektedir.

Velhasıl, "dostluk gerek, düz gerek"!... Sözü oldukça yerindedir.

Milli Gazetenin 25. yayın yıldönümü münasebetiyle, İstanbul'da düzenlenen kutlama törenlerine katılan Erbakan Hoca'nın, Milli Gazete'nin aynısı ve tıpkısı zannedilen, bizden bilinen ve aynı istikamette bizimle birlikte yürüyor izlenimi veren, bazı yayın organları ve yazarları için yaptığı "farklı açılı füzeler"

benzetmesi, oldukça ilginçtir ve bize çok önemli mesajlar vermektedir.

Kalıpları, markaları, rampaları aynı olan ve diyelim ki İsrail'i vurmak üzere aynı yöne konuşlandırılan füzelerden, şayet komuta merkezi dışında çok az da olsa bazılarının “ayar açılı” bozulmuşsa, bunlar sonunda Telaviv’e değil, Medine’ye veya Mekke’ye düşecektir.

Hiçbir “iyi niyet ve samimiyet” iddiası da, bu tür bir tahribatın suçuna ve sorumluluğuna kefaret olmaya yetmeyecektir.

Halbuki içinizden **“(İnsanları Hakka ve) hayra davet edecek, (ve bunun sonunda elde edecekleri devlet ve hükümet imkânlarıyla) iyilikleri yürütecek ve kötülükleri önleyecek bir ÜMMET bulunsun. (Hizmet için bir liderin çevresinde organizeli bir teşkilat ve cemaat kurulsun)”**¹⁴¹ ayetinin, kesin hükmü gereği ortaya çıkan hareketin ve idealin şahsı manevisi ve mümessili olan bir liderin böylesine, seviyesiz ve sorumsuz eleştirilere maruz bırakılması hem dinen hem vicdanen hem de siyaseten yanlıştır ve yakışıksızdır.

Her şeyden önce hangi şartlar ve imkânlar çerçevesinde hizmet yapıldığı mutlaka hesaba katılmalıdır.¹⁴²

“Mani ve muktazi tearuz ettikte, mani “takdim olunur” bir İslami hukuk kuralıdır. Yani “yapılması gereken şeylerle, buna mani olan engeller çatışsa, bu mânialardan dolayı kişi mazur sayılır ve “engeller” önce dikkate alınır.

Ve yine “Daha doğru ve dengeli olanını yerleştirip yürütünceye kadar, yanlış ve haksız da olsa, mevcut hukuk düzenine uymak ve yararlanmak mecburiyeti vardır.”

Lider konumundaki bir şahsiyetin, kerhen, yani istemeden ve mecburen yaptığı bazı işlerden dolayı kınanması, hatta karalanmaya çalışılması haksızlıktır.

“İkrah”ın, yani dinen ve kanunen yasak ve yanlış olan söz ve davranışların bazı zorlayıcı ve mecbur bırakıcı şartlar altında yapılmasının, kişiye bir suçluluk ve sorumluluk yüklemeyeceği, fıkıh (hukuk) kitaplarında açıklanmıştır.

Sadece öldürmek veya bir azasının kesilmek tehdidi değil, malının alınması ve rızık kapısının kapatılması, kendisinin ve ailesinin

141) Al-i İmran. 104

142) Mecelle Mad : 46

namusuna tecavüze kalkışılması ve böylece büyük bir üzüntü ve kedere uğratılması gibi durumlar da derece derece Mekru'hun bih (ikrahta korku ve zorlamayı gerektiren şeylerden) sayılmıştır.¹⁴³

Toplumun sorumluluğunu taşıyan bir hareket ve şahsiyet de, vandaşın hakkının, faiz ve sömürü yoluyla çalınmasından, böylece açlığa ve sefalete mahkûm bırakılmasından ve on binlerce kadınınımızın fuhuş bataklığından kurtulması için çalışırken, "ikrah" şartları içinde davranacağı unutulmamalıdır.

Öyle ise, "Niye kadınlarla tokalaştı?", "Niye filan toplantıya katıldı?", "Niye filan sözü kullandı?" diye suçlamak ve saldırmak, ya şeytanlık damarıdır, ya da şarlatanlık icabıdır. Zira ayeti kerimede: **"Gönlü iman dolu (mü'min ve mutmain) olduğu halde, zahirde küfür sayılacak sözleri söylemeye mecbur kalan ve zorlanan müstesna..."**¹⁴⁴ buyurulmaktadır.

Ammar bin Yasir(ra) olayı ve Efendimizin onu kınamak yerine rahatlandırması ve bu olayla ilgili olarak inen **"...Ancak (kâfir ve zalimlerden) gelecek bir tehlikeden sakınmamız durumunda onları aldatmak ve kurtulmak için söylediğiniz sözlerden sorumlu olmazsınız"**¹⁴⁵ mealindeki ayeti kerimenin açık ruhsatı,

Ve yine **"Allah size haramları açıkça bildirmiştir. Ancak muztar kaldığınız (zaruret ve mecburiyet halleri) hariç"**¹⁴⁶ buyurulması, kanunî, örfî ve siyasi mazeretlerle bize ters gelen bazı söz ve davranışların sahiplerine ve hele lider şahsiyetlere karşı hüsnü zan sahibi olmamız gerektiğini ortaya koymaktadır.

Çünkü: "Bir işten maksat ne ise hüküm ona göredir."¹⁴⁷

"Zararı ammi def için, zararı has ihtiyar olunur."¹⁴⁸ Yani büyük ve genel zararları gidermek ve zulüm düzenini değiştirmek ve düzeltmek için, küçük ve özel zararlar göze alınmalıdır. Üstelik "zaruretler memnu olan şeyleri mübah kılar"¹⁴⁹ Yani milletin iflahına ve düzenin islahına yönelik hizmetlerde bazı zaruret ve mecburiyetlerle, yasak ve haram olan şeyler, yine bazı şartlar ve sınırlar içerisinde, mübah ve caiz olur.

143) Molla Hüsrev Dürer ve Gurer c.4 - sh. 20

144) Nahl: 106

145) Al-i İmran: 28

146) En'am: 119

147) Mecelle:2

148) Mecelle: 26

149) Mecelle:

Öyle ise, hem Hakk'ın hatırı, hem de Müslümanların ve insanlığın rahatı ve çıkarı için, bazı mecburiyet ve mazeretlerden dolayı zaten kendisine mübah ve caiz olan bir ruhsatı kullanan kişinin, tebrik ve takdir edilmesi gerekirken, tam tersine bu yüzden tenkit ve takbih edilmesi (kabahatli görülmesi), iyi niyet ve insaniyetle asla bağdaşmamaktadır. Bu durum bizzat fitne çıkarmaktır ve ortalığı karıştırmaktır.

Hem o şahsiyetin iyi niyetine, istikametine, ilmine ve ferasetine inandığını ve o zatı lider olarak tanıdığını söyleyeceksin... Hoşumuza gitmeyen bazı davranışlarının, mazeret ve mecburiyetler altında yapıldığını kabul edeceksin... Hem de kalkıp "niye böyle davrandı?" diye İslami tenkit perdesi altında zehir kusacaksın!.. Bunun tutarlı ve insafı bir tavır olmadığı açıktır...

O zatın 40 senedir, belki 99 şer ve şeytan cephesiyle boğuşup başarıya ulaşması, bu kısa iktidar döneminde Çekiç Güç'ü bölgemizden kovması, İslam Birliği'nin temelini atması, ekonomik dengeleri rayına oturtması, gizli fesat odaklarının suyunu kurutması, masonik mahfillerin üzerine varması, haysiyetli dış politikayı başlatması gibi, her biri devrim niteliğindeki icraat ve inkişaflarını görmemezlikten gelen, veya üstünkörü geçiştiren ve bunlara tebrik ve teşekkür edemeyen bazı yazar ve gazeteler, acaba karasinek fitratlı mıdır?

Evet, bir odanın tamamını güller ve çiçeklerle doldurun, ama bir tabağın içine de biraz pislik koyun... İçeriye bir karasinek saldırdığınızda, o kadar çiçeği ve güzelliği görmeyip geçtiğini ve gidip o birazcık pislige konduğunu göreceksiniz!...

Ama bunun tersine her tarafı çirkef ve çirkinliklerle kaplı bir ortamda, bir tane çiçek açmışsa, balarısının da gidip ona konacağını bilirsiniz!..

Üstelik bizim hareketimizi, liderimizi, siyaset ve stratejimizi, Adil Düzen projelerimizi beğenmiyor ve içinize sindiremiyorsunuz, öyle mi?

O halde, hodri meydan, siz de başka bir teşkilat kurup getirin... Daha uygun model ve metodlar geliştirin de görelim... Görelim de boyunuzu ve beyninizi ölçelim!...

Hiç değilse, o takdirde sizinkiyle bizimkini her bakımdan denkleştirme, değerlendirme ve daha iyisini tercih etme imkânı elde edelim!... Yoksa hayali senaryolarla, fiili ve gerçekçi programları karşılaştırmak ve tartışmak bile, abesle iştigaldir!.. Hayır, "Benim Milli Gö-

rüş hareketine ve liderine inancım ve itimadım var. Ben bu davanın bir neferiyim” diyorsanız, o takdirde de hem sorumluluklarınızı, hem de haddinizi bileceksiniz.

“Zorluk ortamında olsun, kolaylık ortamında olsun, Hoşunuza giden durumda olsun, (kerih gördüğün) uygun ve olumlu karşılamadığın durumunda olsun, (hatta hakkın olduğu halde) başkalarını sana tercih etmesi durumunda bile (amirlerinizi) dinlemek ve itaat etmek üzerinize vaciptir”¹⁵⁰ hadisinin hükmüne riayet edeceksiniz.

Genel Merkez bünyesindeki, bakanlıklar ve alt birimlerindeki ve belediyelerdeki bazı aksaklıklar ve yanlışlıkları münasip ve mutedil bir lisanla dile getirmek ve yetkilileri ikaz etmek elbette, hem caiz hem gerekli iken, her ne hikmetse bütün okların, özellikle ve ısrarla zirvedeki zata yönelmesi, oldukça şüpheliydi ve bu ruhi bir rahatsızlık alameti idi.

Üstat Bediüzzaman'ın ifadesiyle “geçmiş kavimlerin helakine sebep olan bütün günahların her yerde ve bin beter işlendiği” böyle bir devirde, Asr-ı Saadet öncesi cahiliyeden binlerce kere organizeli ve kuvvetli bulunan bir deccaliyet dönemindeyiz. O günkü bir Ebu Cehil'e karşılık, bugün on tane süper güç bulunmakta, o günkü Kaab bin Eşref gibi imansız ve ahlaksız şairlere karşı bugün yüzlerce TV ve gazete bulunmaktadır. Ve işte bütün bu şeytani şartlar içerisinde “Hak geldi Batıl zail oldu” sancağıyla yola çıkan ve Allah'ın izni ve inayetiyle artık kesin zafere doğru yaklaşan mutlu ve kutlu bir lidere karşı herkesin ve özellikle İslamcı kesimlerin daha edepli ve daha dikkatli olmaları gerekmektedir.

Çünkü Aleyhissalatü vesselâm Efendimizin;

a- “Kitmanilik” (önemli plan ve projelerin en yakınlarından bile gizlemesi, hemen bütün seriyye ve seferlerini, mesela Mekke Fethi girişimlerini hiç kimseye sezdirmemesi)¹⁵¹

b- Devamlı strateji değiştirmesi, Bedir'de, Uhud'ta, Hendek'te, Hudeybiye'de ve Mekke Fethinde hep farklı siyaset ve stratejiler gütmesi ve düşmanlarının tedbir almasına fırsat vermemesi,

c- Nuaym bin Mesud gibi gizli Müslümanları Yahudi-müşrik ittifağını bozmak için kullanması.¹⁵²

150) Sahihi Müslim - Kitabul İmare

151) İbn-i Kesir- El Bidate c.4 / sh.332

152) İbn-i Hişam - siret c.3 / sh.240

d- Amcası Hz. Abbas'ı (ra) uzun yıllar Mekke'de bırakıp, casusluk ve istihbarat hizmetleri için yararlanması.¹⁵³

e- Çok özel ve önemli şahsiyetlere, uzun zaman resmi görev vermemesi ve zor dönemler için bekletmesi, büyük inkılâp liderleri için de hem delildir hem de gereklidir.

Bu nedenle lider şahsiyetlerin birçok işlerinin gizlilik gerektirebileceği, zahiren anlayamadığımız bazı girişimlerinde özel siyaset ve stratejiler gütmüş olabileceği de, hesaba katılarak, onun her icraatına hemen itiraz ve isyana yeltenmemelidir.

Hudeybiye Anlaşması'nın kendilerine ağır gelen ve 'lüzumsuz tavizler' diye zannedilen maddelerine Hz. Ali ve Hz. Ömer'in itiraz etmelerinin, bizim haksız ve yakışsız tenkitlerimize gerekçe gösterilmeye çalışılması da, elbette yanlıştır ve yersizdir.

Zira Hz. Ömer'in, bu his ve heyecanlarına mağlup tavrı ve tenkidi, Hz. Ebubekir tarafından anında ikaz edilmiş ve düzeltilmiş ve Hz. Ömer de (ra) hayat boyu bu hatasından dolayı pişmanlık göstermiştir. Bu konuda örnek alınacak, Hz. Ömer'in sonunda pişmanlık göstereceği tavrı değil, Hz. Ebubekir'in (ra) davranış ve düşüncesidir.

“Sui misalin, emsal olamayacağı”nı bilmelidir.

Hz. Ali (ra) Efendimiz de, Peygamberimizin “Resulüllah” sıfatını silmek emrini yerine getirmemesi de, yine o andaki haleti ruhiyesine bağışlanacak bir hatadır ve bunun cezasını Hz. Muaviye ile yapılan anlaşma (Hakem olayı) sırasında, Katip olan Ammar bin Yasir, emretmesine rağmen Hz. Ali'nin “emir-ül mü'minin” sıfatını silmeyerek, çekmiştir.

Bütün bunlardan öğrendiğimiz, “his ve heyecanla hükümet ve siyaset edilmeyeceğidir” ve özellikle;

Hakkın ve hayrın hâkim kılındığı, bütün kurum ve kuralların ilme ve adalete uygun hazırlandığı ve herkesin hayırdan yararlandığı bir ortamdaki tenkitle, zulmün hükümran olduğu ve şeytani güçlerin söz sahibi bulunduğu ve dokuz cepheden davamızın liderine saldırıldığı bir ortamdaki tenkidin de, elbette farklı olacağı herhalde kabul edilmelidir.

Ve hele biraz daha bekleyelim. Önümüzdeki günler neler getirecektir. Ve acaba utancından kimlerin yüzünün derisi dökülecektir, birlikte görelim...

Ve bir zatın şu çarpıcı tespitiyle bitirelim: “Bilgiçlik budalalığı, akıl fukaralığına işarettir.”

KAYIP TRİLYON TERANESİ VE TERESLERİN TERAZİSİ

Bir siyonist diplomatın Erbakan hıncı ve itirafı:

“Erbakan’ı siyaseten öldürdük ve diri diri mezara gömdük; ama bu yeterli değildir. O’nun üzerine beton dökmemiz gerekir!?...”

Bu sözleri, şimdi AKP Genel Başkan Yardımcısı olan Mir Mehmet Dengir Fırat, Prof. Dr. Mehmet Bekaroğlu’na nakletmiştir.¹⁵⁴

Zaten, Refah-Yol Hükümeti’nin Başbakanı olarak bir yıl gibi çok kısa bir zamanda;

- Havuz sistemiyle rantiyе hortumlarını kesen ve toplumun her kesimine refah ve huzur veren,
- Denk bütçe yaparak, IMF’nin sömürü düzenini işlemez hale getiren,
- D-8’leri kurarak, Türkiye merkezli yeni ve adil bir dünyanın şekillenmesine öncülük eden Erbakan Hoca’nın;

- 1- Hükümetinin yıkılmasına,
- 2- Partilerinin kapatılmasına,
- 3- Siyaseten yasaklanmasına,

Amerika’daki Siyonist merkezlerin özel ve gizli toplantılarında karar verildiğini ispatlayan kripto belgelerin ellerine geçtiğini, Hoca defalarca dile getirmiştir.

Mir Dengir Fırat’ın ifadeleri:

a) Sonradan AKP’yi kuracak olan Fazilet Partisinin sözde yenilikçi takımının daha o dönemden siyonist mahfillerle buluşup konuştuklarını,

b) 28 Şubat sürecinin dış güçler tarafından tasarlanıp uygulandığını,

c) Erbakan Hoca’yı siyasette yasaklamak ve töhmet altında bırakmak üzere “Kayıp Trilyon” iddialarının, dış güçler ve masonik merkezlerce ortaya atılıp kullanılacağını Mir Dengir Fırat’ın kulağına çitlatıldığını göstermektedir.

Yahudi şebekesinin ve sabataist işbirlikçilerin “Erbakan’ın mezarına beton dökmeliyiz” sözleri, onların Milli Görüşün bütün tabanını ve çekirdek kadrolarını Hoca’nın kontrolünden çıkarıp kendi güdümümüze almalıyız. Sadece resmen ve siyaseten değil, fikren ve fiilen de Hoca ile camiasının irtibatını koparmalıyız” anlamına gelmektedir.

Ve zaten, bugün AKP’de bulunan gömlek değiştiren dönemler, “Fazilet Partisinin kendilerine devredilmesi ve Hoca’nın tamamen çekilmesi” halinde ayrılmayı düşünmediklerini ve aynı program ve sloganlarla devam edeceklerini söylemişlerdir.

Hatta Bülent Arıncı, AKP kurulduktan sonra bile, bir müddet Fazilet Partisinin başına geçmek ve Siyonistlerin “Erbakan’ın üzerine beton dökme” niyetlerini gerçekleştirmek, yani Milli Görüş tabanını ve teşkilatını Erbakan’dan kurtarıp, malum merkezlerin güdümüne vermek niyetiyle beklemiştir.

Yoksa o günkü söylemleriyle, bugünkü AKP’nin eylemleri arasında hiçbir farklılık görülmemektedir.

İşte Bülent Arıncı’nın 15.10.1999 tarihli Milliyet gazetesinde çıkan sözleri şöyledir:

1- İmaj sıkıntımız var: FP’nin çok daha başarılı olması gerektiğini düşünüyorum. Bugünkü halimizle başarılı olamayız. FP şu anda kadrolarından yeterli ölçüde istifade etmiyor. Yapılmayacak söylemler içine giriliyor. Vatandaşın güveni ve inancı şu anda çok alt düzeylerde. Bunu yukarılara çıkarmak için yeni bir yapılanmaya ihtiyaç var. Bu yapılanma partinin bütünlüğü içerisinde genel merkezle teşkilatları kucaklaştıran, genel merkezin yeni kadrolara da ihtiyacı olan bir çalışma olacak. Partinin imajı açısından halâ sıkıntılarımız var.

2- Parti içi demokrasi olmalı: Parti içi demokrasinin en güzel örneğini FP vermeli. Bunun sadece lafını etmek yetmez. Partideki siyaseti bir rekabet ve yarış haline getirmeliyiz. Bunun için ön seçim mekanizmasını koyabiliriz. Hatta milletvekili seçimlerini tercihli oy sistemine göre belirleyebiliriz.

3- Değişime ayak uydurmaliyiz: Değişime ayak uyduran bir parti olmamız lazım. Adaylarımızı seçerken de kongremizi yaparken de baskıcı ve dayatmacı olarak değil, gerçekten parti içi demokraside bir yarış öngören bir metotla yola çıkmamız gerekiyor. Eskiden bir aday olurdu. İkinci bir listeye iyi bakılmaz ve kazansa bile feshedileceği ifade edilirdi.

4- İdeolojik partinin şansı yok: FP Türkiye’nin partisi olmalı. Marjinal ve ideolojik bir parti olmamalı. Böyle bir partinin iktidar şansı

yoktur. 65 milyonun bütün kesimlerine ulaşabilecek, doğru fikirleri olan, ayağı yere basan bir parti olmalıyız.

Yani eğer partinin başına geçebilseydi, Fazileti ve Saadet'i de AKP'ye çevirecek, hatta onlarla birleşecekti.

22 Temmuz 2007 genel seçimleri öncesi, Saadet Partisi Genel Başkan Yardımcısı olan ve sık sık genel başkanlık için ortaya çıkarılan Numan Kurtulmuş, Başbakan Recep T. Erdoğan'la sürpriz bir görüşme gerçekleştirdi. Üstelik kendisi Tayyip'in ayağına gitmişti ve neler konuştuklarını Saadet teşkilatından ve tabanından gizlemişti. Öyle anlaşılıyor ki, bu buluşma yine Siyonist mahfillerin "Saadet Partisini Erbakan'dan kurtarma ve AKP'ye katma, yani Milli Görüşün kökünü kurutma" girişimlerinin ve "Erbakan'ın üzerine beton dökme" gayretinin bir yeni-siydi...

Kayıp Trilyon Meselesi ve Adaletin Terazisi

"Adalet" in bir anlamı ve vazgeçilmez bir esası da: *"Aynı iddialara aynı davaları açmak; aynı şartlarda, aynı araçlarla ve aynı amaçlarla işlendiği öne sürülen suçlara aynı cezaları uygulamak"*tır. Bunun aksi; ayrımcılık ve kayırmacılıktır, çifte standartçılık ve haksızlıktır.

RP Davasının Hâkimlerinin bir kısmı FETÖ'cü çıkacaktı!

CHP'nin bir televizyon kanalına 3 milyon dolar verdiğine dair haberler daha önce medyada yer almıştı. Bu haberlerin çıkış sebebi, Türkiye'nin tasarlanmış bir proje çerçevesinde yeniden 28 Şubat günlerine sürüklenmek hesaplıydı. Söz konusu kanal, milleti kamplaşmaya çağırırken birileri, muhtemelen hükümet kanadından birileri, bu belgeleri basına sızdırmıştı. Aradan yıllar geçince öğreniyoruz ki, sözü edilen para 4 trilyon kadarmış ve Maliye Bakanlığı durumu ilgili mercilere aktarmış, ama bugüne kadar da hiçbir işlem yapılmamıştı. Geline nokta sözü edilen hesaba Anayasa Mahkemesi'nin bakıp bir karar vereceği anlaşılmaktaydı.

Peki, Refah Partisi'nin şu meşhur trilyon davasıyla ilgili neden yasalara uygun olan bu yol takip edilmeyip farklı mecralara kayılmıştı? RP, bir siyasi parti sayılmamış mıydı? Neden, RP söz konusu olduğunda Anayasa Mahkemesi değil de Maliye Bakanlığı doğrudan taraf olarak bu parti aleyhine karar almıştı? RP davasının hukukçuları şimdi ayağa kalkmalıydı. En azından, o davanın hâkimleri verdikleri kararın yasal olmadığını itiraf edip hiç değilse vicdanlarını rahatlatmalıydı.

Ve acaba “Erbakan Milliciydi. Bu nedenle tasfiye edilip AKP’ye geçit verildi” itirafında bulunan Sn. Deniz Baykal: “Bu konuda da Erbakan’a haksızlık edilmiştir” diyebilecek cesaret ve ciddiyeti ortaya koyacak mıydı?

Refah Partisinin güya usulsüz harcandığı iddia edilen o günkü parayla 800 milyon (şimdiki 800 bin) TL’lik hesabı, Anayasa ve kanunlara göre Anayasa Mahkemesince görülmesi gerekirken, kasıtlı bir kaydırmacayla Maliye Bakanlığına veriliyor ve hiç kimseden tıs çıkmıyordu. Oysa CHP’nin bir televizyon kanalına bunun tam beş misli olan 4 trilyon verdiği, yine Maliye Bakanlığınca saptanıyor, ama bu sefer dava Anayasa Mahkemesine havale ediliyordu. Evet, doğrusu buydu, ancak Erbakan’a niye kanunlara aykırı bir yol tutuluyordu? Çünkü eğer Anayasa Mahkemesine bırakılsa, bir sürü emsal dosya nedeniyle bu davanın düşürülmesi gerekiyordu. Çünkü aynı mahkemenin CHP’ye ayrı RP’ye ayrı tavır takınması mümkün ve munasip görülmüyordu...

Kayıp Trilyon Yaygarası Nasıl Koparılmıştı?

Bilindiği gibi Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesi, 5 yıla yakın devam eden davayı 6 Mart 2002 günü sonuçlandırmıştı. Mahkeme, Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılan Refah Partisi’nin Genel Başkanı Necmettin Erbakan’a isnat edilen **“özel evrakta sahtecilik”** suçunu sabit görerek, 2 yıl 4 ay hapis cezası kararı almıştı. Bunun anlamı, eğer Yargıtay kararı onaylarsa, hapis yatmanın dışında, ömür boyu siyaset yasağıydı. Ertesi günü gazeteler, kendilerini tarif edercesine **“Sahtekârlıkları Sabit, Sahtekârlıktan Mahkûm Oldu, Artık Erbakan Yok...”** başlıkları ile çıkmışlardı. Hiç kuşku yok ki bu, bugüne kadar vurulan darbelerin en ağırıydı. Elbette hapis cezası ve ömür boyu yasak, çok önemli siyasi sonuçlar doğuracaktı. Bu manşetleri atanlar dâhil, herkes biliyordu ki bu karar da diğerleri gibi siyasi bir intikam hesabıydı, Hak ve adaletten uzaktı. Partinin usulsüz harcandığı iddia edilen paralarından çok, siyasi hesaplar bu kararın temelini oluşturmaktaydı. Merkez medyanın attığı manşetler, sadece kişisel olarak Erbakan’ın üzerine beton dökmeyi değil, bir siyaset geleneğini de tarihe gömmeyi amaçlamıştı. Evet, parti kapatmalar, siyasi yasaklar, devam eden baskılar bizi etkiliyordu, bunlar haksızlıktı, oyunu kurallarının dışında oynamaktı, bizimle seçim yoluyla baş edemeyenler, mahkemeler yoluyla bizi devre dışı bırakmaya çalışıyorlardı, hatta Anayasa Mahkemesinin görevi, Maliye Bakanlığına aktarılmıştı. Her şeye rağmen bu yapılanlar bir şekilde anlaşılırdı. **“Demokrasilerde böyle siyasi mücadele olmaz”** diyorduk ama

Türkiye’de bunlar olağandı. Ancak bu son yapılan medyanın tavrı tam bir haysiyet cellatlığıydı! Hakaretin, belden aşağı vurmanın, edepsizliğin ötesinde bir anlamı vardı. Varlıklarını bütünüyle sahtekârlıklara borçlu olanlar karşımıza geçmiş bize “sahtekâr” diyorlardı. Üstelikte ellerinde bir **güdümlü mahkeme** kararı vardı. Bilindiği gibi daha sonra bu karar maalesef Yargıtay tarafından da onanmıştı.

Ancak yeniden görüşülme ve karar düzeltme talebini kabul eden Yargıtay, bu sefer önceki kararı bozmuş ve mahkemeye geri yollamıştı. Ama Siyonist merkezlerin ve Masonik mahfillerin ağır baskısı vardı.

Evet, Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesi’nin, Milli Görüş Lideri ve 54. Hükümetin Başbakanı Sayın Necmettin Erbakan ve arkadaşları hakkında vermiş olduğu mahkûmiyet kararı Yargıtay tarafından onanmıştı. Hukuk nosyonu ve vicdan sahibi hukukçular, davanın açılışından kesinleşmesine kadar yanlışlıklarla dolu olan bu karara “hukuk cinayeti” adını koyacaklardı. Ben hukukçu değilim, ayrıca Türkiye’de gerçek ve adil bir hukukun var olduğuna da inanmıyorum. Aslında bu karar, hukuk cüppesi giydirilmiş bir siyasi infazdır; bu kararlar, 28 Şubat “postmodern darbesi” ile siyaset dışına itilen Sayın Erbakan yok edilmeye, milletin hafızasından silinmeye çalışılmıştır. Ama bu kararı verenler bilsinler ki büyük bir yanlışlık yapmışlardır. Tarihe şöyle bir göz atınlar göreceklerdir ki, haksızlığa uğrayan hiçbir hak ve halk dostu unutulmamıştır, ama onları mahkûm edenler bir süre lanetle anıldıktan sonra unutulmuşlardır. Üstelik bu haksız ve dayanaksız kararları alanların bir kısmı daha sonra CIA ajanı ve Fetullahçı çıkmıştır.

Ömrünü millete hizmetle geçiren Erbakan hakkında davaların açılması, mahkûmiyet kararlarının çıkması ilk değildir; bütün bunlara şaşmıyoruz; zorlama ve yanlış davalara, eksik soruşturmalara, delillerin eksik toplanmasına, kararın tahminler ve ihtimaller üzerine kurulmasına alıştık. Hepsini sabırla ve sükûnetle karşıladık. Çünkü Milli Görüş siyaseti buydu, Erbakan çevresinden böyle davranmasını istiyordu; o ülkesini ve milletini seven ve kendisini onlara feda eden bir dava ve devlet adamıydı. Ama bu son karar öncekilerden farklıydı. Görmezden gelmeler, alaylar, tehditler, iftiralar, karalamalar, siyaseten linçler, parti kapatmalar, mahkûmiyetler... Bunların hepsine gülüp geçebiliriz, nitekim öyle yaptık. Her şeyi sabır ve sükûnetle karşılarız, tüm baskılara, haksızlıklara göğüs gereriz. Bize düşmanlık yapabilirler, bizim için her şeyi söyleyebilirler, ama ülkemize ve milletimize bağlılığımıza, dürüstlüğümüze söz söyleyemez-

ler, bize “hain”, “hırsız”, “sahtekâr” diyemezler, dedirtmeyiz. O nedenle ben bu kararı kabul etmiyorum, hayatları yüz kızartıcı suç işlemekle geçenlerin, bizim için “sahtekâr” manşetleri atmalarına isyan ediyorum.” tepkileri haklıydı.

Kimler Kimin İçin “Sahtekâr” Diyebilme Edepsizliğine Kalışmıştı?

Haklı olarak sormuş ve insafli bir yanıt beklemiştik: Niçin Refah Partisi, niçin Muhterem Necmettin Erbakan sürekli hedefledi? Türkiye’de kaç siyasi parti var, kaç vakıf, kaç dernek, kaç sendika, oda, birlik vs. var? Bunların kaç değişik vesilelerle kapatıldı, kaçının hesapları incelendi? Kaçının başkanı, yöneticileri mahkemeye verildi? O halde niçin sürekli Refah Partisinin ve Milli Görüş Lideri Necmettin Erbakan’ın üzerine gidilmişti? Sayın Erbakan ve arkadaşları devlette defalarca ve yıllarca görev üstlenmişti, birçoğu bürokraside sorumluluk gerektiren önemli mevkiiler işgal etmiş, bakanlıklar yürütmüşlerdi. Erbakan bu ülkede üç kez Başbakan Yardımcılığı görevini başarıyla ve alınının akıyla yerine getirmiş, 54. Hükümet’in Başbakanlığında devletin on milyarlarca dolarlık kaybını önlemişlerdi!

Bırakınız mahkemelere gitmeyi, bir kere olsun bir teki için yolsuzluk iddiası söz konusu edilmemişti. 28 Şubat’ın fırtınalı günlerinde bakanlar ve hükümet hakkında defalarca gensoru ve soruşturma önergeleri verilmişti ama bunların bir tanesinin bile konusu yolsuzluk değildi. Hiç kimse Muhterem Erbakan hakkında, yolsuzluk isnadına girişememiştir. Türlü iftiralar ve çamur atmaların yapıldığı o günlerde kimse böyle bir şeye cesaret edememişti. Ama bir de diğer hükümetlere bakın; kaç yolsuzluk önergesi verilmişti, kaç yolsuzluk soruşturması geçirilmişti? Yolsuzluk gensoruları ile düşürülen bakanları ve hükümetleri herkes bilmekteydi. Meclis gündeminde başbakanlar ve bakanlar hakkında yolsuzluk gerekçeleri ile verilen soruşturma önergeleri, dokunulmazlık dosyaları hiç eksilmemişti.

Ama niçin bütün bunlar için değil de, Muhterem Erbakan için bu haksız ve ahlaksız manşetler atılmaktaydı?

Defalarca Hükümet sorumluluğu alan, devlet bütçesini hazırlayan, ihaleler yapan, milyarlarca dolarlık, katrilyonlarca liralık işlemlerin altına imza koyan, trilyonlarca liralık örtülü ödeneği yönetmiş olan bu insanlar, hiçbir usulsüzlük, yolsuzluk yapmadılar da, kendi partilerinin paralarını çaldılar, sahtecilik yaptılar, öyle mi? Yani şimdi, hayatları yüz kızartıcı suçlarla kokuşanlar ve bunların suç ortakları insafsızca ve utanmadan “sahtekâr” manşetleri attılar diye, Milli Görüş kadroları sahtekâr mı bilinecektili? Hayır, herkes hakikat aynasında kendi ayarını seyretmekteydi!

Erbakan'ın ne yaptığını biz biliyoruz, millet de biliyordu. Ama bir kere daha tekrarlayalım:

- Erbakan, kısa süren Hükümet döneminde Havuz Sistemi kurarak, milletin kanını emen rantiyenin hortumlarını kesmiş, yıllarca dönen haram tekerleklerine çomak sokmuştu; onun için Erbakan'a kin kusuyorlardı...

- Erbakan rantiyeden kestiğini memura, işçiye, çiftçiye, emekliye, dula, yetime aktarmıştı. Erbakan, *"bu ülkede aç ve açıkta insan kalmayacak"* diye yola çıkmıştı. Onun için Erbakan'dan nefret edip saldırıyorlardı...

- Erbakan, bu millete, tüm çıkar çevrelerinin baskıları ve engellemelerine rağmen bu ülke insanının bu ülkeyi yönetebileceğini gösterdi. Onun için Erbakan'a kızıyorlardı...

- Erbakan, bu millete alternatifleri ispatlamıştı, denk bütçeyi, enflasyonu düşürmeyi, borçlanmadan ülkeyi yönetmeyi, faizleri düşürmeyi gösteren ve öğreten insandı. Onun için Erbakan'a tahammül edemiyorlardı...

- Erbakan; borçlanmanın, faizin ve rantın sonunun olmadığını haykırarak, tüm engellemelere rağmen üretim ekonomisini ayağa kaldırmış, döneminde namuslu sanayiciler, tüccarlar, esnaf, çiftçiler altın yıllarını yaşamışlardı. Onun için Erbakan'ı yok etmek istiyorlardı.

- Erbakan, yabancılara "hayır" denilebileceğini, onurlu durulabileceğini kanıtlamıştı. Onun için Erbakan'ı siyasetin dışına itiyorlardı...

- Erbakan, millete hafızasını canlandırmış, gücünü, imkânlarını, coğrafyasının önemini, tarihi mirasını hatırlatmıştı. En çok da bundan ürkmüşler, onun için Erbakan'dan çok korkmuşlardı...

- Erbakan, *"Faiz bizi ve bizim gibi sömürülen ülkeleri batırıyor"* diyerek mazlumları uyarılmıştı. Erbakan, sömürgeciliğin yeni adı olan neo-liberalizm ve küreselleşmenin ipliğini pazara çıkarmış, emperyalizme ve dünya Siyonizm'ine savaş açmıştı. Erbakan, D8'i kurmayı başarmış, tüm geri kalmış ülkelere, İslam âlemine, diktatörlüklere karşı ilmi ve milli seçeneğini sunmuşlardı. Erbakan, bu ülkelerin baskı altında inleyen, sömürülen, aç bırakılmış insanların umut olmuş, örnek olmuşlardı. O gerçek bir önder konumundaydı. Onun için Erbakan, dünya patronlarını, Siyonist Baronlarını, sömürgeci Firavunları, diktatör demokratları, korkutmuşlardı...

Kimler milletin milyarlarca dolarını çaldı, kimler bankaları hortumladı, kimler devletin kasasını, milletin cebini boşalttı? Hangi sözde iş adamı, hangi medya patronları sahte evrak düzenleyerek devlet ihalelerini kapmışlardı!. Bunların suç ortakları hangi siyasetçiler ve Bakanlardı, kimler gece yarısı konutlarda kimlerle banka pazarlıkları yapmıştı? Kimler yüz kızartıcı suçlara bulaşmış, kimler yüz kızartıcı suç işleyenlerin suç ortakları olmuşlardı? Hangi köşe yazarları patronlarının iş takipçisi, ricacısı, tehditçisi, şantajcısı olup çıkmıştı? Kimler hortumcuların devlete olan milyonlarca dolarlık borçlarını erteleyip aklamışlardı? Bu soruların tamamının cevabı vardır, bu yüz kızartıcı suçların faillerini bu millet tanımaktadır. Belki mahkeme kararları olmayacak ama tarih bunların tamamını kaydedip hesabını soracaktır. Şimdi, bütün bunları yapanlar, hayatları yüz kızartıcı suç işlemekle geçmiş olanlar, millettten çaldıkları ile kurdukları kulelerinde oturacaklar, ama milletin davacısı olmuş, bir ömür milletin refahı, özgürlüğü ve onuru için çalışmış olan Erbakan ve arkadaşları için “sahtekâr” manşetleri atacaklar, öyle mi? Hayır, millet bu haksızlığı, bu insafsızlığı, bu çirkin infazı asla kabul etmeyecektir. Milli Görüş kadroları, milletin davası için bir ömür harcamış liderlerine yapılan bu insafsız, bu çirkin ve seviyesiz saldırıyı sahiplerine iade edecektir.” haykırışları yerde kalmayacaktı ve adalet mutlaka yerini bulacaktı.

Milli Görüş davasının hakikatini, amaçlarını ve hedefine ne denli yaklaştığını ve Hoca'nın dehasını ve stratejik manevra ve manipülasyonlarını tam ve doğru olarak kavrayamamaktan kaynaklanan ama samimiyetine bağlılanan bir gaflet ve cesaretle... Ve yine Kur'an'daki Nebevi siyaset hikmetleriyle ilgili bilgi eksikliğinden ve feraset fakirliğinden doğan ve Hoca'nın yakın çevresine mecburen aldığı ve katlandığı ve çok kirli niyetlerine rağmen, İslam ve insanlık hatırına onlardan yararlandığı kişileri “Erbakan'ın aynası” sanan yanlış bir bakış açısından ortaya çıkan anlama ve algılama sorunu yüzünden ve biraz da bazı kişi ve mahfillerin doğrudan veya dolaylı şişirme ve yönlendirme girişimlerinin etkisiyle; ve maalesef ümidin, yani iman pilinin zayıflaması nedeniyle:

“Erbakan Hoca'ya, artık aktif siyaseti bırakıp çekilmesi gerektiğini, manevi lider olarak devam etmesini” söyleyen... “Erbakancılığı yaşatmak için Erbakan'sız siyaset yapmak zorundayız...” gibi, dışı hoş içi boş laflar üreten... Bazen de:

“Hoca’yı ve düşüncelerini de daha yakından tanıma fırsatı buluyordum. Hoca ikili ilişkilerde müthiş bir insandı. Mütevazı, saygılı, sevgisini gösteren, tam bir beyefendi gerektiğinde nüktedan, dinlemenin ve dinletmenin ustası, mütevekkil olduğu kadar sebeplerin de üzerinde duran... Bu özellikleriyle tanıdığım ender insanlardan biri. Ama aynı zamanda inatçı, kesin doğrularında asla taviz vermeyen, ayrıntıcı bir insandı Hoca. İnançları ve genel siyasi çizgisine hiçbir itirazım yoktu. Ama bunların ifade biçimi yıllar içinde katılaşmıştı. İnançları ve genel siyasi çizgisinin yanı sıra bunları hayata geçirme yöntemleri de kesindi. Ayrıca tarzı ve yöntemlerini inancının bir parçası haline getirmişti. Bu kadar değil, ideolojisi, yöntemleri ve kendisi bütünüleşmişti. Bu bir benlik nefis meselesi değildi. Hoca ve çevresindekiler inanıyordu ki, Hoca bir misyonla görevliydi, var olduğu müddetçe bu misyonu sadece o taşıyabilirdi” diyerek; gerçekleri tespit ve teslim eden, ama ardından bu kanaatleriyle çelişerek ve bir nevi kendi kendisini tekzip ederek:

“Muhterem Hocam, daha sonra bizleri şuurlandırmak ve eğitmek için kimilerine göre bezdirici ama benim için her defasında öğretici ve keyif verici olan, o uzun vaazlarınıza başladınız. Bunların gerçeği bütünüyle yansıtmadığını aramızda konuşuyoruz, ama o kadar istekli ve kararlı görünüyorsunuz ki, biz size o kadar saygılıyız ki, hiçbirimiz bunu size açıkça söyleyemiyoruz. Zaman zaman örtülü de olsa itiraz ettiğimizde anlamak istemiyor, bizleri susturuyorsunuz!..” şeklinde Hoca’ya mektup yazabilen, Bingöl konuşması bahanesiyle 312’den dolayı verilen ceza üzerine: *“Hocam, şimdi size gereken, “bana derhal yatacağım cezaevini gösterin. Ben oraya gideceğim” açıklamasını yapmaktır”* şeklinde bir teklif götürünce, Erbakan Hoca’nın: *“İşte bakın, Mehmet Bey, Bekaroğlu soyadına yakışır bir çözüm buldu!”* esprisindeki ince mesajı çözemeyecek kadar da saf birisiydi ve sonunda CHP’ye katılıp ayarını göstermişti. Ve zaten Erbakan’ın büyüklüğünün en kesin alameti, böylesi insanlarla bu davayı bu günlere getirmesiydi.

Bu arada: 12 Eylül’den sonra *“Hocam, arkadaşlarınız, sizin artık resmi ve fiili değil, manevi bir lider olarak hizmetinizi sürdürmenizi istiyor”* diyen Oğuzhan Asiltürk’e: *“Onlar aslında Bizim manevi başkan değil, uhrevi başkan olmamızı (yani diri diri mezara konulmamızı ve bu davanın rayından çıkarılmasını) istiyorlar!..”* cevabını vermiş ve elçiliğini yaptığı Siyonist ve sabataist şebekenin şeytani niyetlerini deşifre etmişlerdi.

HOCAM SEN SABIR TAŞI MIYDIN?

**Hakikat mesajına, son tercüman gibiydin
Bu garip ruhumuza, taze güman gibiydin
Münafıklara maraz, bize derman gibiydin
Gönüllerin duası, gözlerin yaşı mıydın?
Ey şerefli şahsiyet, Sen sabır taşı mıydın?**

**Kesin olgunlaşmadan, çıbanları deşmezdin.
Teşhis, tespit olmadan, tedaviye geçmezdin
Hainlerin kurduğu, tuzaklara düşmezdin
Zalimlerin kâbusu, bilginler başı mıydın?
Bu ne soylu tavırdı, Sen sabır taşı mıydın?**

**Sen Hakka sevdalıydın, haksızı kayırmazdın
Ucuz kahramanlığa, tenezzül buyurmazdın
Uzun, ince hesaplar; şeytana duyurmazdın
Himmeti huzur veren, veliler şahı mıydın?
Yorulmaz ve yılmazdın, Sen sabır taşı mıydın?**

**Hiç bileğın bükülmez, devamlı dipdirisin
Sevgi bağın sökülmez, sadıkların pirisin
Sırrına akıl ermez, ulaşılmaz birisin
Dokunan cezbe alır, hikmet kumaşı mıydın?
Hiç acele etmezdin, Sen sabır taşı mıydın?**

**Siyonist canavarı, can evinden vuracak
Zulüm ve sömürüye, son verip durduracak
Türkiye eserinle, fermanlar buyuracak
Nebi ve siddıkların; salih yoldaşı mıydın?
Bu ne onurlu sebat, Sen sabır taşı mıydın?**

Dünya değiştirmeğe, soyunan adam Sendin
Bıkmadan mazlumları, savunan adam Sendin
Has gönülde sevilip, sayılan adam Sendin
Ters görene sormalı: Ya hu, sen şaşı mıydın?
Ey korkusuz kahraman, Sen sabır taşı mıydın?

Zuhurat bekliyoruz, gayrı bitsin bu sancı
Nasipsiz nankörlerin, yüze vursun utancı
Sen Aziz Hocamızsın, başlarımızın tacı
Sohbetlerin sağaltır, ruhlara aşı mıydın?
O ne bitmez bereket, Sen sabır taşı mıydın?

Soruna ürkek değil, tamda erce bakardın
Saadet ikliminde, şimdi yüce Hakandın
Ey mutluluk müjdesi, çünkü sen Erbakan'dın
Sen Süleyman mührünün, o sırlı kaşı mıydın?
Bu ne büyük dirayet, Sen sabır taşı mıydın?

Göklere mi çekildin; gaybubet mi başladı
Bu ne acı haberdir, beyin yürek haşladı
Gafiller ölüm sanır, hayat yeni taçlandı
Mübarek vücudunla, nur beden naşı mıydın?
Aziz Asil Hocamız; Sen Sabır taşı mıydın?

ZAFER NİÇİN GECİKMiŞTi?

Dünya, iyiliklerle kötülüklerin mücadele meydanıdır ve insan imtihan için buradadır. Bu bakımdan her asırda, zulme ve küfre karşı çıkan ve hizmet disiplini içinde İslam'ı savunan insanların başarıya ulaşması, öyle çabuk olmamakta ve aşağıdaki hikmetler sebebiyle gecikmekte ve uzamaktadır. Hatta öyle ki, münkirler ve münafıklar; **“Eğer doğru söylüyor (aldatmıyor ve aldatılmıyorsanız) hani, (söylediğiniz ve beklediğiniz) bu fetih ve zafer ne zaman?”**¹⁵⁵ diye Müslümanları engellemeye ve alay etmeye başlamaktadır.

Hâlbuki mutlaka gelecek olan zaferi, Cenabı Hak, şu hikmetlerle belli bir zaman geciktirmektedir:

1- Cenabı Hak, hizmet ve sadakat ehliyle, rahat ve menfaat ehli iyice bilinsin ve seçilsin istemektedir. Hâlbuki kısa vadeli ve az zahmetli işlerde bu durumun belirlenmesi, bizim için mümkün değildir.

“Yakın bir dünya menfaati ve (az zahmetli) orta halli bir sefer olsaydı elbette sana tabi olurlardı. Ama güç aşılacak mesafe kendilerine (zor ve) uzak geldi.”¹⁵⁶ ayeti, ucuz ve kolay kahramanlıklara fırsat vermemek için, uzun ve zahmetli hizmet ve hareketlerin takdir edildiğini göstermektedir.

“İnsanlar sadece “inandık” demekle çeşitli imtihanlara tabi tutulmadan bırakılacaklarını mı sanıyorlar? And olsun ki biz, onlardan öncekilerini de sınıdık. Elbette Allah (iman iddiasında ve İslam davasında) sadıkları da bilecek, sahtekârları da bilecek (Doğruları ve yalancıları herkese gösterecek) tir. Yoksa (her türlü) kötülükleri yapanlar bizi atlatacaklarını mı zannediyorlar? Ne kadar yanlış düşünüyorlar...

(Artık adalet nizamını hâkim kılmak niyeti, ibadet ve imtihan ciddiyetiyle her) kim cihat ederse o ancak kendi nefsinin çıkarınıdır. Çünkü Allah hiç kimseye ve hiçbir şeye muhtaç değildir.”¹⁵⁷ ayetleri de bu gerçeği bildirmektedir.

2- Zaferin gecikmesinin bir hikmeti de hizmet erlerinin ve kabiliyet sahiplerinin uzunca bir zaman içinde eğitilmesi ve geleceğe dönük yetiştirilmesi içindir.

---

155) Secde: 28

156) Tevbe: 42

157) Ankebut: 1-6

“(Zulüm ve fesat ehli) olanlarla (hiç usanmadan) çarpışın ki Allah sizin ellerinizle onların cezasını versin (sonunda), sizi onlara üstün getirip (şereflendirsin) mü’min toplulukların göğüslerine şifa versin (ve onları manen ve ruhen terbiye edip yetiştirsin) Yüreklerindeki öfkeyi gidersin...”¹⁵⁸ ayetleri bu gerçeğe dikkatimizi çekmektedir.

Zira her hususta iyice eğitilmemiş ve yetiştirilmemiş kadrolarla hem başarılı olmak hem de iktidarda kalmak imkânsız gibidir.

3- Cenabı Hak, mü’min ve mücahitlerin “çeşitli sıkıntılara dayanma yeteneği ve engelleri aşma becerisi gelişsin” diye de zaferi geciktirmektedir.

Çünkü pişmemiş ham tuğla üzerine sağlam bina kurulamayacaktır.

“Parasızlık ve maddi imkânsızlıklar, çeşitli hastalıklar, teşkilat ve cihatla ilgili zorluklar ve sıkıntılar insanı olgunlaştırır ve sadakat ve samimiyet ayarını ortaya çıkarır.”¹⁵⁹

“Yoksa siz, sizden öncekilerin durumu başınıza gelmeden (ve bunlara sabır ve tahammül göstermeden) cennete gireceğinizi mi sandınız? Halbuki onlara, öyle yokluk ve sıkıntılar dokunmuş ve öylesine sarsılmışlardı ki, nihayet peygamber ve onunla birlikte iman edenler “Allah’ın yardımı ne zaman?” diyecek (kadar çaresiz kalmışlardı ama bundan sonra artık) iyi bilin ve bekleyin ki Allah’ın yardımı yakındır.”¹⁶⁰

4- Mü’minler, daha uzun zaman çalışıp sevapları ve şerefleri artsın diye de sıkıntı ve hizmet döneminin uzaması takdir edilmektedir.

Çünkü bizim asıl şerefimiz ve sevabımız, hâkimiyet ve muzaffariyet günlerine yetişmek değil, o mutlu neticelerin oluşması yolunda gayret göstermektir. Zira **“Herkesin ancak kendi sa’yu gayreti kadar ücreti ve kıymeti olacağı kesindir. Bütün çalışmalarımız yakında görülecek ve değerlendirilecek ve sonra hiç eksiksiz karşılığı mutlaka verilecektir.”**¹⁶¹ ahiret ve ebediyet açısından “hizmet dönemleri, hâkimiyet dönemlerinden daha kıymetlidir. “

5- İnsanların ve özellikle cemaat ve teşkilat mensuplarının kabiliyet ve karakter ölçüleri, çeşitli tecrübe ve temaslarla denensin ve

158) Tevbe: 14-15

159) Bakara: 177

160) Bakara : 214

161) Necm: 39-41

bilinsin ki, ileride iktidar döneminde ve kurulacak devlet düzeninde büyük tahribatlar açacak yanlış tayinler yapılmasın. Kime, nerede ve ne derece güvenebileceğimiz, hangi görevi kimlere emanet edebileceğimiz iyice anlaşılın.

“(Hz. Süleyman Hüdüde) Haydi görelim, dediklerini yapabilecek misin? Yoksa, sadece yalan söyleyen ve boşuna böbürlenmiş biri misin, seni bir deneyelim” dedi.¹⁶² ayeti de insanları önemli görevlere getirmeden önce, onları denemek gerektiğini göstermektedir.

İnsanların tecrübe ve terbiye edilmesi, elenip seçilmesi, kabiliyet ve karakter derecelerinin belirlenmesi ise, uzun bir zaman gerektirmektedir. Bu bakımdan kesin iktidar ve devlet döneminden önce, teşkilat ve cihat devrelerinde insanların ve kadroların denenmesi ve değerlendirilmesi elzemdir. Herkes biliyor ki, yeni bir ilaç çıkarıldığı zaman, bunu önce insanlarda değil, fare, tavşan gibi hayvanlarda denerler. Çünkü eğer aksi bir tesir yapacaksa insan değil, ancak hayvan feda edilebilir...

İşte bunun gibi, parti ve teşkilatla ilgili verilen görev ve yetkileri kötüye kullanan veya başarılı olamayan kimseler ancak partiye zarar verebilir ve bunun tamiri ve telafisi de mümkündür. Ancak devlet ve hükümet olduktan sonra, önemli makamlara getirilecek insanların hezimet veya hıyanetleri bazen telafisi zor ve imkânsız sonuçlar doğurabilir. Öyle ise iktidar dönemi için hazırlanan kadroların, uzunca bir zaman içinde ve teşkilat kademelerinde iyice denenmesi ve seçilmesi gerekir. Talut’un, devlet ve hürriyet için cihada heveslenen cemaatini çeşitli imtihanlardan geçirmesiyle ilgili Kur’an ayetleri buna güzel örnektir.¹⁶³

Aleyhisselatü Vesselam Efendimizin (sav) “Küçük cihattan büyük cihada dönüyoruz” uyarısıyla anlatmak istediği de budur. Yani “Ey Ashabım!.. Şimdiye kadar, sadece Allah rızası ve ahiret arzusuyla hizmet ve gayret gösterdiniz. Din kardeşlerinizi kendinize tercih ettiniz. Ama bundan sonra, valilik, komutanlık gibi makam tayini, ganimet ve menfaat taksimi yüzünden nefsinize uymayın ve birbirinizin aleyhinde çalışmayın” demek istiyordu. Ve ileride olacak ve asla unutulmayacak bazı huzursuzluk ve haksızlıklara işaret buyuyordu.

162) Neml: 27

163) Bakara: 246-251

6- Ülkedeki, hatta bütün yeryüzündeki şartların, adalet nizamının uygulanmasına müsait konuma yükselmesi, şeytani güçlerin ve siyonist çevrelerin gücünü ve kontrolünü yitirmesi, mevcut dünya düzeninin haksızlık ve ahlaksızlığının herkes tarafından anlaşılır hale gelmesi için de, uzunca bir zaman ihtiyaç duyulduğundan zaferin gecikmesi tabiidir...

7- Mü'minler, zaferin kendi gayret ve galibiyetlerinin sonucu değil, Allah'ın nusret ve inayetiyle olduğunu bilsinler ve gurura kapılmayıp O'na şükretsinsinler... Acizliklerini ve çaresizliklerini fark etsinler diye de fetih geciktirilmektedir...

“Allah'ın yardımı ve fetih geldiği ve insanların dalga dalga İslam'a girdiklerini gördüğün zaman Rabbi'ne hamdü sena et...”¹⁶⁴ ayetleri de bu gerçeği bildirmektedir.

“Hani (Huneyn günü) sayı çokluğunuz sizi böbürlendirmişti. (Artık kimse bizimle baş edemez gururuna kapılmış, zaferi kendi güç ve gayretinizden bilmeye başlamıştınız). Fakat bu durum size hiçbir yarar sağlamamıştı. (Bir kabile karşısında hezimete uğramış) Bütün genişliğine rağmen yeryüzü başınıza dar gelmeye başlamıştı. Nihayet bozularak arkanızı dönmüş (ve kaçmaya mecbur kalmıştınız).

Sonra Allah cc. Resulünün ve mü'minlerin üzerine sükunet (nusret ve metanetini) indirdi, sizin görmediğiniz ordular gönderdi de, kâfirleri cezalandırdı ve bozguna uğrattı.¹⁶⁵ ayetleri bu durumu ne güzel izah etmektedir.

8- Düşman cephede ve rakip bölüklerde olup da, iyi niyet ve samimiyet ehli olmakla beraber “yanlış yönlendirilmeden ve eksik bilgilendirilmeden” doğan bir nefret ve husumet nedeniyle, veya enaniyet ve şehvetin galebesiyle, Hak davaya karşı çıkan, ama ileride gerçeği görecek ve pek çok hayırlı hizmetler verecek olan şahsiyet ve kabiliyetlerin kazanılmasına fırsat tanımak ve zemin hazırlamak için de, zaferin ertelenmesi hikmetlidir...

Her ne kadar “ilk”lerin sevabına ve seviyesine çıkamasalar da, Halid b. Velid'lerin, Amr İbnül As gibi şahsiyetlerin kazanılması ve saflara katılması için de hizmet ve sıkıntı döneminin uzaması gereklidir.

164) Nasr: 1-3

165) Tevbe: 25-26

Velhasıl, artık kesin zafere yaklaştığımız bugünlerde, geçmişte kalan 30 yıllık hizmet ve zahmet dönemlerinin ne denli gerekli olduğunu şimdi daha iyi anlıyor, sabır ve sadakatle önümüzdeki mutlu günleri gözlüyoruz... Ve Erbakan Hoca'nın, önemini ve özelliğini, şimdi daha iyi kavıyor ve ona her geçen gün daha fazla güveniyoruz.

Tabii Seleksiyon (Elenme ve Ayıklanma) Süreci

İslami hareketlerin, genellikle dikkatlerden kaçan ve bu durum fark edilmediği için de pek çok insanı hayal kırıklığına uğratan önemli ve gizemli bir özelliği vardır:

Büyük inkılâplar yapacak ve yeni medeniyetler kuracak İslami hareketlerde, dışa doğru ve kemiyet açısından giderek tedrici bir gelişme ve güçlenme süreci yaşanırken, içte ve özde ise keyfiyet bakımından giderek bir azalma, süzülme, dökülme ve elenme süzgeci işlemektedir.

Kur'an'da anlatılan Talut'la Calut olayında¹⁶⁶ cihat hevesi ve heyecanıyla ayağa kalkan yüz bin kadar kişinin, sonunda bir kısmının cihadın zorluklarından dolayı yan çizerek, bir kısmının tayin edilen komutanı beğenmeyip biat etmeyerek, bir kısmının o komutanın emir ve icraatlarını yersiz ve gereksiz görerek nasıl kaytardıklarını ve ayaklarının kaydıklarını ve sonunda sadece bin kişi kaldıklarını ve zaferi ise bir kişinin (Hz. Davud'un) eliyle kazandıklarını ibret ve hayretle görmekteyiz.

Aynı durum Asr'ı Saadet için de geçerlidir. Ashabı Kiram sayı bakımından ağır ağır çoğalırken ve saflar giderek kalabalıklaşırken, tam sadakat ve teslimiyet noktasında ise bir "saf"laşma ve "az"laşma sezilmektedir.

Özellikle, Mekke'nin Fethinden sonra, sahabe(ra) sayısının yüz binlere yükselmesi yanında, aşere-i mübeşşerenin sadece "On" şerefli şahsiyete inmesi, Raşid halifelerin ise "4" rakamıyla ifade edilmesi, bunun en çarpıcı örneği değil midir?

"Az"ların arasına girmek, "öz"lerin seviyesine yükselmek ise, çetin ve çetrefilli imtihanlardan geçmeyi gerektirmektedir... Feragat ve fedakârlıkta bulunmayanlar, feraset ve fazilet ehli olmayanlar, tevazu ve teslimiyete yanaşmayanlar, kısaca Allah'tan gayrı tüm makam ve menfaatları boşamayanlar ve nefsinin aşamayanlar, derece derece dökülmektedir.

---

166) Bakara: 246-252

Velhasıl bu imtihanda, kimisi tamamen “curuf” laşmakta, kimisi kuru bakır kalmakta, kimisi bir parça yükselip tunçlaşmakta, ama pek azı altınlık ayarına yetişebilmektedir.

Madeni çürük, himmeti düşük olanlar, zahirde insanların imreneceği bazı “etiket” ve “ganimet”lere ulaşılar ve güya başrollerde oynasalar bile, bunlar aslında, er veya geç, boyası dökülünce foyası anlaşılacak kalaylı bakır misalidir.

Müslümanlık ve mücahitlik davasında bulunanların, bu iddialarını ispat etmeleri gerektiğini ve bu maksatla çeşitli ibtila ve imtihanlardan geçirileceklerini bildiren şu ayetlere tekrar kulak verelim:

“ Elif-Lam-Mim”

“İnsanlar sadece “iman ettik” demekle, bir imtihana çekilmekten -ve yeterli puanı elde etmeden- bırakılacaklarını (ve kurtulacaklarını mı) zannettiler?”

Yemin olsun ki, biz onlardan öncekileri de imtihan etmişizdir. Elbette Allah c.c İman iddiasında ve cihat davasında sadık olanları da bilecek (ve belirleyecek) sahtekârları da bilip (herkese gösterecektir.)

Yoksa (her türlü hıyanet ve) kötü hareketleri yapanlar, bizi atlatacaklarını (ve hak etmedikleri halde imtihanı kazanıp rızama ve rıdvanıma ulaşacaklarını) mı sandılar? Ne kötü hüküm veriyorlar. (ve ne kadar aldanyorlar?) “

Cihad eden ancak kendi nefsi için cihad eder. Şüphesiz Allah her şeyden müstağnidir (hiç kimseye muhtaç) değildir.”¹⁶⁷

Bu Ayet-i Kerimeler, özellikle şu gerçeklere dikkatlerimizi çekmektedir:

1- Herkes mutlaka imtihana çekilecektir ve her Müslüman her an imtihan halindedir.

2- Bu imtihanın ağırlık merkezi “cihat” üzerindedir ve ancak cihat’la ilgili sorumluluk ve sıkıntılar sonucu, gerçek ayarımız belirlenecektir.

3- Bu imtihanda, haşa Allah’ı atlatmak ve aldatmak asla mümkün değildir. Cenab-ı Hak imtihan ve cihat noktasında ne olduğumuzu, hem bize hem de çevremize gösterecektir.

4- Tembellik, teslimiyetsizlik, beleşçilik ve bencillikle beraber, ucuz kahramanlıklar ve gelip geçici heyecanlarla hiçbir yere varılmayacağı bilinmelidir.

5- “Her kim cihad etse, muhakkak nefsi için cihad etmiş olur” ayeti “Din ve dava yolundaki hizmet ve gayretlerin, hem dünyevi hem de uhrevi şerefi ve sevabı kendinize aittir.” manasını ifade ettiği gibi, “cihat edenlerin çoğu Allah rızası ve İslam davası için değil, şöhret, servet, hürmet ve etiket kazanmak gibi nefsanî amaçlar için çalışmaktadır” ikazını da içermektedir.

6- Her imtihan döneminde sadıklar az olacak, bunlar kendi teşkilat ve cemaati içinde bile horlanıp hırpalanacak, ama sonunda Allah'ın vadettiği izzet ve iktidar bunlara nasip edilecektir.¹⁶⁸

Aleyhissalatü vesselam Efendimizin çok önemli olan, ama kolayca anlaşılmayan ve gizli kalan siyaset ve stratejilerinden birisi de, her asırda örneği pek az sayıda bulunan bu “çok özel” şahsiyetlere, kesin iktidar dönemine kadar “resmiyetli ve etiketli” görevleri pek fazla vermemesi, Onları deşifre etmemesi, hedef haline getirmemesi ve zor günler için ertelemesidir!..

Pek çok başarılarını, İslamiyeti ve Efendimizin siyasetini çok iyi araştırıp, bu tabii prensipleri batıl amaçları doğrultusunda kullanmasına borçlu bulunan Siyonistler bile, bakınız Osmanlıyı yıkarken, Enver, Talat ve Cemal paşa gibi, rütbesi ve yetkisi büyük, ama Siyonistlere bağlılık derecesi düşük 2. sınıf masonları kullanmış, bunları yıpratmış ve harcamış ama, İnönü ve Celal Bayar gibi has adamlarını, Cumhuriyet dönemine saklamış, bunları kahramanlaştırmak suretiyle sistemini yürütmüş ve yerleştirmiştir.

Bu arada, insanları “eğitme ve deneme” işlerinin uzun bir geçiş sürecinde, parti ve teşkilat döneminde yapılması uygun düşmektedir. Yukarıda hatırlatıldığı gibi, nasıl ki yeni bir ilaç formülü önce farede ve tavşanda denenir. Direk insanlara verilmesi, tamiri ve telafisi mümkün olmayan tahribatlar yapabilir.

Öyle ise, elemanlarımızın ve mensuplarımızın da Parti sürecinde ve teşkilat bünyesinde eğitilip elenmesi ve iktidar ve devlet dönemine sadakat ve liyakat ehlinin seçilmesi gerekir. Zira devlet bünyesinde insan denenmez, çünkü hükümet ve devlet içerisindeki zafiyet ve hiyanetlerin tamiri oldukça güçleşecektir.

Kesin iktidar dönemine kadar zahiren parlak sıfatlara haiz, ama ruhen cılık ve cılız şahsiyetlerin, önemli görülen bazı makamlara atanması ise, hem vitrine yakıştıklarından, hem birtakım kabiliyetlerinin hizmete aktarılmasından ve hem de nefsanî taarruz ve tahribatlarının önlenmeğe çalışılmasından dolayıdır.

Vakti gelince bunlar da tabii bir seleksiyonla yerlerini, yenilerine devredecektir.

“İnnellahe meassabirin.”

Allah Sadıklarla ve sabredenlerle beraberdir. “Velakıbetü lilmuttakin.” şerefli ve sevinçli sonuç ise, mutlaka muttakilerindir.

Bismillahirrahmanirrahim.

“Kuşluk vaktine ve sükûnete kavuştuğunda geceye yemin ederim ki

Rabbın (asla) seni unutmadı (sahipsiz bırakmadı) ve sana darılmadı!..

Elbette senin sonun, öncekinden çok daha hayırlı (olacak) dır. (Sabret) yakından Rabbın sana (tüm umduklarını) verecek ve sen (fazlasıyla) memnun (ve mesrur) kalacaksın!..

O, seni yetim (ve yalnız) bulup ta barındırmadı mı?

Şaşkın ve bunalmış bir durumda iken hidayet ve inayet bu-yurmadı mı? (İlim ve ibadet yolunu açmadı mı?)

Fakir (ve çaresiz bir garip halinde) bulup ta zengin ve şerefli kılmadı mı?

Öyle ise (eline imkân ve iktidar geçince) sakın öksüzü (ve kimsesiz zavallıları) hor ve hakir görme (mazlumların üzülmesine fırsat verme) !..

(Sana ihtiyacını arz edip) yardım dilenenleri (sıkıntı ve sorunlarına çözüm yolu olacak cevaplar bekleyenleri) azarlayıp mahrum ve mahzun etme!..

Ve (Sana lütfettiği bütün bu üstün fazilet ve meziyetlerden dolayı, övünmek ve böbürlenmek için değil ama sevinmek ve şükretmek niyetiyle) Rabbinin nimetini (minnet ve memnuniyetle) hatırla ve anlat.”¹⁶⁹

Sadakallahülazim. (Allah-u azimüşşan doğru söylemektedir)

Öyle ise, Erbakan Hoca'nın, teşkilat bünyesindeki bazı tayin ve tasarrufları da bu açıdan değerlendirilmelidir.

Zafer Sadık Mü'minlerindir!

Evet bu dünya, Rahmani güçlerle şeytani güçlerin mücadele meydanıdır. Devri Adem'den beri süregelen ve kıyamete kadar devam edecek olan bu mücadelede bazen Hak, bazen de batıl nöbetleşe galebe çalmaktadır.

Bir asırdan fazladır yeryüzünde hâkim bulunan Siyonizm'in zulüm ve sömürü saltanatı artık çözülmeye ve çökmeye doğru gitmektedir. Her şeyin kemali, aynı zamanda zevalinin de başlangıcıdır. Gecenin sabaha en yakın olan kısmı, zifiri karanlığın en koyu olduğu zamandır...

Günümüzde batılı Siyonizm, Hakkı ise Milli Görüş temsil etmekte ve Hak-batıl mücadelesi siyaset cephesinde sürdürülmektedir... Ve işte 1995 Genel Seçimleri'nden R.P.'nin zaferle çıkması ve özlenen iktidara kavuşması beklenen büyük zaferin de yakın olduğunu göstermesi bakımından önemlidir. Ve son hazırlık merhalesidir. 1999 seçimleri ise, suni ve geçicidir ve sistemin iflasıyla sonuçlanacaktır.

Daha önce İstanbul ve Ankara başta yüzlerce belediyenin alınması, çok anlamlıydı. Çünkü İstanbul ve Ankara Türkiye'nin aynasıydı, hatta her bölgeden, her beldeden ve her seviyeden insanımızı bünyesinde barındırmaları açısından belki de Türkiye'nin aynasıydı. Ardından 95 Genel Seçimleri'nde Refah'ın birinci parti olarak çıkması ve hükümet kurması anlamlıdır. Hem zaten %98'i Müslüman olan bir ülkede Refah'ın iktidar olması değil, o güne kadar olmaması hayretle karşılanmalıdır.

Refah'ın hızlı yükselişi ve iktidara gelişi karşısında paniğe kapılan dış güçlerin ve masonik çevrelerin, Refah'a karşı ortak cephe arayışları dikkatle incelenirse, Hakk'ın karşısında batılların nasıl bir ve beraber oldukları açıkça görülecektir. Mesut Yılmaz'ın, "Refah oylarının bu yükselişi ve güçlenişi karşısında bütün partilerin dikkat ve ciddiyetle durması, bunun sebeplerinin araştırılması ve çarelerin acilen alınması gerektiği" şeklindeki feryadı, batılların telaşını ve tedirginliğini göstermesi bakımından çok önemli ve anlamlıdır...

Refah'ın bu yeni hamlesi karşısında DYP ile ANAP'ı birleştirip ANA-YOL Partisi'ni kurma gayretleri ve hatta Ecevit'le Türkeş'i bir araya getirmeleri de gösteriyor ki kurulduğu günden bugüne, Türk siyasi hayatına direk veya dolaylı mecburi yön veren Erbakan'dır. Erbakan hükümetini yıkmak ve RP'yi daha sonra FP'yi kapatmakla övünenler, hatta mecburen Milli Görüş'ün sahtesini (AKP'yi) kurup iktidara getirenler bundan sonra Erbakan Devrimine mani olamayacaklardır. **O'nun vefatı, vefasız ve vasıfsız insanların pişmanlığını, sadık bağlılarının ise sadece heyecan ve hızını arttıracaktır!**

Osmanlı'nın parlak döneminde yeryüzünde "Hak ve adalet var, batıla ve zulme geçit yok!" zihniyeti hâkimdi... Osmanlı'da

cihat ve içtihat müessesesi körülenip bünyede mikroplar çoğalınca, başlayan Tanzimat döneminde “Hak var ise yanında batıl da var!” noktasına gelindi. Ve nihayet Osmanlı'nın yıkılmasından sonra “artık sadece batıl var, Hakka yer yok!” düşüncesi galip geldi... Arkasından 1970'li yıllarda Milli Nizam'ın kurulmasıyla “Batıl varsa Hak ta var!” gerçeği gündeme getirildi... Ve işte şimdi “Artık Hak ve adalet dönemidir, batıl ve zulüm bitmiştir!” noktasına doğru gidilmektedir.

Dünyanın rengini değiştirecek ve büyük inkılâpları gerçekleştirecek Tevhid davalarının gelişme seyri uzun bir zaman çok ağır gitmekte, ama bir noktadan sonra umulmadık başarı ve patlamalar zuhur etmektedir.

Mesela Cenabı Hak Aleyhisselatü Vesselam Efendimize Nübüvvet hizmeti için 23 yıllık bir zaman dilimi takdir buyurmuştu. Bunu 23 kilometrelik bir mesafeye benzetirsek, her yıl hedefe doğru bir kilometre yol almak suretiyle zafere gidilmemiştir. Tam aksine 20 yılda ancak 5 kilometre yol alınmış, geri kalan 18 kilometre 3 yılda tamamlanmıştır. Hatta bu ağır ilerleyiş müşrik ve münafıkları: **“(Bildiklerinizde ve beklediklerinizde) doğru ve samimi bulunuyorsanız (ve aldatılmıyorsanız) hani, (söylediğiniz) bu fetih ne zaman gelecek?”**⁷⁰ diye sormaya ve mü'minlerin beynini bulandırmaya yöneltmişti.

Böylesine büyük inkılâp hareketlerinin uzun bir zaman pek ağır gelişmesinin elbette birçok hikmetleri vardır: Yukarıda da hatırlattığımız gibi;

1- Önce hakikat ehliyle menfaat ehlinin ayrılıp seçilmesi için bu gereklidir.

2- Sonra hakka taraf olanların kendi içinde denenmesi, sadıklarla sahtekârların belirlenmesi için Cenab-ı Hak zaferi geciktirmektedir.

3- Sadakat ve samimiyet ehlinin de özel kabiliyetlerinin belirlenmesi, kendi sahalarında eğitilip yetiştirilmesi ve kurulacak adalet nizamının yükünü çekecek derecede pişirilmesi ve hamliklerinin giderilmesi için de bu cihat döneminin uzaması icap etmektedir.

4- Mü'minlerin daha çok çalışıp daha fazla sevap ve şeref kazanması için de zaferin gecikmesi takdir edilmektedir.

Velhasıl çoğu gitti, azı kaldı... Kışı gitti, yazı kaldı. Bugüne kadar gayret ve samimiyetle çalışanlar kazandı... Ve halâ sevap ve

şeref kapıları kapanmadı... Zararın neresinden dönülse kârdır. Ama bundan sonra, göreceksiniz, umulmadık zaferler zuhur edecek, artık mü'minler sevinecek, Milli Görüşçüler bayram edecektir. Yani son gülen iyi gülecektir...

Yıllardır anlata geldiğimiz gerçekler yüzünden bizi hayalperestlikle suçlayan bazı dostlarımıza da seslenmek istiyorum: Bizim söylediklerimiz bir keramet gösterisi veya kuru hayal esintisi değildi... Tarihi ve tabii gerçeklerin ilmi yorumunun bir neticesiydi...

Zamanı, zemini ve biçimi bizce meçhul de olsa, Allah nurunu mutlaka tamamlayacak ve inşallah umutlarımız boşa çıkmayacaktır. Ve bu zaferin merkezi Milli Görüş, rehberi ise Erbakan'dır. Bütün dava arkadaşlarımız da birer isimsiz kahramandır.

Evet, evet çaresi yok, Hak gelince, batıl yıkılacaktır.

Zira, Güneş doğunca, haliyle karanlık kaybolacaktır. Ve tarihin en büyük değişim ve devrimlerinden birini başlatan ve nice engelleri ve Siyonist engerekleri adım adım aşarak büyük devrimin alt yapısını ve programını tamamlayan Erbakan'ın sadık bağlıları, inşallah zafere ulaşacaktır..

ERBAKAN HOCA'NIN YAKIN ÇEVRESİNE İZLETTİĞİ FRANSIZ FİLMİ

Erbakan Hoca, 2007'nin Mayıs ayında; Genel İdare Kurulu üyelerini ve teşkilat yetkililerini konutuna davet ederek, onlara sadece bir film izletip uğurluyordu. Hocamız bununla, kendi yakın çevresinin de aynen bu filmdeki gibi davranıp durduğunu ve bütün bu hıyanet ve rezaletlerin farkında olduğunu onlara hatırlatıyordu. Biz, Milli Çözüm olarak yıllardır:

Hocamızın vefatını dört gözle bekliyormuş gibi ve O'nun vasiyetine aykırı biçimde, çevresindeki birkaç riyakâr yalakasına kendisini "Milli Görüş'ün Yeni Lideri" ilan ettiren; Davayı, camiayı ve teşkilatı unutup mal devşirme ve "tarikatvari manevi saltanat sürme" derdine düşen... Hatta daha ileri gidip; Hocamızın ailesine bile hakaret ve hıyanete ve onları kendi haklarından mahrum etmeye yeltenen ve sağlığında 50 yıl boyunca kerametlerini saydığı ve riyakârlık yaptığı Aziz Hocamız'a "cihat parasını mala çevirip çocuklarına miras bırakıp gitti, şimdi onlar da bunları zimmetine geçirdi" gibi iftiharlar yöneltten malum marazlı kimseleri ve "aman fitne çıkmasın!" mazeretiyle bunlara göz yuman kesimleri uyardığımızda bizi fesatçılıkla suçlayanların, şimdi bu gerçekleri bizzat Sn. Fatih Erbakan'dan duymaları ve kendisine sahip çıkmaları, artık bir vicdan borcu oluyordu. Ama ne bu asılsız ithamlara muhatap olanlar ve ne de bu haksız ve ahlaksız saldırılara şahit olanlar, maalesef gerekli tepkiyi göstere-miyordu.

"Böylece (bile bile ve makam-menfaat beklentisiyle haksızlıklara sustukları için) helak olacak kişi(ler hiçbir mazerete sığınamayacak şekilde) açık bir delil (ve uyarıdan) sonra belasını bulsun; (Hakta ve hayır yolunda dik ve) diri kalacak (hidayet ve haysiyetini koruyup Allah rızasına ulaşacak) kimse(ler) de apaçık bir delil (ve ispatla) hayatta (ve huzurla) kalsın..." (Enfal: 42) diye bizim bu gerçekleri anlatmamız gerekiyor...

"Başkan" isimli Fransız yapımı olan siyah-beyaz filmin konusu şuydu:

Bozuk sistemin mevcut prensip ve prosedürleriyle başbakanlığa gelen bir zat, sözde demokratik ve laik kurumların ve bunların başındaki bürokratların, solcu ve sağcı iktidarların, milletvekili ve ba-

kanların nasıl yozlaştıklarını, hangi kirli ve gizli işlere bulaştıklarını, niçin sömürü sermayeye uşaklaştıklarını, şahsi feraset ve faziletiyle seziyor ve bunlara karşı tek başına siyasi bir mücadeleye girişiyor. Ancak; en yakınları, dava arkadaşları ve hizmet kadroları bilinen kişilerin dahi, hıyanet merkezleriyle ilişkilerine ve muhalefet partileriyle gizli işbirliğine şahit oluyor. Bu acı deneyim ve birikimlerinden sonra, çevresindeki resmi veya samimi(!) insanlara; hep güveniyor, değer veriyor ve danışıyor gözükerek, ama asıl planlarını sürekli gizleyerek ve safiyane bir gayretle çırpınıyor gibi hareket ederek, onların destek kılıflı kösteklerinden kurtulmaya çalışıyor. Yani hem marazlı muhalefetle, hem de münafık mahiyetiyle uğraşmak ve herkesi kendi ayarında idare etmek, böylece olumlu ve onurlu hedeflerine, tek başına ve stratejik manevralarla yürümek zorunda kalıyor.

Meşhur Fransız ihtilaliyle Siyonist ve masonik odakların güdümüne giren ülkede; milli, haysiyetli ve iyi niyetli bir başkanın, yakın çevresindekilerin hıyanetlerini anlatan bu filmde:

Özel Doktoru: Ziyaret odasına normal yollardan değil, gizli konuşma ve buluşmalara şahit olsun diye mutfak gibi özel bölümlerden geçiyor. Hastalığı ve özel hayatıyla ilgili bilgileri, menfaat karşılığı başkalarına sızdırıyor.

Koruma ve Güvenlik Müdürü: Konuklarını, konuştuklarını, özel şakalarını ve gündelik programlarını telefonlarla belli merkezlere rapor ediyor.

Kâtibi ve Sekreterine özel günlük olarak şunları yazdırıyordu:

“Ben gerçek cumhuriyetçi ve vatanperver olduğum halde, sosyalistler: “bir despot ve diktatör tavırlı, sendikacılar: işçi ve emek düşmanı, dış güçlerle işbirliği yapan muhalefet ve yandaşları “vatan haini” göstermeye uğraştı ve kısmen başardı. Yakın dostlarım ise benim hem zaafarımdan, hem merhamet ve sadakat duygularımdan yararlanmaya çalıştı. Hatta beni birbirlerine karşı kıskırttı.

Sonunda; solda bazı fikirdaşlarımla, sağda ve kendi etrafımda da gizli düşmanlarımla olduğunu, halkın ise benden tamamen koptuğunu anladım.

“Birtakım odakların insanlara yönetim imkânı verdikleri ve iktidara getirdikleri; ama asla haklarını ve yetkilerini kullanmasına fırsat vermedikleri gerçeğini kavradım” diyordu.

(“Şimdi asla söylemeyeceğim bir şeyler düşünüyorum”) di-yerek, en yakınlarına bile güvensizliğini itiraf ediyordu.

Hatta, borsacılar (para patronları) kuşkulananması diye, Merkez Bankası başkanı ve maliye bakanı ile yapacağı bir toplantıyı; git-tikleri konser salonunun özel odalarında konuşmayı uygun buluyor.

Sonra bir bakanın evinde özel bir kokteyl hazırlayıp ekonomik bir devalüasyon yapma niyetini onun bahçesinde yürürken açıklıyor. Ve onların niyetini ve tiyniyetini test ediyor. Ardından Merkez Bankası Başkanı kendisini telefonla arayarak:

- Efendim, devalüasyon kararınızı henüz daha açıklamamış ol-manıza rağmen, bazıları şahsi çıkarlar sağlayacak tedbir ve teşeb-büsler içindeler, bu tesadüf mü? diye soruyor; “Yani dün konuyu gö-rüştüğün iki kişiden birisi, bazı rantiyecilere haber uçurmuş” demeye getiriyordu!

Yine sekreterine şunları yazdırıyordu:

“Her ne kadar bakanlar kurulu üyeleri, “ülke çıkarlarını şahsi hesaplarının üstünde gördüklerini” söylemelerine rağmen, ma-alesef hepsi birden ülke aleyhine olan bu devalüasyon kararına destek vererek beni şaşırtmış bulunuyor. Maalesef bu demok-rasi dedikleri şey, yanlış ellere geçerse bütün rejimlerden daha tehlikeli olabiliyor!”

Sekreteri ve özel hizmetçileri: ***“Başkan beyin et yemesi ya-sak... Şu saatte şu ilacı alması lazım... Şu vakitte dinlenmesi gerekir”*** gibi yağcılık yaptıkları halde, her fırsatta kendisine hıyanet ediyordu.

Cumhurbaşkanı bu zatın milli tavırlarından rahatsız olduğu için, masonik mahfillerin de baskısıyla, başbakanın yerine Yahudi asıllı birisini getirmeye hazırlanıyor.

Özel danışman gibi sohbet ettiği yaşlı bir bilge kişi, traktörle çift-çilik yapıyor, görünüşte politikadan ve toplumdan uzak yaşıyor. Zi-yaretine gittiği sadık ve samimi bir dostu için “40 yıl önceki dürüst ve idealist tavrını ve haklı tarafını hiç değiştirmemiştir. Dönekliğe ve dalavereye tenezzül etmeyen çok ender kişilerdendir” tespitinde bu-lunuyor.

Yakın arkadaşlık, akrabalık ve tanışıklık içinde olduğu, zahiren onurlu ve şuurlu geçinen bir adam gelip: bir ihalenin kayınbiraderine verilmesini isteyecek kadar alçalıyor ve ayarını ortaya koyuyor.

Bir gazeteci: Gümrük birliği ile ilgili bir meclis oylamasının sonuç-

larını oturma bitmeden önce basın bürosuna haber geçiriyor!? (yani hangi milletvekili kime satılmış, bunları biliyordu)

Başbakanlığa hazırlanan muhalif ve mason bir milletvekili olan Şalomonu; hükümetin Avrupa Gümrük Birliği fikrine, çok sert biçimde ve milli çıkarları sahipleniyor diye karşı çıkarak ve böylece başkanın çevresini kışkırtarak dolaylı destek veriyor ve hatta:

“1,5 milyon Fransız, sınırları belli olmayan bir Avrupa için can vermemiştir” diyerek hamaset yapıyor.

Başbakanın cevabı: Şalomunun üzüldüğü şehitler benim arkadaşlarımdı ve ben de o savaşa katılmışım. Oysa Şalomon henüz on yaşlarındaydı. Babası ve yakınları da vatan savunmasına katılmak yerine rant sağlama telaşındaydı.

Ben bu savaşları çıkaranların, bunca kurban üzerinde nasıl dünyalık hesaplar yaptıklarını gördüm.

İşçi ve köylü dostu, sosyalist Lenin’in polislerinin, işçi ve köylüleri nasıl ezip hırpaladıklarını ve horladıklarını gördüm.

İnsan haklarından ve milli çıkarlardan bahseden Şalomon gibi bankacıların, Avrupa dışındaki Afrika, Asya ve Amerika’daki halkları nasıl sömürdüklerini ve zengin olduklarını gördüm.

Solcu ve sosyal adaletçi geçinenlerin, petrol şirketleri ve maden işletmeleriyle ortaklık ve çıkar ilişkilerini ve milli menfaatlerle birlikte haysiyetlerini de nasıl sattıklarını gördüm.

Burada hak ve adalet savunuculuğu yapanların, sömürü sermayesinin ve silah sanayinin avukatlığına soyunduklarını gördüm.

Çevreci geçinen, doğa havariliği yürüten kişilerin, nükleer denemelere ve zehirli kimyasal üretime kanuni kılıflar hazırladıklarını gördüm.

Şu Meclisteki solcu veya sağcı milletvekillerinin, tek tek hangi karanlık girişimlerin kiralık hizmetçileri olduklarını anlayıp gördüm.

Bu nedenle, hem muhalefet temsilcilerinin, hem sözde benim partimin milletvekillerimin; barış ve adalet Avrupası projesi hep birlikte karşı çıkacaklarını biliyor ve bekliyorum.

Evet, sizlerin: savaş ve sömürü sermayesinin güdümünde bir Fransa ve tüm insani ve ahlaki değerlerden soyutlanacak bir Avrupa isteyen malum merkezlerin güdümüne girdiğinizi, şahsi

heves ve hesaplarınız için, milli ve ahlaki değerlerinizi rüşvet verdiğiniz gördüm. Ve işte sonunda benden kurtuluyorsunuz... Çünkü ayrılıp gidiyorum” diyerek meclisten çıkıyor.

Kendisiyle kalan şoförüne:

-Bana sadık yalnız siz mi varsınız? Diye sorunca, aldığı cevaba şaşırıyordu:

“Efendim, dul ve huysuz olan kız kardeşimin oturduğu; o daracık eski eve dönmek ve sefalet çekmektense, yanınızda kalmayı tercih ettim!”

Özel ve gizli anılarını yazdırdığı sekreterini, bu bilgileri ve bazı şahsi belgeleri gizlice mason Emniyet Müdürüne vermek ve hıyanet etmek üzereyken yakalıyor...

Hatta bu kadının, kendisini öldürtmek isteyenlere yardım ve yataklık ettiğini fark ediyor.

Kendisi yerine başbakanlığa hazırlanan Şalomon görüşmeye geldiğinde: “Avrupa Birliğine girmek, devalüasyona gitmek konusundaki haklılığını ve bazı gerçeklerin yeni farkına vardığını ve bunları uygulamaya çalışacağını, o nedenle başbakanın elinde bulunan ve kendi ahlaksızlığının belgesi olan mektubu yakmasını ve basına sızdırmamasını istiyordu!

Özel hayatıyla ve cinsel yaşamıyla ilgili bir kadın dergisine verdiği röportajda:

“Her gece striptiz yapan kıvrak kancıkların dansını seyrettim. İşte belgesi: Meclis oturumlarındaki Milletvekillerinin ateşli konuşmalarını gösteren fotoğraflar!?” diyerek makam ve menfaat karşılığı satılan, ama ucuz kahramanlık nutukları atan milletvekillerinin striptiz yapan kadınlardan daha kahpe ve kaypak olduklarını vurguluyordu!

Ve nihayet en yakın dostu görünen ve her türlü riyakârlık ve hilekarlığına dindarlık kılıfı giydiren Başpapaz’a bile, kendisini bir suikastla öldürmek isteyenlerle işbirliği yaptığını yüzüne karşı, şaka yollu haber veriyordu!...

Erbakan Hoca bu filmi izletmekle, herhalde: Teşkilat içindeki ve yakın çevresindeki birtakım kişilerin gerçek ayarını, amacını ve ahlakını bildiğini; kendisini ve Milli Görüş hareketini istismar etmek isteyenlere, kontrollü ve güdümlü olarak izin verdiğini ima ediyordu!... Bu aynı zamanda, Hoca’nın artık “köprüyü geçtiği ve görevini bitirdiği” anlamına da geliyordu!...

Evet, Mustafa Kemal misali, dünya çapında büyük devrimlere ve köklü değişimlere öncülük etmiş, ender ve önder kişiler gibi, Erbakan Hoca da “Tek başına bir ümmet” sıfatına layık, yalnız ve yıldız bir şahsiyetti.

Elinden tutup kaldırdıklarının, makam ve menfaat kazandırdıklarının, etiket ve şöhret sahibi yapıp adam sınıfına kattıklarının, nice hatalarına ve hayırsızlıklarına rağmen bağışlayıp kayırdıklarının ve en yakınına alıp bin türlü mihnetine katlandıklarının birçoğundan, maalesef vefasızlık ve vicdansızlık görmüş birisiydi. Bu durum asla, Hoca'nın, adam tanıyamadığını ve çevresini taşıyamadığını değil:

a) Yüzyıllardır uygulanan ahlaki tahribatla toplumun her kesimini nasıl yozlaştırdıklarını,

b) Siyonist merkezlerin sürekli kontrol altında tutmak üzere, dindarlık ve dava adamlığı rolü yapan hain tipleri, nasıl ve niçin Milli Görüş ve Erbakan'ın çevresine soktuklarını,

c) Kaliteli, kabiliyetli ve karakterli elemanlarını, seçkin ve samimi insanlarını, uzun süren geçiş döneminde vitrine koyup yıpratmanın ve hedef yapmanın yanlışlığını bilen Hoca'nın: hem şeytani odakları oyalamak, hem de kadrolarını deneyip ayarını ortaya koymak üzere, bütün bunlara bilerek katlandığını göstermekteydi.

Ve zaten “Dahiler, yalnız kalınca devleşmekteydi.”

Sonunda Ali Bulaç bile Milli Görüşün gerçek mahiyetini ve Erbakan Hoca'nın yüksek meziyet ve marifetini itiraf etmek mecburiyetini hissetmişti.

“Kendine özgü bir “Türkiye modeli” varsa, bunun siyasetteki karşılığı Milli Görüş partileri; eğitimde imam hatip mektepleri ve ekonomide ise Anadolu'da neşvünema bulan küçük ve orta ölçekli ticari ve sanayi işletmelerdir. (Aslında hepsi Milli Görüş'ün meyveleri ve Erbakan Hoca'nın eserleridir. A.A.) Bunlar, aynı zamanda “Batı-dışı modernleşme”nin de tek örneğidir. Türkiye(nin Müslüman) toplumu, modern hayata -başlangıç aşamasına mahsus olmak üzere- bu üç formu kullanarak katılmayı denemiştir.

Milli Görüş partilerinin öne çıkardığı temel sorunları şöyle sıralamak mümkündür:

1) Adil düzen: Gelir bölüşümünde adaletin tesis edilmesi fikridir;

2) İslam kardeşliği: Türk-Kürt ayrışmasının önüne geçecek, hem Türkler hem Kürtler için birleştirici ortak payda veya manevi bir çerçevedir;

3) Ahlaki dürüstlük: İdarede, ekonomide ve siyasette arınma vaadi ve girişimidir.

4) Kimlik: İslam'ın ve tarihimizin referans kaynaklarından hareketle net bir tanım ve tavır sergilemektir;

5) Dış politikada inisiyatif elinde bulunduran ve bölgenin liderliğine aday olan bir Türkiye idealidir.

Şimdi sormamız gereken soru şudur: Gelir bölüşümü, Türk-Kürt kardeşliği, ahlaki dürüstlük, kimlik ve dış politika alanındaki sorunlar çözüldü mü? Hayır. **(Bunlar gerçekçi ve gerekli miydi? Evet. A.A.)**

Bu çerçevede "Milli Görüş'ten uzaklaşma oranında merkeze yaklaşma veya merkez partisi olma" retoriğinin ne anlama geldiğini düşünelim. Milli Görüş partilerini kabule şayan kılan, bu beş temel sorunun altını çizmeleriydi. AKP, bu formula, yani dil, üslup ve şekille ilgili değişimleri yaptığı için, bu miras üzerinden iktidara gelmiştir.¹⁷¹ **(Ama Milli Görüş gömleğini çıkarmak ve dış güçlere yaranmakla iflas ve bir nevi intihar etmiştir. A.A.)"**

Ve aynı Ali Bulaç, zoraki teviller ve temennilerle yıllarca arka çıktığı ve alkışladığı AKP'yi ve Milli Görüşün akreplerini şöyle eleştirmektedir:

"İki senedir en yüksek perdeden AKP iktidarının 5 temel sorunla yüz yüze bulunduğunu söyledim ve yazdım. AKP'liler, bin bir iftira ve yalan üreterek karşılık vermeye, bu eleştirilerin etkisini küçültmeye çalıştılar. Fakat gelişmeler söz konusu eleştirilerin ne kadar yerinde olduğunu açıkça ortaya koymuş oldu. Önce beş temel eleştiri noktasının ne olduğunu hatırlamakta fayda var:

1) Gelir bölüşümünde adalet sağlanamadı. AKP hükümeti, takip ettiği ekonomi politikalarıyla son tahlilde zengini daha çok zengin ediyor. Sıkı usullerle uygulanan IMF politikaları yoksul kesimlerin, çalışanların, çiftçinin, emeklinin, esnafın durumunda herhangi bir iyileştirme meydana getirmedir. Finans sektöründeki hareketliliği reel ekonomiden ayırmak gerekir. Aslanan reel ekonomide yaşanan ciddi sorunlar ve vukua gelen büyük haksızlıklardır.

---

171) 16 Haziran 2007, Zaman, Milli Görüş Partileri

Elimizde somut veriler var. Mesela, Koç Grubu, 2010 hedefine beş sene önce, yani 2005'te ulaştığını açıkladı. Koç Grubu, nasıl bir cennette iş yapıyor ki, servetini katlıyor. Aydın Doğan, bu hükümet döneminde tam 8 kat büyüdü. 2002 yılına kadar Türkiye'den 3 dolar milyarderi vardı, şimdi bunların sayısı 21'e çıktı. Kim ne derse desin, resmi rakamlara göre 19 milyon yoksul ve 1 milyon aç insan var. Çalışan, yani iş bulduğunu söyleyenlerin yarısından biraz fazlası asgari ücretle çalışıyor, yani aylık gelirleri 300 dolardan fazla değil. Bütün çabasını zenginleri daha çok zengin etmesine harcamış olmasına rağmen, Koç Grubunun patronu Rahmi Koç "Bunlar ekonomide iyi, ama başka konularla ilgilenmesinler, eşi başörtülü cumhurbaşkanı seçmeye çalışmak olmaz" dedi. Demek ki, yaranamadılar.

2) Bütün umutlar AB üyelik sürecine bağlanmasına rağmen, Müslümanların temel hak ve özgürlükleri konusunda hiçbir iyileşme meydana gelmedi. Gelmediği gibi daha da kötüleşti. Başörtüsü sorunu, İmam Hatip Okulları, Kur'an kursları ve diğer konularda her zamankinden çok daha büyük sıkıntılar yaşanıyor. 2002 yılında AB'ye destek yüzde 76'lara çıkmış bulunuyordu. Bu aynı zamanda Hükümet'in tutumunun da tasvibi ve bazı beklentilerin ifadesi anlamını taşıyordu. Şunun unutulmaması lazım, eğer bu destek ve AKP hükümeti olmasaydı, Türkiye AB üyelik sürecinde bu mesafeyi almazdı, fakat bu karşılıksız bir destek oldu.

Geldiğimiz noktada şu açıkça ortaya çıktı ki, hükümet AB üyelik sürecini iyi kullanamadı. Müslümanlar 28 Şubat sürecinin akabinde fonksiyonel düşüncelerle AB'yi desteklediler, durumlarında bir rahatlama olma düşüncesini taşıyorlardı. 2002'de AKP iktidara gelince, AB ile olan ilişkilerin her aşamasında sorunlar çözülecek, AKP bunları gündeme taşıyacaktı. Tam aksine oldu. Yapılması gereken şey, Müslüman cemaat ve grupların temel hak ve özgürlük taleplerini AB üyelik sürecine dahil etmek ve bu konuda ısrarcı davranmak olmalıydı; fakat AKP iktidarı Müslümanların hassasiyetlerini sürece dahil etmedi, gündeme bile almadı, AB'den gelen reform paketlerini sorgusuz sualsiz kabul edip geçirdi. İdam cezasını kaldırdı, zinayı yasak olmaktan çıkardı. Süreç eşcinselleri bile kanunların koruması altına alırken dindar kitleleri görmedi bile. Bugün eşcinselliğin aleyhinde yazmak ve konuşmak kanunen suç oldu. Müslüman cemaatlerin bugün AB'ye olan destekleri azalmışsa, bu aslında AKP'ye olan umutlarının da azalmasının bir başka yönden göstergesidir. Çünkü

bu süreçte AKP değil de, mesela CHP veya başka bir sağ parti iktidarda olsaydı, zaten bundan farklı bir sonuç hasıl olmayacaktı, yani onlar da Müslümanların taleplerini dile getirmeyecek, dertlerine tercüman olmayacaklardı. Bu bağlamda AKP ile diğer partiler arasında hiçbir fark yoktur, bundan sonra ise AB üyelik sürecinin bir rahatlama getireceği hayalden ibarettir, çünkü şartlar kökten değişti.

Eğer kararlı davranılsaydı AB'nin Müslümanların hak taleplerini geri çevirmesi düşünülemezdi. **(Ali Bulaç burada açıkça yanılıyor veya kasıtlı olarak toplumu yanıltmaya çalışıyor. Çünkü AB, Müslüman halkımıza temel insan haklarını asla reva görmüyor ve hatta bunu kendisi için en büyük tehlike sayıyor. AKP'yi de bu hakları istesin diye değil, istismar etsin diye destekliyor. Ali Bulaç Avrupa'ya sığınmak ve savunmakla hem temel inançlarıyla, hem daha öncesi yazdıklarıyla çelişiyor. A.A.)** Mademki, AB'nin de Türkiye'ye ihtiyacı var -ki eski İtalya Başbakanı ve AB'den başka yetkililer bunu açıkça itiraf ediyor ve elbette öyledir- bu durumda hükümet her masaya oturduğunda Müslümanların sorunlarını dile getirmeliydi. En azından Almanya'da Merkel'in, Fransa'da Sarkozy'nin başa gelmesinden önce bunlara bir hal çaresi bulunmalıydı. Fakat hükümet kendini bu sorunlarla ilişkilendirmekten dahi korktu; öyle ki Başbakan'ın en yakın adamı televizyon ekranlarında "Biz kamuda hizmet verenlerin başörtüsü kullanmasına karşıyız, bu laikliğe aykırıdır" dedi.

3) Genel dış politika sorunlarıyla ilgili olarak hükümetin elinde AB yol haritası ve ABD'yle uyumlu bir dış politika izlemekten başka bir inisiyatif olmadı. Hatta uluslararası ilişkiler ve dış politika konularında uzman olan akademisyen ve gözlemcilerin açıkça ifade ettikleri gibi, AKP'nin kendini Amerika ve Avrupa nezdinde "desteklenmeye değer parti" olarak takdim etmesinin en önemli argümanı budur. Eğer AKP, AB üyelik sürecini bütün var gücüyle ve samimiyetle yürüteceği yönünde sağlam bir taahhütte bulunmamış olsaydı, dış güçlerin onu desteklemesi düşünülemezdi. Dış politika konularında yeterince donanımlı olmadığı herkesçe bilinen lider buna inandırıldıktan sonra, AB üyelik sürecine dört elle sahip çıktı.

Hükümetin -dış ve etkin destek kaygısıyla ve tabii AKP'nin kuruluşunda rol oynayan büyük güçlerle uzlaşma doktrini çerçevesinde- İsrail'le giriştiği açık ve gizli ilişkiler -en azından- Türkiye'yi "arkadan giden bir ülke" konumuna itti. Öyle

bir noktaya geldi ki, Türkiye, Amerika ile bile ilişkilerini “İsrail üzerinden kurmaya” başladı. Türkiye gibi bir ülkenin, radikal bir biçimde Amerika, Avrupa ve hatta İsrail’le ilişkilerini kesmesini kimse beklemiyor. Bu yakın veya orta vadede çok akıllı bir tutum olmaz. Ancak elindeki gücü, avantajı ve kozları görmezlikten gelip, bir iktidarın iplerini tamamen İsrail’e kaptırması kabul edilemez. Kim bu yönde eleştiri yapıyorsa, iktidar çevresi “Bunlar radikal adamlar, reel politikten anlamazlar” diye suçlamaktadırlar ki, bu da tamamıyla boş bir propagandadan ibarettir. Hakikatte olan şu ki, İsrail ile ilişkiler hiçbir zaman iddia edildiği üzere reel-politik hesaplar dahilinde kurulmamış, aksine içerde iktidara gelmenin ve iktidarda kalmanın yegane imkânı ve güvencesi olarak görülmüştür. Bazı münferit ve iç politikaya dönük çıkışlar bir yana, İsrail’le ilişkiler hiçbir dönemde bu seviyeye çıkmış değildir; öyle ki dünyadaki en büyük Yahudi kuruluşu olan JİNSA, 28 Şubat sürecinin baş aktörü Çevik Bir’den sonra ikinci ödülü Başbakan R. Tayip Erdoğan’a verdi. İsrail ve Yahudi kuruluşları, dünyada hiç kimseye, reel politika yürüten hiçbir hükümete bu ödülü vermez.”¹⁷²

Fetullahçı, ılımlı İslamcı ve Amerikan yanlısı Zaman Gazetesi yazarı Ali Bulaç, belki de:

İrkçı emperyalizmin güdümündeki sömürü arabasına koşulan ve yeterince kullanılıp yorulan AKP atlarını değiştirmeye...

Ve Marazlı medyanın beyin yıkama metoduyla, maalesef uzaktan kumandalı robotlara çevrilen topluma umut haline getirilen dinlenmiş beygirlerle yoluna devam etmeye çalışan, maulum ve melun odaklara dolaylı hizmet etmek;

Hatta, “icabında gerçekleri de söylüyor ve eleştirmekten çekinmiyor” görüntüsüyle, yeniden itimat ve itibar tazeleyip, ileride AKP’ye yarayacak yorumlarını etkin hale getirmek için bunları yazıyordu!?”

Ama ne olursa olsun; “Hıyanetler sinsi hastalıklar gibidir, uzun zaman gizlenemiyordu”...

Özetlersek:

- Faiz ve rantiye sistemiyle IMF reçeteleriyle ve özelleştirme dalaveresiyle ekonomisi tahrip edilip iflasa sürüklenerek,

• Zinanın suç olmaktan çıkarılması, eşcinsellere resmi himaye kazandırılması, televizyon programlarının azgınlaştırılması, fuhuş ve çocuk pornosunun meşrulaştırılması, içki ve uyuşturucunun yaygınlaştırılması yoluyla ahlaki ve manevi temellerimiz dinamitlenerek,

• AB'ye, ABD'ye ve İsrail'e kayıtsız şartsız teslimiyetle, BOP hıyanetine hizmetle, demokratikleşme demagojileriyle "Kürt halkının hakları" gibi sinsî söylemlerle, Sevr'i uygulama hazırlıkları sürdürülerek;

• Devletimiz yıkılmaya, ülkemiz parçalanmaya, cumhuriyetimiz laçkalaştırılmaya, yüce dinimiz laytlaştırılmaya ve geleceğimiz karartılmaya çalışılırken,

Türkiye'mizin Erbakan zihniyetine ve projelerine, Dünyamızın ise model ve lider ülke Türkiye'ye acilen ihtiyacı vardır.

İşte Erbakan Devrimi kitabımızın yedinci baskısı, bu ihtiyacın çerçevesini ve çarelerini ortaya koymak ve Hoca'yı daha yakından tanımak üzere yapılmıştır.

Atatürk'ün: "Yurtta sulh, cihanda sulh" vecizesiyle hedeflediği, milletimizin de milyonluk mitinglerde "ne ABD, ne AB, tam bağımsız Türkiye" sloganlarıyla dile getirdiği, Türkiye merkezli ve insan endeksli yeni bir barış ve bereket medeniyetinin çok yakında ortaya çıkacağı, mutlu ve kutlu günlerde buluşmak umuduyla.

MİLLİ GÖRÜŞ İKTİDARINI BEKLEYEN TEHLİKELER VE ALINMASI GEREKEN TEDBİRLER

Batı kulüpçü partilerin ve barbar zihniyetlerin iflası ve milli şüura sahip gayret ehlinin 30 yıllık hizmeti sonunda, Allah'ın nusretiyle Refah'ın "geçiş iktidarı" gerçekleşti. Ve zaten bunu hiçbir güç engelliye-
mezdi, Refah'lı koalisyon mutlaka gerekliydi. Böylece gizli güçlerin
kirlî oyunları ortaya dökülmeliydi... Taki, Milli Görüşün kesin iktidarı-
na şartlar hazır hale gelsindi... Ancak iktidar olmak kadar, muktedir
ve muvaffak olmak ta önemlidir ve bunun için de gerekli tedbirlerin
alınmış olması gerekir. Ne var ki Refah'ın olduğu kadar, Saadet ik-
tidarını da başarısız kılmak ve Milli Görüş'e bağlanan ümitleri boşa
çıkarmak üzere, içten ve dıştan her türlü hile ve hıyanete başvuru-
lacağı da göz ardı edilmemelidir. Bu nedenle şimdiden, hükümeti-
mize ve hedeflerimize karşı başlıca tehlikeleri ve alınması gereken
tedbirleri hatırlatmak gereğine inanıyoruz. Çünkü aynı sorunları ve
saldırıları Refah-Yol döneminde de yaşamış bulunuyoruz.

A- DIŞ TEHDİTLER:

1- Siyonist mihrakların, kendi güdümündeki devletleri kullanarak, Türkiye aleyhinde ekonomik ve askeri ambargolar uygulayacağı, PKK, ASALA ve HİZBULLAH gibi terör örgütlerini yine azdıracığı, Kıbrıs ve Ege sorunlarını daha bir kaşıyacağı ve ülkemizi komşu-
larıyla birkaç cephede savaşa sokmaya çalışacağı, zaten şimdiden
gözlenmektedir. Ama bütün bunlara karşı gerekli ve yeterli tedbirle-
rin alındığı da bilinmeli ve devletimize güvenilmelidir.

2- Dış güçler, emrindeki mason locaları, mafya teşkilatları, televizyon kanalları, gazete yayınları ve muhalefet bozuntularıyla saldırıya başlayacak... öğrencileri, işçileri, kadın dernekleri ve ben-
zeri stratejik kesimleri, kasıtlı olarak iktidarımız aleyhine kışkırtarak,
toplumsal barışı bozmaya, ekonomik ve sosyal inkılâplarımızın önü-
nü tıkamaya çalışacaklar, ama biz hazırlıklı ve dayanıklı olursak,
bunu başaramayacaklardır... Zira artık önemli kurum ve kuruluşlar
emin ellerde ve ehil yönetimlerde bulanacaktır. Ne var ki insanımızın
bütün bu olumsuz girişim ve gelişmelere karşı uyarılması ve şuur-
landırılması da şarttır.

3- Bozuk düzenin ve bazı güç merkezlerinin himayesinde "İsla-

mi ve insanî amaçlı sinsi hizmetler” ağını genişleten ve çeşitli sahalarda etkinliğini hissettiren dindar kesimlerin, içimizdeki eski ve yetkili dostlarını devreye sokarak, aslında kendi güdümlerinde olan, ama bize de yakın ve yatkın bulunan kimi isimleri, ilk seçimlerde aday yaptırıp kazandıktan sonra, Fazilet’ten istifa ettirerek, başka partilerden de beş on kişi devşirerek, “Milli Görüş’e alternatif bir parti kurma ve Meclis’te grup oluşturma” heves ve hesaplarıyla ilgili kanaatlerimiz doğru çıkmıştır. Önümüzdeki çok stratejik dönemde bu tür “kritik” hatalar yapılmamalıdır. Dış güçlerin Erbakan’a karşı bir “İslamcılar cephesi” ortaya çıkarma girişimlerine karşı, her halde uyanık ve hazırlıklı olmalıdır.

4- Milletvekili adaylığında, istediği sıraya oturamayan veya umduğu makamları ve menfaatleri bulamayan kimselerin, hislerini ve heveslerini tahrik ederek, bunları çevreleriyle birlikte partimizden koparmaya çalışacaklar ama inşallah başaramayacaklardır.

5- Adaylık, bakanlık, müdürlük ve müsteşarlık hırsıyla, samimi dava arkadaşlarını biri birine karşı kışkırtma ve hatta parti aleyhine tavır alma, en azından küstürüp, hizmetlerden geri koyma yoluna başvuracaklardır.

6- Milli Görüşçülerin seçimi kazanması halinde “Cezayir misali askeri müdahalenin kaçınılmaz olacağı ve bir iç savaşın başlayacağı” yolundaki, asılsız kuşkuları ve Ordu’nun Milli Görüş’ün iktidarına razı olmayacağı şeklinde kasıtlı dedikoduları boşa çıkaracak gelişmeler yaşanacaktır. Bunlara karşı, Türkiye şartlarının bir Cezayir gibi olmadığı, Milli Görüş’ün çok sağlam temellere ve teşkilatlara dayandığı, manevi bir disiplin düzenine ve şuurlu bir organizeye sahip kararlı bir halk çoğunluğunu arkasına aldığı, Ordu’muzun da milletin bir parçası olduğu ve onların da asla dış mihraklardan değil, milli çıkarlarımızdan yana olacağı gerçeği anlaşılınca, bazı şımarık ve kiralık kesimler bu sefer belki de başka türlü ortalığı karıştırmaya kalkışacaklar ve tabi hezimeteye uğrayacaklardır.

7- Partimiz içinde, sanki bir saltanat savaşı ve veliaht yarışması varmış gibi, suni kampaşmaları ve koltuk kavgalarını tekrar kaşımaya başlayacaklardır.

Kasıtlı olarak gündemimize getirdikleri bazı kimseleri “genel başkanlık hevesiyle” yine ayaklandırmaya uğraşacaklardır. Bunun çaresi de, davamıza sadakat, liderimize itaat ve bağlılıktır.

8- Eski iktidarlar döneminde köşe başlarını kapmış, her türlü hile

ve hırsızlık yollarını almış bürokratların ve devleti soyma imkânları tıkanan masonik holding ve kodamanların, zahirde bizden görünecekleri ve belki dalkavukluk edecekleri, ama el altından her türlü hıyanet ve hakarete girişecekleri de aklımızda olmalıdır.

B- İÇ TEHLİKELER:

1- Cemaat içersinde, milletvekilliği ve başkanlık, milletvekilleri arasında bakanlık, diğerleri arasında yüksek bürokratik yarışının, teşkilat bünyesini yaralayacak boyutlara ulaşmasına asla fırsat vermemelidir. Görevlere, işi bilen, güvenilen ve takdir edilen kimselerin gelmesi, mutlaka gözetilmelidir.

Aleyhissalatü vesselam Efendimizin Hayber Fethi dönüşü ashabına (ra) “şimdi, küçük cihattan büyük cihada dönüyoruz!” demesi bunun içindir.

Yani o güne kadar, Allah rızası ve ahiret yatırımı için yapılan hizmet ve fedakârlıkların, bundan böyle “ganimet paylaşımı ve yüksek memuriyet aşkı” yüzünden boşa çıkarılmaması ve şahsi ihtiraslar yüzünden davaya zarar vermeğe kalkışılmaması için bir ikaz mahiyetindedir.

2- Sadakat ve liyakati yıllar boyu denenmiş ve belirlenmiş ve davanın çilesini çekmiş olan elemanların değil de “yağcıların ve yakınların” önemli mevkilere getirilmesi ve bunlara haksız menfaatler temin edilmesi de telafisi imkânsız tahribatlar yapabilir. Her konuda olduğu gibi bu konuda da Asr-ı Saadet’ten ve Hulefa-i Raşidin döneminden ders almamız gerekir.

Bakınız III. Halife olan Hz. Osman RA. Efendimiz “Din duygusu zaten zayıfladı. Bari akrabalık gayretiyle bana bağlı kalırlar ve devlet düzenini korurlar” düşüncesiyle, önemli eyaletlerin başındaki ileri gelen sahabileri azledip, yerlerine Emevi ailesinden akrabalarını ataması ve onlara haklarından fazla bazı imkân ve imtiyazlar tanınması, aleyhinde büyük bir fitne kampanyasının başlatılmasına ve ülkede dirlik ve düzenin bozulmasına bahane edilebilmiştir.

Örneğin:

a- Kûfe Valisi Müğire b. Şube'nin alınıp yerine Sad b. Ebi Vakkas'ın (ra) getirilmesi, bir yıl geçmeden de; daha sonra sarhoşluğu nedeniyle azledilecek olan Velid b. Ukbe'nin tayin edilmesi,

b- Mısır Valisi Amr b. El-As'ın değiştirilip, yerine Mekke Fethinden önce Efendimiz tarafından kanı heder edilip, sonra zorla affettirilen üvey kardeşi Abdullah b. Ebi Serh'in getirilmesi,

c- Basra Valisi Ebu Musa El Eş'ari'nin yerine, Abdullah b. Amr'ın gönderilmesi,

d- Kuzey Afrika ganimetlerinden Beytül Mal'a ait, beşte birlik bölümünün amcası oğlu ve katibi Mervan'a çok ucuza satılması gibi, bazı davranışları Hz. Osman (ra) aleyhinde istismar ve suistimal konusu haline getirilmiştir.

Hz. Osman Efendimiz bu gibi tasarruflarında elbette iyi niyetler taşımış ve bu tür içtihatlarından dolayı, hatta sevap bile kazanmış olabilir!... O zevatı haşa sorgulamak ve yargılamak değil, ama icraatlarından ve sonuçlarından ders ve ibret almak üzere, asrı saadeti araştırmak ve anlatmak bir mecburiyettir. Yoksa "Bu konuları karıştırmak ve anlamaya çalışmak doğru değildir" diye, herhalde Hz. Osman ve Hz. Ali (ra) dönemindeki acı olayların bizim de başımıza gelmesini kimse istemeyecektir.

3- Bakanlık, komutanlık, genel müdürlük veya müsteşarlık makamına getirilmiş insanların;

a- Bazılarının, paraya düşkün olduklarını anlarsa, rüşvetle,

b- Kadına meyilli olanları bulunursa, şehvetle,

c- Korkak ve pısrık kimseleri tanılırsa, tehditle,

d- Davanın çilesini çekmemiş olanları ise daha cazip bir makam ve menfaatle, azdırmaya ve aleyhimize kullanmaya çalışacakları unutulmamalı ve bu konuda gerekli tedbirlerin alınmasında asla kusur edilmemelidir.

4- İktidar rehavetine ve dünya gafletine asla düşülmemelidir. Zira iktidara gelmenin bir kere zor, iktidarda kalmanın ise bin kere zor olduğu gerçeği bilinmelidir.

Hem bilinen düşmanların, hem de haset ve hıyanet ehli münafıkların, devamlı fırsat kollayacakları ve açık buldukları her kapıdan saldıracakları göz ardı edilmemelidir.

5- Milli Görüş hareketinin hayırlı bir hizmet olduğunu hiçbir zaman kabullenmemiş, Erbakan'ın başarılarını içine sindirememiş, Milli Görüş ve Adil Düzen projelerini asla benimsememiş, teşkilat ve cemaatin hayrına ciddi ve samimi hiçbir gayret ve hizmet üretmemiş, ama saf topluluklara "Beyin takımı, fikir uzmanı, dava adamı" olarak lanse edilmiş "entel" tabakanın, şahsi kaprislerine ve kahramanlık gösterilerine fırsat verilmemelidir.

6- Bizden bilinen, ama asla teşkilatımıza itibar ve itaat etmeyen, karargâhtan kopuk ve başına buyruk yürüyen, irtibatsız ve istişa-

resiz hep kendi hesabına hareket eden dergi, dernek, gazete ve grupların sözde “Yapıcı ve yönlendirici” rolüyle Milli Görüş iktidarını “yıpratmaya ve yıkmaya” yönelik tahrik ve tenkitlerine karşı, cemaat ve teşkilatımız uyanık hale getirilmelidir.

Bu gibi sorumsuz ve seviyesiz kimselerin:

“İslam nizamı bu mudur?”,

“Böyle Adil Düzen mi olur?”, “İlkelerimiz terk ediliyor!” diye yaygara koparacakları, sureti haktan görünüp fesat çıkaracakları her halde beklenmeli ve bunlara yüz verilmemelidir.

7- İçimizdeki bazı bağnaz grupların, ıslah ve iyileştirme sürecinin yavaş gitmesini ve özlenen değişimlerin gecikmesini öne sürerek “tedric ve teenni - derece derece ve dikkatle hareket etme” kuralına aykırı davranmaları ve hükümeti dinden ve davadan taviz vermekle suçlamaları da, uzak bir ihtimal değildir.

Hatta kalkıp “Hala açık - saçık gezenler temizlenmedi!.. Halâ Latin alfabesi değiştirilmedi!.. Halâ pantolon çıkarılıp şalvar giydirilmedi!.. Halâ şarkı türkü sesleri kesilmedi!.. “diye çırpınan yobazlar bile görülecektir!..

8- Saadet iktidarı ve sonrasında, önemli bir ihtimal ve tehlike de “sahte Mehdi”lerin zuhur etmesidir.

Bilindiği üzere Aleyhisselatü Vesselam Efendimizin vefatından sonra Yemameli Müseyleme gibi, Necidli Tuleyha b. Hüveylid gibi, Yemenli Esved’ül Ansi gibi, Beni tamim kadınlarından Secah gibi, güzel konuşan, hatipliği ve şairliği bulunan, bazı marifet ve hizmetleri nedeniyle çevrelerinde saygı duyulan ve etrafına pek çok insan toplamayı başaran birtakım kabile reisleri ve Arap şeyhleri “Peygamberlik” iddiasıyla ortaya çıkmışlar ve Müslümanların başına büyük sıkıntılar açmışlardır.

Milli Görüş iktidarı ve sonrasında da, yalancı peygamberler yerine, sahte mehdilerin ve mücedditlerin ortaya çıkacağı veya çıkarılacağı ve etrafında toparladıkları safdil ve gafil kalabalıklarla başımıza bela olacağı beklenmeli ve ona göre çareler geliştirilmelidir. Zira unutulmasın ki, gerçek İslam’dan ürken ve sömürü saltanatları yıkılsın istemeyen “din istismarcıları”, her zaman için bir tehdit ve tehlikedir.

Bütün bu ihtimallerin ayrı ayrı çözüm ve çareleri düşünülmele beraber, inşaallah gerçekleşecek olan Milli Görüş iktidarı en geç 4 yıl içerisinde;

a- İşsizliği büyük ölçüde önleyecek ve enflasyonu dizginleyecek, gerekli ve yeterli tedbirleri alamazsa,

b- Anarşi belasını ve kardeş kavgasını fark edilebilir derecede frenleyip, ülkeyi huzura kavuşturamazsa,

c- Toplumun her kesimine, temel insan haklarını ve evrensel hukuk kurallarını sağlayamazsa...

d- Şahsiyetli bir dış politikayı uygulamaya koyamaz, ekonomik sosyal ve kültürel yönden İslam Birliği'nin ve Adil Bir Dünya Düzeninin temellerini atamazsa,

e- Ülkede açıkca görülecek ve herkesi sevindirecek bir barış ve bereket ortamını, refah ve rahatlık imkânını başaramazsa... Bu milletin karşısına bir daha çıkamayacağı ve artık hiçbir mazeretin arkasına sığınamayacağı da bir gerçektir. Refah-Yol Hükümeti de buna acı bir örnektir ve stratejik bir deneme ve dengeleri değiştirme dönemidir.

Bu gerçeğin bilincinde oldukları içindir ki, Erbakan Hoca'nın her türlü ihtimali göz önüne alarak, gerekli tedbirler ve teoriler geliştirdiklerini ve bir "Dünya Devleti ve Medeniyet Merkezi" olmanın şuuru ve sorumluluğuyla hareket ettiklerini sevinerek ve şükrederek söyleyebiliriz. O'nun vefat etmesi davasının hâkimiyet müjdesi gibidir.

Bu konuda çok önem verdiğim bir zatın şu mühim ve muhteşem tespitini hatırlatmak istiyorum:

"İç ve dış düşmanları, bizim aleyhimize planladıkları siyaset ve stratejilerini önceden sezen ve onlara karşı gerekli tedbirleri ve yeterli projeleri vaktinde hazırlayabilen, mutlu ve kutlu bir komutan için, zafer; rahmet yüklü bulutlardan beklenen yağmur kadar yakındır!"

Velhasıl, milli menfaatler ve önemli gerekçeler karşısında bir koalisyon ortaklığına mecbur kaldığımız bir "geçiş dönemi"nin tecrübelerinden de yararlanarak, artık kesin iktidarımıza hazırlanmalı ve davamıza sahip çıkılmalıdır.

Çünkü, Milli Görüş iktidarı, sadece Türkiye'nin değil, yeryüzündeki tüm ezilenlerin son şansıdır!...

Milli Görüş Medeniyetinin Yayılma Şansı ve Stratejisi

Beklenen değişim ve dönüşümle birlikte, adım adım yürür- lüğe konacak olan Adil Düzen'in uygulanması sonucu oluşacak Milli Görüş Medeniyeti'nin, sadece ülkemizde ve bölgemizde değil, aynı zamanda bütün yeryüzünde hızla yayılacağı ve bütün insanlığı etkisi altına alacağı ve çok mutlu ve muhteşem bir dönemin başlayacağı beklenmektedir.

Milli Görüş Medeniyeti'nin yayılma şansını artıran başlıca etkenler ise şunlardır:

1- Komünist ve kapitalist sistemlerin iflası ve bütün insani değerlerin imhası: Siyonizm'in güdümündeki emperyalist batı medeniyeti, maneviyatı inkârcı ve ahlaki değerlere karşı isyancı bir düşünceye dayanmış, ekonomik ve sosyal dengeyi de bir türlü sağlayamamış olması, Milli Görüş Medeniyeti'ne bir nevi zemin hazırlamıştır.

2- BM ve NATO gibi kuruluşların çifte standartlı ve art niyetli olduklarının ve artık dünya barışını sağlayamayacaklarının kesinlikle anlaşılması: Bosna, Çeçenistan, Azerbaycan, Cezayir, Sudan, Keşmir, Ruanda ve Kosova ve özellikle Filistin olaylarında, Irak ve Afganistan saldırılarında Birleşmiş Milletler'in çaresizliği ve hatta zalim ve saldırganlara tarafgirliği, itimat ve itibarını tamamen gidermiş, İslam Birleşmiş Milletleri ve İslam Savunma Paketi gibi yeni oluşumlar, artık ihtiyaç haline gelmiştir.

3- Batılı insanın tamamen yozlaşması ve kendi değerlerini savunma ve bu uğurda sıkıntı ve zorluklara katlanma yeteneğini kaybetmiş olması:

Bütün manevi değerlerinden ve ölüm ötesi (ahiret) düşüncesinden tamamen yoksunlaşan ve yozlaşan batılı insan, İslami güçlere ve gelişmelere karşı başlatılacak saldırı ve savaflara katılma ve bu uğurda fedakârlıklara katlanma duygusunu çoktan yitirmiştir... Şehvetin, lezzetin ve servetin esiri olmuş bu uyuşuk ve pısrık insanların, Hakkı ve adaleti hâkim kılma arzusuyla ve insanlığa hizmet duygusuyla dopdolu olan şuurlu Müslümanların karşısında tutunmaları imkânsız gibidir.

Ve hele Birleşik İslam Güçleri ve Müslümanların yıllardır gizlice ürettikleri bilinen üstün teknolojileri karşısında, önce korku ve telaş, sonrada çaresizlik içerisinde teslimiyet göstereceklerdir.

4- Siyasi ve ekonomik yönden İslam Birliği'nin muazzam bir güç oluşturması:

Üstad Bediüzzaman'ın: "Bu zamanın en büyük farz vazifesi ittihad-ı İslam'dır. (İslam Birliği için çalışmaktır...)

Onun için (bu konuda) tembellik (göstermek)le günahınız büyüktür. Ve (şayet İslam Birliğini kurmak için çalışırsanız o takdirde) iyiliğiniz ve haseneniz (sevap ve şerefınız) de gayet büyük ve ulvidir. Hususan (özellikle) kırk-elli sene sonra Arap (ve Türk) taifeleri Ce-

mahir-i Müttefika-i Amerika (Amerika Birleşik Devletleri) gibi, en ulvi (yüksek) bir vaziyete girmeğe (yıllardır) esarete kalan hâkimiyet-i İslamiyeyi, eski zaman (da olduğu) gibi küre-i arzın nisfinde belki ekserisinde (Yeryüzünün yarısında belki çoğunda) tesisine (İslam Birleşmiş Milletlerinin Kurulmasına) muvaffak olmanızı rahmet-i İlahiden kuvvetle bekliyoruz”¹⁷³

“İnşallah-u Taala Cemahir-i Müttefika-i İslamiye (İslam Birleşik Cumhuriyetleri) de meydana gelecek ve İslamiyet dünyaya hâkim ve hükümran olacaktır”.¹⁷⁴ diye kuvvetle ümit ettiği ve müjde verdiği, Millî Görüş’ün Muhterem Liderinin de İslam Birliği’ni (İttihad-ı İslam’ı) oluşturmak üzere;

a- Siyasi yönden “İslam Birleşmiş Milletleri

b- İktisadi yönden “İslam Ortak pazarı”

c- Askeri yönden “İslam Savunma Paktı”

d- Bilim ve teknoloji yönünden “İslam İlim ve Kültür İşbirliği Teşkilatı”

e- Para birliği yönünden “İslam Ortak Dinarı” gibi evrensel dayanışma unsurlarının plan ve projelerini bitirdiği, ön hazırlık ve alt yapı hizmetlerini hazır hale getirdiği, bu mutlu ve muhteşem oluşumlar karşısında, hiçbir hain güç tutunamayacak ve “Hak gelince batıl zail olacaktır.”

5- Aynen Rusya gibi, Amerika ve Avrupa ülkelerinde de, dikta rejimlerin baskısından kurtulmayı bekleyen etnik ve sosyal kesimlerin, isyana kalkışması ve yıllardır gasp edilen haklarını almaya başlaması: Türkî Cumhuriyetlerin ve diğer mağdur ve mazlum milletlerin Rusya’nın esaretinden kurtulmaya çalıştıkları gibi, zencilerin, Kızılderililerin, hatta Yahudi ve Protestanlar dışındaki Hıristiyan kesimlerin Amerika’dan ve halâ sömürge hayatı yaşayan Afrika ve Asya’daki devletlerin Avrupa’dan haklarını aramaları, hürriyet ve haysiyetlerine kavuşmak için fırsat kollamakta olmaları da, Millî Görüş Medeniyeti için önemli bir avantaj sayılmalıdır.

6- Manevi boşluk ve ahlaki bunalım içinde kıvranan ve siyonist güdümlü sermaye ve siyasetin kölesi yapıldıklarının farkına varan batılı aydınların, kendi toplumlarını siyonist sömürüye karşı uyandırması ve ayaklandırması:

173) Hutbe-i Şamiye. Sh. 57

174) Konferans: sh-56

Avrupa ve Amerika'da siyonist sömürü ve sermaye diktatörlüğü aleyhindeki yazı ve yayınların çoğalması, anti-siyonist teşkilat ve faaliyetlerin yoğunlaşması da Milli Görüş'ün "dünyada değişim" planlarını kolaylaştıran unsurlardandır.

7- I. ve II. Dünya Savaşları'nda siyonist Yahudi mihrakların kışkırttığı ve kullandığı Amerika ve yandaşlarından intikam almaları günü bekleyen Almanya ve Japonya gibi ülkelerin bu cephede yer alması:

I. ve II. Dünya Savaşları'nda yıkılan ve uzun yıllar siyasi ve ekonomik baskı altında tutulan Alman ve Japon halkları, bu esaret ve ezilmişliğin intikamını alacakları günü kollamaktadır.

Ekonomide süper güç olan Almanya ile, teknolojiye süper güç olan Japonya'nın saf değiştirmesi siyonist hâkimiyetinin çöküşünü hızlandıracaktır.

"Sen onları (derli toplu bir) cemaat sanırsın. Halbuki kalpleri darmadağıniktır."¹⁷⁵

"O gün dostlar, birbirine düşmandır."¹⁷⁶

"Nihayet Hak gelince, onlar istemedikleri halde Allah'ın emri galip olacaktır."¹⁷⁷ ayetleri de, bazı zoraki birlikteliklerin bozulacağına işaret buyurmaktadır.

8- Yıllardır dış güçler ve onların uşağı olan zalim diktatörler tarafından devamlı horlanan, hakaret ve haksızlığa uğrayan Müslüman halkların içlerinde biriken "onurlu ve huzurlu yaşama" duygularının taşması ve özgürlük gayretinin şahlanması.

9- Lüks ve konfor içinde pelteleşen batı toplumlarına karşılık, hayata ve hürriyete susamış Müslümanların ve mazlumların dinç ve dinamik yapısı: Her türlü nimet ve lezzet içinde bir nevi bunayan ve doyuma ulaşan ve artık dünyadan bir beklentisi kalmayan ve gerçek mutluluğu ve kalbî huzuru bir türlü yakalayamayan, küfür ve kötülük batağındaki ihtiyar batı insanına karşılık,

Asırlardır, her türlü hakları elinden alınmış, aç ve muhtaç bırakılmış, huzur ve haysiyete susamış genç ve dinç Müslümanların ve ezilmiş Asya ve Afrika halklarının Haklı ve hayırlı bir hırs ve heyecanla çalışacakları ve çarpışacakları da, çok özel ve önemli bir noktadır.

175) Haşr:14

176) Zuhuruf: 67

177) Tevbe: 48

10- Müslümanların Kaza ve kadere inanması, savaştan ve ölümden korkmaması, cennet saadetini ve şehadet rütbesini gönülden arzulaması:

Evet, ahireti dünyadan, ölümü yaşamaktan daha üstün tutan, zilletle yaşamaktansa izzetle ölmeyi amaçlayan iman orduları karşısında, hiçbir saldırgan güç dayanamayacaktır.

11- Adil Düzen'in ve Milli Görüş Medeniyetinin "Sömürme ve sindirme" esasına değil, Hakkaniyet ve hoşgörü temeline dayanması, herkese ve herkesime, en geniş temel insan hak ve hürriyetlerini sağlaması:

Milli Görüş Medeniyetinin bu özelliğinden ve güzelliğinden dolayı, sadece Müslüman halklar ve ülkeler değil, Hak ve adalete sasmış diğer milletler ve devletler bile mıknatıslanmış gibi, Adil Düzen'in kurum ve kurallarına kucak açacaklardır.

Bilindiği gibi İslam, hem "din" hem "düzen"dir. Dinin, iman ve ibadet kısmı özeldir, sadece samimiyetle inananlar için geçerlidir.

Ama "Adil Düzen" kısmı ise evrenseldir ve bütün insanlar için gereklidir.

12- Milli Görüş Medeniyeti herkesi hayrette bırakacak bir hız ve heyecanla:

- a- Sanayi ve teknolojiye,
- b- Ekonomi ve ticarete,
- c- Hukuk ve adalette,
- d- İlim, araştırma ve eğitimde,
- e- Demokrasi ve hürriyette,

f- Sosyal denge ve siyasette, öylesine üstün ve örnek bir sistem sergileyecek ki, bu yüzden dayatarak ve baskı uygulayarak değil, herkes arayarak ve arzulayarak bunlara sahip çıkacaktır.

Ve bir nevi Asrı saadet sonrası benzer Fetihler ve gelişmeler yaşanacaktır.

Hatırlanacağı gibi;

A- Hz. Ebubekir (ra) döneminde:

a- İrtidat (dinden çıkma) olayları hızla bastırılmış

b- İran ve Irak'ın sınır kentlerinden Hire ve Şirzat gibi Dicle ve Fırat kıyıları alınmış

c- Yermük (Suriye sınırında) Haçlı orduları hezimete uğratılmış.

B- Hz. Ömer (ra) döneminde;

a- Bütünöyle Suriye ve Şam, Filistin ve Kudüs, Mısır, İskenderiye, Irak, Mezopotamya baştan başa İslam diyarında katılmış.

C- Hz. Osman (ra) döneminde;

Başkaldıran Fitne odaklarına rağmen Kuzey Afrika, Kıbrıs, Horasan ve Türkistan alınmış

D- Hz. Ali Döneminde ise, dışa yönelik fetihler de bir duraklama yaşansa da buna karşılık iç isyanlar ve itikadi sapmalarla mücadele edilmiş, çağlar boyu sürecek İslam Medeniyetinin ve adalet düzeninin temelleri atılmış ve sağlamlaştırılmıştı.

Bu konuyu çağdaş Firavunluk düzeni olan Siyonizm'in de yakında yıkılacağına işaret ve beşaret (müjde) olan şu ayetlerle kapatalım:

“Şüphesiz Firavun’un aline ve avanelerine de uyarıcılar gelmişti. Ancak onlar bütün ayetlerimizi yalanladılar. Biz de onları izzet ve kudretimize yakışır şekilde yakaladık (ve cezalandırdık)

Şimdi sizin (bugünkü) kâfirleriniz, onlardan daha mı hayırlı (ki bunları zulümleriyle baş başa bırakalım)? Yoksa, kitaplarda sizin için bir (kurtuluş ve bağışlanma) beratı mı var?

Yoksa “biz yenilmez (ve karşı gelinmez) bir topluluğuz” mu diyorlar? (bekleyin) O (Birleşmiş haçlı ve siyonist zalimler) topluluğu yakında bozulacak ve arkalarına dönüp kaçacaklardır.”¹⁷⁸

ERBAKAN VE ŞEY TANIN “DOKUZ”LU ÇETESİ

Tefsir alimleri ve yüksek fikir ehli Şöyle buyurmuşlardır: *“Kur’an’daki her ayetin, değişen ve gelişen bütün asırlara ve farklı toplumlara bakan, ayrı ayrı işaret ve hikmetleri vardır.”* İşte mealini vereceğimiz şu Ayet-i Kerime’de, bugün yeryüzünde ve ülkemizde sürdürölmek istenen zulüm ve rezalet düzeninin “DOKUZ’LU BİR ÇETE” tarafından yürütöldüğüne açıkça işaret vardır:

“O Şehirde (Medine’de; Medeniyette ve Memlekette) DOKUZ’LU BİR ÇETE (halkı ezmek ve zulüm düzenini sürdürmek üzere fikren ve fiilen işbirliği yapan dokuz ayrı Şebeke) vardı, yeryüzünde (ve ölkelerinde) bozgunculuk çıkarıyorlar ve dirlik-düzen bırakmıyorlardı. (Kendi aralarında) Allah adına yemin ederek dediler ki: “Gece mutlaka Ona ve ailesine baskın düzenleyelim (ve hepsinin işini bitirelim).” Sonra da sahiplerine ‘(Salih ve) ailesinin yok edilifinden hiç haberimiz yok (olup bitenleri asla görmedik). Bizler, gerçekten doğruyu söyleyenlerdeniz’ (diye onları aldatalım ve atlatalım).”¹⁷⁹

Bu Ayet-i Kerime’de dokuz (9) gerçeğe dikkatimiz çekilmektedir:

1- Her zulüm ve sömürü düzeni, DOKUZ’lu bir Őeteye ve organizeli bir örgüte dayanmaktadır.

2- Bunlar yeryüzünde ve ölkelerinde fitne ve fesat çıkarmaktadır.

3- Bunlar aslında barıřa ve temel insan haklarına dűřmandır.

4- Ama zahirde, demokrasi ve dindarlık istismarı yapılmaktadır.

5- Adalet ve hakkaniyet isteyen rakiplerini mertlikle değil, hainlik ve gizlilikle imhaya kalkışılmaktadır.

6- Üstelik bütün bu cinayet ve rezaletlerini inkâr etmekte ve yalancı şahitlikle sorumluluktan sıyrılmaya çalışılmaktadır.

7- Bunlar kendilerini, doğru ve demokrat olarak tanıtmaktadır.

8- Bütün işleri (Ticaretleri, siyasetleri) hile, haksızlık ve tuzaktır.

9- Ne var ki, sonunda, bütün bu tuzakları boşa çıkacak ve zulüm düzenleri yıkılacaktır.

İşte bu DOKUZ'lu çeteyi günümüzde aşağıdaki şeytan ve şarlatan şebekesi temsil etmektedir:

(1- Mafya 2- Medya 3- Mason) + (4- Münkir 5- Müşrik 6- Münafık) + (7- Müdür, (Bürokrasi) 8- Milletvekili (hain siyasetçi) 9- Mal (haram ve haksız servet) sahibi)

Şimdi "DOKUZ "M" Formülü" diyebileceğimiz bu organizeli çetenin elemanlarını tek tek tanıyaya çalışalım:

1- MAFYA: Halkın devletten ve adaletten ümidini kestiği, güvensiz ve dengesiz düzenlerde ortaya çıkan ve her türlü kanunsuzluğu ve kaçakçılığı mübah sayan yeraltı örgütleri ve karanlık güçlerdir.

2- MEDYA: Her türlü haksızlığı ve ahlaksızlığı reklam ve teşvik eden basın-yayın kuruluşları ve kişileridir. Milli çıkarları ve genel ahlaki kuralları yıkmaya yönelmişlerdir.

3- MASON: Yeryüzünde Yahudi hükümranlılığını gerçekleştirmeye projesi olan Siyonizm'in her ülkedeki yerli temsilcileri ve hizmetçileridir. Kökleri dışarıda gizli şer şebekeleridir.

4- MÜNKİR: Her türlü maneviyatı ve mukaddesatı açıkça inkâr eden, demokrasiyi despotizme, laikliği dinsizliğe çeviren inançsız kesimdir. Genellikle solculuk ve çağdaşlık kisvesine sığınan ve mukaddesata saldıran kimselerdir.

5- MÜŞRİK: Çoğu zaman Müslüman görünen ve dindar geçinen, Allah'a ve Yüce Yaratıcıya inandığını söyleyen¹⁸⁰ ama İslam'ın ahlak ve hayat prensiplerini kabul etmeyen ve genellikle din diye atadan babadan gördüğü yozlaştırılmış gelenekleri taklit eden (Bakara: 170) ve Hakk'ın değil kalabalığın peşinde sürüklenen tiplerdir.

6- MÜNAFIK: Münafıklar, İslami cemaatler içinden çıkarlar. Ya "hikmet ve hizmet" erbabı olarak kendini tanıtır toplumu cihat ruhundan, siyaset ve devlet şuurundan uzak tutmaya çalışırlar. Diğer sekiz sınıfla işbirliği yapıp gerçek Müslümanlara cephe alırlar. Veya, makam ve menfaat hatırına bizzat hizmet teşkilatına sızıp kendilerini gizlemeyi başarırlar. Ama devamlı fesat çıkarır ve ortalığı karıştırırlar. Fırsat bulunca da haklı ve

180) (Yunus: 31-32, Zuhuruf : 87)

hayırlı bir teşkilattan ayrılırlar. Masonlarla gizli ilişkiler kurarak, Mescid-i Dırar misali yeni oluşumlara katılırlar.

7- MÜDÜR (BÜROKRAT): Çeşitli banka ve fabrikalarda veya sivil ve askeri kurumlarda, ya da emniyet teşkilatında genel müdür, müsteşar, müfettiş gibi resmi makamlara getirilip bu yetki ve etiketlerini hıyanet ve hırsızlık yolunda istismara kalkışan, mafya ve masonlara rüşvet karşılığı kolaylık sağlayan bürokrat kesimidir.

8- MİLLETVEKİLİ: Çeşitli partilerden aday olup Meclise giren ama bu siyasi forsunu ve dokunulmazlık zırhını kullanarak, karanlık güçlere yardım ve yataklık yapan parti başkanı, milletvekili gibi haysiyetsiz ve hain siyasilerdir.

9- MAL (Haram ve haksız servet) SAHİPLERİ: Bunlar faiz, karaborsa, ihtikâr, rantiyecilik, devlet ihalesi gibi hileli ve haram yollarla milletin emeğini ve alınterini sömüren ve Karunlar gibi semiren, zalim zengin tipi ve sözde iş adamları kesimidir.

Elbette bu dokuzlu çete devamlı biri birini kollayıp ve irtibatlı hareket etmektedir. Medya bu tipleri reklam etmekte, bunlar medyayı beslemektedir.

İşte ülkemizde de, yıllardır çöreklenen ve toplumun başına bir kâbus gibi çöken bu şer cephesi ve şeytan şebekesi, zulüm ve sömürü düzenlerinin köklerini kurutacağı için Erbakan'ın partilerine ve hükümetine dokuz cepheden savaş açmış, iktidardan uzaklaştırmış ve partilerini kapatmışlardır... Ama çaresi yok, sonunda mutlaka Hakkın uyarısı ve halkın uyanışı karşısında bitecekler ve batacaklardır... Ve zaten Erbakan bu dokuzlu çeteyle tam elli yıl savaşarak ve bütün tuzaklarını adım adım aşarak, mutlu sona ve Rabbına ulaşmıştır. O'nun aziz hatırasını ve siyasi mirasını istismar ederek iktidara taşınan AKP'nin, mukadder olan akıbeta uğraması da kaçınılmazdır.

Bu Kur'ani konuya "Dokuzlu Çete"yi haber veren ayetlerin devamıyla bakalım:

"Onlar (Müslümanlara ve mazlumlara karşı) bir tuzak (hileli bir düzen) kurdular. Biz de, farkında olmadıkları bir tuzak kurup onları helak ettik. (Bu tuzakları onların başına geçirdik.) Artık Sen bak gör ki, bu hile rejimlerinin (ve zulümlerinin) sonu nasıl oldu. Biz onları ve kavimlerini toptan mahvettik. İşte (şu harabeler), zulümleri yüzünden başlarına çökmüş evleri (ve şehir-

leridir). Şüphesiz (düşünüp gerçeği) bilen bir kavim için bunda büyük ibretler vardır. (Bunları düşünüp anlayanlar için, bir ibret ve hikmet levhası olarak bıraktık.) İman edenleri ve kötülükten sakınan kimseleri ise kurtardık. (Yani; Semud ve Hz. Salih kavminden inananları, küfür ve kötülükten kaçınanları selamete çıkardık.)”¹⁸¹

Ve Erbakan ömrünü bu dokuzlu şeytan şebekesine son darbeyi vurmanın ve insanlığı kurtarmanın bütün plan ve hazırlıklarını yaparak harcamıştı. Onun içindir ki, lüzumsuz konuşmaya ve edebiyat parçalamaya vakit bulamamıştı. Ama bugüne kadar edebiyat yapmaktan, icraat yapmaya fırsat bulamayan başbakanlara karşılık, Erbakan’ın Refah-Yol döneminde olumlu ve onurlu işler peşinde koşup gereksiz laf konuşmaya tenezzül buyurmaması, hem bazı kiralık medya mensuplarını, hem ma-son siyaset münafıklarını, hem de entel geçinen bazı marazlıları kuşkulandırmıştı.

Daha önce Erbakan yıllarca konuşmuş ve halkımıza Hakkı haykırmişti. Çünkü o zaman “tebligat” (gerçekleri anlatma ve halkı uyandırma) konumundaydı. Ama Refah-Yol’da artık Başbakanı ve İcraat makamındaydı. Yani tasarılarını tatbikata koyma durumundaydı. Bu marazlı çevreler bilmiyor ki “*Tebligat makamında iken susmak ne kadar yanlışsa, icraat makamında iken lüzumsuz konuşmak da o kadar yararsızdı.*” Hem bazen susmak ve tavir koymak en güzel cevaptı.

Hatırlayın... Bir zamanlar T.C. Başbakanı olarak rahmetli Özal ABD’ye gidiyor, kendisini New York belediye başkan yardımcısı karşılıyordu. İşte bunun şahsiyetli intikamı, Clinton’un Irak’a karşı İncirliği kullanma talebi ve temennisi için açtığı telefona, Başbakan iken, Erbakan’ın cevap vermeye tenezzül buyurmasıydı!.. Ve yine bir zamanlar T.C. Cumhurbaşkanı Özal Rusya’ya gidiyor, ama dönemin Devlet Başkanı, tatilini kesip kendisini karşılamaya bile gelmiyordu. Bunun gibi T.C. Cumhurbaşkanı Sn. Demirel Amerika’ya gidiyor, ama Beyaz Saray’da bir resmi ziyafet bile kendisine reva görülüyordu. Yani ABD’li arsızlar, devlet onurumuza saygı göstermiyor ve bizi hesaba katmıyordu!.. İşte bütün bu hakaret ve hıyanetlerin anlamlı ve onurlu cevabı ise Erbakan’ın, Başbakanlığı döneminde, Pen-

tagon'un patronu ve ABD Savunma Bakanı William Perry'nin keyfine kapılmaması ve tatil programını kesip Perry'nin ayağına ve Ankara'ya koşmamasıydı! Erbakan bu tavrıyla şu mesajı vermeye çalışmıştı! *"Ey Karanlık güçlerin Perri'si! Şayet sizin İncirlik'teki üsleri kullanmak, Irak'taki hezimetten sıyrılmak ve olmayan şerefınızı kurtarmak için, Türkiye'ye yalvarma ihtiyacınız varsa, Türk yetkililerin vereceği uygun zamana göre kendinizi ayarlamanız ve ona göre program yapmanız gerekir!"*

Ama bugüne kadar başkalarını köle gibi kullanmaya alışmış ve güçlü olmanın verdiği şartlarla şırmış olan ABD Savunma Bakanı, Türkiye'ye haber gönderiyor ve *"Bir-iki saatlik vaktim var. Cumhurbaşkanından başbakanına, Dışişleri Bakanından Savunma Bakanına, Genel Kurmaydan dışişleri uzmanlarına hepiniz hazır olun... Görüşüp gideceğim!"* diyordu. Her türlü protokol kurallarını çiğnemeye kalkıyordu... Ama Erbakan, millet onurumuza ve devlet gururumuza yakışır bir tavrıyla: *"Bizimle görüşmeniz ve bazı taleplerinizi iletmeniz gerekiyorsa bekleyin, öğleden sonrası için size bir zaman ayırabilirim!.."* diyordu. Adam bu teklifi içine sindiremiyor, bir iki saat beklemeden defolup gidiyordu!.. Hoca da *"Geçti Ankara'nın pazarı, sür uçağını Avrupa'ya"* der gibi, bu haddini bilmeyen Amerikalıyı adam yerine koymuyordu!..

Şimdi AKP ve Erdoğan yalakası kesilen yazar yorumcu takımı; Erbakan'ın, yıllardır hasretini çektiğimiz bu ciddi yetli ve cesaretli davranışlarını *"Amerika Refah'ı hesaba katmıyor", "Erbakan Perry'den kaçıyor"* diye tersine yorumluyor ve halkımızın gözünü boyayan bazı medya madrabazları, Firavun'un sihirbazlarından daha aşağılık bir tavır sergiliyordu. Oysa *"Susulacak yerde konuşmak ahmaklık, konuşulacak yerde susmak ise korkaklıktır."* Nerede konuşulup nerede susulacağını bilmeyecek kadar diline hâkim bulunmasaydı, Erbakan sonunda Başbakanlık makamında olmayacak o tarihi atılımları yapamayacaktı. Hem bazı olaylar karşısında susmak, konuşmaktan daha anlamlı bir mesajdı.

Erbakan Kuzey Irak'ta, ülkemiz ve bölgemiz açısından gayet olumlu sayılacak gelişmeleri yönlendirmek ve değerlendirmekle uğraşırken, sözde Amerika'ya atıp tutan ve ucuz kahramanlık peşinde koşanların, henüz birkaç gün önce Amerika'dan talimat alıp döndüklerini bilmeyen kalmamıştı. Hem Erbakan

lüzumsuz yere niye konuşacaktı? ABD hükümetlerini yönlendiren Siyonist locaları ortaya çıkıp konuşmuyorlar ki, bölgemizdeki bazı aktörlerin akıl hocaları da meydana atılınsındı? Üstelik Erbakan, Siyonistlerin güdümündeki Amerika'nın dişlerini çoktan saymıştı. "Bu tek dişi kalmış canavar"ın uzaktan bir iki füze fırlatmak ve bir iki uçak kaldırmak dışında, Körfez'de yeni bir savaşı göze alacak mecali bulunmadığının, çok çaresiz ve mecbur kaldığında ise intihar savaşına kalkışmış olacağının da farkındaydı. Birinci Körfez Savaşı'nda ABD, Almanya'nın, Japonya'nın, Fransa'nın parasıyla, Türkiye, Mısır ve Suudi Arabistan'ın katkısıyla, velhasıl tüm dünyanın ekonomik, siyasi ve askeri yardımıyla ancak Irak'la savaşabilmiş ve buna rağmen böyle 3. sınıf bir ülkeyle zor başa çıkmıştı.

Ama artık ABD bu imkânların hiçbirine sahip bulunmuyor, bölgede yalnızlığını ve çaresizliğini örtmek için çırpınıyordu!..

Erbakan ise, her türlü tedbirini almış güçlü ve güvenilir bir devlet adamı ciddiyetiyle, en küçük bir telaş ve tedirginlik göstermeden proje ve programlarını adım adım yürütmeye devam ediyordu... Suskunluğu ve vakurluğu ise Siyonist mahfilleri oldukça ürkütüyordu!.. Ülkemizdeki bir kısım kiralık köşe yazarları ve satılık televizyon yorumcuları, Erbakan tanrı gibi taptıkları Amerikalı ağabeylerine, yüz vermemiş diye, hırsından tepinip duruyordu!..

O sırada Amerika, Kuzey Irak'taki Ermeni ve Yahudi asıllı peşmerge ajanlarını Ruham adalarına taşımıştı... Acaba diyorum, bizdeki bazı medya ajanlarını ne zaman ve nereye kaçıracaktı? Ama hayır, "Erbakan niye susuyor?" diye yırtınanlar, Hoca'nın hayati önem taşıyan 2. Ekonomik Paketi açıkladığı basın toplantısını naklen yayınlamaları gerekirken, aynı günkü haber saatlerinde bile vermeyen, ama bir eski belediye müdürü hırsızın, hapislane aşkını haber diye ekrana getiren soysuzlara Amerika bile sahip çıkmayacaktı... Çünkü nüfus kâğıtlarında "Müslüman" yazmaktaydı!.. Halbuki Amerika'ya bedava amigoluk da yapsanız, Yahudi ve Hıristiyan olmadıkça, bunları adam yerine koymayacaktı!..

ABD son çare olarak; Erbakan'a hıyanet sonucu parlatılıp iktidara taşınan ve Siyonist güdümlü Batının BOP projesinde taşeron olarak kullanılan suni dindar kahramanlarla(!) bölgede varlığını ve ağırlığını korumaya çalışmaktaydı. Ama İsrail'in de,

ABD ve AB işbirlikçilerinin de, acı ve alçaltıcı sonları yaklaşmaktaydı. CIA-MAAT'la AKP iktidarını 12 sene kucaklaştırıp ortak tahribat yaptıran, sonra Feto'cu yapının tamamını CIA karakolları olarak yurt dışı teşkilatlarına kaydırmak ve Erdoğan'ı daha çok avucuna almak için 15 Temmuz hıyanet kalkışmasını tezgahlayıp birbirine vuruşturan Siyonist odakların, tarihin en büyük hezimetleriyle hizaya sokulmaları artık oldukça yaklaşmıştı!?

Erbakan'ı Anlamak; İz'an ve İnsaf Meselesi

İnsan anlarmış, insanların halinden...

Yakın tarihimizin önemli ilim ve fikir adamlarından rahmetli Eşref Edip Bey, bir özel sohbetinde, İslam büyüklerinden örnekler vererek, "bugün kitlelerin peşinden gidebileceği bir liderin nasıl olması" gerektiğini sıralıyor ve bir ara durup soruyordu:

"Bu saydığım sıfatlara aramızda en uygun zat kimdir, biliyor musunuz?

Suskunluğu yine kendisi bozuyor ve cevap veriyordu:

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN Beyefendi!..

Zira çok güzel bir siması var. Başını dimdik tutuyor. Kibirli değil, ama vakur, asık suratlı değil, güler yüzlü... Safiyetle inandığı, samimiyetle bağlandığı ve sadakatle emirlerini yerine getirmeye çalıştığı İslamiyetin, bütün özelliği ve temizliği yüzünde billurlaşmış!.. Yavaş sesle ve çok düzgün bir Türkçe'yle konuşuyor. Kolay kızmıyor ve icabında en saçma şeyleri bile dinlenme nezaketi gösteriyor. Konuşunca çok mukni (ikna edici) oluyor. Dediklerinin doğruluğuna en aksi insanı, en ters fikirli olanı bile inandırıyor. Çünkü söylediklerine, önce kendisi inanıyor.

Bilgi ve tecrübe sahibi, ilim ve edep erbabı bir halk çocuğu. Bizde bazı çevrelerin pek önem verdiği Garbı (Batıyı) da çok iyi biliyor. Oranın en ileri mekteplerinde okumuş, Alman fabrikalarında tank mühendisi olarak çalışmış... Çok muhtaç olduğumuz teknik mevzuun profesörüdür. Yaşı genç ve enerji doludur. Memleketine hizmet etmek istiyor. Manevi tarafının çok kuvvetli olduğu biliniyor. Azimli, sabırlı ve sinirlenmiyor. Halkını çok iyi tanıyor. Onların içinden yetişti, tekrar içlerine döndü ve hep onların yanında kalmaya kararlı görülüyor."¹⁸²

Evet en az 3-4 yabancı dil bilen, o dillerindeki basın ve yayını dikkatle takip ve tetkik eden, bilgisi, birikimi ve olayları tespit

ve tahlildeki beceresi ile yerli yabancı herkesi hayret ve hayranlığa sevk eden bu ender şahsiyetin, yaklaşık 35 sene evvel, 5 Haziran 1977 genel seçimleri öncesi MSP milletvekilleri aday adaylarına, Çankaya'da yaptığı konuşmadan bazı cümleler aktarmak istiyorum:

“... Recai Kutan Bey'den rica ediyorum, şimdi davamızın mücahitlerini ve kahramanlarını, yani aday adaylarını milletimize müjdelesin.

Burada ismi okunan, yani şu anda görünen tankları takdim edeceğiz... Ama bu BÜYÜK DAVANIN şu anda ortada GÖRÜLMEYEN DAHA BÜYÜK TANKLARI DA VARDIR!”

“... 21. Asrı, 4 bölümde mütalaa ettiğimizi bilmektesiniz.

Bunun 1900-1925'teki ilk 25 yıllık devresi, milletimize karşı birleşik düşmanların yaptığı harplerdir. Milletimiz bu yüzden Çanakkale'de, yarım milyon evladını şehit vermiştir: 1925-1950 arası ikinci 25 yıllık devre ise, bu harplerin yaralarının sarılması devresidir.

1950-1975 arası, üçüncü 25 yıllık devrede ise milletimiz yeniden kendini bulmaya ve şuurlanmaya gayret etmiştir.”

“Kuvvet ve kudret sahibi yalnız Cenab-ı Hak'tır. Kimse kendisini bir şey yapıyor sanmamalıdır. Asıl amaç Cenab-ı Hakkın rızasıdır.”

“... Muhterem kardeşlerim... Herkese Refah, Milli Selametçilerin davasıdır!..”

“... Bakınız bir gün bayraklar tepeye dikildiği zaman, bu Millet Meclisi'nde en az 150 Milletvekili demektir. MİLLİ SELAMET, 150 MİLLETVEKİLİ ÇIKARDIĞI ZAMAN İSE, HER İŞ BİTMİŞTİR!..”

“Cenab-ı Hakkın bir kula olan en büyük nasiplerinden birisi de, ona inanç vermesi ve o inandığı yolda çalışmayı nasip etmesidir.”¹⁸³

Evet;

- a- Milli Selamet'in REFAH'a dönüşeceğini,
- b- Refah'ın 150'den fazla milletvekili ile Meclis'e gireceğini,
- c- Ve ondan sonra zulüm ve sömürü döneminin tarihe gömüleceğini, tam 20 yıl öncesinden sezip, söyleyebilen,

183) Erbakan diyor ki MSP Yayınları. Sh. 64-91

ç-Yaptığı bir duada, Nizam, Selamet, Refah, Fazilet ve Saadet isimlerini birlikte ve sırası ile zikredip, basiret ve ferasetiyle yıllar sonrasını görebilen,

d- Sadece parti bazında ve ülke sathında değil, tüm dünya çapında plan ve projeler üretip, onları adım adım uygulayabilen bir kutlu komutana sahip olmak!..

Bir dava eri için, bundan daha büyük bir müjde ve mutluluk düşünülmü mü?

“O GÖRÜNMEYEN BAŞKA BÜYÜK TANKLARIN DA” cepheye sürüleceği ve Allah’ın vaad ettiği kesin zafere Erbakan’ın projeleri ve ve sadık talebeleriyle gidileceği günlerin çok yakın olduğunu hissedip heyecanlanmamak mümkün mü? Bazen bir insanı en iyi tanıtan onun için yazılan saf ve sade satırlardır.

İstanbul Teknik Üniversitesi’nin “arı” amblemlili albümünde yer alan ve sınıf arkadaşlarının şaka ile karışık bir samimiyetle, Erbakan hakkındaki görüşlerini yansıtan şu cümleler, Hoca’yı ne kadar güzel ve ne kadar mükemmel anlatmaktadır:

“Necmettin Erbakan...

Sofudur, dindardır, çalışkandır.

Proje ve raporları geniş izahlıdır.

Herkesin bir sahife de bitirdiği mevzuu, o kırk sahifede hülasa eder (özetler).

Kendisine “civata nedir?” diye sorarsanız, bunun izahına demir filizlerinin (maden ocaklarından çelik fabrikalarına) naklinden başlar...”

Evet, civatanın izahına “demir filizlerinden” başlamak...

Yani, sorunların temeline ve kökenine inmeye çalışmak.

Yüzeysel çözümlerle ve pansuman tedbirlerle, toplumu oyalamak!

Sıkıntıların sürüncemede kalmasına razı olmamak...

Sosyal, ekonomik, siyasi ve ahlaki bütün hastalıkların, önce gerçek mikroplarını üreten bataklık düzenini kurutmaya çalışmak...

İnsanlık bünyesine kanser uru gibi yerleşen siyonist unsurundan, mazlumlar dünyasını temize çıkarmayı amaçlamak...

Dıştaki şer güçlere... İçteki şeytani çevrelere ve daha içteki münafik kahpelere karşı, tek başına başlattığı haysiyet ve hürriyet mücadelesini başarıyla sonuçlandırmak!...

İşte Erbakan böyle seçkin bir şahsiyettir!..

Onunla vuruşanlar kaybedecek, onunla yarışanlar yenilecekti!... Zira, arslanların, sırtlanlara yenildiği hiç görülmemiştir.¹⁸⁴

Hocamızın sağlığında: “Seni özlüyoruz, ey saadet müjdesi!

Sizin gölgeniz bile masonların gövdelerinden çok ağırdır şüphesiz... Ama yine de, hiçbir şeyin tadı tuzu olmuyor Sen’siz... Sen’siz Meclis monoton ve renksiz... Sen’siz siyaset alımsız ve ahenksiz... Sen’siz sohbetler ve seminerler zevksiz... Seninle uğraşanlar hem sorumsuz, hem seviyesiz... Velhasıl sensiz her şey yavan ve sevimsiz...

Çok özletme, hasretle yollarını gözletme, gel artık... Milletın, memleketın başına geç artık... Masonlara inat, medya’ya inat, münafıklara inat... Yeniden başlasın seferlere ve zaferlere göç artık...

Gel ki, aslanın istirahatata çekildiği ortamda, yaban arıları, kendilerini sultan Süleyman zannetmesinler!..

Gel ki, baş pehlivanın boş bıraktığı siyaset minderinde boğuşan masoncuklar, kendilerini şampiyon ilan etmesinler!..

Gel ki, mahalle köprüsüne taş taşıyan kalfalar, kendilerini Selimiye Mimarı Koca Sinan görmesinler!..

Sen, barış ve bereket toplumuna ve gönül yolcularına “Pir” gibisin... Sen milyonların başındaki “bir” gibisin... Sen, gözlen-dikçe gizlenen “sır” gibisin...

Senin projelerine başkalarının akılları değil, hayalleri bile yeti-şemiyor. Senin çözdüğün problemlerin, başkaları denklemine dahi bilemiyor. Senin, Siyonizm’i sindirecek ve tüm insanlığın huzura ve hürriyete erdirecek siyaset ve stratejilerini uygulamaya değil, anla-maya bile başkalarının beyinleri kafi gelmiyor!..

Niye tüm şeytanlar sana karşı birleşmiştir?... Niye tüm düşman-lar sana karşı kenetlenmiştir?... Niye tüm Firavunlar, Nemrutlar sana karşı savaş ilan etmiştir?... İşte bunun için...

Niye tüm mazlumlar senin yanındadır... Niye mü’min milyonlar senin safındadır... Niye iz’an ve insaf ehli insanlar sana hayrandır. İşte bunun için...

Adetullah asla değişmeyecek... Adalet-i İlahi mutlaka yerine ge-lecektir. İşte buna dayanarak diyoruz ki,

184) Sırtlan: Leş yiyen kedigillerden bir vahşi hayvan

Senin düşmanların yenilecek, dostların sevinecektir.

Nankörlerin ve hainlerin dökülecek, sadıkların seçilecektir.

Zira, yegane kuvvet ve kudret sahibi, mü'minlere olan sözünü mutlaka yerine getirecektir" dediğimiz için eleştirilmiştik.

Bu sevgi ve samimiyetimizde bizi hayalcilikle ve aşırı gitmekle suçlayanlara bir dörtlükle cevap vermiştik:

Başkaları "boş bakanı" sultan ederler.

Biz sultanı sevdik, hep tan ederler.

Bakla ile büyüyenler, baklava bilmez

"Kuru hamur yedi" diye, bühtan ederler.

Bilinçli ve iyi niyetli bir Belediye Başkanımızın bir toplantı sırasında yaptığı samimi ve seviyeli konuşmasının metni:

Cenabı Hakk'a sonsuz şükürler ederek başlıyorum.

Çağımızın en büyük dava ve devlet adamı!

Milli Görüş davamızın kutlu komutanı!

Beklenen adil bir medeniyetin, asıl ve asil mimarı!

Çok Aziz ve Muhterem Hocam!.. Ellerinizden öpüyorum.

Saygıdeğer Genel Başkanım...

Çok kıymetli kurmaylarım...

Bereketli ve becerikli Belediye Başkanlarım...

Cefakâr ve vefakâr il Başkanlarım...

Ve tüm dava arkadaşlarım: Hepinizi hürmetle ve muhabbetle selamlıyorum.

Aziz Hocamın ve değerli kurmaylarımın huzurunda, dersini tekrar eden bir talebe olarak ve kürsüye çağrıldığım için, konuşuyorum...

Bizim için, en büyük şans ve şeref; bugüne kadar, bu en haklı ve hayırlı davada sadık ve sağlam kalmamızın lütfedilmiş olmasıdır.

Siyonizm'in temsil ettiği şeytani cephede değil de, Erbakan Hocamızın üstün liderliğindeki Rahmani cephede bulunmaktan...

Ve inanıyoruz ve umuyoruz ki, oldukça yaklaşan büyük zafer bayramına birlikte ulaşmaktan...

Ve Halık'a tazim ve hürmet, mahlûka ise hizmet ve merhamet yolunda koşmaktan daha büyük nimet ve fazilet arayanlar, aldandırmıştır ve hüsrandır.

Siyonist şeytanların ve işbirlikçisi şarlatanların; Erbakan ve Saadet korkularının, elbette bir nedeni vardır: O da, Milli Görüş'ün, mevcut zulüm ve sömürü saltanatlarını yıkacak; ülke ve dünya çapında organizeli ve projeli tek hareket olmasıdır.

Bizim için bir nevi saflaşma, ama onlar için hesaplaşma sayılan bunca tahribata rağmen; halâ Saadet Partisini, Erbakan Hocasının güdümünden...

Ve Hz. Adem'den beri süregelen dosdoğru çizgisinden koparmaya çalışmaları...

Ve bu şeytanlıklarına, maalesef bazı gafil taşeronlar da buluyor olmaları... Her zamankinden çok daha dik durmamız ve dikkatli olmamız gerektiğini hatırlatmaktadır.

Bunca yıldır "Dava" diye boşuna yorulmuşuz... Artık "tava ve pilav nerdeyse biz orada oluruz!" diyerek AKP'lileşenlerin; Maalesef Kıbrıs Türklerini de etkileyip yanlış yönlendirerek kendilerine benzetmeleri ve:

"Toprak verip ekmek alıyoruz... Devletten vazgeçip servete konuyoruz!" diyebilecek seviyeye getirmeleri; Milli Düşüncenin ve Erbakan Gerçeğinin, önemini ve gereğini daha bir ortaya koymaktadır.

Aziz Hocam!

*"Onları sana bakar görürsün, oysa onlar görmezler"*¹⁸⁵ Ayetinde vurgulandığı gibi:

Pek çok kişi uzun zaman yanınızda ve yakınınızda bulunmalarına rağmen; ferasetsiz, basiretsiz ve nasipsiz olduklarından gerçekleri görmüyor, anlamıyor ve nankörlük ediyorlar. Utanmadan hıyanet ve hakarete yöneliyorlar.

Biliyoruz ve bekliyoruz ki:

Bakara:249. ayetinde buyrulduğu gibi Allah'ın izniyle

"Çok az ve zahiren zayıf topluluklar, nice (güçlü sanılan) kalabalıklara galip gelmiştir. Çünkü Allah; (çoğunlukla, süper güç sanılanla, BM, NATO ve IMF'ye dayananlarla değil, Hakta ve hayırda) sabredenlerle beraberdir..

Ve Allah kiminle beraberse, sonunda mutlaka onlar kazanacak ve kârlı çıkacaktır.

Aziz ve Muhterem Hocam,

Varlıkta-darlıkta, rahatlıkta-sıkıntıda her halükârda, devamızda

sağlam, biat ve itaatımızda sadık kalacağımıza söz veriyor, bu sözümüzde sabit durmamız için dualarınızı bekliyor, hürmetle ellerinizden öpüyorum.

Hepinize tekrar en derin saygılarımı sunuyorum...

Gönül taşı mı, beyin taşı mı?

Nuh Gönültaş, 10 EKİM 2004 tarihli Tercüman'da "**Hoca koltuğunu, Fatih'e bırakmadan asla çekilmez**" başlıklı, kendi hayalini hakikat gösterip, Milli Görüşçüleri Erbakan Hoca'ya karşı kışkırtan bir yazı yazmıştı... (Veya malum ve mel'un güçler böyle ısmarlamıştı.)

Mehmet Bekaroğlu'nun istifasını, "Erbakan'ın duyarsızlığına" bağlamış ve böylece ayarsızlığını da ispatlamıştı.

Dinime küfreden bari Müslüman olsaydı... Keşke bunlar Erbakan'ın binde biri kadar ülke sorunları ve milli sorumlulukları konusunda duyarlı ve tutarlı davransaydı...

O Erbakan ki; bütün dış güçlere ve hain işbirlikçilere rağmen:

- Türkiye'de maddi ve manevi kalkınma hamlesini başlatmış,
- Kıbrıs Barış harekâtının başlatılmasını ve başarılmasını sağlamış,
- IMF'den borç dilenmeden yerli imkânlarla denk bütçe yapmış,
- D-8'ler gibi dünyayı değiştirecek tarihi oluşumlara imza atmış

Ve bütün siyonist şeytanların ve şer odaklarının uykularını kaçırmıştır.

Ve halâ patronlarınızın ve sizin gibi piyonların korkulu rüyasıdır ki; O'nu devre dışı bırakmanın hesapları yapılmaktadır.

Erbakan öylesine duyarlı ve değerli bir insandır ki, sizin gibiler onun dönemlerini ve döküntülerini bile baş tacı etmek için yarışmaktadırlar.

Milli Görüş artığı T. Özal'ı Cumhurbaşkanı, Korkut Özal'ı ise AKP'nin baş danışmanı yapmadınız mı?

Eski MSP'li Sanayi Bakanı ve Milli Görüş kaçkını Abdülkerim Doğru'yu MÇP'nin genel başkanlığına oturtmadınız mı?

Milli Görüş'ün onurlu yükünü sırtından atan ve kaytaran Recep T. Erdoğan'ı başbakanlığa taşımadınız mı?

"Duyarsız" olan siz misiniz, yoksa Erbakan mıydı?

Söyleyin bakalım,

Bu saydığım isimler, çok yüksek meziyetlerinin mükafatı olarak mı, o makamlara hazırlanmışlardır?

İnsan, en azından patroniçesinden utanmalı ve ibret almalıdır. Nazlı Hanım da, sizin gibi yıllarca Erbakan'a saldırmak için eski Tercüman'da fırsat kollamıştı... Ama sonunda, bir ömür boyu hizmet ettiği mason ve patronlar, suyu sıkılan soğan gibi, ılıcakları dışlamış ve ekmeğe muhtaç bırakmışken... Yine Erbakan kendisine yakışan büyük olgunlukla ve duyarlılıkla onlara sahip çıkmış, milletvekili yapmış ve yeniden adam sınıfına katmıştı...

Senin de, bir gün Erbakan'a muhtaç olmayacağını sanman ne büyük yanılıdır!...

"Sakin yükselere tükürme, dönüp yüzüne düşer" atasözünü hatırlatmanın tam zamanıdır...

Ey Nuh Bey!... Edep, herkesten önce edebiyatçılara gereklidir. Edebin ilk şartı ise haddini bilmektir.

Kafadaki paslardan ve kalbindeki taşlardan kurtulmaya bak... Biliyoruz, gönül taşını düşürmek, böbrek taşını düşürmekten daha zordur... Ama yine de duamız, bunlardan kurtulmanızdır.

"İslamcı yapılarda liderin, hiçbir zaman hatalı bulunması sözkonusu olamaz" iddianız ise, tamamen yanlıştır ve iftiradır...

Eğer; "İslamcı yapı" diye; Kur'ani esaslardan kaynaklanan yapılanmayı,

Veya; İslami ve insani sorumluluklar çerçevesinde oluşan teşkilatlanmayı kastediyorsanız:

a- O halde sizin sorunuz inancımız iledir ve bu saldırınız, Erbakan bahanesiyle bizzat İslam'a yöneliktir.

b- Hem bu iddia İslam'a yapılan bir iftira ve hıyanettir. Çünkü İslam yönetiminde, çağdaş örneklerinin bile ötesinde demokratik ve laik bir anlayışı içermektedir.

c- Hem tavrınız bütün Müslümanlara yapılmış bir haksızlık ve hakarettir.

d- Hem İslami duyarlılığı olan oluşumlara duyulan gizli bir nefretin alametidir.

Çünkü hiçbir gereği ve ilgisi bulunmadığı halde, Erbakan'a sataşırken "İslamcılığa" da saldırmanız, kendinizi ele vermektedir.

e- Kaldı ki Milli Görüş "İslamcı" değil, "İnancılı" bir harekettir. Bu gerçeği her platformda ifade etmektedir.

“...Bu çağda yaşanan her olay için İslam tarihinden benzeri bir örnek bulmada ve yenilgilere kılıf uydurmada üstlerine yoktur...” buyurarak karnından konuşan ve kinini kusan Nuh Gönültaş Bey... Evet, makul ve makbul şartları taşıyan bir lidere, Onun haklı ve hayırlı işlerinde itaat:

- Kur’an’ın çok kesin bir emridir.
- Hz. Peygamberin ısrarlı tavsiyesidir.
- Üstelik aklın ve siyasi ahlakın da gereğidir.

Ve Müslümanlar elbette ve her girişiminde:

- Kur’an’ın hüküm ve hikmetlerini,
- Elçinin sünnetini ve sahabenin hattı hareketlerini,
- Raşit halifelerin hükümetlerini ve hizmetlerini,
- İslam ve insanlık tarihindeki ibretli hadiseleri ve neticelerini,
- Büyük bilginlerin eserlerini ve prensiplerini kendilerine örnek alırlar...

Bundan niye gocunuyorsunuz?! Yoksa böylesi hayırlı hareket ve şahsiyetlere düşmanlık yapanların başına gelenlerin; sizi de kuşatmasından mı korkuyordunuz?

“Yürüme bandından yürüyüp duruyorlar, bu yüzden hiç mesafe alamıyorlar...” diyorsunuz...

Acaba siz, gerçekten Milli Görüş’ün başarılı olmasını istiyor ve bu yüzden geri kalmasına mı üzülüyordunuz!?

Yoksa bir AKP’li milletvekilinin ABD dönüşü yaptığı açıklamaya göre:

“Erbakan’ı siyaseten öldürüp gömdük, ama yetmez... Üzerine beton dökmemiz lazım” diyen üst düzey Yahudi Lobisi yetkililerinin itiraflarıyla, Erbakan’ın değil kendisinden, hatta gölgesinden bile korkuyor ve kurtulmaya mı çalışıyordunuz?

Sizlerdeki ve sizleri besleyen siyonist merkezlerindeki bu Erbakan tedirginliği neydi?

Yoksa yaklaşan büyük devrim ve değişimin öncü gerginliği miydi?

Bu Mehmet Bekaroğlu gibi bıkaraarlara hep sahip çıkmanız, gerçekten bunlara duyduğunuz muhabbetten miydi, yoksa Erbakan’a karşı taşıdığınız husumetten miydi?

Erbakan Hoca’nın:

“Günde 30 Milli Gazete satılan Molla Fenari köyünde SP yüzde 48 oy almıştır” şeklindeki tespit ve tavsiyelerine, Mehmet Bekaroğ-

lu gibileri akli yatmadığı için... Ama sizler anladığınız için karşı çıkmakta ve kendinizce alay konusu yapmaktasınız... Marazlı ve garazlı medyanızla, Firavunun sihirbazları gibi, halkın gözünü boyamanıza karşı, tek başına mücadele veren Milli Gazete'nin özgül ağırlığının siz de farkındasınız... En azından patronlarınıza sormalısınız...

“Erbakan kendi koltuğuna oğlu Fatih Erbakan’ı oturtmadan çekilmez” kanaatini, daha doğrusu kehanetini ileri sürmekteydiniz.

Hoca'nın kendi yerine Fatih'i aday göstermek gibi zerre kadar bir gayreti olmadığını sizler de bilirdiniz. Ama “böyle yapmak istiyormuş” havasını da bile bile verirdiniz.

Bu kendi uydurduğunuz sırttan senaryoya “Hoca'nın bir bildiği vardır” diye uyacak Milli Görüşçüleri ise;

“Yıllar sonra bile gerçeği anlamaktan aciz olduğundan, halâ Erbakan'dan ayrılmayan zavallılar” şeklinde ima ederek karalayıp kışkırtıyordunuz... Bekaroğlu gibi kaytaranlar ise, “gerçeği anlayan kahramanlar” gibi takdime çalışıyordunuz...

Azınlık hakları diye öz vatanımızı parçalamak... Zina suç olmaz diye karımızı kızımızı pazar malı yapmak... Küreselleşme tuzağıyla insanımızı siyonist ve emperyalist güçlere köleleştirip paryalaştırmak isteyen AB aşıkları ve ABD uşakları Erbakan’ı anlayamazdı!..

Erbakan'dan kopanların milli gömleğini çıkarıp başlarına kirli Amerikan çuvalı geçirildiğini... Karısını Yunan'a, gelinini İtalyan'a öptürmekle değişimci ve ilerici geçindiğini fark edemeyenler, feraset ehli sayılmazdı!

Erbakan'a her ne hikmetse siyonistler, emperyalistler, faşistler ve komünistler karşıydı!

Faizciler, IMF'ciler, rantiyeciler ve kan emiciler karşıydı!..

Mason Locaları, münafık moon hocaları, mafya babaları ve medya baronları karşıydı!..

Din istismarcıları, devrim yobazları, Kıbrıs kumarbazları ve kadın pazarlayıcıları karşıydı!..

Amerika'yı tanrılaştıran soytarılar, Avrupa'ya tapınan soy-suzlar ve Atatürk'ü tabulaştıran istismarcı sahtekârlar, Erbakan'a karşıydı!..

Ama bu kutlu kervan yine de yürüyüp yol alacak ve mutlu sona ulaşacaktı...

Ve herkes, kendi sütüne yakışanı yapacaktı.

İSTANBUL MİTINGİ VE ÇUVALLAYAN TV

29 Kasım 2004 Pazartesi saat 20 Ana Haber Bülteninde, bir TV'nin sulu sunucusu Milli Görüş'ün Çağlayan Mitingi'ni yorumluyordu:

“20–30 bin kişinin katıldığı bu miting, artık iyice yıpranan ve gözden çıkarılan AKP'nin yerine derin devletin yeniden Erbakan'ı gündeme ve umut haline getirme girişimidir. Emekli Necati Özgen Paşa'nın: “Başörtüsü için Cuma namazı sonrası meydanlara taşanlar, hani nerede, şimdi niye Irak vahşeti ve Felluce felaketi için harekete geçmiyorlar?” sözlerinin hemen ardından geçen Cuma gösterileri ve arkasından Erbakan'ın Çağlayan Mitingi, herhalde bir tesadüf değildir.

Avrupa Birliği de, Türkiye'yi rencide eden ve AKP'yi zor duruma düşüren tavırları ve raporlarıyla, sanki bizim derin devletle işbirliği içindeymiş gibidir.

AKP'yi böylecek ve derin devletin istediği yeni bir oluşumu gerçekleştirecek en etkili isim olarak da elbette Erbakan hatıra gelmektedir!?”

Bu televizyonun sulu sunucusu, böylece kimlerin borazanı olduklarını da ifşa ediyordu.

Önce çağlayanda 20–30 bin değil en az 100 bin kişi katılıp tek vücut haline gelmişti ve bunlar öyle toplama taşıma insanlar değil, “Yüreklere deryalar kadar derin ve büyük; azim ve iradeleri dağlar ve granit kayalar gibi sağlam ve güçlü” Milli Görüşçülerdi!..

Hem, derin devlet, bir tane değil, iki taneydi:

1- AKP'nin ve sizlerin yani tüm AB'cilerin, ABD'cilerin, IMF'cilerin güdümüne girdikleri, siyonist ve masonik merkezlerin ve dış güçlerin içimizdeki işbirlikçileri olan KİRLİ HAİN DERİN DEVLET.

2- Ülkenin birlik ve dirliğine, milli ve manevi değerlere sahip çıkan, Kuvay-ı Milliye ruhunu ve şanlı tarih şuurunu taşıyan, temel insan haklarına ve evrensel hukuk kurallarına sadık ve saygılı yeni bir dünyadan, köle ve kuyruk değil, lider ve loko-

motif bir Türkiye davasından yana olan MİLLİ ve HAYSİYETLİ DERİN DEVLET!...

Ve fırsatçı fesatlar böylece, Erbakan'a bir iftira atarken, bir itirafta da bulunmuş oluyordu;

Erbakan ve Milli Görüşçüler her zaman olduğu gibi, bugün de, hain ve kirli cephede değil, milli ve asaletli çizgideydi. AKP ise, siyonist ve emperyalist zalimlerin işbirlikçisiydi.

Fetullah Gülen'in medyaya yansıyan, *"AKP hükümetiyle, Türkiye'de her şey iyiye giderken, bazı mahfiller yeniden bu huzur ortamını karıştıracak eylemlere girebilirler"* şeklinde siyonist merkezlerin, milli cephe karşısındaki telaş ve tedirginliklerine tercüman olan sözlerine, daha doğrusu ihbarcılığa soyunma heveslerine, şimdi kiralık medyada, başka bir açıdan destek vermektedir.

Ortak kuşku ve korkuları şuydur:

AKP hükümetine ve onun temsil ettiği batıcı ve batırıcı zihniyete, Avrupa hatırına ülkemizi parçalamaya, layt İslam'la dinimizi yozlaştırmaya çalışan kesimlere karşı, artık her an bir milli bir hareket olabilirdi!...

Hitler ve Mussolini gibi gaddar ve barbar bir faşist olan Fransa Kralı Franko, kendi sapık saltanatı uğruna 600 bin İspanyol vatandaşını katletmiş ve hatta Nazilerin yeni ürettiği zehirli gaz silahlarının canlı deneme alanı olsun diye bir İspanyol kasabasını, yaptığı yardımlara karşılık Hitlerlere hediye etmiş ve burası Alman uçaklarının bıraktığı bombalar ve kimyasal silahlarla, halkıyla birlikte tarihten silinmişti. Şimdi, sabetaist dönmeler ve hain mason işbirlikçiler ve AKP hükümeti, Atatürk'ün Gençliğe Hitabesinde işaret ettiği gibi: "Kendi siyasi emellerini istilacı ve İsrailci müstevlilerin şeytani hedefleriyle birleştirmiş" ve Franko gibi sadece bir ilçeyi değil, bütün Türkiye'yi feda etmeye ve rüşvet vermeye yeltenmişlerdir.

Ve elbette buna fırsat verilmeyecektir.

"Aman ha, bu AKP'yi bizde sevmiyoruz ve istemiyoruz amma, Erbakan geleceğine, bunlara katlanmak ve arka çıkmak gerektiğine inanıyoruz!" şeklinde doğrudan değil ama dolaylı yoldan bu hükümete ve bu zihniyete destek verenlerin, bunların suçlarına ve sorumluluklarına ortak oldukları da unutulmamalıdır.

Ve yine yeri gelmişken hatırlatalım ki, Necati Özgen Paşalar, NATO kafalıları gibi yüzden değil, "öz" den konuşmaktadır.

Yılışik yorumcu; Türkiye'ye, diğer aday ülkelerden farklı, daha sert ve daha ters bir tavır takındıkları ve Haçlı damarıyla gerçek ayarlarını ortaya koyup, Türk halkını uyandırdıkları için, AB yetkililerini de "Milli Derin Devlete destek vermek"le suçlayıp saldırmaktadır.

Sn. Sunucunun (haber spikerinin) bütün bu incelikleri kavrama kabiliyeti olmadığına göre, anlaşılıyor ki, gizli ve kirli derin devletin kulağına üfürdüğü noktalara uygun bir ses çıkarmaktadır.

Bre gafiller!

Siz birkaç ay öncelerinde "Biz bu Annan planına "evet" desek de, yine batıya (Amerika ve Avrupa'ya) yaranamayacağız. Onlar bizi tarih boyunca sürekli aldatmış, taviz koparmış, ama sonunda arkadan bıçaklamıştır. Göreceksiniz, AKP iktidarı, Kıbrıs halkı, Avrupa'dan umduğumuzu bulamayacağız" anlamındaki haklı uyarıları yüzünden Sn. Rauf Denktaş'a yaptığınız hakaretleri ne çabuk unuttunuz!...

Hani Annan'ın şeytani planına "Evet" dersek, Türk kesimine uygulanan ambargolar kaldırılacaktı?

Hani hava alanları açılacaktı?

Hani Kuzey Kıbrıs'a yardımlar yağacaktı?

Hani Avrupa, kendilerini takmayan ve Annan planına karşı çıkan Rum Kıbrıs'ı hizaya sokacaktı?

Hayır, hayır!..

Bu arsız ve tutarsız tavır gaflet değil, bilinçli hıyanettir!

Bu soysuz ve sorumsuz yaklaşımlar Türkiye'ye hizmet değil, kasıtlı bir hakarettir.

Bu marazlı ve münafık davranışlar, huzur ve hürriyet değil, esaret, sefalet ve felaket davetiyesidir.

Bir avuç dönmenin ve işbirlikçi dönemlerin şahsi saltanatları için koca bir milletin feda edilmesidir!

Fehmi Koru ise, Çağlayan'da çağlayanlara dönüşen Milli Görüş Mitingi'nden, SP'den, Erbakan'ın sözlerinden ve özellikle ABD ile işbirlikçi AKP'ye yönelik tepkilerden tek kelime bahsetmeden:

"Aşırılık sergilemeye müsait pek çok eğilimi, böylesine disiplin ve düzen içinde tutabilen örnek tavır" övüyordu.

Kimbilir, belki de, bazı mahfillere "Bu güce ve gerçeğe dikkat edin. Her an oyunlarınızı ve planlarınızı bozabilir" mesajları veriyor ve şöyle yazıyordu:

“Miting, ülkemizin demokratik bir olgunluğa sahip olduğunu ve sınırlarımız ötesinde olup-bitenlere duyarlı kitlelerin tepkilerini efendice verebildiklerini bir kez daha gösterdi. Mitinge katılanların kararlılık ve coşkusu da, umarız, siyasilere toplumun iradesine ters politikalar bekleyenlere boş hayallere kapılmaları uyarısı yerine geçmiştir. Türkiye kimsenin, hiçbir ülkenin yalnızca kan ve gözyaşı vaat ettiği iyice ortaya çıkmış projeleri içinde yer alamaz.

Kitle etkinlikleri disipline fazla açık değildir; Pazar günkü miting, pek çok eğilimden insanın, aşırılık sergilemeye müsait çok hassas bir konuda, kendilerini efendice ifade etme disiplinine sahip olduklarını ortaya koyması bakımından da önemlidir. Bazen bir tek olay ne kadar öğretici olabilir...¹⁸⁶

Ama Çağlayan Mitingi'ni “SP'ye Teşekkür” başlığıyla, tarafsız ve tutarlı bir tavırla yansıtan Şakir Süter gibi, milli ve yerli yazarlar da vardı.

Akşam'daki köşesinde şöyle sesleniyordu:

“SP'ye Teşekkür! İstanbul'da Saadet Partisi'nin düzenlediği miting, gazetelerin büyük bölümü ya ıskaladı ya da kasten görmezden geldi. Oysa önceki gün İstanbul'da yapılan bu miting, son yılların en büyük kalabalığı idi. “Zalimlere lanet” denilerek, Felluce Katliamı kınandı. ABD'ye karşı büyük öfke vardı mitingde... Verilen mesajlar da son derece anlamlıydı; dileriz adreslerine ulaşmıştır! Acaba miting SP yaptı ve tepkileri Erbakan ile Recai Kutan seslendirdiği için mi görmezden geliniyor? Oysa o miting kimin düzenlediği ve kimin ne söylediği değil önemli olan... Söylenenler doğru mu değil mi? Bizce büyük bölümü doğru; Hatta geç bile kalınmış bir miting. Yine de, “koyun gibi millet” olmadığımızı gösterdikleri için SP'ye teşekkür ediyoruz.¹⁸⁷

Mitingi seyreden bir ağabeyimizin ağzından dökülen şu cümlelerle gönüllerimize tercüman oluyordu:

Ey siyonist ve emperyalist malum ve melun merkezler!...

Ey içimizdeki hainler ve zalimlerle işbirlikçiler!...

Ey ABD'ciler, AB'ciler, IMF'ciler!...

Bu muhteşem manzarayı görün ve aslığınıza dönün!

186) 30.11.2004 -Yeni Şafak

187) Akşam / 30.11.2004

İşte evlad-ı vatan... İşte ahfad-ı Fatihan... İşte ehli Kur'an... İşte ashabı Vicdan!...

İşte meydan, işte Erbakan!...

Çağlayan Mitingi ve Dilipak'ın tepkisi

Çağlayan mitingi bir kez daha herkesin ayarını ve miyarını ortaya çıkarmıştı. Kimileri bu yüz binlerin koşup katıldığı, coşup çağladığı şuurlu ve huzurlu mitinge gözlerini ve kulaklarını kökten kapamış, kör ve sağır davranmıştı. Önce SP Genel Başkanı Sn. Recai Kutan'ın ardından Erbakan Hoca'nın, tarihi ve hayati çağrıları, çağdaş Ebu Cehillerde yankı bulmamıştı. Ama kimileri de, bahsetmek zorundaydı, aksi halde sırtacaktı. Ama bunlar da, bu muhteşem miting vesilesiyle, yine kinlerini kusmadan duramamıştı.

İşte Vakit'ten Abdurrahman Dilipak ve Hüseyin Öztürk de bu malum marazlılardandı... 30 Kasım 2004 tarihli Vakit'te Yavuz Bahadıroğlu, Sami Özey gibi insafılı ve itidalli yazarlar, mitingin muhteşemliğini, disiplin ve düzenini, katılım zenginliğini ve Erbakan Hoca'nın veciz ve etkileyici sözlerini dile getirip takdir ve tebrik ederken...

Hatta Yavuz Bahadıroğlu: "SP'nin bu organizasyonu **'Haksızlıklar karşısında susan dilsiz şeytandır'** (Hadis) hükmünün muhatabı olmaktan da kurtarmıştır" anlamında irfan ve vicdan ehline yakışan bir itirafta bulunurken...

Maalesef A. Dilipak ve H. Öztürk hem gerçekleri ters yüz eden hem de kendi yazarlarıyla çelişen bir tavır ortaya koyuyordu.

Dilipak böyle bir mitingi SP yerine, niye AKP yapamamış diye kahrından kan kusuyor ve hırsını alamayıp karnından konuşuyordu: **"Peki o zaman AKP'liler nerede? O zaman bu zulme karşı neden tepki vermiyorlar? İşaret mi bekliyorlar? Ya da her şeyi partilerinden ve liderlerinden mi bekliyorlar? Peki beklentileri olmazsa ne yapacaklar, ne zamana kadar bekleyecekler"** diye soruyor ve adeta burnundan soluyordu! Dilipak, AKP'nin ABD ve İsrail aleyhine miting yapamayacağını, herkesten iyi biliyordu. Ama, adamın sıkıntısı; siyonistler dışarıdan, kendisi gibi basitler içeriden vurdukları halde, halâ Erbakan'ı ve Hak davayı yıkamadıklarından kaynaklanıyordu!.. Gazeteleriyle, dergileriyle ve dernekleriyle Çağlayan Mitingi'ne katılımı artıracak en küçük bir gayreti bile göstermeyenler, birde utanmadan soruyordu: **"Madem SP'nin bu kadar kitleleri var, daha önce savaş karşıtı grupların ortak mitinginde**

**neredeydiniz?” “Teşekkürler SP, ama bir şartla. Şimdi aynı kit-
leyi, biz tüm savaş karşıtı eylemlerde de görmek istiyoruz”** yani, ABD'nin ve Yahudi Lobileri, IMF gibi siyonist merkezlerin emirleri olan AKP'yi aklamak, toplumun ve tabanın tepkisini atlatmak için, gelip bizim gibi figüranlık yapın, demeye getiriyordu.

Abdurrahman Dilipak, 12 Eylül darbesine gerekçe gösterilen ve kasıtlı olarak tertip ve tahrik edilen kiralık gruplara benzer; karıştırıcı ve kışkırtıcı sloganlar, itici ve tetikleyici pankartlarla miting alanına girmek isteyen provakatörlere fırsat verilmemesine de çok içerlemiş, “tertip heyetinin belirlediği dışında slogan ve pankarta izin vermemek ne demekmiş!” diye tepiniyordu.! Yoksa bunları kendileri mi gönderiyordu?..

Ve acaba bu tür hizmetlerin karşılığı mı, ABD bunlara özel vize kolaylığı ve pek çok gazetede yayınlandığı ve halâ cevapsız bırakıldığı gibi “Ara sıra dolar cinsinden cep harçlığı” lütfediyordu?

Hüseyin Öztürk de, sanki 3 kişinin katılımını da kendisi sağlamış gibi “Bu Mitingin Saadet Partisi Mitingine dönüşmesini” bir türlü hazmedemiyor. Konuşmalar esnasında “Mücahit Erbakan!” sloganlarını bir türlü sindiremiyordu!

“Amerika ve uşağı ülkelerin lanetlenmesi gerekirken AKP'ye yüklenilmesini hiç anlayamıyordu...”

“Herkes çoluk çocuk oradayken, otobüsün üstündekiler acaba aile boyu katılmışlar mı, katılmamışlar mı” diye sorguluyordu! Ve de hızını alamıyor, “AKP'ye bu kadar yükleniyorsunuz da, Refah-Yol döneminde ne yaptınız, neyi başardınız” diye sitem etmekten utanmıyordu!..

Bay Hüseyin Öztürk gibileri, keşke;

Refah-Yol'un ve Erbakan'ın neler yaptığını, sen git 28 Şubat'ı hazırlayan Yahudi Lobilerinden ve onların madalya taktığı şimdi ortak çalıştırdığı Çevik Bir ve Tayyip Erdoğan'dan sorsalardı!..

“Kusun beyler kusun. Kusun ki, herkes içinizi okusun!..” demek-ten başka söz kalmıyordu.

Erbakan Hoca'nın Çağlayan Mitingi'nde okuduğu ayetler:

Allah'ın laneti zalimlerin ve hainlerin üzerinedir

“(Yahudiler ve Hıristiyan siyonistler, Allah tarafından seçilmiş ve kendilerine dünya hâkimiyeti vaat edilmiş insanlardır. Bu amaçları için her şey onlara mübahtır, diyerek ve şahsi makam ve menfaat için bunları destekleyip, hıyanetlerine, İslami

ve insani mazeretler geçirerek) Allah'a karşı yalan uydurup iftira atandan daha zalim kimdir? İşte bunlar (Hesap günü huzura getirilip) Rablerine arz edilerek, şahitler şöyle diyecektir: Rableri üzerine yalan söyleyenler, (Dinlerini ve Allah'ın ayetlerini eğip bükenler) işte bunlardır! Haberinizi olsun; Allah'ın laneti zalimlerin üzerindedir."

"(Çünkü) bunlar (insanları) Allah'ın yolundan engelleyenler (İslam adaletinin ve ibadetlerin yapılmasına yasak getirenler) ve onda (Allah'ın hak yolunda) çarpıklık aramak (ve eğritmeye çalışmak) isteyenlerdir. Onlar (dindar görünse de gerçekte) ahirete inanmayan (ve dünya hayatına tapınan) kimselerdir"

*"(Ancak) Bunlar, yeryüzünde (asla Allah'ı) aciz bırakacak (ve zulüm saltanatlarını sürekli ayakta tutacak) değildir ve Allah'tan başka dost (ve destekçi sandıkları kesimlerden de hiçbir yardım ve yarar) ları yoktur. (Hem dünyada, hem ahirette) Azap, onlar için kat kat artırılacaktır."*¹⁸⁸

*"Allah'ın mescitlerinde, O'nun isminin anılmasına (camilerde ezan ve Kur'an okunmasına, zikir ve dua yapılmasına) engel olan ve bunların yıkılması için çaba harcayan (İslam mekanlarına ve kutsal makamlara hücumla kalkışan ve bunlara destek sağlayan saygısızlardan) daha zalim kim olabilir? (Halbuki o mescit ve makamlara yaklaşan) onların içlerine, korku ve saygıyla girmekten başkası değildir. (Mescitleri ve İslamiyet'i yıkmaya çalışan zalimler ve onlara destek veren hainler, evet) onlar için dünyada (büyük bir hezimet ve zillet ve) aşağılanma, ahirette ise korkunç bir azap vardır"*¹⁸⁹

*"Kim bir mü'mini kasıtlı olarak (öldürmeyi planlayarak) katlederse (bunun) cezası, ebediyyen içinde kalmak üzere, cehennemdir. Allah o kimselere (suçsuz ve savunmasız bir mü'mini öldürenlere) gazaplanmış onları lanetlenmiş ve on(lar)a büyük bir azaphazırlamıştır."*¹⁹⁰

"Bu nedenle; İsrailoğullarına da yazmıştık ki; -öldürdüğü başka birisine karşılık (kısasen) veya bulunduğu yerde çıkardığı fitne ve fesada (anarşi ve isyana binaen) olmaksızın- her kim (haksız yere) bir kişiyi öldürürse, sanki bütün insanları öldür-

188) Hud:18-19-20

189) Bakara:114

190) Nisa:93

müş gibidir. Kim de (bir masumun öldürülmesine engel olup, yaşamasını sağlayarak) onu diriltirse, bütün insanların hayatını kurtarmış gibidir.”¹⁹¹

“(Öyle ise) Ey iman edenler! (cami, ezan, ramazan, bayram, başörtüsü gibi) Allah’ın şiarlarına (İslam’ın sembollerine), haram olan (ve saygı duyulan) ay’a, kurbanlık hayvanlara ve (Kurbanlık nişanı ve ibadet heyecanıyla bunlara takılan) boyun bağlarına ve Allah’ın fazlını ve rızasını umarak hacca gelen (Müslümanlara) sakın, hürmetsizlik (haksızlık ve saygısızlık) etmeyiniz. (Hac farızasını bitirip) ihramdan çıktıktan sonra artık avlanabilirsiniz. (Daha önce) sizi Mescidi Haramdan alıkoydukları (Kabe’yi ziyaretinize ve Mekke’ye girmenize mani oldukları) için, bundan dolayı bir topluluğa olan bir hırsınız ve hıncınız, sakın sizi haddi aşmaya (taşkınlık ve azgınlık yapmaya) sürüklemesin. (Ey iman edenler) iyilik ve takvada (hayırlı hizmet yapmak ve başkalarını kötülükten sakındırmak konusunda) yardımlaşın. (Ama sakın) Günah (işleyip kötülük yapmak, sapkınlık ve saldırganlıkla) haddi aşmak hususunda yardımlaşmayın. (zalim ve kâfirlere yandaşlık yapmayın, herhalde ve her meselede mutlaka) Allah’tan korkup-sakinin. Gerçekten Allah, (zalim ve hainlere bir müddet fırsat verse de, en acı ve alçaltıcı bir ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır.”¹⁹²

“(Cehennem) İçinde onlar şöyle çığlık atıp yalvarırlar: Rabbi-miz (ne olur) bizi (buradan) çıkar, (ki) yaptığımız (küfür ve kötülüklerden uzak durup) başka salih amellerde bulunalım! (onlara sorulur) Size orada (dünyada söz dinlemeyip ve hayırlı amel işlemeye kabiliyetli ve karakterli olanların) öğüt alabileceği kadar ömür vermedik mi? (Halbuki) size korkutup uyarıcı (Resuller) de gelmişti. Öyle ise (şimdi hak ettiğiniz) azabı tadın. Artık zalimler için bir yardımcı (cehennemin sonsuz ve korkunç zahmet ve zilletinden sizi kurtaracak bir güç odağı asla) yoktur.”¹⁹³

Aynı konuları anlatıp açıklayan başka ayetlerde vardır:

“Her kim Allah ile birlikte başka bir ilaha dua edip yalvarırsa (Ben de Müslüman’ım, Allah’a inanmışım, ama filan kişi ve kesimlerin gücünü ve kudretini de kabul etmek ve onların hima-

191) Maide:32

192) Maide:2

193) Fatr:37

yesine girmek lazım diyerek, bazı şahısları veya güç odaklarını tanrılaştırıp tapınırsa) ki -bunu (haklı gösterecek) hiçbir bürhanı ve bahanesi geçerli değildir- o kimsenin hesabı (sorgulanıp cezalandırılması) ancak Rabbinin katındadır. Şurası Muhakkak ki (gizli veya açık) inkâr edenler asla iflah olmayacaktır."¹⁹⁴

"Bir kısım (korkak ve münafık) insanlar, (sadık ve sağlam mü'minlere:) kesinlikle (kuvvetli ve tehlikeli düşman) insanlar size karşı toplanıp (bir şer ittifakı kurdular.) Aman ha, onlardan korkun (ve uyuşun. Çünkü bunlarla başa çıkmanız ve başarılı olmanız imkânsızdır.) dediklerinde bu (tehdit ve teklifler sadık mü'min ve mücahitlerin) imanlarını artırıp (moral ve maneviyatlarına güç katmış) ve "Allah bize yeter. O ne güzel (ve en mükemmel) vekildir. (Biz O'nun emrinde, O da bizimle beraber olduktan sonra, O'nun izni ve iradesi dışında hiçbir güç bize zararveremeyecektir)."¹⁹⁵

"İşte o şeytan (ve şeytanlaşmış insanlar) ancak kendi dostlarını (tabi olanlarını) korkutabilir. Öyle ise, eğer gerçekten iman etmiş kimseler iseniz, onlardan korkmayın, (sadece ve yalnız Rabbinizden) Benden korkun."¹⁹⁶

"(Bu uyarılarımıza rağmen kalbi hastalıklı) onlardan öylesi var ki: (Ben ticaret ve memuriyet ehliyim. Çoluk çocuk sahibiyim. Beni deşifre etmeyin) bana müsaade edin, izin verin. Beni fitneye düşürmeyin. (Siyasi kavga ve kargaşanın içine çekmeyin.) derler: Oysa bilesiniz ki onlar, (iman zayıflıkları ve Allah'a itimatsızlıkları yüzünden, hizmet ve mesuliyetten kaçıp kurtulmaları sebebiyle) zaten fitneye kapılmış (ve şeytanın tuzağına takılmış)lardır. (Ahirette de) cehennem, bu tür inkârcıları (ve münafıkları) mutlaka kuşatacaktır."¹⁹⁷

"(O münafıklar, halâ) kesinlikle sizden olduklarına (zahiren düşmanlarla görünseler de, içten davaya bağlılıklarına dair) Allah'a yemin ederler. Halbuki onlar sizden değillerdir. (Aslında) Ancak korkak (ve hak davadan ayrıлып kaçak) bir kesimdirler."¹⁹⁸

"Ey (seçkin ve şerefli) Nebi! (ve ey O'nun sadık ümmeti) Kâ-

194) Muminin:117

195) Ali İmran:173

196) Ali İmran:175

197) Tevbe:49

198) Tevbe:56

firlere ve münafıklara karşı (Hak ve adalet hâkim olsun ve insanlık zulümden kurtulsun diye) cehdü gayretine devam et ve onlara karşı sert (net ve mert) davran. (Tıyniyetleri ve niyetleri bozuk olduğundan, sizin yumuşak yaklaşımınızı, saldırgan kâfir ve münafıklar, yağcılık ve zayıflık zannedebilir).¹⁹⁹

“İşte, Allah’a verdikleri sözden döndükleri (dünyalık makam ve menfaat hatırına, hak davadan yüz çevirdikleri) ve (kendilerini mazur ve makul göstermek üzere de halâ) yalan söyledikleri içindir ki, Allah kendisiyle karşılaşacakları (hesap) gününe kadar onların kalbine nifak (döneklik ve tedirginlik hastalığı) soktu. (Bu nedenle hep kararsız, tutarsız ve huzursuzdurlar).²⁰⁰

“(Fırsat buldukça yanınıza sokulup, kendilerine inanmanız ev) onlardan razı ve hoşnut olmanız için size yemin edecekler. (Oysa insanların değil, Allah’ın rızasını aramaları ve bunun gereğini yapmaları beklenir.) Ve eğer (İslam’a hıyanet ve hakaretlerine çeşitli hikmet ve mazeretler uydurursanız) bile, Allah (Haktan sapan ve satılan) fasıklar topluluğundan asla razı olacak değildir²⁰¹

“Herhangi bir sure indirildiği (Çeşitli konularla ilgili, Allah’ın ayetleri hatırlatılıp delil gösterildiği) zaman (Müslüman, muhterem ve muttaki geçinen fasık ve münafıkların) bir kısmı (mü’minlerle ve sadık dava ehliyle alay ederek): Bu (sure ve ayetler) sizlerin hanginizin imanını artırdı? (Dünyanın realitelelerini bırakıp bu ayetlerle kendinizi avutuyorsunuz” derler. İman edenlere gelince; (evet Kur’ani sureler ve ayetler) onların imanını (izanını, irfanını) artırır... Ve (ilahi gerçeklerle) sevinir, (müjdelenir, umutlanır ve ferahlanırlar)²⁰²

“(Ama) Kalplerinde hastalık (inkârcılık, münafıklık, yalancılık ve menfaatlik) olanlara gelince: (Bu sure ve ayetler, Kur’ani mesaj ve müjdeler) Onların murdarlığına murdarlık katar. (Döneklikleri, ödleklilikleri ve çeşitli kötülükleri sebebiyle manevi pislik ve necislik yuvasına dönmüş ruhlarının hastalık ve husumeti artar) Ve artık bunlar (iflah olmayıp), kâfir olarak ölürlər²⁰³

199) Tevbe:73

200) Tevbe:77

201) Tevbe:96

202) Tevbe:124

203) Tevbe:125

ERBAKAN'IN ATATÜRK DEĞERLENDİRMESİ VE MUSTAFA KEMAL'İN FİLİSTİN ENDİŞESİ

Rahmetli Erbakan Hocamızın, Siyonizm'i ve İsrail'i bölge barışı için en büyük tehdit olarak değerlendirdiği ve Bağımsız Filistin'i hayatının gayesi haline getirdiği, herkesin bildiği ve hiç kimsenin inkâr edemeyeceği bir gerçektir. O'na göre, İslam Birliğinin ve İnsanlığın dirlik ve düzenin önündeki en birinci engel, Siyonizm ve İsrail'dir. Aziz Hocamız, sade ve samimi Yahudilere ve Hristiyan ülkelere değil, zalim Siyonist fikirli ve Haçlı emperyalist zihniyetli kesimlere karşı olduğunu da defalarca dile getirmişti.

Burada, asıl dikkat çekeceğimiz nokta, bu konularda Erbakan Hoca'nın düşünceleriyle, Atatürk'ün endişe ve hassasiyetlerinin örtüşmesiydi.

“Can feda kılınsa; kurban, kan aksa. Yine de korunur, Mescid-i Aksa!”

Bu slogan, Mustafa Kemal Atatürk'ün, Filistin'le ilgili duyarlılığını ifade eden tarihi sözlerinin bir özeti idi. Saadet Partisi'nin öncülüğünde, Erbakan bereketiyle ve Milli Görüş gayretiyle, İstanbul Çağlayan'da, yüz binlerin katılımıyla gerçekleşen muhteşem “İsrail'e Lanet, Filistin'e Destek” Mitingi de, yeni bir Milli Mücadelenin diriliş müjdesiydi. Azgın ve sapkın İsraili teröristlerin, artık tesirsiz hale getirileceğinin ve Türkiye merkezli kutlu Mehdiyet devriminin, mutlu habercisi gibiydi.

Hâkimiyeti Milliye Gazetesi'nde yayımlanan 1937'deki bir nutkunda; Filistin'e dışarıdan müdahale edilemeyeceğini ve el sürülemeyeceğini söyleyen Mustafa Kemal, “Mukaddes toprakların İslam hâkimiyetinde kalması için; bugün kanımızı dökmeğe hazırız” demişti.

Mustafa Kemal Atatürk'ün 27 Temmuz 1937 tarihinde Hâkimiyet'i Milliye Gazetesi'nde yer alan nutkunda “Filistin'e el sürülemez! Türkler mukaddes topraklarda yabancı hâkimiyetine tahammül edemeyeceklerdir” dediği kesinleşmiştir. Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi'nde bulunan evraka göre Dâhiliye Vekâleti Matbuat Umum Müdürlüğü tarafından saklanan 1937 tarihli belge, Mustafa Kemal Atatürk'ün Türkiye Büyük Millet

Meclisi'nde yaptığı bir nutuktan bahsetmektedir. Nutkun Filistin ile alakalı bölümünde "Arapların, Avrupa siyasetine nüfuz edemeyip, bu sözde istiklal kelimesine inandıkları ve bu uğurda Arap memleketlerini Avrupa emperyalizmine esir kıldıkları çok sayanı teessüftür" (Yani Müslüman Arapların, batılıların bağımsızlık vaatlerine aldanıp, emperyalizmin esiri olmaları, çok üzücü bir olaydır.) diyen Mustafa Kemal, "Filistin'in Arabistan'da vuku bulacak harekâtın merkezini teşkil ettiği takdirde, buradaki Araplara yapılacak herhangi bir fenalığa Türklerin tahammül edemeyeceğini" ifade ve ikaz etmektedir.

'Bu topraklar için kanımızı dökmeye daima hazırız'

Mustafa Kemal, Nutk'un Filistin'le ilgili ilerleyen bölümlerinde daha sonra şu tarihi sözlere yer vermişti: *"Arapların arasında mevcut olan karışıklığı ve hoşnutsuzluğu kimse bizim kadar bilemez. Biz vakıa birkaç sene Araplardan uzak kaldık. Fakat şimdi kendimize kâfi derecede güvenip kudretimizi bildiğimiz için İslamiyet'in mukaddes yerlerinin Musevilerin ve Hıristiyanların nüfuzunun altına girmesine mani olacağız. Binaenaleyh şunu söylemek istiyoruz ki, buraların Avrupa emperyalizminin oyun sahası olmasına müsaade etmeyeceğiz. Biz şimdiye kadar dinsiz ve İslamiyet'e lakayt olmakla ittiham edildik. (haksız ve alakasız şekilde suçlu gösterildik.) Fakat bu ittihamlara rağmen, Peygamber'in son arzusu olan; "mukaddes toprakların daima İslam hâkimiyetinde kalmasını" temin için, hemen bugün kanımızı dökmeye hazırız. Cedlerimizin, Selahaddin idaresi altında, uğrunda Hıristiyanlarla mücadele ettikleri toprakların yabancı hâkimiyet ve nüfuzunun tahtında bulunmasına müsaade etmeyeceğimizi beyan edecek kadar bugün, Allah'ın inayeti ile kuvvetliyiz. Avrupa'nın bu mukaddes yerlere temellük etmek (işgal edip mülküne geçirmek) için yapacağı ilk adımda, bütün İslam âleminin ayaklanıp icraata geçeceğine şüphemiz yoktur."*

Atatürk Kudüs Müftüsü'ne büyük destek vermişti!

Mustafa Kemal Paşa, Çanakkale Savaşı'na katılan ve Teşkilat-ı Mahsusa'da görev alan Yaser Arafat öncesi ilk Filistin lideri ve Kudüs Müftüsü Hacı Emin el-Hüseyini'yi de hep desteklemiştir. Atatürk'ün ölümünden sonradır ki İngilizler el-Hüseyini'ye verdikleri sözlerden ve adil paylaşma sürecinden vazgeçmiştir. Ardından da Filistin'de İsrail devletinin kurulması yolunda birbiri ardınca adımlar atılıvermiştir. İngilizlerin Filistin'in pay-

laşımında önceleri Araplara karşı çok tavizkar davranmasında Atatürk'ün dış politikasının ve Kudüs Müftüsü el-Hüseyni'ye verdiği tam desteğin büyük tesiri bulunduğu artık belirlenmiş ve belgelenmiştir.

Kuvayı Milliye Nedir?

Kuvayı Milliye disiplini, şu üç dinamizme dayanmaktadır:

- 1- Milliyetçilik, vatanseverlik,**
- 2- Sosyal adaletçilik,**
- 3- İslamiyetçilik.**

• Türkiye'de yaşayan farklı köken ve kültürden herkesi kuşatan ve kucaklayan; aynı potada buluşturup kaynaştıran; fiziki bir mozaik değil, kimyevi bir seramik oluşturan; her türlü ırkçılık ve kayırmıcılık düşüncesinden uzak, milli ve yaygın kalkınmayı ve ülke bağımsızlığını esas alan bir Milliyetçiliği ve vatanseverliği.

• Akıl ve vicdana, sevgi ve saygıya, hukuk ve ahlak kurallarına dayalı; çağdaş standartlara uygun, demokrasi ve özgürlük taleplerimizi karşılayıcı, özgün bir refah ve sosyal adalet düşüncesini...

• Kum ve çimentoyu betona dönüştüren su misali; vücudumuzdaki ruh misali; Maddi benliğimize ve yaratılış özelliklerimize heyecan katıp parlatan ve aziz milletimize üstün meziyetler ve medeniyetler kazandıran; irtica ve istismardan arınmış Yüce Dinimizi ve manevi değerlerimizi benimseyici...

Yeni bir diriliş hamlesine Rahmetli Erbakan öncülük etmiştir ve bu Milli hareket hem gerekliydi, hem de oldukça tabii ve talihli bir seyirle gelişip güçlenmiştir. Ama bu kavramları ve Atatürk'ün aziz hatırasını istismar edenlere de asla fırsat verilmemelidir.

Atatürk'ün önderliğinde başlatılıp başarılan şanlı kurtuluş savaşımız öncesi oluşan Kuvayı Milliye cephesinde de yine; İslamiyetçilerin, milliyetçilerin ve sosyal adaletçilerin birlikte hareket ettikleri görülmektedir. Ve bu birliktelik, millet olmamızın, milli haysiyet ve hürriyetimizi korumamızın, en temel ögesidir.

Bir yazarın:

"Babam 1937'de Kuleli Askeri Lisesi'nden, 1941'de ise Harbiye'den mezun birisidir. Yani askeri eğitiminin önemli kısmını Atatürk döneminde geçirmiştir. Kendisine, Kur'an okuma yarışmasında kazandığı birincilik ödülü olarak, bizzat okul komutanı tarafından hediye edilen, Elmalılı Hamdi Yazır'ın Tefsiri, halâ

kütüphanemdedir” ifadelerinden de anlaşıldığı gibi, Mustafa Kemal ve Cumhuriyet Ordusu’nun moral ve maneviyat kaynağı da, Kur’an sevgisidir.

Meşhur bir kurbağa hikâyesi nakledilir. Kurbağayı sıcak suya atarsanız, kurbağa hemen suyun içinden çıkmak ister ve zıplayıp kaçarak kurtulabilir. Yok, eğer kurbağayı bir tencere suyun içine koyup ta suyu yavaş yavaş ısıtırsanız, o zaman kurbağa dışarı çıkmak istemeyerek, yavaş yavaş o suyun içinde tepki vermeden ölecektir.

İşte bu örnekte olduğu gibi, Cumhuriyet Devrimleri de emperyalistler ve onların yerli işbirlikçileri eliyle ve özellikle Atatürk’ün şüpheli ölümüyle birlikte ve İsmet İnönü döneminde yavaş ve sistemli olarak değiştirilmiş ve dejenere edilmiştir.

Demokrat Parti sürecinde ise, Atatürkçülük tamamen heykelciliğe ve mitoloji hikâyeciliğine dönderilip; hem tarihi hakikatler halkımızdan gizlenmiş, hem de çok sinsî ve Siyonist bir yöntemle, Atatürk’ten nefret ettirici bir siyaset izlenmiştir.

Böylece küresel emperyalizmin ve içimizdeki masonik merkezlerin istismar ve suiistimal aracı haline getirilen sahte Kemalizm’le, milli ve manevî değerlerimiz tahrip edilmiş, dindar halkımız sürekli takip ve taciz edilerek canından bezdirilmiştir. İşin en acı tarafı ise, bütün bu ülkemize yönelik hıyanetlerin ve milletimize yönelik hakaretlerin faturası da Mustafa Kemal’e, Cumhuriyetimize ve kahraman askerimize kesilmiştir.

Artık, yeni bir diriliş ve milli bir direniş kaçınılmaz hale gelmiştir. Çünkü ülkemiz, geleceğimiz ve güvenliğimiz tehlikededir. Bu diriliş ve direnişin temeli ve temsilcisi ise Erbakan ve projeleridir. Yani Milli Görüş zihniyetiyle ve yerli güçler eliyle yeni bir hamle gerçekleşecektir.

Atatürk bunu şöyle tarif etmektedir:

“Hükümet merkezi(İstanbul), düşmanların şiddetli kuşatması altındaydı. Siyasi, iktisadi ve askeri bir çember vardı. Tabii böyle bir durumda yurdu savunacak, ulusun ve devletin bağımsızlığını koruyacak kuvvetleri de kendi emirlerine almışlardı. Bu şekilde verilen emirlerle; devlet ve ulusun hizmet araçları olan kurumlar, temel görevlerini yapamıyorlardı ve yapamazlardı... Bu şartlar altında maalesef Ordu da, elbette temel görevini yerine getirmekten yoksundu. Bunun içindir ki yurdu savunmaktan ve korumaktan ibaret olan bu kutsal görevi yerine getirmek,

doğrudan doğruya ulusun kendisine kalıyordu. İşte buna KUVAYİMİLLİYE diyoruz."²⁰⁴

Artık bir kimsenin veya kesimin gerçek ayarını ve değerini: Solcu mu, sağcı mı? Kalender kafalı mı, dindar mı? Hanımı açık mı, kapalı mı? İlimli İslamcı mı, radikal mi? Gibi klasik soruların yanıtıyla anlamak mümkün değildir.

Bunların yerine:

Bir kişi veya ekip; AB hayali ve küreselleşme hevesiyle, Türkiye'yi sömürgeleştirmek ve milletimizi köleleştirmek isteyen dış güçlerin ve işbirlikçilerin mi yanındadır?

Yoksa; İncancımızın ve insanlığımızın gerektirdiği, Atatürk'ün hedef olarak gösterdiği Erbakan Hoca'nın da bir ömür mücadele verdiği: her yönden kalkınmış ve bağımsızlığını kazanmış, muasır medeniyeti yakalamış ve aşmış, huzur ve refaha ulaşmış, lider ülke Türkiye'yi kurma sevdasıyla çırpınanların mı safındadır? Sorusunun cevabı, herkesin gerçek niyetini ve asil tynetini ortaya dökecektir.

Erbakan Hoca, Akşam Gazetesinden Adnan Akgünel'e yaptığı röportajındaki:

"Şöyle bir bakalım ve anlamaya çalışalım. Atatürk kendi yönetim döneminde, hiçbir dış seyahat yapmadı. Niçin?! Çünkü Türkiye, asırlar boyunca lider ülkeydi; şanlı bir medeniyetin varisi ve temsilcisiydi. Lider ülkeyi yöneten bir insan, (zillet ve mahcubiyetle) başkasının ayağına gitmezdi... İngiltere Kralı O'nun ayağına gelmiştir... Batılılar ve Müslüman başkanlar Türkiye'yi ziyaret etmiştir. Atatürk gitmemiştir. (Bu, milli bir haysiyet ve hassasiyet meselesidir.)

Ama bugünkü taklitçiler ise; Onların ayağına gidip, üçüncü sınıf kâtiplerin karşısında eğilmektedir ve batılılardan borç dilenmektedir. Sömürge psikolojisiyle, köle gibi hareket edilmektedir. Hâlbuki Atatürk döneminde: Kayseri uçak fabrikası, Sümerbank'a ait dokuma fabrikaları gibi yerli ve milli sanayi tesisleri yapılıp faaliyete geçirilmiştir. Bugün bazıları her vesile ile Atatürk'ün gençliğe hitabesini okuyoruz! (Ama anlayıp gereğini yapmıyoruz)

Atatürk ne diyor: "Birinci vazifen, Türk istiklalini, Türk Cumhuriyetini, ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir."

204) (Mustafa Kemal, TBMM Gizli Celse Zabıtları C.1, S.6 sadeleştirilmiş)

Yani Cumhuriyetimiz ve vatanımız, bağımsızlık ve bekamız; ilelebet muhafaza edeceğimiz en mühim şeydir. Ama bugün AB hayaliyle ve küreselleşme gibi bahanelerle, adım adım bağımsızlığımız dış güçlere devredilmektedir!”²⁰⁵ tespitleriyle, Mustafa Kemal’den sonra nasıl bir dejenerasyona uğratıldığımızı dile getirmiş ve eski Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk’ün, bir görüşme sonrası yaptığı, samimi ve hayret içerikli itirafıyla: “Erbakan Bey, bizlere mükemmel bir Atatürkçülük dersi vermiştir.”

“İstanbul mutlaka fetholunacaktır. (Onu alan) ne güzel komutan, (onun askeri) ne güzel askerdir” Hadisinin manevi müjdesi, milletimiz için halâ geçerlidir ve Türkiye merkezli yepyeni medeniyetler beklenmektedir.

Atatürk’ün tespit ve temennisiyle: “Türk milleti, şimdiye kadar olduğu gibi -fıtratındaki asalet ve maneviyatındaki ferasetle- doğru ve haklı yolu mutlaka görecektir. Onu yolundan saptırmak isteyenler, kahru perişan edilecektir.”

Basit hesaplarımızı ve şahsi ihtiraslarımızı bir tarafa atıp, inatlaşmayı ve kutuplaşmayı bırakıp; batırılmaya çalışılan ve maalesef, siyasi, iktisadi ve ahlaki yönden yaralanıp su almaya başlayan Türkiye gemimizi kurtarma yolunda ve vicdani bir şuur ve sorumlulukla, el ve gönül birliğine yanaşmazsak, hem hürriyet ve hâkimiyetimiz tehlikeye girecek, hem de gelecek nesiller bizleri lanetleyecektir.

Bu nedenle:

İnsanlığımızın ve inancımızın görevi; tabii ve tarihi zorunlulukların gereği olarak, adil bir medeniyet meşalesini tutuşturacak, Atatürk’ün batı taklitçiliği ile yozlaştırılan ve yolundan saptırılan ilkelerini ve ülkülerini de asli amaçlarına ve milli ihtiyaçlarımıza uygun tekrar hedefine taşıyıp tamamlayacak, ilmi ve insani esaslara dayalı; yeni bir devrim ve değişim kaçınılmaz hale gelmiştir. Bu tarihi süreçte Erbakan Hocamızın prensip ve projeleri bizlere rehberlik edecektir.

Esarete asla boyun eğmeyeceğiz!

Saadet Partisi Genel Başkanı iken Prof. Dr. Necmettin Erbakan’ın, Mustafa Kemal Atatürk’ün vefatının 72. yılı dolayısıyla yayınladığı mesaj, tarihi gerçekler ve talihli müjdelere içermektedir:

205) Bitmeyen Mücadele. Metin Hasırcı Yeni Dünya yy. Sh: 139-141. Nisan. 2006. İST.

Atatürk'ü Milli Mücadele'ye öncülük etmiş büyük bir komutan olarak nitelendiren Erbakan'ın, *"Gazi Mustafa Kemal Atatürk, milletimizin bağımsızlık konusundaki vazgeçilmez kararlılığını arkasına alarak, Türkiye Cumhuriyeti'ni kurmuş birisidir. Öncülük ettiği Milli Mücadele hareketi ile milletimizin esarete asla boyun eğmeyeceğini bütün dünyaya göstermiştir"* tespitleri oldukça anlamlı ve önemliydi.

Milli Görüş Lideri olarak Aziz Hocamız, yaptığı yazılı açıklamada, Atatürk'ün "Muasır Medeniyet" hedefine ancak; devleti ve milletiyle bütünleşip kucaklaşmış, ekonomik ve teknolojik gelişmesini tamamlamış, insan hak ve özgürlüklerini sağlamış bir Türkiye ile ulaşılabileceğini kaydetmişti.

İstiklal mücadelesinde Anadolu topraklarını işgal eden emperyalist ülkelerin bugün aynı planlarını çok daha tehlikeli ve sinsi oyunlarla gerçekleştirmeye çalıştığını belirten Erbakan Hoca'nın:

"Milletimiz tıpkı Milli Mücadele günlerinde olduğu gibi, bu sinsi planları boşa çıkaracak inanç, azim ve kararlılığa sahip bulunmaktadır. Sahip olduğu tarihi tecrübe ile bu oyunları tekrar boşa çıkaracaktır. Bizler tarih boyunca, dünyaya huzur ve saadet getirmiş bir ecdadın varisleri olmanın onurunu ve sorumluluğunu taşımaktayız. "Yiğit düştüğü yerden kalkacak", Türkiye yeni ve adil bir Medeniyet değişimine öncülük yapacaktır. Bugün dünyaya hâkim olan açlık, sefalet, kan ve gözyaşına son verecek iradeyi, yine milletimiz ortaya koyacaktır. 'Uydu değil, lider ülke' vizyonu doğrultusunda; önce Yeniden Büyük Türkiye, ardından Yeni Bir Dünya mutlaka kurulacaktır. Bu vesileyle vefatının 72'nci yılında Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ü, Milli Mücadele kahramanlarımızı ve bu vatan için canını vermiş bütün şehitlerimizi rahmet ve şükranla anıyorum." Sözleri ise; kutlu ufukların işareti ve mutlu yarınların müjdelerydi.

Erbakan Hocamızın, Atatürk'le ilgili bu takdir edici ve sahiplenici sözlerini, 2010 senesinde ve vefatına yakın bir süreçte ifade etmesi; hiçbir, resmi, hukuki ve siyasi mecburiyeti olmadan ve bir nevi vasiyet gibi dile getirmesi, oldukça önemliydi, samimiydi ve ders vericiydi. Artık Aziz Milletimizin ve özellikle Milli Görüşçülerin Hocamızın bu tespit ve tavsiyelerine uygun düşünüp değerlendirmesi gerekirdi. Milli Çözüm ekibinin, Atatürk'le ilgili yazılarını ve yorumlarını, özel ortamlarda tasdik ve

teşvik eden Hocamız, Milli Gazetede yayınlanan bu 10 Kasım mesajıyla, artık alenen de bizleri desteklemişti.

Bir İlim Adamının Erbakan Tahlili

Aşağıdaki sözler Üstad Süleyman Karagülle'ye aittir:

Necmeddin Erbakan Kimdir?

Çok üstün ilmi ve yönetim zekâsı vardır. Çok samimi imana sahiptir. Siyasi cesareti vardır. Azimlidir. Bu özellikleri ile büyük hizmetler yapmış ve herkesin saygısını kazanmıştır. Halen yaşayan dünyanın en büyük lideridir.

Elbette her şeyi yapan Allah'tır. Ancak Allah yapılanları başlatma görevini ona vermiştir.

Erbakan Türk tarihine kalıcı çok büyük ve önemli etkiler yapmıştır:

Türklerin örgütlenmesine öncülük etmiştir.

Türkiye'de sanayii halka taşımıştır.

Kurduğu siyasi partileri okul yapmıştır.

Türkiye'nin İslam'laşmasını sağlamıştır.

Erbakan dünya çapında da çok önemli şeyler yapmıştır:

Avrupa'nın tekel sanayisini dünyanın halk sanayisine taşımıştır.

Sol-sağ çatışmasına son vermiş, solu din ile barıştırmıştır.

Din ile müsbet ilim çatışmasına son vermiştir.

Hakkı üstün tutan Peygamberlerin Adil Düzen'ini dünyaya duyurmuştur.

Şimdi bunları teker teker ele alalım:

Türklerin örgütlenmesine yol açmıştır:

Osmanlı İmparatorluğu yıkılmış, yerine Türkiye Cumhuriyeti kurulmuştur.

Osmanlı imparatorluğu'nun dayandığı din birliği sona ermiş, din düşmanlığına başlanmıştır, yerine milliyetçilik getirilmiş, bunda da muvaffak olunamamıştır. Çünkü dış baskılar sebebiyle Türkçülük yapılamamıştır. Türk halkı da zaten sadece Türklere oluşmamıştır. Türkiye çok değişik ırkların karma mozaiki idi. Ayrıca Türkler tarih boyunca ırkçı olmadıkları için onlarda Türkçülük fikri yayılmıyordu. Bu iş Kürt olan Ziya Gökalp'a kalmıştı. Türkçülüğün tutmadığını görenler Atatürkçülüğe başlamışlar ve ölümünden sonra -asıl amaç olarak Kemalizm'den uzaklaştırmak için- tanrılaştırarak ona tapmaya başlamışlardır.

Bunların hepsi Türkiye halkını birbirine düşürmek ve sonunda Türkiye'yi parçalayarak bölüşmek için yapılıyordu. Devlet eliyle halk Türk-Kürt, laik-gerici, Şii-Sünni, Kemalist-anti Kemalist gruplara ayrılıyor, örgütleniyor, silahlanıyor ve birbirine saldırtılmak isteniyordu. Bütün bu yapılanlarla Türkiye'deki Müslüman halkın silahlı olarak birbirine girmesi, kendi kendilerini öldürmeleri hedefleniyordu. MİT, CIA ile işbirliği yapıyor, şuursuzca Türkiye ölüme doğru götürülüyordu. Hedef Müslüman halkın yeraltına itilmesi idi. Müslümanlar horlanıyor, onlara zulmediliyor ve adeta yaşama hakkı tanınmıyordu.

Bu durumda Müslümanların yeraltı faaliyetlerine itilmesinden kurtarılması ve onlara kurtuluş ümidinin verilmesi gerekiyordu.

Necmettin Erbakan 1960'lı yıllarda Gümüş Motor Fabrikası'nı kurmakla Müslümanlara sahip çıkmış ve onlara ekonomik olarak meşru yollarla yaşama imkânlarına kavuşacakları ümidini vermiştir.

İzmir'de bu amaçla 1967 yılında kurduğumuz Akevler Kooperatifi örneklenerek Fetullah Gülen Akyazılı Vakfını kurmuştur. Erbakan ile birlikte gerçekleştirdiğimiz işbirliği sayesinde 1969 seçimlerinde 14 arkadaşımızdan sadece kendisi üç milletvekillik oy alarak Konya'dan bağımsız milletvekili olunca Müslümanların ümitleri büsbütün artmıştır. İşte bu öncü başarılarından sonra Müslümanlar dernek, vakıf, şirket, kooperatif ve partiler kurmuşlardır. Böylece Türk halkı Necmettin Erbakan sayesinde çağın örgütlenme biçimini öğrenmiş ve çağın icaplarına uyma imkânını bularak ölümden kurtulmuşlardır.

Türkiye'de sanayiye halka taşımıştır

Necmettin Erbakan üniversitede profesör iken sanayi bakımından Türkiye'yi örgütlemek amacıyla "halk şirketi" kurmuştur. Halkın iştiraki ile ilk defa Avrupa dışında "motor fabrikası"nı kurmuş ve üretime geçmiştir. Dışarının emriyle hareket eden o zamanın yönetimi önce fabrikaya pancar motorunu yapmasını teşvik etmiştir. Halka kredi verilecek ve halk da bu motorları alacaktı. Halka kredi verildi ama motorların üretimi bitmeden dışarıdan motorlar ithal edildi ve halka o motorlar satıldı. Gümüş Motor Fabrikası'nın ürettiği motorlar elde kaldı. Hisse senetlerinin fiyatları düştü. Devlet halktan ucuz bu senetleri satın aldı. Hisselerin %51'ini ele geçirince de Erbakan fabrika yönetiminden uzaklaştırıldı. Fabrikanın geliştirilmesi durduruldu. Halk duruyordu ama Erbakan yılmadı. Süleyman Demirel'in desteği ile Türkiye Odalar Birliği Genel Sekreteri oldu. Ancak sekreter olarak bir şey yapamayınca, üyeleri örgütleyerek Odalar Birliği Başkanlığı'na seçildi. O tarihlerde Odalar Birliği'nde 55 milyon

TL'lik mevduat vardı. Bunun 5 milyonu İstanbul'dan geliyor. 50 milyon Anadolu'dan toplanıyordu. Bunun 50 milyonu İstanbul azınlığına kredi olarak veriliyor, sadece 5 milyonu Anadolu'da dağıtılıyordu. Erbakan bankalar kredi dağıtım merkezine bir önerge vererek her vilayetin kendi mevduatının kendi ilinde harcanmasını istedi. Bu İstanbul saltanatının sona ermesi demektir. İşte bunun üzerine Demirel emir verdi ve Erbakan polis marifetiyle hukuk dışı kurullarla Odalar Birliği'nden uzaklaştırıldı.

Erbakan yine yılmadı. Bağımsız milletvekili adaylığını koydu ve kazandı. Milli Nizam Partisi'ni kurdu; kapatıldı. Milli Selamet Partisi'ni kurdu ve 50 parlamentere Meclis'e girdi. CHP ile iktidar oldu.

Necmettin Erbakan basit bir usulle Anadolu'yu sanayileştirdi. "Her ile bir fabrika kuracağız" dedi. Vaveyla koşturdu. Ecevit bunun üzerine hükümeti bozdu. Ama sonra Demirel ile hükümet kuruldu ve Erbakan hedefine ulaştı. O zamana kadar iller fabrikam kurulsun diye Ankara'ya başvurur, dört-beş sene uğraştırıldıktan sonra fabrikanın hangi vilayette kurulacağı karara bağlanırdı. Bu sefer fabrikanın hangi ilçede kurulması tartışılır, dört-beş sene de o sürerdi. Sonra da üç-dört sene içinde kurulurdu. Erbakan Büyük İskender'in kılıcına benzer bir iksir buldu. Önce ülkenin sanayileşmesi için 200 fabrika tesbit etti. Bunları illere bölüştürdü. İlçelere de dedi ki; "Kim bana bedava olarak arsayı erken bulursa orada o fabrikayı kuracağım" dedi. Bu sefer ilçeler harekete geçti ve fabrika yerleri de bedava olarak temin edildi. Bu fabrikaların yapımına başlandı. Bu sanayileşme hamlesi üzerine Erbakan yine iktidardan uzaklaştırıldı. Ama temelleri atılan fabrikaların bir kısmını sonra gelen hükümetler, bir kısmını da halk kendisi bitirdi. Bu ilk sanayileşme hamlesi halka fabrikanın nasıl kolay kurulacağını öğretti. O yıllarda "Hayalperest!" diye Erbakan ile olan hükümet ortaklığını bozmuş olanlar ve "Her ilde fabrika olur mu" diyenler, bugün Türkiye'de fabrikasız ilçe olmadığını görüp şaşırıyorlar.

Erbakan işte böyle hamle ve çalışmalarla sanayiye Anadolu'ya taşımıştır.

Adnan Menderes Türkiye'yi "tarım dönemi"nden "sanayi dönemi"ne geçirmiş, Süleyman Demirel altyapısını yapmış, Turgut Özal özel sektörü üretmiş, Tansu Çiller sanayicimizi yurt dışına taşımıştır. Anadolu'nun sanayileşmesi ve halk sanayisinin oluşması ise Necmettin Erbakan'ın eseridir.

Kurduğu siyasi partileri Eğitime ve deneme okulu yapmıştır

Necmettin Erbakan Türkiye Odalar Birliği'nden polis zoruyla uzaklaştırılınca hizmetlerini sürdürme fırsatı bulmak ve hedeflerine varmak için siyasete girme kararı vermiştir. Masonik mahfillerin güdümünden kurtarmak niyetiyle AP'ye girmek istemiştir. Ancak Süleyman Demirel bu adaylığı veto etti. Gecikme sebebiyle parti kuruluşunu yetiştirmek mümkün olmadığı için 14 arkadaşı bağımsız adaylığa karar verdik. Erbakan Konya'da üç misli oy alarak seçildi. Bu başarı Müslümanları cesaretlendirmiş ve Milli Nizam Partisi kurulmuştu. Kapatıldı. Milli Selamet Partisi kuruldu. İki yıl içinde 50 milletvekili ile Meclis'e girilmişti.

Batı dünyasında gerçek demokrasi yoktur. Sermaye kendi güdümündeki iki partiyi destekler, bunlardan biri kazanır, diğerini muhalefette, yani yedekte bırakır. Aslında ikisi de sömürü sermayesinin partisidir. Bunlara karşı kurulan partiler sadece göstermelik olarak kalır. Türkiye'de Hareket Partisi ile Millet Partisi'nin durumu bu idi. Türkiye'de sermayenin emrinde olmayan onun onaylamadığı partiyi ilk defa Erbakan halkın temsilcisi "gerçek bir parti" olarak ortaya çıkarmıştır. Bugün bu çalışmalar sayesinde Türkiye gerçek demokrasiye kavuşmuş dünyadaki tek ülkedir. Sermayenin desteğiyle değil, halkın gücüyle oluşmuş partiler de Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne girebilmiştir. Diğer ülkelerde sermaye oyuncağı partiler vardır. Ne Amerika'da, ne de İngiltere'de demokrasi yoktur. Erbakan'ın varlığı Türkiye'nin siyasetini demokrasiye götürmüştür.

Türkiye'nin yeniden ve şuurlu bir şekilde İslam'laşma sürecini hızlandırmıştır

Türkiye 1960'da siyasette İslam'dan en uzak olan ülkelerden biriydi. CHP İslam düşmanlığı yapıyor, Adalet Partisi de dinsizlikte CHP'den geri kalmıyordu. Halkı kandırmakla meşgul idi. Erbakan İslam'laşma hareketini sistemleştirdi. Kur'an kurslarının açılması, İmam-Hatip Okullarının lise haline getirilmesi, Din Kültürü ve Ahlak Derslerinin zorunlu hale getirilmesi, Yüksek İslam Enstitülerinin akademi veya fakülteye dönüştürülmesi, din adamlarının kadroya alınması ve İslam ülkeleri ile işbirliği yapılması hedeflendi. Bunların çoğunu kendisi gerçekleştiremedi. Ama bir kısmını Süleyman Demirel, büyük çoğunluğunu ise Kenan Evren gerçekleştirdi. Sonunda Erbakan sayesinde Türkiye İslam'a yaklaştı. Türkiye'de Milli Görüş'ün

oyu üçte bir idi. Bugün ise bu oran %50'ye çıkmıştır. Merkez sağ ve merkezin oyları ise %25'e inmiştir. (AKP'nin oyları, Milli Görüş'ün emanet oyları yerindedir. Bunlar aslına dönecektir.)

İş sadece bununla bitmemiştir. Milletın başörtüsüne elini uzatan Bülent Ecevit perişan edilmiştir. 1999 seçimlerinde de cezalandırarak Deniz Baykal'ın değişmesine, dolayısıyla solun İslam düşmanlığına son vermiştir. Ordu da İslamiyet'e karşı mesafeli dururken, 2002 seçimlerinde daha ılımlı yaklaşmayı yeğlemiş, böylece 3 Kasım Seçimleri yapılabilmektedir.

Avrupa'nın tekel sanayiini dünyanın halk sanayiine dönüştürmesini başlatmıştır.

Avrupa 500 sene öncesinde Haçlı Seferleri sayesinde İslamiyet'ten İslam Uygarlığı'nı öğrenmiş ve Avrupa'da kasabalar oluşmuştu. Faizi meşru kılan batı dünyası gittikçe tekelleşmeye başlamış, bu sayede sermaye tekeli kapitalizmi ve sosyalizmi oluşturmuştu. Yahudi sermayesi çok basit bir tezgâh kurmuştu. Dünyada kurduğu mason teşkilatı ile ham madde satın alıyor, Avrupa'ya götürüyor ve orada fabrikalarda Hıristiyanları çalıştırıyor, mamul maddeleri yine masonlar aracılığıyla dünyaya satıyordu. Sanayiye batı kontrolü dışına çıkarmıyordu. Ticareti de masonlarla tekelleştirmişti. İşte bu tezgâhı tam da dünya çapında kurmuş iken, Türkiye'de bir sanayi profesörü çıkmış ve motor fabrikasını kurmaya kalkışmıştır. Buradaki boğuşma ile batı dünyasının sanayi balonu delinmiş ve sanayi bütün dünyada yayılmaya başlamıştır. Artık bugün dünyanın her tarafı sanayileşme dönemine geçmiş ve ticaret de masonların tekelinden çıkmıştır. Biz öyle günler yaşadık ki, mason kulüplerine girmeyen bir kimse dairede şef bile olamıyordu. Bu mekanizma bugün tarih olmaktadır.

Bunu başlatan Erbakan'dır. İlk hareketi o başlattı. Gerçi daha önce Japonlar ve Sovyetler vardı. Ama bunlarda ya sermaye tekeli veya devlet tekeli vardı. Bu sebeple çevreye etkili olamıyordu. Erbakan halkın sermayesi ile faize dayanmayan bir fabrikayı kurdu ve başardı. Savaş sonunda Anadolu'nun sanayileşmesi gerçekleşti. Ondan sonra sanayi dünyaya yayıldı.

Sol-sağ çatışmasına son vermiş, solu din ile barıştırmıştır

Sömürücü Yahudi sermayesi dünyayı Hıristiyan ve Müslüman olarak bölüyor, bunları çatıştırıyor ve kendisi yönetiyordu. Ülkeler içinde sağcı ve solcu partiler kuruyor, kimi isterse onu iktidar ediyor-

du. Böylece dinlemeyeni muhalefete itiyordu. 1897'den sonra İsviçre Basel'de yapılan kongre sonrasında siyasetteki İslam-Hıristiyan çatışmasını sağ-sol çatışmasına dönüştürmüştü.

Bu denge 1973 yılında Erbakan'ın Ecevit ile koalisyon yapması sayesinde sona ermiş, suni düşmanlık son bulmuş ve çok başarılı bir koalisyon yapılmıştı. Bu koalisyon sayesinde Müslümanlarla solcular barışmışlardı. O tarihlerde Humeyni Bursa'da sürgünde idi ve Türkiye'deki bu uzlaşmayı ilgiyle izliyordu. İran'da aynı siyaseti uygulayarak solcularla işbirliği yaptı ve iktidar oldu, devrim yaptı. Türkiye ve İran'daki bu barışıklığı gören Gorbachev Afganistan'daki başarısızlığını da değerlendirerek devrim yaptı. Sosyalizmdeki din düşmanlığına son verdi. Demir perdeyi kırdı. Dünyadaki solcular bu gelişmeler sonunda din düşmanlığını bıraktılar ve peş peşe ülkelerinde iktidar oldular. Böylece Erbakan dünyaya ikinci bir hediyesini sundu ve sağ-sol çatışmasına son verdi. İlk uzlaşma kurşununu o attı.

Din ile müsbet ilim çatışması ortadan kaldırılmıştır

Yine sömürücü sermaye varlığını müsbet ilme dayandırmıştı. Avrupa'da başlangıçta Kilise ilme cephe almış, bundan yararlanan sermaye ilim silahı ile Kilise'yi çökertmişti. Gerilemekte olan Osmanlı İmparatorluğu'nda da aynı havayı yaratmak istemiş ve medreselerin kapatılmasına kadar gitmişti. Din ile ilim birbirleriyle çatışmış gösterilerek ilmin göz kamaştırıcı başarıları karşısında din artık siliniyor, insanlık ateizme götürülüyordu. Böylece sermaye rahat rahat dünyayı yönetebilecekti.

İşte o zaman Türkiye'de Batı'da da tanınmış olan bir sanayi profesörü çıkıyor, açık bir şekilde dindar oluyor ve ilim ile İslamiyet'in nasıl uyuşmuş olduğunu anlatıyordu. İzmir Atatürk Kapalı Spor Salonu'nda ve Türkiye'nin birçok yerinde verdiği "İlim ve İslam" konferansı ile dünyayı değiştiriyordu. Önce İslam ile ilim arasında çatışma olmadığı ortaya konuyor, sonra bu görüş bütün dünyaya yayılıyor. Önce Hıristiyanlar da ilimle barışmışlar; daha sonra da Budistler, hatta Dalay Lama bile dinlerini müsbet ilmin ışığında açıklamaya başlamışlardır. Bugün bütün dinler ateizme ve marksizme karşı birleşmişlerdir. Bunu sağlayan Erbakan'ın kişiliğidir. Sanayi profesörlüğü ve samimi Müslümanlığı bu hususta verdiği savaşta onu başarılı kılmıştır.

Hakkı üstün tutan Peygamberlerin “Adil Düzeni”ni dünyaya tanıtmıştır.

Necmettin Erbakan'ın dünyaya sunduğu hizmetlerin en başında geleni, “Adil Düzen”i dünyaya anlatmasıdır. En büyük ve en önemli başarısı budur.

Adil Düzen nedir? Adil Düzen, asrına idrakine söylenen Kur'an'dır. Müsbet ilme dayanılarak muasır medeniyetin üstüne çıkarılmasıdır.

Bunu daha önce İslam alimleri keşfetmişti. Avrupa'nın müsbet ilmi ile Kur'an'ın yeniden anlaşılması gerektiğini açıklamıştır. Muhammed İkbâl, Mehmed Akif, Hüseyinî Cesri ve Bediüzzaman hep bundan bahsetmiştir. Mustafa Kemal'de; “İslamiyet'ten en mütekâmil dindir. Asrın icaplarına cevap veren bir dindir. Çünkü İslamiyet'te içtihat vardır” demiştir. 1933 yılında da; “Muasır medeniyetin fevkine çıkacağız. Elimizde tuttuğumuz meşale müsbet ilimdir” demiştir. Bu iş için Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır'a muasır ilimlere dayalı bir tefsirin yapılması görevini vermiştir.

Ancak, bunların hiçbiri bir senteze varamamıştır. Bütün faaliyetler temennilerden ibaret kalmıştır. Bu işi ilk başaran İzmir'de kurduğumuz “Akevler” olmuştur. Akevler, ilmi çalışmaların yanında uygulayarak muasır medeniyetin üstündeki bir uygarlığın ilkelerini ortaya koymuştur. Prof. Dr. Necmettin Erbakan bunu benimsemiş, geliştirmiş onun da katkıları ile “Adil Düzen”i oluşturmuş ve dünyaya anlatmıştır. Dünya bu sayede öğrenmiştir ki; Tevrat ve Kur'an ile çağın üstünde bir uygarlık kurulabilecektir.

Bu gelişme sömüren sermayesini korkutmuş, baskı altına almış, Erbakan'ı da susturmuştur. Ama “Akevler” çalışmaya devam etmiştir. 20-25 bin sahifelik “Adil Düzen literatürü” oluşmuştur. Dünya dillerine çevrilmeye başlanmıştır. Dünyada bunun üzerinde araştırmalar yapılmaktadır. Bu gelişmeler Erbakan'ın düzenlediği ilmi konferanslarla olmuştur. Prof. Dr. Necmettin Erbakan Avrupa'da, Afrika'da, Asya'da ve Sovyetlerde ilmi konferanslar vererek “Adil Düzen”i anlatmıştır.

Erbakan, büyük ülke liderlerini Siyonizm'in güdümünden çıkarmıştır

Necmettin Erbakan'ın bu husustaki son etkisine de işaret edelim.

Amerika Birleşik Devletleri Türkiye'deki geçmiş mason iktidarları ile işbirliği yaparak doğuda Çekiç Güç'ü yerleştirmişti. PKK teşkilatını MİT ile işbirliği yaparak CIA kurmuştu. PKK'yı desteklemek için de Çekiç Güç'ü yerleştirmişti. Ecevit başbakandır. Doğu Anadolu elden gitti gidecek haldedir. Gaflet ve delalet ihanet derecesine varı-

yor. Ordu ve Meclis uyanıyor. Altı aylık Çekiş Güç müsaadeleri dört aylığa indiriliyor, üç aylığa indiriliyor, iki aylığa indiriliyor, bir aylığa indiriliyor; sonunda yirmi gün bırakılıyor. Amerika zor durumda. Kovulmuş olacak. Ecevit çare bulamıyor. Artık Meclis'i ikna edemiyor. O arada Erbakan başbakan oluyor. ABD elçisini çağırıyor ve açık konuşuyor. PKK'yı desteklemeyin ben altı ay olmak üzere uzattıracağım, diyor. Elçi sevinerek kabul ediyor. Meclis'e gitti ve altı ay mühlet verildi. ABD deşifre olduğu ve işi kalmadığı için sonra kendisi "Çekiş Güç"ünü çekti. Clinton ABD'nin siyasetini değiştirdi. İslam düşmanlığını bırakarak İslam dostluğu siyasetine geçti. Sömürü sermayesi buna kızdı ve Monica Lewinsky çorabını ördü. Başkan mahkemeyi kazandı. ABD ikiye ayrıldı.

İşte Erbakan'ın bu çalışmaları sayesinde dünya siyasetinde İslam düşmanlığı sona erdi.

Bu düşmanlığı yeniden alevlendirmek için ABD'de 11 Eylül 2001'de kuleler yıkıldı. Afganistan ve Irak savaşları ile İslam düşmanlığı körüklenmek isteniyor. Hemen başarıya ulaşılammıştır. Belki III. Cihan Savaşı çıkacaktır. Buna Erbakan'ın siyaseti sebep olacak, ama bu savaşın sonunda ABD yenilecek ve sermaye hâkimiyeti sona erecektir. Zafer Erbakan'ın olacaktır. Duamız; bu işin savaşız halledilmesidir.

Böylece size yalnız Erbakan'ı değil, aynı zamanda bugünkü dünyayı datanıtılmış oluyoruz."²⁰⁶

Bülent Akarcalı'nın "Oturup kalkıp Erbakan'a teşekkür etmek bir vicdan borcu halini almıştır!" itirafları!

20 yıllık siyasi hayatına ANAP'la başlayıp bitiren eski bakan ve milletvekili Bülent Akarcalı, geçen yılların ardından 1974 yılında yapılan Kıbrıs çıkarması ile ilgili çok önemli ve tarihi açıklamalar yapmıştı. Özellikle sol kesimdeki yaygın kanaatin aksine Kıbrıs'a yapılan çıkarmanın eski Başbakanlardan Bülent Ecevit'in değil Necmettin Erbakan'ın 'ısrarı' olduğunu vurgulayan Akarcalı, "Kıbrıs'a Türk Ordusu'nun müdahalesindeki en büyük şans Erbakan'ın Başbakan Yardımcısı olmasıdır. Bizim oturup kalkıp Erbakan'a teşekkür etmemiz lazımdır. Gerçek fatih odur. Onun kararlılığı sayesinde Kıbrıs Harekâtı başlatılmıştır." diyerek tarihi bir gerçeği hatırlatmışlardı. VIP diplomat isimli dergiye önemli açıklamalarda bulunan siyasetin usta isimlerinden Bülent Akarcalı, ANAP'ta siyaset yaparken en çok eleştirdi-

ği 54. Hükümetin Başbakanı Necmettin Erbakan'a yönelik çok önemli tespitlerde bulunmuşlardı. Ecevit'in Başbakanlığı döneminde yapılan Kıbrıs çıkarmasından dolayı yakıştırılan Kıbrıs fatihliğinin tamamen tesadüf olduğunu açıklayan Akarcalı, bu konuda şu önemli bilgileri paylaşmıştı: "Ecevit'in Kıbrıs'la ilgili fatihliği tamamen tesadüfidir bence. O sırada hasbel kader Başbakan olduğu için o işi yüklenmek durumundaydı. Şimdi ben de açıkça ifa edeyim ki Kıbrıs'a Türk Ordusu'nun müdahalesindeki en büyük şans Erbakan'ın Başbakan Yardımcısı olmasıdır. Erbakan'ın ısrarındır o işi yaptıran. Sayın Ecevit tek başına olsaydı yapmamak için şiiirlerine geri dönerdi. Bizim oturup kalkıp Erbakan'a teşekkür etmemiz gerekir. Gerçek Fatih odur, ki ben siyasi açıdan Erbakan'ı en çok eleştiren biriyim."

Kıbrıs, 1995'te satılmıştır!

Son yıllardaki Kıbrıs politikaları ile değerlendirmelerde bulunan Akarcalı, "Kıbrıs Rum kesimini tanımamakta ısrar edenler başlarını kuma sokmuşlar şu gerçeği görmüyorlar" dedi. Türkiye'nin 1974'ten bu yana KKTC ile hiçbir spor müsabakası yapmadığının altını çizen Akarcalı, "Çünkü BM'de alınan karar gereği, herhangi bir Türk takımı herhangi bir dalda KKTC ile spor müsabakası yaparsa Avrupa'daki bütün müsabakalardan men edilir. Bir tek Gençlerbirliği yaptı üç sene Avrupa'ya çıkamadı. Nerede o milliyetçilerimiz?" dedi.

"Kıbrıs satıldıysa 1995'te Gümrük Birliği'ne girmek için satılmıştır" diye konuşan Akarcalı, o dönemde kamuoyunun dikkatini çekmeye çalıştığını ancak Gümrük Birliği'ni engellediği gerekçesi ile Türkiye'nin en büyük gazetesinin köşe yazarı tarafından vatan haini ilan edildiğini kaydetti.

Akarcalı şöyle dedi: "Ben Gümrük Birliği'ne tarafım. Ama hangi bedelle oluşuyor onu bilin dedim. O sırada Onur Öymen, Tansu Çiller'in müsteşarıydı. Murat Karayalçın CHP'nin Genel Başkanıydı. Kıbrıs satıldıysa bugünkü CHP boğazına kadar o satışın pazarlayıcısıydı. O zaman SHP idi demek palavra, aynı insanlar; arabanın dışı boyanınca şasi numarası değişmiyor. 1995'te Rum Kesimi'nin adaylığına karşı Gümrük Birliği'nin kabul edildiğini kaydeden Akarcalı, "Dolayısıyla bugün anlaşma imzalandığı taktirde Kıbrıs satılacaktır deniyorsa Mümtaz Soysal'a da soruyorum 95'te ne demişti söylesin. Eğer benim gibi dediyse o zaman bunlara destek verenler kimlerdi onu söylesin, daha işin içindeydi. Denir ya dinime küfreden bari Müslüman olsa..." dedi.²⁰⁷

ÇAĞIN FATİHİ VE ÜSTÜN SİLAH TEKNOLOJİSİ

27 Mayıs 2006'da İstanbul Ali Sami Yen Stadı'nda muhteşem bir katılım ve coşkuyla kutlanan İstanbul'un Fetih Yıldönümü Şöleni'nden bir gün sonra: Grand Cevahir Kongre Sarayında ESAM tarafından düzenlenen ve İslam dünyasından yüzlerce devlet adamı ve ilim erbabının katılımıyla gerçekleşen "Müslüman Toplulukları ve sorumlulukları" konulu ilmi konferansta, çağımızın Fatih:

- İslam dünyasının ve insanlığın temel problemlerini ve sebeplerini,
- Kurtuluş çarelerini ve çözüm projelerini,
- Bunlarla ilgili yeni fikir önerilerini, fiili tatbikat örneklerini ve başarılı pratiklerini, çok akıcı bir dille ve çarpıcı misallerle şöyle anlatmıştı.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bu tarihi toplantımızın bütün İslam ve insanlık alemine hayırlı olmasını diliyorum. Çok önemli ve talihi bir adımı atmak üzere burada toplandığımızı özellikle belirtmek istiyorum.

İstanbul'un fethini, Nijerya'dan Endonezya'ya bütün dünyanın 500 yıl barış ve bereket, huzur ve hürriyet içinde yaşayacakları bir medeniyetin hâkimiyet başlangıcı saymaktayız.

Bu konuşmamızda:

- 1- Dünya olaylarının doğru tespiti ve teşhisi
- 2- Bunların etkin tedavisi ve çözüm reçetesi
- 3- Bu projelerin bizzat uygulamaya geçirilmesi üzerinde duracağız.

Doğru bir tespit için "Hak" nedir, "Batıl" nedir? Bunların anlamını bilmemiz gerekir.

Hak: Akliselimin, tarihi tecrübelerin, ilmi gerçeklerin ve vicdani kanaatlerin ve dinin hayırlı ve yararlı dediği doğrulardır. Batıl ise "Küfür tek Millettir" hakikatince tek ve aynı merkezden yönetilmektedir. İrkçi ve işgalci emperyalizm, yani Siyonizm, batılın temsilcisi konumundadır.

Kabala: Firavunlar döneminde hazırlanmış sihirler ve sırlı şeytani öğretiler kitabıdır.

Siyonist liderler; Kabalaya dayanan 3 temel aşamaya şartlanmıştır:

- 1- **Dünyaya dağılmış bütün Yahudileri İsrail'e toplamak,**
- 2- **Fastan Endonezya'ya, 28 ülkeyi kontrolüne alıp kurulması amaçlanan Büyük İsrail'in güvenliğini sağlamak,**
- 3- **"Bizim Mesihimiz (Hz. İsa değil) yeryüzüne gelip, Mescidi Aksa yerine kurduğumuz Süleyman mabedini açacak" umuduyla Siyonizm'in dünya hâkimiyetine zemin hazırlamak.**

Bu sene 5765 sene-i devriyesini kutladılar. Bu Kabala'nın yazılış tarihidir.

Bu gayri insani hedefleri için:

Faizci kapitalist sistemi kurup insanlığı sömürdüler.

Doların üzerindeki Masonik Piramitte gösterilen 13 kademeli şeytan şebekesini kurup yürüttüler.

Kendi ırklarından olmayanları, kendi hizmetlerinde kullanmak üzere masonluğu yaygınlaştırıp yerleştirdiler.

Siyonist Briezinski'nin "Biz 5765 yıllık tarihimizin en güçlü noktasındayız. Tek süper güç kalan ABD'yi emrimize almışız. Ama bu yetmez. Çin, Rusya ve Japonya'nın, İslam dünyasına yanaşmasına mutlaka engel olmalıyız" sözleri bu amaca yöneliktir.

Rusya ve kominizm çöktükten sonra NATO'ya düşman olarak İslam'ın seçilmesi bu sinsi ideolojinin bir gereğidir. Darwin'in safatasıyla, "maymunlar diğer canavarlarla nasıl savaşıacağını düşünerek daha zeki olmuştur" düşüncesini düstur edinmişlerdir.

Yani savaşmayı ve saldırmayı, akıllı ve başarılı olmanın kaçınılmaz şartı olarak görmüşlerdir.

Siyonizm, zaten dejenere ettikleri Hıristiyanlığa değil, kendi sömürme ve sindirme düzenlerine engel gördükleri ve insanlığa umut ve ışık kaynağı olacağını bildikleri İslam'a düşmandır.

Tarihi Haçlı seferleri "Hz. İsa'nın gelmesine zemin hazırlamak Hıristiyanların kutsal amacıdır" diye Avrupayı kışkırtan ve kullanan siyonistlerin bir planıdır.

Her türlü köleliği ve kötülüğü reddeden İslam'ı körletmek en önemli ve tehlikeli uğraşlarıdır.

Dünya Siyonizm'i: 1990'da Siyonizm tüm dünya hâkimiyetini gerçekleştirmek amacıyla, İslam'ı yok etme ve güdükleştirme kararını almıştır.

Makovski Yahudisinin “bizler artık tamam özlenen dünya hâkimiyetini kuracağız derken, arabamızın tekerine bir takoz çıktı: Refah Partisi... Bu nedenle 28 Şubat sürecine ihtiyacımız vardı” sözleri, Milli Görüş’ün önemini ve mahiyetini ortaya koymaktadır. Artık konuşmamın en önemli kısmına geliyorum.

Şimdi onlar İslam’ı yok etme kararı alırken, peki biz İslam alemi ne yaptık? Hangi tarihi ve talihli adımları attık? Hangi etkili kararları aldık?

Böyle toplanıp, tartışıp bildiri yayınlayıp dağılmakla ve zalimleri kınamakla bir yere varılmaz.

İşte şimdi biz de buradan bir karar alıyoruz. Ve artık Sultan Fatih gibi harekete geçiyoruz:

Hayır, yeryüzü bu zulüm ve zilletten mutlaka kurtulacak! Adil Bir Düzen ve Yeni Bir Dünya kurulacak!.. diye ilan ediyoruz...

Büyük olayların, küçük atılımlarla başladığını, görkemli ağaçların, küçücük tohumlardan doğacağını biliyoruz...

Evet, ama biz, hiç kimseye hakaret yapmayı ve temel insan haklarından mahrum bırakmayı düşünmüyoruz. Beni İsrail’e de haklarını vermeye geliyoruz.

Çünkü biz bütün alemlere rahmet olan Hz. Peygamberi takip ediyoruz.

Elbette bütün bu temenni ve tespitlere katılıyor ve inşallah gerçekleşir diye içinizden geçiriyorsunuz... Ancak... Bu o kadar kolay değil, oyun oynamıyoruz...

İnsanın yüz derisini soyarsanız adale, sinir ve kemikler sırtıyor... Yani insan vücudunun bir anatomisi vardır.

Bir dünya haritasındaki boyalı görüntüleri de sıyırıp arkasına bakarsanız, her ülkeye ve kurumlarına siyonistlerin hâkim olduğu anlaşılacaktır

Faizi yasaklamış Müslüman memleketler dahil hangi ülkede ve her ne almaya kalkarsanız, mutlaka siyonist sermayeye rüşvet ve haraç ödemek zorundayız. Kendi elimizle Filistinlilerin, Iraklı mazlum mü’minlerin katledilmesi için silah ve mermi parası ödediğimizin farkında mıyız?

Unutmayın; siyonist ve kapitalist yahudilerden ve kabalist kâhinlerden oluşan dünyayı 300’ler Meclisi’nin yönettiğini bilmeden hiçbir yere varamayız. Bunların başkanının Rockefeller, İngiltere temsilcisinin Rotchildiler olduğunu hatırlayınız!

Her ülkede demokrasi demagojisiyle kendi uşaklarını iktidara getirip bize siz seçtiniz diye yutturuyorlar.

Bütün dünya bir Yahudi hapisanesidir... Biz bu zindandan nasıl kurtulacağız? Düşmanı ve siyonist şeytanın saltanatını tanımadan ondan kurtuluş için yapılan bütün gayretler, onlara hizmetten başka sonuç vermiyor.

II. Dünya Harbi, kendi canavarları olan Hitler'den kurtulmak için çıkarıldı.

Irak harbi yine kendi adamları olan Saddam'ı devre dışı bırakmak için yapıldı.

Zaten şeytanın başlıca tuzakları ve metotları şunlardır:

1- Terör, savaş, silah taktikleri,

2- Fikir kirlenmesi (çağdaşlık, küresellik), hoş görmeklik, boş vermeklik felsefesi,

3- İfsat müesseseleri: BM, NATO, IMF, Dünya Bankası gibi barış ve kalkınma kılıflı kurumları, şerli maksatlar için suiistimal edilmesi,

4- İşbirlikçi hainleri: (Kiralık iktidarları) Marazlı medyalar ve Karunlaşmış iş adamları eliyle sömürü ve zulüm düzenlerini yürütmesi,

İşte: Irak'ı işgal ve her tarafı ifsat eden Amerikan askerlerinin başarısı ve sağ salim amaçlarına ulaşması için dua eden şaşkın başbakanlar!

İşte: "İnsanlık gemisinin kaptanlığına Amerika layık ve müstahaktır, açıklaması yapacak derecede şuursuzlaşan ve Hakt'an uzaklaşan Hocalar.

İşte: "Benim şahsi servetim artsın, isterse Türkiye batsın" diyecek kadar vicdansızlaşan ve içinde bulunduğumuz gemi batarsa, kendilerinin de boğulacağını unutan iş adamları!..

Peki, bunlara karşı tedbirlerimiz ne olmalıdır?

1- Siyasi irade birliği ve milli iktidarların işbaşına getirilmesi. (D-8'ler dinamik ve enerjik çalışma için bir çekirdektir.)

2- Bütün ezilen ülkelerin ve milletlerin (Rusya, Çin, Brezilya, Hindistan) kenetlenmesi... Adil Bir Düzen'e geçilmesi ve tüm mazlumların sahiplenmesi... (Sonra, insanlara İslam'ın tebliğ edilmesi. Doğru inancın ve güzel ahlakın öğretilmesi gelir.)

İkinci Yalta Konferansı'nı yapacağız. Siyonistlerin bugünkü haksız ve ahlaksız dünya düzenini ortadan kaldıracacağız. Ancak,

bunun gerçekleşmesi için müeyyideniz olması lazım. Çünkü batı laftan anlamaz. Sadece güçten anlar!..

G8'lerle D-8'ler ve Rusya, Çin, Japonya, Güney Amerika bir masanın etrafında toplanıp yeniden konuşup kararlaştıracağız ki:

Savaş değil, Barış!

Çatışma değil, Diyalog!

Çifte standart değil, Adalet!

Üstünlük değil, Eşitlik!

Sömürü değil, İşbirliği!

Baskı ve tahakküm değil, insan hakları, hürriyet ve demokrasi

İyi de, peki bunlar hangi müeyyide ile yapılacak?.. Hiç arzu etmeyiz ama maalesef ilk kıvılcım İran'dan çıkacak... Ve bu siyonist saldırı, şeytanın saltanatının yıkılmasıyla sonuçlanacak. Ardından biz kendi ülkelerimizdeki önemli ve hayati kurumları asli amacına göre düzenleyeceğiz... İşte bizde MGK var. Devlete yön vermesi gereken yüksek bir kurum. Ama başörtüsü gibi suni gündemlerle uğraşiyor.

Önce "Yüksek Bağımsızlık Kurulu" oluşturacağız. Bunun altındaki beş kurum kendi sahasında çalışacak.

Milli Görüş beyin, Adil Düzen kalptir. Bu kavram sadece bir ülkeye mahsus değildir.

Siyasi bağımsızlık komisyonu

Ekonomik bağımsızlık komisyonu (Paramızı hangi bankaya koyacağız. Hangi yatırım ve üretimi nereye ve kiminle yapacağız)

Teknolojik başarı ve bağımsızlık komisyonu (Müeyyide böyle sağlanır) Onların bütün silah ve saldırı imkânlarını etkisiz bırakacağız

Kültürel bağımsızlık komisyonu

Kadın ve ailenin korunması komisyonu (Bütün ülkelerdeki bu komisyonlar iletişim ve işbirliği içinde görevlerini yapacak)

Batıdan vahşet çıkar, medeniyet çıkmaz. Medeniyet ancak İslam'dan doğar. Bir medeniyetin oluşması için:

a- Allah inancı (Batılın teslis (üçleme), bizimki Tevhid'dir).

b- İnsana bakışı (onlara göre insan günahkâr doğmuş, bizde eşrefi mahlûktur).

c- Tabiata yaklaşımı (Onlar biz dünyanın sahibiyiz diyor, tahrip ediyor, biz ise emanetçisi olduğumuza inanıp doğayı ko-

ruyozur). Firavunluk ve Nemrutluk, işte bu sahiplik iddiasının sonuçlarıdır.

Batılılar:

- Allah'a inanırken; aklınızı,
- İnsana bakarken; ahlakınızı,
- Tabiata yaklaşırken; vicdanınızı bırakacaksınız diyorlar.

Biz, 60 sene önce Almanya'daki profesörlere, bütün bunları konuşup anlatıyorduk. Bir gün onlara: Biz Müslümanlar sizden, rakamlar, eşari (onluk) sistemi ve ilmin temelleri için birer kuruş patent hakkı istesek, siz fanilanızı verseniz, yine ödeyemezsiniz" demiştik.

Evet, Siyonizm laftan anlamaz müeyyide uygulayacağız.

• **Ekonomik müeyyide (Boycot yapıp mallarını almayacağız, onlara da stratejik ham maddelerimizi satmayacağız).**

• **Teknolojik müeyyide: Bir ABD uçak gemisinden atılan bir füze 4 bin km.den sadece 4 metre saparak hedefini vuruyor... "E biz de bunlardan yapalım" dersiniz onlar sizden 10 misli daha fazlasını hazırlar!?**

Bunun için "teknoloji Allah'ın biz Müslümanlara bir lütfudur" onların füzelerini geri çevirip, kendi üzerlerine yönlendirecek teknolojiler hazırlanıyor. Sürtünme ve özel etkilenme sonucu kendi enerjisini üreten ve uzaktan kumanda ile yönlendirilen birkaç ince tel yumağını uçaklara gönderip imha edecek sistemler geliştiriliyor.

İşte İran, uranyum zenginleştirdim diyor, iyi güzel, ama bu gelişme onlarınkine göre henüz hiçbir şey ifade etmiyor... "Biz de uçak gemisi yapalım, biz de atom füzesi yapalım" dersiniz, siz bunları hazırlamaya uğraşırken, dış güçler on katını hazırlıyor... Öyle ise emperyalist ve siyonist ülkelerin yıllardır üzerinde çalıştığı ve hazırladığı bütün silah sistemlerini ve teknolojilerini etkisiz ve geçersiz kılacak, hem de çok daha ucuza mal olacak yeni ve üstün teknolojiler gerekiyor!..

Bu komisyonlar, öğleden sonra ve yarın, işte kendi sahalarındaki sorunların nedenleri ve çareleriyle ilgili ciddi ve ilmi raporlar hazırlayacak... Buraya Cuma sohbetleri konuşmaya gelmedik... İlgisiz şeyler konuşmayacağız, inşaata taş koyacağız...

Şimdiye kadar İslam ülkeleri ve hizmet hareketleri kimisi kapı pencere, kimisi beton dökme, kimi bilmem ne hazırladı.

Hepsi sözde İslam sarayı için hazırlık yapıyor. Ama hiç birisinin emeği ve üretimi bu yapının ihtiyacına cevap vermiyor. Çünkü ölçüleri ve standartları birbirini tutmuyor.

Önce bu yeni sarayın projesini hazırlayıp, o plana uygun malzeme üreteceğiz.

Pilotsuz uçaklar:

Baykar Makine Sanayi ve Teknoloji Araştırma Şirketi'nin ürettiği pilotsuz uçaklar uzaktan kumanda ile uçurulmuş ve istenilen hedefe ulaştırılmıştır.

Simülâtör sistemiyle, bu uçakların kendisine zarar vermeden çok çeşitli denemeler rahatlıkla yapılmıştır.

Bütün bunlarda seri imalat safhasına gelinmiş durumdadır.

Her türlü silah ve teknolojik araç ve gereçler üretilip savunma ihtiyaçlarımız için hazırlanmıştır.

Bütün bu özgün başarı ve birikimler, şanlı Ordu'muzun hizmetine sunulmuş bulunmaktadır.

Pilotsuz uçakların ve her türlü bilgisayarlı araç gereçlerin

Duvarдан, kapıdan, mayınlı ortamdан, tel örgülü ve elektrikli mânialardan aşan ve hedefine ulaşip görevini yapan yürüyen teknolojik böceklerin

Ulusal ve uluslararası her türlü stratejik konuşma ve yazışmaları dinleyecek ve değerlendirecek, ama kendisi asla çözülmeyecek son sistem iletişim aletlerinin

Bilgisayar sistemlerini, teknolojik projeleri, hıyanet ve saldırı girişimlerini, çok özel ve gizli casusluk şebekelerini takip ve tahrip edici, sentetik ilaç kapsülleri benzeri, uzaktan kumandalı ve fark edilmesi imkânsız; bir nevi "suni cin" modellerinin;

Tasarım ve proje başlangıçlarını,

Model ve deneme safhalarını,

Seri üretim ve geliştirme aşamalarını,

Gerçek ve örnek video çekimleriyle gösteren tanıtım filmi, hayret ve hayranlık uyandırmış ve:

"Ahir zamanda ve Hz. Mehdi'nin Deccal'a karşı kutlu savaşında 'barut ateş almayacak, silahlar patlamayacak' mealinde müjdelenen haberlerin nasıl hakikat olacağı böylece ispatlanmıştı.

Bütün bu harika hazırlıklar, kesinlikle güdük kalmayacak ve boşa çıkmayacaktı. Bu üstün teknolojileri ve insani projeleri

uygulayacak ekipler ve takipçiler elbette görevini yapacak ve Erbakan'ın Milli Görüş davasını hedefine taşıyacaktı...

Siyonistleri Ürküten Erbakan'ın Mahiyeti ve Teknolojinin Kerameti!

Çok gizli projemiz kasten mi deşifre ediliyordu?

Haberler: “Yazılım ve tasarımı Türk mühendisler tarafından yapılıyordu. Çok gizli bir proje olarak yürütülüyordu. Ama düşünce deşifre oldu!” şeklinde yayınlanıyordu. Kim bilir, belki de rakiplere ve hıyanet merkezlerine bir mesaj veriliyordu.

Sinop'ta tamamen Türk mühendisler tarafından yapılan, ülkemizin ilk 6.5 metre boyundaki insansız casus uçaklarının testleri yapılmıştı. Çok gizli yürütülen proje, deneme uçuşu yapılan uçaklardan biri düşünce ortaya çıkmıştı.

Sinop'un Erfelek İlçesi'nde insansız bir hava aracımızın düşmesi, sanki dikkatleri Türk mühendislerinin bu alanda yaptığı çalışmalara çevirmeyi amaçlamıştı. Milli Savunma Bakanlığı Kara Kuvvetlerinin ihtiyacı için yaklaşık 1.5 yıl önce insansız casus uçak ihalesini açmıştı. Tamamen milli bir proje olması istenilen ihaleye Vestel Savunma Sanayi A.Ş. ile Baykar Makina Sanayi ve Ticaret A.Ş. katılmıştı. Her iki firma da çalışmalarını ülkemizin değişik noktalarında başlatmıştı. İlk casus uçağını Baykar Makina hazırlayarak uçuşa hazır hale getirmeyi başarmıştı.

İsrail uçaklarına rakip sayılıyordu!

İnsansız hava araçlarının ilki operatör hatası sonucu düşerken, ikincisi başarı ile uçuşunu tamamlamıştı. Uçakları yapan Baykar Makina Sanayi ve Ticaret A.Ş.'nin Genel Müdür Yardımcısı Ahmet Bayraktar durumu: “Türk Silahlı Kuvvetleri için İsrail'in Heron uçaklarına rakip olan ve daha üstün yazılım özelliklerine sahip bulunan ilk casus uçağımızı yapıp uçurduk. Gizli bir çalışmaydı. Ancak nihai demo öncesi test uçuşlarında biri düşünce gözler bize çevrildi. Türkiye'de önümüzdeki 10 yıl içerisinde 4 milyar dolarlık casus uçak alımı yapılacağı öngörülmektedir. Onun için büyük rekabet yaşanıyor” şeklinde açıklamıştı.

İsmi de “Çaldıran” koyuluyordu

İsrail'in üretilip sattığı Heron'larına rakip olması beklenen ve 'Çaldıran' adı verilen Türk yapımı casus uçak 20 bin feet'e çıkarken, 8 saat havada kalabiliyordu. Bu yükseklikten gece ve gündüz nokta tespiti yapabiliyordu.

Sinop'ta test ediliyordu

Hürriyet'te yer alan habere göre; Kendilerine devlet tarafından uçakların test edilip, uzman ekip tarafından değerlendirilmesi için geçen ay Sinop Havaalanı'nda bir bölge tahsis ediliyordu. Aralarında subayların da bulunduğu 17 kişilik bir heyetin gözetiminde yapılan insansız hava araçları 1 Ekim 2009 tarihinde uçurulmuştu.

Ancak 18 bin feet'e çıkıp yaptığı manevra sırasında operatör hatası sonucu, uçağın düşmesi gözlerin Sinop'a çevrilmesine neden olmuştu. Vali Mustafa Hakan Güvençer, "Bizi aşan bir durum var. Bunun bilimsel araştırmalar çerçevesinde denemeleri sürdürülen bir hava aracı olduğunu söyleyebilirim" demekle yetiniyordu.

Heronlardan çok üstün teknolojiye sahip bulunuyordu!

5 kişilik bir ekibin eseri olan ilk Türk insansız hava aracı, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin hizmetinde kullanılacaktı. Uçakların en önemli özelliğinin yazılımlarının Türk mühendisler tarafından yapılıyor olması ve çok düşük desibelde ses çıkarmasıydı.

Bu sistem 10 saat ikmalsiz 200 kilometreden yayın yapıyor. 18 bin feet'te 8 saat havada kalıyor. 20 bin feet'e kadar da çıkabiliyordu. Uçağımızın kanat açıklığı 9 metre, boyu ise 6.5 metreyi buluyordu. 140 litre yakıtla birlikte ağırlığı da 450 kilograma ulaşıyordu. Üzerinde gece ve gündüz en gelişmiş görüş alabilen termal özelliği de bulunan kameralara sahipti ve havadan bir insanın kolundaki saati görebiliyordu. Lazerle hedefi saptıyor, saatte ise 100-120 km. hız yapıyordu.

Türk Mühendislerinin eseri olan prototip ilk casus uçağı kendisine verilen komutu aynen uyguluyor, çizilen rotaya göre kendisi havalanıyor, rotasında gidip, tekrar geri dönüyordu. Ayrıca otomatik iniş ve kalkış yapıyordu.

Silahlı Kuvvetler 24 adet alıyordu

Silahlı Kuvvetler insansız casus uçaklardan şimdilik 24 adet alıyordu. Baykar Makina Sanayi ve Ticaret A.Ş.'nin uçağından sonra Vestel Savunma Sanayi A.Ş.'nin de uçakları test edilmeyi bekliyordu. Bu yıl içerisinde uçakların bir kısmının teslim edilmesi öngörülmüştü. İsrail'in Heron'larına karşı 4'de 1 fiyata mal olması beklenen ilk Türk malı insansız casus uçaklarının terörle mücadele kapsamında ağırlıklı olarak Güneydoğu Bölgesi'nde kullanılacağı belirtiliyordu.

Bunlar bize, Erbakan Hoca'nın Askon sohbetini hatırlatıyor!

“Doğru bir tedavi için, önce doğru teşhis ve tespit lazımdır.

Türkiye bütün insanlığın sorumluluğunu taşımaktadır, tarihi ve tabii görevimiz ağırdır.

Ama bunun için: Ülkemizde, bölgemizde ve yeryüzündeki bütün sıkıntı ve sorunların perde arkasını bilmeden, doğru teşhis ve tedavi imkânsızdır.

Bizim İslam inancımıza göre, her insanın 5 temel hakkı vardır. Bunlara saygı duyulmalı ve sahip çıkılmalıdır. Herkese şefkat ve merhamet İslam'ın esasıdır. Can, mal ve namus emniyeti, din ve düşünce hürriyeti kutsaldır.

Ancak Siyonist düşünceye sahip bir zümre ise, bütün insanları köle, kendilerini efendi sanmakta ve kendilerinden olmayanları ezmeyi, sömürmeyi ve öldürmeyi mubah saymaktadır.

Bu ırkçı ve fesatçı zümre; 5 bin yıldır bu sapık inancı hâkim kılanın sevdasındadır. Tevrat'ı bile tahrip edip Kabala'ya uydurmuşlardır. Dünya hâkimiyeti hedefi için, her türlü hile ve hıyanete başvuru çok önemli bir altyapı hazırlamışlardır.

a- Hayır ve hizmet grubu gibi gösterilen Lions ve Rotaryenlerden, b- Sosyal ve Kültürel faaliyet perdesi altında gizlenen Mason localarına, c- Sonra seçilmiş Bilderberg gruplarından, d- Daha yukarıdaki 300'ler Yahudi kumpaslarına, e- Bunların üstündeki 33 haham konseyinden, f- Onların üzerindeki 13 siyonist hahamdan oluşan yüksek mürşitler grubuna, hepsi organizeli ve koordineli şekilde çalışmaktadır.

Bu gerçekleri Rotchild'lere 15 yıl hizmet eden, ama bunların insanlık adına korkunç hıyanet ve cinayetlerine şahit olup, bu şeytani sırlarını, özel bir kiliseye sığınarak, Gizli Dünya Devleti'ni yazan Gary ALLEN anlatmaktadır.

Bu Siyonistlerin 3 kademeli hâkimiyet planı ise;

1- Dünyada dağılan Yahudileri, Filistin'e toplayıp İsrail devletini kurmak.

2- Mescidi Aksa'yı yıkıp, Siyon mabedini yapmak.

3- Bütün Arz-ı Mev-ud'u İsrail'e vilayet yapıp dünyayı hâkimiyetlerine almaktır.

Asırlar önce Hindistan'daki Yahudileri organize edip İsrail'e taşımaya hazır hale getirmek üzere, Kristof Klomb adlı Yahudiyi İspanya Kralından milyonlarca altın koparıp büyük gemilerle Hindistan'a gönderdiler. Ancak yanlış yola sapıp Amerika'ya çıktılar. Ama burayı

Hindistan sandılar, Altın ve baharat bulamadan İspanya'ya dönünce, İspanya Kralı tarafından Yahudiler cezalandırılmaya başlanınca, kendilerine kucak açan Osmanlıya sığındılar.

Alman ekonomi profesörü Müller'in; "Bütün ekonomik sistemler, değişik dinlerin bir tezahürüdür" tespiti anlamlıdır.

Kapitalizm; Siyonistlerin Hıristiyanlığı yozlaştırarak, faizi mübah kılmak üzere ortaya çıkardıkları Protestanlığın bir yansımasıdır. Komünizm ise; Kabala'nın bir programıdır.

Thoder Herzl "Sultan Abdülhamit başta buldukça biz amaçlarımızı gerçekleştiremeyiz" diye ümitsiz ve eli boş geri dönünce, 13 kişilik baş hahamlar konseyi;

- Bu proje bizim dinimizdir. Bundan asla vazgeçmeyecek, mutlaka uygulayacağız.

- Buna Abdülhamit engel olursa, O'nu tahttan indirip, İstanbul'dan uzaklaştıracağız.

- Osmanlı devleti engel olursa, O'nu savaflara sürükleyip yıkacağız.

- Hatta İslam Dini engel olursa; O'nu yozlaştırıp, laylaştırıp etkisiz kılacağız!

Diyerek bunları bir bir gerçekleştirmeye koyuldular.

Önce dönme Sebataistler, İttihat Terakkici asker ve sivil Siyonistlerle, Abdülhamit'i tahttan uzaklaştırdılar. Osmanlıyı 30 cephede savaşa sokup yıprattılar ve yıktılar. Sonra Sevr'i uygulamaya geçebilmek için; Lozan'ın gizli maddeleri olan "uyuşturma ve Anadolu insanını İslami şurdan yoksunlaştırma" sürecini devreye soktular.

Ancak yegane kuvvet ve kudret sahibi olan Allah'ın lütfu ve inayetiyle, Milli Görüş ortaya çıktı ve bu gerçeklere projektör tutup, Şeytanın oyunlarını bozmaya başladı. Refah-Yol iktidarı ile yeni ve adil bir dünyanın temelleri fiilen atılınca da, Siyonist güçler telaşa kapıldı.

(Burada Hoca önce ASKON Genel Başkanına, sonra sağında oturan Recai Kutan'a dönerek;) Sizin kardeşiniz TÜSİAD'çılar hemen koşup Atina'da toplandı. Orada Milli Görüşten kurtulma çareleri tartışıldı.

Refah-Yol'un yıkılıp, Milli Görüş'ün parçalanması ve devre dışı bırakılması için; 28 Şubat gizli darbesinin yapılması kararı alındı. Hatırlanırsa aynı tuzaklar Sultan Abdülhamit'e de uygulanmış ve tahttan uzaklaştırılmıştı. Maalesef her ikisinin de gerçek sorumluları özenle saklanmış, suç askerin üzerine yıkılmaya çalışılmıştı.

Şimdi Siyonist Yahudiler (sarı tahvil, yeşil tahvil ve beyaz tahvil gibi) üçkâğıt şeytanlığıyla bütün dünyadan 7 trilyon dolar böylece toplanmaktadır.

Artık meseleyi kökünden kavrayıp çözemezseniz, Siyonist canavarın bu sömürü hortumlarını kesemezseniz... Sadece ekonomik değil, askeri ve teknolojik yönden de onları etkisiz bırakacak tedbirleri geliştiremezseniz, hiçbir hayırlı girişimi başa götüremezsiniz. Sadece rejisör Siyonistlerin sahnesinde rol yapan figüranlar duruma düşersiniz, AKP'liler gibi...!

Türkiye'nin IMF eliyle bu Siyonist sömürüye esir edilmesinin ve bunca borca girilmesinin karşılığı; İşte Kuzey Irak, işte Kıbrıs bunlara teslim ediliyor, rüşvet veriliyor. Ve toplumu tamamen tepkisiz ve tesirsiz hale getirmek için de, manevi sinir sistemi sökölüp duyguları körletilsin diye, "layt İslam" anlayışı yaygınlaştırılıyor.

Öyleyse ne yapmamız gerekiyordu?

Artık ezilenlerin el ele vermesi ve bir araya gelmesi, hayati önem taşıyor. D-8'lere Rusya, Hindistan, Çin ve Brezilya'nın da katılıp bu cephenin güçlenmesi gerekiyor. Bunun için;

1- Önce siyasi irade lazımdır. Bu nedenle ülkemizde Milli Görüş zihniyetinin iktidar olması kaçınılmazdır.

2- Yeni bir dünyanın bütün organlarının teşekkülü şarttır ve mutlaka lazımdır.

- İslam Birleşmiş Milletleri.
- İslam Ortak Pazarı.
- İslam Savunma Paketi.
- İslam Dinarı gibi evrensel kurumlara acilen ihtiyaç vardır.

Teknoloji nimeti ve çağdaş zalimlerin akıbeti kimleri ürkütüyordu?

Hocamız anlatıyordu: Bize yapılan bir ziyaret sırasında: İstanbul'a gelen bir ABD askeri gemisine davet edilerek kendilerine izletilenleri şöyle nakletmişlerdi: Görevli subaylar önlerindeki bilgisayar ekranlarından bütün dünyayı izleyip duruyorlardı. Ve bu sırada gemi komutanının bir ekranda görünüp, "şimdi şu kod numaralı füzenin, 2 bin mil uzaktaki filan hedefe gönderilmesi emrini bekleyiniz" talimatını duymuşlardı. Derken büyük bir sarsıntıyla füze ateşlendi, ardından düştüğü yerdeki korkunç tahribat bizlere gösterildi! Böylece, hepimizi psikolojik bir ürkütme ve teslimiyet dersi verildi.

Bunun gibi; ziyaretimize gelen ve Pentagon'u iyi bilen bir Orgeneralimiz, ABD ordusundaki çok önemli en üst görevdeki 15 Orgeneralin hepsinin de Yahudi olduğunu söylemişti!

Ve yine Pentagon'a giden bir heyetimize; Dünyanın istediği-niz bir ülkesinin, istediğiniz bir kentnin, istediğiniz mahallesin-deki stratejik bir hedefin, istenilen odasının, istenilen pence-resinden, orayı tahrip edecek füzenin hemen gönderilebileceği ifade edilmiş ve ekrandan gösterilmişti. Biz de bunlara karşılık; Siyonist ve emperyalist güçlerin elindeki tüm nükleer füzele-rinin, en gelişmiş silah sistemlerinin, denizaltı ve uçak gemi-lerinin bütün tertibat ve tahribatlarını boşa çıkaracak; elektro-manyetik dalgalar ve pilotsuz görünmez uçaklarla, muhtemel saldırılarını kendi başlarına çevirip bela yağdıracak teknoloji harikalarını Baykar gibi yerli ve milli firmalarımızda üretmek ve kahraman ordumuzun emrine vermek mecburiyetindeydik... Al-lah ta en büyük nimet olarak bu imkân ve fırsatı bize lütfetmiş-ti!?

İşte Siyonizm'in bu korkunç gücünü ve gayesini boşa çıkara-cak tek hareket Milli Görüş ve Onun Aziz Lideriydi. Bu adil ve asil projeler uygulanacağı günler de uzak değildi.

Ayet Meali:

"Biz Hak'kı Batıl'ın tepesine çarptırırız... O'da O'nun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki (Batıl) mahvolup-gitmiş-tir."²⁰⁸ ayeti de işaret ediyor ki; Zulüm ve küfür düzenlerinin yıkılışını Allah şu şekilde gerçekleştirmektedir.

a- Hak'kı temsil eden ve Hak'ka teslim olan bir zat'ı seçip görevlendirmektedir.

b- O Zat, önce haksızlık ve ahlaksızlık zihniyetini, ilmi ve İslami gerçekler ışığında çürütmektedir. Deccalizmin iç yüzünü ortaya döküp, herkese göstermektedir.

c- O Zat; zulüm düzeninin beyin merkezine ve gizli yönetim mekanizmasına yönelip onları parçalayarak birbirine düşür-mektedir. Muhtemel saldırı ve silahlara karşı da, hepsini etkisiz ve işlevsiz bırakacak teknolojik harikalar geliştirmektedir.

d- Beyni parçalanan ve fikriyatı boşa çıkarılan Batıl ve barbar sistemin geri kalan görkemli gövdesinin çökmesi ve çözül-mesi artık kolay ve kaçınılmaz hale gelmektedir.

AKP ile asker arasında kriz nereden kaynaklanıyordu?

Savunma Sanayi İcra Komitesi'nin 9 Nisan 2008'deki toplantısında, hükümet ile askerler arasında, VİP uçak alımında olduğu gibi "Göktürk Uydu Projesi'nde" de kriz yaşandığı ortaya çıkmıştı. Hükümetin bu ihaleyi İtalyanlara vermeye çalıştığı, askerlerin ise buna kesin bir dille karşı çıktığı kulislere yansımıştı.

Anka Ajansı'nın haberine göre, Savunma Sanayi İcra Komitesi'nin 9 Nisan'daki toplantısında, PKK'yı ve diğer düşman unsurları uzaydan gözleyecek olan Göktürk Uydu Projesi'nde karar aşamasına yaklaşılmıştı. İhale öncesinde, AKP iktidarının ve sivil bürokratların İtalyanlara söz verdiği, uydunun kullanıcısı olacak askerlerin ise, Almanları tercih ettiği ve yerli üretimi önerdiği anlaşılmıştı. Ancak toplantı sonrasında yapılan açıklamada, Göktürk Uydu Projesi'nin bir sonraki toplantıda görüşülmek üzere ertelendiği aktarılmıştı.

Ancak, projenin bir sonraki toplantıya ertelenmesi sırasında, hükümet ile askerler arasında derin görüş ayrılıkları ve tartışmalar yaşanmıştı. Toplantı sırasında, Savunma Sanayi Müsteşarlığı'nın projeye ilgili sunumundan sonra icra komitesinin asli üyeleri ayrı bir odada toplanmışlardı. Kulislere sızan bilgiye göre, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt ve Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül'ün yaklaşık yarım saat süren üçlü zirvesinden sonra, bürokratlara "bu maddeyi geçelim" direktifi çıkmıştı.

Bürokratlar da tartışmıştı

Türkiye'nin büyük önem verdiği Göktürk Uydu Projesi'nde İtalyan Telespazio, Alman OHB ve İngilizlerin EADS Astrium firmaları yarışmıştı. Projeye ilgili Savunma Sanayi Müsteşarlığı (SSM) birimleri, Genelkurmay Plan ve Prensipler Başkanı Korgeneral Hilmi Akın Zorlu'ya bir brifing sunmuşlardı. Bu brifing sırasında da SSM bürokratları ile askerler arasında tartışmalar yapılmıştı. AKP'li bürokratlar yabancı firmalardan, askerler ise, yerli yapımdan ve bu olmazsa ortaklıktan yanaydı.

İlk kriz VİP uçağı alımında yaşanmıştı

İcra komitesi toplantısında ilk kriz VİP uçak alımında çıkmıştı. Askerlerin, "komuta kontrol uçağı" alımına, hükümetin Başbakanlığa alınacak 3 ayrı VİP uçağını eklemek istemesine, Genelkurmay Başkanı Büyükanıt karşı çıkmıştı. Orgeneral Büyükanıt'ın, "toplantıda

buna yönelik yazılı bir karar metni gelmesi halinde bunu imzalama-yacağıını” söylediği konuşulup yazılmıştı.²⁰⁹

İran’la kritik istihbarat anlaşması

ABD’nin tüm tepkisine rağmen Türkiye, bölge ülkeleriyle ilişkilerini artırmış, Türkiye ile İran arasında önemli bir istihbarat anlaşması imzalanmıştı.

Ankara’da yapılan “Türkiye-İran 12. Yüksek Güvenlik Komisyonu” toplantısından terörle mücadelede “anlık” istihbarat paylaşımı kararı alınmıştı.

İki günlük toplantıya “ortak operasyon yapalım” teklifi ile gelen İran’ın bu isteğine hükümet olumlu bakmazken, terör örgütleri PKK-PEJAK’a karşı “anlık” istihbarat paylaşımı yapma konusunda mutabakata varılmıştı.

İçişleri Müsteşarı Osman Güneş başkanlığında gerçekleştirilen toplantıya, İran tarafından İran İçişleri Bakan Yardımcısı Abbas Mohtaj başkanlık ederken, istihbarat birimleri arasında oluşturulacak paylaşım merkezi ile PKK ve PEJAK’ın faaliyetleri yakın takibe alınacaktı.

Türkiye, terör örgütü PKK’ya yönelik sınır ötesi operasyonları gerçekleştirmeden önce ABD ile anlık istihbarat paylaşımı konusunda da anlaşma yapmıştı.²¹⁰

Havelsan, TSK’ya nokta vuruşu sağlayacaktı

Havelsan tarafından geliştirilen “Keşif, gözetleme, istihbarat” ve “Komuta Kontrol” sistemleriyle, muharebe sahasındaki her türlü veriye çeşitli algılayıcı platformlarla hızla ulaşılması ve bu verilerin işlenerek hedef bilgilerine dönüştürülmesine imkân sağlanacaktı.

Böylece Havelsan, TSK’nın ‘gözü kulağı’ olacaktı. Edinilen bilgiye göre, Havelsan’ın öncelikli projeleri arasında yer alan bu iki önemli sistemle, muhabere sistemleri vasıtasıyla elde edilen bulguların, komuta-kontrol merkezlerine iletilip değerlendirilmesi ve entegre karar destek unsurlarına dönüştürülmesine de imkân hazırlanacaktı. Geliştirilen bu sistemlerle, Silahlı Kuvvetlerin stratejik, operasyonel ve taktik seviyede, planlamadan operasyona etkinliği arttırılacaktı.

209) Milliyet / 20.04.2008

210) Aktifhaber.com / 22.04.2008

Yetkililer, muharebe sahasında hedeflemede doğruluk ile manevra ve bilgi üstünlüğünün tesis ve idamesinin önemini giderek arttığına vurgu yapmışlardı. Keşif, Gözetleme, İstihbarat (ISR) sistemleri; muharebe sahasındaki her türlü veriye, çeşitli algılayıcı platformlarla hızlı ulaşılması, bu verilerin işlenerek hedef bilgilerine dönüştürülmesi, Komuta Kontrol Merkezlerine iletilip değerlendirilmesi, etkin bir savunma sisteminin önemli unsurları arasında sayılmaktaydı.

“Komuta kontrol sistemleri” hayati önem taşımaktaydı

Stratejik operasyonel ve taktik seviyede planlamadan operasyona kuvvetlerin etkinliğini arttırmayı hedeflediği projeye, komuta kontrol sistemleri ile entegre, komuta kontrol sistemi, karar destek sistemi, diğer sistemlerle entegrasyonu ve esnek ve analitik fonksiyonlar ile sürekli izleme ve geliştirme ile komuta kademelerinin planlamadan operasyona desteklenmesi çalışmaları yer almaktaydı.²¹¹

ODTÜ “radarda görünmezlik” teknolojisini başarmıştı

ODTÜ'lü araştırmacılar, yerli kaynaklarla, radarda görünmezlik teknolojisinde kullanılabilecek yeni radar soğurucu kaplamalar geliştirdiklerini açıklamıştı.

Yeni malzemelerin, gemi, uçak, helikopter, denizaltı gibi askeri araçların; radarlara yakalanma olasılığını binde 1'e kadar düşürdüğü deneylerle saptanmıştı.

Hiçbir koşul altında alev almayan, suya, tuza, yosuna, sürtünmeye ve darbeye dayanıklı olan malzemeler, en fazla 2 milimetre kalınlıkta oldukları için uygulandıkları platformlara fazla bir yük getirmiyordu.

Malzemelerin üretimi için gerekli olan tüm girdiler, ülke içinden sağlanabildiğinden yurt dışına bağımlılık ta gerektirmiyordu.

ODTÜ Kimya Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Levent Toppare, son yıllarda yüksek frekanslı elektronik sistemler ile birlikte telekomünikasyon cihazlarında ileri derecede bir büyüme ve gelişme yaşandığını anımsatmıştı. Bu sistem ve cihazların yaydıkları elektromanyetik dalgaların diğer elektronik cihazların normal çalışma koşullarını bozduğunu anlatan Toppare, “Elektromanyetik dalga soğurucu malzemelerin kullanımı ile elektro-

manyetik dalgaların soğurulması veya farklı bir yöne yönlendirilmeleri sağlanarak muhtemel saldırıların bertaraf edileceğini vurgulamıştı.

Dalga soğurucu malzemelerin öneminin, askeri alanlarda hedefin radar tarafından tespit edilmesini zorlaştırması ile arttığını ifade eden Toppare, şunları anlatmıştı:

“Elektronik harp teknolojisinin oldukça ilerlediği günümüzde, mevcut ve yeni üretilen harp silah ve araçlarının radarda görünmezlik özelliğine sahip olmaması düşünülemez. Dünyada radar soğurucu malzemelerin özellikle askeri platformlarda uygulanmasına dair birçok örnek mevcuttur. Bir ülke için büyük önem arz eden gemi, uçak, helikopter, denizaltı gibi araçların radar tarafından tespit edilme ihtimalini binde 1’e kadar düşüren radar soğurucu kaplamalar, bu noktada kullanılması kaçınılmaz bir teknoloji olarak karşımıza çıkmaktadır.”

Askeri amaçlı kullanıldığı ve ülkelerin menfaatlerini yakından ilgilendirdiği için literatürde bu tür malzemelerle ilgili ayrıntılı bilgi bulmanın mümkün olmadığına işaret eden Toppare, erişilebilen malzemelerin ise uygulamada çeşitli nedenlerle yeterli olmadığına görüldüğünü açıklamıştı. Piyasada ve literatürde var olan çoğu malzemenin kalınlık ve ağırlıkları nedeniyle uygulamayı imkânsız kıldığını anlatan Toppare, şöyle konuşmuştu:

“Geliştirilen malzeme ilk olarak uygulanacak platformun işlevini etkilemeyecek kadar ince ve hafif olmalıdır. Düşünülmesi gereken diğer bir husus ise geliştirilen malzemenin alev, su, darbe, sürtünme gibi koşullara dayanıklılık göstererek kimyasal özelliğinden ve radar kesit alanı düşürme kapasitesinden kaybetmemesi gerektiğidir. Yine var olan çoğu malzeme sadece radar soğurma özelliği göstermekte olup belirtilen spesifikasyonların hiçbirini taşımamaktadır. Ayrıca bu amaçla üretilen malzemelerin tek bir dalga boyundan ziyade, geniş bir bant aralığında yüksek soğurma sağlaması gerekmektedir. Ancak bilinen malzemelerin çoğu tek bir frekansta yüksek soğurma sağlayıp diğer frekanslarda iş görmemektedir.”²¹²

Yazarlarımızdan Necmiye Topnur anlatıyordu:

Rüyamda Elif Zeynep Başaran’ın annesi Elvide Hanımla deniz kenarında oturuyoruz. Gökyüzünden buluta benzer yeşil ve

başka tatlı renkli şeyler, göz alıcı ve gönül ferahlatıcı şekiller denizin üzerine iniyor. Ben Elvide Hanıma: “Görüyor musun ne güzel” diye gösteriyorum. Bakarken, kanatlı atlar şaha kalkmış gibi, ağızları birbirine değiyor. Sonra birden hilal şeklinde, ay ve yıldız biçiminde hayret ve hayranlık uyandıran bir sürü şekiller oluşuyor. Derken Erbakan Hocamın da nurani sureti ortaya çıkıyor. “Bak Elvide Hanım, beklenen fetih gerçekleşmiş, şükür sıkıntılar bitmiş” diye müjdeliyorum ve çok seviniyorum.

Sonra gidip Ekrem Beylerde yatmış oluyoruz ve sanki sabah namazı veya teheccüt vakti gibi kalkıyoruz. O sırada Bayram Abi, sonra Ahmet Hocam içeri giriyor. Ekrem Abi Şahide'ye işaret ediyor, Hoca'nın elini öp diye. Ben de içimden şöyle düşünüyorum: “yıllardır özlenen ve hasretle gözlenen fetih gerçekleştiğine göre, artık hürmet ve muhabbet gösterisi olarak, Hocamızın elini öpmemize izin veriliyor...”

O manevi sürur ve huzur içinde uyanıyorum...”

Evet, Siyonizm'in Şeytan düzeni, öyle “demokratik açılımlar” ve “demagojik diyalog”larla değil; psikolojik ve stratejik hazırlıklar ve teknolojik atılımlarla yıkılacaktı...

Cenabı Hakkın; Bedir'de göklerden indirdiği nişanlı ve atlı meleklerle yardım ettiği gibi²¹³ bugün de manevi ordularıyla cihat ve sadakat ehlini yalnız ve yardımsız bırakmayacaktı!.. Erbakan Hocamızın vefatı ise “Kılıç, kınından çıktıktan sonra daha keskin ve etkin olur” hikmetini hatırlatmıştı.

**Ey Asker ve Sivil, Bütün Millet!
YA ERBAKAN'IN ADİL DÜZENİ
VEYA
AMERİKA'NIN ZİLLETİ VE ESARETİ!**

Bugün, küresel emperyalizme yapılacak en büyük hizmet; ve yine milli çıkarlarımıza ve halkımızın huzuruna yönelik en büyük gaflet ve cehalet:

1- ABD'yi Yahudi Siyonizm'inden bağımsız bir şer gücü zannetmek ve asıl düşman olarak İsrail'i değil Amerika'yı göstermek,

2- İsrail'i; "ABD'nin kontrol ve himayesinde küçük ve şımarık bir devlet" sanıp, asıl ABD ve AB'nin, NATO; GLADYO; BM; IMF gibi küresel örgütlerin Yahudi Siyonizm'inin ve büyük İsrail hayalinin hizmetinde olduğu gerçeğini gizlemek,

3- Irkçı emperyalizm timsahının iki çenesi gibi hareket etmek ve tuzaklarına düşen avlarını ezip Siyonizm canavarını beslemek üzere kurgulanıp kullanılan kapitalizmi ve komünizmi ayrı ve birbirine aykırı sistemler gibi algılayıp, sağa karşı solu, kurtuluş ümidi ve çaresi olarak göstermek,

4- Bu şeytani şebekeyi çok iyi bilen ve kökünü kurutacak tedbir ve projeler geliştiren ve bu yüzden Siyonist emperyalistlerin bir numaralı hedefi haline gelen Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hoca'ya, Milli Görüş davasına düşmanlık etmek,

5- Ve hepsinden beteri: Milli birlik ve dirliğimizin mayası, milletimizin huzur ve hürriyet kimyası ve medeniyet mirasımızın esası olan İslam dinine ve dindar kesimlere düşman tavrı sergilemek, ama bunu mertlik ve cesaretle yapamayıp, kancıklık ve kahpelikle: "İmam Hatip Okulları, Kur'an Kursları ve başörtüsü gıcıklığı" üzerinden yürütmektir.

"Bir toplantıda yüzlerce seçkin ve etkin katılımcıların huzurunda, yüzlerine karşı söylediğimiz gibi:

Atatürk'ün, "kökü dışarıda, beynelmilel fesat ocakları ve hıyanet odakları" oldukları gerekçesiyle kapattığı MASON LOCALARI'nın alt kurumu ve eleman hazırlama okulu olan İstanbul ROTARY Kulüpler başkanı, Darwinist, Kemalist ve sosyalist ulusalcı KEMAL ALEMDAROĞLU, bu görevini, ılımlı İslamcı,

BOP hizmetkârı AKP İstanbul kurucu İl Başkanı ve şimdi bu partinin etkin adamı bir muhteremden devralıp üstlenmişti. Yani, komünistlerle kapitalistleri, aynı Siyonist merkezler yönetmekteydi!...

İşte bu nedenlerle, bir sitede “Noel Baba” rumuzuyla yayınlanan ve doğrularla yanlışları harmanlayan yazının şöyle düzeltilmesi gerekirdi:

ABD TSK'ya neden düşman oldu?

“Her şey 1991 yılı başında ABD'nin Körfez saldırısıyla başladı. ABD, Bağdat'a yürümedi. Bunun yerine Irak'ın kuzeyinde bir Kürt isyanı kışkırttı. Arkasından, Irak Ordusunun 36. enlemin kuzeyine geçmesini önleyerek buradaki Kürt oluşumunu güvence altına aldı.

ABD'nin planı şuydu: Önce Kuzey Irak'ta bir Kürt Devleti kurmak ve sağlamlaştırmak, sonra Irak'ı tümüyle işgal etmek. Kuzey Irak'taki yeni devleti Türkiye'nin güneydoğusu, Suriye'nin doğusu ve İran'ın batısından koparacağı parçalarla birleştirerek Büyük Kürdistan'ı, yani ikinci İsrail'i kurmak. Bu projenin ismini biliyorsunuz: Büyük Ortadoğu Projesi (Cumhurbaşkanı ve Başbakanımız bu projenin resmi eş başkanlarıdır) Türkiye'deki bütün hükümetler, İncirlik'e yerleşen Çekiç Güç'ün görev süresini uzatarak ABD'nin Kuzey Irak'taki Kürt oluşumunu desteklemesine yardımcı oldular. (Çekiç Güç'ü işlevsiz kalmaya ve bölgeden kaçmaya mecbur bırakan şartları oluşturma dirayet ve cesareti, sadece Erbakan Hoca'da vardı)

TSK, bu süreçte Kuzey Irak'taki oluşum üzerinden Türkiye'nin bölünme tehlikesini erken algıladı ve ABD ile karşı karşıya gelmesinin kaçınılmaz olduğunun da farkına vardı. İlk olay: Orgeneral Torumtay'ın istifası Özal'ın, “kuzeyden Irak'a girme” emrini boykot için Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necip Torumtay istifa kararı aldı. Böylece TSK, Amerikan planlarında rol almaya direneceğinin ilk işaretini yakmıştı. O andan itibaren TSK'ya karşı ABD düşman tavrı takınmaya başladı. “Ergenekon” tertibinin planlanmaya başlaması, o zamandır.

ÖKK neden kuruluyordu?

Sovyet tehdidine karşı kurulmuş olan Özel Harp Dairesi (ÖHD) Amerikan güdümündeydi ve Sovyetler yıkıldığı için tehlike ortadan kalkmıştı. Şimdi tehdit, Kuzey Irak'taki ABD varlığından gelmekteydi, dolayısıyla, “ABD güdümündeki” ÖHD, “ABD'den gelen bir tehdide karşı” kullanılamazdı. Geçmişteki kontrgerilla eleştirileri TSK'da zaten belli bir rahatsızlık yaratmıştı. Genelkurmay Başkanlığı, ÖHD'i

yeniden örgütledi, ismini Özel Kuvvetler Komutanlığı (ÖKK) olarak yapılandırdı. Yıl 1991.

ÖKK'nin PKK'yı hedef alması ve Kuzey Irak'ta kurulan devlete karşı tavır alması, Amerikan denetiminden kurtulma çabasının başlangıcıydı.

"Tugay" düzeyindeki ÖKK, "tümen" düzeyine çıkarıldı. Ankara'da ÖKK için yeni bir eğitim tesisi yapımına başlandı ama ABD bundan çok rahatsızdı, "kullandığı" pek çok kişi aracılığıyla, tesis inşaatında yolsuzluk yapıldığı iddiasıyla mesnetsiz davalar açılmasını sağladı, ÖKK eğitim tesislerinin yapılmasını uzun süre felce uğrattı.

Eşref Bitlis niçin öldürülüyordu?

ABD'nin Kuzey Irak'taki planlarını bozan bir planı uygulamakta olan Orgeneral Eşref Bitlis, Amerikan Çekiç Güç helikopterlerinin PKK'ya silah ve malzeme attığını saptadı ve bunu açıkladı. Org. Eşref Bitlis, Jandarma Genel Komutanı olarak, Amerika'nın Türkiye'nin toprak bütünlüğünü hedef aldığını gördüğü, bu tehlikeyi önlemek amaçlı, savunmaya yönelik bir strateji geliştirdiği için Amerika tarafından derhal "hedef" yapıldı. Org. Bitlis helikopterle Kuzey Irak'a giderken, bu yolculuk önceden ABD'ye haber verilmiş olmasına rağmen iki Amerikan savaş jeti yakın uçuş yaparak oluşturdukları vakumla helikopteri düşürmeye çalıştılar ama deneyimli helikopter pilotunun dalış manevrasıyla bu girişim sonuçsuz kaldı. Bu saldırıdan hemen sonra telsizle Amerikalılara helikopterde orgeneralimiz olduğu tekrar bildirildi ama Amerikan savaş jetleri saldırıyı tekrarladı. Helikopter pilotu büyük bir çabayla yeniden dağların arasındaki derin vadilere dalarak kurtulmayı başardı.

CIA tarihinin en önemli suikastlarından birisi 17 Şubat 1993 günü yapıldı. Uçağına yapılan sabotaj sonucunda Orgeneral Bitlis şehit edilerek ortadan kaldırıldı. Ağustos 1994'de Genelkurmay Başkanı olan İsmail Hakkı Karadayı döneminde Eşref Bitlis Planı "uygulan-
dı" ve Kuzey Irak'a Çelik Harekâtı yapıldı. 35 bin Mehmetçik Mart 1995'de Kuzey Irak'a daldı. Kuzey Irak'a giren TSK, ABD'nin "egemenlik alanı"na da girmiş olmaktaydı. Bölge ABD ordusunun işgali altındaydı. ABD'nin Foreign Affairs, Foreign Reports, Mediterranean Quarterly ve Joint Forces Quarterly gibi "yarı-resmi" organlarında "Türk komutanlar hizadan çıktı", "Türk Ordusu ABD-Türkiye ilişkilerini bozmaya başladı" türünden görüşleri aktarmışlardı.

Gazi olaylarını kim tertipliyordu?

Çelik Harekâtı öncesinde CIA'nın Moskova İstasyon Şefi'nin CNN

televizyonunda Türkiye'nin "karışacağını", "Önümüzdeki dönemde dünyanın en çok karışacak ülkesi Türkiye'dir. Şu anda Türkiye, gizli servislerin gündeminde ilk sıraya yerleşmiştir." diyerek açıklamıştı.

Gazi Mahallesi olaylarından birkaç gün önce, ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Holbrooke, Türkiye'nin Kuzey Irak sınırında yaptığı yığınağı durdurmak istediklerini; "Kuzey Irak sınırına asker yığıyorsunuz. Önümüzdeki günlerde terör olaylarının artma ihtimali var. Oraya yapacağınız bir harekâta dikkatli olmanızı tavsiye ederim." Sözleriyle uyarılmıştı.

CIA Şefi'nin ve Holbrook'un "haber verdiği gibi", 12 Mart 1995 gecesi İstanbul'da Gazi Mahallesi olayları başladı. TSK bu tehdidi yutmadı ve Çelik Harekâtı yapıldı. NATO tarafından, üye ülkeleri komünizmden korumak için kurulan kontrgerilla (diğer adları Gladio ve SÜPER NATO) örgütleri, İtalyan savcının ispatladığı gibi, CIA tarafından yönetiliyordu ve esas görevleri bu ülkelerdeki hükümetlerin ABD kontrolünden çıkmalarına engel olmaktı.

TSK ile polisimiz karşılıklı niçin kışkırtılıyordu?

Türkiye de ÖHD de kontrgerilla ile bağlantılıydı. 1991 yılında Özel Harp Dairesi'nin Özel Kuvvetler Komutanlığına (ÖKK) dönüştürülmesi aslında bir "milli davranış ve duyarlılık". ABD bu kuruluşu dışlanıyor ve hedef, Kuzey Irak'tan yöneltilen tehdide karşı mücadele olarak tanımlanıyordu.

ABD, "kontrgerilla yapılanmasında TSK yerine polisi koyma" dememesine girişiyordu. 1973'den beri İçişleri Bakanlığı içinde örgütlenen "ılımlı İslamcı Cunta", artık "F Tipi yapılanma" olarak kontrgerilla içinde TSK'den boşalan yeri alıyordu.

"F Tipi Gladio"nun ilk büyük organizasyonu da 1995 Gazi olaylarıyla başlıyordu. ABD ordusu, özellikle Çekiç Güç, Irak'ın kuzeyinde 7500 "CIA Peşmergesi"nden oluşan bir askeri güç örgütlüyordu. Eylül 1996'da, Eşref Bitlis Planı gereğince Barzani, Türk Genelkurmayı'nın yönlendirmesi sonucu Saddam yönetimiyle işbirliği yaparak CIA Peşmergelerini dağıtıyor ve 200'e yakın ölü veren CIA Peşmergeleri, ABD tarafından Guam Adası'na taşınıyordu. ABD kaynakları, bu harekâtı "ABD'nin Vietnam'dan sonraki en büyük yenilgisi" olarak değerlendiriyordu.

TSK, Çelik Harekâtını Başbakan Çiller'e haber vermeden gerçekleştiriyordu, çünkü Çiller'in ABD'ye "örgütsel" bağlılığı TSK tarafından biliniyordu.

Erbakan'ın Milli ve haysiyetli atılımlarını durdurmayı amaçlayan ve Fetullah Gülen tarafından desteklenip kışkırtılan, ama sonradan dâhiyane bir manevra ile Siyonist hedefinden saptırılan 28 Şubat harekâtının en önemli sonucu ise, Hocaefendi'ye indirdiği darbe olmuştur, çünkü kaçıp ABD'ye yerleşmek zorunda kalıyordu!

Gladiocu subaylar mı tasfiyesi ediliyordu?

Mayıs 1997 YAŞ toplantısında "160 subayın irtica bağlantısı nedeniyle ordudan atılması", Başbakan Erbakan'a onaylaması için "dayatılmış" gösteriliyordu., Oysa aslında Gladyo'nun güdümüne sokulanların tasfiyesi gerekiyordu. Bu uygulama, ordu içindeki Gladio'yu, yani ABD görevlilerini temizlemek anlamına geliyordu bunların, bir kısmının F tipi yapılanmayla alakasını herkes biliyordu. 28 Şubat kadrosu içinde "ABD'nin Truva Atı" olan bir de general bulunuyordu: Çevik Bir. Çevik Paşa da hemen sonra TSK tarafından sessizce tasfiye ediliyor ve sadece bu nedenle bile, Masonik mahfiller şaşkınlığa uğruyordu. 28 Şubatın şarlatanı ne umarken ne buluyordu?!

1994-1998 arasında genelkurmay başkanı olan Orgeneral Karadayı şunları yapıyordu:

- ABD ve NATO yuvalanmasını, yani kontrgerillayı genelkurmay karargâhından çıkarıyordu.
- Özel Kuvvetlerin ulusal amaçlar için kullanılmasına yönelik girişimleri hızlandırıyordu.
- Özel Harp subaylarımızın Çin'in Uygur bölgesinde ve Kafkas cephelelerinde "kullanılmasına" engel oluyordu.

Türkiye'yi işgal planı bozuluyordu!

1998 yılında genelkurmay başkanı olan Orgeneral Kıvrıkoğlu, ABD'nin bölge ülkeleri için tehdit oluşturduğunu "açık bir dille" belirtiyordu. Kıvrıkoğlu, Washington ziyaretini iptal ediyor ve NATO döneminde "ABD'yi ziyaret etmeyen ilk ve tek Genelkurmay Başkanı" olarak tarihe geçiyordu.

Kıvrıkoğlu, "28 Şubat'ı BİN YIL sürdürmeye kararlıyız" diyen komutandı. Demek istediği İrtica bahanesiyle İslam'a karşı değil aslında, "ABD tehdidine karşı, bin yıl da sürse direnecek" olduğuydu.

Mesajı alan ABD, aynı sözcüklerle yanıt veriyordu: BİN YILIN MEYDAN OKUMASI (MILLENIUM CHALLENGE 2002) ABD, "bu" isim altında, 24 Temmuz 2002'de Nevada çölünde Türkiye'yi işgal tatbikatı yaparak "gözdağı" vermeye çalışıyordu.

Bu, "ABD tarihinin" en büyük askeri tatbikatıydı. ABD'nin yarı res-

mi ajansı olan ASSOCIATED PRESS, “tatbikatın Türkiye’yi işgal senaryosu üzerine kurulu olduğunu” açık açık yazdı. Tatbikat senaryosu alabildiğine ilginç ve şaşırtıcıydı. Assoc. Press’e göre, tatbikatın resmi senaryosu şu şekildeydi: Türkiye’de bir “deprem” oluyor(!) ve TSK, “karışıklığı önlemek için” yönetime el koyuyordu. Bunun üzerine ABD Deniz Kuvvetleri önce Kıbrıs’ı kuşatıyor ve “96 saat içinde” “hedef ülkeyi yani Türkiye’yi” işgal ediyordu.

“96 saat”, TSK’nın bir dış saldırıya karşı hazırlanması için gerekli olan minimal süredir ve bu süre, TSK tarafından “kozmetik sır” düzeyinde saklanıyordu (saklandığı “sanılıyordu”). Tatbikatta işgal süresi olarak “96 saat” seçilerek, “hedef ülkenin Türkiye olduğu”, “aklı yetenlere” anlatılmış oluyordu.

Gizli anlaşmalar yürütülüyordu!

O dönemde Dışişleri Bakanı olan Abdullah Gül, 2 Nisan 2003 günü ABD Dışişleri Bakanı Powell ile Ankara’da 2 sayfa 9 maddelik bir “gizli anlaşma” yaptığını itiraf ediyordu. Üstelik Gül, anlaşma içeriğini “açıklayamayacağını”, “gizli olduğunu” söylüyordu.

Bu gizli anlaşmanın birinci maddesi: “TSK ve ÖKK 4 ay içinde Kuzey Irak’tan çekilecek” şeklinde olduğu medyaya sızıyordu. Gül’ün yaptığı bu gizli anlaşmadan 3 ay sonra, ABD ordusu “Türk askerinin başına çuval geçiriyordu!”

“Çuval geçirme” eylemi, gizli anlaşmanın uygulanması için bir “ihtar” yerine geçiyordu. Başbakan Erdoğan’ın o günlerde kullandığı “müzik notası” vecizesi, yine, “anlaşmanın uygulanması gerektiğine” ilişkin TSK’ya yönelik bir uyarının ABD’nin kuklası AKP diliyle açıklanması olarak okunuyordu.

“Biz anlaşma yaptık, Kuzey Irak’tan çık artık” diyordu Başbakan, TSK’ya. ABD Savunma Bakanı Rumsfeld’in, “çuval olayı”ndan sonra Başbakan Erdoğan’a gönderdiği mektupta şöyle deniyordu: “TSK (ÖKK kastediliyor) Kuzey Irak’ta sizin bilginiz haricinde eylemler yapmaktadır.” Rumsfeld, çuvalı “Erdoğan’ın değil”, “TSK’nın başına geçirdiklerini” böylelikle anlatarak, Başbakan Erdoğan’ın “içini rahatlatmak” istiyordu.

Bazı genelkurmay başkanlarımız niye hedef yapılıyordu?

Milli Egemenlik ve Milli Güvenlik kavramlarının “artık geçersiz olduğu” açıklamalarını yapan Org. Hilmi Özkök, böylece, tarihe “başına çuval geçirilince susan komutan” olarak kaydediliyordu. Buna ses çıkarmayarak, “Ergenekoncu” olarak suç-

lanmaktan kurtuluyordu. “Başına çuval geçirilmesi”ne ve Kuzey Irak’tan çıkarılmasına rağmen “akıllanmayarak” sınır ötesi harekâta ısrar eden TSK’ya karşı, Org. Torumtay zamanından beri hazırlanmakta olan organizasyon artık açığa çıkarılmalıydı ve düğmeye basılıyordu.

Ancak “ABD’ye ve Siyonist emperyalistlere karşı onurla ve şuurla direnen 5 Genelkurmay Başkanı” ve destekleyici tüm unsurlar “Ergenekon çetesi” olarak suçlanmaya başlıyordu. Suçlama belgeleri aslında çoktan hazırды, ama Org. Özkök “Ergenekoncu olmadığından”, onun görev süresince organizasyon “uykuya” yatırılıyordu. Organizasyonun uykudan uyandırılmasının ilk işareti Org. Büyükanıt’a karşı kullanılan “Şemdinli olayı” patlıyordu.

Marazlı ve münafık medyada başrolde Fehmi Kuru oynuyordu

O günlerde, Büyükanıt “çete kurmakla” suçlanıyor fakat sonuç alınamıyordu. Bilderbergçi Fehmi Kuru, “Taha Kıvanç” imzasıyla Yeni Şafak gazetesinde yayınlanan 30 Nisan 2001 ve 1 Mayıs 2001 tarihli yazılarında “Yeniden kurulsun diye hakkında rapor hazırlanan Ergenekon, çok kapsamlı, bir partiyle irtibatı bulunmayan, ‘devleti yapılandırma’ amaçlı bir örgüt” diye tanımlıyordu. Kuru, yazısında 24 sayfa olduğunu söylediği bu dokümanın sonunda yazanın adının bulunduğunu da belirtiyordu.

ABD’nin belirli-belirsiz “her tür” desteğiyle iktidara gelen AKP, Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında ABD’ye “sorun çıkarmadan” eş başkanlık yapabilmek için, başta TSK olmak üzere tüm ulusalcı güçleri saf dışı etmek durumunda bulunuyordu.

Özetleyecek olursak:

Plana göre, bu dava sürecinde komutanlar yıldırılacak ve “1991 öncesinde olduğu gibi” ABD ile tam uyumlu olarak görev yapmaları sağlanacaktı. AB’nin de “bir kriter” olarak dayattığı gibi, TSK “sivil otoriteye” yani ABD’nin sömürge valisi olan kişilere tabi olacak, Millî birlik ve dirliği ve laik cumhuriyeti koruma” görevini unutacaktı.

“AKP sivil darbe ile değil, seçimle geldi” itirazı yapacak olanlara da şunları hatırlatmak gerekiyordu: CIA’nın yan kuruluşu Rand Corporation’un yayın organlarında ve ABD strateji merkezlerinin hazırladıkları raporlarda: “ABD artık ANAP ve DYP gibi partilerle Türkiye’yi kontrol edemez, Fazilet Partisi’nin

Erbakan güdümünden ve Milli Görüş çizgisinden koparılıp başına yenilikçi kanadın geçmesi, Tayyip Erdoğan'ın Başbakan, Abdullah Gül'ün de Dışişleri Bakanı olması halinde ABD Türkiye'yi kontrol altında tutmaya devam edebilir." (Tarih: 20 Ekim 1996) deniyordu.

Ve ABD Ankara büyükelçiliği yapmış CIA eski elamanı Abramowitz: "Erdoğan, Erbakan'ın yerini almalıdır" diye uyarıyordu. Bu tarih de, 3 Kasım 2002 seçimlerinden "6 yıl" öncesidir!"²¹⁴

İşte Sn. yazarın da sonunda açıkça itiraf buyurdıkları gibi: Dış güçlerin, Siyonist ve emperyalist merkezlerin asıl korkusu, Milli Görüş ve Erbakan Hoca oluyordu. Ve 28 Şubat Erbakan'ı bitirmek, Recep Erdoğan'ı iktidara getirmek için tezgâhlanıyordu. Ama yine milli güçler galip çıkıyordu.

Hürriyet yazarı ve dolaylı Tayip yalakaşı Cüneyt Ülsever bile "otorite el değiştirdi" diyerek TSK'nın bitirildiğine şöyle seviniyordu:

"Muhalefet partilerine MHP ve CHP'ye bakınca kimsenin içerde olduğunu görmüyoruz. Neden? Çünkü iktidar tarafından bir karşıt olarak görülüyorlar. Ortada Cumhuriyeti kuran Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) hedeftedir. AKP'nin karşısında en büyük muhalefet edenin TSK olduğu görülüyor. Onu değiştirmekteki amaçları aslında çok farklı. Kendilerine yakın bir TSK oluşturmaya çalışıyorlar. TSK'yı zayıflatmak istemelerinin bir nedeni de gücü ellerinde tutmak istemeleri. Bu güçlerden biri de hiç kuşkusuz ranttan yani ekonomik güçten faydalanmak. Yalnız AKP değil, sade vatandaşın bir kısmı da TSK'yı bir muhalefet unsuru olarak görüyor.

AKP'nin etkisinin ne olduğu son yıllarda açıkça görülebiliyor. Örneğin medyaya, gazete sayısına baktığımız zaman iktidar yanlısı gazete ve televizyonların sayısının arttığı açıkça görülüyor. Sadece medya alanında değil, ekonomik alana da ne kadar etki ettikleri rahatlıkla anlaşılıyor. İnşaat sektöründe çok önemli bir bölüm AKP ile sıcak ilişkiler içerisinde bulunuyor.

Otorite artık kaynak değiştiriyor. 28 Şubat'ta otorite TSK'da ve hukuku temsil eden insanlardaydı. Ama şimdi baktığımızda iktidarda AKP'de olduğu gözleniyor. AKP'nin de birtakım dini cemaatler ve hareketlerin koalisyonu olduğunu ve omurgasının

da Milli Görüş olduğu biliniyor. (Sn. Ülsever, burada bir hinlik yaparak, “AKP'nin omurgası Milli Görüş'tür” yalanını yumurtlayarak AKP'yi meşrulaştırmaya ve Siyonist uşaklığını saklamaya çalışıyor) Artık TSK'nın yerine bile Emniyet'in geçtiği açık açık seziliyor. Evet otorite el değiştiriyor.”

F. tipi yapılanma var mıydı ve niye göz yumuluyordu?

“Polis Akademisi”, bir Amerikan TV komedi dizisine benzetiliyor- du! Polis Yüksek Okulu ise, en hafif tabiriyle, bir “garabet!” sergili- yordu.

Bu, İçişleri Bakanlığı'na bağlı ve kontrolü altındaki “irfan yuvası- nın” çoğu öğretim üyeleri, Atatürk Cumhuriyetinin kazanımlarına ve TSK'ya açıkça düşmanlık yapıyor ve malûm gazete ve TV kanalla- rındaki köşe ve koltuklarından her gün, vicdansızca saldıran, malûm basının yazarları oluyordu.

Bu “polisler”in, kesinlikle bizim hata ve sevaplarıyla tanıdığımız “polisler değil”, bir başka oldukları, Ergenekon baskın ve sorgulama- larındaki tavırlarıyla ortaya çıkıyordu: Ankara'da, Çukurambar ve Ki- razlıdere'de, askerlere sanki düşmanmış gibi davranmalarından ve onlarla adeta çatışmaya girmelerinden belli oluyor! Bunlar herhalde “Polis Akademisi” yetiştirmeleridir.

Radikal gazetesinde Murat Yetkin, Polis Akademisi öğret- menlerinden ve Taraf köşe yazarlarından Önder Aytaç'a ve ya- zılarına dikkat çekiyordu!

Fetullahçı Önder Aytaç bir yazısında, Başbakanı sorguya çek- mekten öte hizaya getiriyordu. Devletten maaşlı ve Polis Akademisi hocası Aytaç, Yetkin'in deyimiyile, Emniyet ve İçişleri bünyesindeki iç kamplaşmalar ve hesaplaşmalar konusunda değil, hükümetin Er- genekon soruşturması ve Kürt açılımı bağlamında yeterince ‘cesur’ davranmadığını söyleyebiliyordu!

Bu önder Aytaç, 2 Kasım 2009'da yayımlanan yazısında; Cum- hurbaşkanı ve Başbakanı TSK'ya karşı yeteri kadar cesur olmamak- la suçluyor ve yazısını şöyle bitiriyordu: “Kurda merhamet, yalnızca onun iştahını artırır. Öldüğünüzde sizin için ‘merhumu nasıl bilirdiniz’ diye sorduklarında; korkak, ürkek, pısırik ve çekingendi(ler). O yüz- den tarihi sorumluluklarını yerine getir(e)medi(ler) denmesini iste- mezsiniz değil mi?”

Peki; **“Aytaç'ın bu yazısının üzerine; PKK'nın kanlı Reşadiye saldırısı, Emniyet bünyesinde üst düzey yöneticilerin koltukla-**

rına mal olan soruşturmalar, Anayasa Mahkemesi'nin DTP'yi kapatması, KCK operasyonlarının yeniden başlaması ve eski DTP'li bazı belediye başkanlarının PKK'nın şehir örgütlenmesinin parçası olma suçlamasıyla içeri alınması, Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç'a yönelik tertip iddiasıyla TSK mensuplarının gözaltına alınması, yargının bu kovuşturma dolayısıyla TSK'nın en gizli bölümlerinden Seferberlik Dairesine uzanması, askerin itirazının mahkeme tarafından 'Suç şüphesi varsa gizlilik olmaz, ama yalnızca şüphelenilen suç araştırılmalı' diyerek dikkate alınmaması" size neyi hatırlatıyordu?

İki ay kadar bir süreye sığan bu gelişmelerin ardından Aytaç 4 Ocak 2010'daki; "Erdoğan, Atalay... Ve Emniyet'in Hacı Müdürü (t)(s)anık mı?" başlıklı yazısında İçişleri Bakanı Beşir Atalay, Kürt açılımını ve Ergenekon soruşturmasını neredeyse tavsatmakla suçlanıyor, Başbakan Erdoğan'ın onu görevde tutması eleştiriliyordu!

Aytaç bu yazısının son paragrafında: "Hükümetin demokratik açılım konusunda kaybolan prestijini yeniden toparlayabilmesi için, atılabilecek en somut adım, deneyimli, bölgeyi çok iyi bilen, cevval, sosyal, diyaloga aç, pozitif enerjili yeni bir adam!" diyordu.

Aytaç'ın Atalay'ın yerine getirilmesini istediği İçişleri Bakanı, ya da Koordinatör olmasını istediği kişi acaba kim oluyordu?

Şimdi merak ediyoruz; Aytaç'ın makalelerini, Başbakan Erdoğan da okuyor muydu? Erdoğan ve Atalay bugünkü "Polis Akademisinin" nasıl bir akademi, öğretmenlerinin de kimler, hangi taraftan olduklarını biliyor muydu ve güçleri yetmiyor muydu?²¹⁵

Şimdi, asker ve sivil yetkili ve ilgililere... Sağcı ve solcu güvenenlere... Farklı köken ve kültürden her kesime açıkça sesleniyoruz:

Ya Erbakan Hoca'nı asil yönetimine ve Adil Düzenine razı olacak ve sahip çıkacaksınız... Ya da, ABD ve AB emperyalizminin ve Yahudi Siyonizm'inin bu esaret, zillet ve hakaretine katlanıp kahrolacaksınız!

Ya, Hak ile Batılın ortası ve ortak noktası olmadığını anlayıp, Haktan ve hayırdan taraf olacaksınız; veya Barbar Batılın ve Batıl ideolojik saplantıların kısılcacında kıvranacaksınız!...

YAHUDİ GÖZÜYLE VE SÖZÜYLE; ERBAKAN GERÇEĞİ

Elazığlı bir dostumuzun eline geçen ve zahmet edip gönderilen KALEM adlı yerel haftalık siyasi gazetenin 19 Ocak 2010 sayılı nüshası bize ulaştırılmıştı.

Önce;

- Genel’de haysiyetli ve cesaretli bir yaklaşımla, Milli ve manevi değerlerimize sahip çıkılması,
- Siyonizm tehlikesinin ve azgın Yahudi gerçeğinin farkında olunması ve tavır alınması,
- AKP ve yandaşlarının yanlışlıklarına ve din istismarına projektör tutulması gibi duyarlı ve donanımlı yayınları için bu kardeşlerimizi kutlamıştık.

Bu vesileyle, M. Mesut Ballı imzalı “Peygamberini (Peygamberlerini olması lazım) öldürenlerden dost olur mu? Başlıklı yazısında, İsrail hayranı veya Siyonistlerle irtibatlı Türk siyasileri sıralarken, hiçbir alakası ve dayanağı olmadığı halde “...Erbakan kendi gitmedi, Prof. Dr. Osman Altuğ’u gönderdi” diyerek “laf kalabalığıyla insanları karalama” yaklaşımını da yakışıksız bulduğumuzu hatırlatmıştık.

Osman Altuğ, siyasetçi değil, Milletvekili değil, RP üyesi değil... Erbakan tarafından görevlendirilip gönderildiği ise hiç belli değildi. Kaldı ki sizin de ifade ve itiraf ettiğiniz gibi, “İsrail’e tavizde bulunmak, onlara yaranıp rızalarını kazanmak için değil, “araştırma yapmak için” gitmişti. Böyle alakasız ve tutarsız bir bahane ile; Siyonizm’in korkulu rüyası ve baş hasımı olan bir Zatı, İsrail taraftarı veya yalakası gösterme gayreti, vazgeçtik samimiyetten, gaflet ve cehaletten de öte bir şeydi.

İşte o yazıdan ilgili bölüm:

“Bebek Katili İsrail” çeşitli entrikalarla 14 Mayıs 1948’de kuruldu. Türkiye İnönü’nün “zihin özürlü” idaresinin bir sonucu olarak İsrail’i ilk tanıyan İslam devleti oldu. Böylece yeni bir dostluk da başlamış oldu! Bu durum 1980’e kadar sürdü. Dünyadaki bazı gelişmelerin yanı sıra 1980’de İsrail Kudüs’ü başkent olarak ilan edince İsrail’le ilişkilerimiz yeni boyuta taşındı: Türkiye elçiliğini kapattı ve İsrail’le aramızdaki diplomatik ilişkiler ikinci katiplik düzeyine indirildi. Demirel döneminde bu kez

1992’de ilişkiler tekrar elçilik düzeyine çıkarıldı.” diyordu, ama bu “Elçiliği kapatan kahraman’ın Kenan Evren Paşa olduğu gizleniyordu!?”

“Bu tarihten sonra ilişkilerimiz artarak devam etti!

İsrail’e gitmeyen kalmadı yöneticilerimizden. 1993’de ilk kez bir Türk Dışişleri Bakanı Hikmet Çetin gitti İsrail’e. Kasım 1994’de Başbakan Tansu Çiller’in yolu düştü İsrail’e! Bülent Ecevit ve onun mütemmim cüzü Rahşan Hanım gitti İsrail’e Nisan 1995’de. Sonra Ecevit tekrar gitti 1996’da. Her düzeyde ziyaret yapıldı. Cumhurbaşkanı Demirel Mart 1996’da İsrail’deydi. Meclis Başkanı Mustafa Kalemli, Ocak 1997’de İsrail’i ziyaret etti. Kasım 1996’da Başbakan Erbakan kendi gitmedi, Prof. Dr. Osman Altuğ’u gönderdi; İsrail ekonomisini araştırmak için. Mesut Yılmaz 1998’de gitti. Ocak 1997’de Turizm Bakanı Bahattin Yücel, RP’li Mukadder Başeğmez ve DYP’li Jefi Kamhi’den oluşan bir heyet İsrail’i ziyaret etti. Birçok siyasetçi daha gitti 1992’den sonra...” sözleriyle, doğrularla yanlışlar harmanlanıp, okuyucular yanıltılmak isteniyordu.

Gerçeklerin dili ve hayırlı hizmetlerin delili” olmak isteyenler, bilmelidir ki, bazı hakikatleri gizlemek de yalancılıktır.

Bu gibilerin, Rahmetli Türkeş’in 1992 yılındaki İstanbul Balat Yahudi Sinagogunu ziyareti sonrası, 50 kadar Yahudi gencinin “Başbuğ Türkeş!” diye slogan atmalarını, Türkeş’in de Genel Başkan yardımcısı Rıza Müftüoğlu’na “Bunlar da Musa’nın (Yahudi) bozkurtları!” diye iltifat yağdırmasını²¹⁶ ve yine Türkeş’in 1994 Bilkent Konferansındaki:

“Bugünkü dünyada, Türkiye’nin menfaati, İsrail ile dostluğa dayalıdır!” itiraflarını niye yazamadıkları ise merak ediliyordu.

Alparslan Türkeş, 1992 yılında, İstanbul’daki Yahudi cemaati yöneticileri tarafından Balat Sinagogu’ndaki bir törene özellikle davet edilmişti. Daveti kabul eden Türkeş, yanına yardımcı Rıza Müftüoğlu’nu alarak Balat Sinagogu’na gitmişti. Bakalım, bu davette neler geçmişti? Rıza Müftüoğlu’ndan dinleyelim:

“Genel Başkanımız, özellikle Yahudiler’le ilişkilere çok önem veriyordu. Bu konuları gündeme getirirken, dünyada üç güçlü lobinin varlığından söz ediyor; bunları ‘Yahudiler, Ermeniler ve Rumlar’ şeklinde sıralıyordu. Başbuğ’un değerlendirmelerine

göre, Rum lobisi, Ermeni lobisini yanına alarak sürekli Türkiye aleyhine çalışmalar yapıyordu. Bizim, bu birleşik güçle ancak Yahudi lobisini yanımıza alarak mücadele edebileceğimizi sıkça vurguluyordu!..

Ülkücü Museviler ve Musa'nın (Yahova'nın) Bozkurtları kim oluyordu?

Tören bitmişti... Sinagogdan ayrılırken bir sürprizle karşılaştık. Yaklaşık 50 kadar genç, bozkurt işareti yaparak, 'Başbuğ Türkeş' diye slogan atıyorlardı. Sinagog, adeta MHP'nin miting alanına dönmüştü. Genel Başkanımız da bu gençlere aynı şekilde bozkurt işareti yaparak cevap veriyordu. Gençlerin kimler olduklarını pek anlayamamıştım. Onları, ülkücü gençler zannediyordum. Genel Başkan'a hemen oracıkta, "Efendim, buraya geleceğimizi kimse bilmiyordu. Bu gençler, nereden haber aldı? Sayıları da pek fazla değilmiş. Bunlar, semtin Ülkü Ocakları mensupları mı acaba?" dedim. Rahmetli gülerek şu cevabı verdi: 'Yok Rıza, bunlar bizim gençlerimiz değil; bunlar Musa'nın bozkurtları!...'"

Türkeş İsrail'e minnet duymaktaydı... Ona göre "Bize paraşütlerini yollamışlardı!?"

Biz, asırlar boyu 'Kutsal Toprakları' bekledik, savunduk, savaştık ve şehit verdik. Oysa Araplar, Hıristiyan İngilizler ile işbirliği yaptılar. Onların büyük bir bölümü bizi sevmez. İngiliz Kraliyet Ailesi'nin mücevherlerinin çoğu, Arap ülkelerinden hediye olarak gelir. Kralları, ABD Başkanı Reagan'la diz çökmüş bir vaziyette viski kadehi tokuşturur, ama Türkiye gündeme gelince sırt dönülür. Bütün bu şartlar altında Yahudilerle iyi ilişkiler kurmak zorundayız. Yahudiler, Kıbrıs savaşı sırasında bize paraşüt vermişlerdir!²¹⁷

Kaldı ki bizler Alparslan Türkeş'in bu şaşırtıcı ziyaret ve sözlerini:

"Dindar ve vatansever ülkücü kardeşlerimizin, Şamanist Türk ırkçılığının arkasındaki Siyonist Yahudi fitnesini görmeleri ve bizi Millet yapan manevi değer ve dinamikleri sahiplenmeleri için, Rahmetli Türkeş, zaten ölüme yaklaştığı bir süreçte, alenen ve resmen Yahudi Hahamları ve Ermenistan başkanlarıyla görüşmek suretiyle, bir nevi kendisini feda ederek, milletine ve devletine olan borcunu ödemeye ve Milliyetçileri Masonların

güdümlüden çevirip İslamiyet'e yönelmeye gayret etmiş ve dolaylı bir uyarı görevini yerine getirmiştir" şeklinde yorumlamıştık.

Peki, MHP Grup Başkanvekili Oktay Vural, Siyonist Yahudi Toplantısında Ne Arıyordu?

Şimdi bazı konuları daha kolay kavramak için 6 yıl önce 22 Eylül 2003'te, Washington'da yapılan, PKK dahil pek çok terörist örgütlerin ve tehlikeli mafya şebekelerinin asıl yularını elinde tutan, farklı ülkelerdeki ihtilal ve darbelerin planlayıcısı olarak tanınan Siyonist Yahudi RICHARD PERLE'nin başkanlığındaki bir toplantıyı ve Türkiye'den kimlerin katıldığını hatırlayalım:

Tarih, 22 Eylül 2003 Washington D.C.'de 17. Cadde üzerindeki 1150 No'lu ofis merkezinin 12. katı.

Burası, ABD'nin en sinsi ve Siyonist think-tank kuruluşlarından American Enterprise Institute'un (AEI) konferans salonuydu. Konferansın konusu, "Türkiye Yol Ayırımında" başlığını taşıyordu. AEI denince biraz durmamız gerekiyordu. Bush yönetimini Irak serüvenine taşıyan Neo-Con'ların (yeni muhafazakârlar) akıl babalarının çoğu AEI'dan çıkıyordu.

AEI'nın en önemli isimlerinden biri de "Karanlıklar Prensi" olarak tanınan Reagan döneminin Savunma Bakan Yardımcısı Yahudi Richard Perle oluyordu.

Perle, kurduğu özel danışmanlık şirketleriyle pek çok yabancı firmaya da danışmanlık hizmeti veriyordu. Perle, bazı Suudi Arabistan firmalarıyla olan akçalı ilişkileri nedeniyle Savunma Bakanlığı'na (Pentagon) akıl veren "Savunma Politika Kurulu"nun başkanlığından istifa etmek zorunda kalmıştı. Hatırlatalım, Perle, Irak Yönetim Konseyi'nin sivri isimlerinden Ahmed Çelebi'nin çok yakın dostuydu. Richard Perle konuşmasını yapmak üzere kürsüye çıktığında, toplantıya katkılarında dolayı Çukurova Holding'in patronu Mehmet Emin Karamehmet'e teşekkür ediyordu. İnsan içine çıkmaktan hoşlanmayan biri olarak ün yapmış olan Karamehmet, o anda en ön sırada şeref konuğu olarak yer alıyordu. Konferansın çok önemli konuşmacıları arasında Atatürk Barış Ödülü sahibi Prof. Bernard Lewis de bulunuyordu.

Türkiye'den gelen bir başka konuk, merkez sağ kulvarda siyaset yapma arayışından kolay kolay vazgeçeceğe benzemeyen CHP'li **İlhan Kesici** dikkat çekiyordu.

Emekli Orgeneral Çevik Bir de katılacak olmasına karşılık, o sırada patlak veren İsabel kasırgası nedeniyle son anda ABD'ye gitmekten vazgeçiyordu.

Konferanstaki konuşmacılardan biri de Karamehmet'in sahibi olduğu Akşam Gazetesi'nin ekonomi yazarı **Prof. Deniz Gökçe** oluyordu. Akşam Gazetesi'nin Ankara Temsilcisi **Nuray Başaran** da Karamehmet'le birlikte konferansı izlemeye geliyordu.

İşte bu toplantıdan tam sekiz gün sonra 30 Eylül akşamı Ankara'daki Dafne restoranda yenen ve Perle-Karamehmet ikilisinin yeniden bir araya geldikleri yemeğe baktığınızda, ilişkinin bir think-tank etkinliğiyle sınırlı olmadığı anlaşılıyordu.

Karamehmet, yemeğe sağ kolu Osman Berkmen ile birlikte geliyordu. Yemeğin siyasi katılımcıları dikkat çekiyordu. Bir kere, 3 Kasım seçimlerinde baraj altı kalan partiler arasında tam bir denge gözetildiği anlaşılıyordu.

Masada, MHP'yi Oktay Vural, ANAP'ı Işın Çelebi, DYP çizgisini ise İlhan Kesici temsil ediyordu.

Masada CHP adına eski TBMM Başkanı Hikmet Çetin yer alıyordu. (Malum NATO ombusmanı Hikmet Paşa Amerika'nın yedek maşası, Mustafa Sarigül'ün yeni yol arkadaşı oluyordu!)

AKP hükümeti unutulmamış; Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın yeni sıfatıyla "veri değerlendirme koordinatörü" olarak görev yapan Cüneyd Zapsu da konuklar arasında bulunuyordu.

Perle-Karamehmet birlikteliğinin özellikle Irak üzerinde dikkat yoğunlaştığı ortaya çıkıyordu.

Sahibi olduğu Akşam Gazetesi'nde savaşa karşı bir tavır alan Karamehmet'in birden Irak'a duyduğu ilginin arkasında acaba neler yatıyordu?

Ancak Perle'nin Irak Yönetim Konseyi üyesi Ahmed Çelebi üzerindeki nüfuzu da dikkate alındığında, bu ilginin Irak'taki petrol imtiyazlarına kadar uzandığı sırtıyordu!"

(Not: İlgilenenler www.aei.org adresine girerek, Washington'daki konferansın videosunu da izleyebilirler.)

Çuvalcı generalin ayağına MHP'li Vural da gidiyordu!.

Irak'taki Amerikan Kuvvetleri komutanı General Raymond Odierno'nun, Türk yetkililerle görüşmek üzere Ankara'ya gelişini birkaçı hariç tüm basın kuruluşları bu haberi, "ABD'li üst düzey bir yetkilinin Ankara ziyareti" olarak vermişti. Anlayacağınız her ne hikmetse tüm

gözler, Süleymaniye’de 11 Türk askerinin başına çuval geçirilmesi gibi vahim bir olayı görmezlikten gelmişti.

İşte o ziyaretle ilgili çok ilginç bir ayrıntı daha belirginleşmişti, Türkiye’yi ziyaret eden “çuvalcı gavurun” onuruna verilen yemeğe MHP Grup Başkanvekili Oktay Vural da gitmişti. MHP’nin çok sert eleştirilerde bulunduğu çuval olayının kahramanı olan küstah Generalin yemeğine ilişkin: *“Bu ABD elçiliğinin genel bir davetiydi. Ben gerçekten onun çuvalcı general olduğunu bilmiyordum. Ben çuvalcı generalin konuğu değil ABD elçiliğinin davetlisiydim. Benim o yemeğe katılmam niye haber konusu oluyor. Başka katılanlar da vardı. Üstelik bu yemeği organize eden büyükelçilik, devlet ve hükümettir.”* Diyerek kargaları bile güldüren mazeretlerle, ABD ve Yahudi Lobileri uşaklığını gizleme gayretine girmiştir.

Yani, 2002’den bugüne kadar, AKP’sinden CHP ve MHP’sine, yani iktidarından muhalefetine, partilerin hepsi Siyonist sermayeye hizmet ediyor ve verilen rolü oynuyordu!..

Erbakan gibi bu şeytan tezgâhına taşeronluk yapmayanların ise partileri kapatılıyor, parçalanıyor ve siyasetten yasaklanıyor veya adamları ayartılıp etrafı boşaltılıyordu.

Şimdi, hasımlarının ve Yahudi asıllı yazarların diliyle Erbakan’ı tanımayla çalışalım:

1969 yılından itibaren Milli Görüş lideri Necmeddin Erbakan’ı dört koldan takip eden siyonistler, Erbakan Hoca’nın attığı her adımı, yaptığı her konuşmayı kaydediyor ve bunu Siyonizm’in merkez karargâhlarına rapor ediyordu.

Türkiye’deki Yahudi toplumunun elebaşı yazarlarından olan Rifat N. Bali’nin “The image of the jew in the rhetoric of political İslam in Turkey” (Türkiye’deki Siyasal İslam’ın Dilinde Yahudi Görünümü) başlıklı yazısında, Erbakan Hoca’nın nasıl adım adım takip edildiğini ve Siyonizm’i rahatsız eden konuşma ve çıkışlarının nasıl rapor edildiğini açıkça görebiliyoruz.

Milli Görüş hareketinin Yahudiler tarafından nasıl yakın takibe alındığını ortaya koyan bu çalışmayı aynen yayınlıyoruz. Ancak Rifat N. Bali Sabataistinin bir çarpıtmasına peşinen dikkat çekiyoruz:

Onun iddia ettiği gibi Erbakan bütün Yahudilerin değil, Siyonist ve saldırgan kesimleri hedef almaktadır. Milli Görüş “anti semitist” değil, “Anti Siyonist” bir yapılanmadır. Yani bütün Yahudilere değil, onların zalim, hain ve faşist takımına karşıdır.

1- Siyasal İslam'ın Doğuşu

Tek Parti dönemine nispetle İslam üzerindeki baskılar azaltıldı ve İslam yeniden Türkiye'nin gündemine gelmeye başladı. Bu yükselişin sonuçlarından biri olarak anti-semitik (Yahudi karşıtı) Cevat Rifat Atilhan adlı bir yazar 27 Ağustos 1951 yılında "İslami Demokrasi Partisi" kursa da, partinin ömrü kısa sürdü ve 7 Kasım 1952'de kapatıldı.

Bundan sonra ise 26 Ocak 1970 yılında sahneye Milli Nizam Partisi çıktı. Milli Nizam Partisi'nin Başkanı olan Necmettin Erbakan, 1969 genel seçimlerinde İslami eğilimin güçlü olduğu Konya'dan bağımsız aday olarak seçimlere katılmış ve bağımsız milletvekili olarak meclise girmeyi başarmıştı.

Necmettin Erbakan seçimler öncesinde Milliyet gazetesinde kendisiyle yapılan bir röportajda şunu söylüyordu: "Dünya'da üç yön var, 1 Komünizm, 2 Siyonizm, 3 Nasyonalizm. Bir de milletlerin mukaddesatına saygılı olan yön. Biz bu dördüncü yönü seçme durumundayız."

Necmeddin Erbakan'ın bu sözleri, gelecekte politik hayatında sıkça kullanacağı anti-Siyonist ve anti-semitik söylemlerinin işareti durumundaydı...

Necmeddin Erbakan bağımsız olarak meclise girdikten sonra, 26 Ocak 1970 yılında Milli Nizam Partisi'ni kurdu. Milli Nizam Partisi'nin kuruluş gününde Necmettin Erbakan bir basın toplantısı düzenleyerek, siyonistler ve masonlar hakkında ağır diller kullandı. Erbakan o günlerde iki temel nokta üzerinde durdu: Birincisi Türkiye'nin Batı'ya bağımlılığına, Batılılaşmaya ve Batılılaşmanın Türk toplumunu dönüştürmesine karşı çıkmak, ikincisi ise sürekli olarak Yahudi-Siyonist ve İsrail karşıtlığı yapmak. Yahudi ve Siyonist karşıtlığı Erbakan'ın günlük çıkışları halini almıştı.

Milli Nizam Partisi'nin politik hayatı kısa sürdü. 20 Mayıs 1971 yılında Milli Nizam Partisi, "laiklik aleyhindeki faaliyetler" gerekçesiyle Anayasa Mahkemesi tarafından kapatıldı. Bundan 15 ay sonra ise 11 Ekim 1972 yılında Erbakan tekrar siyaset sahnesine dönerek "Milli Selamet Partisi"ni kurdu. Bu partide de 12 Eylül 1980 askeri darbesi ile kapatıldı.

Refah Partisi Milli Selamet Partisi'nin halefi olarak 19 Temmuz 1983 yılında kuruldu. Bu parti de kuruluşundan 15 yıl sonra 16 Ocak 1998 yılında Anayasa Mahkemesi tarafından aynı gerekçeyle, "laik-

liğe aykırı faaliyetler” suçlamasıyla kapatıldı. Erbakan ve 5 milletvekili beş yıl boyunca siyasetten yasaklandı.

Refah Partisi'nin bütün milletvekilleri 1997 yılının sonlarında kurulan “Fazilet Partisi”ne taşındı.

Bütün bu siyasal İslam partilerinde ortak olan en önemli konu, “Erbakan'ın başını çektiği şiddetli Siyonizm ve Yahudi karşıtlığı” oldu. Erbakan'ın partilerinin yarı resmi gazetesi olan ve 1973 yılında kurulan Milli Gazete, Milli Gençlik Vakfı da geniş ölçüde Siyonizm ve Yahudi düşmanlığı yaptı...”

Erbakan'ın: “Nil'den Fırat'a Kadar Büyük İsrail” Vurgusu ya da “İsrail'in Emperyalist Siyonist Hedefleri” Teması

Siyonizm konusunda bu temel vurgulama, Eski Tevrat'ın “başlangıç” bölümünde 15 -18. sıralarında yer alan “Aynı günde Rab Abram ile bir anlaşma yaptı: Mısır nehrinden Fırat Nehrine kadar olan yeryüzünü sana verdim” ve 3-24 sıralarında yer alan “iki nehir arasında ayak bastığın her yer senin olacak” bölümlerine dayandırılmaktadır.

İslamcılar bu bölümleri, Siyonizm yayımlıcaılığı konusunda güçlü deliller olarak aldı. Onların zihinlerine göre, 1967 ve 1973 savaşlarında İsrail'in ele geçirdiği topraklar da bu konuda delil olarak algılandı. Bu durum “Nil'den Fırat'a Kadar Büyük İsrail” sloganıyla özetlenip, buna göre Türkiye'nin bir kısım topraklarının da Siyonizm'in tehdidi altında olduğu yaygarası koparıldı. İşte bu vurgulama Necmettin Erbakan'ın üzerinde sıkça durduğu konuların başındaydı.

Necmettin Erbakan 1996 yılında Başbakan olduğunda üst düzey politik ve askeri erkânın bulunduğu bir brifingde İsrail konusundaki bakış açısını şu şekilde aktarmıştı:

“İsrail bayrağında İki mavi çizgi ve ortasında da Siyonizm yıldızı bulunmaktadır. Bunlar birer sembol konumundadır. Üstteki çizgi Fırat nehrini, alttaki çizgi de Nil Nehrini hatırlatmaktadır. Yahudilerin inançlarına göre bu sınırlar İsrail devletinin sınırlarıdır”

Erbakan'ın: “Ortak Pazar (Şimdi AB) Siyonizm'in Bir Oyunudur” iddiası...

Türkiye'nin “Ortak Pazar”a katılımı 1970'lerin en sıcak konularından başındaydı. Milli Nizam Partisi'nin bakış açısına göre, Siyonizm'in nihai amacı Türkiye üzerinde egemen olmaktı. Necmettin Erbakan'a göre, Türkiye'yi Ortak Pazar'a katılmaya zorlamak Siyonist bir projenin parçasıydı. Erbakan bu düşüncesini 15 Mayıs 1970'de Türkiye parlamentosunda yaptığı bir konuşmada şu şekilde açıklamıştı:

“12 yıl içinde 3 bin Ortak Pazar şirketi Amerika`da Siyonist kapitalistler tarafından satın alındı ve 1969`da bu şirketlerden elde edilen 13 milyar dolar kâr Amerika`ya transfer edildi. Bugün İsrail parlamentosunda Theodor Herzl`in heykeli bulunmaktadır. 100 yıl Viyana`da önce yaşayan bu Siyonist bir İsrail devleti kurma projesine başladı. Onun hazırladığı haritada, Türkiye`nin büyük bir kısmı da İsrail`in bir parçası olarak gösterilmektedir. Siyonistlerin böyle bir projesinin olduğu bir gerçektir. Onların Eski Tevrat`larındaki inançlarına göre, İsrail Kayseri`yi de içine alıyor. Bu plan, Ortak Pazar`ın bir diğer hedeflerinden biridir. Ortak Pazar planında ülke topraklarının yabancılar tarafından satın alınmasına izin veriliyor. Bu durumda siyonistler gelip ülkemizden çok ucuza toprak alabilecekler. Bu da Türkiye`yi İsrail`in bir parçası haline getirecek..!”

Erbakan`ın: “Türkiye`deki anarşinin kaynağı Siyonizm`dir” Vurgulaması...

Milli Nizam Partisi`nin kapatılmasından sonra kurulan Milli Selamet Partisi de politikada aynı şekilde anti-semitik ve anti-Siyonist bir dil kullanıyordu. 1972 yılında Milli Selamet Partisi politik hayatına başladığında Türkiye`de sağ-sol çatışmasına dayalı politik bir kaos yaşanıyordu. O dönemde Milli Selamet Partisi, Türkiye`deki bu sağ-sol çatışmasıyla Türkiye`nin derin bir kaosun içine sürüklemesinden dolayı “baş sanık” olarak “beynelmilel Siyonizm”i ve dünya Yahudilerini suçluyordu. Milli Selamet Partisi`ne göre, Türkiye`deki sağ-sol kapitalizm-Komünizm ayrımı ve çatışmasını Siyonizm tezgâhlıyordu. MSP`ye göre, Siyonizm Türk halkını sağcı-solcu diye birbiriyile çatıştırarak Türkiye üzerinde egemenlik kurmaya çalışıyordu.

Ağustos 1980`de İsrail`in Kudüs`ü kendine başkent olarak ilan etmesinden sonra, Necmettin Erbakan Ramazan ayı içerisinde “Kudüs ve Siyonizm” ve “Anarşi ve Siyonizm” başlıklı iki makale kaleme alıyordu. “Kudüs ve Siyonizm” başlıklı makalesinde Erbakan, İsrail ve Siyonizm ile ilgili bilinen iddialarını tekrarlayarak, Siyonizm`in yayılmacılığı ve Türkiye`yi kuşatma planları üzerinde duruyordu. “Anarşi ve Siyonizm” başlıklı İkinci makalesinde ise, yine Siyonizm`e yüklenerek Siyonizm`i şu terimlerle tanımlıyordu: “Siyonizm bir ahtapotdur. Bu ahtapotun sayısız orduları vardır. Komünizm onların bir tanesidir, kapitalizm diğeridir. Masonlar yan kollarıdır. Irkçılık da başka bir koludur. Bugün bunları bilmeksizin hareket edenler Siyonizm`e hizmet etmekte ve Siyonizm için savaşmaktadır” Necmettin

Erbakan böylelikle Türkiye'deki anarşinin kaynağında Siyonizm'in olduğunu ısrarla vurguluyordu.

Bu makalelerini yazdıktan üç hafta sonra, 6 Eylül 1980 tarihinde Erbakan'ın önderliğinde Konya'daki meşhur "Kudüs Mitingi"ni düzenleniyordu. Erbakan mitinge katılanların ön safında yer alıyordu. Mitinge katılan gençler de "Yahudi'ye ölüm!" yazılı pankartlar taşıyordu. 6 gün sonra da 12 Eylül 1980'de Türkiye'de askeri darbe oluyordu. **(Not: Demek ki 12 Eylül askeri darbesi, Rıfat Bali'nin de itiraf ettiği gibi "Siyonizm'e savaş açan Erbakan'ı susturmak için" yapılıyordu. Ama sonradan bu harekât Milli güçlerin güdülmüne geçiyor ve Siyonistlerin aleyhine işliyordu. / A.A.)**

Erbakan'ın: "Beynelmilel Siyonizm" Saptaması

12 Eylül askeri darbesiyle birlikte diğer partilerle beraber Milli Selamet Partisi'nin de kapatılmasının ardından, Necmettin Erbakan bu kez 1983 yılında Refah Partisi ile siyaset arenasına çıkmıştı. Erbakan Siyonizm'e karşı tavrını öncekiler gibi aynı şekilde sürdürmekten sakınmamıştı.

Refah Partisi "Beynelmilel Siyonizm" takıntısını entellektüel bir miras olarak devralmıştı. Bunun yanı sıra "Adil Düzen" vurgusu da yapılmaktaydı. Erbakan'ın "Adil Düzen Ekonomik Programı"nın giriş bölümünde Türkiye'deki uygulanmakta olan liberal ekonomik sistem "köle düzeni" şeklinde tanımlanmıştı. Liberal ekonomik sisteme ilişkin yapılan eleştiriler şu şekilde sıralanmıştı:

"Bugün Türkiye'de hâkim olan köle düzeni kendi kendine ortaya çıkmamıştır. Bu köleci düzen emperyalist ve Siyonist güçlerin plan ve uygulamalarının bir ürünü olan modern sömürgeciliğin sonucu olarak ortaya çıkmıştır. New York'un Wall Street'i Siyonizm tarafından kurulan ideolojik bir güç odağıdır. Onlar "Tanrı'nın kendilerini seçip kayırdığına, diğer milletlerin de kendilerinin kölesi olacağına ve kendilerinin dünyaya egemen kılınacağına inanmıştır." Kendi çıkarları için bütün insanlığı kapitalizm yoluyla sömürme amacındadır. Siyonistler zalim dünya düzenini ve emperyalist devletler vasıtasıyla Gizli Dünya Devletini kurmuşlardır. Bu emperyalistler Türkiye'deki taklitçi partileri destekleyerek ülkemizi yönetmeye ve Türkiye'yi İsrail'in vilayeti haline getirmeye çalışmaktadır."

Refah Partisi 1990'larda bastırıldığı "Türkiye'nin Gerçek Durumu, Nedenler ve Teşhisler" başlıklı bir broşürde yine "beynelmilel Siyonizm dünya egemenliğidir" vurgusu yapılarak Türkiye'nin ekonomik ve sosyal sisteminin İsrail ve Siyonizm için çalıştığı vurgulanmakta-

dır. Türkiye'deki bankacılık sisteminin de İsrail için çalışan bir sistem olduğu belge ve grafiklerle anlatılmaktadır.

Broşürde şöyle deniliyordu: "1988 yılında Siyonist bankalara 8,5 milyar dolar para aktarılmıştır. Bunun anlamı şudur; Amerika'daki Siyonist bankalara her hafta, ülkemizden 10 ton altın yüklü kamyonlar yollanmaktadır. Türkiye'de milletten toplanan bu paralarla Amerika'daki Siyonist bankalar tarafından, İsrail için silah ve cephane satın alınmaktadır."

Türkiye'deki İslamcıların dünya egemenliği konusundaki bu takıntılarının bir sonucu olarak, Yahudileri kendilerinin en kötü muhalifleri olarak gördüler. Erbakan ve takipçileri Yahudilerin Türkiye'deki diğer politik partilerin efendisi olduğunu ileri sürdüler. Onlar aynı zamanda "Milli Görüş"ü Yahudi ve Siyonizm karşıtı bir doktrin haline dönüştürdüler. Örneğin 1996 yıllarda yerel seçimler sırasında Necmettin Erbakan yaptığı bir konuşmada "Eğer Yahudilerin bu seçimlerden yararlanmasını istemiyorsanız Refah Partisi'ni seçiniz" demişti. Erbakan sadece Türkiye'de değil dünyanın değişik bölgelerinde İslami partiler vasıtasıyla Siyonizm'e ve Yahudilere karşı evrensel bir karşı duruşa öncülük etmişti. Dünya'daki İslamcı liderler Erbakan'ın bu söylemini paylaşarak anti-Siyonist söylem ve eylemlere girişmişti.

Siyonist-Yahudi İmajının Oluşmasında Erbakan'ın Katkıları

Aşağıda sıralayacağımız nedenler Türkiye'deki siyasal İslamcılık ve Necmettin Erbakan'ın- anti-semitik ve anti-Siyonist tavırlarını anlamamıza yardımcı olacaktır. (Yazar, Erbakan'ın Siyonizm ve emperyalizm karşıtlığını, "Yahudi düşmanlığı" gibi gösterip gerçeği çarpıtmaya devam ediyor. Ama "kahramanlık taslarken hırsızlığını anlatan Kıpti" misali gerçekleri de deşifre ediyordu. A.A.)

Ortadoğu'da İsrail devletinin kurulması İslamcıların düşmanca tavırlarının başlıca nedenidir. İsrail devleti Ortadoğu'nun kalbine saplanan bir hançer olarak görülmektedir. Türkiye'deki İslamcılar hiçbir zaman İsrail'in varlığını kabul etmemiştir. İslamcılar, İsrail ile komşularının savaşıını "Müslümanlarla Yahudilerin savaşı" olarak gören İhvan-ı Müslimin'in zihniyeti çerçevesinde konuya yaklaşarak hareket etmiştir. Türkiye İslamcılarının bakış açısında İsrail devleti doğal bir devlet olarak görülmemiş, onlara göre Amerikan emperyalizminin bir koluymuş gibi hareket edilmiştir.

Türkiye’de Yahudilere karşı oluşan düşmanlığın özel bir nedeni de, Sultan Abdülhamit’i deviren İttihad ve Terakki Cemiyeti’nin Siyonist-mason-sabatayist komplocular olduğuna inanılmasıdır. İslamcılar Sultan Abdulhamid’in Theodor Herzl’in Filistin’de Yahudi devleti kurulması isteğini şiddetle reddettiği için devrildiğini savunmaktadır. İslamcılar, İttihad ve Terakki Cemiyeti, nüfusunun büyük bir kısmı Yahudi olan Selanik’teki Mason localarında gizli toplantılar düzenleyerek Osmanlıda milletvekili olan Yahudi Emmanuel Carasso’nun ilanıya Sultan Abdulhamid’i tahttan indirildiği iddiasındadır. İslamcılar 1948 yılında İsrail devletinin kuruluşunu, 1987 yılında Basel’deki Siyonist rüyanın Osmanlı İmparatorluğu’nun yıkılışı sonrasındaki bir başarısı saymaktadır.

Anti-semitik klasiklerden olan “Siyon liderlerin Protokolları” bir kitap olarak 1934’den 1997 yılına kadar 87 baskı yapmıştır. Bu kitap hep best-seller (en çok satan kitap) arasındadır. Siyonizm, “tek dünya devleti” amacını güden ve bütün dünyaya egemen olmaya çalışan yayılmacı ve emperyalist bir ideoloji olarak anlatılmıştır. Erbakan’ın yakın arkadaşlarından Süleyman Arif Emre anılarını yazdığı kitapta Siyonizm’i, 18. protokolde kanıtlandığı üzere yayılmacı bir ideoloji olarak açıklamıştır. Süleyman Arif Emre’nin bu anıları, İslamcılarının zihninde Yahudilerin nasıl bir “hain” imajına dönüştüğünü açıkça kanıttır.

İslamcılarının politik ve toplumsal söylemlerinde “Yahudi” vurgulaması ayrılmaz bir unsur halini almıştır. Siyonizm, Yahudi ve İsrail kelimelerinin her biri birbirinin eş anlamlısı gibi kullanılmış, Sonuçta İslamcılarının gözünde “Yahudi” imajı “İslam düşmanı” ve “bütün müsibetlerin kaynağı” olarak algılanmıştır.

Erbakan sürekli olarak “İsrail ile birlikte olmak, iki müttefik ülke olarak birlikte hareket etmek her şeyden önce bizim Müslüman oluşumuza ve insanlığımıza aykırı bir durumdur. Her hangi bir yerde İsrail ile yan yana durmak ve görünmek bizim için bir zillettir” demekten sakınmamıştır.

Geleceğe bir bakış ve Erbakan Tehlikesinden Kurtulma Yolları

Refah Partisi Şubat 1998 Anayasa Mahkemesi tarafından kapatıldığında bütün Refahlı milletvekilleri yeni kurulan Fazilet Partisi’ne kaydırıldı. Refah Partisi’nde başkan yardımcısı olan Rıza Ulucak, Fazilet Partisi’nin gayri resmi başkanı durumundaydı.

Rıza Ulucak geçmişte İsrail ve Siyonizm konusunda İslamcıların düşüncelerini aynen paylaşmıştı. Örneğin 1991 yılında Amerikalı bir gazeteci kendisiyle röportaj yaptığında şunları anlatmıştı:

“İsrail sürekli olarak sınırlarını genişletmeye çalışmaktadır. İsrail’in gerçek amacı Nil’den Fırat’a kadar hâkim olmaktır. Bölgede İsrail devletinin var olmasının hiçbir meşru nedeni yoktur. İsrail Filistin’in meşru sahiplerinden topraklarını gasp ederek kurulmuştur. İsrail tüm komşuları için büyük bir beladır. İsrail’in başka bir yerde olması durumunda daha iyi olacağız. Çok seviyorlarsa İsrail’i Güney Amerika’ya veya Kanada’ya taşıyınlar. Üzülmenin biz onu Kuzey Amerika’ya postalamayacağız.”

Türkiye’deki siyasal İslamcılık anti-semitik bir çevrede olgunlaştı! (yalanı...)

Türkiye’deki siyasal İslamcıların -Milli Görüş Hareketi’nin- bu gibi söylemleri ve çıkışları yıllar boyu Türkiye’deki atmosferi zehirlemiştir. Oldukça iyimser bir şekilde bir gün bu söylemlerin ortadan kalkacağını umsak da, gelecekte aynı anti-semitik söylemlerin tekrardan politikacıların sözlerinde veya İslamcı medyada yer alacağı sürpriz değildir. Buna iyi bir örnek olarak, 23 Mart 1998 yılında Fazilet Partisi’nin kuruluşunun daha 16. gününde gayri resmi başkan Rıza Ulucak’ın Milli Gazete’de yayınlanan ilk açıklamasında, laiklerin İslamcılara karşı önleyici hareketinin arkasında gizli bir Siyonist planın olduğu ima edilmiştir. Refah Partisi’nin yarı resmi yayın organı olan Milli Gazete’de yayınlanan başyazıda şöyle denilmiştir:

“Onlar -Yahudiler- bütün dünyayı holocaust -Yahudi soykırımı- efsanesine inandırmaya zorladılar. Siyonistler aynı zamanda Amerika ve bütün Avrupa ülkelerinden 6 milyon savaş kurbanının ölümü yalanıyla zorla para aldılar. Onlar müthiş medya imparatorlukları aracılığıyla Yeni Dünya Düzeni’nin tek ve gerçek sahibi konumuna ulaştılar. Onlar bu medya imparatorluğunu dünyayı avuçlarının içine almak için kullanıyorlar. Onlar ekonomik sömürü düzenlerini bütün dünyayı sallayacak bir şekilde organize etmiş bulunuyorlar. İsrail her zaman “vadedilmiş topraklar” olarak gördükleri Ortadoğu ve İslam coğrafyasını ele geçirmenin rüyasını görüyorlar ve bu Şeytani sevdadan asla vazgeçmiyorlar. Siyonistlerin dünya siyasetini göz ardı ederek Türkiye’deki krizin üstesinden gelmenin mümkün olmadığını, bazı çevreler inatla anlamak istemiyorlar!?”

İşte Türkiye Yahudilerinin baş temsilcilerinden olan sözde sosyalist ve ulusalcı yazar Rifat N. Bali'nin **"The image of the jew in the rhetoric of political İslam in Turkey"** adlı raporundan özetleyerek hazırladığımız bu yazıyı Kutsal Kitabımız ve kurtuluş kuralımız olan Kur'an-ı Kerim'in şu ayeti ile bağlayalım:

"İnsanlar içerisinde iman edenlere düşmanlık bakımından en şiddetli (en şerli ve tehlikeli kimseler) olarak Yahudiler ile şirk koşanları bulacaksınız." (Maide 82)²¹⁸

Erbakan Hoca 6 Şubat 2010 Ankara'da Şuurulu Öğretmenler Vakfı vefa gecesinde şunları söylüyordu:

Milli şuur olmadan huzur ve kurtuluş imkânsızdır. Bakınız bazıları: "Efendim, şu kadar okul ve dersane açtık..." diye övünüp durmaktadır. İyi de "Bu okul ve dersanelerde çocuklarımızın kafasına ve kalbine, İslami şuur, insani sorumluluğu, "HAKK'a intisab, BATIL'dan ictinab" duyarlılık duygusu dolduruluyor mu" diye sormak lazımdır.

1970'li yılların başında Kahraman Maraş'ımızın Kurtuluş yıldönümü törenlerine katılmıştık. İmam Hatip Okulu öğrencileri: "Sütçü İmam Fransızlara karşı halkı nasıl uyandırdı? İlk kurşun nasıl atıldı?" Konusunu canlandırdı. Ardından Garnizon komutanı, Vali ve Belediye Başkanı bir cip üzerinde halkı selamladı. Sonra gelip yanıma oturduklarında, Avrupalı smokinleri giymiş olan Başkana takıldım:

"Yahu biraz evvel kovulan Fransızların kıyafetiyle dolaşıyorsunuz... Biz Millet olarak onları, taşla sopayla kapıdan kovuyoruz, siz o barbar batılları taklit edip, kültür olarak, hukuk olarak bacadan içeri sokuyorsunuz!" deyince şaşırıştı.

Şimdi bu AKP'lilerin yaptığı: "İsrail'in Telaviv tiyatrosunda, Türk-İslam televolesi oynatmaya benziyor!"

İnsanlığın kurtuluşu, Yeni ve Adil bir dünyanın kuruluşuna bağlıdır, bu da Milli Görüşün prensip ve projeleriyle mümkün olacaktır.

Hatırlayınız, Napolyon dünyaya hâkim oldu ama, İslam'dan habersiz olduğu için, kötülüğü düzeltmedi, iyiliği getiremedi.

Yine Hitler, Siyonizm virüsünü iyi bilmekteydi, bundan insanlığı kurtarmaya yeltendi; ama İslam'dan nasipsiz olduğu için, durumu değiştiremedi, tam aksine felaketlere alet edildi.

Şimdi bu zulüm düzeni ve Siyonist sömürü sistemini değiştirmek ve düzeltmek isteyen ve bunun ilmi ve insani projelerini üreten ve adım adım icraata geçiren, Milli Görüşten başka bir hareket gösterilebilir mi? Öyle ise, hem huzur ve kurtuluş isteyip, hem de Milli Görüş'e karşı olmak neyin nesiydi? Oysa kurtuluş reçetesinin Milli Görüş olup olmadığını anlamak için İsrail'in Siyonist yöneticilerine ve ABD'deki Yahudi lobilerinin üst yetkililerine sormak yeterliydi!

Son Söz

Evet, ülkemiz ve dünyamız büyük değişime gebedir ve tabii hiçbir doğum sancısız gerçekleşmeyecekti. Bütün tarihi değişimler ise genellikle önemli çalkantıların ardından meydana gelmekteydi. Her asırdaki mevcut dünya düzeni ve dengeleri, mutlaka büyük olayların ve sarsıntıların sonunda yerini, yenilerine terk edecekti. Tunus, Mısır ve Libya'da başlayıp diğer Arap-İslam diktatörlerini kuşatan direniş ve değişimler, bunun en çarpıcı örnekleriydi.

Ancak unutulmasın ki, tarihin seyrini değiştirecek bu çok önemli sarsıntılar, uzun ve planlı bir geçiş ve hazırlık sürecinin tabii sonucu olarak patlak vermektedir. Yani zahirde bu sancı ve sarsıntılar büyük değişimlere bir sebep ve başlangıç gibi görünse de, aslında bir sonuç mahiyetindedir.

Her büyük inkılâp-değişim için de, mutlaka büyük bir lider gerekmektedir. Yüksek bir beynin güdümünde, az seviyede de olsa, seçkin ve seviyeli bireylerden oluşan organize bir hareket, artık mutlu sona doğru gitmektedir. Değişimdeki lider, insan vücudundaki ruh ve beyin gibidir. Ve Erbakan'ı bu misyon ve vizyonla düşünüp değerlendirmelidir.

Bozuk bir dönem ve devir içerisinde, kasıtlı ve sistemli bir şekilde, basiretleri köreltilmiş ve beyinleri kirletilmiş kalabalıklara gerçekleri göstermek, liderlerin fazlasıyla zorlandığı ve çok zaman harcamak durumunda kaldığı, en önemli ve öncelikli görevidir.

Halkı uyandırmadan ve yeterli bir şuur seviyesi kazandırmadan, öyle tepeden inme yöntemlerle yapılacak hükümet değişiklikleri, istenen neticeyi vermeyecektir. Bu durum "yara iyileşmeden kabuğu kaldırmak" gibidir. Bilindiği üzere herhangi bir yaranın iyileşmesini sabırla beklemeden, sadece üzerindeki kabuğu kaldırırsanız, yara mikrop kapacak ve sağlığına kavuşması gecikecektir. Hâlbuki yarayı

iyileştirebilirsek, o takdirde kabuğu kendiliğinden düşecektir. Bunun gibi çürümeye başlamış bir sistemdeki tıkanıklıkları ve toplumsal çıbanları da, içten içe tedavi ve terbiye edecek çarelere başvurmadan, halk ayaklanması veya askeri darbe cinsinden metodlarla, “kabuk” mahiyetindeki yönetimleri değiştirmek de, sosyal yapının iyileşmesini geciktirmekten ve sorunları biriktirmekten başka netice vermezdir.

Erbakan Hocam şöyle anlatmıştı;

“Osmanlıyı bir ceylana benzetirsek, Sultan Abdülhamit Han hazretleri bu ceylanın beyni ve kalbi konumundaydı. Siyonist dünya hâkimiyetini gerçekleştirmede, önlerindeki en büyük engel gördükleri Osmanlı devletini yıkmak isteyen siyonistler, önce Abdülhamit Han’ı halletmekle ceylanı kalbinden vurdular ve yaraladılar. Sonra iktidara getirdikleri İttihat ve Terakki masonları marifetiyle Osmanlıyı 1. Dünya Savaşına soktular, yıktılar ve ceylanı boğazladılar. Arkasından bu ceylanı önce büyük parçalara ayırdılar. Osmanlıdan onlarca küçük devletçikler çıkardılar. En büyük parçası olan Türkiye’deki Müslümanları ise, bir cadı kazanında yıllarca kaynatılar, devrimbazlık adına tüm manevi değerlerden ve insani düşüncelerden koparmaya çalıştılar. Ve artık iyice “pelteleşen, ruhi dirilik ve dinamizmini kaybeden bu kaynatılmış kazan, 1950’de dışarı döküldü ve sözde demokrasiye geçildi. Zira artık doğruyu-yanlış seçecek, haksızlık ve ahlaksızlık karşısında direnecek, inancı ve ideali uğruna fedakârlık gösterecek bir kitle kalmadı sanılmıştı. 1950’den, 70’lere kadar bu kültür kökleri dumura uğratılmış kitle içinde, bazı damarları kısmen de olsa halâ sağ kalmış birtakım insanlar üzerinde, yeniden diriltme ve düzeltme faaliyetleri yapıldı.

Biz ise, 1970-75 arası 5 yıllık dönemde (hiç değilse) her ilde bir tane tam şuurlu insan yetiştirmeye çalıştık. 1975-80 arası ikinci 5 yıllık dönemde ise, (en azından) her ilçe de bir tane şuurlu ve yetişmiş eleman hazırlamayı amaçladık. Üçüncü bir 5 yılda ise, bu sefer her köyde bir tane samimi ve gayretli bir dava adamı yetiştirmeyi planladık.

Yani 70 milyonu diriltmek ve disiplinize etmek üzere, önce yediler, sonra yetmişlerle başlayan ve giderek yedi yüzlere ulaşan bir çekirdek kadro, sabır ve sükunetle halka halka genişleyecek ve 1968’de başlayan kutlu hareket, azimle geçen bir 40 sene sonra iktidara yürüyecektir.

Refah-Yol dönemindeki bir yıllık kısa iktidar süreci de, tarihi hesaplaşmanın önemli hazırlıklarının tamamlandığı ve artık dünya şartlarının olgunlaştırıldığı bir ara devredir. Artık şeytanın şaheseri sayılabilecek despotizm ve Siyonizm saltanatı temelinden çökecektir. Bu ise herhalde ve ancak önemli bir sınavın ve sarsıntının sonunda gerçekleşecektir.

Balkanlarda, Ortadoğu'da, Kafkaslarda, Asya'da, Afrika'da ve tüm dünyada dengeler değişecek, zulüm yerine adaleti, sömürü yerine işbirliğini esas alan evrensel kurum ve kurallar getirilecektir. Her dinden her kavimden, bütün insanların barış ve bereket içinde yaşayacağı, adil bir düzen yerleştirilecek ve yürütülecektir!

Böylece vaad edilen ve özlemi çekilen İslam'ın büyük zaferi mutlaka gerçekleşecek, merhamet ve Mehdiyete medeniyeti beklenen saadet ve selamet dönemini getirecektir.

Muhyiddin-i Arabî ve Mevlâna Celaleddin-i Rumi gibi hikmet kutuplarının “Belde-i Muhayyere” dedikleri, yani ikinci tercih beldesi ve müjde ve mutluluk kenti olarak nitelendirdikleri Konya'dan başlayan bir insanlık sevdası, nihayet Anadolu Mekke'sindeki tabuların ve tağutların yıkılması ve İsrail kabadayısının hizaya sokulması ile mutlu sona erişecek ve böylece Fethi Mübin gerçekleşecektir. Ve artık Türkiye, evrensel hukuk kurallarının ve temel insan haklarının bütünüyle sağlandığı... Milli iradeye dayalı ve halkın tercihine saygılı gerçek demokrasinin ve farklı din ve görüşlerin karşılıklı hoşgörü ve özgürlük esasına bağlı laikliğin uygulandığı, yüksek ve örnek bir medeniyet merkezine dönüşecektir.” Erbakan'ın ölümü bu talihli gidişi asla değiştirmeyecek, aksine yeni bir hız ve heyecan verecektir.

“(İslam'a ve insanlığa) zulmeden (çağdaş zalimler) nasıl bir inkılâpla yıkılacaklarını, yakında göreceğiz ve bileceğizdir.”²¹⁹

“(İnkârcı zalimler ve münafık kesimler) kendilerine gökten melekelelerin gelmesini ya da bizzat Rabbinin gelmesini, ya da Rabbinin bazı alametleri (ve felaketleri)nin gelmesini mi bekliyorlar? Oysa Rabbinin bazı ayetleri geldiği gün, daha önce iman etmemiş veya imanları kendilerine bir hayır kazandırmamış (yani sözde iman etmiş ama, imanının ve İslam'ın gereğini yapmamış) olan kimselere o vakit (gerçeği görmeleri ve imana

*gelmeleri) bir fayda sağlamayacaktır!.. De ki, şimdilik başınıza geleceklere bekleyin! Şüphesiz biz de zaten beklemekteyiz!..”*²²⁰

“(Münkirler ve münafıklar, mücahit mü’minlere) Eğer (gerçekten inanıyor) ve doğru söylüyorsanız, hani bu beklediğiniz ve müjdelediğiniz fetih ne zaman (gelecek?) diye (soruyor ve bir nevi alay ediyorlar).

De ki, (mutlaka ve pek yakında gerçekleşecek olan) o fetih gününde (şimdi) inkâr edenlerin (gerçeği görüp) iman etmeleri de, artık fayda etmeyecek ve kendilerine mühlet de verilmeyecektir.

*Artık sen onları (şeytanlıkları ve şımarıklıkları ile baş başa) bırak ve bekle... Zaten onlar da (sonlarını sezmiş telaş ve tedirginlikle) beklemektedir.”*²²¹

İşte Erbakan’sız dönemin ve Milli Görüşün kıymetini bilmenin Türkiye’si... İşte, Milletimizin üzerine kâbus gibi çöken uğursuz bir zihniyetin karnesi... İşte 28 Şubat sürecinin acı meyvesi... İşte AKP’nin tahribatları ve arka cephesi...

Elin adamlarının ta Avrupalardan elini kolunu sallayarak ülkemize gelip karakollarımızı basması kanımıza dokunuyordu... Amerikalı subayların ve elçilik mensuplarının yurdumuzun en hassas bölgelerinde ve birimlerinde at oynatmaları zorumuza gidiyordu... Manavgat gibi su kaynaklarımızın İsrail’e peşkeş çekilmesi vicdanımızı sızlatıyordu... Kültür faaliyetleri bahanesiyle İstanbul’un Osmanlı-İslam mirasından koparılarak Bizans havasına sokulmaya çalışılması huzurumuzu kaçırıyordu... Yunanistan’ın yeniden uyanan Trabzon-Pantus sevdası, ABD’yi arkasına alan Vatikan’ın Heybeliada ısrarı ve İsrail’in GAP üzerindeki oyunları, bizi üzüyor ve ürkütüyordu... “Türkçülük-Kürtçülük yapmayalım. İslam kardeşliğimizi ve milli birliğimizi koruyalım” diyen Erbakan’ın hapse mahkûm edilmesine karşılık, AB yetkililerinin “Kürtlere özerklik verilmesini ve kürtçe eğitime geçilmesini” öneren raporlarına sessiz ve tepkisiz kalınması kafamızı karıştırıyordu... Devletin katrilyonlarını hortumlayanlar bir bir bırakılırken, “Refah Partisi’ne verilen devlet yardımı usulsüz harcanmış” bahanesiyle Erbakan’a ceza verilmeye ve

220) En’am: 158

221) Secde: 30

Ömür boyu siyasi yasak getirilmeye çalışılması, vicdan ehlinde hayret ve nefret uyandırıyor.

“Demek ki, bir ülkenin milli kaderi bir tek insanın üzerine bina edilebiliyordu? Milli Görüş’ün Aziz ve Asil Lideri Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hoca’nın, hareket alanını böylesine daraltanlar ve hizmet yollarını tıkamaya çalışanlar, meğer hesaplarını çok iyi planlıyordu!..”

Erbakan’sız bir Türkiye’nin “üstüne ölü toprağı serpilmiş” bir ülke görünümüne düşmesi, izan ve vicdan sahiplerinin üzerinde düşünmesi gereken bir durumdu!..

Sefalet sebebiyle işçi ve memurların sokaklara dökülmesi... Köylü ve çiftçinin feryat etmesi... Esnaf ve sanayicinin iflasa sürüklenmesi yetmiyormuş gibi, Allah aşkına bir de şu dış politikadaki duyarlılığı ve tutarsızlığı hatırlayın!

Dünyanın en önemli iki sorunu, kovboy kurallarıyla çözülmek isteniyordu: Filistin ve Kıbrıs davaları!

Evet, yeryüzünde hiçbir milleti ve ülkeyi, bizim kadar ilgilendirmeyen bu iki hayati ve stratejik dava, artık bir sonuca bağlanmaya ve bitirilmeye çalışılıyordu...

Ama ne yazık ki ve ne kadar acıdır ki, o günlerde Türkiye’yi yönettiğini zannettiklerimizin gündeminde bu iki önemli ve özellikli konu bulunmuyordu!..

Hatta siyonistlerin sekreteri Kofi Annan’ın ricası ve talimatı üzerine, yıllarca Kıbrıs fatihi geçinen Karaoğlan Ecevit, Kıbrıs Barış Harekatı’nın 26. Yıldönümü kutlamalarına bile, korkusundan katılmıyordu...

Milliyetçilik ve erkeklik edebiyatı yapan MHP lideri böyle bir günden Denktaş’ı yalnız bırakıyor, Kıbrıs’a gitmemek için köşe bucak kaçıyordu...

Zaten, Kofi Annan’ın ve karanlık odanın uyarılarına rağmen milli davamız Kıbrıs’a ve Rauf Denktaş’a sahip çıkmak, Mesut Yılmaz’ı ise çok aşırıyordu...

Peki, ülkemizde ve yeryüzünde bütün bunlar olurken, masonların ve onların borazanı medyanın gündeminde ne vardı?

Senaryosu dışarıda yazılan ve Türkiye’de sahneye koyulan, irtica tehlikesi ve Hizbullah bilmecesi!.. Bir kısım insanlar kurban seçilecek. Kiralık ve aşağılık kişilerce önce öldürülecek, sonra gömülecek, vakti gelince de yerlerinden çıkarılıp kamuoyuna gösterilecek!... Yani, ne zaman milli çıkarlarımız peşkeş çekilmeye ve hatta

bağımsızlığımız rüşvet verilmeye kalkışılacaksa, toplumu uyutmak ve oyalamak için, "irtica hayaletleri hortlatılıp" gündeme getirilecek!.. Bu vahşet ve cinayet görüntüleri, İslam'la özdeşleştirilecek ve insanımız dinden ve dindar kesimlerden ürkütülecekti..

Ama ülke ekonomisinin IMF'ye, dış politikanın ise siyonist lobilere ve masonik mahfillere terkedildiği gerçeği gizlenecekti...

Evet, işte Erbakan'sız Türkiye'nin resmi... Ve işte, Erbakan karşıtlarının kafa grafiği ve ahlak röntgeni!..

Özelleştirme palavrasıyla KİT'ler yağmalanmış... İrtica yanıyla İslam'a savaş açılmış ve yargısız infaz dönemi açılmış, YÖK'ün en çok oy alanı değil de, 1 oy alanı rektör adayı göstermesi gibi demokrasi dejenere edilip laçkalaştırılmış... Hukuk sulandırılmış, siyasallaştırılmış ve milletin adalete güveni kalmamıştı... İşsizlik, fakirlik, baskı ve zulüm toplumu bunaltmıştı... Kısaca, artık bıçak kemiğe dayanmıştı... AKP ise, tam bir din istismarcısı gibi, ılımlı İslam safsatasıyla, hem dinimizi yozlaştırmaya, hem devletimizin temellerini yıkmaya başlamıştı!?

Ama elbette bu böyle sürüp gitmeyecekti... Mazlumların bedduası, zalimlerin sömürü saltanatını devirecekti.

Erbakan zihniyeti ve Adil Düzeni mutlaka gelmeliydi ve bu kâbus artık bitmeliydi!..

Bir dörtlülle bitirelim:

**Batı medeniyetinden geriye, sadece maraz kaldı,
Haksızlık ve ahlaqsızlıktan, pişmanlık miras kaldı,
Gel, Mehdiyet müjdesine kulak ver, ey Müslüman,
Beklenen büyük değişime, çok değil, biraz kaldı.**

ERBAKAN HOCA'NIN TARİHİ TESPİTLERİ VE TEŞEBBÜSLERİ:

ERBAKAN'IN ORJİNAL KAVRAMLARI VE SİYASİ STRATEJİSİNİN KODLARI

1970'li yılların ikinci yarısında katıldığımız Erbakan Hocamızın özel sohbet ve seminerleri sırasında, not aldığım: küçücük defterimin baş tarafına ilmi ve insani hikmet ve öğütleri, son kısmına ise, tespit edip yazabildiğim kadar, bunlarla ilgili ayet ve hadisleri yazmıştım. Sürekli yanımda taşıdığım ve okuyup feyiz aldığım bu not defterimi bir ev değiştirme sırasında kaybetmiştim. Yaklaşık yirmi yıl sonra, kütüphanemi düzenlerken, ona yeniden ulaştım:

İşte, Aziz Hocamızın hikmet ve hakikat derslerinden aldığımız bazı notlar:

“İslam, bizim zamanımıza ve arzularımıza uymaya mecbur değildir. Herkes ve her şey İslam'ın adalet ve saadet prensiplerine uymakla mükelleftir. Çünkü İslam; değişen ve gelişen bütün zaman ve mekânların ve her türlü ihtiyaç ve sorunların ilahi reçetesi ve kurtuluş çaresidir.”

“Trabzon'un Fethi ve Pontus'un devrilmesi sırasında, çok zahmetli dağ geçitlerini aşma esnasında; Uzun Hasan'ın annesi Sara Hatun'un: “Ey oğul onca mülkün sana yetmez mi? Bir Trabzon için bunca meşakkate değer mi?” sözlerine karşılık Sultan Fatih'in cevabı: “Ben bütün bu zahmet ve mihnetlere, yeni bir ülke daha fethetmek, mülkümü genişletmek ve kahramanlık göstermek için değil; Allah'ın adalet hükümleri buralarda da uygulansın; Buradaki insanlar da gerçek huzur ve hürriyetle tanışsın ve böylece benim kulluk görevimde bir eksiklik kalmasın ve bunların hesabı benden sorulmasın diye katlanıyorum!..”

“Şimdi maalesef bütün İslam Alemi ve özellikle Türkiye'miz, Üstü açık umumi bir Siyonist sömürü ve sindirme hapishanesine çevrilmiştir. Ve ülkemiz, bir nevi esir kampı görünümünde-

dir. Bu nedenle farklı din ve düşünceden bütün insanlarımızın, gerçek bir huzur ve hürriyete, refaha ve saadete ulaşması için, ilmi ve insani ölçüler içerisinde her türlü cehdî gayreti göstermek, İslamiyet'imizin ve insanîyetimizin bir gereğidir."

"Tasavvuf: tarihimiz boyunca İslam'ın, usta-çırak metoduyla örnek alarak, yaparak ve yaşayarak öğrenildiği bir talim ve terbiye mektebi olarak hizmet vermiştir. Nefisle mücadelenin ve kötü düşüncelere karşı direnmenin manevî kışlası hükmündedir.

"Kur'an'ın, Beytullah'ın damına veya bir dağın başına, hazır bir kitap şeklinde gönderilmeyip, onu bizzat tarif, tatbik ve talim etmek üzere Hz. Peygamber Aleyhisselama indirilmesi de, bu hikmetlidir."

"Müslümanın ve sorumluluk sahibi inançlı bir insanın vazifesi: "Şu farzdır, şu haramdır. Şunlar günahtır, şunlar sevaptır!..." diye konuşmak ve edebiyat yapmak değildir.. Asıl görevimiz: İyilikleri yürütecek, kötülükleri önleyecek bir adalet düzenini kurup yerleştirmektir. Yani Cenabı Hak bize: "Faiz haramdır, alan da veren de günahkârdır" diye konuşmamızı değil, faiz sistemini değiştirmemizi emretmektedir.

Bakınız, "Faiz, haramdır, günahtır" şeklinde papağan gibi milyonlarca kere tekrarlanan sözler, vaizler, nasihatler, faiz oranını ve tahribatını artırmaktan başka bir netice vermemiştir. Halbuki, "Faiz kaldırılmıştır" kararnamesinin mürekkebi 1 mg. bile tutacak değildir... Ancak bunun gerçekleşebilmesi için ilmi, siyasi ve disiplinli, ciddi bir gayret gerekmektedir. İşte bu nedenle, şu anda MSP'nin (ve diğer Milli Görüş partilerinin ve Milli Çözüm Ekibinin) mevcudiyeti; ülkemizde ve yeryüzünde, adalet düzenini gerçekleştirmek ve hasretle beklenen, barış ve bereket medeniyetini ilan etmek kadar önemlidir!

"MSP, sinsî Siyonist ve emperyalist güçlere karşı kurduğumuz bir siperdir. Bize ve ülkemize yönelik tehdit ve tehlikeleri savuşturmak üzere böyle bir imkândan yararlanmak, akli ve dini bir vecibedir, bir vesiledir. Ülkemize ve milletimize hizmet için her münasip fırsatı değerlendirmek görevimizdir... Dikkatle incelenirse, Bedir Harbi'nin de, müşriklerin koyduğu savaş usulleriyle yapıldığı görülecektir. Çünkü asıl olan ve amaçlanan, usul ve şekil değil; niyet ve neticedir."

“Siyaset bizi ilgilendirmiyor” demek; “Kur’an’ın yarısı ve insanlığın sorunları bizi alakadar etmiyor” demekle aynı anlama gelir. Kur’an’ın prensipleri, Müslümanların ve insanlığın problemleri, kendilerini ilgilendirmeyen kimselerin: şefkat, merhamet, huzur ve hoş görüyle alakalı sözleri sahtedir. Böyleleri ya İslam’ı tam bilmeyen ve Kur’an’ı incelemeyen gafil ve cahil kimselerdir. Veya bile bile gerçekleri ve kulluk görevlerini görmezlikten gelen kötü niyetli kimselerdir.”

“Cenabı Hakkın, şer cephesine ve şeytan ekibine, bizden daha çok maddi imkân ve eleman vermesi, inananlar için bir nevi rahmettir. Çünkü böylece, daha dikkatli olmamız, daha çok çalışmamız ve neticede daha büyük şeref ve sevap kazanmamız murat edilmiştir.”

“Herhangi bir konuda, en uygunu ve en doğruyu bulmak için gayret gösterip gerçeği ve gerekeni öğrenmek, ilahi bir nimet ve inayettir. Ancak bu durumun, yani bulduğumuz doğrunun, hakkımızda hayırlı ve yararlı olup olmadığını fark etmek de, ayrı bir fazilet ve ferasettir.”

“Biz bütün esbaba tevessül etsek ve her türlü gayreti göstersek bile, Cenabı Hak istediğimiz neticeyi vermeye mecbur değildir. Beş mi çok, bin mi çok? Bu akılla ve matematikle tespit edilir. Ama bazı durumlarda bizim hakkımızda beş mi hayırlı, bin mi hayırlı, işte bu ancak imanla, İslamiyet’le ve kadere teslimiyetle bilinir.”

“Her şuurlu Müslüman kendisini: Hz. Peygamber Efendimizin Uhud’da diktığı nöbetçi yerinde görmeli, dünyalık heves ve hesaplarla görev yerini terk etmenin, nelere mal olacağını devamlı düşünmelidir.”

“Bir Hak davaya makam ve menfaat düşüncesiyle girenlerin veya nefsi ve dünyevi hesaplarla yan çizenlerin; cehenneme atılmak için kendilerine başka günah aramaları gereksizdir.”

“Cenabı Hakkın en sevdiği insan, kendi görevlerini en iyi şekilde yerine getirmekten ve şahsi hatalarını ve noksanlarını düzeltmekten, başkalarıyla uğraşmaya vakit bulamayan mü’minlerdir.”

“Askerlikte, malum ve makbul eğitim süreci ve hizmet kademeleriyle, terfi ederek sadece orgeneralliğe erişilir. Ancak; mareşal olabilmek için, mutlaka birkaç meydan muharebesini kazanmış olmak gerekir!”

Bunları okuyunca aklıma geldi:

“Erbakan’ı siyaseten öldürüp gömdük. Ama yetmez, üzerine beton dökmemiz gerekir!” Diyen Siyonist lobiler acaba Hoca’nın tarihi hedeflerinin telaşı ve tedirginliği içinde mi, bu sözleri sarf etmişlerdir!?

İçerisindeki çarpıcı tespitlerin kime ait olduğunu çok iyi bildiğimiz ve canu gönülden desteklediğimiz “stratejik hedef” Kitapçığının, ciltler dolusu gerçeği özetleyen kapağındaki resim, İsrail’i göstermektedir. Ve buna O muhteşem Zatin dışında hiç kimsenin, ne feraseti ne decasaretiyetmeyecektir!..²²²

Bugünkü Tevrat’ın büyük kısmını yazanlar, Yahudilerin üzerinde tarih boyunca kontrollerini sürdürmüş olan hahamlardır. Beni İsrail Tevrat’tan önce kendi ananelerini, örflerini Kabala adlı bir kitapta toplamışlardı ve bu Kabala’ya sıkı sıkıya bağlı idiler. Kabala’daki görüşlerini Tevrat gönderildikten sonra da muhafaza ettiler. Kendileri Tevrat’a uyacaklarına, Tevrat’ı eski ananelerine uydurmak yoluna saptılar. Kendilerine, Kabala’nın bir hedefi olarak, kesin dünya hâkimiyeti vadedildiğine inanıyorlardı. Bunun için de yapılması gerekenleri şöyle özetliyorlardı.

1- Bütün Yahudiler toplanıp, Filistin (Kudüs)’e yerleşecekler.

2- Süleyman mabedini inşa edecekler. (Bunun için Mescid-i Aksa’nın yıkılması gerekir.)

3- Fırat ve Nil arasındaki topraklara (Arz-ı Mev’ud) sahip olunarak bu bölge merkezli (Büyük İsrail Projesini) gerçekleştirecekler.

Siyonist Yahudilerin Osmanlı Topraklarına Yerleşmesi!

İspanya’daki Yahudi katliamı yapıldığı sırada Osmanlı’da, 1481’de vefat eden Sultan Fatih’in yerine geçen oğlu II. Beyazıt padişahtır. II. Beyazıt son derece merhametli, maneviyatçı bir insan. Osmanlı’da çok eskiden beri yaşayan Yahudiler de var. Onlar bu yapılan katliamı kendisine haber vererek padişahı yardım istediler. Padişah da “Gelin ben size yaşayacak yer vereyim, hayatınızı kurtarayım” dedi ve o zamanki şartlara göre bunların Selanik, İzmir, Bursa, Edirne ve kısmen de İstanbul’da yerleşmelerine müsaade etti. Ancak Yahudiler yoğun olarak Selanik’te yerleştiler. Örneğin, 1654 yılında Selanik’te 10.000 Türk, 4.000 Yunanlı ve 22.000 Yahudi ya-

222) Bak. Keşif yayınları / Ocak 2005 / Ankara

şamaktaydı. İspanya'dan sürgün edilen Yahudiler Osmanlı topraklarına gelip yerleşmişler ve Osmanlıdan büyük bir merhamet ve şefkat görmüşlerdir. (Türkiye'de 1989 yılında kurulan 500. Yıl Vakfı işte bu münasebetle kurulmuş bir vakıftır.) Gördükleri hüsnü kabul nedeniyle, gece gündüz Osmanlı'ya dua etmeleri beklenirken içlerinden bir kısmı, aynen İspanya'da olduğu gibi, Büyük İsrail'in kurulması için, tam tersine bu şeytani emelleri peşinde koşmuşlardır.

Bunlarla ilgili olarak Osmanlı tarihinde yaşanan önemli bir fitne de, Sabatay Sevi'nin sebep olduğu harekettir. Sabatay Sevi, 1626 yılında İspanyol asıllı bir Yahudi ailenin çocuğu olarak İzmir'de dünyaya geldi. Haham İsac d'Alba ona Tevrat, Talmut ve Kabala'yı öğretti. 18 yaşında Kabala eğitimi verebilecek seviyedeydi. Kabala'dan çıkardığı işaretlere dayanarak kendisinin beklenen Mesih olduğuna inanıyordu. Mesihlik iddiasıyla ilk çıkışı 1648 yılında olmuştur. İlk zamanları pek rağbet görmese de çalışmalarına azimle devam etmiştir. İkinci çıkışı ise 1665 yılına rastlar. Artık Yahudilerin büyük bir çoğunluğu kendisini Mesih olarak görmektedir. Ancak bu gelişmelerden sonra yakalanarak Edirne'ye getirilir ve 16 Eylül 1666 yılında Edirne'de imtihan edilir. Sultan IV. Mehmet (Avcı Mehmet; 1648–1686), imtihandan önce Yahudi, Hıristiyan ve Müslüman alimlerden Sabatay Sevi ve gerçek Mesih konusunda teferruatlı bilgi öğrenir. Bu her üç raporda da “mesih'e ok, mızrak, kılıç v.s. işlemez” şeklinde not düşülmüştür. Bu konudan da imtihan edilmek istenince, kendisi canını kurtarmak için dinini değiştirmiş, Müslüman olmuş ve Mehmet Aziz ismini almıştır. Hanımı Sera da Ayşe ismini almıştır.

Padişah, Müslüman olunca hayatını bağışladığı Sabatay Sevi'yi daha fazla fitne ve fesat yapmasın diye sarayda mecburi ikamete tabi tuttu. Ancak Haham Sevi, belli bir zaman sonra kendisine gelen adamlarına dedi ki: “Sakin ha ben bunları yaptım diye, sahidem Müslüman oldum zannetmeyin. Bundan sonra siz de benim gibi yapacaksınız. Müslüman adı alacaksınız, ama asıl dininizden, inançlarınızdan yani Siyonizm'e hizmet amacınızdan vaz geçmeyeceksiniz”.

İşte yakın geçmiş tarihimizde etkili olan dönmeler bu şekilde ortaya çıktı. Bunlara haham Sabatay Sevi'nin adına atfen Sabataistler de denmektedir. O günden günümüze kadar gittikçe kuvvetlenerek gelmişlerdir. Halâ kendilerini gizlemektedirler.

Bu konuda Yalçın Küçük ve Ilgaz Zorlu gibi daha birçok araştırmacı oldukça kapsamlı ve doyurucu bilgiler vermektedirler. Siyasi Siyonizm'in öncüsü Theodor Herzl'in 1897 Basel Konferansı akabinde gerçekleşen sürece ve neticelere bakıldığında, bu konferansın 3 önemli karar etrafında şekillendiği rahatlıkla ifade edilebilir:

1- Sultan II. Abdulhamit en kısa zamanda tahtından indirilecek.

2- Osmanlı Devleti yıkılıp, tarihten silinecek.

3- 100 sene içerisinde de Türkler (Müslümanlar) bütün idari ve siyasi mekanizmalardan uzaklaştırılacak, böylece yeryüzünde İslam yok edilecektir.

Bu arada bir ilginç "Tevafuk"u ifade etmek yararlı olacaktır. Bu Konferansın 100. sene-i devriyesinde (1997) aynı salonda Müslümanlar Erbakan Hoca'nın tertibiyle "Avrupa Müslümanlar Birliği" toplantısını yapmışlardır.

İkinci Meşrutiyet ile birlikte, padişahın geleneksel otoritesi yıkılırken, çok gizli çalışan mason Cemiyetin mistik gücü ön plana çıkmıştı. Ama masonlar hiçbir zaman ön plana çıkıp işlerin başına oturmamışlardı. Hep perde arkasında kalarak esas yönlendirici ve tanzim edici güç olmaya çalışmışlardı. Sultan II. Abdülhamid'in ilk meclisi kapatma nedenine bakarsak bu durum daha rahat anlaşılırmaktaydı. Osmanlı Devleti'nde Rum, Ermeni ve Yahudiler azınlık olmalarına rağmen, Osmanlı Meclisi Milletvekillerinin içinde Rum, Ermeni ve Yahudi çoğunlukta idi. 96 kişilik Meclis-i Mebusan'ın 56'sı Müslümanlardan, 40'ı gayri Müslimlerden oluşmaktaydı, Müslümanların içerisinde de yine maalesef dönemler çoğunlukta idi.

Osmanlı'nın çöküşü ve Milli Mücadele Süreci

1908–1914 arasında, 6 yılda tam 13 tane hükümet değişmişti! Osmanlı'yı Osmanlı yapan kadrolar hallaç pamuğu gibi atılmış ve tasfiye edilmişti. Örneğin, İttihat ve Terakki yöneticileri Trablus'ta Garp Cephesi'ndeki bütün yetişmiş askerleri başka yerlere tayin ettirip, oraya da Harbiye'den yeni mezun subayları "komutan" olarak göndermişlerdi. Garp Cephesi'ndeki ehil komutanlar başka yerlere tayin edilince, iki yıl içerisinde, 1911 yılında Trablus İtalyanların eline geçmişti. Her ne kadar bir savunma yapıldı ise de, daha önceden birtakım sabotajlar planlandığı için bu savaşta başarı elde edilememişti. Ardından Sevr anlaşmasını imzalaması için Osmanlı'dan

birçok heyet gitti ancak hiçbiri böyle bir yok oluş anlaşmasını imzalamaya yanaşmamıştı. Bu anlaşmayı sadece “işbirlikçi başbakan” Sadrazam Damat Ferit imzalamıştı. Damat Ferit’in bu anlaşmayı imzalamasını yeterli bulmayan İtilaf Devletleri, Ferit’ten anlaşmayı Sultan Vahdettin’e de imzalatmasını istiyorlardı. Ancak Sultan Vahdettin böyle bir anlaşmanın imzalanmasının Osmanlı’nın yok oluşu anlamına geleceğini bildiği için, Damat Ferit’i azarlayarak karşı çıkmıştı. Akabinde de “divan”ı toplamış ve Anadolu’da bir direniş hareketi başlatılması kararına varmıştı. Bu çerçevede gizliden gizliye İstanbul’dan Anadolu’ya intikal başlamıştı.

Anadolu’daki direniş hareketleri, paşaların ve kanaat önderi zevatin irtibat ve ittifakıyla Mustafa Kemal Paşa’nın liderliğinde bir Kuvayı Milliye hareketine dönüşerek, Osmanlı’nın küllerinden yeni bir devlet kurulacaktı. Dolayısıyla Türkiye Cumhuriyeti’nin temeli, Milli Mücadele’ye, Milli Görüş’e yani Kuvayı Milliye direniş ruhuna dayanmaktaydı. Dokuz sene gibi kısa bir sürede Osmanlı’nın yıkılmasına sebep olan İttihat ve Terakkiciler’in bazıları Kurtuluş Savaşı’na etkin bir şekilde iştirak etmek istemişlerse de Atatürk bunlara fırsat tanımamıştı. Onlar da çeşitli yan kuruluşlar/örgütler ile bu harbe bir şekilde dahil olmaya çalışmışlardır.

İttihatçı dönme unsurların, bütün bunları yapmakla yetinmeyip yeni Türkiye Cumhuriyeti kurulurken bu devletin, dış mihrakların etkisiyle, Müslümanlıkla bağlarının kesilmesine, çok özel bir önem verdikleri ortaya çıkmıştı. Nitekim onların bu sinsi gayeleri ve şeytani gayretleri en güzel şekilde şu tarihi gerçek ile anlaşılmaktaydı. **İngiliz Sömürge Bakanı, Parlamentoda Kur’an-ı Kerim’i eline alarak şu mealde bir konuşma yapmıştır: “Bu Kur’an Müslümanların elinde kaldığı müddetçe biz onlara gerçek manada hâkim olmayız... Bu Kur’an’ı da resmen yasaklamakla değil; fikren ve fiilen bunların elinden almalı, adları Müslüman kalsa da anlayışları ve yaşayışları batılı olan bir toplum oluşturmalyız...”**

Bunu, İsmet İnönü’nün kendisi de, 24 Temmuz 1973 senesinde yaptığı bir televizyon konuşmasında şu şekilde açıklamıştı; **“Benim Lozan’da en büyük güçlüğü, bize olan itimatı bir türlü sağlayamıyorduk. Bize hiçbir zaman itimat etmiyorlardı, biz de açık konuşamıyorduk, çünkü halkın arzusuyla batılların arzusu çatışyordu. Bize dediler ki Lozan’a özel maddeler koyacağız. Kanunlarınızı kontrol edeceğiz. Biz de memnuniyetle kabul ettik. Lozan’daki bu maddeye dayanarak, Adalet Bakanlı-**

ğ'nda 10 sene müddetle birkaç müşavir çalışacak ve uygunluk konusunu takip ve tetkik edeceklerdi.” (Tıpkı bugün Siyonist sermaye baronlarının, ekonomimizi kontrol için gönderdikleri heyetler gibi!!!)

Yaklaşık üç sene sonra bu heyetler, ihtiyaç kalmadığı gerekçeyle geri çekilmişlerdir. Diğer bir ifade ile: Batılılar önce bize itimat etmediler, (Atatürk'ün gizli ve Milli hedefler gütmesinden çekindiler ama itimatlarını kazanmak için çok uğraştık. Adalet Bakanlığı'na müşavirler gönderdiler ve bunlar üç sene boyunca gelişme ve çalışmaları tetkik ettiler.)

Tüm bunlar, dış mihrakların Cumhuriyetin kurulmasında nasıl tedbirler aldıklarını ortaya koymaktadır. Bu dış mihraklar sadece siyasi sahada değil, ekonomi sahasında da yeni devlet kurulurken birçok entrikalara başvurmuşlardır. Bunları da yine İsmet İnönü şu itirafıyla açıklamıştır: **“Lozan Anlaşması esnasında edindiğim başlıca tecrübe, Lord Curzon'un bana verdiği şu derstir; ‘...Lozan'dan Memnun değiliz. Çünkü Lozan müzakerelerinde, istediğimizi yaptıramadık. Ancak, reddettiklerinizin hepsini şimdilik cebimize atıyoruz. Siz harap bir memleket alıyorsunuz, bunu kaldırmak için mutlaka paraya ihtiyacınız olacak. Bu parayı almak için de gelip bize diz çökeceksiniz. O zaman, cebime atıklarımın hepsini çıkarıp tek tek size yaptıracağım...”**

Sözde Rakip Partilerin Bilerek veya bilmeyerek alet oldukları oyunlar:

Türkiye Cumhuriyeti'nin ilanından sonra, Cumhuriyet Halk Partisi kurulmuştu. Cumhuriyet Halk Partisi, başlangıçta Cumhuriyeti kuran Kuvayı Milliye şuuruna sahip kadrolar tarafından oluşturuldu ise de zamanla İttihat ve Terakki zihniyetli ekiplerin eline geçmişti. Nitekim Cumhuriyet Halk Partisi'nin bütün illerdeki yetkilileri arasında, İttihat ve Terakki Partisi'nin eski il idare heyeti üyeleri görülmekteydi. Daha sonra; ülkeleri kendi içinde kamplara ayırıp masonların güdümündeki sağcı ve solcu kadrolar eliyle birbirine karşı kullanmak üzere Avrupa ve Amerika'da çok partili hayata geçilmişti. Dışımızdaki ülkelerde yaşanan bu gelişmeler, Türkiye'ye “çok partili hayata gireceksiniz” baskısını getirmişti. İşte, bu dayatma üzerine Türkiye'de de, 1946'da, çok partili hayata geçilmişti.

Çok partili hayata geçilmişti ama, yine de kontrol İttihat ve Terakki zihniyetinin elindeydi. Yahudi okullarında yetişmiş bir İttihat ve Terakkici olan Celal Bayar'a Demokrat Parti'yi kurma görevi verilmişti.

Dolayısıyla İttihat ve Terakki zihniyeti böylece, hem Halk Partisi'nde hem de Demokrat Parti'de devam ettirilmekteydi. Tezgâhlanan oyun, günümüzde ABD'deki siyasi senaryonun bir benzeriydi. ABD'de Demokrat Parti ve Cumhuriyetçi Parti sözde demokratik örgütlerdi. Ancak her iki partiyi de aynı görünmez güçler yönetmekteydi. Kısacası, ister demokratlar gelsin isterse cumhuriyetçiler, sonuçta siyasi Siyonistlerin sistemi yürümekteydi.

Bizde, zamanla, Demokrat Parti'nin içerisinde çıkan Mareşal Fevzi Çakmak ve arkadaşlarının (Prof. Dr. Vasfi Raşit Seviğ, Osman Bölükbaşı, Prof. Dr. Kemal Öner, Ahmet Tahtakılıç, Sadık Aldoğan, ...) kurduğu Millet Partisi (1948–1954), yine DP'den ayrılan 19 milletvekilinin Ekrem Hayri Üstündağ başkanlığında kurduğu Hürriyet Partisi (1955-1958) gibi hareketler, bu çizgiyi kabul etmeyip ayrı ve Milli duyarlı partiler teşkil etmişlerdi ama onların içinde bile masonik çizgi maalesef önemli ölçüde bugüne kadar devam ede gelmiştir.

İşte şimdi tüm bu tarihi süreç ile gelişmelere baktığımızda anlaşılıyor ki, Milli Görüş'ün dışındaki bütün partilerin zihniyetleri, bu Siyonist ve masonik çizginin çeşitli varyasyonu olan zihniyetlerdir. Maalesef bütün Batıcı partiler, tarihi gelişimini ifade ettiğimiz bu tezgâhın içinde -bilerek ya da bilmeyerek- var olmaya çalışan partilerdir. Örneğin AKP'nin iktidardaki söylemleri ve icraatları: **(Dini referans almayacağız, AB ile birlikte çalışacağız, Amerikan askerlerine dua ve destekte bulunacağız!, Irak'ı işgal eden kuvvetlerle aynı saftayız...** Vb. gibi) bu tezgâh içerisinde aynı düzlemde ve aynı koordinatlarda yürüyeceğiz, anlamına gelirdi. Yani biz de onlardan bir tanesi olacağız demektir.

Milli Görüş'ün Siyasi Kurumsallaşması ve Gayreti:

Milli Görüş'ün siyasi kurumsallaşması, 1969 yılında Bağımsızlar Hareketi ile başlamıştır. Önce 1970 yılında Milli Nizam Partisi kurulmuş ancak 1971 yılında kapatılmıştır. O günkü basında, kapatılma gerekçelerinden biri olarak: **“Bu millet henüz bu partiye hazır değildir”** gibi sözler kullanılmıştır. Aslında bu sözlerin ardında gizlenmeye çalışılan gerçek şudur; **“Bu ülkede eğer böyle bir parti kurulmasına ihtiyaç duyarsak, biz kurarız. Gerekirse İslamcı bir partiyi biz oluşturup kullanırız. Ama biz henüz böyle bir partiye ihtiyaç duymamaktayız.”**

Milli Görüş ne zaman iktidara ortak olsa hep çok büyük projeler başlatmış ve tarihi hizmetler yapmıştır. 1974 yılında Milli Selamet

Partisi iktidar ortağı olmuş ve Ağır Sanayi Hamlesi adı altında 547 tane endüstriyel tesisin kuruluş çalışmalarını başlatmıştır. 1996–1997 yıllarında 54. Erbakan Hükümeti'nde (Refahiyol Hükümeti) yapılanlar ile Milli Görüş kadroları Cumhuriyet tarihi boyunca gelmiş geçmiş en başarılı hükümet unvanını kazanmıştır.

Türkiye gibi stratejik bir ülkede 54. Erbakan Hükümeti'nin başarılı olması Siyonist odakları tedirgin etmiş ve “Erbakan'ın hakkından gelmek” için şeytani planlara yönelmişlerdir.

Refah Partisi, Anayasa Mahkemesi tarafından antidemokratik bir şekilde kapatıldı. Milli Görüş kadroları bu sefer, hâlihazırda kurulu/örgütlü olan Fazilet Partisi'nde siyaset yapmaya mecbur bırakıldı. Bir müddet sonra, onun kapatılması için de bir mahkeme süreci başlatıldı. Bu arada birçok mahfillerde Refah Partisi'nin kapatılmasının yetmeyeceği, onların bölünmesi gerektiği (ve hatta kökünün kurutulması gerektiği) ifade edilmeğe başlandı. Aslında bütün bunlar, bir büyük oyunun parçasıydı. O da, “Erbakan'ın hakkından gelmek”, yani Milli Görüş hareketini Erbakan gibi müstesna bir beyin ve beceriden yoksun bırakmak amacıydı.

Daha sonra Fazilet Partisi'nin Büyük Kongresi'nde Recai Kutan'a alternatif olarak Abdullah Gül de bir liste çıkarmıştı. Maksatları reformist bir yaklaşımla, İslami anlayış da dahil olmak üzere Milli Görüş fikrini tamamen yozlaştırmaktı.

Ardından ülkeyi hızla 3 Kasım 2002 seçimlerine sürüklemeyi başarmışlardı. Seçimlerde dört cümlelik bir propaganda ile AKP'yi tek başına iktidara taşımışlardı. O dört cümle de şunlardı;

1- Biz de Milli Görüşçüyüz, Erbakan Hocamızı çok seviyoruz. Onu köşke çıkaracağız. Bize güvenin (köşk yerine cezaevine göndereceklermiş!?)

2- SP barajı geçemez, oylarınızı boşa vermeyin.

3- AKP tek başına iktidara gidiyor, sakın oyları bölmeyin.

4- Eğer AKP gelmezse, CHP gelir. Ecevit döneminden daha da kötü bir durum yaşarız. Aman dikkat edin!

Bu büyük kumpas neticesinde 3 Kasım seçimleri sonunda AKP hemen hemen anayasayı değiştirecek çoğunlukta milletvekili ile iktidara taşınmış, ama yaptığı stratejik hatalar ile de büyük bir talan ve tahribat dönemi başlatılmıştı.

Menfi Sermaye- Menfi Medya- Menfi Siyaset Üçgeni, Rantiyeci zümreyi oluşturmaktaydı:

Bu anlatılan süreç içerisinde, dış mihraklarla da bağlantılı olan “dönme/Sabataist” çekirdek çete; Türkiye’de büyük sermaye sahipleri oluyordu. Dünyadaki durum da aynı tabloyu yansıtıyordu. Bu rantiyeci zümre, sermayenin yanında medya ve partilerle de birlikte hareket ediyordu. Biz bunlara menfi sermaye-menfi medya ve menfi siyaset üçgeni diyoruz. Dış mihraklar çeşitli siyasi enstrümanları kullanarak bu partileri yönlendiriyor ve yönetiyordu. Hatta konjonktürel olarak gerektiğinde de, AKP örneğinde olduğu gibi, yeni parti kurulması için her türlü çalışmayı da yapabiliyordu.

Bugün, dönme azınlığın Türkiye’de istediğini, istediği gibi yapabileceği kolaylığı; biraz da dış mihraklarla olan kuvvetli bağlarından ileri geliyordu. Altyapı var, mekanizmalar var, konu dış mihraklar tarafından planlanır planlanmaz kolayca düğmeye basılıyor ve işler tıkr tıkr yürüyordu. Türkiye’de sosyal yapı dediğimiz zaman: bir büyük Müslüman halk çoğunluğu bulunuyordu. Ancak bu büyük halk çoğunluğunun içerisinde öyle bir **tam donanımlı rantiyeci azınlık** var ki; bunlar çeşitli hile ve saptırmalarla halkı yanına alarak Türkiye’ye istediği şekilde yön veriyordu. Bu rantiyeci zümre, bütün dünyada olduğu gibi, Siyonizm’in idealleri için çalışıyordu. Türkiye, dünyanın en önemli ülkesi olduğu için dünyadaki bu yapı ülkemize özel bir plan uyguluyordu. Bugün ne ilginçtir ki Siyonizm’in ideallerine, ABD’de ve Avrupa’da bazı yaygın Hıristiyan tarikatlar da destek veriyordu. İşin iç yüzü incelendiğinde, Siyonistlerin bu tarikatlara sızarak onların ahir zamana ilişkin inançlarını kendi istekleri doğrultusunda yeniden yorumladıkları anlaşılıyordu.

Dış mihraklar dünya hâkimiyetini kurma emellerine bir an önce ulaşmak için öncelikle Hıristiyanları ürkütüp yanlarına çektikleri gibi, Türkiye’de de sömürülerine devam etmek, emellerine ulaşabilmek için, halka Milli Görüşle ilgili korku ve kuşku pompalıyordu. Bu dış mihraklar, siyasi sahada mertçe mücadele edemedikleri için bu uydurma korku tünellerini oluşturuyordu. Hâlbuki Milli Görüş kaç defa iktidar oldu, kimseyi çarşaf giymeye zorlamıyordu, peçe taktırmıyordu, kimseye baskıyla bir şey yaptırmıyordu? Ama sistem, kasıtlı olarak bu korkuları yayıyor, suni kuşkuyla varlığını ve sömürü saltanatını devam ettirmeye çalışıyordu.

Aslında rantiyeciler Milli Görüşü ve Erbakan'ı:

1- Gizli Saltanat ve Sömürülerine engel görüyorlardı,

2- Şeytani gayelerine ve Türkiye'yi bölme girişimlerine engel görüyorlardı,

3- Ve Nefislerine, heva ve heveslerine engel olarak gördükleri için istemiyorlardı. Evet, hırsız, en çok ev sahibinden korkardı. Milli Görüş ise ev sahibi konumundaydı. Bunlar ise hırsızlardı!

Erbakan Hoca şöyle buyurmuşlardı: *Biz Milli Görüş olarak, Birinci Sevr Planı'nı İstiklal Harbi vererek yırtıp attık ve Türkiye Cumhuriyetimizi kurmayı başardık. Şimdi aynı süreci AKP'yi kullanarak tekrar başlatmak istiyorlardı. Bunun için de Milli Görüş'ü sindirmek ve silmek için her yola başvuruyorlardı!*

Matematiksel ifadesiyle, iki noktadan bir doğru geçmektedir. Bu tek doğru, Milli ve Manevi değerleri üstün tutan Milli Görüş çizgisidir. Ancak, aynı iki noktadan sonsuz sayıda eğri geçerdi.

*“Gerçekten onlar düzenlerini kurmuşlar. Halbuki dağları oynatacak olsa bile bu düzenleri hep Allah'ın elindedir. Sakın Allah'ın peygamberine verdiği vaadinden cayacağını sanma. Muhakkak Allah azizdir. İntikam sahibidir.”*²²³

Erbakan'ın başlattığı kutlu kervan, yine onun tarihi projeleri istikametinde ve sadık talebeleri eliyle mutlu ve muhteşem hedefine ulaşacaktır. Bütün dış güçler (Siyonist ve emperyalist merkezler) de... Sabataist hainler ve masonik mahfiller de... Milli Görüş'teki İbni Sebe'ler ve fırsat fareleri de; bu tarihi ve talihli devrim ve dönüşüme asla engel olamayacaklardır! **Zafer, bunları iyi bilip gereği gibi yeterince çalışanların olacaktır. Çünkü Zafer, inananlarındır. Ve zafer yakındır.**

Stratejik Kölelik ve Post-Modern Sömürgecilik!

ABD yönetimine yakınlığı ve muhafazakârlığı ile tanınan Heritage Foundation'ın 1983 yılında dış politika analisti James A. Philips'e hazırlattığı '**koruyucu-ılımlı İslam kuşağı**' adlı raporda aralarında Türkiye'nin de bulunduğu Müslüman ülkeler topluluğunun Sovyetleri bir duvar gibi kuşatması öneriliyordu. 1979 yılında İran İslam devriminin fiilen son verdiği CENTO'nun dağılması, Afganistan'ın Sovyetler tarafından işgale kalkışılması, ABD açısından bölgede ciddi bir kriz olarak algılanıyordu!.. Daha doğrusu bu bahaneleri Siyonist odaklar üretiyordu.

Güya, Komünizme karşı kalkan oluşturma!

Heritage raporundan önce de Ortadoğu'da 'İslam kartının' kullanılması doğrultusunda yaklaşımlar mevcuttu. Başkan Carter'in Ulusal Güvenlik İşleri danışmanı Zbigniew Brezinski, 1977 yılından beri 'İslam'ın komünizme karşı bir kalkan' olarak kullanılmasını savunuyordu. Ayrıca 1979 Aralık ayında Şah'a direniş hızlandığında ABD Ulusal Güvenlik Konseyi, Sovyetler'de İslam nüfusun yoğun olduğu Cumhuriyetlere yönelik radyo yayınlarının arttırılmasına karar veriyordu. Bu karara müteakip, Carter yönetimi 1980 yılı bütçesi ile ilgili olarak Senato Dış İlişkiler Komitesi'ne verdiği raporda Ulusal Güvenlik İşleri danışmanı Brezinski'nin 'yükselen siyasi güç olmaya başlaması nedeniyle *dünya çapında İslam fundamentalizmi* konusunda araştırma yapılması işini yönettiğini' bildirdiyordu. Brezinski'nin üzerinde araştırma yaptığı 'kanun dairesinde İslam' yani Türkiye, Suudi Arabistan, Kuveyt, Pakistan'daki; Amerikan aleyhtarı olmayan, Siyonist sistemin kontrolü altındaki İslam oluyordu. İşte Sovyetler'i kuşatmaya yönelik bu 'kanun dairesindeki İslam' eksenli 'koruyucu kuşak' formülasyonu ve Brezinski etiketli bir strateji olarak ABD tarafından uygulamaya konulmuştu. Brezinski bölgede Pakistan, Suudi Arabistan ve Türkiye'yi kapsayacak bir politik işbirliği yapısını güvence altına alacak 'Middle East Organization' (METO) adını verdiği bir de örgütlenme öneriyordu. Brezinski'nin 'koruyucu-ılımlı İslam kuşağı stratejisi', 'dost ülkelerde İslam'ı kontrol etmek ve kullanmak, düşman ülkelerde ise kışkırtmak' ve karıştırmak prensibine dayanıyordu.

Carter yönetiminde alt yapısı hazırlanan bu strateji, Reagan döneminde de geçerliliğini korumaya devam ediyordu. Wohlstetter doktrini olarak bilinen ve ABD Dış İşleri Bakanı Haig ve Bakan yardımcısı Burt tarafından Reagan yönetiminin benimsediği açıklanan strateji 'koruyucu İslam kuşağı'nı içerik olarak daha da geliştirdiyordu. Bu doktrine göre; Sovyetler'in Ortadoğu'da etkisinin kırılması için Pakistan, Türkiye ve Suudi Arabistan'dan oluşan İslam kuşağının birbirleriyle, Körfez Ülkeleri ve Çin'le ilişkileri teşvik ediliyordu. Hakiki İslamiyet'in yükselişi Batı çıkarları için "tehdit ve tehlike" görülüyordu. O nedenle İslami hareketler, müttefik ülkelerde denetlenirken, düşman ülkelerde kışkırtılıyordu. Özellikle Türkiye'nin, Körfez'e ABD çıkarlarını destekleyecek tarzda müdahale kapasitesi arttırılıyordu. ABD emperyalizmi 'İslam koruyucu kuşağı' temelinde Sovyetler'in

güneyini Çin'den Türkiye'ye kadar kuşatırken asıl hedefi Körfez'de bulunan ve dünya petrol kaynaklarının yüzde 65'ini oluşturan muazzam rezervleri denetimi altına almak yatıyordu. Aslında Sovyetlerin Körfez'e yönelik askeri bir harekate girişmesinin mümkün olmadığını ABD kurmayları da biliyordu.

Yeşil kuşağın (Türk-İslam Coğrafyasının) askeri üslerini Amerikan'ın emrine sokma planları!

Ancak yaratılan tehdit senaryolarıyla Batı'nın petrol ikmalini keşilecek bir Sovyet saldırısına karşı ABD askeri gücünün bölgede kalıcı üsler edinmesi meşru hale getiriliyordu. Bu bağlamda 12 Eylül darbesi sonrasında Türkiye'nin Çin, Pakistan, Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri, Mısır, Tunus ve Kuveyt ile ilişkileri 'aniden' ve oldukça sıcak bir biçimde geliyordu. NATO eski Müttefik Kuvvetleri Başkomutanı ve Reagan dönemi Dışişleri Bakanı **Alexander Haig** 1985 yılında 'Washington Basın Kulübü'nde yaptığı açıklamada; bu ilişkilerin geliştirilmesinin 'Amerika'nın teşviki' sayesinde gerçekleştiğini belirtiyordu. Haig'in açıklamaları aynı zamanda **"İlimli İslam Kuşağı'nın İsrail'in varlığını güvence altına alan yönüne"** de dikkat çekiyordu. Haig bu konuda şunları vurguluyordu:

"Bence Ortadoğu ve Güneybatı Asya bir bütündür. Bugün böyle söylüyorum, bakanlığım döneminde de böyle düşünüyordum. O yıllarda Ortadoğu'da bir ortak amaç motivasyonunu şiddetle ön plana çıkarmak ihtiyacı belirliyordu. Arap, Türk, Yahudi olduklarını bir tarafa bırakıp, bölgede ülkelerarası stratejik anlayış birliği yaratılması gerekiyordu. Bu stratejik anlayış birliği bizim için öylesine önem taşıyordu ki bakanlığım yıllarında özellikle Pakistan ile Türkiye arasında dayanışma oluşturmak için yoğun çaba göstermiştim." diyen Haig'in "Amerika'nın bundan menfaati ne olacaktı?" sorusuna cevabı ise: "Bu ülkelerin kendi aralarında ortak çıkarlarda buluşmaları bile, yeterince Amerika'nın çıkarınadır!" biçiminde oluyordu. Haig **"Stratejik anlayış birliğinin benim kafamdaki coğrafyası da Çin'den, Pakistan, Mısır, Türkiye ve İsrail'e kadar uzanıyordu"** diyerek önemli bir olguya işaret ediyordu.

'Koruyucu-İlimli İslam Kuşağı' bir yanıla Ortadoğu'da emperyalizmin çıkarlarıyla uyumlu işbirlikçi Arap rejimlerini güvence altına alırken, diğer yandan İsrail'in stratejik varlığı güçlendiriyordu. **"12 Eylül generallerinin kozmetik bir uygulama ile İsrail'le siyasi ilişkilerini düşük profilli, bir temsil esasına bağlamasının, Suudi mo-**

narşisinin kendisini Siyonizm karşıtı göstermesinde olduğu kadar değeri vardır.” (İddiaları ise bize göre bir yanılgıdan ve hatta bir ön yargıdan kaynaklanıyordu. Çünkü 12 Eylül harekâtı, sözde Kon-ya’da yapılan ve İsrail’i kınayan büyük MSP mitingini gerekçe göstermişken, **İsrail’le ilişkileri en alt seviyeye indirmesi ve milli şuurun yeşerip yerleşmesine yarayacak adımlar ativermesi sonucu** asıl niyetleri geç fark edilip, Kenan Paşaya ve Ekibine saldırmaya başlanıyordu.) İsrail’in Ortadoğu’da finansal, askeri, teknolojik varlık koşullarını yaratan ABD emperyalizminin en büyük işbirlikçisi Suudi monarşisi ‘Koruyucu-İlimli İslam Kuşağı’ stratejisi ile Siyonist sömürgeciliğin dayanaklarını sağlamlaştırmada önemli bir rol oynuyordu.

12 Eylül darbesi ve Dengeleri zorlama dönemi

Türkiye’de ise 12 Eylül’den sonraki Turgut Özal döneminde ideolojik-politik omurgasını oluşturan görünürdeki Türk-İslam sentezi kadroları, söylemde anti Siyonist geçinirken, aslında her türlü milli hareket ve fikre düşmanlık temelinde Siyonist devletin askeri politik güvencesini pekiştiren ‘Koruyucu-İlimli İslam Kuşağı’nın en büyük destekçileri oluyorlardı. 12 Eylül’ün Dine yaklaşımı, **‘İlimli İslam Kuşağı’** stratejisinin bağlamı içerisinde değerlendirildiğinde anlam kazanırdı. Özallı yıllardan itibaren **Takkeli komprador kapitalizmin bu ‘hacı’lar diktatörlüğü, serbest pazar tek tanrıcılığının neoliberal uygulamalarına ilahi bir çerçeve kazandırırken,** cesareti- ni ABD emperyalizminden alıyordu. ABD emperyalizminin küresel egemenlik stratejisinde, politik iktidarın ‘ılımlı’ İslamcılarda olması bir sakınca oluşturmuyor, hatta kolaylık sağlıyordu. Küresel neoliberal kapitalizm ile ‘ılımlı’ olarak etiketlenen İslami akımlar birbirini tamamlayıcı unsurlara dönüşüyordu. Postmodern söylemlerle popüler hale getirilen Amerikan “hoşgörü” ideolojisinin yozlaşmış kimlik vurgula- rı: **vicdani tutarlılık, zulme direniş çağrısı ve insani duyarlılık** gibi değerlerden İslam’ı arındırırken, sermaye egemenliği stratejisi- ne kilitlenmiş bireysel bir duruşun ibadetçi ikiyüzlülüğü ‘ılımlı’ olma etiketiyle dayatılıyordu. İslam, hayata yön veren gerçek kimliğinden uzaklaştırılıp, mistik ve fantastik hayali bir dünyaya transfer ediliyor vahşet derecesinde kutuplaşmış bir kapitalist genişlemenin doğal sonucu olan küresel bir ırk ayrımcılığı sisteminin onaylayıcısı haline getirilmeye çalışılıyordu. Ama Erbakan Hoca’nın dehası ve manev- rası ile, 12 Eylül’de istismar edilmeye çalışılan İslam ruhu ve Kuvay-ı Milliye şuurunu, sonunda kârlı çıkıyor ve Refah’ın 1. Parti olmasına bir nevi zemin hazırlanıyordu.

Daha Düne kadar Afganistan'da ABD'nin 'koruyucu İslam kuşağı' stratejisinin kiralık katilleri olarak çalışan; Suudi Arabistan, Pakistan, Britanya destekli 'özgürlük savaşçıları' şimdi maalesef Müslüman halkları ve özellikle ağabey ve şeyh takımını kompradorlaştırma dalgası ile kuşatan emperyalizme; yeni saldırı senaryolarının karanlık gerekçelerini hazırlanmaktaydı. Bu arada İsrail'in ve ABD'nin Afganistan'daki 'özgürlük savaşçıları'na ve Taliban oluşumuna yoğun desteğine ilişkin kirli sınırların üzeri ise özenle kapatılmaktaydı. Siyasal İslam'ın: Hamas, Hizbullah, İslami Cihat ve Irak'takiler dışında yabancı askeri işgale karşı savaşan örnekler çıkaramadığının nedeni iyi araştırılmıyordu. Şimdilerde yeni bir oluşum gibi sunulan 'Büyük Ortadoğu Projesi'nin kökleri ABD'nin NATO'yu da devreye sokarak Avrasya'da küresel egemenlik kurma niyetinden kaynaklıydı. Avrasya'da 'istikrarsızlık' potansiyellerinin askeri denetimi adına büyük bir üsler kuşağı oluşturan ABD emperyalizmi, Türkiye başta olmak üzere, Amerikancı İslamcılarının desteklediği müdahalelerle Yugoslavya'yı parçalamış ve Bosna'da küresel vahşetin en acımasız örneğini yaşatmıştı. Bağımsızlık diye, çok taraflı uluslararası bir sömürge statüsü sağlanan Bosna, diğer Müslüman ülkeler için model olarak hazırlanmıştı, ama bu kirli niyetleri inşallah boşa çıkacaktı.

BOP'a hazırlık ve soysuzlaştırma operasyonları:

"ABD 'Büyük Ortadoğu Projesi'nden çok önceleri, geleceğin askeri denetim ağını oluşturmak için, Balkanlar'dan başlayıp, Ortadoğu ve Kafkasları kapsayıp, Orta Asya'yı da kuşatacak bir Siyonist sömürüye bağımlı ve ılımlı Müslüman devletler zinciri kurma planını uygulamaya başlamıştır. Bosna ve Kosova bu zincirin Balkanlardaki halklarıdır. Irak'ta, kalıcı ABD üsleri yapılmıştır. Kafkasya ve Orta Asya'da Amerikan askeri varlığı önemli boyutlardadır. İsrail, Türkiye, Mısır, Ürdün eksenini ise; sadece kamuoyunu yatıştırmaya yönelik ve göstermelik İsrail 'terörü' kınamaları dışında, güdümlü iktidarlar ve NATO gözlüklü sivil ve asker bürokratlar tamamen ABD taşeronluğu yapmakta ve Bush-Şaron yönetimlerinin değiştirilmesi temelinde daha rahat geliştirilecek programlar ise şimdilik askıya alınmaktadır. NATO'nun Ortadoğu'da kazanacağı işlevleri ABD'nin Avrasya zemininde değerlendirilirse, gerçek yüzü ortaya çıkacaktır. Irak'ta İslam'ın kutsal mabetlerine yakın insanlara ABD'li generallerin emirleriyle ve sapık conilerce tüm namus kavramlarını ve onurlarını yok etmek için kadın-erkek tecavüz edilip, böylece Müslü-

manlık açısından bir moral yıkımına yol açması bu maksatlıdır. Daha önce Haçlı Orduları tarafından uygulanan Lut'laştırma dayatılırken, emperyalizmin şahsi makam ve menfaat güven-cesi, bugün Türkiye'nin mutedil İslamcılarını başta olmak üzere tüm İslam dünyasında paylaşılan ve arkasına sığınılan "Barış ve hoşgörü" safsatası olmaktadır."²²⁴ Ve o vahşet sürecinde, Sn. Erdoğan'ın: "Amerikan conilerinin görevlerini sağ-salim tamamlayıp, büyük bir başarıyla ülkelerine dönmeleri için dua ettikleri" de unutulmamalıydı.

Tarihin değil, adalet ve asaletin sonunu hazırlama!

Her şey Siyonistlerin ve ırkçı emperyalist merkezlerin planladığı gibi gidiyordu. Dizleri üzerine çökmüş Sırbistan, bir avuç dolar için Miloseviç'i Uluslararası Savaş Suçları Mahkemesi'ne satıyordu. NATO, güçsüz Rusya'ya karşı, doğuya doğru genişliyordu. Saddam Hüseyin, can sıkıntısından bile bombalanabiliyordu. UKO işgalindeki Makedonya, onu silahlandırılanların sunduğu sözde silahsızlanmayı kabul etmeye mecbur kalıyordu!.. Filistin sıkı denetim altında eziliyordu, Filistinli liderler ise akıllı bombalar tarafından yok ediliyordu. Birkaç yıldır, hisse senedi sahipleri rekor kârlar yapıyordu ve küresel sömürü sistemine destek veriyordu. Sosyal adaletçi sol solmuştu, İslami hareketler "layt" olmuştu, tüm partiler neoliberalizmin ve sözde "insani" müdahaleciliğin ardında toplanıyordu. Kısacası, bazı yorumcuların deyimiyle, bölgemiz huzur içinde yaşayıp gidiyordu!?..

Ama, sonra birden çok, şaşkınlık ve dehşet yaşanıyordu: Tüm zamanların en büyük gücü, tek gerçek evrensel imparatorluk sanılan ABD, 11 Eylül'de tam kalbinden, zenginlik ve iktidarının merkezinden vuruluyordu. Eşsiz bir elektronik casusluk şebekeleri, benzersiz güvenlik önlemleri, afallatıcı askeri bütçeleri, bunların hiçbirisi felaketi önlemeye yetmiyordu!.. Eski ABD Dışişleri Bakanı Siyonist Bayan Madeleine Albright, ölen yarım milyon Iraklı çocuğun, ambargoya değip değmediği sorulduğunda, "Bu çok zor bir tercih, ama sanırım değer" yanıtını veriyordu. Oysa masumların katledilmesi asla kabul edilemez bir durumdu. Ama bu demek değil ki, saldırının altında yatan nedenleri anlamaya çalışmayacağız, bu kendimizi aldatmak olurdu... Amerikalı savaş karşıtı A.J. Muste, her savaşın kaybeden-

den çok kazanan tarafın başına sorun olduğunu söylüyordu. Çünkü Zaferi kazanan, şiddetin işe yaradığını öğreniyordu ve daha da azgınlaşıyordu. Savaş sonrası tarihin tümü, bu gözlemin doğruluğunu gösteriyordu. ABD’de, ülkeyi tehdit eden hiçbir doğrudan tehlike yokken, Savaş Bakanlığı’nın adı Savunma Bakanlığı’na çevrildi ve hükümetler, birbiri ardına ve komünizmi bastırmak adına, askeri müdahale ve siyasi istikrarsızlaştırma kampanyalarını yürürlüğe koydu. Bugüne döndüğümüzde, batı ve özellikle Amerikan politikasıyla ilgili birkaç soruna göz atmamız gerekiyordu:

1- Kyoto Protokolü: Amerika’nın bu protokole muhalefetine temelinde bilimsel bir neden yoktu. Gerekçe, “ekonomi için kötü” olduğuydu. Günde 12 saat, kölelik ücretleriyle çalışan insanlar, bu tutuma nasıl bir tepki koyacak? Sorusu hesaba katılmıyordu!..

2- Durban Konferansı: Maalesef Batı, kölelik ve sömürgecilik nedeniyle tazminat ödeme fikrini bile kabul etmiyordu. Oysa İsrail devletinin, anti-semitik zulüm nedeniyle kurulup kazandığı bir tür tazminat olduğu niye saklanıyordu? Gerçi ne gariptir ki Avrupalılar tarafından işlenmiş suçların bedelini Yani katliamı Avrupalı Naziler işliyor, ama Filistinli sahipsizlerin vatanı ellerinden alınıyordu. Filistinliler ödüyordu. Böylesi bir tutumun, sömürgecilik kurbanları tarafından bir tür ırkçılık olarak değerlendirileceği niçin unutuluyordu.

3- Makedonya: Batı, Sırbistan’ı zayıflatmak için bu ülkeyi bağımsızlığa kışkırtıyordu ve onlar da daima, batının emirlerini yerine getiriyordu. Sonuçta, NATO tarafından silahlandırılan çetelerin, NATO denetimi altındaki topraklarından yöneltilen saldırılarına maruz bırakılıyordu. Acaba Slav-Ortodoks halklar bu konuda ne düşünüyor? Diye kimse hesaba katılmıyordu!..

4- Afganistan: Usame Bin Laden’in, SSCB’yi istikrarsızlaştırmak için Afganistan’ı kullanan Amerikalılar tarafından eğitilip silahlandırıldığı çok çabuk unutuldu. Eski Başkan Carter’ın danışmanı Zbigniew Brezinski’nin “büyük satranç tahtası” olarak adlandırdığı bölgedeki oyunda kaç insan öldü? Asya, Orta Amerika, Balkanlar veya Ortadoğu’da, Siyonist ve emperyalist merkezler tarafından kullanılıp sonra kendi hallerine bırakılan kaç terörist var? Niye konuşulup tartışılmıyordu?

5- Irak: On yıl boyunca Irak halkı, yüzbinlerce ölüme yol açan bir ambargoya tabi tutuldu. Sebebi, Irak halkının malı olan petrol kuyu-

larını geri almak olduğunu herkes biliyordu. Ama kışkırtılıp Kuveyt'e saldıran Saddam'ın despotluğu bahane yapılıyordu. Bunu, 1967'den bu yana yasadışı işgalini sürdüren İsrail'e yönelik tutumla karşılaştıralım. Acaba batının **"Her şeyin sorumlusu Saddam Hüseyin'dir"** tutumu, Arap-İslam dünyasında bir anlam ifade ediyordu muydu?

İlginç bir tesadüf!

Ne tesadüf ki, 11 Eylül saldırıları, Salvador Allende'nin devrilmesi ve ilk neoliberal hükümet olan General Pinochet rejiminin iktidara gelmesinin yıldönümüne denk geliyordu. Bu aynı zamanda; Üçüncü Dünya'daki ulusal ve bağımsızlıkçı hareketlere karşı yürütülecek geniş bir kampanyanın da başlangıcı oluyordu. Ama o ülkelere daha sonra Siyonist sermaye buyruklarına boyun eğdiriliyordu. İşte bu yüzden; Latin Amerika, Endonezya, İran, aşağılanmış Rusya, Çin ve İslam dünyasında, 11 Eylül trajedisinin, "timsah gözyaşları" dışında Amerika'ya acımaya ve bu bahaneyle başlattığı saldırıları haklı bulmaya yol açacağını sanmıyoruz.

Akıllı analizler yapmanın ve bir özeleştiriye bulunmanın tam zamanıdır.

Elbette mazlumların kızgın haykırışları ve dayanışma mesajları olacaktır. Ama Siyonist ve emperyalist odaklarca bunlara "sert yanıtlar" verildiğinde alkışlayan alçaklar da çıkacaktır. Acaba şimdi nereyi bombalayacaklardı; Sudan'da bir ilaç fabrikasını mı, yoksa masum ve Müslüman sivil Arap'ları mı? Çok sayıda entelektüel enayi; bu saldırıları, o ülkelerde karşı oldukları yöneticilere bağlayan sözde akıllı analizler yapmışlar ve sahte benzerlikler kurmuşlardı. Saddam'ı, Kaddafi'yi, Batı karşıtı grupları, antiemperyalist İslami oluşumları, Filistin Kurtuluş Hareketini, hatta Çin'i, Rusya'yı ve Kuzey Kore'yi suçlamışlardı. Böylesi bir barbarlığın Amerikalılara tamamen yabancı olduğunu söyleyenler de çıkmıştı. Öyle ya, ne de olsa Amerika, yüksek irtifadan bombalamayı veya ambargolarla yavaş yavaş ölüme hazırlaması daha insani bulan bir anlayışa yatkındı!. Ama bunlardan hiçbiri asıl sorunu çözmeyecek ve huzuru sağlamayacaktı. İsyanın kendisine saldırmak işe yaramazdı. Asıl saldırılması gereken, isyanı yaratan acılardı, barbar Batılıların insafsızlığıydı!

Bu saldırıların en az iki siyasi olumsuz sonucu olacaktı: Birincisi, zaten rahatsız edici ölçüde ırkçı emperyalist olan Amerikan'ın şuursuz ve sorumsuz halkı, dedikleri gibi "bayrağın etrafında toplanacak" ve devleti, ne kadar barbarca bir politika izlerse izlesin, destekleyip

alkışlayacaklardı. Amerikalılar, gezegenin geri kalanının nasıl bir bedel ödediğine bakmadan “Amerikan yaşam tarzı”nı korumakta daha da kararlı davranacaktı. Seattle’dan bu yana oluşan zayıf muhalif hareketler, marjinalize edilecek, hatta suçlanacaklardı! Öte yandan; ABD ve onun egemen olduğu dünya tarafından bozguna uğratılan, aşağılanan ve ezilen insanlar ve özellikle Müslümanlar, bu barbar imparatorluğu vurmak ve yıkmak için tek silahın terör olduğunu düşünmeye mecbur bırakılacak ve düşmanlıkları artacaktı.

“İşte tam da bu nedenle; küçük bir azınlığın yani Siyonist sermaye diktasının insanlığın çoğunluğu üzerinde kültürel, ekonomik ve askeri egemenliğine karşı, artık gerçek bir siyasi mücadele, her zamankinden daha gerekli, daha önemli ve anlamlıdır.”²²⁵ Ve Erbakan’ın başlattığı kutlu inkılap, Onun sadık talebeleri ve takipçileri eliyle, şimdi mutlu sona yaklaşmaktadır.

Erbakan Hoca'nın Tarihi İnan Ziyaretinin Özetini: “İRAN VİRAN OLMAYACAK VE YENİ BİR DÜNYA KURULACAK”TI!

ABD ve İsrail'in, İnan'ın nükleer reaktörlerine ve askeri tesislerine bir hücum hazırlığı içinde buldukları... Bu maksatla Uçak Gemilerini ve lazerli saldırı sistemlerini Basra Körfezine konuşlandırdıkları... Ve İnan saldırısına test manevrası ve deneme tatbikatı olmak üzere Kuzey Kore'ye ders vermeye ve haddini bildirmeye kalkıştıkları... Ardından Suriye işgalini ve 27 İslam ülkesini parçalamayı amaçlayan BOP hedefini kolay gerçekleştirmek üzere AKP iktidarına “İsrail'den özür havucu” ve “PKK ile barış umudu” uzatarak oyaladıkları talihsiz bir süreçte rahmetli Erbakan Hoca'nın 2009 senesinde, yani vefatından 1 yıl kadar önce, ilerlemiş hastalığına ve çok ciddi sağlık sorunlarına rağmen, İnan'a gerçekleştirdiği tarihi ziyareti hatırlatmamız lazımdı. Çünkü başka türlü, Milli haysiyet ve hassasiyet sahibi Erbakan'la, Milli Görüş gömleğini çıkaran ve Yahudi Lobilerine yanaşan Erdoğan'ın farkını anlatmak imkânsızdı.

İslam düşmanlığına “Arap karşıtlığı” kılıfı geçiren, gerçek niyetini ve mahiyetini mertçe ortaya koyma cesareti bile gösteremeyen Aydınlik yazarı Okan İrtem, Soner Yalçın'ın yalan ve yamukluklarla dolu kitabı üzerine hazırladığı; “Erbakan ve Talebeleri” makalesinde;²²⁶ “Arap yanlısı Erbakancı İslam yıkılırken; ABD ve İsrail'in Erdoğancı İslam'ı gün yüzüne çıkıyordu.” Şeklindeki asılsız saptamaları ve halâ Erbakan'la Erdoğan'ı temelde aynı gösterme saptırmaları da tam bir safsataydı.

Erbakan'ın milli ve cesaretli tavrı ABD'yi ve Yahudi Lobilerini her zaman tedirgin etmişti!

O süreçte yeni açıklanan Wikileaks belgelerinde, Ocak 1974'te kurulan MSP-CHP koalisyon protokolüne Erbakan tarafından konulan “yeraltı kaynaklarının millileştirilmesi” kararından ABD'nin duyduğu rahatsızlık açıkça görülüyordu. Bu örnek, Erbakan'ın “milli” tavrıyla, özelleştirme gerekçesiyle bütün varlıklarımızı haraç mezat satanların zihniyet farklılıklarını

da ortaya koyuyordu. Wikileaks'in arşivine yeni eklediği Amerikan belgeleri, ABD'nin 1974'te koalisyon ortağı olan Prof. Dr. Necmeddin Erbakan'a bakışını ortaya koyması bakımından hayli ilginç bulunuyordu. Ocak 1974'te kurulan CHP-MSP koalisyonunun ilanından bir gün önce, ABD'nin Ankara büyükelçiliğinden Washington'a gönderilen kriptolar, ABD'nin kemikleşen Erbakan korkusunun nedenlerini deşifre ediyordu. MSP lideri Erbakan ile CHP Genel Başkanı Ecevit'in üzerinde anlaştığı koalisyon protokolünde, **Erbakan'ın öncelikli olarak yeraltı zenginliklerinin millileştirilmesi konusundaki hassasiyeti** Wikileaks belgelerine tüm açıklığıyla yansiyordu. Amerikan elçiliğinden gönderilen kriptolarda, stratejik bir maden olması nedeniyle özellikle bor madenleri konusunda Erbakan'ın son derece hassas olduğu belirtiliyor, ayrıca, Erbakan'ın, petrolün de millileştirilmesi gerektiğine dair tutumuna da dikkat çekiliyordu.

Koalisyon protokolünün imzalanacağı 25 Ocak 1974 tarihinde saat 08:43'te geçilen kriptoda Macomber, "MSP ve CHP'nin üzerinde anlaştığı protokol bugün saat 09:00'da imzalanacak. Bu arada, Dışişlerini uyarmalıyım ki protokolde petrol ve bor madenlerinin millileştirilmesi ve afyon ekiminin yeniden düzenlenmesiyle ilgili birçok madde bulunuyor" uyarısında bulunuyordu. Aynı gün öğleden 15:01'de geçilen başka bir kriptoda ise, **"Bor madenlerinin millileştirileceği protokole genel olarak bakıldığında Türk dış politikasında önemli bir kaymanın yaşanmayacağı görülüyor. Sadece protokolde Kıbrıs'ta bağımsız bir federal devlet çağrısı dikkat çekiyor"** denilirken, ekonomi yönetiminin Necmettin Erbakan'da olacağına dair bir uyarıya da yer veriliyordu. Yani, kriptolar açıkça Erbakan'ın milli bir ekonomi yönetiminin duyulan rahatsızlığın ifşasına dönüşüyordu. **Özetle, Erbakan'ı Amerikalı Carter'lar ve Alman Hans'lar çok iyi anlıyor, Ona karşı tedbirler alıyordu, ama maalesef yamuk kafalı Hasan'lar ve Okan'lar halâ anlamıyordu ve içine sindiremiyor!**

Erbakan İran'a niye gitmişti?

İngiliz The Times gazetesinin, **"İsrail ordusunun, yeni hükümetin emir vermesi durumunda İran'ın nükleer tesislerine geniş çaplı hava taarruzu başlatma hazırlığı içinde bulunduğunu"** iddia ettiği bir süreçte, (18.04.2009) Erbakan Hoca'nın İran'a davet edilmesi tarihi ve stratejik bir önem taşıyordu.

İsrail ordusundan isminin açıklanmasını istemeyen üst dü-

zey bir yetkili, “İsrail, ordusuna yeşil ışık yakıldığında, İran’ı birkaç gün, hatta birkaç saat içinde vurabileceğinden emin olmak istiyor. Bu olasılığa her düzeyde hazırlanıyor. İran’a tehdidin sadece sözlü olmadığı mesajını vermek istiyor” şeklinde konuşmuştu. Bu hazırlıklar çerçevesinde İsrail’in üç Awacs erken uyarı radar uçağı alacağı ve halkı olası misillemeye hazırlamak için ulusal ölçekte tatbikat planladığı belirtilen habere göre, İsraili yetkililer, İran’da binlerce uranyum zenginleştirme santrifüjünün bulunduğu doğudaki Natanz’da, 250 ton gaz depolanan tünellerin bulunduğu orta kesimlerdeki İsfahan’da, ağır su reaktörünün inşa edildiği Arak’da ve seyyar konvoyların aralarında bulunduğu ondan fazla hedefe saldıracaklarını söylüyordu. İsraili haber kaynağı buna karşın, son dönemde Tahran’a karşı daha uzlaşmacı bir ton benimseyen Amerikan yönetiminin, en azından üstü kapalı da olsa, bir onayını almadan İsrail’in taarruza kalkışmayacağını vurguluyordu. İşte böyle kritik bir ortamda Erbakan Hoca’nın İran ziyareti tarihi bir önem taşıyordu. Ve yine Hoca’nın İran dönüşü ardından ABD Genelkurmay Başkanı Oramiral Michael Mullen’in, gizlice İsrail’e, sonra Kuzey Irak’ta Barzani kuklasıyla görüşmek üzere Erbil’e, ardından da Türkiye’ye sürpriz bir ziyaret gerçekleştirmiş olması ve bunların sır gibi saklanması da, Siyonist cephenin paniklediğini gösteriyordu. Ve hele o süreçte kanser hastası Türkan Saylan’ın çağdaşlaşma çırpınılarını “kahramanlık”, Erbakan Hoca’nın Yeni bir Dünya kurma kararlılığını “oyunbozanlık” olarak göstermeye çalışan bazı medya mensuplarının sahtekârlığı ve çifte standardı ise iyice sırtıyordu. Çünkü hiçbir engel ve çengel, insanları inandığı ve hayatını adadığı yoldan geri koyamıyordu. Suudi Arabistan’la İran arasında çıkartılmaya çalışılan Şii-Sünni savaşını, Erbakan Hoca böylece önlemeyi başarıyor, asırlarca birbirine karşı kışkırtılan ve boş yere Müslümanların kındırılmasına yol açan Şii İran’la Sünni 7 İslam ülkesini D-8 oluşumuyla aynı masa etrafında buluşturulup barıştırıyordu.

Erbakan Rafsancani’den sonra Hatemi ile bir araya gelmişti!

Bir haftalık planlandığı halde, yoğun ilgi nedeniyle 10 günde tamamlanan ve en yüksek seviyede devlet protokolü uygulanan İran gezisi boyunca 54. Hükümet Başbakanı ve Millî Görüş Lideri Prof. Dr. Necmettin Erbakan, önce eski İran Cumhurbaşkanılarından Ali Ekber Haşimi Rafsancani ile yaklaşık iki saatlik

bir görüşme gerçekleştirmiş ve yine İran eski Cumhurbaşkanı Hatemi ile de bir araya gelmişti. İki liderin görüşmesinde Türkiye ile İran arasındaki ilişkilerin artırılması, D-8 ve yeni bir dünyanın kurulması konusunda görüş alışverişinde bulunulduğu bildirilmişti. Erbakan ayrıca, Tahran Şehir Konseyi'nde de bir konuşma yapmış ve ilgiyle izlenmişti. İranlı liderler: *“Başta D-8’ler olmak üzere Muhterem Erbakan’ın projeleri İslam Dünyasının tek kurtuluş çaresidir”* kanaatlerini belirtmişlerdi.

Cumhurbaşkanı Hatemi'nin: *“D-8 zatiâlinizin eseridir.”*

Sözlerine, *“Ümit ederim ki, bütün Müslümanlar, İslam dünyası ve yaşadığımız zor bölge halkı ve insanlık, zatiâlinizin derin tecrübe ve yol gösterici fikirlerinden faydalanmasını bilecektir”* diye devam eden İran eski Cumhurbaşkanı Hatemi, *“D-8 zatiâlinizin eseridir. Benim Cumhurbaşkanlığım döneminde D-8 hususunda üç tane çok olumlu toplantı gerçekleştirildi. Ancak geldiğimiz noktada D-8’in olması gereken yere gelemediğini ve D-8 üyesi ülkelerin çok daha büyük çabalar sarf etmesi gerektiğini”* kaydetmişti. Türkiye ile İran'ın güçlü ve stratejik işbirliği içerisinde olması gerektiğini söyleyen Hatemi'nin, 54. Hükümet Başbakanı Erbakan döneminde iki ülke ilişkilerinde çok iyi bir dönem yaşandığını hatırlatıp, *“Türkiye ile İran el ele verdiğinde, dünyadaki her hayırlı gelişmeye büyük bir ivme kazandıracaktır. Ülkelerimizin İslam uygarlığının gelişmesinde büyük katkıları olmuştur, olacaktır. İran ve Türkiye arasındaki güçlü bir işbirliği insanlığa da büyük faydalar sağlayacaktır”* şeklindeki sözleri dikkat çekmişti.

Erbakan: *“D-8’ler ‘Yeni Bir Dünya’nın anahtarı hükmündedir!”*

54. Hükümet Başbakanı ve Millî Görüş Lideri Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hocamız ise konuşmasında: *“İnsanlığın savaş ve sömürü kısılcısından kurtuluşunun tek yolunun, zulüm ve sömürü yerine adaleti ve barışı esas alan ‘Yeni Bir Dünya’nın kurulması olduğunu söyleyerek; BM, Dünya Bankası, IMF, UNESCO gibi kuruluşların Yalta Konferansı’ndan sonra teşkil edildiğini ve bu uluslararası kuruluşlar eliyle dünyanın tek bir merkezden yönetildiğini belirtmişti. Böylece ırkçı emperyalizmin insanlığı bir taraftan ekonomik olarak sömürdüğünü, diğer taraftan da savaş ve işgallerle gözyaşına boğduğunu vurgulayan Erbakan, “D-8’ler nüfus itibarıyla en büyük bloktur. Ciddi bir işbirliğiyle dünyaya yön verebilecek bir güçtür. Biz D-8’lerle ‘yeni bir dün-*

ya'nın çekirdeğini oluşturduk. Güçlü ve kararlı bir D-8 'Yeni Bir Dünyanın' yolunu açacaktır. İnsanlık yeni bir dünyayı özlemle beklemektedir" demişti.

Hatemi: "İran geziniz bizim için çok değerlidir!"

Erbakan'ın İslam dünyası için önemli bir lider olduğunu söyleyen Hatemi, Erbakan'ın fikirleriyle İslam dünyasına yol çizen bir devlet adamı olduğunu ve kendisini ağırlamaktan büyük memnuniyet duyduğunu ifade etmişti. Hatemi, bu memnuniyetini **"Zatâlinizin İran gezisi bizim için çok değerlidir"** sözleriyle dile getirirken, bu ziyaretin Türkiye ile İran arasındaki ilişkiler açısından da büyük önem taşıdığıнын altını çizmişti.

İran ziyaretinin 4. gününde Meclis Başkanı Larijani ile görüşen Erbakan, Azad Üniversitesini ziyaretinde: "Batı hayranlığını terk etmeliyiz!" diye ikaz etmişti.

Erbakan Hocamız İran gezisinin dördüncü gününde İran Meclis Başkanı Ali Larijani ile görüştüktan sonra Larijani tarafından İran Meclisi'nin Genel Kurul salonuna davet edilerek, parlamenterlerle de görüşmeler gerçekleştirmişti. Sabah saat 08:30'da İran Parlamentosu'na gelen Erbakan Hoca 290 üyeli Mecliste büyük bir ilgiyle karşılanıvermişti. Beraberindeki heyetle birlikte önce Meclis locasındaki yerini alan Erbakan, oturumu yöneten Meclis Başkanı Larijani tarafından Genel Kurul salonuna davet edilmişti. Larijani'nin 'Hoş geldiniz, şeref verdiniz" sözleriyle Genel Kurul salonuna giren Erbakan Hocamız, İranlı milletvekillerinin ilgi odağı haline gelmişti. Erbakan Hoca, yaklaşık 40 dakika Genel Kurul çalışmalarını izlerken, milletvekilleriyle de tanışma ve konuşma fırsatını değerlendirmişti.

Larijani: "Şahsım ve milletvekillerimiz sizi çok iyi tanıyor, takdir ve takip ediyoruz!" demişti.

Millî Görüş Lideri Erbakan Hocamız daha sonra İran Meclis Başkanı Ali Larijani'yi makamında ziyaret etmişti. Yaklaşık iki saat süren Erbakan-Larijani görüşmesinde Türkiye ile İran arasındaki ilişkiler ve dünyadaki son gelişmeler değerlendirilmişti. Genel Kurul'daki izlenimleri ile sözlerine başlayan Erbakan Hoca **"Kendimizi evimizde gibi hissettik. Şahsınızın ve milletvekillerinizin göstermiş olduğunuz ilgiye teşekkür ediyorum. Birçok milletvekili ile kısa da olsa görüşme fırsatımız oldu. Ayrıca Türkiye'den kendi talebimizi de burada milletvekili olarak görmek bizi mutlu etti"** demişti. İran Meclis Başkanı Larijani de, ziyaretten duyduğu mem-

nuniyeti; **“Meclis’imizin milletvekillerimizin size olan ilgisi bizim için çok tabi bir durumdur. Sizi şahsım olarak çok iyi tanıyor ve takip ediyorum. Aynı şekilde milletvekillerimiz de İslam dünyasına yaptığınız hizmetlerden dolayı sizi çok iyi biliyor ve takdir ediyor”** sözleriyle dile getirmişti. Erbakan’ın başbakanlığı döneminde Türkiye ile İran arasındaki ilişkilerin en yüksek seviyeye çıktığını, doğalgaz boru hattı ile sözleşmenin Erbakan döneminde yapıldığını hatırlatan Larijani’nin, “Zatîâlinizin şu dönemde ülkemizi ziyaretiniz işbirliğimizin artmasına katkı sağlayacağına inancım tamdır” değerlendirmesi önemliydi. Erbakan ise **“Birlikte yapacağımız çok iş var”** demişti.

Erbakan Hoca görüşmenin ikinci bölümünde şu konulara dikkat çekmişti:

“Yeryüzünde birbirine çok yakın iki ülke gösterin” dense, Türkiye ve İran buna en güzel örneği teşkil eder. Bu itibarla İran ile Türkiye arasındaki ilişkilerin gelişmesi çok tabidir. İki Müslüman kardeş ülke dünyanın en stratejik noktasında ve enerjide önemli bir coğrafik pozisyonda bulunmaktadır. Biz de kardeşimiz İran’daki gelişmeleri yakından takip ediyoruz. Türkiye ile kardeş ülke İran arasındaki ilişkiler her geçen gün gelişmektedir. Bugün iki ülke arasındaki ticaret hacmi 10 milyar doları aşmıştır. Ama bunlar yetmez. Daha yapacağımız çok iş var. Çünkü tarihin en büyük dönüm noktasında bulunuyoruz. Bu nedenle zaman kaybına tahammülümüz yoktur. Çok daha güçlü bir işbirliğine gitmemiz ve bütün insanlığa saadet getirecek yolu elbirliğiyle açmamız gerekmektedir”

Bir milyarlık nüfusuyla D-8’lerin çok büyük bir güç olduğunu da hatırlatan Erbakan, D-8’leri ‘yeni bir Dünya’nın kapısı olarak tarif etmişti. Erbakan, çağımızda ekonomik satın alma gücünün çok büyük bir güç olduğunun altını çizerek, **“Siyasi irade olursa yola çıkıldığı zaman hedeflere varılır ve Allah insanlığa barış, huzur ve adalet getirecek olan bu yolda yardım eder. Yeter ki biz bu yolda kararlı bir şekilde yürümek isteyelim. Bizim İran seyahatimiz işte bu kararlılık ve istekten doğmaktadır”** diyerek bu ziyaretin önemini belirtmişti.

Erbakan, Azad Üniversitesi’nde ders vermişti!

Millî Görüş Lideri ve 54. Hükümet Başbakanı Prof. Dr. Necmettin Erbakan’ın Tahran’da gerçekleştirdiği ikinci önemli ziyaret noktası ise İran’ın en büyük üniversiteleri arasında yer alan Azad Üniversi-

tesi olmaktadır. İran genelinde 350 şubesi ve 1.5 milyon öğrencisi ile bu ülkenin yüksek öğreniminde çok önemli bir yere sahip olan Azad Üniversitesi'ne gelen Erbakan Hoca, burada üniversitenin rektörü Prof. Dr. Abdullah Jasbi tarafından karşılanmıştı. Rektör Jasbi, özel bir araçla Erbakan'a, büyük bir kampus alanına sahip olan üniversiteyi fakülteleri tek tek gezdirerek bilgi aktarmıştı. İran'ın saygın isimlerinden birisi olan **Azad Üniversitesi Kurucusu ve Rektörü Prof. Dr. Abdullah Jasbi**, öğretim üyelerine ve basın mensuplarına Erbakan'ı tanıtan bir konuşmayla sözlerine başlamıştı. **Erbakan'ın 40 yıldır Türk siyasetinde yer aldığını ve dünya siyasetine yön veren bir lider vasfı taşıdığını hatırlatan Jasbi, Erbakan'ın çok önemli bir bilim adamı olduğuna da vurgu yapmıştı. Türkiye'de Gümüş Motor'la Milli ve yerli sanayinin temelini attığını kaydeden Jasbi, Erbakan'ın gençlerin eğitimine büyük önem verdiğini de hatırlatmıştı.** Rektör Jasbi, **"Sayın Erbakan büyük bir düşünür ve İslami projeler uzmanıdır. Erbakan, devlet adamlığının yanı sıra aynı zamanda İslam dünyasının tanınmış bir bilim adamıdır. Böylesine büyük bir bilim ve fikir adamının üniversitemizi ziyareti bize onur kazandırmıştır. Kendisini üniversitemizde ağırlamaktan kıvanç duyuyoruz"** diyerek saygılarını aktarmıştı.

Erbakan ise; Azad Üniversitesinde yaptığı konuşmada, eğitimin özellikle de yüksek öğrenimin önemine dikkat çekerken, fikir kirlenmesi karşısında Müslümanların kendi akademik çalışmalarına hız vermesi gerektiğini vurgulamıştı. **"Bugün en mühim meselemiz batı hayranlığı hastalığını tedavi etmektir. Şimdi bilinçli bir şekilde 'sanki batı üstünmüş' gibi bir propaganda yapılıyor. Buna biz fikir kirlenmesi diyoruz. Artık bu ifsadı önlemek için gereken her şeyi yapmamız lazım geliyor"** diyen Necmettin Erbakan, Azad Üniversitesindeki çalışmalara yakından şahit olduğu için büyük bir bahtiyarlık duyduğunu hatırlatmıştı. **"Zulüm dünyasının yerine sadet dünyasının kurulması için yapılacak çalışmaların başında üniversitelerin akademik üretimleri ile okul kitaplarının içeriğinin geldiğini anlatan"** Erbakan, Müslümanların kendi felsefelerini oluşturması, Batı kaynaklı fikir kirliliğinden kurtulması ve kendi düşünce sistemini güçlü kılması gerektiği üzerinde özellikle durmuşlardı.

Millî Görüş Lideri Prof. Dr. Necmettin Erbakan, İran'ın 'ilim merkezi' Kum Şehrinde konferans vermişti...

Millî Görüş Lideri ve 54. Hükümetin Başbakanı Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hocamız, Tahran'daki temaslarından sonra İran için

çok büyük bir öneme sahip olan Kum şehrine geçmişti. Kum'da da büyük bir ilgiyle karşılanan Erbakan, Ayetullahlarla yaptığı görüşmelerde ilimsiz gelişme olamayacağını ve Müslümanların ilmi gelişmesinin 'Yeni Bir Dünya'nın kurulması açısından da büyük önem taşıdığını dile getirmişti. Erbakan'la yapılan görüşmelerde, Saadet Partisi'nin Gazze'nin İsrail tarafından işgali sırasında dünyada ses getiren Çağlayan Mitingi'nden dolayı özellikle teşekkür edilmişti. Kum'a gelişinde şehrin girişinde vali yardımcısı tarafından karşılanan Erbakan, yoğun görüşme trafiği nedeniyle gece geç saatlere kadar şehirde konuk edilmişti. Hz. Masume'nin türbesini de ziyaret eden Erbakan'a Kum halkının sevgi gösterileri dikkat çekmişti. Erbakan'a gün boyu eşlik eden Kum Vali Yardımcısı Ali Kumi, Tahran'a dönerken de Erbakan'a şehir dışına kadar eşlik etmişti. Erbakan ayrıca, İslam Medeniyeti konulu bir de konferans vermişti.

“Âlimler milletlerin öncü kahramanlarıdır!” tespiti...

Kum'da Ayetullahlarla görüşmelerde bulunun Erbakan Hocamız ilk görüşmesini Irak'ta bulunan Ayetullah Sistani'nin Temsilcisi ve damadı olan Ayetullah Şehristani ile gerçekleştirmişti. **“Erbakan gibi büyük bir devlet ve bilim adamını Kum'da görmekten dolayı büyük bir şeref duyduklarını belirten”** Ayetullah Şehristani, Erbakan'ın Türkiye ve insanlık için yaptığı çalışmaları dikkatle izlediklerini söylemişti. Taklitçi batı hayranlığının Müslümanların ilimde ilerlemelerinin önündeki en büyük engel olduğunu kaydeden Erbakan Hocamız ise: **“Müslümanlar maalesef, Batı kimdir ve İslam nedir tam olarak bilmiyor. Batıyı daha ilerici görüyor. Hâlbuki İslam medeniyeti çok daha üstün ve ilerici konumda bulunuyor. Üniversitelerimizdeki batı hayranlığını kaldırmadıkça ilerlemek de mümkün görülüyor. Öyleyse yapacağımız çok iş bulunuyor. Yerimizde duramayız; çok çalışacağız ve ileri geçmek zorundayız”** diyerek, **“âlimlerin milletlerin birer kahramanı olduğunu”** belirtmiş, insanlığa saadet getirecek olan 'yeni bir Dünya'nın kurulması için ilmi gelişmenin şart olduğunu kaydetmişti. **Erbakan ikinci görüşmesini ise “Men Türkem” diye sözlerine başlayan Azeri Türkü olan Ayetullah Musevi Erdebili ile idi.** Kum şehrini eskiden beri merak ettiğini söyleyen Erbakan, Kum'un çok önemli bir şehir olduğunu müşahede ettiğini kaydetmişti. Erbakan ile Türkçe konuşan İran'ın eski Yüksek Yargı Başkanı Ayetullah Erdebili, Türkiye'den böylesine büyük bir misafiri ağırlamaktan duyduğu memnuniyeti dile getirmişti.

Muktedai: *“Erbakan, ömrünü Müslümanların kardeşliğine, mazlumların dirilişine ve insanlığın saadetine adanmış seçkin bir şahsiyettir!”*

Erbakan bir başka önemli görüşmesini ise Kum’daki Medreseler Birliği Başkan Yardımcısı ve Savcılar Kurulu eski Başkanı Ayetullah Muktedai ile gerçekleştirmişti. Aynı zamanda Yüce Divan eski Başkanı olan Muktedai, Erbakan’a Kum şehriyle ilgili bilgi vermişti. “Sayın Başbakan Kum şehrine hoş geldiniz” diye sözlerine başlayan Muktedai, *“Burası İslam dünyasının ilmi merkezidir, Müslümanlar kardeştir ve aralarındaki dayanışmayı her alanda güçlendirmelidir. Muhterem Başbakan Erbakan, ömrünü Müslümanların kardeşliğinin tesisine adanmış devlet ve dava lideridir. Türkiye ve İran arasındaki ilişkiler de zatiîlilerinin başbakanlığı döneminde büyük bir gelişme sürecine girmiştir”* diyerek memnuniyetini bildirmişti.

Ayetullahlar: *“Çağlayan’daki Gazze haykırışınızı asla unutmayacağız!”* diye tebrik etmişlerdi.

Ayetullah Muktedai, Filistin konusuna da değinirken Saadet Partisi’nin Gazze işgali sırasında Çağlayan’da yaptığı 1 milyonluk büyük mitingi de hatırlatarak; Erbakan’ın liderliğini yaptığı hareketin İslam dünyası için büyük bir anlam taşıdığını kaydeden Muktedai, *“Filistin’e gösterdiğiniz ilgiyi ve bütün dünyada ses getiren Çağlayan mitinginizi ve haykırışınızı asla unutmayacağız. Sizin bu haykırışınız İslam dünyasında da büyük bir uyanışa vesile olmuş, Gazze’deki Müslüman kardeşlerimize büyük bir destek sağlamıştır”* demişti.

Hemadani: *“İlminizden ve büyük tecrübenizden istifade edeceğiz...”*

Erbakan Hocamız daha sonraki görüşmesini Ayetullah Nuri Hemadani ile yapmıştı. Erbakan’ın başarılarını çok yakından takip ettiklerini söyleyen Hemadani, İslam dünyasının, tarihi ve kültürel büyük bir uygarlığa sahipken, bugün maalesef bu yerini kaybettiğini hatırlatmıştı. *“İnşallah Sayın Başbakan’ın bu ziyareti Müslümanların tarihteki ilmi gücüne yeniden kavuşmasına büyük katkı sağlayacaktır”* diyen Ayetullah Hemadani, Erbakan’ın ilminden ve büyük tecrübesinden faydalanmaktan dolayı mutlu olduklarını vurgulamıştı. Ayrıca, Gazze’nin işgaline karşı Türkiye’de gösterdikleri hassasiyet dolayısıyla Millî Görüş Lideri Erbakan’a teşekkür eder-

ken, Çağlayan'daki Gazze Mitingini hayranlıkla ve sevinç gözyaşlarıyla izlediklerini anlatmıştı.

Erbakan: “İslam dünyasına karşı 20. Haçlı seferini başlatanlara karşı birleşmemiz gerekir!”

Milli Görüş Lideri Prof. Dr. Necmettin Erbakan ise Ayetullah Muktedai ile yaptığı görüşmede Kum şehrini **“dünyanın en büyük ilim merkezlerinden biri”** olarak nitelendirip ilmi çalışmaların önemini anlatarak insanlığın tarihin çok önemli bir dönüm noktasında bulunduğunu vurgulamıştı. **“İslam dünyası 20. Haçlı seferiyle karşı karşıyadır”** diyen Erbakan, **Sovyetlerin dağılması ve komünizmin yıkılmasından sonra 1990'da İskoçya'da yapılan NATO toplantısında İngiltere eski Başbakanı Teacher'ın “Düşmanı olmayan ideolojiler yaşayamaz. Doğu bloku yıkılmıştır ancak yeni düşmanımız İslam'dır”** sözlerini hatırlatmıştı. Bu toplantıdan sonra İslam dünyasının kan gölüne dönüştürüldüğünü, Müslüman ülkelere yönelik savaş ve işgallerin başladığını anlatan Erbakan, Müslümanların gerçek bir işbirliğine ihtiyacı olduğunu kaydedip insanlığın ‘yeni bir dünyayı’ hasretle beklediğini ve bunun nasıl gerçekleşeceğini anlatmıştı ve Kum Valisi'nin onuruna verdiği akşam yemeğine katılmıştı.

Erbakan'ın, İran Cumhurbaşkanı Ahmedinecad'la görüşmeleri

Erbakan Hoca, ertesi gün İran Cumhurbaşkanı Mahmut Ahmedinecad ile görüşmüşlerdi. Merakla beklenen buluşma yerel saatle saat 12:15'te gerçekleşmişti. Yaklaşık 1.5 saat süren görüşmeye İran ve uluslararası medya kuruluşları büyük ilgi göstermişti. Erbakan ve Ahmedinecad, 1.5 saatlik heyetler arası görüşmenin ardından baş başa ikili görüşmelere geçmişlerdi. Erbakan'ı, **“Zatîâlinizle görüşmekten kıvanç duyuyorum. Tahran'a hoş geldiniz”** sözleriyle, sıcak bir şekilde karşılayan İran İslam Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Ahmedinecad, **“Sayın Erbakan, İran'da bilinen, tanınan ve çok sevilen bir devlet adamıdır. Herkes Erbakan'ın ne kadar kararlı ve dirayetli bir devlet adamı olduğunu görüyor ve biliyor”** diyerek, kendisinin de Erbakan'ın Türkiye Müslümanları ve İslam dünyası için yaptığı çalışmalarını yakından takip ve takdir ettiğini söylemişti.

Sözlerine, **“Türkiye'de herkes Ahmedinecad Bey'in hayranıdır. Bunu bir iltifat olsun diye söylemiyorum; bir gerçek olduğu için söylüyorum”** diye başlayan Prof. Dr. Necmettin Erba-

kan Hocamız, İran'ın dünyada sergilediği şahsiyetli duruşuyla önemli bir ülke olduğunu söyleyerek, insanlığın saadet dünyasına acilen ihtiyacı olduğunu hatırlatıp, zulüm, açlık, sömürü ve savaştan başka bir şey vermeyen bugünkü ırkçı emperyalizmin, maalesef işbirlikçi zihniyetlerin desteğiyle ayakta durduğunu belirtmişti. Erbakan, *“Müslümanların kaybedecek zamanı yoktur. Zaman bizim için çok kıymetli. Ne yazık ki, birçok Müslüman ülkede yöneticiler menfaatleri dolayısıyla ırkçı emperyalizmle işbirliği yapmaktadır. Hem Müslüman ülkeler, hem de ezilen ve sömürülen ülkeler, bu işbirlikçiliği terk etmelidir”* demişti. Büyük İsrail'in kurulması için her şey yapıldığını ve şimdi de bu amaçla 20. Haçlı seferinin başlatıldığını anlatan Necmettin Erbakan, Irak ve Afganistan'ın bu amaçla işgal edildiğini, Filistin'de bu amaçla kan ve gözyaşı akıtıldığını, Fas'tan Endonezya'ya kadar İslam ülkelerini içerisine alan Büyük Ortadoğu Projesi'nin bu amaçla gerçekleştirilmek istendiğini yinelemişti. Erbakan Hoca, tüm bu gelişmelerle birlikte nihayetinde Mısır, Suudi Arabistan, Suriye ile birlikte İran ve Türkiye'nin de işgal edilmek istendiğini belirterek; *“Peki bütün bunlar karşısında biz Müslümanlar ne yapıyoruz? İslam Konferansı'nı topluyoruz ‘nihai bildiri’ yayınlayıp dağılıyoruz. ‘Amerika bir an önce Irak'tan çıksın’ deyip duruyoruz. Onlar da bu nihai bildiriler karşısında televizyonlarının başında kahvelerini içerken bize gülüyor. Öyle nihai bildirilerle bu işler olmaz. Gerçek ‘İslam Birliği’ni kurmak, zalimlerin anladığı güçle onların karşısına çıkmak insanlığın tek kurtuluş reçetesidir”* demişti.

“Önceki gelişimizde D-8'leri kurduk, şimdi Yeni Bir Dünya kuracağız”

Kendisi Başbakan olunca ilk işinin D-8'in kurulması olduğunu ve bu amaçla ilk ziyaretini İran'a yaptığını hatırlatan 54. Hükümetin Başbakanı Prof. Dr. Necmettin Erbakan, *“Fakat maalesef D-8'lerin bugün ismi var, cismi yok. Hâlbuki D-8'ler gerçek İslam Birliği'nin çekirdeğidir. Ben 12 sene önce İran'a geldiğimizde Sayın Rafsancani ile birlikte D-8'leri kurduk. Şimdi de İran'a geldim çünkü sizinle koordinasyonla Yeni Bir Dünya'nın kurulması için ciddi bir çalışma dönemi başlattım. Ben böylece size karşı kardeşlik vazifemi yapıyorum. Sizin şuurlu desteğinizle ‘Yeni Dünya’ mutlaka kurulacaktır. Bu dünya bugünkü gibi*

bir zulüm dünyası olarak kalmayacak, adil bir düzene dayalı saadet dünyası olacaktır” sözleriyle tarihi İran ziyaretinin asıl hedefini göstermişti.

Ahmedinecad: “D-8’lerin kurulması çok büyük bir hadisedir!”

Erbakan’dan sonra söz alan İran Cumhurbaşkanı Mahmut Ahmedinecad da, **“Siyonizm’in insanlığın baş düşmanı olduğunu, azınlık bir grup olmasına rağmen Siyonizm’in çok teşkilatlı bir çalışma içerisinde bulunduğunu, Amerika ve Avrupa başta olmak üzere dünya medyası ve sermayesini kontrol altında tuttuğunu”** kaydetmişti. D-8’in önemine de dikkat çeken Ahmedinecad’ın; **“D-8’in kurulması dünya siyasetinde çok önemli ve çok büyük bir olaydır. Siz D-8’leri kurdunuz, bizim de bu yolu takip etmemiz ve D-8’leri çok daha güçlendirmemiz lazımdır. Aslında bu çok kolay bir iş değil. Çünkü siz bu işi yaparken karşınızdaki dünya Siyonizm’ini buluyorsunuz. Fakat bizler istersek bütün zorlukların üzerinden geliriz. Allah’ın izniyle yeni bir dünya için yol açıktır. Çünkü sizin gibi insanların çalışmalarıyla milletler uyanıyor. El ele vererek ifade ettiğiniz yeni dünyayı kurmak zorundayız”** ifadeleri oldukça samimi ve seviyeliydi.

Ahmedinecad, Milli Görüş Lideri ve 54. Hükümet Başbakanı Necmettin Erbakan’a dönerek: **“Bu yolda birlikteyiz”** mesajı da veren İran Cumhurbaşkanı Ahmedinecad’ın: **“Sizinleyiz. Sizinle birlikteyiz ve ellerimiz ellerinizdedir. Yeni bir dünyanın kurulması için yapmamız gereken ne varsa her şeyi yapacağız. Çok ağır bir yük omuzluyoruz, ama Allah’ın yardımıyla zafer yakındır”** sözleri dikkat çekiciydi. Ve kendisine bir hediye takdim eden Erbakan’a Ahmedinecad’ın: **“Bizim için altından daha değerlisiniz!”** iltifatları bir kadirşinaslık örneği idi.

Erbakan-Shahrodi görüşmesi yapılmıştı

Milli Görüş Lideri’nin gerçekleştirdiği çok önemli görüşme ise İran Dini Lideri Ali Hamaney ve Cumhurbaşkanı Ahmedinecad’dan sonra protokolde üçüncü sırada yer alan Yüksek Yargı Başkanı Ayetullah Shahrodi ileydi. Yaklaşık 60 dakika süren Erbakan-Ayetullah Shahrodi görüşmesinde de D-8’ler ve İslam Birliği gündeme gelmişti. Ayetullah Shahrodi, İslam Birliği’nin kurulması için bütün gayretini sarf edeceğini söylerken, **“Biz eğer sizin ifade ettiğiniz gibi İslam Birliği’ni kurar ve yeni bir dünya ile saadet yolunu açabilirsek Müslümanlar tarihteki saygın yerini yeniden alacaktır”** demişti.

Erbakan, Hamaney görüşmesiyle İran ziyaretini tamamlamıştı

Erbakan Hoca, İran'ın en önemli ismi olan İran Dini Lideri Seyyid Ali Hamaney'le bir araya gelmişti. Askeri erkandan üst düzey yetkililer ile İran'ın çeşitli bölgelerinden yöneticilerin de iştirak ettiği Erbakan-Hamaney görüşmesi yaklaşık 1.5 saat devam etmişti. Hamaney görüşmesiyle birlikte Erbakan'ın İran temaslarındaki resmi görüşmeleri de sona ermişti. İran Dini Lideri Ali Hamaney; Erbakan ile tekrar görüşme fırsatı bulunduğu için çok memnun olduğunu söylemişti. *“Sayın Erbakan'ın yüksek fikirlerinden oldukça istifade ettik”* diyen Hamaney, dünyada barışın sağlanması ve yeni bir dünyanın kurulması çalışmalarının geciktirilmeden yapılması gerektiğini belirtmişti. *“Erbakan'ın bugüne kadarki çalışmalarından nasıl memnun kaldıysam, bu açıklamalarından da o derece memnun kaldım”* diyerek Erbakan ile bundan önce yaptığı görüşme ile bu görüşme arasında Müslüman ülkelerin aleyhine önemli olaylar cereyan ettiği gibi lehine de önemli gelişmeler olduğunu dile getiren İran Dini Lideri Hamaney, Erbakan'a çalışmalarında başarılar dilemişti.

İnsanlık tarihi bir dönüm noktasındaydı ve zulmün yıkılışı yaklaşmıştı!..

54. Hükümet Başbakanı ve Millî Görüş lideri Erbakan Hocamız bu önemli görüşmeden sonra on gün boyunca ikamet ettiği İstiklal Hotel'de yaptığı bir basın toplantısı ile İran gezisini değerlendirmişti. Uluslararası ajanslar ile İran medyasının büyük ilgi gösterdiği basın toplantısında, **İran'a yaptığı bu seyahatinin çok önemli dünya olaylarının cereyan ettiği tarihi bir döneme rastladığına dikkat çekmişti.** Artık insanlığın, ya ırkçı emperyalizmin kölesi olmaya devam edeceğini veya hakkı üstün tutan saadet dünyasının kurulacağını kaydeden Erbakan, *“Bugünkü zulüm dünyası yerine barışın, huzurun, adaletin hüküm süreceği saadet dünyasının kurulması için kardeş iki ülke olan Türkiye ve İran'ın çok güçlü bir işbirliği içerisinde olmasına bütün dünyanın ihtiyacı vardır. Böyle önemli bir gaye için İran seyahatimize dair daveti kabul edip severek İran'a gelmek tarihi bir görev sayılmıştır. Öyle inanıyorum ki, on günlük ziyaretim boyunca yaptığım görüşmeler bakımından hemen hemen hiçbir devlet adamı böyle bir programla karşılanmamıştır. Görüşmeler en üst düzeyde gerçekleşmiş bulunmaktadır. Beni mutlu eden en mühim şey, bütün görüşmelerimizde sıcak, kalbi ve samimi bir şekilde karşılanmak*

ve ağırlandırılmaktadır. İran da görüştüğümüz bütün kıymetli yöneticilerin Türkiye'ye olan sevgisini görmek de ayrı bir bahtiyarlıktır" demişti.

İranlı yöneticilerin 'yeni bir Dünya'nın kurulmasını candan arzu ettiklerini görmekten de mutluluk duyduğunu ifade eden Necmettin Erbakan Hocamız, İran gezisinin amacını işe şu sözleriyle özetlemişti. *"İran seyahatimizle üç hedefimiz olmuştur; Türkiye ile kardeş İran arasındaki ilişkilerin azami derecede güçlendirilmesi konusunu ele almak, Ortadoğu'daki kanlı vahşete nasıl son veririz konusunda fikir teatisinde bulunmak, İrkçı emperyalizmin yürütmek istediği köle düzenine karşı dünya barışı için saadet dünyasını nasıl kurarız konusunda görüşlerini paylaşmak, tarihi İran gezimizin hedefleri olmuştur."* "Ortadoğu'daki vahşete lafla değil, fiilen son verebilmek gerekiyor" diyen Erbakan, siyasi iradenin önemine dikkat çekerek, Türkiye ve İran'ın bu siyasi iradeyi birlikte ortaya koymasını gerektiğini, bu ülkeleri diğer ülkelerin izleyeceğini belirtmesi" çok önemli ve cesaretli mesajlar içermekteydi.

Erbakan'ın: *"Zulüm ve sömürü değil; barış ve saadet dünyası istiyoruz"* sözleri, dünya mazlumlarının duygularına tercümanlıktı.

Erbakan'ı dostluk mesajlarıyla karşılayan Hamaney, dünyanın hali hazırdaki durumu ve yapılması gerekenler hakkında, Erbakan'dan kendilerini aydınlatmasını rica etmişti. Dünyadaki son gelişmeler ve Türkiye ile İran arasındaki ilişkilerin geliştirilmesi hakkında görüşlerini anlatan Erbakan, *"Bölgemizde ve Ortadoğu'da barışın tesisi ve dünyadaki meselelerin giderilip zulmün ve savaşların durdurulması gerekmektedir. Savaşların, işgallerin ve sömürünün insanlığı ezdiği bu dünyanın yerine adalet ve barış dünyasının ivedilikle kurulması şart. İnsanlığın kaybedecek vakti kalmadı"* demişti. Erbakan'ın, yeni dünyanın nasıl olması gerektiği ve yeni dünyanın nasıl kurulacağına ilişkin düşüncelerini de İran Dini Lideri Hamaney ve görüşmede hazır bulunan erkâna anlattığı bildirilmişti.

Mehmet Şevket Eygi'nin ayarı!

Bu şahsın; *"Türkiye ile İran saldırmazlık paktı imzalamalıdır"* başlıklı yazısı Milli Gazetede yayınlandığı sırada Erbakan Hoca özel bir davetle gittiği İran ziyaretine başlamış bulunuyordu. Ancak Mehmet Şevket Eygi'nin haberi olduğu halde, kendi temenni ve tekliflerine de uygun düşen bu tarihi girişimden hiç

bahsetmemesi, birkaç cümlelik tebrik ve teşekkürü bile esirgemesi, kendisinin tıynetini ve samimiyet seviyesini yansıtıyordu. Ve zaten Erbakan'ın bir ömür boyu onca hayırlı girişimlerini ve başarılı neticelerini tebrik ve takdir ettiği hiçbir yazısı hatırlanmıyordu!

“Siyonistlerin ana stratejilerinin maddelerinden biri, ne yapıp yapılarak Türkiye ile İran'ı çatıştırmaktır. İsrail'in kurtulması, yaşaması, Ortadoğu'yu ele geçirmesi için bu şarttır. “Durup dururken bunu nereden çıkarttın?” diyenler olabilir. Gerekçe göstermeyeceğim, iddiamda ısrar edeceğim. Büyük Ortadoğu projesinin ana gayesi nedir? Bu bölgedeki yüzölçümü, nüfusu, imkânları büyük devletleri küçük devletçiklere parçalamak, bunların her birinin kendi ordularını kurmasını, birbirlerine düşman olarak bakmasını sağlamak, tek kelimeyle bölgeyi Balkanlaştırmaktır. İkinci madde de, gerçek İslam'ın yerine ılımlı, evcil, layt bir İslam üretmektir. Ankara'daki, içinde Avusturyalı bir Cizvit papazının da bulunduğu hadisleri ayıklama işi bu planın bir parçasıdır. Türkiye ve İran iki kardeş ülkedir. Çatışmaları, savaşmaları büyük bir felaket doğurur. Emperyalistler, vaktiyle İran ile Irak'ı da birbirine düşürerek çok uzun, çok kanlı, çok tahripkâr, çok bitirici bir savaş çıkartmışlardı. İran Irak savaşını ABD'nin, İsrail'in, Haçlıların ve Siyonistlerin kışkırtıp teşvik ettiğinden kimsenin en ufak bir şüphesi olmamalıdır. Türkiye ve İran'ın alabildiğine ticarî, iktisadî, turistik, kültürel ilişkiler içinde olması gerekir. Böyle bir şey her iki tarafın da menfaatinedir. Türkiye'de Sünnilik, İran'da Şiilik kültürleri dominanttır. O halde kesinlikle, iki taraf da bu konuda fitne ve fesada yol açacak çalışmalar, propagandalar yapmamalıdır.

Türkiye ile İran neler yapabilir?

1. Vize kaldırılmalı, iki devletin vatandaşlarına pasaportla gidip gelebilme fırsatı sağlanmalıdır.
2. İki devlet arasında saldırmazlık paktı imzalanmalıdır.
3. Sünnilik Şiilik konusunda olumsuz, yıkıcı propaganda yapılmamalıdır.
4. İki devlet birbirini rakip görmekten sakınmalıdır.
5. Kürt nüfus konusunda iki devlet olumlu, yapıcı, barışçı bir siyaset uygulamalıdır.
6. İran'ın yarısı Türk'tür, Türkçe bilmekte ve konuşmaktadır. Buna mukabil Türkiye'de Farsça bilen çok azdır. Üniversitelerimizde Fars-

ça bölümleri açılmalı ve iyi Farsça konuşan ve yazan gençler yetiştirilmelidir. **Bunlar ileride iki devletin ticarî, iktisadî, turistik, kültürel münasebetlerinin gelişmesinde büyük rol oynayacaklardır. İslam düşmanları, Irak'ta, Pakistan'da, Afganistan'da Sünnilerle Şii'leri çatıştırmaya gayret ediyor. Camilere atılan bombalarda onların parmakları olduğundan kimsenin en ufak bir şüphesi olmamalıdır.**"²²⁷ diyen Şevket Eyyi'nin bütün bu hedeflerin gerçekleştirilmesi uğrunda çırpınan ve bu maksatla D-8'leri kurup öncelikle İran'ı katan Erbakan'ın bu atılımlarına sahip çıkmaması ve saygı duymaması, ondaki vicdan marazını yansıtıyordu.

Not: Sn. Eyyi'nin bu yazısındaki bazı tespitleri ve kışkırtıcı tavsiyeleri ise, **"acaba İran'la aramızı barıştırmayı mı, yoksa karıştırmayı mı amaçlıyordu? Özellikle şu kritik ortamda bu tür yaraları kaşımak ve gündeme taşımak ne derece doğrudur?"** Sorularına yol açacağı düşüncesiyle yazıdan çıkarılmıştır.

Mason Celal Bayar'ın bayağı yaklaşımı ve Erbakan'ın Milli Kalkınma sevdası

M. Şevket Eyyi'nin bu talihsiz tavrına karşı: **"Sayın N. Erbakan'ın dünya görüşüne katılmayabiliriz, ama yiğidi öldür hakkını yeme. Kaldı ki birisi yurduma ve insanıma yararlı bir iş yapmışsa onu takdir eder, alkışlarım."** diyen insafli yazarlar da vardı. Ergüder Gediz Albayım aktarmıştı: **"Cumhurbaşkanı arşivini tararken gözüme bir yazı ilişti. Yazı, Cumhurbaşkanı Celal Bayar'a yazılmıştı ve özet olarak şunlar kayıtlıydı:**

"İstanbul Teknik Üniversitesi Öğ. Üyesi Necmettin Erbakan, uçak motorunun prototipini başarmıştır. İzin ve imkân verilirse seri üretim yapabiliriz" bilgileri sunulmaktaydı. Bu mektubun en ilginç yönü ise kâğıdın altına Celal Bayar'ın **"ABD'den zaten uçak alıyoruz, yerli üretime gerek yoktur"** notunu yazmasıydı."²²⁸

Şimdi, sadece mason, Sabataist ve İslam şeriatı karşıtı olduğu için Celal Bayar ve Süleyman Demirel gibileri kutsayıp alkışlayan, ama samimiyetle inanan, Emperyalizm'e ve Siyonizm'e karşı duran ve bir ömür ülkesi ve devleti için çırpınan Erbakan Hoca'ya her fırsatta sataşan şu Kemalist-Ulusalcı takımı, elbette iflah olmayacak ve milletimizden asla yüz bulmayacaktır!

227) 19.04.2009 / Milli Gazete

228) Yeniçağ / Mevlüt O. Yılmaz

AKP SAYESİNDE TÜRKİYE'NİN “BATI MERKEZLİ EKSENİ” KAYMAMIŞ, AMA ÇİVİSİ ÇIKMIŞTI!

Türkiye'nin AKP sayesinde ekseni değil, sadece aksanı (söylem tarzı) kaymıştı. Yani “Recep Erdoğan Hükümeti Batıya ve İsrail'e kafa tutuyor, İslam dünyasına yaklaşıyor” şeklindeki iddialar, AKP'yi kahramanlaştırmaya ve ayıplarını kapatmaya yönelik senaryoların bir parçasıydı. AKP'nin ekseni, zaten Milli Gömleğini ve kimliğini çıkarıp Yahudi Lobilerine kiralandığında kaymıştı. Artık kaypaklardan kahramanlık beklemek safıktı.

Eski Zaman yazarı, ve o sırada Fetullahçı ve AKP yanlısı Ali Bulaç; “Dış politikada sorular” başlıklı yazısında:

“Şu soru önemli: Türkiye, sahiden ABD ve AB'nin stratejik öngörülerini dışında mı hareket ediyor? Cevap tek kelime ile “hayır”. Nitekim Flautre, “Türkiye, özünde AB'nin sessiz düşündüğü İran ve Filistin politikasını sesli ve aktif bir şekilde hayata geçiriyor. Bu tespit sadece AB kamuoyu için değil, AB'nin başkentleri ve Brüksel'de Türkiye politikasını yürüten kadroların da görüşüdür” diyordu. İran'a yaptırımların onaylandığı Güvenlik Konseyi'nde Türkiye'nin “hayır” oyu vermesi Obama'nın bilgisi dahilinde atılmış radikal bir adımdı. Bunu Erdoğan defalarca dile getirdi. Davutoğlu da “Türkiye attığı her adımda Obama'nın politikalarının önünü açıyor.” diyor (Taraf, 11.06.2010) Zbigniew Brzezinski de “Genel anlamda bölgede Türkiye'nin daha aktif rol oynamasının son derece yapıcı olabileceği” kanaatini izhar ediyor.” Sözleriyle Türkiye'nin ABD ve AB Eksenine sadık kaldığını, ama Recep Erdoğan'ın “izinli rol oynadığını” vurguluyordu. Ardından da;

“Ama bazı kaygılar söz konusu. Bunları şöyle sıralayabiliriz:

1) Bugünkü gayri safi milli hasılamızı ikiye, hatta üçe katlamadan bu 'görece gelişmiş ekonomi'yle bu yükün altından kalkabilir miyiz?

2) Askerî ve savunma sistemimiz neredeyse yüzde 95 ABD ve dolaylı olarak İsrail'e bağımlı iken Ortadoğu liderliğine soyunmak ne kadar doğru?

3) 30 senedir süren ve 50 bin insanın hayatına mal olan bir Kürt sorunu hâlâ can yakmaya devam ederken iç barış ve istikrarı sağlamadan bölgenin liderliğine kalkışmak ne kadar rasyonel?

4) Aktif nazım rol oynamaya kalkıştığımız dünyanın (İslam ve Ortadoğu'nun) dilini iyi bildiğimizden emin miyiz?

5) Batı'nın sosyo-kültürel değerlerinin taşıyıcılığını üstlenmek -mesela "yumuşak gücümüz(!?)", "Türk dizileri", "türbanlı feminizm" veya "emredici laiklik"le Ortadoğu'yu dönüştürmek- bu bölgenin ve bizim ne kadar hayrımıza olacak?" sorularıyla "bize bu halimizle patronluk değil piyonluk yakışır" demeye getiriyordu.

Umman Gazetesi El-Vatan'da yazan, Durham Üniversitesinden Mısırlı akademisyen, Halil El Enani:

"Arapların çıkarı Batılı bir Türkiye'dir" diyerek "eksen kayması" tartışmalarının sahtekârlığını açığa vurmaktaydı.

"Türkiye'nin, Arapların karakaşısı kara gözü için Batı'yla ilişkilerini kurban edeceğini düşünenler yanılmaktadır. Yine Batı ve İsrail'in Türkiye'yi taciz etmeksizin özgürce kendi başına hareket eder vaziyette bırakacağını düşünenler de hata yapmaktadır. Türkiye'nin şu anki sorunu bölgedeki yeni rolü ve çıkarları ile Batı'yla ilişkileri arasındaki uyumu nasıl yapacağı etrafındadır." Sözleriyle gizlenen gerçeğe projektör tutmaktaydı.

"İsrail'in Mavi Marmara'ya saldırması sonucu AKP'nin kof açıklamalarının arkasından İran'a uygulanacak yaptırım kararına Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nde Türkiye'nin hayır oyu kullanmasını, malum medya mensupları, bir "politik ek-sen kayması olarak" nitelendirip karşı çıkmışlardı. Bu kesimler "diplomatik alanda Türkiye'nin durması gereken yerin, Avrupa Birliği'nin yanı olması gerektiğini, Avrupa Birliği ideallerinden hızla uzaklaşıp ve Doğu'ya doğru yöneldiğimizi" ifade etmeye başlamışlardı. Doğrudur! Türkiye'nin ekseni kaymıştır... Ama, bizleri kapıkulu zihniyetiyle ev ödevleri vererek duvarın dibinde bekleten Avrupa Birliği'ne yamanmak istemesi dolayısıyla ekseni kaymıştır. Dış politikasındaki tüm manevra alanlarını Amerika'nın direktiflerine teslim ederek, Amerika'dan gelecek emir ve buyruklarla hareket etmeyi içine sindirdiği için ekseni kaymıştır. Türkiye'nin en başarılı hükümeti Refahyol döneminde kurulan ve İslam ülkelerinin, İslam ümmetinin birliği, dirliği, selameti, refahı, huzuru ve dünyanın en büyük gücü olması için atılan en büyük adım olan D-8 Projesini ihya etmediği için ekseni kaymıştır.²²⁹⁾

229) Nedim Odabaşı, 16 Haziran 2010, Milli Gazete

AKP'li Hüseyin Çelik kahramanlık taslarken kuklalıklarını deşifre ediyordu!

Milliyet'ten Devrim Sevimay'a konuşan ve her hatırlandığında "Nasrettin Hoca'nın fil hikayesi"ni akıllara getirmekten başka bir özelliği bulunmayan AKP Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik, "eksen kayması" sonucu Batının batağına nasıl saplandıklarını şöyle itiraf ediyordu.

Soru: Sizin nihai olarak istediğiniz fotoğraf nedir?

Fotoğraf şu: Yeni Osmanlı İmparatorluğu kurmak gibi bir hayal-ciliğimiz yok, aklımızdan bile geçmedi. Heraklitos'un bir sözü var, aynı suda iki kez yıkanılmaz diye. Aynı suda iki kez yıkanılmaz, o Osmanlı bitti. O bir geçmiş, eski, onu unut. Eski hâl, muhâl. Ama sonuçta tarihi ve kültürel bağlarımızın olduğu insanlarla, sıcak bir zeminde, ekonomik bağlar ve siyasi bağlar da geliştiriyoruz. Bundan daha güzel bir şey olabilir mi? Küreselleşme dediğimiz bir olgu var ve Türkiye bunun farkındadır. (Yani Türkiye Küresel Siyonizm'in bir parçasıdır)

Soru: Erbakan'ın D-8'i de bir tür küreselleşme miydi?

D-8 bir hayal ürünüydü. D-8'in pratikte hiçbir anlamı yoktu, bir ütopyaydı, biz realiteden söz ediyoruz. Ben şimdi size somut sonuçlara geliyorum, diyorum ki, Suriye'yle kanlı bıçaklı mıydık? Şu anda Şam'a, Halep'e gitmek, Gaziantep'e Hatay'a gitmek kadar kolaydır. (Yani Batı batağına komşularımızı da çekiyoruz)

Soru: Bir araştırmaya katılanların yüzde 66'sı "İsrail'e daha sert yanıt verilmeli" demektedir. Hele de arkadan bir Saadet Partisi tazyiki varken...

Hiç öyle bir tazyik falan hissetmiyoruz. Elbette Saadet Partisi bizim rakibimiz. Ama İşçi Partisi de bizim rakibimiz. Demokrasilerde bütün siyasi partiler birbirinin rakibidir, ister yüzde 1 oy alsın ister yüzde 30 oy alsın. Sonuçta biz AKP'yiz. Saadet Partisi'nin söyledikleri veya yapılmasını istedikleri bizim politikamıza yön vermeyecek. Nitekim bugüne kadar yapmadık, bundan sonra da yapmayacağız.

Soru: İsrail'le Askeri ve ekonomik anlaşmaları iptal etme noktasına gelmez misiniz?

Siyaset rasyonel zeminde yapılır. Eğer rasyonel zemin bunu gerektiriyorsa bunu yaparız, ama Saadet Partisi bunu istediği için değil. (Yani Batı rotasından ve ABD-İsrail komutasından asla çıkmayız) Kaldı ki bu arada kamuoyu da MHP'nin bir tavrının olmadığını izliyor.

Peki yok mu?

Siz görüyor musunuz? Yaptıkları açıklamaların birçoğunun ekseninde "Araplar bir şey yapmıyor", "Biz niye bu kadar çok öne çıkıyoruz" gibi birçok yaklaşım var.

Soru: One Minute'dan 29 Mart yerel seçimlerine kadar oylarınız yüzde 5-6 oranında arttı; bir de böyle bir örnek var önümüzde...

Bunu bilmenizde fayda var, ben AKP'de genel başkan yardımcısıyım, parti sözcüsüyüm, bunun zerresi konuşulsa biraz da benimle konuşulurdudeğilmi?..²³⁰

Oysa AB Yetkilileri "Türkiye'de eksen kayması görmüyordu"

Avrupa Birliği'nin bütün kritik konularını kontrol eden Hıristiyan Demokratların Avrupa Parlamentosu Grup Başkanı Wilfried Martens, İstanbul'da Zaman'a çarpıcı açıklamalarda bulunarak, "Türkiye'nin son dönemde izlediği dış politikada bir eksen kayması görmediğinin" altını çizmişti. Aynı zamanda eski Belçika başbakanı olan Martens, ABD Başkanı Obama'nın "Türkiye, Doğu ile Batı'nın bir araya geldiği yerdir ve birçok şeyin merkezindedir." sözlerine katıldığını belirtmişti. Türkiye'nin komşularıyla kurduğu ilişkilerin AB üyeliği perspektifiyle çelişmediğini kaydeden Martens, Başbakan Tayyip Erdoğan'ın AB perspektifini sürdüreceğine olan inancını dile getirmişti. Anayasa paketinin Türkiye'de demokrasiyi güçlendireceğini belirten Martens, Ergenekon davasını ise önemli bir gelişme olarak değerlendirmişti.

Davutoğlu'na ABD'den mason ödülü geliyordu.

Meşhur masonik kuruluş "Woodrow International Center" tarafından Dışişleri Bakanı Davutoğlu'na "Kamu Hizmeti Ödülü", Doğu Holding Yönetim Kurulu Başkanı Ferit Şahenk'e ise "Woodrow Wilson Kurumsal Yurttaşlık Ödülü" verilmişti. Davutoğlu ödül töreninde, "Eğer dünyanın zemini değişiyorsa, biz de o zeminin üzerinde sabit duramayız. Ama sabit durduğumuz noktalar ilkelerimizdir" demişti. Oysa bu vakfa adını veren Eski ABD Başkanı Siyonist Wilson Osmanlı sonrası Türkiye'nin de parçalanma haritalarını ilk çizdiren kişiydi... Four Seasons Otel'de düzenlenen törende, Davutoğlu ve Şahenk'e ödülleri, Woodrow Wilson International Center Başkan Yardımcısı Michael H. Van Dusen takdim etmişti. Ödül töreninde konuşma yapan Dışişleri Bakanı Davutoğlu Türkiye'nin ideallerinin net

olduğunu belirterek şunları söylemişti: “Bu yeni dünya düzeni içinde Türkiye ve Amerika’nın yeni bir paradigmaya ihtiyacı vardır. Çünkü mevcut sistem bugünkü ihtiyaçlara cevap vermiyor. Çünkü dünyanın ekonomik düzeni bu yükü kaldıramıyor. Küresel ekonomik krizlere cevap vermiyor. Onun için G-8 yetmiyor, G-20 lazım. Artık Avrupa merkezli bir kültür yok sadece. Türkiye’nin küresel politikalarıyla Amerika’nın politikaları arasında tam bir uyum vardır.”²³¹

Türkiye’de sözde Eksen Kaymasının mimarlarından gösterilen Ahmet Davutoğlu bu sözleriyle “*ABD ile birlikte Siyonizm merkezli eksene daha sıkı bağlanacaklarını, Moon ve mason il-kelerine bağlı kalacakları; ancak halkımızı avutmak ve komşularımızı da bu tuzağa çekip eksene yaklaştırmak için bazı kof manevralar yapacakları*” mesajını vermekteydi. Ve zaten ABD’nin meşhur mason kuruluşu “Woodrow International Center” Vakfı Başkan Yardımcısı işte bu hizmetleri karşılığı mason ödülünü Sn. Davutoğlu’na vermişti. Yani bu AKP’liler Millî Görüş çizgisinden ve asli ekseninden kaydıkları ve davalarından caydıkları için, gavurlardan böylesine rağbet görmekteydi.

Kısaca; Türkiye’nin Batıya endekli ekseni falan kaymıyor, sadece AKP sayesinde aksanı (söylem tarzı) münafıklaşıyordu!

Abdullah Gül eksen kaymasını yalanlıyordu.

Sn. Abdullah Gül, İsrail’in “*Kendisine kapımız her zaman açık*” dediği bir isimdi. Kore’ye giderken yine ilginç mesajlar vermişti... “*Türkiye’nin ekseninin kaydığı*” tartışmalarıyla ilgili söylediklerinden başlayalım. Demiş ki;

“Bu eksen işi, yanlış ortamlarda konuşuluyor. Bakın İngiltere’ye, Fransa’ya, İspanya’ya... Bunların ekseninden bahsediliyor mu? AB’nin ekseni nereye gitti diyen var mı? İspanya’nın Latin Amerika’nın en devrimci ABD’ye en meydan okuyan ülkelerle çok özel anlaşmaları var. Kimse İspanya’nın ekseni nereye kaydı diyor mu? Fransa yine Afrika’da ilişki içinde olduğu eski sömürgelerini halâ bırakmak istemiyor. Kimse Fransa’nın ekseni kaydı diyor mu?.. Türkiye’nin komşuları, Türk Cumhuriyetleri ve tüm Müslüman ülkelerle ilişkilerini kalkıp da Türkiye’nin ekseni kayıyor diye değerlendirmek, bilgisizliktir veya kötü niyetli bir yaklaşımdır. Kaldı ki, Türkiye AB’nin dış politikada aldığı

kararların yüzde 98'ine katılan bir ülkedir. Türkiye'nin bölgesindeki ya da yakınındaki bir ülke ile ilişkisine bakıp eksenini tartışmak kadar abes bir şey olmaz."

Yani neymiş? **"Türkiye, AB'nin dış politikada aldığı kararların yüzde 98'ine katılan bir ülke"** imiş!..

Vallahi bu oran, AB ülkelerinde bile yoktu. Doğru, güya AB'nin bir ortak dış politika ve savunma rüyası var, ama her bir ülke öncelikle kendi menfaatini gözetiyor, AB'nin aldığı/alacağı ortak kararlarda da çatır çatır pazarlık yapıyordu... Örnek Irak'ı işgal!.. Çoğu AB ülkesi **"koalisyon"** güçlerine katılmıyordu. Ya biz ne yapıyorduk? Altında dönemin Başbakanı Gül'ün imzasıyla 1 Mart tezkeresini Meclis'e sevk ediyorduk. Yahu, bu AKP'ye ne oluyordu? AB üyesi olamadığımız halde o yüzde 98'ine katıldığımız kararlarda söz ve oy hakkımız bulunuyor muydu? Hayır, onlar karar alıyor, bize de uygulamak düşüyordu. Zaten Gümrük Birliği'nden sonra tüm alanlarda, bu tek yanlı mekanizmayı Haçlı AB uygulayıp duruyordu.

Bu AB'nin **"dış politika"**da Türkiye ile ilgili kararlarına kabaca bakmak gerekiyordu: **"Komşularla sorunların çözülmesi"** adı altında, **"Rum kesiminin tanınması, Yunanistan'la Ege sorununda tavize yaşanılması, casus belli kararının kaldırılması, Ermenistan'la sınırların açılması, Dicle-Fırat sularının uluslararası yönetime bırakılması"** gibi öneriler dayatılıyordu. Acaba AB'nin bu konularda izlediği "ortak" politika ve aldığı kararların hangisi Türkiye lehine oluyordu? Suriye, Irak, İran, Orta Doğu, Kafkaslar ve enerji hatları için Türkiye üzerinden istenenleri ise hiç saymayalım!..

Abdullah Gül'ün Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı iken, "Türkiye 80 yıldır kendi dinamikleri ile gerçekleştiremediği dönüşümü AB sayesinde yapıyor" dediğini de hatırlamamız gerekiyordu.

Başbakan boşluğa bağıyordu!

Bazı muhalif yazarlar, haklı olarak; **"Peki Irak işgalini isteyen kimdi?"** diye sorarak başlıyordu. Daha sonra AKP hükümetinin **"gen haritası"**nı ortaya çıkaracak soruları sıralıyordu. Ve tarihin karanlık sayfalarına düşülecek şu ifadeyi tekrar hatırlatıyordu: **"Irak'ta savaşan kahraman Amerikan askerlerinin, en az zayıflatla, mümkün olan en kısa zamanda ülkelerine dönmeleri için dua ediyoruz."** Oysa Recep Erdoğan daha önce yaptığı konuşmada: **"Ortadoğu'daki katliamlara sessiz kalamayız."** diyor ve soruyordu:

“Amerika’nın Irak’ta ne işi var? Şu anda Irak’ta yüz binlerce dul kadın, yetim, öksüz var. Bunların sorumlusu kim? Bunlara karşı susacak mıyız? Susarsak Fatih Sultan Mehmet’in, Yavuz Sultan Selim’in kemikleri sızlar...” Devam ediyor Başbakan: **“Bu coğrafyayı bu hale getirenler, tarihe bunun hesabını vermek durumunda...”** diye çıkışıyordu.

Peh peh peh! **“Ortadoğu’da Türkiye ile ABD’nin çıkarlarının örtüşüğünü”** söyleyen, Büyük Ortadoğu Projesi’nin eşbaşkanı olmakla övünen Recep Bey şimdi nasıl da esip gürlüyordu!... Daha eksenimiz kaymamıştı o zamanlar... **Pentagon yetkililerinin “Biz Irak’a müdahale için tereddütteydik, Türkiye bize cesaret verdi”** dediklerinde başımızda kimler bulunuyordu. Amerikalılar Irak işgali için kapıya dayandığında; “Amerika’nın Irak’ta ne işi var? Bu suç ortak olmayalım. Atalarımızın kemikleri sızlar” diyen milletvekillerini azarlayan “Buna ‘Hayır’ demek bana ‘hayır’ demektir” diye rest çekip sert çıkan, işgale karşı çıkanları da bir daha aday yapmayan kahraman kim oluyordu?

Dönemin Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, işgalci ABD’yi haklı çıkarmak için: “Biz komşumuz olan bir ülkenin diktatoryal rejimle yönetilmesini arzu etmeyiz. Bunu Türkiye’ye yönelik bir tehdit olarak algılıyoruz” diyordu. Şimdi soracaksınız: “Peki ne oldu da komşu İran’ın diktatoryal rejimi Ankara için sorun olmaktan çıktı?” Dedim ya; bunlar eksenimiz değişmeden önceydi. Şimdi horozlanan; o lider Irak’ın işgaline “taşeronluk” karşılığı koparılacak hibe için yaptığı yüz kızartıcı pazarlıklar nedeniyle Amerika’da karikatürlere konu olmuştu. Bir Amerikan gazetesine yazdığı makede şöyle buyuruyordu: **“Irak’ta savaşıyan kahraman Amerikan askerlerinin, en az zayıyla, mümkün olan en kısa zamanda ülkelerine dönmeleri için dua ediyoruz.”** Ve tabii sadece duayla kalmamıştık; Meclis “kahraman Amerikan askerlerine” geçiş izni vermese de o liderin talimatıyla İncirlik kullanıma açılmış, işgal silahlarının nakli Türk hava sahası üzerinden yapılmış, işkence uçakları Türk havalimanlarına inip kalkmıştı. İşte fedakârlıkları(!) nedeniyle kimin boynuna “Amerikan Museviler Kongresi” “Cesaret ödülü” takılmıştı. Musevi olmadan bu ödülü alan ilk politikacı olarak kayıtlara geçen işte Recep Başbakanı. Ve bunların üzerinden yıllar geçti. O arada bizim diplomatik eksen değişti. Dün Irak’ın işgali için nasıl çabaladıklarımızı unuttuğumuzu sananlar, gün geldi, “Bunların sorumlusu kim” diye sormaktan haya etmedi.

Bazı İranlıların Cibilli Türkiye Düşmanlığı nereden kaynaklanıyordu?

“Türkiye’nin BM’nin İran’a karşı yaptırım kararına “hayır” oyu kullanması İran’da coşkuyla karşılanmış, İranlı ve Türk liderler yaptıkları açıklamalarda iki ülke arasındaki tarihsel dostluğa vurgu yapmıştı. Ancak İran siyasetinin “elit” tabakasının iki ülke arasındaki dostluğa şüphe ile baktıkları bir köşe yazısıyla açığa vurulmaktaydı. İran Dini lideri Ayetullah Ali Hamaney’in torunu ve eski parlamento başkanı Gülam Ali Haddad Adil’in oğlu olan gazeteci Ferid el Din Hadad, istihbarat haberleri yayınlayan Jahan sitesinde yazdığı yorumda “bugün dost olan Türkiye’nin yarın İran’ın en büyük rakibi olacağı” uyarısında bulunmaktaydı. Satır başları şöyle:

* Bölgede bir savaş çıkarsa, Avrupa ülkeleri ve Amerika kimin yanında yer alırdı? NATO kime destek çıkardı? Cevabı çok açık. Ortadoğu’daki bir savaştan tek faydayı Türkiye sağlardı.

* Türkiye şu anda dostumuz, ancak yarın İslam cumhuriyetinin en büyük rakibi olacaktı. Tahran yönetimi Hamas için yüz milyonlarca dolar harcadı. Ama şu anda Gazze’de en popüler bayrak İran’ın değil, Türkiye’nin bayrağıydı. Filistinliler oğullarına Ahmedinecad değil Erdoğan adını veriyorlardı.

* Suriye ile yıllarca ekonomik ilişkilerimizi geliştirdik. Hariri suikastından sonra Türkler geldi, serbest ticaret anlaşmasıyla bize rakip çıktı. Bizi Suriye pazarından silmeye çalıştı.

* İran 32 yıldır Müslüman aleminin lideri olmaya uğraşmıştı. Erdoğan şimdi buna göz koymuş durumdaydı.

* Türkiye İran’a göre daha büyük ve dinamik bir ekonomiye sahipti. AB ve ABD ile ilişkileri vardı. Arap ülkeleriyle ilişkisi yoğunlaşmıştı. Türkiye’nin bölgedeki etkisinin bedeli Tahran’a pahalıya mal olacaktı.

* İranlı liderler yakında Türkiye ile rekabette avantaj sağlamak için başka yollar aramamalıydı. Tek yol iyice izole olmadan nükleer silaha sahip olmamızdı.”²³²

NYT: “Yeni lider Türkiye” manşetiyle kışkırtıyordu!

ABD’nin saygın gazetelerinden Yahudi lobilerinin yarı resmi sözcüsü New York Times, Türkiye’nin İslam dünyasının yeni lideri olarak ortaya çıktığı yorumunu yapmıştı. Princeton Üniversitesi öğretim

üyesi Bernard Haykel ve doktora öğrencisi Elliot Hen-Tov tarafından kaleme alınan “Türkiye’nin Kazancı, İran’ın Kaybı” başlıklı yazıda, “Mavi Marmara” olayının ardından İran’ın küresel düzeyde ortaya çıkan İsrail karşıtı havadan büyük yarar göreceğini sandığını, ancak sonucun böyle olmadığını yazmıştı.

Böylece İran’daki bazı odakları, Türkiye’ye karşı Amerikan Yahudilerinin kışkırttığı da ortaya çıkmıştı.

Sn. Recep Bey’in gücü yetiyorsa, Kur’an’ı yasaklasındı!

Sn. Başbakan Recep T. Erdoğan’ın büyük bir suçluluk psikolojisi ve haklı tepkileri törpüleme terapisiyle; 50 dakika boyunca mazeret ve mecburiyetlerini sıralayıp, sonra 10 dakikada demokratik hedeflerini anlattığı “Demokratikleşme paketinin” özenle gizlenen iki temel unsuru olduğu seziliyordu:

1- Seçim propagandalarında ve seçmeli ders olarak okullarda, sözde ana dillerin kullanılmasına izin verilerek, dolaylı biçimde Kürtçeye resmiyet kazandırmak suretiyle; Kürdistan’ın temel taşları mı döşeniyordu?

2- “Nefret suçlarını önleme” bahanesiyle, Siyonist Yahudilerin ve İsrail mezaliminin aleyhine yapılacak konuşma ve yazılar artık ağır suç kapsamına alınıyor, hükümet ve cemaate yönelik tenkit ve tespitlerin sahipleri susturulmaya mı çalışılıyordu? Soruları kafaları kurcalıyordu.

Dindar başbakan olarak tanınan Sn. Recep T. Erdoğan’ın bu talihsiz tavrı, daha önce CHP zihniyetiyle ve açık zulümlerle İslam’ı yasaklamaya ve halkımızı dinden uzaklaştırmaya yönelik baskılardan çok daha tehlikeli bulunuyordu. Çünkü Fetullah Gülen Cemaati, ılımlaştırma kılıfıyla İslami duyarlılıkları ve Kur’ani kuralları yozlaştırmaya çalışırken; AKP Hükümeti ise “nefret suçlarını önleme” bahanesiyle Siyonist Yahudilerle ilgili tespit ve tenkitleri dolaylı yasak kapsamına alarak korkunç bir din tahribatı mı yapıyordu?

Kürdistan’ı kurma ve Siyonizm’i koruma taslağı mıydı?!

AKP’nin demokratikleşme paketinin içinde yer alan ‘Nefret Suçu’ yasası sonunda meclise taşınmış ve yasalasmıştı. AB’ye üye olan birçok ülkede dahi bu yasa geçerli değilken, Türkiye’de Sn. Erdoğan açıklamıştı. Bu ısrarın gerekçesi açıktı. Avrupa ve İsrail’de Müslümanlara yönelik her türlü hakareti, insan hakları kılıfıyla geçiştirenler, Türkiye’de Siyonist İsrail’i eleştirmeyi suç sayacaktı. İsrail’in ve

Haçlıların işledikleri insanlık suçlarına sansür uygulamayı hedefleyen bu yasada, para cezasından hapis cezasına kadar çeşitli hükümlerle gerçekleri konuşanlar susturulmaya çalışılacaktı. Acaba Sn. Erdoğan ve iktidarı dindarlık görüntüsüyle Siyonist patronlara hizmet mi sunmaktaydı?

Birilerinin bozuk inançları, şeytani amaçları ve ırkçı yaklaşımları hakkında eleştiri yapmadan önce artık kırk defa düşünmeniz lazımdı. Meclise getirilen 'Nefret Söylemi' düzenlemesine göre bundan böyle Yahudi'ye Yahudi demek suç sayılacaktı. Türkiye'nin böyle bir hazırlık içerisinde olduğunu ilk olarak *Şalom Gazetesi* haber yapmıştı. *Musevi cemaatinin yayın organında "Bundan sonra 'Pis Yahudi' demek nefret suçu, cezası ise 1.000 TL ile 500.000 TL arasında değişiyor"* diyerek herkesten gizli yürütülen yasa hakkında ne kadar geniş bilgi sahibi olduğunu kanıtlamıştı. Gazete *"Paketten büyük beklenti"* manşetiyle çıkararak *"Hükümet tarafından hazırlanan demokratikleşme paketinde nefret suçları ile ilgili düzenlemeler olması da bekleniyor"* diye yazmıştı. Evet, Yahudi lobisi pakette nefret suçlarıyla ilgili yeni bir düzenleme olacağından emin bulunmakta ve AKP'ye destek çıkmaktaydı.

5237 sayılı yeni Türk Ceza Kanunu'nun (TCK) 'Ayrımcılık' başlıklı 122. maddesinde, *'Kişiler arasında dil, ırk, renk, cinsiyet, özgürlük, siyasî düşünce, felsefî inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım yapmak' yasaklanmıştır"* ifadesi zaten yer almaktaydı. Hazır böyle bir yasa varken, neden daha farklı bir uygulamaya ihtiyaç duyulduğu sorusu yanıtız bırakılmıştı ve kafaları karıştırmıştı.

Amaç Siyonizm Karşıtı Medyayı Susturmaktır!

Yeni düzenlemeyle Siyonist İsrail'in Filistin topraklarında, Haçlıların ve küresel kovboy ABD'nin İslam coğrafyasında yaptığı katliamlar değil, Yahudi veya Siyonist demek suç sayılacaktı. Ortadoğu'yu cehenneme çevirmek için elinden geleni ardına koymayan bir devlete Siyonist demek bile artık yasak kapsamına alınacaktı. Mavi Marmara katliamında 9 şehit vermemizin ardından Türkiye İsrail'e hiçbir yaptırım uygulamamış, aksine ticaret hacmini artırmıştı. Bütün bunlar yetmezmiş gibi şimdi de bu yasayla İsrail adeta kutsallaştırılıp, Siyonizm dokunulmaz kılınacaktı.

Türkiye'ye En Büyük Kötülüklerden Biri Yapılmış Olacaktır!

Kültür Genetik Araştırmaları Düşünce ve Teşhis Platformu Onursal Başkanı Dr. Deniz Şar da Türkiye'de 'Nefret Suçu' projesinin Siyonizm'in bir oyunu olduğunu vurgulamıştı. Şar, "Böyle bir yasa çıkarsa Türkiye'ye tarihinin en büyük kötülüklerden biri yapılacak ve Siyonizm'in ekmeğine yağ sürülmüş olacaktır. *Nefret söylemi* deyimi bile Türkiye'ye sokulmak istenen bir Truva atıdır. Bütün bunlar İsrail'in suçlarının üstünü örtme çabasıdır. İsrail her zaman bir taşın altında gizlenme gereği duymaktadır. Bunlar hiçbir zaman biz şuyuz, buyuz diye ortaya çıkmamıştır. Tevrat kökenli öğretilerinin gereği yapılmaktadır. Gizlenmeyi, örtülü olarak aktivitelerini yürütmeyi marifet ve meziyet sanan Siyonistlerin sinsi ve kirli amaçlarını konuşup yazanlar, bu yeni yasayla kolaylıkla cezalandırılacaktır.

'Nefret söylemi' İsrail'e özel destek yasası mıydı?

Mescid-i Aksa'nın altını delik deşik eden ve zaman zaman çöküntülere sebebiyet veren Siyonist İsrail, bu yasakla hedeflerine daha da kolay ulaşacaktır. Yapılanlar karşısında kimse tepkisini istediği gibi gösteremeyecek, laf söylerken kırk defa düşünmek zorunda kalacaktır. AKP'nin bu yasası Filistin topraklarında Müslümanlara zulüm eden 'Siyonist İsrail'e hizmeti mi amaçlamıştı? Yıllardır İslamiyet'e hakaret eden, Peygamber Efendimize küfreden, Müslümanları katleden bir ülkeye 'Nefret Söylemi'nin suç sayılması nasıl bir şeytanlıktır? 'Nefret Suçu' ile ilgili açılmış kuruluşların destekçileri de projenin arkasında kimlerin olduğunu görmek için yeterli olmaktadır. www.nefret-soylemi.org sitesinde yer alan bilgilerde "*Bu proje Avrupa Komisyonu, Demokrasi ve İnsan Hakları Avrupa Aracı, Friedrich Naumann Vakfı ve Global Dialogue tarafından desteklenmektedir*" notları her şeyi ortaya koymaktadır. İngiltere'nin Ankara Büyükelçiliğinin projeyi destekleyenler arasında bulunması da oldukça uyarıcıdır.

Yahudilerle ilgili şu Kur'an Ayetlerini yazmak ve konuşmak artık suç mu sayılacaktı?

1- Yahudiler küfürleri ve hak dine olan kinleri yüzünden Allah tarafından lanetlenmiştir:

"Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkâra sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtülüdür" (Allah'ın kelamını ve Peygamberin uya-

rılarını anlamıyoruz) demeleri nedeniyle (Yahudileri lanetledik.) Hayır; Allah, inkârları dolayısıyla ona (kalplerine) damga basmıştır. Onların azı dışında, inanmayacaklardır.” (Nisa: 155)

2– Yahudilerin çoğu yeryüzünde anarşi ve savaş ateşini kökürlemede; küresel fitne ve fesada öncülük etmektedir ve bu nedenle lanetlenmişlerdir:

“Yahudiler: “Allah’ın eli sıkıdır” dediler. (tam aksine) Onların elleri (hayra harcamakta) bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O’nun iki eli (Allah’ın rahmet hazinesi) açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, (Kur’an Yahudi ve Hıristiyanların) onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların (Yahudi ve Hıristiyanların) arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin bıraktık. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürüp (şeytani planlarını boşa çıkaracaktır) Onlar yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez.” (Maide: 64)

3– İsrail oğullarının inkârcı ve isyancı kesimi, Hz. Davut ve Hz. İsa (AS) diliyle lanetlenmiştir:

“İsrail oğullarından inkâr edenler, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanete uğramıştır. Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları dolayısıyladır. Yapmakta oldukları münker (çirkin iş)lerden birbirlerini sakındırmıyorlardı. Yapmakta oldukları şey, ne kötü bir davranıştı!” (Maide: 78 - 79)

4– Yahudiler, sürekli zulüm planlamaları ve insanları sapıklığa kaydırmaları sebebiyle, ayrıca faiz yoluyla haksız ve haram kazançla insanları sömürmeye kalkıştıkları için, Allah’ın kahrını ve azabını hak etmişlerdir:

“Yahudilerin yaptıkları zulüm ve birçok kişiyi Allah’ın yolundan alıkoymaları nedeniyle (önceleri) kendilerine helal kılınmış güzel şeyleri onlara haram kıldık. Ondan nehyedildikleri halde faiz almaları ve insanların mallarını haksız yere yemeleri nedeniyle (öyle yaptık.) Onlardan kâfir olanlara pek acıklı bir azab hazırlamışızdır.” (Nisa: 160 - 161)

5– Mü’minlere en şiddetli ve tehlikeli düşman olan; öncelikle Yahudiler, ikincisi müşriklerdir:

“Andolsun, insanlar içinde, mü’minlere en şiddetli düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulursun.” (Maide: 82)

6- Yahudilerin çoğunluğu kâfirler ve zalimlerle dostluk ve ittifak yaparken görülecektir:

“Onlardan çoğunun inkâra sapanlarla dostluklar kurduklarını görürsün. Kendileri için nefislerinin takdim (ve tercih) ettiği şey ne kötüdür. Allah onlara gazaplanmıştır ve onlar azapda ebedi kalacaklardır. Eğer Allah’a, peygambere ve ona indirilene iman etselerdi, onları (inkârcıları ve münafıkları) dostlar edinmezlerdi. Fakat onlardan çoğu fasık olanlardır.” (Maide: 80 - 81)

7- Kur’an’da Yahudilerin, küfür ve kötülük ehline ve Siyonist kesimine özellikle dikkat çekilmiştir:

“Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla ‘İnan-dık’ diyenlerle, Yahudilerden küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar, yalana kulak asanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır. Onlar, kelimeleri (dini kavram ve kuralları) yerlerine konulduktan sonra saptırırlar, ‘Size (rahatınıza ve menfaatinize uygun düşen) bu verilirse onu alın, o verilmezse ondan kaçının’ derler. Allah, kimin fitne(ye düşme)sini isterse, artık onun için sen Allah’tan hiçbir şeye malik olamazsın. İşte onlar, Allah’ın kalplerini arıtmak istemedikleridir. Dünyada onlar için bir aşağılanma, ahirette onlar için büyük bir azab vardır.” (Maide: 41)

8- Yahudilerin çoğu mü’min değil müşriktir:

“Dediler ki: ‘Yahudi veya Hristiyan olun ki hidayete eresiniz.’ De ki: ‘Hayır, (doğru yol) Hanif (muvahhid) olan İbrahim’in dini(dır); O (bugünkü Yahudi ve Hristiyanlar gibi) müşriklerden değildir.’ (Bakara: 135)

“Yoksa siz, gerçekten İbrahim’in, İsmail’in, İshak’ın, Yakub’un ve torunlarının (sizin gibi) Yahudi veya Hristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: ‘Siz mi daha iyi biliyorsunuz, yoksa Allah mı? Allah’tan kendisinde olan bir şehadeti gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir.’ (Bakara: 140)

“İbrahim, ne Yahudi idi, ne de Hristiyandı; ancak, O hanif (muvahhid) bir Müslümandı, (sizin gibi) müşriklerden de değildir.” (Al-i İmran: 67)

9- Yahudi ve Hristiyanların (Siyonist ve emperyalist takımının) EVLİYA edinilmesi, onların ve zalim kuruluşlarının yönetim ve denetimine girilmesi yasaklanmış, onlara güvenilmemesi emredilmiştir:

“Ey iman edenler, Yahudi ve Hıristiyanları dostlar (veliler) edinmeyin (onların himayesine ve hizmetine sakın girmeyin); onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden onları kim dost edinirse, kuşkusuz (o artık) onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna hidayet vermez. İşte kalplerinde hastalık olanları: “Zamanın, felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından (ve güçlü olan Yahudi ve Hıristiyanların bize kızıp kuşatmasından) korkuyoruz” diyerek (Yahudi ve Hıristiyanlarla) aralarında (gizli ve şaibeli) çabalar yürüttüklerini görürsün. Umulur ki Allah, bir fetih veya katından bir emir getirecek de, onlar, nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman olacaklardır.” (Maide: 51 - 52)

“Ey iman edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları (inkârcıları, Yahudi ve Hıristiyanları) veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni (Kur’an’ı Kerim’i ve Hz. Muhammed’i) inkâr etmişler, Rabbiniz olan Allah’a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan ve İslamca yaşama şartlarınızdan) sürüp-çıkarılmışlardır. Eğer siz, Benim yolumda cihad etmek ve Benim rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız (nasıl) onlara karşı hâlâ sevgi gizliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, elbette yolun ortasından şaşırıp-sapmış olur.” (Mümtehine: 1)

10– Yahudi ve Hıristiyanların MİLLET’lerine (bozuk ve barbar sistemlerine) tabi ve alet olmadıkça, asla Müslümanlardan razı olmayacakları ve iyiliğimize çalışmayacakları bildirilmiştir:

“Sen onların milletlerine (ırkçı emperyalist emellerine) uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değildirler. De ki: “Şüphesiz doğru yol, Allah’ın (gösterdiği) yoludur.” Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah’tan (artık) ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı.” (Bakara: 120)

11- Yahudi ve Hıristiyanlar kendilerini seçkin ve imtiyazlı görmekte, diğer halkları köle ve hizmetçi olarak değerlendirilmekte, demokrasiyi bir dolaylı sömürme ve hükmetme aracı olarak benimsemektedir:

“Yahudi ve Hıristiyanlar: “Biz Allah’ın çocuklarıyız ve sevdiğerleriyiz” derler. De ki: “Peki, ne diye sizi günahlarınızdan dolayı azaplandırıyor? Hayır, siz O’nun yarattığından birer beşersiniz. O, dilediğini (iman ve istikamet ehlini) bağışlar, dilediğini (küfür

ve kötülük işleyenleri) azaplandırır. Göklerin, yerin ve bunların arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır. Son varış O'nadır." (Maide: 18)

Şimdi Soralım:

S– 1: Sn. Recep T. Erdoğan'a ve AKP iktidarına göre; (Haşa) Kur'an ırk, din ve felsefi ayrımcılık yapıp nefret suçlarını mı körüklemekteydi?

S– 2: Bu gerçekleri yazarlar ve konuşanlar, bütün Beni İsrail'in değil, ama Siyonist kesiminin zulüm ve mel'netlerini anlatan bu ayetleri hatırlatanlar "nefret suçu işlemiş" muamelesi mi görecekti?

S– 3: Öyle ise, önce bu ayetleri içeren Kur'an'ın yasaklanması, mana ve mealinin kısıtlanması ve çıkarılması gerekli değil miydi?

S– 4: Bilimsel veriler, tarihi belgeler ve günümüzde yaşanan örnekleriyle, Siyonist Yahudi Lobilerinin ve İsrail'in şeytani hedef ve mahiyetlerini anlatan ciltler dolusu eserlere de yasaklama getirilecek midir ve bu eserlerdeki bilgileri aktaranlar "nefret suçu işleme" kapsamına girecek miydi?

S– 5: *"Ey Yahudiler, siz leş ve murdar yemeyeceksiniz. Ama bunları Yahudiler dışındaki yabancılara satabilirsiniz. Çünkü siz mukaddes ve seçkin bir kavimsiniz, başkalarını hor ve hakir görebilirsiniz"*²³³ gibi Tevrat hükümleri de nefret suçlarına dâhil edilecek miydi?

S– 6: Öz kız kardeşinin çıplak vücudunun ayrıntılarını şehvetle anlatan ve onunla sapık sevişme duygularını aktaran Kitabı Mukaddes Neşideler Neşidesi Bab: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 ve 8 (Sh: 659 – 665)²³⁴ Tevrat bölümlerini, yani ensest (aile içi sapık) pornoculuğun Yahudi kökenini eleştirip Müslüman halkımızı uyarmak da, nefreti körükleme suçları kabul edilecek miydi?

S– 7: AKP Hükümetinin ve Fetullah Gülen Cemaatinin, din tahrifatını ve devlet tahribatını gündeme taşıyanlara da "nefreti körükleme" kapsamında ceza verilecek miydi?

İstiklal Marşı Derneği'nin: Kelimenin gerçek anlamıyla "gizli bir paket" açıklanmıştır. Her paket gibi havale edilmek, bir adresten

233) Kitab-ı Mukaddes – Tensiye Bab: 14 – ayet:21

234) Kitab-ı Mukaddes şirketi İstanbul -1997

bir adrese teslim edilmek üzere hazırlanmıştır. Muhtevasını, halkımız kadar, açan şahsın da bilmediği ve merak ettiği bir **paket** açılmıştır. İçinde ne olduğuna bakarak paketi kimlerin hazırladığını ve nereden havale edilip yollandığını anlamak kolaydır. Sadece paket açma ve okuma görevi ile iktidara taşınanlar eliyle Türkiye bölünmek değil tarihten silinmeye çalışılmaktadır. Müslümanlıktan başka istinat edeceği hiçbir karakteri olmayan Türkiye üzerinde gayr-i Müslim libasının nasıl duracağına provası yapılmaktadır. İstiklâl Marşı'mızı, demokratikleşme adı altında yapılanların referansıymış gibi göstererek açıklamak zorunda kalınan havale paketindeki her başlık aslında; İstiklâl Marşı'mıza alenen düşmanlığı yansıtmaktadır. Hz. Peygamber Efendimize Sevr Mağarasından neşet eden "Korkma" hitabı mağaranın dışındakilere değil, içindekine (ikinin ikincisine) ve onun şahsında bütün siddıklara yapılmış bir manevi destek uyarısıdır. Azınlık adı altında gayr-i Müslim haklarını parlatmak için kurulan sofrada İstiklâl Marşı'ndan dem vurmak nifakta azgınlıktır. Paket için "yetmez ama..." serzenişiyle başlayan yalaka ve yalama cümlelerden anlayabiliriz ki; Türkiye'de hükümeti, muhalefeti ve sivil toplum kesimleri ile maalesef gaflet ve dalalet cephesi Amerika'nın safında yer almıştır. Yetmez ama... diye başlayan cümlelerin sonu: **"Bu bir son değildir. (Yani daha tehlikeli tahribatlar ardından gelecektir.)"** (AKP) / **"Bu, taleplerimizin kötü bir kopyasıdır."** (CHP) / **"Beklentileri karşılamadı ama iyi bir gelişmedir."** (BDP)... demek suretiyle hepsi ayarını ve amacını ortaya koymuşlardır. Üzeri başörtüsüyle örtülmüş bu paketle verilen veya alınan her şey Milli varlığımızı silme amacına yönelik çok sinsi bir aşamadır. Yıllardır her fırsatta istismar ve suistimal aracı olarak gündeme sokulan "başörtüsü"nü'nün aslında kimlerin ve nelerin üzerini örttüğü demokratikleşme paketiyle bir kez daha anlaşılmalıdır. Müntekim olan Hakk'ın vaat ettiği günler geldiğinde tüm gâvurlukların hesabını; İslam potasında kaynaşmış ve farklı kökenlerin ortak tanımı ve devlet kurucu unsuru olarak Türk Kavramını tarihin altın sayfalarına kazınmış olan Aziz Milletimiz elbette soracaktır" şeklindeki uyarıları yerden göğe haklıydı.

Sonuç: Zalimlerin ve İşbirlikçilerin Yıkılışı Kaçınılmazdı!

Kamu kurumlarının sadece bir kısmında başörtüsünün serbest bırakılması ise, bu gaflet ve dalalet girişimlerinin ağır vebalini unutturmak ve dindar halkımızı avutmak üzere, sus payı cinsinden pakete konulan "ayıp savma aksesuarları" olarak sı-

ritmaktadır. Bakalım dindar ve kahraman Başbakan Yahudileri lanetleyen ayetlerin sahibi Allahu Teala ve bu konuda uyarıcı ve çarpıcı hadisler buyuran Hz. Peygamber Aleyhisselam hakkın-da da “Nefreti körükleme suçundan” mahkeme açacak mıdır? American The Atlantic Dergisine “*Kur’an’da Yahudileri lanetleyen ve onlara güvenmeyi yasak eden ayetlerin yanlış anlaşıl-dığını ve bunların Yahudi toplumlarını ve değil, bazı şahısların kötü karakterlerini hedef aldığını*” söyleyen Fetullah Gülen’in Siyonistleri aklama gayretlerinin hemen ardından bu paketin açıklanması ve *kurumlarını* İsrail zulümlerini ve Yahudi Siyo-nizm’ini gündeme taşıyanların susturulmaya çalışılması, her ikisinin de hangi odaklarca doldurulduğunun kanıtıdır. İsrail Si-yonizm’ine, ABD ve AB emperyalizmine hizmet karşılığı siyasi rant (makam ve menfaat) sağlayanların, hangi acı ve alçaltıcı akıbetle yıkılacaklarını ise, Kur’an’dan okumanın tam zamanıdır!

Demokratikleşme kılıflı “Dini ve devleti dejenere etme” pa-ketinde “*Vatan’a ihanet ve terör suçlarından mahkûm olanların da siyasi partilere üye olmasına*” imkân sağlanmasının, aslında Abdullah Öcalan’a siyaset yolunun açılması olduğunu anlama-yanların ya akılları kapanmış, ya da vicdanları kararmıştı. Hatta “ibadete engel olanlara hapis” cezası, sakın ha Müslümanlara yönelik sanılmasındı; bu ülkemizde hızla yaygınlaştırılan Haçlı hortlamasına karşı çıkanları susturmak amaçlıydı. Üstelik AKP kurmayları ve yandaş yazarları bile “*Bu paketin ardından çok daha demokratik ve kritik paketlerin açıklanacağını*” hatırlat-maları, toplumun alıştırma alıştırma, uyuşturma uyuşturma, ülkenin parçalanma senaryolarına hazırlandığının bir itirafıydı. Partilere eşbaşkanlık sistemi ise tamamen PKK’nın partisi BDP’nin işini kolaylaştırmaktaydı.

Değerli Ekrem Şama’nın şu tespitleri aslında her şeyi açıkla-makta ve “dindar kahraman” sanılanların gerçek ayarını ortaya koymaktaydı: Erbakan’a ilk iftirayı Başbakan Erdoğan atmıştı!

28 Şubat 1997’nin hemen birkaç gün sonrasındaydı. Sayın Recep Tayyip Erdoğan İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı ve Refah Partisi’nin MKYK üyesi olduğu yıllardı. 28 Şubat’tan sonra yapılan ilk MKYK toplantısında Erdoğan, Erbakan Hocamızı meşhur 18 maddelik kararları imzalamakla suçlamış, İmam Hatip Liselerine zarar verdiği gerekçesi ile sataşmıştı. Böyle bir

belgenin imzalanmadığı ifade edilmesine rağmen, Recep Bey süreklı Hoca'yı suçlamıştı!

Bu eleştirilerini, daha sonra halka açık ya da teşkilat içi konuşmalarında da tekrarlamıştı. Biz şahsen bu üslupla konuştuğu bazı toplantılarını protesto mahiyetinde terk edip çıkmışızdır. Refah Partisi'ni bölmeye görevli olanlar, Recep Tayyip Erdoğan'ın bu konuşmalarını çok kullanmıştı. Burada bir paslaşma olup olmadığına belgeleri de bir gün herhalde ortaya çıkacaktır. Refah Partisi'nin kapatılmasından sonra kurulan Fazilet Partisi döneminde de bu haksız söylemleri, gerek bizzat kendisi ve gerekse Milli Görüş'ü bölmeyi kafasına koymuş çevreler sıkça gündeme taşımıştı. Bunlardan sadece bir tanesini aktarırsak söylemek istediğimiz anlaşılacaktır:

Fazilet Partisi'nin o meşhur kongresi yaklaşmaktadır. Sayın Abdullah Gül ve Bülent Arınç genel başkanlık için aday olacaklarını açıklamışlardır. Sonra Arınç, Gül'ün lehine adaylıktan çekildiğini duyurmuşlardı. 28 Şubat sürecinde Erbakan Hocamın 18 maddelik kararların alınmasında rol aldığı, hatta Tansu Çiller'in karşı çıkmasına rağmen bu kararları imzaladığı, böylece Müslümanları büyük zararlara uğrattığı, artık köşesine çekilmesinin yakışık aldığı, partide yönetime artık "yenilikçi" kadroların gelmesinin kaçınılmazlığı konusunda, gerek basın da gerekse parti içinde yoğun bir kulis yapılmaktaydı. Bunların bir yerlerden yönlendirildiği o gün de sırtılmaktaydı. İşte o karambol günlerinde İstanbul'da, güya seçilmişleri temsilen Bağcılar Belediye Başkanı Feyzullah Kıyıklık, Pendik Belediye Başkanı Erol Kaya ve Beykoz Belediye Başkanı Yücel Çelikkilek; Erbakan Hocamızdan randevu almışlar ve heyet halinde gidip görüşme yapmışlardı. Buna görüşmek değil, muhtıra vermek desek daha isabetli olacaktı. Zira dış ve iç egemen güçlerle boğuşmakta olan Merhum Erbakan Hocamız, böylece kendi yetiştirdiği kadrolar tarafından içeriden de haksız isnatlarla hançer darbelerine maruz bırakılmıştı. Sonradan neler konuştuklarını bizim de bulunduğumuz bir ortamda açıklamışlardı. Hocama ifade ettikleri konu gene 28 Şubat'ta yapılan yanlışlarmış... Yenilikçilere yönetimi teslim etmesi, aksi takdirde istifa edecekleri hatırlatılmış!..

Sonunda Fazilet Partisi de kapatıldı, Saadet Partisi kuruldu. İşte o süreçte AKP'de kuruldu, Milli Görüş hareketi böylece

kendi içinden en büyük darbeyi aldı. Erbakan Hocamızın meşhur o kararları imzaladığı yönünde gerek maksatlı, gerekse yanlış bilgi yüzünden yoğun bir itham ve isnat süreci başlatılmıştı. Başbakan Sayın Erdoğan zaten bu söylemleri dile getirerek ayrılık sinyallerini, ta o günlerde vermiş durumdaydı. Sayın Arıncı ve AKP'nin diğer kurucuları, kendini İslami diye lanse eden gazeteler, yorumcular, köşe yazarları, siyasetçiler ve diğer ismini dahi anmaya değmez birtakım siyaset cambazları hep o haksız isnatlara sarılmışlardı. Erbakan Hocamızın vefatından önce ve sonrada aynı iftirayı dillendirip durmuşlardı. Ama şimdi takke düştü kel göründü. Artık o meşhur 28 Şubat MGK tutanakları açıklanmıştı. Erbakan Hocamızın cunta heveslilerine karşı kahramanca direndiği, herhangi bir belge imzalamadığı ortaya çıkmıştı. Bütün iftiracılar sus pus olmuşlardı. Sanki böyle bir iftira süreci yaşanmamış gibi davranmaya başlamışlardı. Şimdi beklenen, Sayın Başbakan'ın ve diğer iftiracıların Merhum Erbakan Hocamızın ruhaniyetinden ve Milli Görüş camiasından özür dileyip, pişmanlıklarını ortaya koymalarıydı.

Burada bir Hadisi Şerif'i nakletmek yerinde olacaktır.

Büyük Sahabi Ebu Hüreyre'nin rivayet ettiği bir Hadisi Şerif'e göre Efendimiz sahabelerine bir defasında şu soruyu yöneltir:

"İflas etmiş kişi (Müflis) kimdir, biliyor musunuz?"

Sahabeler; en doğrusunu Allah ve Resulü bilir, "Bize göre iflas etmiş kişi parası ve malı kalmayıdır."

Bunun üzerine Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuşlardı:

"Ümmetimin gerçek iflas edeni, kıyamet gününe; namaz, oruç ve zekât görevlerini yerine getirdiği halde, ona buna kötü söz söylemiş, iftira etmiş, şunun-bunun (haksız yere) malını yemiş, kanını dökmüş, onu-bunu dövmüş olarak gelen kimsedir. Bu kişinin iyiliklerinden ve sevap hanesinden hak sahiplerine verilir. Borcu ödenmeden sevabı biterse, hak sahibinin günahları ona yükletilir. Sonra da cehenneme sürüklenir."

AKP, BİR “GÜNCEL YANILGIYDI”!

Prof. Dr. Necmettin Erbakan

Ve Apo Büyük Kürdistan Liderliğine Hazırlanmaktaydı!

Bir zamanlar mason Süleyman Demirel’in sıkça kullandığı “*Dün dündür, bugün bugündür*” şeklindeki; şahsi ve siyasi çıkarlar doğrultusunda sık sık ağız değiştirme, bukalemun gibi renkten renge girme kimliksizliğine ve kemiksizliğine bugünlerde; AKP iktidarına, Erdoğan ve arkasındaki odaklara yaranmak için, yandaş yazarlar ve yalaka yorumcular tarafından “*zamanın ruhu*” kılıfı geçirilmişti. Dış güçlerin kiralık terörist başı Abdullah Öcalan bile, Diyarbakır’da okunan Nevroz mektubunda, değişim jelatinli dengesizliğini “*zamanın ruhu*” yani “*yeni şartların dayattığı pozisyonu*” olarak ifade etmişti. Kısaca, Siyonist merkezlerin verdiği role göre çok farklı ve aykırı tavırlar takınmanın, hiçbir imani, insani ve milli prensibe bağlı kalmamanın adına, artık “*zamanın ruhu*” denilmekte, böylece dönelliğin onuru(!) ve köçekliğin gururu(!) kurtarılmak istenmekteydi.

İslam coğrafyasının tam ortasına, Ortadoğu’nun kilit noktasına bir çıbanbaşı olarak yerleştirilen İsrail’in, ülkemiz ve bölgemiz için en büyük ve birinci tehdit olduğu gerçeğini bilmeyen bir cehaletle, hatta bu gerçeği gizleme niyetli koyu bir gafletle; Mavi Marmara katliamı nedeniyle “*İsrail’in Türkiye’den özür dilemesini*” büyük bir zafer gibi gösterenler, maalesef Arz-ı Mev’ud (Büyük İsrail) hedefine ve Türkiye’nin o süreçteki AKP+PKK ittifakı ile bölünmesine hizmet etmekteydi. AKP iktidarının da, yandaş medyanın da, sadece halkın havasını almak, gaflet ve hıyanet girişimlerine keramet uydurmak üzere şişirdikleri balonlar da çok şükür, devlet müdahalesiyle söndürülecekti.

Özrün Perde Arkası!

“Oysa Ankara’nın, İsrail üzerinden topladığı diplomatik salımların son tanelerini yediği anlaşılmaktaydı” ve artık oyun sona yaklaşmaktaydı. (Özürden hemen sonra Başbakan Erdoğan Gazze’ye gideceğini açıklamış, İsrail ise en yetkili ağzından, “*hiç sorun değil*” diye karşılarmıştı) İsrail özrüne gururlanmak, dünyanın

şaşkın bakışları altında tebriklerle avunmak, içeriye de bunun politik pazarlamasını yapmak, bunların hepsi geçici avantajlardı. ABD Başkanı'nın İsrail'den ayrılırken tüm **“Ortadoğu'ya seyrettirerek”** dilettiği özür tuzağını ve Türkiye-İsrail'in barıştırılmasını **“sürpriz”** sayanlara bakarak ABD'nin ne yaptığını anlamak mümkün olamayacağına göre, başka yerleri kolağan etmemiz kaçınılmazdı. Hürriyet gazetesi, 21 Mart 2013, **“Libya gibi Suriye'de de göreve hazırız”** başlığının altındaki haberde şu satırları sıralamıştı:

“NATO Avrupa Kuvvetler Komutanı Oramiral James Stavridis, bazı NATO ülkelerinin Suriye'de üçüncü yılına giren savaşı sona erdirmek için muhalefete yardımı da içeren bir askeri plan hazırlığı yaptığını söyledi. Stavridis, önceki gün ABD Senatosu Silahlı Hizmetler Komitesi'nde yaptığı konuşmada, acil durum planı kapsamında uçuşa yasak bölge ilan edilmesi, silahlı muhaliflere askeri yardım ve silah ambargosu seçeneklerinin de değerlendirdiğini belirtti.”

Aynı haberde ABD Temsilciler Meclisi **İstihbarat Komitesi Başkanı Mike Rogers**'in sözleri de yer almıştı; *“Rejimin kimyasal silah kullanma niyetini bildiğimiz halde bir şey yapmazsak bu ulusal güvenirliliğimize leke sürer. Harekete geçme zamanı geldi. Beklemeliyiz”.*

Başkan Obama'nın İsrail gezisinin dışı dokunur tek anlamının; Tel Aviv-Ankara uzlaşısı olduğunu zannedenler, kısa süre sonra bunun bir “kuşatma” planı olduğunu anlayacaktı. Böylece, “ölü deniz yazıtları” müzesinin çıkışında fısıldaşan Netahyahu ve Obama'nın sırrı da çözülmüş olacaktı. Ziyaret sırasında Obama ve Kerry, **Suriye'nin etrafındaki “her şey” ile “temas”** kurmuşlardı. İsrail, Türkiye, Irak, Barzani, Ürdün, Filistin ve hatta AKP üzerinden Hamas'la bile irtibat sağlanmıştı! Şimon Peres'in (25/03/2013) Hürriyet'e verdiği röportaj hassas gözlerle okunursa, **barış anlaşmasının bir boyutunun da Hamas füzelerinin durdurulması(!)** olduğunu çıkarmak kolaydı. Keza, o güne kadar Bağdat'a ses etmeyen ABD'nin, Bakan Kerry tarafından Maliki'yi hem de yüzüne karşı sert fırçaladığını *“Irak hava sahası üzerinden İran uçaklarının Suriye'ye silah taşınması sorunlu. Irak'ın, İran'dan Suriye'ye giden yardımlara göz yumması bizi çok şaşırttı”* sözleri ortaya koymaktaydı. Elbette ABD'nin şaşırdığı falan yoktu. Tam tersine Maliki'ye “adamı şaşırtırım” diyordu. Bağdat bu fırçayı yerken Kuzey Irak yönetiminin Başbakanı Türkiye'ye

“stratejik ortaklık” teklif etmek üzere Ankara’daydı! (*Tıpkı İsrail öncesi Ankara’ya gelen Ürdün Kralı gibi!*)

Özür senaryosuyla Ortadoğu’ya ve dünyaya şu mesaj ulaştırılmıştı: İsrail ve Türkiye, sadece Suriye’yi değil bölgede herhangi bir ülkeyi “kuzeyden ve güneyden” preslediğinde pek az başkent ayakta kalırdı. Bütün bölge ülkeleri ayağını denk almıyordu, AKP Türkiye’si İsrail’in bağımlı ortağıydı!

Bu sırada bütün dikkatler, Suriye’nin Batı, yani Doğu Akdeniz kanadına yoğunlaşmıştı!

Şubat ayı sonunda **Aksaz Deniz Üssü’nün misafirleri** önemliydi! Daimi NATO Deniz Grubu savaş gemileri (SNMG) **Doğu Akdeniz’e** gelmiş ve Türkiye’nin SAT gibi özel birimlerinin de bulunduğu Aksaz Deniz Üssü’nü ziyaret etmişlerdi. Daha sonra da USS Dwight D. Eisenhower ve destek gemilerinden oluşan bir grup savaş gemisine katılmak üzere harekete geçmişti. (Ki “SNMG1”, yüksek kalibreli bir NATO kuvvetiydi.) Artık **ABD, Şam’ı vurmanın yollarını döşemekteydi...** Libya benzeri Esad’ı çökertecek ölçüde kombine bir hava vuruşu gerçekleşecekti. Evet, Suriye’de iç savaş çıkartılıp parçalanacak, AKP iktidarı da buna taşeronluk yapacak, Suriye’de yakılan Arap Baharı ateşine benzin sıkacaktı. Maalesef bu tespit ve tahminlerimiz aynen yaşanmıştı. Eğer bu savaş haritası üzerinden bakmayı sürdürürsek, **İsrail özrü ile Türkiye’deki barış sürecinin çakışmasının stratejik değil ama taktik bir zamanlaması olduğunu söyleyenler haklıydı.** PKK’nın cephe gerisine gönderilmesini, **“el boşaltma, kavgada ellerin tutulmaması”** şeklinde okunmalıydı. **Örgütün sınır dışına çekilmesi, komutanların konsantasyonunu Suriye kaydırmasını sağlayacaktı.** (*Sonrası için de bir notum vardı: Komutanların elinin bir süre daha boş bırakılması hesaplanmıştı. Çünkü TSK yumruğu için Suriye küçük kalırdı ve PKK sırf bunun için ilgili güçler tarafından çekilmeye zorlanmazdı yoksa sırada İran mı var?!*)

Suriye ve zalim Esad da durumun farkındaydı. Obama ziyaretinden ve özürden hemen önce, Golan’ı İsrail’e vermeyi teklif ettiği ve İsrail’e yakın (koruması altında) bir bölgede mini devlete rıza gösterdiği konuşulmaktaydı. Herkes bu rüşveti anlamış, ama kimse umursamamıştı. Sadece Rusya çok kızmıştı!? Bu arada garip olan, Moskova’nın sesini, İsrail özrü ve kuşatma konusunda pek duymamış olmamızdı. Çünkü Kremlin (Siyonizm güdümlü) “uzak kuşatma”nın bir parçasıydı.

Yalakalığın “yalama”lığı ve Hasan Celal Güzel’in yaldızlı yalanları!

Süleyman Demirel’in eski bürokratlarından, Turgut Özal’ın prens takımından ve şimdi koyu AKP yalakalarından olan... Ama hayatı boyunca koyu Milli Görüş karşıtlığı ve Erbakan gıcıklılığıyla tanınan Hasan Celal Güzel, Recep T. Erdoğan’a yaranmak için, kargaların bile güleceği yalan ve palavraları, üstelik bir politika duayeni havasıyla sıralamakta ve herkesi aldatacağını sanmaktaydı. 26.03.2013 tarihli Sabah gazetesinde “Görüşme sürecinin ardındaki gerçek” başlığı ile bakınız neler anlatılmaktaydı:

“Başbakan Erdoğan’ın, terör örgütü ve terörle mücadele konusunda son dönemde yaptıkları ve ifadeleri kamuoyuna çelişkili gelebilir. Gerçekten de evvelâ, yol kesen teröristlerle kucaklaşıp öpüşen BDP’li milletvekillerinin dokunulmazlığını kaldırmak istemesi; hatta bu konuda Meclis’te hazırlıkları başlatması; teröristbaşının idamından söz etmesi ve ‘Kürt sorunu yoktur, Kürt kardeşlerimizin sorunları vardır’ demesi, bundan kısa bir süre sonra da teröristbaşı muhatap alınarak görüşmelerin başlatılmasını ve BDP’li milletvekillerinin İmralı’ya götürülmesinin kamuoyu tarafından kısa sürede hazmedilmesini beklemek doğru değildir. Son bir buçuk yıllık süreçte, istihbarat ve bilgi eksikliği yüzünden kamuoyunun şu gerçeklerin farkında olmadığı bilinmektedir:

1. 2011 Eylül ayından başlayarak son iki aya gelinceye kadar terörle, daha önce görülmemiş ölçüde etkin bir mücadele gerçekleştirilmiştir. Bu mücadelede alan hâkimiyetine ilâve olarak özel şekilde eğitilmiş timlerin aktif hareketliliğinin çok büyük tesiri olmuştur.

2. Bu etkin mücadele neticesinde, Türkiye içinde ve dışında bulunan PKK’lı terörist sayısının yüzde 90’ından fazlası etkisiz hale getirilmiş; KCK terör teşkilatlanması tümüyle çökertilmiş ve ırkçı-bölücü teröristlerin özellikle Güneydoğu’daki psikolojik harekâtı da büyük ölçüde durdurulmuştur.

3. Devletler arasında kurulan ilişkiler ve iç kaynakların kurulmasıyla, PKK Terör ve Mafya Örgütü’nün finans kaynaklarına büyük ölçüde darbe vurulmuştur.

4. Sonuç olarak, terörist sayısı yüzlerle ifade edilebilecek kadar azaltılmış ve teröristlerin tamamen imhası noktasına

gelmıştır. Eğer iki ay daha terörle mücadele aynı yöntem ve kararlılıkla sürdürülmüş olsaydı, terör örgütü kendiliğinden çözülecek ve silahlarını bırakıp teslim olmak zorunda kalacaktı.

Her türlü istihbaratın kendisine ulaştırıldığı Başbakan Erdoğan'ın bu gerçeği bilmemesi mümkün değildir. Diğer taraftan, teröristbaşının muhatap alınarak görüşme yapılmasının ve sızdırılan tutanaklarda görüldüğü gibi birtakım zırvaların açığa çıkmasının, Başbakan Erdoğan'ı ve AKP'yi yıpratacağına bilinmemesi de mümkün değildir. O halde Başbakan Erdoğan neden böyle bir riski göze almış ve iki ay daha sabrederek örgütün sona erdirilmesini beklememiştir? Bu sorunun cevabı, doğru ve yanlış taraflarıyla son aylarda yaşanan terör bilmecesinin sırrıdır. Şöyle ki, Başbakan Erdoğan, Türkiye'de ve özellikle Güneydoğu bölgesinde bulunan ve zorla da olsa PKK destekçisi haline getirilen 1.5 milyon Kürt kardeşimizin yenilmişlik ve ezilmişlik duygusuna kapılmasını istememiştir. Ayrıca, bu 'barışçı çözüm' olarak adlandırılan hareket, PKK'yı desteklemeyen bir Kürt kitleleri bakımından da sempati uyandırmıştır”

Neymiş efendim:

Son bir yıl içinde, AKP'nin yürüttüğü kararlı ve etkili PKK mücadelesinde, Türkiye'deki teröristlerin %90'ı imha edilmişmiş... Şu anda en az 1500 silahlı militanın sınır dışına çıkacağı konuşulduğu için, Hasan Celal Güzel'e göre 15.000 (on beş bin) PKK'lı teröristin %90'ı yani 13.500'ü etkisiz hale getirilmişmiş... Geri kalanın ve %10'u oluşturan 1500 anarşisti de AKP yok edebilirmiş... Ama Sn. Erdoğan Kürtleri daha fazla rencide etmemek ve gururlarını ezmek için bundan vazgeçmişmiş... Şimdi yalakalığın, yalancılığın ve yağcılığın AKP yandaşlarında hangi boyutlara ulaştığını, bu satırlardan bile halâ anlamayanlar ise, ya akıl-baliğ değildir veya bakar kör cinsindedir.

“Zamanın ruhu”nu, yani *duruma ve dayatmalara göre tavır almak lüzumunu* savunan Ertuğrul Özkök'ün ifşaatiyle, şu anda yaşayanların tamamı koyu AKP yandaşı ve darbe karşıtı olan meşhur yazarların, eski tavırları:

Yaşar Kemal: *Darbeci askerle birlikte olursak ileri millet oluruz!*

“Bizim milletimiz güçlü millet, yapıcı millet. Her hareketinde bunu gördük. Temel devrimlere yönelirsek, aydın olarak, asker olarak onunun istekleriyle birlikte olursak, çok az, ama çok az bir zamanda

ileri bir millet olmamak için hiçbir sebep yoktur. Bunu böylece bilip şimdiden kolları sıvamalıyız.” (27 Mayıs sonrası 11 Eylül 1960 / Cumhuriyet)

Abdi İpekçi: Sabrettik, şimdi hepimiz darbecilerle kucaklaştık ve sevinçten ağlıyoruz!

“Bugün gelecekti, yakınlasmıştı. Biliyorduk ve inanıyorduk. Bu bir ay, yıllardır artan baskının patlama kıvamına geldiği günlerdi. Ve nihayet bu bir ayın sona erdiği gecenin sabahı, beklediğimiz ve inandığımız rüya gibi güzel günün geldiğini gördük, yaşadık. Matbaada herkes kucaklaşmaya başladı... Ve biraz sonra gelen askeri bir kamyon diğer meslektaşlarımızla birlikte bizi orduvine götürecekti, orada Türk Ordusu'nun en şanlı, en büyük, en medeni, en cesur, en insani başarısını resmen duyacaktık. Sabrettik, şimdi sevinçten ağlıyoruz.” (27 Mayıs'tan 3 gün sonra / 30 Mayıs 1960 / Milliyet)

Uğur Mumcu: Atatürkçü meclis, bugünkü partilerin bulunmadığı meclis oluşumdur!

“Bugüne kadar cici demokrasinin karasevdalıları ne savunmuşlarsa, bugünden sonra da aynı ilkeleri savunsunlar. Desinler ki, biz silahların gölgesinde yaşayamayız. Desinler ki tepeden inme devrimcilere karşıyız. Erkeklerse ordunun bildirisine karşı çıksınlar. Evet, Halk Partililerin, Adalet Partililerin, Güven Partililerin, Demokratik Partililerin, hepsinin bir daha geri dönmek üzere Türk siyasal hayatından atılmalarını istiyoruz. Atatürkçü Meclis, bugünkü partilerin bulunmadığı Meclis'tir. Açıkça söylüyoruz: Ordu'yu böyle bir bildiri yayınlamaya zorlayan siyasal koşulları, bugünkü siyasal partiler yaratmışlardır. Bu düzenin sorumluları mutlaka yargılanmalıdır.” (12 Mart Muhtırasından 5 gün sonra – 17 Mart 1971- Devrim)

Çetin Altan: Yaşasın Türk milleti, yaşasın Türk ordusu!

“Bugün Türk vatanperverleri bu muazzam ve şanlı günün sevinci ve heyecanı içindedir. Çürümüş, süfli politika tiplerinin şahsi ihtiraslarla Türkiye'yi en tehlikeli badirelere, kardeş kavgalarına sürüklemek üzere olduğu bir sırada, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin medeni bir şekilde devlet idaresine el koymaları ve memleketi karanlık bir akıbetten kurtarmaları, tarihimizin büyüklüğüne yakışan umutlu bir hareket olarak, Milletimize hür ve İnsan Haklarına uygun yeni ufuklar açmaktadır. Yaşasın Türk Milleti; Yaşasın Türk Ordusu.” (27 Mayıs Darbesinin yapıldığı gün – Milliyet)

Çetin Altan: Bizdeki politikacı haysiyetsiz ve kafasız bir cehennem zebanisi olmuştur!

“İnsanı insan yapan erdemlilikler vardır; haysiyet, vakar, tutarlılık, dürüstlük, seviye, mantık ve kültür, beyin ve yürek sahibi olmak gibi... Bir ademoğlundan bunların tümünü birden çıkarsanız, geriye bizdeki politikacı tipi kalır... Haysiyetsiz, mantıksız, kültürü az, kafasız ve yüreksiz bir rastlanmadık cehennem zebanisidir bizdeki politikacı tipi.” (12 Mart Muhtırasından 2 gün sonra. 14 Mart 1971 – Akşam)

Mehmet Ali Birand: Askerin bu tavrı demokrasi ile bağdaşır bir tavidir!

“Olanlar oldu... Siyasetlerimiz yine boşluk yarattılar ve normal koşullarda Meclis’te görülmesi gereken bir hesap, MGK’da görüldü. Asker, siyasi yaşamımızda balans ayarını veya ince ayarı tamamladı. Kendi düşen ağlamaz. Bundan böyle kimsenin şikâyete hakkı yok. Askerin bu tutumunun demokrasi ile bağdaşmadığını da söylemeyin... Oktay Ekşi’nin dün yazdığı gibi, ‘Eğer siz beceremezseniz, yerinize başkaları yapıverir...’ Türkiye için artık yepyeni bir dönem başlıyor. Yeni bir demokrasi tarifi, yeni bir hükümet ediş şekli, yeni bir dengeler dönemi... Buna ‘Türk usulü demokrasi’ demek gerekir. Durumu gerçekçi şekilde değerlendirirsek belki bu yeni dönemi uzatabiliriz. Yok, 12 Eylül öncesindeki gibi ‘Mektup bana değil, karşımdakine yollandı’ kargaşasına düşülürse, bu iş kısa sürede karakolda biter... Şimdi bir hesap yapma dönemi başlıyor... İşin gerçeğine bakacak olursak, hepimizin bir ince ayara ihtiyacımız var.” (28 Şubat kararlarından 3 gün sonra – 3 Mart 1997)

Sn. Recep T. Erdoğan akıl hocalarından ve açılım uzmanlarından Hasan Cemal’in Milliyetten kovdurulmasını (daha doğrusu danışıklı dövüş gereği Gazeteler üstü bir konuma taşınmasını) sindiremeyen, yani yalakalığın tam karşılığını alamayışlarına içeren bazı pohpohçular ise şimdi şöyle yakınmaktaydı:

“Başbakan, çıkmaz bir sokakta yürüdüğünü görmesi lazımdı!”

Başbakan, bir zamanlar kendisini hor gören hakaret eden, “konuşmaların ve Yahudi düşmanlığıyla bizi utandırıyor” diyen; ülkenin hızla bir bataklığa ve uçuruma sürüklendiğini iddia edip; “Kendini ülke adına sorumlu hisseden her birey için durum 18 Mayıs 1919 kadar kötü” diyen ve yeni bir Kurtuluş Savaşı Ruhuna ihtiyacımız olduğunu söyleyen; kendisini ve (Recep Erdoğan Beyi) “Yahudi düşmanı / Antisemitist” olarak tanımlayıp lânet edenleri bugün (Başbakan) maddi imkânlar içinde yüzdürüyor...

Onları gezilerinde **çanta gibi yanında taşıyor...** TV programlarına konuk oluyor... Çalıştığı gazetelerde en yüksek maaşları alabilmele-ri için bizzat patronlara talimatlar veriyor... Ama... **Aynı Başbakan;** En zor zamanlarında yanında olan; okuduğu şiir nedeniyle yargılan-dığında kendisini savunduğu için **“suç olan fiili övmek ve koru- maktan”** savcılık soruşturmasına uğrayan ve yine kendisini korudu-ğu için **kökten laikçi cumhuriyetçi eski merkez medyanın hedefi** yapılan (Hasan Cemal gibi) eski dostlarını ise **birkaç küçük ve ma- sum eleştiri yaptılar diye çalıştığı gazetelerden kovduruyor...** Yani; en zor günlerinde yanında yer alan ve fakat samimiyetle yaptı-ğı bir eleştiri yüzünden eski bir dostunu acımasızca **işsiz, aşsız bı- rakan Başbakan...** Dün kendisine hakaretin en pespayesini yapan ancak bugün düzdükleri övgülerle gözüne girenleri ise **bolluk içinde yüzdürüyor...** Goethe'nin bir sözüyle bağlayayım: **“Nankörlük, zayıf insanların ahlakıdır. Kudretli insanlar içinde asla nankör olanına rastlamadım...”** Ausonius da, **“Tabiat nankör adamdan daha kötü bir şey doğurmamıştır”** demişti. Benim dostlarım da beni uyarırken haklıymışlar...

2004 yılında **“Türkiyelilik”** diyen **Başbakan** bugün: **“Tek ülke, tek devlet, tek millet, tek dil”** diyor... 2004 yılında ve **“Kürt so- runu vardır”** diyen **Başbakan** bugün; **“Kürt sorunu yoktur, Kürt kardeşlerimizin sorunu vardır”** diye eskiden söylediklerini deği-ş-tirip düzeltiyor... Yani; 2004'te işinden ve aşından ettiği meslekta-şımızın o gün söylediklerini tekrarlıyor... Bugün de, bir zamanlar **Başbakan'**ı savunduğu için yakın çevrenin ve bizzat **Başbakan'**ın **“ağabey”** diye hitap ettiği (Hasan Cemal gibi) bir **ustamız kovul- du** çalıştığı gazeteden... Niçin?.. **Başbakan'**ın şahsını değil ama tavrını eleştirdiği için... Birileri, akıl ve vicdan sahibi birileri **Başba- kan'a gittiği yolun çıkmaz sokakla nihayete ereceğini mutlaka söylemeli...** **Başbakan** da bilmeli ki; dün zor zamanda kendisini dostluk amacı ve uyarmak için eleştirenler bütün uyarılarında haklı ve samimiydiler... Ama... Dün kendisi için **ahlâk** sahibi hiçbir kimse- nin hatta hiçbir muhalifin bile ağzına/kalemine almayacağı aşağılık suçlamalarla saldırıp sonra da koltuk altına girenler **riyakâr menfa- atperestlerdir...**²³⁵

Bir zamanlar Sn. Erdoğan'ı ve atılımlarını göklere çıkaran Hüsnü Mahalli bile, acı acı dert yanmaktaydı:

Bu coğrafyada her şey birbirine bağlı, gelişmeler çok hızlı ve karmaşıktır.

Geçen hafta Suriye Ulusal Koalisyonu İstanbul'da toplandı ve kimsenin tanımadığı Amerikan vatandaşı ve Kürt kökenli Gassan Hito'yu, geçici hükümetin başkanlığına seçti. 72 kişilik yönetim kurulunun 37 üyesinden bazıları toplantıya katılmadı, diğerleri de oy kullanmadı ya da karşı oy kullandı. Hito'yu ilk kutlayan Dışişleri Bakanı Davutoğlu oldu. Özür meselesi gündeme gelince, Suriye konusu kısa süreliğine unutuldu.

Suriye Muhalefeti şaşkındır!

Oysa İsrail özür dilemiş ama Netanyahu ve Peres'in açıklamaları, Türkiye ve bölgede yeni tartışmalar başlatmıştı. Çünkü Netanyahu "**Suriye'deki durumdan dolayı özür diledim**" demişti. Bu demeçten kısa süre sonra, seçilmesinde Türkiye'nin doğrudan rol oynadığı Suriye Ulusal Koalisyonu Başkanı Muaz El-Hatib istifa etmiş. (Ama yoğun baskılar üzerine görevine devam etmişti) Türk medyası her nedense istifa gerekçesinin en önemli bölümünü atladı: "**Bize yardım eden bölgesel ve uluslararası güçlerin her biri, bizi kendi tarafına çekmeye çalıştı. Onlar itaat edecek Suriyeli muhalif istiyorlar.**" Bu açıklama her şeyi anlatıyordu. Çünkü kimse Suriyeli muhaliflere Suriye halkının iyiliği için yardım etmiyordu. Herkes muhalifleri kendi hesabı doğrultusunda kullanmaya çalışıyordu. Durum böyle olunca, El-Hatib bu işten sıkılmış, hatta nefret etmiş. Netanyahu'nun Erdoğan'ı araması, bunu Suriye olaylarına bağlaması El-Hatib'i daha da endişelendirmişti. Belki de bu nedenle 'Özgür Suriye Ordusu' Hito'yu kabul etmeyeceklerini açıklayacaktı. Kaideci gruplar da Hito'yu tanımayacaklarını vurgulamış. (Ama sonra geri adım atılmıştı) Haberlere bakılırsa, Hito'nun seçilmesi ve El-Hatib'in istifasına bağlı olarak farklı gruplar arasında çatışmalar çıkmıştı. Hatta belki de 'ÖSO komutanı Riyad El-Assad'a yönelik saldırı da bu çerçevede yaşanmıştı.

Lübnan'da iç savaş çıkarılmaya çalışılmaktadır!

Suriye'de bu denli hızlı ve karmaşık süreçler yaşanırken Lübnan'da hükümet aniden istifa kararı almıştı. Hem de Netanyahu'nun Erdoğan'ı aramasından bir gün sonraydı. Lübnan her olasılığa açık bir ülke olarak gergin günler yaşıyordu. Çünkü hükümette Hizbullah vardı ve Lübnan Suriye konusunda Batı'nın planında yer almıyordu. Haberlere bakılırsa Katar, Suudi Arabistan ve ABD Lübnan'da iç sa-

vaş çıkarmaya çalışıyordu. Hizbullah'ı hedef alacak böyle bir savaş doğal olarak Suriye'yi kuşatmaya ve İran'ı zayıflatmaya yönelik bir adımdı. Yani 2006'da Lübnan'a saldırarak Hizbullah'tan kurtulmak isteyen ve bunu başaramayan İsrail, şimdi büyük dost Obama'nın yardımıyla bu görevi Arap ülkelerine ısmarlamıştı. Türkiye ise Suriye ve Lübnan'la ilgili tüm süreçlerle yakından alakalıydı. Netanyahu'nun "Suriye'den dolayı Erdoğan'ı aradım" diye konuşması oldukça anlamlıydı. Ayrıca ABD güdümündeki Suudi Arabistan ve Katar, Türkiye'nin en önemli bölgesel müttefikler konumundaydı.

Öcalan, Büyük Kürdistan'ın Liderliğine hazırlanmaktadır!

New York Times gazetesinin haberi her şeyi açıklamaktaydı. Böylesi karmaşık ilişkilerin yaşandığı bu coğrafyada Kürt sorununun yalnızca Öcalan'ın bir çağrısıyla sonlanacağını düşünenler yakında yanıldıklarını anlayacaktı. Öcalan'ın Suriye, Irak, İran vurgusu bir tesadüf sanılmamalıydı. Sürecin olumlu aşamaları ve İmralı dışına çıkması halinde Abdullah Öcalan Büyük Kürdistan'ın lideri olmaya hazırlanmaktaydı. Bundan herkesten önce Barzani hoşlanmayacaktır. Barzani'nin Türkiye ile yoğun ilişki içinde olmasının bir diğer nedeni de buna bağlıdır. Sonuçta onun hayalinde Büyük Kürdistan vardır.

Ortadoğu iyice karışmaktaydı!

Ortadoğu falcılığının kehanet üstadı Hristiyan Mike Feghali'nin şöreti Lübnan eski Başbakanı Refik Hariri'nin 2005 yılında öldürüleceği iddiasının tutmasından geliyordu! Bir başka medyum Michel Hayek, Suriye lideri Esad'ın 2012 veya 2013 yılı içinde devrileceğine-üstelik TV ekranlarında-kalibını basıyordu. Lübnan'ın tanınmış medyumlardan biri de Maguy Ferah oluyordu. Ülke basınına yansıdığı kadarıyla, Esad'ın hâlâ direnmesinden ümitsizliğe kapılan bir grup zengin Suriyeli özel bir seans düzenliyordu. Maguy da bu varlıklı Suriyelilerin gönlünü, "Esad altı ay içinde gidecek" diyerek ferahlatıyordu. Haberin tarihinden hareket edersek, kehanetlerin Temmuz, hadi bilemediniz Ağustos 2013 başına kadar gerçekleşmesi bekleniyordu. Ve tabii bu medyumların MOSSAD bağlantılarını ve önceden planlanan haberleri yaydığını da hatırlatmamız gerekiyordu.

Suni gündemler nedeniyle birkaç ay önce **Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Feridun Sinirlioğlu'nun** Washington ziyareti dikkatlerden kaçırıyordu. Sn. Sinirlioğlu ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı **William Burns**, Avrupa ve Avrasya İşlerinden Sorumlu Müsteşar Yar-

dımcısı **Phil Gordon**, Yakın Doğu İşleri Müsteşar Yardımcısı **Beth Jones** ve Enerji İşleri Özel Temsilcisi **Carlos Pascual** ile görüşüyordu. Hatta bir ara Bakan **H. Clinton**'un "Hi" demek için odaya geldiği bile söyleniyordu. Sinirlioğlu bu görüşmeler esnasında ABD'nin Suriye konusunda daha net bir duruş sergilemesini isteyince -"**Obama hükümetinden uzmanlar**"- kendisine **Esad'ın ne zaman gideceğine ilişkin bir tarih verdiği konuşuluyordu**. Evet aynen Lübnanlı medyumların verdiği tarihle örtüşüyordu. **Yani altı ay sonra denk geliyordu**. Demek elimizde biri "gaipten" biri de Washington'dan olmak üzere Esad'ın gidiş tarihini gösteren iki takvim bulunuyordu. Doğrusunu söylemek gerekirse, bazıları bahsedilen zaman dilimine ilişkin **daha önemli tehlikeli gelişmeler bekliyordu**. Arap Baharı süreci ve ABD'nin bölgeden kısmen çekilişi nedeniyle iyice kabaran ve Türkiye'nin güneyini boydan boya kucaklayan bir kuşak vardı, **İran-Irak-K. Irak ve Suriye hattı** her biri **ayrı duran** ama aslında çürümüş bir ağacı ayakta tutan derin köklere bağlı sorunlar üretiyordu. Bu sorunlar, belirtilen zamanlamayla Türkiye'yi içine çekmeye müsait bir kara delik oluşturuyordu" diyen Nedret Ersanel çok ilginç gelişmelere dikkat çekiyordu:

Eğer 2013 Temmuz-Ağustos aylarını dalganın kırılma noktası sayarsak, 14 Haziran 2013'te gerçekleşecek İran başkanlık seçimleri oldukça önem kazanıyordu. Bir yandan ABD, İngiltere, İsrail ve kimi Körfez ülkeleri seçim gerilimini körüklemeye hazırlanıyordu. Hamaney'in sağlık durumu politik istikrarı tehdit ediyordu. Öte yandan, Ahmedinejad bir daha seçilemeyeceği gibi, sistem bir müttefikini ikame etme ihtimalini zayıflatıyordu. Irak'ta ise Bağdat-Erbil dansı her an risk üretiyor ve Ankara'nın dengesini bozuyordu. Enerji, terör örgütü, Türkmenler, Musul-Kerkük kalemleri tam bu coğrafyada Ankara'nın tüylerini ürpertiyor ve olağanüstü bir durumda olağanüstü bir tavır geliştirmesini mümkün ve mecbur kılıyordu!

(Maliki ve Esad konusunda ABD'nin basit bir paralel bakışı dikkat çekiyordu; Suriye'ye karşı ABD'nin ağır ve alttan hareket etmesinin de, Maliki'ye karşı fazla dış göstermemesinin de arkasında "radikal Sünni akımlar"dan duyduğu kaygı yatıyordu. Bölgeden çekiliyor olması ve askeri temastan sakınması, sanki Türkiye'yi cepheye itekliyor algısı yaratıyordu!)

Türkiye'de ise Kürt açılımının ikinci denemesi yürüyordu. 2014 "seçimler" yılı olduğundan, yaz aylarında projenin başa-

rısı konusunda somut işaretlerin gelmesi gerekiyordu. İsrail'de ise 22 Ocak seçimlerini yine Netahyahu kazanıyordu. Eğer, "altı aylık sürecin ilk günü hangisidir" dense, benim aklıma bu tarih geliyordu. Türk Müsteşarı Sinirlioğlu ABD Dışişleri'nde bir kapıdan çıkıp diğerine girerken, "alçak koltuk" namıyla maruf İsraili muhatabı diğer kapıdan çıkıp Sinirlioğlu'nun ayrıldığı kapıya giriyordu. Yani Onlar da orada bulunuyordu! Amerikan Dışişleri, "Türklerle ne zaman görüşsek İsrail, İsraililerle ne zaman görüşsek Türkiye gündeme geliyor" diyerek renk vermiyor. Ama Danny Ayalon'un "mektupla veya telefonla özür önerisi" ta o günlerde pişiriliyordu!? Bu arada, Rusya'nın neredeyse tüm dünyadaki filolarından parçaları bir araya getirerek hem Akdeniz'de hem Karadeniz'de gerçekleştirdiği tatbikat tarihi mesajlar içeriyordu. Rusya Kurmaylarının: Sn. Recep T. Erdoğan'ın "*Binlerce, on binlerce kilometre öteden gelip Irak'a girenler haklı oluyorsa, biz 910 kilometre sınırimız olan Suriye'de eli bağlı, tribünde seyirci olamayız. Gereği neyse yapmamız lazım ve yaparız.*" Bu lafları niye ve kime söyleniyordu?..²³⁶

Velhasıl bölgemiz iyice karışıyor ve tarihi hesaplaşma gide-rek yaklaşıyordu!

Yalanın en tehlikelisi, doğrularla karıştırılmış olanıydı!

"PKK denilen hain terör, 1990'ların başında sivriliyor, baskınlar ve pusular bu dönemde artıyordu. PKK'yı içeride aradığımız için net bir sonuç elde edemiyorduk! Oysa aynı yıllarda Amerika, Irak'a havadan bomba yağdırıp Saddam'a ilk uyarıyı yapıyordu! Aldatılıp Kuveyt'e girmenin bedelini ağır ödeyen Saddam, içeride Şİİ ve KÜRTLER'in isyanı ile karşılaşılıyordu. **İsyan CIA patentliydi** ve Saddam iki gücün üzerine yürüyüp ezip geçiyordu. Kısa dönemde Saddam karlı gibi görünse de ülke artık üçe bölünüyor, ama O bunu göremiyordu! Halepçe'den beri Kürtlere yaptığı eziyetin ne anlama geldiğini fark etmiyordu! Derken Amerika, İkinci Körfez Harekâtı'yla bu kez bizzat Irak'a giriyordu. **Amaç Kürtleri ayrı bölgede koruma altına almaktı** ve önce bunu gerçekleştiriyordu. Arkasından aşığılamak için saçı sakalı birbirine karışmış Saddam'ı yerin dibinden çıkartarak Kürtlere teslim ediyordu. Akıbet belliydi, asılıyordu! Hem de Kurban Bayramı'nın sabahı... Asılırken idam görüntüleri telefonla kaydedilip dünyaya yayılıyordu. Görüntülerin amacı Saddam'ın

ölümünü göstermek değil, infazı gerçekleştirenlerin **5 KÜRT GAR-DİYAN** olduğunu ilan etmekte! Bunun anlamı Kürtlerle Arapların artık bir arada yaşayamayacağını göstermekti! Öyle de olmuş, ülke fiilen üçe bölünmüştü! Barzani yönetimindeki Kürtler artık petrolün üstünde oturuyordu. Kuzey Irak fırlayıp giderken, aşağıdakiler öfke ve kin besliyordu! Saddam kendisi için yazılan oyunu göremezken, Ankara da PKK'yı bir türlü doğru analiz edemiyordu. Örgütün arkasında iki güç vardı: Biri Avrupa diğeri ise Amerikaydı... (Yeni İsrail) Amerika "**KÜRT KİMLİĞİNİ TANIYIN**" diyerek örgüte destek veriyor, Avrupa başkentleri ise Kürtleri Türklere koparmak için PKK'yı büyütüyordu!

Barzani geleceğini batılı güçlerin ve İsrail'in gördüğü için gizli bir göreve soyundu. Can düşmanı olan Saddam'ın karısı ile kızlarını bulup yaşatmak zorundaydı. Saddam'ın eşi Sacide, kızları Raghad, Rana ve Hala artık güvendedi. Barzani büyük hayaller peşinde koştuğu için görevinin manasını iyi biliyordu. Amerika'nın elinden kurtardığı kadınlar, ona gelecekte KÜRDİSTAN'ı verecekti! Çünkü asılan Saddam'ın, bilinmeyen ortaklıkları vardı. Ülkesinde ekmek yokken o, logosunda 33. derece mason işareti bulunan İngiliz Yahudi bankasının gizli ve büyük ortağıydı ve petrol gelirlerini ve altınlarını buraya aktarmıştı! Ama artık kendisi yoktu. Amerika, Kürtlere teslim ederek ölümünü hazırlamıştı. Saddam olmadığına göre bu paraların ailenin kalan üyeleri tarafından BANKAYA devri gerekiyordu. İşte Barzani, bu kadınları kaçırmakla bankanın hayalini gerçekleştiriyordu! Bölgede İngilizlerin (ve İsrail'in) kalıcı olacağını, Amerikalıların ise sürekli tutunamayacağını gördüğü için bu karta oynuyordu. Kaçırıldığı kadınlar imzaları attıktan sonra Türkiye'nin Güneydoğusu'nu da alıp Büyük Kürdistan'ı kuracaktı. Zaten PKK bu iş için vardı. Çatışma sürdükçe, kan aktıkça Barzani kazanıyordu!

Avrupa, Barzani üzerinden ENERJİYE ulaşacak, sonra da Ankara'nın batısında kalan kısmı içine alacaktı. Küçülen Türkiye, Avrupa Birliği için nüfus ve etki bakımından bir risk taşıyacaktı! 1948'de İngiliz ve ABD'li Siyonist Yahudilerin kurduğu İsrail de Barzani'ye verdiği desteğin karşılığını fazlasıyla alacaktı. Tek kaybeden Türkiye olacaktı. Bu plana Amerika'nın bazı güçlü YAHUDİLER'i de sonsuz destek veriyordu. Ama Seymour Hersh gibi ULUSAL Amerika'nın temsilcileri MOSSAD-PKK arasındaki bağları ortaya çıkarıyordu. Yani savaş Türkiye'nin

İçinde gibi görünse de aslında KÜRESEL bir mücadelenin PKK üzerinden götürülmesiydi! Bu memleketin çocukları ölürken, DEVLER pastadan pay kapma savaşı yapıyordu. Ankara’da ise maalesef bunu gören ve anlayan yoktu. Zaten “İsrail, Türkiye’de İsrail’den çok daha güçlü olduğu için” gerçeği göstermeye çalışanlar, hemen susturuluyordu! İstanbul sermayesi de gizli gizli “Gerekirse bölünelim ama ait olduğumuz AVRUPA kulübünden kopmayalım” diyordu²³⁷ sözleriyle gerçekleri aktaran yazar, bütün bu doğruları, ardından uyduracağı şu yalanları yutturma Kılıfı olarak kullanıyordu. Bay yalaka Ergün Diler:

“Ebugarip gibi skandallar yüzünden prestij kaybeden ve yönetmeyi beceremeyen ABD’nin çaresiz kalıp Bölgeyi Türkiye’ye teslim ettiğini” söylüyordu. AKP döneminde, içimizdeki İsrail unsurlarının ve uzantılarının etkisizleştirip temizlediği için Türkiye’nin önünün açıldığını savunuyordu. Daha önce Zencileri otobüslerine bile almayan Amerikalıların, siyahi Obama’yı Başkan seçmeye mecbur kaldıklarını yazıyordu. Bu nedenle PKK ile barış görüşmelerinin ve İsrail’in özür dilemelerinin, AKP’nin dik duruşunun ve Osmanlı vizyonunun bir neticesi olduğunu yazıyordu... Ama “Yahu, Irak’ı işgal eden ve yüz milyarlarca dolar masrafa giren bu Amerika, nasıl oluyor sırf “bölge halkı beni sevmiyorlar” diye buraları hepten Türkiye’ye bırakıyordu?” sorusunu bir türlü yanıtlamıyordu. Acaba, Amerika bölgeyi bize mi bırakıyordu, Yoksa kendi sinsî ve Siyonist amaçları için Türkiye’yi taşeron olarak mı çalıştırıyordu? Yani Ergün Diler ve benzerleri; bir kaşık zehirli yalanını yutturmak için, bir kazan doğru çikolatayı kullanıyordu.

Meşhur İslamcıların Erbakan Gıcıklığı ve AYTUNÇ ALTINDAL'IN ENTERESAN HATIRALARI

Öncelikle hatırlatalım ki, biz “İslamcı” değiliz sadece Müslümanız. İslamcılık; din istismarcılığını, riyakârlık ve sahtekârlığı çağırıştırdığı ve bazı dinsiz ve dengesiz çevrelerce de mü'minleri yaftalama amaçlı kullanıldığı için, bu yakıştıрма kasıtlıdır ve yanlıştır. Ve özellikle Rahmetli Erbakan Hoca bu anlamda asla İslamcı olmamıştı. O şuurlu ve onurlu bir mü'min, örnek ve önder bir Müslümandı. Bütün İslamcılarının, yani din istismarcılarının ve yobaz takımının tarih boyunca gerçek Müslümanlara karşı olması da doğaldı.

Hz. Mevlâna'nın; “Fihi Mafih” kitabında çok önemli ve öğretici bir tespiti vardı: *“Her çağın bir Hz. Muhammed varisi (Mehdisi ve Müceddidi) olacaktır. İnsanların Allah katındaki kıymeti ve makbuliyeti de, göstermelik ibadet ve hizmetleri kadar değil, asrın Nübüvvet temsilcisi ve takipçisi olan Zat'a desteği ve sadakati oranındadır. İşte o zatın kim olduğu ise, şuradan anlaşılacaktır: Ülkesindeki, bölgesindeki ve yeryüzündeki bütün inkârcılar, İslam düşmanları, Yahudi ve Hıristiyanlar ve şeytani odaklarla beraber, sözde dindar geçinen tüm istismarcıların, İslamcı bilinen tarikat ve cemaatlerin, katı şeriatçı ve cihatçı bilinen grupların hepsi; kendi aralarında birbirlerini benimseyip sevmeseler de asrın varisi ve imtihan vesilesi olan kutlu şahsa düşmanlıkta ortaktır. Yani dinli dinsiz, gaflet ve dalalet ehlinin müşterek korkuları ve karşısında işbirliği yaptıkları kim ise, asrın sahibi işte O zattır!”*

İşte bazı meşhur İslamcılarının ve dini grupların Erbakan gıcıklıkları!

CNN Türk'ten Cüneyt Özdemir Tel Aviv'deki bir holding temsilcisine hiç utanmadan-sıkılmadan: *“Son savaşın örneğın Hamas'tan gelen füze saldırılarının kendilerini nasıl etkilediğini”* sormuşlardı. Oysa Tel Aviv'de bir tek yıkıma rastlanmamış, ama Gazze'nin her tarafı harabeye çevrilmiş durumdaydı. Bu tavır marazlı ve maksatlı medyanın mayasını yansıtmaktaydı.

Nitekim MSP'nin katıldığı ilk seçimlerde yüzde 11.8 oy alarak

48 milletvekili çıkarması tarihi bir atılımdı. Sağcı masonik AP yanaşmayınca Erbakan Hoca solcu CHP ile ilk kez hükümette yer almış, Ecevit Başbakan, Erbakan Başbakan Yardımcısı koltuğuna oturmuşlardı. MSP'nin CHP ile koalisyon kurması cemaat ve tarikat çevrelerinde kıskançlık ve paniğe yol açmıştı. Dindar topluma: "Yıllarca düşman görülen, uğruna mücadele edilen CHP ile MSP, nasıl birlikte olabilir?" görüşü pompalanmıştı. Sağcı mason AP ile hükümet kurmak varken solcu mason CHP ile hükümet kurmak gaflet ve ihanet sayılmıştı. Bu eleştirileri en çok, "bugünün en marjinal cemaati olan ve AKP'nin kuyruğuna takılan ama o dönemin en yaygın ve etkin grubu sayılan" Yeni Asya cemaati yapmıştı. Elllerine MSP ile mücadele etmek için müthiş bir koz geçmişti ve bu kozu sonuna kadar kullanarak diğer dini çevreleri de etkilemeye çalışmışlardı. Ayrıca sağ kesimin en büyük gazetesi Tercüman'ın dışında, Yeni Asya dini çevreleri etkileyecek tek gazete konumundaydı. Çünkü 12 Mart, Yeni Asya gazetesine hiç dokunmazken, Mehmet Şevket Eygi'nin Bugün ve Sabah gazetelerini kapatmış, Eygi de yurt dışına kaçmak zorunda kalmıştı. Eygi'nin yurt dışına kaçması ve bu yüzden dini çevrelerin gözünden düşmesi de Yeni Asya cemaatine yaramıştı.

CHP-MSP hükümeti kurulduktan sonra Af Kanunu gündeme gelince Yeni Asya camiası ve diğer dini çevreler ayağa kalkmıştı. Af Kanunu, onlara göre "komünistlerin bağışlanmasıydı". MSP dini çevrelerin yoğun baskısıyla karşı karşıya kalmış. Nurcu kökenli milletvekilleri, Ahmet Tevfik Paksu ve Hüsametdin Akmumcu gibi isimler bu kasıtlı fesatlıklara kapılmıştı. Süleyman Demirel de, Erbakan ve arkadaşlarını sıkıştırmak için Af Kanunu aleyhinde yoğun bir kampanya başlatmıştı. Bütün bu baskılara rağmen MSP-CHP Af Kanunu konusunda anlaşmış, inançlı insanların dini gerçekleri konuşup yazmasını hedef alan 163. madde Meclis'ten çıkmış, silahlı eyleme ve terörist faaliyetlere karışmamış solcuları hedef alan maddelerden 146. madde de af kapsamına alınmıştı.

Bunun üzerine Ecevit af konusunu Anayasa Mahkemesi'ne taşımış ve Anayasa Mahkemesi, 141 ve 142. maddenin de af kapsamı içine alınmasına karar vererek solcuların saliverilmesini sağlamıştı. Ama af çıkınca bütün sağ kesim ve dini çevreler MSP'ye yüklenmeye başlamış, komünistlere affın Ecevit ile Erbakan tarafından çıkarıldığı iddiaları yayılmıştı. O dönemin en

küçük nurcu cemaati diye bilinen İzmir'deki Fetullah Gülen çevresi ile Yeni Asya cemaati birbirlerine yakınlaşmış ve Fetullah Gülen'in "Hitabet Çiçekleri" adlı bir kitabı Yeni Asya yayınları arasında yayınlanmıştı. Yeni Asya cemaati için asıl kazanım, MSP'ye kayan Nurcuların büyük oranda MSP'den uzaklaşmış olmalarıydı ve bu masonik çevrelerin ve dış güçlerin bir planıydı. CHP-MSP hükümeti sırasında gerçekleşen Kıbrıs Barış Harekâtına ve İmam Hatip Okullarının açılmasına rağmen cemaat ve tarikatlar MSP'den uzaklaşmıştı.

Mehmet Şevket Eygi'nin Erbakan takıntısı!

Necip Fazıl Kısakürek gibi, çıkarılan aftan sonra Türkiye'ye geri dönen Mehmet Şevket Eygi de, Erbakan'ın hazırladığı aftan yararlanmalarına rağmen çıkardığı "**Büyük Gazete**"de Erbakan için çok ağır yazılar kaleme almaktan utanmamış, Konya'daki bağımsız seçimlerde Erbakan'a yaptığı ihaneti tekrarlamıştı. Mehmet Şevket Eygi, isim vermeden şöyle bir yazı yazmıştı:

"Gurur, kibir, nefsanîyet, riya, nifak içindesin. Ve işin kötü tarafı, bütün bu helak edici sıfatlara dindarlık perdesi altında sahipsin. Etrafına üç-beş safdil ve tecrübesizi toplamışsın ve onlara liderlik taslıyorsun. Reis olmak ihtirasını, emretmek manyaklığını tatmin için onları alet ediyorsun. Başkanlık elinden gidecek diye korku ve telaş içindesin. Mutevazi ol, manyaklığı terk et!.." (Büyük Gazete, 5 Mayıs 1976, sayı 2, sayfa 11)

İşte o yıllarda ve sonrasında Büyük Gazete'de yayınlanan bizim yazılarımızdaki, MSP'nin tarihi hizmetlerini öven ve Erbakan Hoca'yı sahiplenen bölümlerinin makaslanması üzerine, şimdi Milli Gazete'ye sığınan Mehmet Şevket Eygi'nin uyarı da ortaya çıkmıştı. Lütfen dikkatle araştırıp takip ediniz: bugün Milli Gazete'de İslam adına, mü'min mücahitlerin ahlaki ve anayasaları adına tamamen hayali ve hamasi teklif ve temenniler sıralayan, sürekli mevcut Müslümanları kötüleyip karalayan ve koyu bir karamsarlığa yuvarlayan bu adam, Erbakan Hoca'nın tarihi hizmet ve hareketinden, talihli ve büyük değişimlere öncülük eden hükümetlerinden, İstanbul Belediyesini kazanmak gibi şanlı zaferlerinden hiç hoşlanmamış ve sevinç duymamış gibi davranmış ve bir kelime olsun tebrik ve takdir ifadesi kullanmamıştı... Oysa Milli Görüş ve Erbakan dışında, örneğin Anavatancı nice siyasiyi Sn. Şevket Eygi ismen ve defalarca övüp alkışlayan yazılar yazmıştı!

10 Kasım 2014 tarihli Milli Gazetede “Ümmet Birliğini Bozanlar Haindir” yazısında;

“Tek bir Ümmet oluşturmayan ve başlarında bir İmam-ı Kebir bulunmayan İslam âlemi zilletten zillete, esaretten esarete yalpalayıp duracaktır. Resul-i Kibriya Efendimiz (Salat ve selam olsun ona) “Yaşadığı devirdeki İmam’a biat etmeden ölen kimse, sanki cahiliyet ölümüyle ölmüş olur” buyurmaktadır. Bugün memleketimizde oldukça geniş bir din, inanç, fikir hürriyeti bulunmaktadır. Bu hürriyeti iğtinam ederek=ganimet olarak alıp kullanarak Ümmet Birliği ve İmam-ı Kebir şuurunu için çalışmalıyız.”

Diyen Sn. M. Şevket Eygi'ye sormak lazımdı: sağlığında farklı ülkelerdeki pek çok ulema ve umera tarafından “İslam Dünyasının Lideri ve Kurtuluş Önderi” kabul edilen ve bu konumu Milli Gazetede defalarca dile getirilen Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hocamıza kendileri de biatlı mıydı? Değilse zikrettiği hadisi şerife göre, nasıl canı çıkacaktı?

Aynı yazısının ikinci kısmında: *“Muhalefetin memlekette totaliter diktatörlük var iddiaları gerçeklere uymuyor. Mahkemeye müracaat edecek, hakaret davası açacak, bu davayı kaybedecek. Siz tarihte böyle bir diktatör gördünüz mü? Bendeniz bu sözleri iktidarın yağcısı olduğum için mi söylüyorum? Hayır!.. İktidarın hiç hatası yok mu?.. Hiç olmaz olur mu?”* diyerek; faizci, fuhuş serbestcisi, Haçlı AB'ci ve Siyonist ABD işbirlikçisi Erdoğan'ı ve AKP iktidarını, “zalim muhalefetten” koruyup kollamaya çalışan Bay Mehmet Şevket Eygi, acaba Rahmetli Erbakan'ın partilerine ve kurduğu hükümetlere yönelik haince ve zalimce yürütülen muhalefeti eleştiren, bir tek yazı kaleme almış mıydı? Elbette bu tavır ve tarzı onun gerçek ayarını yansıtmaktaydı.

Süleymancılardan Tavrı

Af Kanunu bahanesiyle başta Nurcular olmak üzere dini cemaat ve tarikatların hışmına maruz kalan Erbakan, ayrıca İmam Hatip Okulları'nın açılması yüzünden Süleymancılardan hücumlarına uğramıştı. Hatta Süleymancılardan yürüttükleri kampanya ile MSP'liler için tam bir baş belası olmuşlardı. O güne kadar sessiz sedasız, kendi halinde Demirel'e destek olan Süleymancılardan, Kur'an Kursları ve imamları vasıtasıyla köylere varıncaya kadar örgütlenen bir yapıydı. Köy imamları, genellikle Süleymancılardan Kur'an Kurslarından yetiş-

me hocalardı. Ama CHP-MSP koalisyonu döneminde İmam Hatip Okulları tekrar açılınca, imam olma hakkı yalnızca bu okullardan mezun olanlara tanınmış, bu da, Süleymancılara imam olma imtiyazını elinden almıştı. Bu yüzden Süleymancılar bütün güçleriyle her yerde, özellikle de kasaba ve köylerde MSP'lilerin aleyhinde faaliyete başlamıştı. Süleymancılar her ortamda: **“MSP imamların ekmeğiyle oynuyor, Kur'an Kurslarına kilit vuruyor, komünistlerle iş birliği yapıyor. İmam Hatip okullarından imam hatip değil, imam hatap (odun imam) yetişiyor. Onların imamlığı caiz değil, gerçek imamları Süleymancılar okutuyor”** propagandalarını yaygınlaştırmıştı. Ve tabii Süleymancıların bu yoğun propagandası, MSP'nin kırsal kesimde oy kaybetmesine yol açmıştı.

Necip Fazıl Kısakürek'in: “Erbakan'ın boynu vurulmalı” hırçınlığı!

Büyük Doğu İdeolojisinin fikir babası sayılan ve MSP'li gençlerin üstadı olarak tanınan Necip Fazıl Kısakürek de MSP'ye öfkeli saldırılar başlatmıştı ve eleştirileri Mehmet Şevket Eygi kadar acımasız ve ağırdı. Ona göre, Erbakan ‘Şeriatın başbela-sı’ydı, (haşa) ‘deli’ydi ve ‘ruh hastası’ydı. Hatta Erbakan ‘boynu vurulması gereken’ bir adamdı!?

“ ‘Söyletmen vurun, susturun!’ nidası yalnız batılı ve bazı ruh hastası adamları susturmakta hak kazanır. Bu adamın ne söyleyeceği, ne söyleyebileceği evvelden malumdur. Lisansı, üslubu, lügatçesi, diyalektiği, kıyas unsurları, hokkabazlığı, hicabsızlığı, vicdansızlığı, gerçekleri tersine çeviriş ve çevresine yutturuşuyla çepçevre bir malum... Bu yüzden hiç söylenmeden, söz söylemeden manevi boynunun vurulması gereken tek adam odur. Nasıl öteceği evvelden bilinen kargaya söz hakkı verilmemesi lazımdır!”²³⁸ diyecek kadar şeytani bir şaşkınlığa kapılan Necip Fazıl bununla da kalmamış, MSP'nin yayın organı Milli Gazete'ye **“Erbakan'ın Tımarhanesi”**, Milli Gazete'de çalışanlara da **“Erbakan Tımarhanesinin Delileri”** diyen yazılar yazmıştı. **“Necmettin Erbakan tımarhanesinin zavallı delileri!.. Size acıyorum!..”**²³⁹ şeklinde sürekli kin kusmuşlardı. **Artık hesaplaşma mahşere ve İlahi Mahkemeye kalmıştı, halâ yaşayan mü'minler de bunları iz'an ve vicdan terazisinde tartınsındı.**

238) Rapor 7/9, sayfa 180-181, Büyükdoğu yayınları

239) Rapor 7/9, sayfa: 73, Büyükdoğu yayınları

Mehmet Şevket Eygi de gazetesinde aynı tarzda saldırılarını yoğunlaştırmıştı. Bir yazısında;

“İslam cephesi bir milyonluk bir orduya benziyor. Bunun 500 bini büyük mücahit mareşal rütbesinde. 100 bin orgeneral, 80 bin korgeneral, 70 bin tümgeneral, 60 bin tuğgeneral... Nihayet geriye birkaç yüz rütbesiz nefer kalıyor. Evvela bu gülünç duruma son vereceğiz. Bir tek mareşal, birkaç kurmay... gerisi itaat-kâr asker. Ama megalomanyak mareşal istemiyoruz.”²⁴⁰ sözlerinin kimi hedef aldığı erbabı anlamaktaydı.

Aynı tarz yayınlar **Yeni Asya gazetesinde** de görülmeye başlanmıştı. Daha önceleri siyasi konulara açıkça girmeme tavrına sahip olan Yeni Asya cemaati, **Mehmet Kutlular** idareyi ele aldıktan sonra tamamıyla bir parti yayın organı halini almış ve **Erbakan’ı hedef tahtasına oturtmuşlardı**. Yeni Asya Gazetesi’nde MSP yerden yere vurulmakta, AP ise övülüp göklere çıkarılmaktaydı. Gazetenin ve yazarlarının boy hedefinde Erbakan ve MSP vardı. Bu kavgalar hiç sonlanmamış Nurcular, Süleymancılar, Mücadeleciler ve ideolog yazarlar, Erbakan’la neredeyse ölümüne kadar savaşmışlardı. Erbakan onların aleyhinde bir şey dememesine, **“onlar da bizim kardeşlerimizdir”** şeklinde karşılık vermesine rağmen Siyonist merkezleri ve şeytani çevreleri memnun eden bu haksız ve ahlaksız sataşmalar Erbakan’ın ölümünden sonra bile halâ ortadan kalkmamıştı. Oysa Rahmetli Hoca 28 Şubat döneminde, 28 Şubatçılarla birlikte hareket eden ve her konuşmasında Erbakan’ı eleştiren Fetullah Gülen’e bile sitem etmemiş, gazetecilerin **“Gülen’le görüşmeyi düşünüyor musunuz?”** sorusunu, **“Evet Gülen kardeşimizle günde beş vakit namazlarda görüşüyoruz”** şeklinde yanıtlamıştı. Eksik anlattımlar ve yanlış yorumlarla da olsa bu gerçekleri gündeme taşıyan Asiye Gülüdoğan²⁴¹ sonunda AKP’yi aklamak istiyormuşçasına ve hiç alakası yokken Erdoğan’ı Erbakan’ın devamı olarak yutturmak amacıyla: **“İşte bugünün AKP-Cemaat savaşının şiddeti, geçmişteki kırk yıllık savaşların şiddetlerinden kaynaklıydı”** diyerek kafaları karıştırmaktaydı.

Zaman yazarı Mümtazer Türköne “Rahmetli Erbakan yaşasaydı “Sizi gidi rantiyeciler!” diye parmağını sallayıp lafını Cumhurbaşkanı’nın alınaya yapıştırırdı!” (19.09.2014) demeye

240) Büyük Gazete, 2 Haziran 1976, sayı 8, sayfa: 14

241) Oda TV. / 12 Eylül 2014

başlamıştı. İyi de, o rantyecileri kıskırtması ABD Yahudi Lobilerinin tezgâhı ve paşa görünümlü bazı maşaların ucuz kahramanlığı ile Erbakan'ı devirmek üzere başlatılan 28 Şubat sürecine Feto Hocanızla birlikte destek çıkmadınız mı ve Recep T. Erdoğan'ı parlatmadınız mı? Sizi gidi rantieye hizmetçileri!

Aytunç Altındal'ın tarihi itirafları! (23 Şubat 2013 ESAM Konuşması)

28 Şubat sürecinde tanklar yürürken beni canlı yayına davet eden Flaş TV'de Yılmaz Tunca'ya dedim ki: *“Artık yapılması gereken Genelkurmay Başkanından Albayına kadar bu isyana kalkışanların hepsini emekliye ayırmaktır!”* fakat bu konu Rahmetli Erbakan'a aktarıldığında Hoca o kadar büyük ve sabırlı bir devlet adamı ve olayların perde arkasını hesaba katan bir siyaset erbabıydı ki; *“Böyle çok kan dökülebilir, gereksiz yere milletimizle askerimiz birbirlerine düşürülebilir. Onun için böyle risklere hiç gerek yok, biz hazırız!.. Partilerimizi dört defa mı kapattılar beş defa kapatırlar olur biter. Ama biz ülkenin karışmasına rıza göstermez, şahsi ikbal için milli çıkarlarımızı feda etmeyiz!”* diye karşı çıkmıştır. Yok öyle korkup kaçmışmış, yok imzayı çakmasaymış! Bunlar palavradır ve kuru propagandadır. Çünkü O Mücahit Erbakan'dır, öyle ucuz kahramanlıklara soyunmamıştır, ama zalim ve hain girişimlere de pabuç bırakmamıştır. Yoksa Kıbrıs'a çıkmaya imzayı çakan adam öbür tarafta MGK'daki dayatmadan mı korkacaktı? Eğer çok fazla kan döküleceğini ve ülkenin kaosa sürükleneceğini bilmeseydi o tedbirlere başvurmazdı. Bize kimse masal anlatmasın!.

Aytunç Altındal'ın 18 Kasım 2013 Konuşması:

Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hoca demiyorum, öncelikle O bir beyefendi idi, bilge bir şahsiyetti. Hoca olmak Prof. unvanı kazanmak kolaydı ama beyefendi olmak öyle kolay değildi. Çoğunuz bilirsiniz Türkiye'de bir ara 141-142-163. maddeler geçerliydi. Ben Sayın Erbakan'ı 1973 yılında tanıdım, ben o sırada Avrupa'nın İsviçre, Almanya, Avusturya, Belçika ve Fransa Ortadoğu'nun Politik Analiz Uzmanı olarak görevliydim. 1973'te Diyarbakır'daki seçimleri izlemek ve Erbakan'ın etkinliğini ölçmek için İsviçreli devlet televizyonu ile beraber Diyarbakır'a gittik. Henüz havaalanına iner inmez beni ve dört İsviçreliyi polis gözaltına aldı. Yahu nedir mesele? diye sorunca dediler

ki “*Takriri sükun kanunu halâ geçerli, buna rağmen ne maksatla buraya geldiniz?*” Biz ise “*seçimleri izlemeye ve özellikle Batılı merkezlerin merak ettiği Erbakan’ı gözlemlemeye geldik*” deyince bize “*Hayır. Adalet Partisiyle, Halk Partisini çekin Erbakan’la işiniz yok!*” şeklinde çıkmışlardı. “*Bu adam çok tehlikelidir. Çünkü aynı karpuz gibi dışı yeşil (İslam) içi kırmızı (komünisttir). Bu adam faizi kaldıracığını, bankaları sömürü aracı olmaktan çıkaracağını söylemekte; NATO’dan, Avrupa’dan, Amerika’dan ayrılıp İslam Birliği kuracağını söylemektedir. Bu tehlikeli adamı engellemek için hem 163. maddeden hem de 141 ve 142’den dava açmamız için bize görev verilmiştir*” diyerek ve çekim yapmamamız gerektiğini söyleyerek bizi bıraktılar. Biz onları dinlemedik, Hocanın konuşmasını çektik ve çok önemli bir lider olduğunu fark ettik, ama filmlerimize el koydular. Bütün bunlara rağmen şu anda Türkiye’nin kurtuluşu halâ Erbakan’ın projelerinde saklıdır. O gün Erbakan’ın söylediği faiz halâ ülkemizin ve insanlık âleminin baş belasıdır. Erbakan’ı 28 Şubat’ta dahi görevinden alıkoyan faiz ve rantıye düzeniyle uğraşmasıdır. Bugün geldiğimiz noktada bakınız faiz hiç tartışılmamaktadır. İslamcılar sanki faizle ilgili ayet ve hadisleri unutmışlardır.

Sayın Erbakan hem İslam âlemine hem de Türkiye’ye bir perspektif ve şahsiyetli duruş, kazandırmıştır. Türkiye kendine olan güvenini kaybetmiş bir ülke konumundaydı. İnsanımızın kendine güveni kalmamıştı. İçerdeki batılı ajanlar ve sahte İslamcılar sürekli olarak, konuşmalarına hep: “*Birader bu millet adam olmaz!*” lafıyla başlardı. Sağcılar, solcular, bütün dandik masonlar, fosonlar her konuşmalarına başlarken “*yok canım, bu milletle bir yere varılmaz!*” diye aşağılık kompleksi aşıyorlardı. İşte Hoca bunları kırdı. Hem milletimize, hem özellikle dindar kesimlere bir güven duygusu kazandırdı. Hem de bu milletin yeniden dirilip derleneceğini ispatladı. Bugünkü AKP eliyle yapılmasına fırsat verilenler O’nun iz düşümü sayılmalıdır. Gerçek işi yapan Hoca idi. Bunlar O’nun istismarını yaparak büyük projelerine engel olmak üzere iktidara taşınmıştır.

Amerika’da Erbakan Uyarısı!

1973 yılında Diyarbakır’da duyduğum cümleleri 1996 yılında Osman Altuğ Hoca ile beraber Amerika’da **IMF tavsiyelerine uyulmıyacağı** bildiren görüşme sırasında duyunca şaşırmıştım. İki tane CIA’dan iki MOSSAD’dan adamlar gelip bizi uyarmak için şunla-

rı anlatmışlardı. **“Şu gerçeği biliniz ve ona göre hareket ediniz! Biz bu Erbakan’dan hiç hoşnut değiliz ve endişeliyiz. Bu siyasi hareketin başında Erbakan olmasın biz bunları havada idare ederiz!”** bunları söyleyen şahısların adları bile halâ saklıdır. Ayrıca JİNSA diye bir teşkilat var. İsrail’in güvenliğinden sorumlu bu oluşumun yetkilileri bize aynen şunları söylediler; **“Bu Erbakan çok tehlikelidir. Onunla birlikte olanlar da dikkat etmelidir!”** Hayret, Diyarbakır’a 40 yıl önce gidiyorsun polis şefleri “bu adam çok tehlikelidir” diye uyarıyor. Amerika’ya gidiyorsun MOSSAD yöneticileri “bu Adam çok tehlikelidir” diye bizi ürkütüyor. O zaman dedim ki “bu adam çok faydalı birisidir!”

Erbakan’la Aytunç Bey Almanya’da özel bir Uçak ve Silah Fabrikasına niye uğramışlardı?

Sayın Erbakan’ın kendisiyle çok özel gezilere ve ziyaretlere birlikte gittik. Bir gün **“Muhterem siz de gelin lütfen” diye davet ettiler. Bindik uçağa ve Almanya’nın adı sanı bilinmeyen bir yerine indik, “yav Hocam buralarda ne işimiz var, nereye geldik? Buraların özelliğini değil, ismini bile işitmemiştik. Neyse Almanlar Devlet Başkanı gibi bizi misafir ettiler. Ben erken uyumama rağmen, Erbakan’la yarı gecelere kadar görüşecektik. Vay anasını sabah saat 06:00’da Hoca ayakta idi. Derken bizi de yanına alıp gizemli bir sanayi bölgesine gittik. Hoca bana; “Burada Almanların özel uçak fabrikaları var. Şimdi o uçak fabrikalarına gideceğiz ve onları denetleyeceğiz” deyince hayret etmiştik. Vay be Almanya’nın hiç bilinmeyen bir yerinde uçak fabrikasını denetlemek üzere Erbakan’ı davet ediyorlar ve bizleri büyük bir izzet ikramla kapılarda karşıyorlar!? Sonuç olarak Hoca o uçak fabrikasında denetlemelerini yaptı, bazı öneri ve uyarıları not alındı ve tabii ben hiçbir şey anlamıyordum!..”**

Erbakan’ın kilise papazlarına tebliğ ve uyarıları!

Almanya Milli Görüş yetkilileri dediler ki; **“burada bir kilise var. (Sayntolaca kilisesi) Bunlar bizimle dostluk kurmak istiyorlar. Aytunç bey, Hocamız buraya geldiğinde sizde beraber şu kiliseye lütfen bir uğrayın!”** Konuyu Rahmetli Sayın Erbakan’a açınca; **“olur, beraber gidelim ve kiliseyi görelim, dertleri neymiş öğrenelim”** dedi. Neyse birlikte gittik. Kilise kapısının önünde 900-1000 kadar kişi (Alman) ellerinde Türk bayrakları ile bizi karşıladılar. Girdik içeri biz iki kişiyiz; Hoca ile ben... Hoca dedi ki; **“Vakit geçirmeden ben önce namazımı kılayım.**

Şurada lütfen bir yer açın” dedi. Almanlar hemen Hocaya bir yer ayarladılar. Hoca orda namazını kıldı ve çıktı. Bana şöyle bir baktı, hiç unutmuyorum “Muhterem dedi, bunlar da Allah’ın kulları, Milli Görüş’ü ve Adil Düzeni bunlara da anlatmanın zamanı gelmiş, insani tavsiyelerimizi ve İslami görevimizi yapar sonra çıkar gideriz” dedi.

Hoca başladı, çok mükemmel ve mest edici bir Almancayla onlara İslam’ın güzelliklerini, Milli Görüş’ün prensiplerini ve Adil Düzen’in gereklerini özetle anlatıverdi. Almanlar ağız açık dinlediler ve en yetkili profesör papazları bile teşekkür edip saygı gösterdiler. Şunu yakinen biliyorum, Sayın Erbakan’ın daveti ve tebliği neticesinde İslam’a geçmiş olan en az 300 (üç yüz) kadar seçkin ve seviyeli Hıristiyan vardır. Bunlar sadece benim bildiğim kadardır. Belki bunun çok daha fazlası da çıkacaktır. Bu konu maalesef hiç araştırılmamıştır!” diyen büyük birikimli ve bilge kişi Sn. Aytunç Altındal’ı rahmetle anıyoruz.

Defalarca bizimle ortak konferanslara ve TV. Programlarına katılan ve kitaplarını dikkatle okuduğunu anlatan Sn. Aytunç Altındal bir özel sohbetinde arkadaşlarımıza şu itirafta bulunmuşlardı:

“Hem Erbakan’ın yakın çevresinde, hem tanıdığım Milletvekilleri içerisinde; O’nun stratejik dehasını, Milli Görüş’ün esaslarını ve amaçlarını ve özellikle Adil düzen programlarını (başta Ahmet Akgül olarak) sizin kadar doğru biçimde anlayan ve doyurucu şekilde anlatan hiç kimseye rastlamadım. Hoca’ya sadakat ve sahiplenme noktasında da Sn. Akgül ayarında samimi ve cesaretli birisiyle karşılaşmadım. Ama bütün bunlara rağmen; ne parti teşkilatlarında, ne de yakın çalışma arkadaşları arasında ona hiçbir yer verilmemesinin sebebini de, şu ana kadar henüz anlayamadım. Hoca’nın vefasını ve yüksek zekâsını fark etmesem “Adam tanımıyor veya kadir kıymet bilmiyor” zannına kapılacaktım. Konya’da bir konferans sonrası kaldığımız otelde Ahmet Hoca’ya bu hayretimi aktarmış ve latife yollu bize “Kim bilir, belki de özel dönemler ve gizli görevler için hazırlayıp saklamıştır!” yanıtını alınca, gerçekten rahatlamıştım!”

İyi de, Almanya’yı bile Siyonist sömürü işgalinden ve gizli Yahudi hâkimiyetinden kurtarmaya çalışan Rahmetli Erbakan, Türkiye’nin yeniden şahlanması ve özlenen dünya barışının sigor-

tası olması için acaba hangi hazırlıkları yapmış ve bunları kahraman ordumuzun hangi ilgili birimlerine bırakmıştı?

Genelkurmay'ın onurlu tavrı, bize Erbakan'ın teknoloji harikalarını hatırlatmıştı!

“Tüm dünya ve Türkiye, ABD'nin NATO kapsamında ortak koalisyon güçleri ile IŞİD'e yapmayı planladığı operasyonu(!) tartışmaktadır. Galler'deki NATO zirvesinin ardından ABD bölgeye iki önemli temsilci yollamıştır ve Uluslararası temaslarda, ilk kiminle görüşme yapıldığı da önemli ve anlamlıdır. Evet ABD Savunma Bakanı Hagel; Hemen Ankara'ya gelmiş ve ilk Genelkurmay Başkanı Necdet Özel ile görüşme yapmıştır. ABD Dışişleri Bakanı Kerry'nin bölge turuna ise Türkiye alınmamıştı. Demek ki; ABD'nin Türkiye'de siyasetçilerle bir sıkıntısı yoktu. Sıkıntı askeri kanatlaydı!

Bu bağlamda Genelkurmay Başkanı Necdet Özel'in 30 Ağustos resepsiyonunda yaptığı sert “kırmızı çizgi” uyarısını daha iyi ve kapsamlı okumak lazımdı. Belli ki, Özel'in açıklamaları Washington'u hoplatmış; Büyük İsrail Projesi'nin güvenliği için kurulacak Kürt devleti, PKK-Peşmerge yakınlaşması ve silah yardımları ile oluşturulacak Kürt ordusu planları yapan ABD'nin uykularını kaçırmıştı. Aynı 1 Mart Tezkeresi öncesine benzer bir tablo algısı oluşması enteresandı!

Olup bitenlerin bir boyutu daha vardı. Türkiye'yi Suriye ve Irak batağına sokamayan ABD'nin gerçek amaçlarından biri de bizi Rusya ile kapıştırmaktı. Ukrayna krizi bahanesiyle yapılan hamleleri, TSK çok ince bir diplomasi ile savuşturmaktaydı. Bakınız, Genelkurmay Başkanlığı'nın 7 Eylül 2014 tarihli duyurusuna, Ukrayna'nın ev sahipliğinde yapılan Deniz Meltemi 2014 tatbikatına TSK'nın yalnızca bir korvetle (sembolik) katılacağı duyurulmaktaydı. ABD'ye de Rusya'ya da verilen mesaj çok açıktı: (TSK Küresel senaryoların bir parçası olmayacaktı) Oysa, ABD, Türkiye'nin IŞİD operasyonuna, pasif değil aktif olarak katılmasında ısrarlıydı!?

Gelelim, Genelkurmay Başkanı Necdet Özel-ABD Savunma Bakanı Hagel ve iki ülke askeri yetkilileri arasında yapılan görüşmenin ayrıntılarına:

Hagel ve beraberindeki heyet karargâhta soğuk bir duşla karşılaşmış, İstediklerini alamamışlardı. Genelkurmay Başkanı Necdet Özel, ABD Savunma Bakanı Hagel'e “Türk Silahlı

Kuvvetleri'nin ortak koalisyon gücünün içinde aktif rol almasının kesinlikle söz konusu olmayacağını ve de ne ABD'ye ne de diğer ülkelere Türk topraklarını operasyonel tarzda kullanılmayacağını” kesin bir dille vurgulamıştı. Askeri kaynaklar, ABD'nin 3 yıl sürecek IŞİD'i yok etme planının “aynı zamanda ABD'nin 3 sene daha bölgede rahat at koşturması ve İran'ı da 3 sene yakından izleme ve kontrol etme planı” olarak yorumlamıştı.²⁴²

Bu olumlu tespitleri ve onurlu tahlilleri okuyunca düşündük; Genelkurmay Başkanımızın bu Milli şuurlu ve cesur duruşlu tavırları, elbette etkin ve caydırıcı bir güce dayanmalıydı. Aksi halde ABD ve Siyonist mahfiller öyle kof çıkışlara aldırmazdı!? Bu gücün ne olduğunu merak edenleri ise, Erbakan Hoca'nın: ABD ve İsrail'in bütün silah sistemlerini ve saldırı yeteneklerini boşa çıkaracak ve çalışmaz hale sokacak teknolojik harikalarını hangi ortamlarda, hangi aşamalarla ve hangi şartlarda kullanmak amacıyla nasıl hazırladıklarını anlatan videoları izlemeleri ve Milli Çözüm'deki ilgili yazıları incelemeleri lazımdı.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Küstahlığı!

“Din eğitimi mecburiyetinden vazgeçilmesi ve ilgili ders kitaplarında Sünnilikten, farklı din ve mezheplere gereğince yer verilmediği gerekçesiyle kökten değiştirilmesi gerektiğini” vurgulayan ve Türkiye için bağlayıcılık niteliği taşıyan bir karar almıştı. AİHM'de 7 hâkimin verdiği *“Din derslerini kaldırmın”* kararıyla, Türkiye anayasa değişikliği yapmak mecburiyetiyle karşı karşıya kalmıştı. Ahmet Davutoğlu'nun hamasi ve havai çıkışları, sadece halkı avutmak ve oyalamak amacıyla idi. Bir yanda IŞİD'in Türkiye'ye örtülü petrol akışına göz yuman, Militanlarına lojistik destek sağlanmasına ses çıkarmayan, diğer tarafta *“AB'ye girmek istiyorsanız İslam'dan vaz geçin”* diye dayatan bir AB ile nereye varılacaktı?

İkiz Yasaların perde arkası!

Türkiye 2003'de, ülkemizin bölünmesine bahane yapılacak derecede tehlikeli ve hıyanet içerikli başka bir uluslararası maddeyi daha imzalamıştır. İkiz yasalar diye adlandırılan bu yasaların imzalanmasıyla PKK Federasyonuna giden yoldaki en önemli adımlardan birisi atılmıştır. (TBMM'nin 04.06.2003 tarihli

oturumunda kabul edilen bu yasayı, dönemin Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer onaylamıştır.) Türkiye 2000 yılına kadar 34 yıl boyunca ikiz yasaları imzalamaktan kaçınmıştır. 2000 Yılında Ecevit-Bahçeli-Yılmaz hükümeti tarafından yasa maalesef imzalanmış ama 3 sene sumen altında kalmıştır. Bundan sonra tam da Irak'ın işgali gerçekleşirken 2003 yılında AKP hükümeti ulus devletinin intiharı olan bu yasayı uygulamaya başlamıştır. Bu sözleşmelerin içeriğinden Türk Milletinin hiç haberi olmamıştır. Bu yasalara göre bir ülke içinde kendini farklı halk olarak tanımlayanlar kendi kaderlerini tayin etme hakkına sahip olacaktır! Yani uluslararası camia düğmeye bastığı an; kendini ayrı halk olarak kabul edenler sivil itaatsizlik ve çatışma sürecini başlatacak ve desteklenip haklı çıkarılacaktır. İşte bu nedenle BDP eş başkanı Demirtaş; “isteklerimiz kabul görmezse ortalığı Tahrir meydanına çeviririz” şeklinde tehditler savurmaktadır. İmzalanan bu anlaşma gereği istediğini söyleme hakkını kazanmışlardır. İkiz yasalar yürürlüğe girdikten tam 8 yıl sonra BDP'den Ahmet Türk bu yasadan doğan haklarını şöyle gündeme taşımıştır.

“Demokratik özerklik dünyanın her yerinde merkezi hükümetle uzlaşarak yapılmaktadır. Devlet, Kürtlerin taleplerini görmezden gelirse, kendimizi yönetme mücadelesi başlatılacaktır. Sadece Kürtler değil, Lazlar, Çerkezler içinde benzer hakları savunmaktayız. Karadeniz'de özerk yapılanma olsun denilirse destek çıkarız.”

Bölgesel Kalkınma Ajansları ve Şeytani amaçları!

2006 yılında Türkiye'nin parçalanmasını kolaylaştıracak Bölgesel Kalkınma Ajansları yasası da çıkartıldı. 5449 numaralı bu kanun 25.01.2006 tarihinde kabul edilerek yürürlüğe taşındı. Bu projeyle bölgesel mali ve idari birimler oluşturulacaktı. Bu tüm ülkeleri kanser gibi kaplayan bir şehir devlet projesi olmaktaydı. Özerk bölgeler, küresel bankerlerin emrine sunulacaktı. Nasıl mı? Şöyle anlatalım: Türkiye 2006'da imzalanan kalkınma ajansları yasasıyla 12 bölgeye ayrılmıştı. Valiler, belediye başkanları ve özel sektör yetkilileri bu ajanslarla birlikte bölgesel kararlara imza atacaktı. Her bölge kendi yatırım kararlarını alacaktı. Projeler için Ankara'daki hükümete değil, küresel bankerlere başvuracaktı. Fonlar merkezi hükümetten bağımsız olarak bölgelere akacaktı, yani parayı veren düdüğü çalacaktı. Fonlarla borçlanan yerel yönetimler, parayı aldıkları bankerlere

sorumlu olacaktı. Belediyeler borç batağına saplanacaktı. Yol haritası için Türkiye'den yargıçlar Washington'a, Colorado'ya ve Arizona'ya götürölüp eğitilerek hazırlanmıştı. Ayrıca Federal mahkeme sistemleri konusunda bilgiler almışlardı.

*Tek dünyacıların gözleri parlamaktaydı, sonuca az kalmıştı. Tüm bu süreç içinde ayrılıkçı örgütlenme (sivil-PKK) mecliste yer almıştı. Bu da yol haritasında önemli kilometre taşıydı. Küresel çete ve Siyonist şebeke dünyanın çeşitli yerlerinde destekledikleri terör örgütlerine demokratik mekanizmaların içine girmeye çağırılmıştı. Örneğin Irak işgal edilir edilmez Kürt ayrılıkçıların önde gelen isimleri merkezi hükümet içine alınmıştı. Bu bir Amerikan planıydı. Barzani Kürt bölgesinin başkanı yapılırken, diğer Kürt lider Talabani Cumhurbaşkanlığına taşınmıştı. Bir başka Kürt ayrılıkçı Höser Zabar'ı merkezi hükümette Dışişleri Bakanı yapılmış ve birçok Kürt lider bölge valiliklerine atanmıştı. Böylece fazla bir sorunla karşılaşmadan, bölgedeki ikinci İsrail'e giden yol açılmıştı. Çok ilginçtir. Önce ana dil, kültürel haklar diyerek işe başlanmış ve sonunda ayrı bir devlet ortaya çıkmıştı.*²⁴³

Evet artık bıçak kemiği de geçip ilige dayanmıştı. Türkiye ya parçalanıp yıkılacaktı veya yeni bir devrim ve değişimle tekrar şahlanacaktı. Bunun için de İsrail'le ve arkasındaki ABD ve AB ile (NATO güçleriyle) tarihi bir kapışma kaçınılmazdı. Hem ayet ve hadislerin açık beyanları, hem mü'minlerin ve mazlum kesimlerin feryadı ve acil ihtiyaçları, hem de olayların tabii akışı böyle bir neticeyi gerekli kılmaktaydı. Evet, tarihi bu sefer Türkiye yazacak, coğrafyayı o düzene koyacak, yeni bir saadet dönemi ve Adil Düzen medeniyeti mutlaka kurulacaktı.

MHP'li Oktay Vural'ın Çarpıtması ve Sabataistlerin Dinmeyen Erbakan Hıncı!

Bir zamanlar sözde koyu şeriatçı takılan, sonradan PKK maşası BDP'ye katılan, ardından da Oğuzhan ekibince SP İstanbul Milletvekili adayı yapılan Altan Tan CNN Türk Televizyonunda, MHP'yi kastederek, **"Erbakan'ın, eli kanlı katillerle seçim ittifakı yaptığı için o partiden ayrıldığını"** söyleyecek kadar küstahlaşmıştı. Oysa kendisi PKK gibi on binlerce bebek, çocuk, kadın ve masum insanın katillerinin himayesine sığınmaktan utanmamıştı.

Hem **“Yıllarca PKK’ya hizmet etmiş ve zahmet çekmiş insanlar varken neden seni İmralı görüşmelerine özellikle katmışlardı?”** diye sormak lazımdı. Çünkü bu heyetleri hazırlayan malum merkezler, kendi has adamları dışında, öyle herkese güven duymazlardı. Acaba Altan Tan’ı dinsiz ve komünist Öcalan’ın postacılığı şerefine, İslami geleneğinden dolayı mı, yoksa genlerinin hatırına mı layık bulmuşlardı? Evet, Yahudi merkezler nazarında, Erbakan’a satışmak ve davasına hıyanete kalkışmak kadar hiçbir tavır Siyonist uşaklarına puan kazandırmazdı.

O süreçte Almanya’nın Bremen kentine giden **MHP İzmir Milletvekili ve Meclis Grup Başkan Vekili Oktay Vural** Mercedes işçileri için düzenlenen seminere katılmıştı. 200 dolayında Türk işçinin hazır bulunduğu seminerde konuşan Vural, Türkiye’deki siyasi gelişmeler hakkında bilgi aktarmış, sonunda soru cevap bölümü yapılmıştı. Bu bölümde bir gurbetçinin ayağa kalkarak Oktay Vural’a **“Abdullah Öcalan yakalandığında iktidarda siz vardınız, neden asmadınız?”** sorusu üzerine, çantasından bir kitapçık çıkarıp bazı bölümler okuyan Vural, **“Öcalan’ın idamına 1997 yılında Tansu Çiller ile Necmettin Erbakan’ın İnsan Hakları Mahkemesi’yle yaptığı 11 nolu protokolünün engel olduğu”** iddiasını ortaya atmıştı.

Oktay Vural şu açıklamayı yapmıştı **“15 Şubat 1999 tarihinde terörist başı Türkiye’ye getirildi. Zaman zaman Başbakan diyor ya, sizin elinize getirildi de siz asmadınız. Öcalan 31 Mayıs 1999’da 2 nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi’nde yargılanmaya başlandı. 29 Haziran’da ölüm cezasıyla cezalandırıldı. Yargıtay 9’uncu ceza dairesi de 25 Kasım 1999’da idam cezasını oy birliğiyle onadı. Bundan önce Sayın Tansu Çiller ve Sayın Erbakan tarafından 11 nolu protokol imzalandı. 11 nolu protokolle Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ne bireysel başvuru hakkı tanıdı ve bizim iç hukukumuzun bir parçası halini aldı. Bu bireysel başvuru yapanlar hakkında icrai faaliyetine girmeden önce Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin kararı beklenmesi lazımdı. Bu protokol 1997 yılında imzalandı. Bu protokolle terörist başı mahkemeye başvurma hakkı elde etti ve bunu kullandı. Mahkemede davayı kabul etti ve idam cezasının infaz edilmemesi için adım atılmasını hatırlattı. Uluslararası sözleşme imzalamışsın, yargı yetkisini tanımışsın, mahkemede diyor ki ben bu yetkiyi kullanıncaya kadar idamı uygulama. Bu protokolde sayın Abdullah Gül’ün de imzası var. Bir mahkeme süreci peki ne yapacağız?”**

Oktay Vural'ın bu asılsız iddialarını ve çarpıtmalarını, Sabataist hınçlarına sosyalistlik kılıfı geçiren Odatv. (11.01.2013) hemen dört elle sarılmış ve Erbakan'ı suçlama fırsatı yakalamış olmanın şeytani heyecanı ile bu safsataları sanki gerçekmiş gibi yazıp yayınlamıştı. Oysa aşağıda tek tek tarihi seyri ve belgeleriyle ispatladığımız gibi, Oktay Vural'ın bahsettiği 11. Nolu protokolün hazırlanmasıyla ve imzalanmasıyla Refah-Yol iktidarının hiçbir ilgisi bulunmamaktaydı. Kendi sorumluluklarından kurtulmak ve suçluluk psikolojisini bastırmak için başkalarına saldırmak ve gerçekleri saptırmak... Ve hele, her bahane ile Erbakan'a sataşmak ve onu kötülelemeye çalışmak, maalesef solcu, sağcı ve din istismarcısı kesimlerin ve Sabataist-Masonik merkezlerin bilinen marazlı tavrıydı.

Her şeyden önce:

1-İnancımız açısından, Kur'an'ın kesin hükümleriyle karara bağlanan (Bak: Bakara Suresi ayet 178-179) Hz. Peygamber Efendimizin sünneti (uygulamaları) ve tüm İslam âlimlerinin icma ve ittifakıyla, lüzumlu ve yararlı bulunan "İdam-kıyas" cezasını, gereksiz ve geçersiz saymak ve kaldırılmasına çalışmak küfür ve inkârcılıktır.

2-Siyasi ve sosyolojik olarak ta, bir devletin ağırlık ve saygınlığı ancak, canileri ve anarşistleri hizaya sokacak idam gibi caydırıcı cezaların uygulanmasına bağlıdır. Bu nedenle, hem inancına, hem de devletimizin birlik ve bekasına canı gönülden bağlı olan Rahmetli Erbakan Hoca'yı, böylesi isnat ve iftiralarla töhmet altına almak, insafsızlıktır.

Birilerinin kendi partilerini aklayıp parlatmaları ve propagandasını yapmaları hatırına, birtakım mazeret ve mecburiyetlere sığınmaları ayırdır ve bunun değerlendirilmesini halkımız yapacaktır. Ama kendilerini temize çıkarmak için, Erbakan gibi Milli ve haysiyetli bir şahsiyete çamur sıçratmak, Haçlı emperyalizmin bir kuruluşu olan AB'ye karşı D-8 gibi tek ve gerçek alternatif projeler geliştiren bir lidere böylesine isnatlar yakıştırmak, en azından ayıptır. AKP'nin talan ve tahribatlarına, Milli birlik ve dirliğimizi yıkıcı atılımlarına CHP'nin duyarsız ve tutarsız tavırlarına karşı, vatanseverlerin ve vicdan ehlinin mutlaka el ve gönül birliği yapması gereken bir ortamda, bu gibi itham ve isnatlarla hiçbir yere varılamayacaktır.

Kaldı ki;

06 Nisan 2001'de, yine New York'ta "U.S. - Turkish Relations in The 21st Century" (21. Yüzyılda Birleşik Devletler- Türk İlişkileri CFR) toplantısı yapılmıştır. Bu toplantıda TBMM'den Mehmet Ali İrtemçelik (ANAP MV, Eski İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı), Abdullah Gül (FP MV, TBMM Dışişleri Komisyonu 'DK' üyesi), Kamran İnan (ANAP MV, TBMM DK Başkanı), Tahir Köse (DSP MV, SHP-DYP Hükümeti Eski Sanayi ve Ticaret Bakanı), Oktay Vural (MHP MV, TBMM DK üyesi), Ayfer Yılmaz (DYP MV, SHP-DYP Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanı, Eski Hazine Müsteşar Yrd.) konuşmacı olarak birlikte bulunmuşlardır. (Bak: blog.milliyet.com.tr / 28.10.2012) *Bu toplantıya Erbakan'dan habersiz katılan Abdullah Gül daha sonra Milli Görüş'ten ayrılıp Recep T. Erdoğan'la AKP'yi kuracaktır. Ve hayret, buna rağmen Oğuzhan Asiltürk ve Temel Karamollaoğlu tarafından Cumhurbaşkanı adayı yapılmaya çalışılacaktır!?* Yani ABD'nin derin devleti Siyonist Yahudi lobilerinin güdümündeki CFR toplantısında Oktay Vural ile bugünkü AKP'liler aslında yan yana ve kol koladır. Ve zaten sonradan bu durum aleniyet ve resmiyet kazanacak ve açıkça ittifak kuracaklardır.

Şimdi söz konusu sözleşme ve protokollerin tarihi seyrine bir göz atalım.

A) Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS)

Bu sözleşme Avrupa Konseyi tarafından hazırlanmıştır. Tam adı, "İnsan Haklarını ve Temel Özgürlükleri Koruma Sözleşmesi"dir. Sözleşme 04.11.1950 tarihinde Roma'da kabul edilmiştir. Yürürlüğe giriş tarihi 03.09.1953'tür. Türkiye bu Sözleşmeyi, 04.11.1950 tarihinde imzalamış ve 10.03.1954 tarih ve 6366 sayılı Kanun ile onaylamıştır. Kanunun ve Sözleşmenin Resmi Gazete'de yayım tarihi, 19.03.1954'tür. Sözleşme'nin onay belgesi 18.05.1954 tarihinde Avrupa Konseyi Genel Sekreterliğine depo edilmiştir. Bu tarih Sözleşmenin Türkiye bakımından yürürlüğe girdiği tarihtir.

Sözleşmede düzenlenen ve kenar başlıkları 01.11.1998 tarihinde yürürlüğe giren 11 Numaralı Protokol'ün hükümleri doğrultusunda Sözleşme metnine işlenen haklar ve özgürlükler şunlardır:

Yaşam hakkı (madde-2), İşkence yasağı (madde-3), Kölelik ve zorla çalıştırma yasağı (madde-4), Özgürlük ve güvenlik hak-

kı (madde-5), Adil yargılanma hakkı (madde-6), Kanunsuz ceza olmaz (madde-7), Özel ve aile hayatına saygı hakkı (madde-8), Düşünce, vicdan ve din özgürlüğü (madde-9), İfade özgürlüğü (madde-10), Dernek kurma ve toplantı özgürlüğü (madde-11), Evlenme hakkı (madde- 12), Etkili başvuru hakkı (madde-13), Ayrımcılık yasağı (madde-14).

B) Sözleşmeye ek Protokollerde düzenlenen haklar ve özgürlükler:

1) Protokol No.1 20.03.1952 tarihinde Paris'te kabul edilmiş, 18.05.1954 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Türkiye Protokol'ü AİHS ile birlikte 10.03.1954 tarih ve 6366 sayılı kanun ile onaylamıştır. Protokol'de üç hak düzenlenmektedir. Bu haklar şu şekildedir: **1.Mülkiyetin korunması 2.Eğitim hakkı, 3.Serbest seçimlere hak**, Türkiye eğitim hakkını düzenleyen 1/2. maddeye, Tevhidi Tedrisat Kanununun hükümlerini ihlal etmeyeceği doğrultusunda çekince koymuştur.

2) Protokol No.2; Bu Protokol, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine, Bakanlar Komitesinin istemi üzerine tavsiye görüşü verme yetkisi tanıyan bir protokoldür. Strasburg'da 06.05.1963 tarihinde imzalanmış ve 21.09.1970 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Türkiye 13.07.1967 tarih ve 900 sayılı kanunla onaylamıştır. (RG.24.07.1967) Bakanlar Kurulunun bu onayı uygun bulmasına dair kararı da, Resmi Gazetenin 06.02.1968 tarihli sayısında yayımlanmıştır. Türkiye onay belgesini 25.03.1968 tarihinde Avrupa Konseyi Genel Sekreterliğine depo etmiş ve Protokol Türkiye bakımından 21.09.1970 tarihi itibarıyla yürürlüğe girmiştir. 11 No'lu protokolün kabulü ile birlikte 2 No'lu protokol yoluyla Sözleşmede yapılan değişikliklerin yerine 11 No'lu protokol hükümleri geçmiştir.

3) Protokol No.3; Bu Protokol Sözleşmenin 29, 30 ve 34. maddelerini değiştiren bir protokoldür. Strasburg'da 06.5.963 tarihinde imzalanmış, 21.09.1970 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Ancak 11 No'lu protokol hükümleri 3 No'lu Protokol hükümlerinin yerini almıştır. Türkiye 3 No'lu Protokolü 13.07.1967 tarih ve 901 sayılı Kanun ile onaylamıştır. Onay Kanunu Resmi Gazetenin 24.07.1967 tarihli sayısında yayımlanmıştır. Onay belgesi 25.03.1968 tarihinde Avrupa Konseyi Genel Sekreterliği'ne depo edilmiştir. Protokol Türkiye bakımından 21.09.1970 tarihinden itibaren yürürlüğe girmiştir.

4) Protokol No.4, Strasburg'da 16.09.1963 tarihinde imzaya açıldı ve 02.05.1968 tarihinde yürürlüğe girdi. Kenar başlıkları 11 No'lu Protokol ile düzenlenmiştir. Türkiye Protokol'ü 19.10.1992 tarihinde

imzalamıştır. Protokol, 23.02.1994 tarih ve 3975 sayılı Kanun ile onaylanmış ve Kanun Resmi Gazete'nin 26.02.1994 tarihli sayısında yayımlanmıştır. Protokol'ün Türkçe çevirisi bakanlar Kurulu'nun bu onaylamayı uygun bulduğuna dair 09.06.1994 tarih ve 94/5749 sayılı kararının eki olarak yayımlanmıştır. Ancak Türkiye onay belgesini Avrupa Konseyi Genel Sekreterliğine depo etmemiştir. Dolayısıyla prosedür tamamlanmamıştır. Ancak yasayla kabul edildiği için iç hukuk bakımından protokol hükümleri hukuksal sonuçlar doğurmaya elverişlidir. Protokol'de düzenlenen haklar ve özgürlükler şunlardır:

1.Borçtan ötürü hapis yasağı, 2.Seyahat özgürlüğü, 3.Vatandaşların sınır dışı edilmesi yasağı, 4.Yabancıların toplu olarak sınır dışı edilmesi yasağı.

5) Protokol No.5 Protokol Strasburg'da 20.01.1966 tarihinde imzaya açıldı ve 20.12.1971 tarihinde yürürlüğe girdi. Sözleşmenin 22. ve 40. maddelerini değiştiren bir Protokol'dür. Ancak bu Protokol ile yapılan değişikliklerin yerini 11 No'lu Protokol hükümleri almıştır. Türkiye Protokol'ü 14.05.1971 tarihinde imzalamış ve Bakanlar Kurulunun 29.9.1971 tarihli, 7/3211 sayılı kararıyla onaylamıştır. Bu karar 30.01.1971 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanmıştır. Onay belgesi, 20.12.1971 tarihinde Avrupa Konseyi genel sekreterliğine depo edilmiştir.

6) Protokol No.6; Protokol, Strasburg'da 28.04.1983 tarihinde imzaya açılmış ve 01.03.1985 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Türkiye 6 Numaralı Protokolü 15/01/2003 tarihinde imzalamıştır. Türkiye 26.06.2003 tarihli 4913 Sayılı ölüm cezasını ortadan kaldıran kanunu çıkarmış ve Kanun Resmi Gazete'nin 01.07.2003 tarihli sayısında yayımlanmıştır.

Protokol Bakanlar Kurulu'nun 15/08/2003 tarih ve 2003/6069 sayılı kararı ile onaylanmıştır. Protokol onay belgesinin Avrupa Konseyi genel Sekreterliğine depo edilmesiyle Türkiye bakımından 01/12/2003 tarihinden itibaren yürürlük kazanmıştır. Protokol yaşam hakkının korunmasıyla ilgilidir.

7) Protokol No.7; 7 No'lu Protokol Strasburg'da 22.11.1984 tarihinde imzalanmış ve 01.11.1988 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Kenar başlıkları 11 No'lu Protokol'e göre düzenlenmiştir. Türkiye Protokol'ü 14.03.1985 tarihinde imzalamıştır. Protokol'de düzenlenen hak ve özgürlükler şunlardır:

1.Yabancıların sınır dışı edilmesine ilişkin usuli güvenceler
2.Ceza davalarında temyiz hakkı **3.Haksız mahkûmiyetten ötürü tazminat** **4.İkinci kez yargılanmama ya da cezalandırılmama hakkı** **5.Eşler arasında eşitlik.**

8) Protokol No.8; Protokol Viyana'da 19.03.1985 tarihinde imza-ya açılmış ve 01.01.1990 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Sözleşme'nin 20,21,23,28,29,30,31,34,40,41 ve 43. maddelerinde değişiklik yapmıştır. Ancak 11 No'lu Protokol hükümleri bu değişikliklerin yerine geçmiştir. Türkiye 04.02.1986 tarihinde Protokol'ü imzalamıştır. Protokol'ü, 12.04.1989 tarih ve 3526 sayılı Kanun ile onaylamıştır (RG 20.04.1989). Onaylamanın uygun bulunduğu Bakanlar Kurulu'nun 23.06.1989 tarih ve 89/14295 sayılı kararı Resmi Gazete'nin 29.08.1989 tarihli sayısında yayımlanmıştır. Onay belgesi Avrupa Konseyi Genel Sekreterliğine 19.09.1989 tarihinde depo edilmiş ve Protokol yürürlüğe girdiği 01.01.1990 tarihinden itibaren Türkiye bakımından da yürürlüğe girmiştir.

9) Protokol No.9; Protokol Roma'da 06.11.1990 tarihinde imzalanmış, 01.10.1994 tarihinde yürürlüğe girmiş ve 11 No'lu Protokol'ün yürürlüğe girmesiyle ortadan kalkmıştır. Sözleşmenin 31,44,45 ve 48. maddelerinde değişiklik getirmekteydi. Türkiye Protokol'ü 06.11.1990 tarihinde imzalamıştı.

10) Protokol No.10; Protokol, Strasburg'da 25.03.1992 tarihinde kabul edilmiş ancak Sözleşmenin tarafı olan tüm ülkeler tarafından kabul edilmediği için yürürlüğe girmemiştir. Protokol, 32. maddede değişiklik öngörmekteydi. Bu düzenleme 11 No'lu Protokol ile gerçekleşmiştir.

11) Protokol No.11; BU Protokol, 11.05.1994 tarihinde Strasburg'da imzalanmış ve 01.11.1998 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Türkiye 11.05.1994 tarihinde imzalamıştır. Onay belgesi Avrupa Konseyi Genel Sekreterine 10.07.1997 tarihinde depo edilmiştir. (yani Refah-Yol iktidarının yıkılışından 40 gün sonra Avrupa Konseyi Sekreterliğine gönderilmiştir. Çünkü Erbakan hükümeti 28 Haziran 1996 da kurulmuş 30 Haziran 1997 de sona ermiştir.) Protokol Türkiye bakımından yürürlük tarihi olan 01.11.1998 tarihinden itibaren yürürlükte dir. Protokol, Sözleşme maddelerinde (19 ila 56. maddeler) ve bazı protokollerde, denetim sistemlerinde değişiklikler yapmıştır. Yukarıda yazdığımız Sözleşme ve Protokollerdeki hak listeleri "madde kenar başlıkları" adıyla 11 No'lu Protokolde yer almaktadır.

12) Protokol No.12, Roma'da 04.11.2000 tarihinde imzaya açılmıştır. Türkiye 18.04.2001 tarihinde imzalamış ancak henüz (29.04.2011 tarihi itibarıyla) onaylamamıştır. Protokol ayrımcılık yasağını düzenlemektedir.

“Madde 1-Genel ayrımcılık yasağı 1.Yasayla düzenlenen herhangi bir haktan yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasi ya da başka görüş, ulusal ya da toplumsal köken, bir ulusal azınlığa mensup olma, mülkiyet, doğum ya da diğer statüler gibi herhangi bir temelde ayrımcılık yapılmaksızın, güvence altına alınacaktır.

2.Hiç kimse, herhangi bir kamu makamı tarafından paragraf 1’de belirtilen herhangi bir temelde ayrımcılığa tabi tutulmayacaktır.”

13) Protokol No.13 Protokol Vilnius'ta 03.05.2002 tarihinde imzaya açılmıştır. Türkiye 09/01/2004 tarihinde imzalamış, 16/10/2005 Tarih ve 5409 Sayılı “İnsan Haklarını ve Temel Özgürlükleri Koruma Sözleşmesine Ek, Ölüm Cezasının Her Koşulda Kaldırılmasına Dair 13 No’lu Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakında Kanun”u çıkarmıştır (RG 12/10/2005). Bakanlar Kurulunun 17/11/2005 Tarih ve 2005/96849 sayılı kararı ile bu protokolün onaylanması kararlaştırılmıştır. **Türkiye bakımından 13 No’lu Protokol 01/06/2006 tarihinden itibaren yürürlük kazanmıştır.**

“Madde 1.Ölüm cezasının kaldırılması: Ölüm cezası kaldırılmıştır. Hiç kimse ölüm cezasına çarptırılmayacaktır ya da bu cezasının infazı yapılmayacaktır”

14) Protokol No.14 Protokol 13.05.2004 tarihinde imzaya açılmış ve 01.06.2010 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Türkiye Protokol’ü 06.10.2004 tarihinde imzalamıştır. Protokolün onaylanmasının uygun bulunduğu dair 5512 sayılı Kanun 01.06.2006 tarihinde kabul edilmiş ve Resmi Gazetenin 8 Ağustos 2006 tarihli sayısında yayımlanmıştır. Protokol Sözleşmenin denetim sisteminde değişiklikler öngörmektedir.²⁴⁴

Hürriyet gazetesinin 19.12.1999’da “APO İÇİN ŞOK KARAR” başlıklı haberinde;

AVRUPA İnsan Hakları Mahkemesi’ne (AİHM) başvurarak, idam kararına tedbir koyduran ve yargılamanın yenilenmesini istemeye

244) Prof. Dr. Mehmet Semih Gemalmaz’ın Boğaziçi Üniversitesi Yayınevi tarafından yayımlanan “İnsan Hakları Belgeleri-I”

hazırlanan **Abdullah Öcalan**'a, Anayasa Mahkemesi şoku geldiği yazılıyordu. Yüksek Mahkeme'nin, Türkiye Birleşik Komünist Partisi'nin (TBKP), AİHM kararına dayanarak, **“Yargılamanın yenilenmesi ve kapatma kararının kaldırılması”** talebini oybirliği ile reddettiği ortaya çıktı. 16 Şubat tarihli 1999/2 sayılı kararda, **“AİHM kararı yargılamanın yenilenmesi için yeni kanıt sayılmaz”** kaydı yer alıyordu.

Anayasa Mahkemesi, uluslararası mahkemenin TBKP ile ilgili kararını Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'na (CMUK) göre değerlendiriyordu. Anayasa'nın 153. maddesine göre yasama, yürütme, yargıyı bağlayan bu kararda, **“Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin kararları CMUK'un 327. maddesi kapsamında yargılamanın yenilenmesini gerektiren yeni bir olgu ya da kanıt niteliğinde değildir”** deniliyordu. Abdullah Öcalan'a verilen idam cezasına karşı ihtiyati tedbir kararı alan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM), şimdiye kadar verdiği kararlar Türkiye'ye pahalıya patlıyordu. Türkiye, AİHM kararları nedeniyle 45 olayda toplam 2 milyon 200 bin dolar (yaklaşık 3.96 trilyon lira) tazminat ödemek zorunda kalıyordu.

AİHM, temyiz mercii sayılmazdı

Ayrıca **Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk**, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) bir temyiz mercii olmadığını vurguluyordu. **Türk 'AİHM Öcalan'ın yeniden yargılanmasına karar verirse ne olur?’** sorusu üzerine şunları söylüyordu: **“AİHM'nin verebileceği karar hiçbir zaman bu davanın tekrar görülmesi biçiminde olmaz. Mahkeme adil bir yargılama yapılmadığı sonucuna varırsa, tazminat ödemesiyle ilgili olabilir. Esas itibarıyla de adil yargılama hakkından yararlanmadığı gerekçesine dayanılarak böyle bir sonuca varılabilir.”**

AİHM'nin görev ve yetki kapsamı

Apo'nun yakalanmasının hemen ardından avukatları AİHM'ye başvurmuşlardı. Gerekçeleri işkence göreceği, adil yargılanmayacağı idi. Mahkeme ihtiyati tedbir kararı aldı ve Türkiye'ye nasıl yakalandığı, yargı süreci, hatta sağlık durumuyla ilgili sorular sormaya başladı. O kadar ayrıntıya girildi ki, **kabız olup olmadığı** bile soruldu ve biz bunlara tek tek yanıt vermek durumunda kaldık. Şimdi idam kararının onanması sonrasında mahkeme yine

devreye girecek ve *'Biz karar verinceye kadar idam etmeyin'* diyecekti. Bu süreç yaklaşık iki yıl sürecekti. AİHM bu aşamada her şeyi inceleyecek, örneğin, yargı sürecinin adil olup olmadığını belirleyecekti. Ama biz bu süreçte onu asarsak, Türkiye'ye *'Yanlış yaptınız, bizim kararımızdan önce asmamanız gerekirdi'* diyemezdi. Bunun tek yaptırımını para cezasıydı... Çünkü biz belli konulardaki anlaşmalara çekince koymuşuz ve imza atmamışız.

Şimdi Ecevit'in bu konuda gündeme AİHM'yi niçin getirdiği daha iyi anlaşılıyordu. Buradan çıkan sonuç şuydu: Türkiye, bu mahkemenin kararı ortaya çıkmadan önce Apo'yu asmayacak ve zaman kazanacaktı. Bu aşamada dış ilişkilerimiz açısından zaman kazanmak önemli sayılmıştı. Çünkü Avrupa Birliği'ne aday üyeliğimiz kapıdaydı. Böylece Ecevit, hem iç tribünlere, hem de dış tribünlere oynamaktaydı.

Peki Türkiye'de idam cezası ne zaman kaldırıldı?

Türkiye'de idam cezası en son 1984 yılında uygulanmıştı. 9 Ağustos 2002 tarih ve 4771 sayılı kanun ile (Avrupa Birliği 3. Uyum Paketi) idam cezası barış zamanında kaldırılmıştı. Hemen arkasından Türkiye Kasım 2003'te 6 nolu ek protokolü onaylamıştı. Nihayet, 14 Temmuz 2004 tarih ve 5218 sayılı kanunla Türkiye idam cezasını her koşulda mutlak olarak kaldırılmıştı. Arkasından Şubat 2006'da 13 sayılı ek protokolü onaylamıştı. Türkiye'de idam cezasının kaldırılmasının Abdullah Öcalan davası ile yakın ilişkisi vardı. Öcalan'a verilen idam cezası Yargıtay tarafından 29 Haziran 1999'da onaylanmasıyla kesinlik kazanmıştı. Ancak Başbakanlık kararı TBMM'ye göndermediğinden, kararın uygulanması için gereken kanun çıkmamıştı. Dolayısıyla uygulama ertelenmiş olmaktaydı. Bu arada Öcalan'ın avukatları 16 Şubat 1999'da AİHM'ye başvurmuşlardı.

Kasım 1999'da AİHM'nin 1. Dairesi ihtiyati tedbir kararı almıştı. Kararda, AİHM'nin davayı inceleyebilmesini sağlayabilmek amacıyla idam cezasının uygulanmaması şart koşulmaktaydı. Türkiye karara uymayı kabul ettiğini açıklamıştı. AİHM'nin Büyük Dairesi 12 Mayıs 2005'te kararını açıkladığında Türkiye idam cezasını kaldırmış, 6 nolu protokolü onaylamış, 13 nolu protokolü ise imzalamıştı.

İdam dosyasını Başbakanlık'ta 2 yıl bekletilenler hangi kahramanlardı?

57'inci Hükümette MHP milletvekili olan, sonra Büyük Birlik Partisi Genel Başkan Yardımcılığı görevine atanan Avukat Edip Özbaş da *“Terörist başının idam dosyası, 57'inci Hükümetin koalisyon ortağı olan üç siyasi parti liderinin 10 Ocak 2000 tarihinde imzaladığı kararla, AİHM'nin infaz ile ilgili ihtiyati tedbir kararı gerekçe gösterilerek iki yıl boyunca Başbakanlık'ta bekletildiği”* itirafını yapmıştı. O dönem, henüz değişiklik yapılmadığından idam cezası TCK'da vardı. Apo idamdan kurtarılmamıştı ama dosyası da bir türlü Meclis'e yollanmamıştı. Bu nedenle bir Meclis soruşturma önergesi hazırladım. Başta Tansu Çiller olmak üzere diğer muhalif partiler de bana destek vereceklerini beyan ettiler. Şahsen MHP'den en az 70 arkadaşımın imzalayacağını düşünüyordum önergeyi. Bu hem eski Başbakan Bülent Ecevit'in Yüce Divan'a sevkini hem de terörist başının idamını sağlayacak bir girişimdi.

Soru: Bu Meclis soruşturma önergesinden MHP Yetkililerinin haberi var mıydı?

Edip Özbaş: *Önergeyi gizli hazırladığımı sanıyordum, ancak imzaya açmadan önce Devlet Bahçeli'nin haberi olmuştu. Çin seyahatine çıkmadan önce, bir milletvekilini benim evime göndererek, “İyi gelişmeler olacak. Önergeyi sakın imzaya açmayın” diye uyarıyordu. Önergemi imzaya açtığım saatlerde, Devlet Bahçeli de Çin Seddi'nden bir beyanat vermeye başlıyordu. Benim hazırladığım önergenin içeriğini okuyarak, “Öcalan'ın idam dosyası derhal Meclis'e sevk edilecek” diyordu. Bu açıklama koalisyon ortağı olan Ecevit ya da Yılmaz'ı uyarmak değil, tam tersine benim hazırladığım önergenin önünü kesmeyi amaçlıyordu. Çünkü Bahçeli'nin açıklamasının ardından önergeye imza atacağını söyleyen diğer siyasi parti liderleri, “Bahçeli ile Edip Özbaş aynı paralelde. Bu önerge Bahçeli'nin bir siyasi manevrası olabilir mi?” diyerek önergeye imza atmaktan çekiniyordu. Çiller benim MHP'den istifa ederek DYP'ye geçmem durumumda imza atacaklarını söylerken, Abdullah Gül de “yürütme kurulunda görüşmeden imza atamayız” diyordu. Böylece soruşturma önergesine imza toplanamıyordu.*

57'inci hükümet zamanında AB'ye ve diğer küresel kuşatmalara mukavemet gösteremeyen MHP, tam aksine AB uyum yasaları, ikiz yasalar adı altında pek çok adım atıyor ve merdivenin ilk üç basamağını çıkmış oluyordu. 9'uncu uyum paketine kadar olan diğer adımları da daha sonraki hükümetler atıyordu. MHP,

şu anda karşı çıktığı ve onursuz davranış olarak nitelendirdiği, AB'nin talimatıyla TBMM gündemine taşınan ve idamın önündeki engelleri kaldıran Uyum Yasalarının altına imza atıyordu.

Soru: Yani, TBMM'de sadece şov mu yapılmıştı?

Edip Özbaş: 03 Kasım 2002 seçimlerinin öncesinde, Bahçeli Şevket Bülent Yahniçi'ye Ankara Cumhuriyet Savcılığı'na hitaben bir dilekçe yazdırıyordu. Dilekçede, **Ecevit'in kanunu ihlal ettiği ve yargılanması gerektiği** talep ediliyordu. Ancak önergeye kesinlikle imza atmayan bir hukukçu, bir Başbakan'ın Savcılık marifetiyle yargılanamayacağını elbette biliyordu. MHP ve Bahçeli, kendi yanlışlarını örtebilmek için şov yapıyordu.

Soru: İdam cezası 2002 Ağustos'unda, imzalanan AB 3'üncü uyum paketi ile kaldırılmıştı. Peki o günlerde TBMM Genel Kurulunda neler yaşanmıştı?

Edip Özbaş: İdam cezası 2002 Ağustos'unda, imzalanan AB 3'üncü uyum paketi ile kaldırıldı. 8 Ağustos'taki TBMM Genel Kurulu'ndaki oylamada güya idama karşı çıkan ve şov yapan MHP, aslında idamın kaldırılması için uğraştı. Şöyle ki Genel Kurul'daki oylamadan hemen önce Adalet Komisyonu'nda bir görüşme yapıldı. Komisyonda DYP Milletvekili Sevgi Esen bir önerge vererek, **"idam kaldırılсын ama bu hükümde Öcalan istisna tutulsun"** teklifini yaptı. MHP, bu önergenin sunulduğu Adalet Komisyonu toplantısına kendi üyelerinin katılmaması yönünde karar aldı. Dolayısıyla önerge kabul edilmedi. Ama Genel Kurul'da tüm MHP milletvekilleri ellerini kaldırarak 'idam kaldırılmasın' şovu yaptı. Ve böylece Öcalan idam-dankurtuldu.²⁴⁵

Bütün bu belge ve bilgileri, Erbakan Hocaya yöneltilen iddia ve iftiralarnın, nasıl haksız ve dayanaksız olduğuna açık ve kesin bir örnek olsun diye yazdık. Çünkü Siyonist dış güçleri ve işbirlikçi çevreleri ürküten, Türkiye'yi yeni ve adil bir medeniyet merkezi yapacak ilmi ve milli projeler üreten yegâne lider, Rahmetli Erbakan'dı. Onun, olumlu ve onurlu girişim ve prensiplerine, kutlu ve mutlu hedeflerine bugün de, gelecekte de ihtiyaç vardı; İslam ve insanlık adına bunlara sahip çıkılması lazımdı. Kısacası Erbakan Devrimi'nin temelleri sağlam atılmıştı, ama henüz tamamlanmamıştı ve zafere ulaşması yakındı!

**Oğuzhan Takımının; Hoca'nın: "Zihnen Hasta!" Dediği
ABDULLAH GÜL'Ü ADAY YAPMA ÇABALARI
ERBAKAN'DAN İNTİKAM ALMA KASITLI MIYDI?
Ama Hamdolsun ki Başaramamışlardı...**

Saadet Partisi'nin Genel Başkanı Temel Karamollaoğlu'nun önerisiyle eski Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün muhalefetin ortak adayı yapılmasını, ilk önce Fehmi Kuru gündeme taşıymıştı. Sonunda Abdullah Gül uluslararası lobilerin de gösterdiği üstün ve özel gayret sonucu bu teklife yanaşmıştı. Ardından Karamollaoğlu ile Kılıçdaroğlu'nun yaptıkları toplantının ardından bu teklifi Gül'e resmen götürmek kalmıştı.

1- Meral Akşener de Abdullah Gül için adaylıktan ayrılmalı mıydı?

2- Her ikisi birden seçime girerse Tayyip Erdoğan'ın ikinci tura kalması ihtimali daha da artar mıydı? Konuları aşılırsa Abdullah Gül hazırды. Biz Milli Çözüm Dergisi olarak bu Siyonist tezgâhı ve bu odakların Türkiye cazgırı Fehmi Kuru'nun altyapı hazırlıklarını tam 3 ay öncesinden sezip yazdığımız ve Milli Görüş camiasını uyardığımız zaman da "hadi canım nereden çıkarıyorsunuz?" gibi itirazlar yapılmıştı.

Ankara'da bulunan ve Abdullah Gül'ün adaylığıyla ilgili olarak çalışmalarına 'hemşehrisi' sıfatıyla katılan ancak isminin açıklanmasını istemeyen bir Saadet Partisi yöneticisi, adaylık için tek bir sorun kaldığını vurgulamıştı:

"Abdullah Gül'ün adaylığıyla ilgili olarak, partimiz ve CHP'nin genel başkanları düzeyinde yapılan görüşmede sıkıntılar aşılmıştır. CHP ve SP, hemşehrimizi ortak aday çıkarma konusunda hemfikir olmuşlardır. Ancak şu anda Meral Hanım cumhurbaşkanlığı adaylığında ısrarlıdır. Kendisi ikna edilmeye çalışılmaktadır. Abdullah Bey'in adaylığı girişimlerimizi Genel Başkanımız Temel Bey'in yanı sıra birebir Genel Başkan Yardımcımız Atik Ağdağ yürütmeye başlamıştır. İYİ Parti Genel Başkanı Meral Hanım da 'Evet' derse, ortak adaylık konusunda Sayın Gül ikna olacaktır!"

Karamollaoğlu görüşmesi öncesi Ahmet Davutoğlu ile buluşmuşlardı

Bu süreçte Saadet Partisi lideri Temel Karamollaoğlu ile görüşmesi öncesinde Abdullah Gül'ün, Ahmet Davutoğlu ile görüşmesi Cumhurbaşkanlığı adaylığını kabul edeceği şeklinde yorumlanmıştı. Abdullah Gül ve Ahmet Davutoğlu görüşmesinde; Ali Babacan, Beşir Atalay ve sürpriz bir ismin daha bulunduğu konuşulmaktaydı. Bu arada bazı yazarlar; *“Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanı adayı olmasının AKP'nin önemli bir ismi, Ali Babacan'ı yanına almasına bağlı olduğunu ve Ali Babacan'ın 'Başkan Yardımcılığını' kabul etmesi halinde Abdullah Gül'ün adaylığını açıklayacağını”* ortaya atmışlardı.

Temel Karamollaoğlu CHP'ye iltifatlar yağdırmıştı

“İktidar, muhalefet olarak iki ayağımızı bir pabuca soktular. Bu fırsatı vermeden bir panik havasında iktidar seçime gitme kararı aldılar. Kurumları da zorluyorlar. Sayın CHP Genel Başkanı ve arkadaşlarını tebrik ettim. Çünkü (15 Milletvekili CHP'den oraya aktarılmasaydı) bir potansiyeli olan İYİ Parti seçime girmeme riskiyle karşı karşıya kalacaktı. Yaptıkları büyük bir jest. Bunu da herkes yapamaz. Oy verecek vatandaş oy verme hakkını kullanacak. Temelde kendi partilerimizin menfaatlerinden çok ülkemizin geleceğiyle ilgili konularda bir dirsek temasında olmamız gerekliliğini görüp anladık ve bu yönde adımlar atma kararı aldık!..” ifadeleri gerçek ve gizli niyetlerini açığa vurmaktaydı. O da SP'yi CHP'nin kuyruğu ve uydusu konumuna taşımak ve Hoca'ya-davasına hıyanet etmiş birisini şimdi Cumhurbaşkanı adayı yaparak Erbakan'dan intikam almaktı. Oysa SP'ye yakışan; sadık, sağlam ve donanımlı bir dava adamını aday gösterip, Milli Görüş düşüncesini ve Adil Düzen projelerini topluma tanıtmak, Hak ile Batılı anlatmak; böylece sağdaki ve soldaki bütün partilerdeki, bir çıkış yolu arayan insanlarımızı umut kapısı olmaktı.

Fehmi Kuru, CHP'nin 15 vekil hamlesini değerlendirirken, iktidar partisine iğneleyici bir dille göndermeler yapmıştı.

Fehmi Kuru, CHP'yi: “Bu bugüne kadar işitilmiş bir olay değil!” diye alkışlamıştı ve arka çıkmıştı. Bazılarına göre muhalefet haddini bilmemişti. Çünkü bizde, kendinden beklenmeyi ancak iktidar partisi yapabiliyordu... Önce bir 'hakkı' teslim etmem gerekmektedir. AKP adına konuşan siyasiler ile onlar adına kalem oynatıp ahkâm kesen iktidar cephesinin itibar ettiği yazarlar ne konuşurlar ve ne yazarlarsa onlar haklı görülmektedir. Yüksek Seçim Kurulu (YSK)

tarafından “Seçime katılamaz” açıklaması ile önünün kesileceği anlaşıldığında, İYİ Parti’ye CHP’nin 15 milletvekilini ödünç vermesi daha önce görülmüş, işitilmiş bir olay değildir (doğru ve sorumlu bir harekettir). Bazıları ‘Güneş Motel’ örneğini (1977) zikrediyorlar, ama ona da benzemiyor; orada sandıktan birinci parti çıktığı halde milletvekili varlığı kısa kaldığı için hükümet kurmakta zorlanan Bülent Ecevit bakanlık vaat ederek AP’den milletvekili devşirmişti. Burada ise ödünç verilen CHP milletvekilleri için böyle bir durum söz konusu değil. Menfaat bile yok. Yarın yine partilerine döneceklerdir. Oysa bir-iki gün öncesine kadar **“Seçim zamanında yapılacak”** açıklamaları yapan iktidar cephesinin, sonunda ‘stratejik ortak’ öne atılıp **“Seçim tarihinin erkene çekilmesini istiyorum”** dediğinde, büyük ortağın **“Ben seçimi senin istediğin tarihten de erkene alıyorum”** demesi ile yaptığı hamle de siyasi hayatta pek alışılmış bir hamle değildi; ama iktidar yapınca bu tür hamleler ve yan çizmeler haklı görülmekteydi.

İşte ayarı ve amacı Malum Cumhuriyet Gazetesi’ndeki Abdullah Gül taraftarlığı, bu hazırlığın bir Siyonist tezgâh olduğunu açığa vurmaktaydı!

“İlk sözüm muhalefete; özellikle de ana muhalefet olarak Cumhuriyet Halk Partisi’ne. Tamam baskı var, OHAL var, anormal koşullar var. Kimse işinizin ne kadar zor olduğunu yadsımıyor. Ama bir yıldır bu memlekette her Allah’ın günü “erken seçim” lakırdısı dinlemedik mi? Nedir doluya tutulma halleri, paldır küldür çıkışlar? (Artık kendinize gelin...) Daha çatı aday mı çıkacak yoksa her parti farklı aday mı gösterecek belli değil. Oysa kamuoyunun CHP’den beklediği, “Kontrol bizde. Ne yaptığımızı biliyoruz” hissidir. Sizden ricam, büyük arayışların büyük yalpalamalara dönmemesidir. Bize lütfen 35 yaş altı kim senin adını sanını duymadığı ikinci bir Ekmeleddin vakasıyla gelmeyin...

İkinci sözüm, HDP’ye. Elinizdeki en parlak aktör, Selahattin Demirtaş idi. Daha ne bekliyorsunuz? Var mı sahiden hem HDP’lilerin, hem de HDP’ye küskün kesimlerin oyunu alabilecek, muhafazakâr Kürtlerin kırık kalplerine dokunacak ve bir de üstüne üstlük yüzde 10 barajını geçebilecek başka bir isim?

Üçüncü sözüm, Temel Karamollaoğlu’na. Sizi yakinen tanımıyorum, ancak ben de herkes gibi dikkatle izliyorum. Bu seçimde olağanüstü önemli bir rolünüz var. Tek bir replikle filmin akışını değiştiren karakter olabilirsiniz. Eğer bu seçimde tüm

partilerin ortaklaşacağı bir “çatı aday” olacaksa, bunda en makul isim, Abdullah Gül olduğu görülmektedir. Bazı solcular ve AKP’li elitler, farklı sebeplerden dolayı Gül seçeneğine burun kıvrabilir. Ancak Abdullah Gül’ün 2005 yılından beri anketlerde beğeni oranının Tayyip Erdoğan’ın üzerinde olduğunu, geniş halk kitlelerinin gözünde devlet yönetme becerisine sahip ve demokrat bir devlet adamı olarak gördüklerini hatırlatmak isterim. Çatı aday, tanım itibarıyla herhangi bir partinin adayı değil üzerinde geniş konsensüs olan aday demektir. Bu formüle gidilecekse Saadet Partisi’nin görevi, Abdullah Gül’ü ikna etmek değil; CHP, HDP ve İYİ Parti’yi Abdullah Gül etrafında güçlü bir güç birlikteliğine ikna edebilmektir. Eski Cumhurbaşkanı’nın Türkiye’nin gidişatı konusundaki kaygılarına rağmen, kendi partisine karşı bir yarışa girmeyi düşünmediği yazılıp çizilmektedir. Bu durumda Gül’ü ikna edecek tek şey, Saadet ve CHP’den gelecek güçlü bir destek sözü olabilir.”²⁴⁶

Evet Abdullah Gül’ün ortak aday olarak desteklenmesini öneren Cumhuriyet Gazetesi ve yazarları, hangi odakların bozaranı ise, Abdullah Gül de işte onların adayıydı. Oğuzhan Asiltürk ve Temel Karamollaoğlu ise, aynı mihrakların Milli Görüş’e soktukları adamları ve elemanları gibi davranmışlardı!

Bakınız, Erbakan Hocamız 26.10.2003 tarihli basın toplantısında, o sırada İslam Konferansı’na katılıp “İsrail’e hoşgörülle bakmalıyız!” diyen Abdullah Gül’le ilgili şu açık tespitlerde ve acı tenkitlerde bulunmuşlardı:

“İslam Konferansı’nda yapılan üç konuşma dikkati çekicidir. Bunların bir tanesi Mahathir’in yapmış olduğu konuşmadır. Bu ay sonunda görevi bırakacak olan Mahathir (Muhammet), Malezya’da İslam Konferansı’na ev sahipliği yaparken kendisi çok önemli açıklamalarda bulunmuştur ve demiştir ki: “Bilhassa İsrail, yeryüzündeki huzursuzluğun asıl müsebbibidir. Haksız tecavüzleriyle bütün Ortadoğu’yu perişan etmektedir. Ufacık bir İsrail’in bütün dünyayı bu kadar huzursuz yapmasına razı olunamaz. Bunun mutlaka bütün dünya ülkeleri tarafından düzeltilmesi, önlenmesi lazım gelir.” Bu açıklamalar, tabi hemen tahmin olunacağı üzere, Dış Mihrakların (ve Siyonist odakların) avucundaki Amerikan yöneticileri, İngiliz yöneticileri ve Avustu-

ralyalı yöneticiler tarafından kınanmış ve karşı çıkmıştır. Ama buna mukabil, İslam âlemindeki duyarlı bütün yazarlar ve fikir adamları demişlerdir ki: “Mahathir (Muhammet) bununla İslam ülkelerinin bütün yöneticilerini uyarmaktadır ve 1 buçuk milyarlık İslam âlemine tercüman olmaktadır. Söyledikleri doğrudur ve haklıdır.” yorumunu yapmışlardır. İkinci önemli bir konu ise, buna mukabil Sn. Abdullah Gül’ün konferansta yaptığı talihsiz konuşmadır. O (Mahathir Muhammet) bunları söylüyor: “Mutlaka İsrail’in bu haksız tecavüzleri önlenmelidir!” diyor, peki Abdullah Gül Beyefendi çıkıp ne buyuruyor? “Efendim, İsrail’in bu yaptıklarına (Filistin’deki işgal ve katliamlarına) hoşgörüy-le bakmalıyız.” Haydaa... Kim bu? Eski Milli Görüşçü Abdullah Gül. Ne hoşgörüsü yav? Adamlar tanklarla 12 yaşındaki çocukları eziyor. Masum insanların evini barkını yıkıyor, yapımadıkları zulüm kalmıyor, her gün katliamlar yapıyor, aklına estiği, istediği yeri bombalıyor. Sen de kalkıp bunlara karşı hoşgörülü davranacaksın!? Bir insanı tutup ameliyat yapsanız, bütün beyindeki her türlü hafızasını alsanız, inanç ve ideallerine ait ne varsa çıkarmanız... O insan ancak böyle bir konuşma yapar. Bazı filmlerde görünen tipler gibi. Şu hale bakın, bunlar İslam Konferansı’na gidecek de, o İslam Konferansı’nda bugünkü İslam âlemine yapılmış olan zulümlerin önlenmesi için güya öncülük yapacak!.. Bu sözlerin anlamı; “Gelin (İsrail’e) teslim olalım, biz olduk, siz de teslim olun.” Evet, bunun tercümesi budur. Allah muhafaza buyursun, (bu tavır, kalbi bir marazdır, sapmadır) Allah ıslah etsin, Allah şifa versin!”²⁴⁷

Aziz Erbakan Hocamız, Ekim 2003’te, Ramazan Ayındaki bir basın toplantısında ise; “Abdullah Gül İsrail Baltasına Sap Olmuştur!” buyurmuşlardı:

“Dış politikaya gelince, Irak’ta görüyorsunuz: “Amerikalının yerine ben öleceğim. Irak’ı bir an evvel Büyük İsrail’e katıverelim!” diye çalışıyor. “Kıbrıs’ı Yunan’a vereceğim!” diye çırpınıyor. “Suriye, bir an evvel aynı şekilde yumuşak lokma olarak yutulabilsin!” diye uğraşiyor. “İran, terörist ülkedir, atom bom-

247) <https://www.youtube.com/watch?v=6tNR-bl9eM&feature=youtu.be>
Videonun tamamı:

<http://www.necmettinerbakan.net/page.php?act=videoGoster&videoID=529&name=sp-basin-toplantisi-26-10-2003->

bası bizi de tehdit ediyor!” diyerek, yine dış mihraklara hizmet ediyor. Ve demin saydığım bütün maddeler münasebetiyle de 2. Sevr hazırlığı yapılıyor. Şimdi, söyleyeceğim söze dikkat buyurun. Ne yazık ki bütün bunları uyansınlar diye, söylemeye mecbur olduğum için hatırlatıyorum. Bilirsiniz, bir baba bazen işe yaramaz evladına der ki: “Evladım, sen maalesef bir baltaya sap olamadın!” Şimdi bu AKP’li yöneticiler, Milli Görüş’ün, Refah Partisi’nin içindeyken bundan şikâyet ediyorlardı: “Efen-dim, biz bu toplulukta baltaya sap olamıyoruz. Bize bir baltaya sap muamelesi yapılmıyor!” diyorlardı. Ondan sonra, Milli Görüş’ten ayrıldılar, illa “Bir baltaya sap olacağız” havasına kapıldılar. Ee, bizden ayrıldılar da ne oldu? Hatırlayınız, meşhur atasözümüz vardır: “Bir ağacı, sapı o ağacın dalından yapılan baltayla keserler!” Bunun manası şudur: Uyansınlar diye söylüyorum. Abdullah (Gül) gitmiş, İsrail baltasına sap olmuş: “Ben baltaya sap olmak istiyorum, şimdi muradıma kavuştum!” diyor. Tayyip gitmiş, Dış mihrakların baltasına, Sevr baltasına sap olmuş: “İşte bir baltaya sap oldum” diye övünüyor. Bunun övünülecek nesi var yahu?! Dikkat ediniz; bunlar, Milli Görüşçülerden seçilmişlerdir. O ağacın kendi dalından kesilmişlerdir; maksat Milli Görüş ağacının kesilip, yıkılmasıdır, kökünden kurutulmasıdır, maazallah. Oysa bir baltaya sap olmak dış güçlere taşeronluk yapmak değildir, yanlış anlamışlar başka şeyler gibi. Baltaya sap olmak; Yeniden Büyük Türkiye’yi kurmak için çalışmaktır, Yeni Bir Dünya kurmak için çırpınmaktır, Yaşanabilir Bir Türkiye kurmak için uğraşmaktır. Onun için Milli Görüşçü olunmadan hayırlı ve yararlı baltaya sap olunmaz. Olursun ama, İsrail baltasına sap olursun ve Sevr baltasına sap olursun. Uyanın, uyanın, uyanın. Çünkü bu attığınız adımlar, bir müddet sonra telifisi kabil olmayacak sonuçlar orta yere çıkartır, Allah muhafazabuyursun!”²⁴⁸

Bazı Milli Görüşçü kardeşlerimizin: “Ne var canım, bir insan hatasından dönemez mi? Yanlışını fark edip telafi etmek istemez mi?” gibi yaklaşımlarla Abdullah Gül’ün SP’den Cumhurbaşkanlığı adaylığını makul ve meşru gösterme çabaları da temelsiz ve tutarsızdır.

248) <https://www.youtube.com/watch?v=ZqEqcp7zkh0>

Önce bu zevat öyle hata falan değil, açıkça ve küstahça Hak davamıza ve Aziz Hocamıza hakaret ve hıyanet edip ayrılmışlardır. Üstelik Milli Görüş gömleğini çıkardıktan sonraki icraatları ve tahribatları da ortadaydı.

İkincisi; Abdullah Gül'ün çıkıp da; *“Ben davama ve Hocama karşı yaptığım büyük yanlışlık ve haksızlıkların farkına vardım, çok pişmanım, Milli Görüş'ten başka huzur ve kurtuluş yolu olmadığını tekrar farkına vardım!”* dediğine hiç kimse şahit olmamıştır. Böyle bir itirafta bulunmamıştır ve bulunmayacaktı...

Üçüncüsü: Sn. Abdullah Gül, hiç değilse; *“Ben AKP'ye, dine ve devletime hayırlı hizmetler yapmak niyeti ve hedefiyle katıldım. Umduklarımın çoğunu bulamadım amma değişip düzelirler diye katlandım. Ama Ülkeme ve Milletime zarar verdikleri konusunda hiç şüphem kalmadığı için ayrıldım.”* dediğini de duyan olmamıştı.

Ve yine Abdullah Gül, *“Ben Cumhurbaşkanı olursam, AKP'nin AB ve ABD politikalarına faizci, ülkeyi dış borca esir edici ekonomik programlarına aykırı olarak, Milli Görüş'ün hazırladığı bütün proje ve planlara sahip çıkıp uygulamaya çalışacağım!”* ifade ve iddiasında da bulunmamıştı.

Öyle ise Ey Milli Görüşçüler! Ve ey sözde AKP muhalifi bütün partiler! Söyleyin bakalım; Sn. Abdullah Gül'ün Sn. Recep T. Erdoğan'dan farklı ve faziletli taraflarının, AKP zihniyetine aykırı ve ülke için yararlı tavırlarının birkaçını sayın da, biz de anlayalım. Erbakan Hocamız; *“AKP Siyonizm'in işbirlikçisi, CHP ise takipçisi ve temsilcisidir.”* buyurlardı. Şimdi işbirlikçisinden kurtulmak için, kalkıp takipçisine sığınmak nasıl marazlı bir mantıktı? Sürekli prensip ve kriterlerden bahseden Sn. Temel Karamollaoğlu niye CHP ve İYİ Parti'ye bunları hiç şart koşmamakta, hatta görüşmelerinde gündeme bile taşımamaktaydı? Bunlar Milli Görüş'çü bir Cumhurbaşkanı mı, yoksa İsrail'in kahpelik ve katliamlarına karşı “hoşgörülü”, Hak davasına ve Hocasına karşı “nankörlü” bir adam mı ayarlamaktaydı?

Halk düşman mı ki, onlara hile yapılsındı?

Yoksa erken seçim kararı alacak olan **Erdoğan-Bahçeli** ikilisinin bilinen ve beklenen bir duruma rağmen neden son ana kadar *“Erken seçim yok”* deyip halkı oyaladıkları talimat alacakları odakların tavrıyla mı alâkalıydı? O süreçte son 2 hafta içinde yaklaşan ve kes-

tirilmesi zor olan gelişme, ABD'nin önce **“Çekileceğim”** deyip sonra Suriye'nin (İran) boşaltılmış tesislerini vurarak Rusya'ya mesaj ve gözdağı vermeye çalışması ve iktidarın bu vuruşa **“Kimyasal silah kullanmanın cevapsız kalması düşünülemezdi”** deyip ABD'yi alkışlamasıydı. Rusya'yla yakın ilişkiler içinde olan Türkiye'nin bu tutumuna ilk tepki doğal olarak **Lavrov** birden: **“Afrin'de kalmanın, artık çekilseniz iyi olur.”** Dayatmasına kalkışmıştı. Çünkü Rusya, Türkiye'nin, daha doğrusu AKP iktidarının tutumunu, **“NATO ile bağları koparmadan Rusya'yı oyalamak”** olduğunu anlamıştı. Doğru bir okumaydı ve görüldüğü gibi tepki gösteren sadece Rusya olmamıştı. Evet, Türkiye'nin hem Atlantik hem de Avrasya hattıyla Milli çıkarlar odaklı işbirlikleri yapması hem doğaldı hem de lazımdı. Ancak **“Hangi hattaki hangi müttefik kalıcı, hangisi taktik icabı?”** soruları muhatapları kuşkulandırmaktaydı ve Türkiye eninde sonunda **“Tarafını seç!”** baskısıyla zaten karşılaşacaktı. Ancak iktidarın ve Sn. Erdoğan'ın, stratejisi ve samimiyetten uzak tavırları nedeniyle ne Rusya'ya ne de Amerika'ya yaranmıştı.

“Zannımca baskın seçimin asıl amacı, yaklaşan “eksen baskısı”nın farkına varılması ve bu baskıya karşı siyasi ve moral açıdan güç kazanmış bir şekilde seçime girme hesabıydı.” Tespitleri haklıydı. Yani iktidar ve ortağı Afrin operasyonlarını oya tahvil etme hevesiyle ve toplumdaki Milli uyanışı görüp telaşa düşme neticesinde erken seçim kararı almışlardı.

Erken seçim kararına ilişkin anlamlı şanlı bir muhafazakâr yazarın yaptığı, **“Cumhurbaşkanı seçiminin öne çekilmesi isabetli oldu. Harp hiledir. Allah hayırlı etsin”** açıklaması bunların ayrıntısını ortaya koymaktaydı. Ve bu sorumsuz açıklama karşısında sormak lazımdı:

Ya hu toplumun yarısının Cumhurbaşkanı'na duyduğu sevginin ve güvenin nedeni **“özü sözü bir”** olması, rol yapmaması ve samimi olması sürekli yazılıp konuşulmaktaydı. Yani şimdi Erdoğan dahil tüm AKP kurmayları bütün topluma ve kendi tabanlarına ısrarla **“Erken seçim yok”** derken hile mi yapıyorlardı? Hile sadece harpte o da düşmana karşı yapılırsa mubah sayılırdı. Halk düşman mı ki hilenin muhatabı yapılmakta, aldatılıp oyalanmaktaydı?

Abdullah Gül, FETÖ firarisi ve NATO desteklisi Emre Uslu'nun **“kansız değişim”** önerisine uyararak mı Cumhurbaşkanı adayı olacaktı?

“Şunu anlatmaya çalışıyorum: Kansız bir değişimin mümkün olup olmadığını anlamaya uğraşıyorum. Maalesef Türkiye’nin geldiği nokta bu. En az sıkıntılı değişimin nasıl olabileceğini anlatmaya çalışıyorum. En az sıkıntılı değişim ise, Abdullah Gül veya AKP içerisinden bir alternatifi çıkıp Erdoğan’dan o rejimi, o iktidarı almasıdır. Yani Abdullah Gül cüret gösterip Erdoğan’a karşı bir siyasi adım atıp cesaretli bir hamle yaparak ona karşı aday olabilirse, en azından seçimleri ikinci tura bırakır. Şayet ikinci tura kalırsa, Abdullah Gül’ün kazanma şansı büyük olacaktır. Bu alternatif çıkarsa, Türkiye açısından da güzel olacaktır.”²⁴⁹ tespit ve temennileri de Siyonist mihrakların planlarını yansıtmaktaydı.

Tam bu sırada Konya’dan Mehmet Çelik Bey kardeşimizin çok değerli ve duyarlı Eşlerinin şu rüyası oldukça enteresandı. (25.04.2018)

Rüyamda: Aziz Erbakan Hocamız meclis gibi bir yerden konuşuyorlardı: **“Sizi bugünlerde ne kadar şaşkın (hedefinden kaymış) bir vaziyette görüyoruz. Hepiniz oturmuş seçim tartışmalarını ve hazırlıklarını izliyorsunuz. Hâlbuki daha düne kadar Afrin’i izliyordunuz. Evet, Bizler de (ruhen) Afrin’deydik. Ahmet Akgül Hocanız, Fatma Betül kardeşiniz, diğer sadık kardeşleriniz de gönüllü asker gibi (kalben) orada bulunuyordu ve sizler de dikkatle takip ediyordunuz. Şimdi ne oldu da gözler ve dikkatler oradan buraya çevrildi, hiç düşünmüyor musunuz? Peki, seçim neden bu kadar erkene alındı, sorusu üzerinde kafa yoruyor musunuz? Afrin’de neler oluyor biliyor musunuz? Seçim bu yüzden erkene alınmış olabilir mi? Konusunu değerlendiriyor musunuz?”** buyurdular. O esnada uyandım.

Lütfen hatırlayınız, defalarca yazmış ve uyardığımız... Suriye’nin kuzeyine yönelik haklı ve hayırlı müdahalemiz, eğer Afrin’le sınırlı kalır ve bu başarılar seçim malzemesi yapılır da; asıl Suriye ve Irak sınırimız boyunca fiilen oluşturulan PYD-PKK devletçliğine dolaylı biçimde razı olunursa hiçbir iktidar bu hiyanetin altından kalkamayacaktır.

Amerikan Wall Street Journal gazetesi, Suriye’de bulunan ABD askerlerinin kısmen çekilmesinin ardından, ABD’nin Suriye’nin kuzeyinde bir Arap gücü kurmayı planladığını açıklamış-

249) <https://twitter.com/FetoGercekleri/status/988463763224481798>

ti. Yani Türkiye Arap-İslam askerleriyle vurulacak ve bunların himayesinde bir Kürdistan kurulacaktı!

Wall Street Journal (WSJ) gazetesi, ABD'nin Suriye'nin kuzeyinde bulunan güçlerinin yerine konuşlandırmak ve DAESH ile mücadelenin sona ermesinin ardından *'ülkenin (Suriye'nin) kuzeydoğusunun yeniden istikrara kavuşmasına yardımcı olmak adına'* Araplardan oluşan bir birlik kurmayı planladığını yazmıştı. Gazetenin ABD'li yetkililere dayandırdığı haberinde, Başkan Donald Trump'ın kısa bir süre önce atadığı yeni Ulusal Güvenlik Danışmanı John Bolton, Mısır'ın istihbarat direktör vekili Abbas Kâmil ile bir görüşme yapmış ve bu karar alınmıştı. Görüşmede, Bolton'ın *Mısır'ın Suriye'de bir Arap gücü oluşturma çabalarına katkı yapma ihtimalinin* ele alındığı vurgulanmıştı. Yetkililer ve uzman kimseler, ABD yönetiminin Suriye'nin kuzeyinin yeniden yapılandırılması çalışmalarını kapsamında Suudi Arabistan, Katar ve Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) gibi ülkelerden finansman desteği aradığını ve aynı zamanda Arap ülkelerinden asker göndermelerini talep etmeye hazırlandığını açıklamışlardı. Bir yetkili, *"Mali destek sağlamada ve daha geniş (askeri) anlamda katkıda bulunmaları konusunda Suudi Arabistan, Katar ve BAE ile temasa geçildi."* itirafında bulunmuşlardı.²⁵⁰

Ancak, Siyonist mihrakların ve Milli Görüş'e sızdırılmış elemanlarının bu Abdullah Gül hesapları tutmamıştı.

Zaten başından beri Meral Akşener'in adaylıkta ısrarlı davrandığı ve Abdullah Gül yararına çekilmeye sıcak bakmadığı, ama iç ve dış baskılar sonucu inadının kırıldığı konuşulmaktaydı. Saadet Partisinin İYİ Parti'yi Abdullah Gül'ün adaylığı konusunda ikna etme çabaları da sonuçsuz kalmıştı. Zira CHP yönetimi, Saadet Partisi tarafından kendisine yapılan Gül teklifine, *"Hayır cephesinin diğer bileşenlerini ikna edin, ondan sonra görüşelim!"* teklifini aktarmıştı. Anlaşılan CHP yönetimi Karamollaoğlu'na İYİ Parti'yi adres göstererek, baskıdan kurtulmaya çalışmaktaydı. Zaten kendince *"en doğru anı bekleyen" Abdullah Gül, bütün muhalefetin ortak adayı olması durumunda sahneye çıkacağını şart koşmaktaydı.* Yani bu konuda CHP'nin bir kanadı ve Saadet Partisi, Gül konusunda uzlaşmış olsa da, henüz İYİ Parti'yi ikna edemedikleri anla-

250) <http://www.internethaber.com/abdinin-son-plani-turkiye-sinirina-arap-ordusu-1864118h.htm>

şılmaktaydı. 25 Nisan 2018 tarihinde Abdullah Gül, Meral Akşener, Temel Karamollaoğlu ve Kemal Kılıçdaroğlu “**Erbakan Ödülleri**” töreninde buluşacakları ve Gül’ü ortak aday olarak açıklayacakları konuşulmaktaydı. Ahmet Türk’ten Ziya Pir’e ardı ardına Gül’e destek açıklamalarının geldiği HDP ise, görüntüde bu ittifaka katılmayacak, ama gerekirse vereceği destekle sürece dahil olacaktı. Bu süreçte özellikle “İstanbul sermayesi” olarak bilinen kesimin de Abdullah Gül lehine baskısı vardı.

İşte gördünüz, sonunda ne oldu; hayatı boyunca inancı ve ideali uğruna ciddi ve ezici hiçbir çile çekmemiş, davası ve kutsalları için asla riske girmemiş, hep kolaya ve hazır çöreklenmiş bir insana yakışanı yapmış ve Abdullah Gül “*Bütün muhalefet ittifakla beni aday göstermezse ve kazanacağım şartları garanti etmezse ben bu işte yokum!..*” deyip kaytarmıştı. Gerçi Abdullah Gül’ün açıklamaları “*Eğer bütün muhalefet kesin ve ortak bir kararla beni aday yapmakta ısrarcı olurlarsa, o zaman yine bakarız...*” şeklinde de okunabilirdi, ama artık tutmazdı... Acaba Milli Görüş’ün marazlı takımı da, ülkenin başına nasıl bir adamı bela etmek için çırpındıklarını ve en küçük bir sıkıntıda nasıl yarı yolda bırakıldıklarını anlamışlar mıydı? Yoksa, derin merkezlerin, dolaylı yollarla, Meral Akşener’in adaylık inadında direnmesini sağlamakla bu şeytani planları bozmasına çok mu şaşırılmışlardı? Zaten Meral Akşener de miting meydanlarında: “*Ben engel olmasaydım, şimdi iki Milli Görüş kökenliden (R. Tayyip Erdoğan ve Abdullah Gül’den) birini Cumhurbaşkanı seçmek mecburiyetinde kalacaktınız!*” şeklinde, itiraf gibi bir açıklama yapmıştı. Ve hayret, açıkça Milli Görüş’e hakaret olan bu sözlerden ne SP yönetimi ne de partililer hiç gocunmamışlardı... Hatta bazı safdirikler: “*Abilerimiz bunu bile bile yaptılar, Abdullah Gül’ü aday gösterip Recep Tayyip Bey’i sarstılar ve SP’yi gündeme taşıdılar!*” yorumlarına, daha doğrusu safsatalarına bile inanmışlardı... Haydi, yeri gelmişken, bu olayları anlamakta zorlananlara bir kapı aralayalım; Abdullah Gül de, Tayyip Erdoğan gibi, makam ve çıkar uğruna Hak davasını, Hocasını ve camiasını satan işbirlikçi takımıydı... Ama Oğuzhan Asiltürk ve Temel Karamollaoğlu ise herhalde SP’de Siyonizm hesabına çalışan “iş bilir” insanlardı!?

Ankara’da gözler Abdullah Gül’e çevrilmişken SONAR Başkanı Hakan Bayrakçı çok çarpıcı bir yorum yapmıştı. Bayrakçı

“Gül’ün aday olmayacağını, aday olması durumunda Erdoğan ve Gül’ün birbirlerini mahvedeceklerini” açıklamıştı.

SONAR Başkanı Hakan Bayrakçı, 24 Haziran tahminini açıklamış ve Abdullah Gül’ün adaylık iddialarıyla ilgili çarpıcı açıklamalarda bulunmuşlardı. Bayrakçı, “Erdoğan birinci turda belki en yüksek oyunu alacak, ama o da hiçbir şekilde yüzde 51 olmuyor.” dedikten sonra: “Abdullah Gül, Tayyip Erdoğan’ın karşısında herhangi bir hamle yapamaz. Onun adaylığı söz konusu bile olamaz. En az 17 sebep sayabilirim size neden aday olamayacağı ile ilgili. Hani generale sormuşlar; savaşı neden kaybettin diye. Sayayım demiş ve başlamış: “Bir; cephanem bitti” demiş. “Dur!” demişler, çünkü gerisini saymaya gerek kalmadı. Şimdi Abdullah Gül ve Tayyip Erdoğan’ın o kadar çok paylaşımlıkları var ki; birbirine rakip olarak çıktıkları zaman her şeyi göze almaları lazım. Her şey dökülür ortaya. Karşılıklı birbirlerini mahvederler. O yüzden çıkamazlar!” tespitleri aynı zamanda bir tehdit anlamı da taşımaktaydı. Zira daha önce Dış güçlerin bir projesinde, Erbakan’a hıyanet senaryosunda birlikte rol almışlardı.

Bülent Arınç’ın eski danışmanı Yeni Şafak Gazetesi yazarı Kemal Öztürk, Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan’la görüşen Arınç’la, bu buluşma sonrası yaptığı telefon konuşmasını anlatmıştı. Yoksa, Arınç’a Cumhurbaşkanı Yardımcılığı teklifi mi yapılmıştı?..

Türkiye 24 Haziran’da erken seçime giderken çeşitli senaryolar da havada uçmaktaydı... Yeni Şafak Gazetesi yazarı Kemal Öztürk, CNN Türk’te katıldığı ‘Ne oluyor?’ programına Ankara’nın gündemine bomba gibi düşen Cumhurbaşkanı Erdoğan-Bülent Arınç görüşmesini yorumlamıştı. Kritik görüşme sonrası Bülent Arınç’la konuştuğunu belirten gazeteci Öztürk, “Sayın Arınç, eğer Gül aday olursa onun yanında durmayacağını ama AKP içinde de aktif siyasette olmayacağını deklare etmiş oldu.” ifadelerini kullanmıştı. “Arınç’a ve Gül’e Cumhurbaşkanı Erdoğan tarafından bakan ya da başkan yardımcılığı teklifi gelirse buna yanaşırlar mı?” sorusuna da yanıt veren Öztürk, “Böyle bir pazarlık yapılacağını sanmıyorum. Bu kadar gönül kırıklığının içinde böyle bir teklifi kabul ederler mi bilmiyorum.” yanıtı da kafa karıştırıcıydı, ve bunların gerçek ararını ortaya koymaktaydı.

Saadet Partisi Erzurum 6'ncı Olağan İl Kongresinde konuşan Temel Karamollaoğlu iktidara geldiklerinde yapacakları işleri sıralarken, **“Biz iktidara geldiğimizde Türkiye’de yapılan bütün yatırımları durduracağız. Niye, çünkü üretime dayalı yatırım yok. Köprüleri, yolları, binaları, stadyumları hepsini... ‘Bize deli misin’ diyorlar. Eh birazcık delilik var. Akıllılar hep sınıfta kaldı.”** buyurmuşlardı. Sn. Karamollaoğlu’nun “Delilik” sıfatını kabülünde haklılık payı vardı. Çünkü Milli Görüş davasına ve Erbakan Hocasına defalarca ve açıkça hıyanete kalkışmış Abdullah Gül gibi birisini şimdi SP’nin ve muhalefetin ortak adayı yapma çabası ve Milli Görüş camiasının tepki ve taleplerini hiç hesaba katmaması, evet bir “Deli cesareti” tavrıydı. Ve maalesef koca camiadan ve Erbakan terbiyesi almış teşkilatlarından tıs bile çıkmamıştı. Neyse, şükür ki dış güçlerin bu planları tutmamıştı...

ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Heather Nauert, Türkiye’de OHAL altında özgür, adil ve şeffaf bir seçim yapılmasına ilişkin endişeleri olduğunu açıklamıştı.

ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Nauert, başkent Washington’da düzenlediği basın toplantısında Türkiye’de erken seçim kararıyla ilgili soruları yanıtlarken, OHAL’in iki yıla yakın bir süredir yürürlükte olduğuna değinerek, **“Olağanüstü hal yürürlükteyken, Türk yasalarıyla ve ayrıca Türkiye’nin uluslararası yükümlülükleriyle uyumlu bir tarzda, özgür, adil ve şeffaf bir seçim düzenlemek zor, bunun farkındayız”** ifadelerini acaba ne maksatla kullanmıştı?.

Süreci çok yakından izlediklerini belirten Nauert, **“Bu tür bir olağanüstü hal döneminde seçim düzenleme girişimleri hakkında kaygılarımız vardır. Elbette özgür ve adil seçimler görmek isteriz ama, bu konuda bazı endişelerimiz bulunmaktadır.”** diyerek bir nevi AKP iktidarına ve Sn. Erdoğan’a peşinen bir şantaj yapmakta ve seçimden sonra avantajlar koparmaya çalışmaktaydı.

MHP lideri Devlet Bahçeli’nin, **“Bu şartlarda 3 Kasım 2019’u beklemek mümkün değil. 26 Ağustos 2018’de erken seçime gidelim.”** çağrısına Hükümet Sözcüsü ve Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ önce karşı çıkmış, sonra tısmıştı. Hatırlayınız, MHP lideri Devlet Bahçeli “erken seçim” bombasını patlatmış, Partisinin grup toplantısında konuşurken: **“Türkiye’nin bu şartlarda 3 Kasım 2019’u beklemesi mümkün değildir.”** deyip **“26 Ağustos 2018 günü erken seçim yapalım!”** çağrısında bulunmuşlardı...

Bahçeli haklıydı: TÜRKİYE 24 Haziran 2018 günü erken seçime gitmeye hazırlanırken AKP için de anketler yapan iki önemli araştırma şirketinin anket sonuçları açıklanmıştı. MAK Danışmanlık ve ANAR'ın anketlerine göre 'Cumhur İttifakı'nın oyları Cumhurbaşkanı'nın ilk turda seçilmesi için yeterli olmayacaktı. MAK Danışmanlık'ın Nisan ayında yaptığı ankete göre AKP-MHP ittifakının oyları yüzde 48 civarındaydı. ANAR Araştırma'nın son anketi de 16 Nisan referandumundaki sonuçları yansıtmaktaydı... MAK Danışmanlık firması, Nisan ayında Türkiye'nin 81 ilinde Türkiye gündemindeki konuları içeren, 'bu Pazar seçim olsa' partilerin oy oranının nasıl çıkacağına ilişkin geniş kapsamlı bir anket yaptı. Anket, Bahçeli'nin çıkışı ve ardından erken seçimin 24 Haziran'da yapılması kararının hemen öncesinde tamamlanmıştı. MAK Danışmanlık Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Ali Kula, en son anketi açıklamıştı: Buna göre:

İTTİFAK '50+1'i bulamayacaktı... Bizim ölçümlerimiz, yaklaşık olarak geçen yılki referandumdaki oy oranlarına yakın sonuçları ortaya koymaktadır. AKP-MHP ittifakı, şu anda yüzde 50+1'in altında, yüzde 48'ler düzeyinde bulunmaktadır. AKP, yüzde 41.5 düzeyinde. MHP ise yüzde 7'lerde oy almaktadır. İkisinin oy toplamı yüzde 50+1'e şu anda ulaşmamaktadır. Ancak bu anketi, erken seçim kararı alınmadan önce yaptığımız dikkate alınmalıdır. Erken seçim kararı ve takvimin bu kadar acil ve çok hızlandırılmış olması, oy dengelerini de etkileyebilir."

FOX TV. Sunucusu Fatih Portakal'ın: "Bırakın bu seçimi Recep T. Erdoğan kazansın... Ki her bakımdan enkaz haline getirdikleri ülke ekonomisi ve toplumsal barış disiplini çökerse, altında onlar kalsın!.." anlamındaki yorumları da başka bir fırsatçılık ve fesatçılık tavrını yansıtmaktaydı.

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin erken seçim istemesinin ardından para piyasalarında hareketlilik başlamıştı. Günlerdir yükselişini sürdüren borsanın bir anda düşmesi herkesi şaşırtmıştı. Düşüşe geçen dolar da artışa geçmiş durumdaydı. Devlet Bahçeli'nin erken seçim açıklaması piyasalarda deprem etkisi yaratmıştı. Aynı gün Borsa İstanbul'da BIST 100 endeksi, güne yüzde 0,69 artışla 111.451,85 puandan başlamıştı. Doların düşüşe geçmesiyle birlikte borsada artış vardı. Ancak Bahçeli'nin grup konuşmasında Türkiye'nin erken seçime gitmesi gerektiğini açıklaması ve tarih olarak da 26 Ağustos 2018'i vur-

gulaması piyasada şok etkisi yapmıştı. Borsa bir anda 109 bin seviyesine inmiş durumdaydı. Açılışta BIST 100 endeksi, 764,11 puan ve yüzde 0,69 artışla 111.451,85 puana çıkmıştı. Bankacılık endeksi yüzde 1,08, holding endeksi yüzde 0,65 değer kazanmıştı. Sektör endeksleri arasında en fazla kazandıran bankacılık, en çok gerileyen ise yüzde 0,85 ile inşaat olmaktaydı. İşte bu süreçte ekonomi dünyası 135 milyar liralık teşvik paketini konuşmaktaydı. Proje Bazlı Teşvik Sistemi'nden yararlanacak 19 firmaya ait 23 proje ortaya çıkmıştı. Aslan payını Vestel, BMC, Tosalı ve SASA şirketi ile Metcap enerji kapmıştı. İşte 135 milyar liralık teşviki paylaştan şirketler şunlardı:

Beştepe'de düzenlenen törende Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın firma sahiplerine teşvik belgelerini bizzat vermesi enteresandı. Teşvikten yararlanacak firmalara KDV iadesi, prim desteği, yatırım kredisi gibi teşvikler sağlanacaktı. Toplam tutarı 134 milyar lirayı geçen teşvikten en fazla Vestel, Tosalı ve SASA şirketi yararlanacaktı.

Törende konuşan Cumhurbaşkanı Erdoğan, "*Buradan bir sinyal vereyim Doğu'yu ihmal etmeyin!*" çağrısı yaparak, zavallı Doğu'yu avutup umutlandırmaya çalışmıştı. BMC'nin 4, SASA'nın 2 projesinin destekleneceği sistem kapsamında 23 yatırım projesi için teşvik belgesi düzenleneceği açıklanmıştı. Alvi Medica, Assan, Atayurt, CFS, Dow Aksa, Ekore, Ersan, İpek Mobilya, Most Makine, Siirt Bakır, Metcap Enerji, TUSAŞ, Oyak Renault, Yıldız Metalurji, Vestel, Sütaş ve Tosalı'nın yatırımları teşviklerden yararlandırılacaktı.

Bu proje Bazlı Teşvik Sistemi'yle yatırımcılar; Gümrük Vergisi muafiyeti, KDV istisnası, bina inşaat harcamaları için KDV iadesi, yatırım tutarının 2 katına kadar Kurumlar Vergisi indirimi veya 10 yıla kadar Kurumlar Vergisi istisnası, 10 yıla kadar sigorta primi işveren hissesi desteği, 10 yıl süreyle Gelir Vergisi stopajı desteği, nitelikli personel desteği, yatırımın finansmanında kullanılan yatırım kredisi için 10 yıla kadar faiz veya kâr payı desteği, sermaye katkısı, 10 yıla kadar enerji desteği, yatırım yeri tahsisi ve belirli şartlarda söz konusu taşınmazın bedelsiz yatırımcıya devredilmesi, altyapı desteği, kamu alım garantisi gibi desteklerden yararlanacaklardı. Yani çoğu yabancı (Siyonist sömürü sermayesi katkılı) firmalar 135 milyarı kaparken, garip-gureba halkımız yol, köprü, tünel edebiyatıyla oyalanacaktı.

Saadet Partisi İstanbul İl Başkanlığı tarafından organize edilen “Prof. Dr. Necmettin Erbakan Ödülleri”nin sağığında ve vefatından sonra Erbakan düşmanlığıyla malum insanlara sunulması da Erbakan’dan intikamın bir devamı olmalıydı!

Gecede Medya Ödülü, CIA talimatıyla “Erbakan çok tehlikeli biri” başlıklı yazılar hazırlayan gazeteci Ruşen Çakır’a, “Sanat Ödülü” yönetmen Semih Kaplanoğlu’na, “Düşünce-Edebiyat Ödülü” ise yine Erbakan gıcıklığıyla meşhur yazar Şule Yüksel Şenler’e dağıtılmıştı.

Törende, İstanbul Teknik Üniversitesi’nin ödülünü verdikten sonra konuşma yapan 11. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, “Necmettin Erbakan’ı minnet ve rahmetle andığını, *Onun hatırasının yetiştirdiği insanlarda yaşadığını ve attığı tohumların yeşerip boy attığını*” söyleyip yine gerçekleri çarpıtmış böylece “*Kendisinin ve AKP’nin Erbakan’ın devamı olduğu*” yalanını tekrarlamaktan sakınmamıştı. Ve hele Uğur Dündar gibi katmerli bir İslam ve Erbakan düşmanının o gecede başmısafir olarak ağır lanması ve ödüllerin ona dağıtılması, “Erbakan’dan intikam almaktan” başka bir maksatla yorumlanamazdı.

Siyonist odakların “*Erbakan’ı öldürüp gömmek yetmez, üzerine beton dökmemiz gerekir!*” planları kimlere uygulatılmaktaydı?

24 Haz. 2018’deki SP seçim beyannamesinde: “*Adil Düzen, Faizsiz Sistem, İslam Birliğı, D8 Girişimi, Milli Görüş Prensipleri ve Hedefleri*” gibi bizi farklı ve haklı kılan başlıklar nedense hiç yer almamıştı. Ve yine bu beyannamede “*İsrail ve Siyonizm*” kavramları hiç kullanılmamıştı. “Filistin, Suriye, Irak, Doğu Türkistan, Arakan ve Afrika” gibi dış politika konularına hiç rastlanmamıştı. Yoksa, “*Erbakan’ı öldürmek yetmez, üzerine beton dökmemiz gerekir!*” şeklindeki Siyonist planları böyle mi uygulanmaktaydı?

Haydin Felaha!

Saadet Partisi sonunda, 24 Haziran 2018 seçimleri için Cumhurbaşkanı adayını açıkladı. Rabbim hayırlara vesile kılsın ve en başarılı sonuçlara ulaştırsın. Amin. Keşke vicdanlarımızı sızlatan yanlış arayışlar; davamıza, Hocamıza ve camiamıza hıyanet etmiş insanların peşinden koşmalar hiç yaşanmamış olsaydı... Ama artık bunlar geride kaldı. Şimdi tüm Milli Görüşçülerin ve bütün vicdan ve vatan ehlinin görevi önümüzdeki şu bir ayı

en verimli şekilde değerlendirmeye bakmak; Hak davamızı ve farkımızı anlatmak ve adayımızın bir oy fazla alması için çalışmaktır. Çok Şükür ki, Abdullah Gül'den sonra, aynı ayardaki bir başka dava kaçını Abdullatif Şener'in SP'nin Cumhurbaşkanı adayı yapılması hesapları da yarım kalmıştı. Ve artık isimler üzerinde değil, Milli Görüş'ün kurumsal kimliği ve Erbakan Hocamızın siyasi dava emanetine sahiplik istikametinde yoğunlaşmak lazımdı.

Milli Görüş'ün sadıkları, zaten manen ve vicdanen, peşinen kazanmıştır. Bunun yanında, kalplerin Allah'ın elinde olduğu unutulmadan, her aileye ve her gönüle uğrayıp, insanlarımızın vicdan kapılarını çalma zamanıdır.

Artık konuşmacılarımızın; Milli Görüş iktidarlarının ve Aziz Erbakan Hocamızın bu ülkeye kazandırdıklarını, Adil Düzen programlarını, İslam Birliği için gerekli kurumları, Batıl düşünceli iktidarların yanlış ve yıkıcı politikalarını halkımıza hatırlatıp, kurtuluş kapısını göstermeleri, bizlerin de bu gerçekleri herkese ve her kesime ulaştırma gayreti tarihi ve talihli bir fırsattır.

"Haydin Felaha!" başlığı atmamız bundandır. Çünkü Milli Görüş camiası olarak Hak'kın hatırı ve halkın rahatı için yola çıkılmıştır ve herkesten önce kendi Milli ve Manevi sorumluluklarımızdan kurtulmamız ve uhrevi felaha ulaşmamız lüzumu ve şuuruyla davranmalıdır. Cahili kriterlere ve nefsanî ölçülere takılıp kalmamalı, *"Zaten kazanamayız, rakiplerle başa çıkamayız!"* saplantılarından da kurtulmalıdır.

Kur'an'ın Hz. Peygamber (SAV) Efendimize emir buyurdukları gibi, bu hayırlı tebliğ ve teklife öncelikle yakın çevremizden, dost ve arkadaş kesiminden başlanmalıdır. Özellikle ulaşmak istediğimiz akraba ve tanıdıkların listesini çıkarmalı, hem hâl hatır sorup gönüllerini almak, hem de niye Saadet Partisi'ne oy vermeleri gerektiğini kısa ve samimi cümlelerle anlatmak lazımdır ve umarım çok etkili olacaktır. Biliyorsunuz, tebliğde teklif ve tavsiye vardır, ama tartışma yasaktır ve zararlıdır. Amacımız bağcıyı dövmek değil, üzüm yemek ve bu girişimlerimizin bereketli sonuçlarını devşirmek olmalıdır.

Artık laf değil icraat zamanıdır. Gayrı tebligat ve fikri cihat zamanıdır. Haydi, Kur'an yoluna, vatan aşkına ve Erbakan'ın aziz davası ve hatırası hatırına sorumluluklarımızı kuşanmak zamanıdır.

• Çünkü biz HAK'tan tarafız... Akla, vicdana ve Kur'an'a uygun doğruların, İslam'a ve insanlığa yaraşır duyguların savunucularıyız.

• Biz hukuktan tarafız... Her türlü kişi, parti ve rejim diktatörlüğüne karşıyız. Adil ve asil bir nizamın yolcularıyız...

• Biz hayırdan tarafız... Küfürden, kötülükten, şerden ve zararlı olan her şeyden uzak duranlarız...

• Biz huzurdan tarafız... Kamplaşmadan, kutuplaşmadan, kaos ve kargaşadan ve kardeş kavgasından şiddetle kaçınanlarız...

• Biz halktan, hürriyet ve hoşgörü ortamından tarafız... Birbirinden farklı ve aykırı da olsa ülkemizdeki her din ve görüşten, ayrı kültür kökenden herkesin ve her kesimin temel insan haklarına ve hayat tarzına saygılıyız ve sahip çıkarız. İnsan olan herkesin can, mal ve namus emniyetini, din ve düşünce hürriyetini sağlayıp koruyacak bir düzeni ve dönemi arzulayanlarız...

• Biz refahtan, Milli ve yerli kalkınmadan tarafız... Hazır yiyici, borçla geçinici, faizci ve rantiyeci, sömürge zihniyetli, geleceğimizi ve güvenliğimizi yabancılara ipotek edici iktidarlardan farklıyız... Milli Görüş iktidarlarını ve Erbakan icraatlarını bu iddialarımıza şahit tutarız...

Haydi canlar... Gayret bizden, muvaffakiyet Rabbimizden olacaktır. Görevimiz besmele çekip başlamaktır, başarı Cenabı Hak'tandır. Bu Başkanlık seçimlerinin milletimize, devletimize ve tüm İslam ve insanlık alemine hayırlı olması ve kutlu sonuçlar doğurması duasıyla...

Bizim; "Sn. Abdullah Gül'ün Siyonist merkezlerin bir tertibi ve teşviki sonucu aday yapıldığı" yolundaki iddialarımıza karşı çıkan ve bize haksız hücumlara kalkışan dostlara bir kez daha hatırlatalım:

İYİ Partili Ümit Özdağ, kendisini arayıp, Abdullah Gül'ün neden aday olması gerektiğini söyleyen bir kişiyle ilgili, "Kendisini Türk iş dünyasının temsilcisi olarak tanıtan kişiler tarafından arandım ve Gül'ün neden aday olması gerektiğiyle ilgili telkinler aldım. Kendisine de söyledim, herhalde kendisi (Türkiye'nin değil de, sanki) Mars'taki iş dünyasının temsilcisi (gibi davranmıştı)" itirafında bulunmuşlardı.

Halk TV'de yayına katılan İYİ Parti Genel Başkan Yardımcısı

ve Gaziantep Milletvekili Ümit Özdağ Abdullah Gül'ün adaylık süreciyle ilgili çok önemli açıklamalarda bulunmuşlardı. Ümit Özdağ Abdullah Gül ile ilgili, *"Gül bir proje olarak gündeme taşındı. Bu proje kapsamında Gül'ün paraşütle Erdoğan'a rakip olması için çok boyutlu baskı yapıldı. Hiç tahmin etmediğimiz şahıslardan ve odaklardan telkinlere muhatap olduk, İYİ Parti olarak. Fakat sayın Akşener çok sert ve kararlı bir şekilde "bu mümkün değil" diyerek, bu dayatmalara aldırmadı. Böylelikle Gül projesi doğmadan ölmek zorunda kaldı. Ne diyor saray 'Gül bir FETÖ projesi'dir. Peki bu projeyi durduran ve ortadan kaldıran kim oldu, Meral Akşener... Peki iktidar halâ ne diyor; İYİ Parti bir FETÖ projesidir... Ama, bu tavır dökülen ve çözülen bir iktidar yapısını yansıtmaktadır"* açıklamasını yapmıştı. O programda *"Sizi arayan ve Gül'ün aday olmasını isteyen kişiler kimdi?"* sorusuna ise Özdağ, *"Birçok değişik ve şaşırtıcı güç odağından telkinler aldık; basından, kendisini iş dünyasının temsilcisi olarak tanıtanlardan... Hatta Türk iş dünyasının temsilcisi olarak kendini tanıtan birinden Gül'ün neden aday olması gerektiğiyle ilgili telkinler aldık. Bu kişi herhalde (Türkiye'nin değil de, sanki) Mars'taki iş dünyasının temsilcisi (gibi davranmıştı)"* diyerek, iş dünyasından kendisini arayan kişinin kimliğini açıklamamış, ancak dolaylı olarak dış güçlerin ve Siyonist merkezlerin namı hesabına davrandığını vurgulamıştı.

"Abdullah Gül, hiç risk almadan, elini taşın altına koymadan 'kurtarıcı' olarak 24 Haziran'da muhalefetin tek Cumhurbaşkanı adayı olmayı bekledi... Ama işler istediği gibi gitmedi... Sonunda Abdullah Gül'ün "armut piş, ağzıma düş" stratejisi çöktü ve çöpe gitti..." diyen Hürriyet yazarı konuyu böyle aktarmıştı. Yazısına *"Abdullah Gül siyasi mevta oldu!"* başlığı koyan Ahmet Hakan, *"Abdullah Gül hikâyesinin sonuna gelmiş bulunmaktayız. Kısacası, yaşanmadan biten bir maceraydı... Üstelik azıcık da saygısızca!"* ifadelerini kullanarak şunları vurgulamıştı:

Yaşanmadan bitip sonlandı, üstelik azıcık saygısızca!..

"Eğer bir siyasetçi aynı anda:

- Hem CHP'lilerin hışmına uğramayı...
- Hem Akşenerciler tarafından topa tutulmayı...
- Hem Erdoğan'la arayı açmayı...
- Hem AKP kurmaylarından bir araba laf işitip katlanmayı...
- Hem FETÖ'cülerin kumpaslarına maruz kalmayı...

- *Hem de kendisinden umut besleyenlerin hayallerini kırma-yı başarmışsa, bu zat siyasetten hiç ama hiç çakmadığını kanıtlamış olmaktadır. Aynı siyasetçi eğer bütün bunlara; kafayı bile çıkarmaya cesaret edememişken maruz kalmışsa... İşte o siyasetçinin "Siyasi mevta" olması kaçınılmazdı. Yani demem o ki; Abdullah Gül hikâyesinin sonuna gelmiş bulunmaktayız. Kısacası, yaşanmadan bitip sonlanmıştı... Üstelik azıcık da say-gısızca!" diyen bu yazar, oysa daha birkaç gün öncesinde "Abdullah Gül'ü, yeni bir umut kapısı ve muhalefetin ortak adayı" olabileceği yorumlarını yapmaktaydı. Yani kendileri de "Medya mevta'sı" olup çıkmışlardı.*

Bu sırada; İstanbul İl Gençlik Kolları Kongresi öncesi salon dışında toplanan halka hitap eden Cumhurbaşkanı ve AKP Genel Başkanı Recep T. Erdoğan, *"Tam bir kırılma noktasındayız. Türkiye, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemiyle artık bir dönüm noktasına gelmiş bulunmaktadır. Türkiye'nin ileriye atılım noktası olacaktır."* çıkışlarını yapmıştı. Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın açıklamasından satır başları şunlardı:

- *Siyaset özünde millete hizmet yarışıdır. Siyasetçinin var oluş gayesi de ülkeye millete ve elbette oyunu aldığı seçmene en güzel, en kaliteli şekilde hizmet yapmaktır. Siyaset ilkelerle prensiplerle belli değerlerle yapılan, yapılması gereken bir uğraştır. Ahlakı, ilkesi olmayan siyasetin ne ülkeye ne de millete faydası olacaktır. Rüzgâr gülü gibi esintiye göre yön değiştiren, eğilip, bükülen bir siyasi anlayış popülizmin bataklığında debelenmeye mahkûmdur.*

- *Türk siyasi hayatı, gerçekten ibret verici hadiselerle doludur. Siyasi tarihimizde, bir tarafta ülkesine hizmet için gecesini gündüzüne katan asil devlet adamları, diğer tarafta da üç kurşuluk menfaati için 40 takla atan şahsiyet fukaraları vardır. 90 yıllık siyasi geçmişimizde milletin emanetini canı pahasına koruyan kahramanlar olduğu gibi darbecilere selam duran, tankları görünce sıvışıp kaçan korkaklar da vardır!? Türk siyasetinde ülkenin bekası için kurşun yağmuru altında kenetlenenler olduğu gibi ülke düşmanlarına yancılık yapmayı siyaset zanneden muhterislere de rastlanır.*

- *Bu ülkenin siyasi geçmişi bir bakıma erdemli siyaset yapanlar ile ahlaksız, ilkesiz mücadele yapan siyasetin mücadelesine şahit olmuştur, Farklı partiler ve politik karakterler*

üzerinde bu iki anlayış birbiriyle mücadele içinde olmuştur... Merhum Özal'ın kavgası da bu ahlaksızlarla olmuştur, Rahmetli Erbakan, Rahmetli Özal, Merhum Türkeş ve Yazıcıoğlu gibi siyasilerinin mücadelesi de hep bunlarla olmuştur.

- Kısa süreli iktidar uğruna, CHP'nin açtığı kirli milletvekili tezgâhı, o zaman da vardı. Geleneği kirli olanın, geleceği de pürüpak olmaz. Ey 15 milletvekili siz Çanakkale'deki 15'ler değilsiniz, siz iradenizi satanlardansınız. Onları da lekelediniz, siz oy verenin iradesine saygısızlık yaptınız... Artık tam bir kırılma noktasındayız. Türkiye, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemiyle artık bir dönüm noktasına gelip dayanmıştır. Türkiye'nin ileriye atılım noktası olacaktır."

Sn. Erdoğan'ın bu tespit ve tahlillerin, bu temenni ve tenkitlerin gerçek sahibi olmasını ne kadar arzulardık... Ama henüz Hak'ka bağlanmak, hayra hizmetkâr olmak ve halkın umutlarına tercümanlık yapmak için önünde bir fırsat daha vardı... Asla unutmamalı ki, hiç kimse kaderi aşamazdı, İlahi hükümlerle başa çıkamazdı...

Bülent Arınç Vak'ası ve Fırdöneklığın Daniskası!

Hürriyet gazetesi yazarı Abdulkadir Selvi, Cumhurbaşkanı Recep T. Erdoğan ile eski TBMM Başkanı Bülent Arınç'ın birbirlerine *"Biz niye böyle uzaklaştık?"* dediğini aktarmış ve bu ikilinin *birlikte çalışma* üzerine anlaştığını yazmıştı.

Bülent Arınç'ın: *"Abdullah Gül, Erdoğan'ı tasfiye planının liderliğine soyundu"* itiraf ve iddiaları!

"Cumhurbaşkanı adayı olduğunda eşi başörtülü diye verilen muhtıra sürecinden, düzenlenen, Cumhuriyet mitinglerine ve 367 kararına rağmen; Erdoğan onun arkasında kapı gibi durmuşlardı ve Cumhurbaşkanı seçilmesini sağlamışlardı. Ancak O Erdoğan'ı tasfiye planının liderliği rolüne soyunmaya kalkıştı, ama onu da başaramadı. Abdullah Gül kendisini kıskırtan yakın çevresine, hırsına ve heveslerine, AB ve ABD fonlarıyla desteklenen STK'ların projelerine alet olmak yerine, keşke şu kubbeye hoş bir seda olarak kalabilseydi ne iyi olacaktı!.." diyen Bülent Arınç, hep kazananın ve üste çıkanın yanında kaldığı, kaybeden dostlarını kolayca ve fütursuzca harcadığı karakterine uygun olarak, fesatçı ve fırsatçı tavrını tekrar ortaya koymuşlar ve kim bilir Sn. Erdoğan'dan gelebilecek ne beklentilere koyulmuşlardı!

“Abdullah Gül hazin bir final yaparken, Bülent Arınç vefalı bir adam olduğunu ispatladı ve böylece özgül ağırlığını korumayı başardı.” diyen Selvi, Erdoğan-Arınç görüşmesine ilişkin şu ayrıntıyı paylaşmıştı: *“O buluşmada zaman zaman duygusal anlar yaşanmıştı. Her iki isim de, “Biz niye böyle uzaklaştık?” Artık daha yakın duralım. Yanlışları düzeltip birlikte çalışalım.”* temennisinde bulunmuşlardı. Erdoğan seçim kampanyasında bazı mitinglere birlikte gideceklerini söyleyince, Arınç bundan memnuniyet duyacağını vurgulamıştı.”

İşte bu durum; Hak dava aşkından, Millî ve manevî duyarlılıklardan kopanların, dünyalık makam ve çıkar hesapları uğruna, nasıl ilk fırsatta birbirlerine çelme taktıklarını ve başaramayınca nasıl güçlü olana yaranmaya çalışıp yalakalık yaptıklarını gösteren bir tavidir. Ve maalesef bu yazar-yorumcu takımına göre “vefa”: Hakk ve hayır hatırına ve halkın yararı uğruna başlatılan dostluklara bağlılık ve kadirşinaslık ahlakı değil; nefsi ve geçici çıkarlara, siyasi ve gündelik durumlara göre takınılan bir riyakârlık manevrasıdır!..

Millî Görüş’e sızan hainler deşifre olacak mıydı?

28 Şubat postmodern darbe sürecinin sivil ayağına operasyon yapılacağı iddiaları her gün yeni bir boyut kazanmaktaydı. Yeni Şafak Yazarı olan 28 Şubat döneminde Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı yapan Bülent Orakoğlu, Saadet Partisi’nden bazı önemli isimlerin de gözaltına alınacağı imasında bulunmuşlardı. Ardından Hürriyet yazarı Ahmet Hakan da, *“Orakoğlu’nun yazısını okuyunca; günlerdir kulağımıza fısıldanan, hiç akla gelmeyen isimler bu operasyonda gözaltına alınacak, gündem sarsılacak!”* iddiasını köşesine taşımış ve isim zikretmeden Saadet Partisi’ne operasyon yapılacağını hatırlatmıştı.

Eski istihbaratçı Bülent Orakoğlu Yeni Şafak’taki 30 Nisan 2018 tarihli yazısına *“Saadet Partisi’nin tarlası da sürülmüş”* başlığını atmış ve şu iddiaları sıralamıştı: *“28 Şubat’ın sivil ayaklarına yapılacak gözaltılarda DHKP/C ilişkileri ortaya dökülürken sanırım Saadet Partisi’ne yapılan sızmalar da deşifre edilebilecektir. Bu nedenle operasyonların seçim öncesinde yapılması bir hayli önemlidir!”*

Bülent Orakoğlu’nun yazısını okurken gözlerinin fal taşı gibi açıldığını belirten Ahmet Hakan, *“Bu fısıltıyı birkaç gün önce*

bambaşka bir kaynaktan işitmiştim... Fısıltı aşağı yukarı şöyleydi: Seçim öncesi büyük ve kapsamlı bir, 28 Şubat'ın sivil ayak operasyonu yapılacaktı. Bu öyle bir operasyon olacaktı ki... Hiç akla gelmeyen isimler bu operasyonda gözaltına alınacaktı... Gündem sarsılacak, herkes şaşıracaktı..."

Bu iddiayı kulağına fısıldayanların, *gözaltına alınacakların isimlerini de verip 'çok kesin, olacak bu iş'* diye bastırdıklarını belirten Ahmet Hakan yazısını şöyle tamamlamıştı: Önce, kendi kendime; *"Gerçekten de olabilir mi böyle bir şey"* demiştim. *"Hakikaten de var mıdır böyle bir plan?"* diye merak etmiş ve pek de ihtimal vermemiştim. Ama Bülent Orakoğlu'nun Yeni Şafak'taki yazısında geçen iki cümleyi okuyunca: *"Galiba var bir şey"* demeye başladım."

Evet, evet... Hazırlanın!.. Milli Çözüm'ün yıllardır haykırdığı ve camiamızı uyardığı Milli Görüş'e sızan gizli ve kirli şebeke de inşaallah deşifre olacaktı. Yukarıdaki haberler bunun ilk adımıydı. Çünkü hiçbir hıyanet kıyamete kadar gizli kalmayacaktı.

1. Turda Saadet'e Sahip Çıktık, Ama 2. Turda; Şekavete Ortak Olamazdık!

AKP ile MHP'nin 'Cumhur İttifakı'nın ardından muhalefet partileri de ittifak kurmuşlardı. CHP, İYİ Parti, Saadet Partisi ve Demokrat Parti arasında kurulan ittifak için resmi imzalar 03.05.2018'de atılmıştı.

Türkiye 24 Haziran'da erken Cumhurbaşkanlığı ve Milletvekili seçimine giderken, muhalefet kanadı da mecburi bir hamle yapmıştı. Buna göre CHP, İYİ Parti, Saadet Partisi ve Demokrat Parti 24 Haziran seçimlerinde ittifak yapmak için anlaşmaya varmıştı. AKP ile MHP'nin kurduğu 'Cumhur İttifakı'nın karşısına muhalefetin 'Demokrasi İttifakı' ya da 'Millet İttifakı' ismiyle çıkmıştı. Bu dört parti asıl ittifakı ise Meclis'te çoğunluğu sağlamak üzere hazırlamıştı. Uzlaşmaya göre, dört parti milletvekili seçimlerinde ittifak yapacaktı. Her parti, kendi milletvekili adaylarını çıkaracak, ancak bazı kritik yerlerde ittifak içinde yer alan partiler sonuç almak için en güçlü olan partinin adaylarına destek olacaktı. İttifakta CHP, İYİ Parti ve SP kendi kurumsal kimlik ve listeleriyle yer alacaktı. DP'nin bu ittifakta hangi formülde yer alacağı ise dört partiden yetkililerin oluşturduğu ortak çalışma grubunun son toplantısında karara bağlanacağı

konusulmaktaydı. Kulislere göre DP'den bazı isimlere İYİ Parti listesinden, SP'den bazı isimlere de İYİ Parti ve CHP listesinden yer verilebileceği kulislere sızmıştı.

4 parti, ittifakın ilkeleri konusunda da anlaşmıştı. Bu ilkeler şöyle:

- Kuvvetler (yasama, yürütme ve yargının) ayrılığı,
- Güçlü Meclis'in oluşturulması,
- Parlamenter sisteme geçilmesi,
- Toplumsal barış ve uzlaşmanın sağlanması, kardeşliğin güçlendirilmeye çalışılması,
- Parlamenter sisteme geçişi öngören yeni bir Anayasa'nın yapılması.

Protokolün 4 maddesi şunlardı:

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, Saadet Partisi Genel Başkanı Temel Karamollaoğlu, DP Genel Başkanı Gültekin Uysal, İYİ Parti Genel Başkanı Meral Akşener'in imzasını taşıyan Millet İttifakı protokolü tek sayfa ve 4 maddeden oluşmaktaydı:

“Bizler, bugün ülkemizin içinde bulunduğu zor koşulların farkında olarak yüce milletimizin huzurunda tüm vatandaşlarımızın şahitliğinde,

1- Toplumsal ayrışma ve kutuplaşmaya son vermek, halkımızın özlediği huzur, kardeşlik ve güven ortamı içinde adil ve güvenli bir seçimin yapılmasına katkıda bulunmak,

2- Ülkemizin siyasal sistemini bir an önce normalleştirmek, çoğulcu demokrasi esaslarına göre rekabetçi demokratik siyasal zemini tüm gerekleriyle yeniden inşaaya çalışmak,

3- Kuvvetler ayrılığı ilkesine göre hukukun üstünlüğünü, yargı bağımsızlığını ve tarafsızlığını sağlamak,

4- Başta ifade ve basın özgürlüğü olmak üzere tüm hak ve özgürlüklerin vatandaşlarımız ve kurumlarımız tarafından layıkıyla kullanılmasını temin etme ilkelerine hayatiyet kazandırmak üzere seçim iş birliği için bir araya geldik.

Farklı program ve dünya görüşlerimizi muhafaza ederek, vatandaşlarımızın siyasi tercihlerinin Meclise eksiksiz yansımaları ve temsilde adaletin sağlanması amacıyla CHP, Demokrat Parti, İYİ Parti ve Saadet Partisi olarak 24 Haziran'da yapılacak 27. Dönem Milletvekili Genel Seçiminde seçim iş birliği yapmaya karar verdik. Bu iş birliği çerçevesinde CHP, İYİ Parti ve Saa-

det Partisi; Millet İttifakı adı altında kendi amblemleriyle seçime girecek, Demokrat Parti de adaylarını İYİ Parti'nin listelerinden göstererek Millet İttifakı'nın parçası olacaktır."

HDP eşbaşkanı Demirtaş Millet İttifakı'na dışarıdan destek sağlayacaktır!

Henüz hüküm giymediği için yasal olarak seçimlere girmesinin önünde bir engel olmadığını söyleyen Demirtaş, "Eğer yargı beni engellense bu skandal ve suç olur" ifadesini kullanmıştı. Reuters, haberinde HDP'nin yaklaşık yüzde 10-12'lik bir tabanı olduğunu aktarıırken, HDP'nin Meclis'e girmesinin kesin olduğunu vurgulamıştı. Demirtaş, *"Türkiye'yi 15 yıldır yöneten AKP ve Erdoğan, desteğin azalmasından dolayı endişelendiği için erken seçime gitti. Kürt seçmenler, 'ırkçı bir partiye' oy vermeyecektir. AKP hükümeti desteğini hızla kaybediyor, ekonomi krize sürükleniyor. Artık Türkiye'deki insanlar AKP'den bıktı ve onlardan kurtulmak istiyor ve AKP de bunu biliyor"* yorumunu yapmıştı. Yani HDP, milliyetçi ve muhafazakâr kesimi ve Atatürkçüleri ürkütmemek için bu ittifaka dışarıdan destek olacaktı.

Bu arada basında Doğu ve Güneydoğu'da görünüşte bir-biriyle düşmanca politikalar yürüten, zaman zaman taraftarları arasında silahlı çatışmalar gözlenen HDP ile Hüda-Par'ın 24 Haziran erken Cumhurbaşkanı ve Milletvekili seçiminde ittifak yapacakları iddiaları yer almıştı. CHP, İYİ Parti-Saadet-DP'nin 'sıfır baraj ittifakı' içinde yer almayan HDP'nin Doğu ve Güneydoğu'da aktif olarak siyaset yapan partilerle bir ittifak yapacağı, bu ittifakın da Hüda-Par'la olacağı konuşulmaktaydı. Cumhuriyet'ten Mahmut Lıcalı'nın haberine göre, Türkiye Kürdistan Demokrat Partisi (KDP-T), Kürt Demokratlar Platformu (KDP), Kürdistan Özgürlük Partisi (PAK), Kürdistan Sosyalist Partisi (PSK), Azadi Hareketi girişimiyle kurulan 'Kürt seçim ittifakı', Hüda-Par'la HDP'nin de içinde bulunduğu bir ittifak yapılarak 24 Haziran seçimlerine girilmesi konusunda görüşmeler yapılmıştı. Hüda-Par'ın bu öneriye olumlu yaklaşması üzerine 5 partinin oluşturduğu seçim ittifakı heyeti Diyarbakır'da HDP Eş Başkanı Pervin Buldan ile buluşmuşlar, bu görüşmeye, Kürt siyasetinin önemli isimlerinden Ahmet Türk de katılmıştı. Heyette ise KDP-T Genel Başkanı Mehmet Emin Kardeş, KDP Genel Başkanı Sertaç Bucak, PAK Genel Başkanı Mustafa Özçelik, PSK Genel Başkanı Mesut Tek, AZADİ Hareketi Genel Sekreteri

Ayetullah Aşiti ve AZADİ Hareketi Siyasi İşler Sorumlusu Sıdkı Zilan yer almışlardı.

Saadet Partisi Genel Başkanı ve Cumhurbaşkanı adayı Temel Karamollaoğlu, 24 Haziran Cumhurbaşkanlığı ve Genel Seçimleri ile ilgili Cumhuriyet'ten Erdem Gül'e açıklamalarda bulunurken, anket firmalarından aldıkları parti ve ittifak bloklarının oy oranlarına ilişkin bilgileri paylaşmıştı.

“Bize verilen bilgilere göre AKP'nin şu anda yüzde 24 kemik oyu var. Yani bu yüzde 24'lük seçmen, net olarak kararını vermiş ve asla değiştirmeyi düşünmüyor. Bu yüzde 24, oyunu mutlaka AKP'ye verecek. Yani şu an itibarıyla AKP'nin en düşük oy alması halinde yüzde 24'ü var. 24'ün yanında yüzde 8'lik bir seçmen daha var. Bunlar da oylarını AKP'ye veriyor ama sorgulamaya başlamış. Halen AKP'den vazgeçmiş değil ama ülkedeki gelişmelere de başka partilerin ne dediklerine de bakıyorlar. Gözleri kapalı değil. Ama sonuçta AKP'ye oy vermeyi sürdürmeye yakınlar... Bunların üzerine de bir 6 puan koyulması gerekiyor. Bunları da koyduğumuzda AKP'nin oyu yüzde 38'lerde seyrediyor demektir. Benim gördüğüm tablo da AKP'nin yüzde 38'lerde olduğunu gösteriyor. İttifakta MHP'den yüzde 4-5-6 gibi bir oy gelebilir. MHP'den de gelebilecek bu oyla AKP-MHP ittifakının yüzde 42-44 bandında bir oyu görülüyor... İktidar ve muhalefet blokları olarak baktığımızda parlamento seçimlerinde yüzde 45-55 gibi muhalefetin üstünlüğünde seyrediyor. Ben HDP'nin de baraj sorunu olmadığını düşünüyorum. Bu durumda muhalefetin iktidara 10 puan fark atmasıyla Meclis'te önemli bir üstünlük sağlayacağını görüyorum. O yüzden ben muhalefet olarak hedefi yüzde 60 olarak koyduğumu açıkladım. Yani kampanya süresince muhalefetin yüzde 60'ları yakalayabileceğini gördüğüm için. Anketlerdeki rakamlara bakıldığında yüzde 60 hedefi abartılı değil, gerçekçi.”

Karamollaoğlu'nun 'ikinci turda kendimi de şanslı görüyorum' iddiası!

“Anketler, Erdoğan'a olan desteğin, AKP'ye olan destekten bir miktar daha fazla olduğunu gösteriyor. Ama bu ilk turda kazanmayı sağlamıyor. O nedenle ben ilk turda Cumhurbaşkanı seçiminin yüzde 50+1'le sonuçlanmayacağını, ikinci tura kalacağını düşünüyorum. İkinci tur için kendimi de şanslı görüyorum. İkinci turda muhalefetten bir isim Cumhurbaşkanı seçilecek, buna inanıyorum.”

'Kılıçdaroğlu, çok yapıcı ve çözüm odaklıymış!'

Temel Karamollaoğlu, CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu ile eskiye dayanan bir tanışıklıkları bulunmadığını, onu referandumdan bu yana muhalefetin kendi arasındaki görüşme trafiği sırasında yakından tanıdığını anlatmıştı. Tüm görüşmelerde Kılıçdaroğlu'nu, ***'Farklı düşüncelere saygılı, dinleyen, anlayan ve çözüm arayan, çok iyi iletişim kurulabilen bir tavır içinde gördüğünü'*** belirten Karamollaoğlu, ***'Bu yapıcı ve çözüm odaklı anlayışın, muhalefetin aldığı mesafelerde büyük rol oynadığını'*** aktarmıştı. Kılıçdaroğlu da Karamollaoğlu'nu ***"muhalefette en iyi iletişim kurduğu lider"*** olarak tanımlamıştı.

Temel Karamollaoğlu'yla, Kemal Kılıçdaroğlu'nun bu karşılıklı ve kafa karıştırıcı iltifatları... Ayarları, amaçları ve bağlantıları defalarca açığa çıkmış ve sayesinde etiket ve etkinlik kazandıkları Millî Görüş'e hıyanet edip kaytarmış Abdullah Gül, Abdullatif Şener ve Ali Babacan gibi şahıslar üzerinde kolayca ittifak kurmaları, ama şükür ki millî merkezlerin bu senaryoları boşa çıkarması, bütün bu tertiplerin dış güçlerce planlandığı kanaatine haklılık kazandırmaktaydı. 24 Haziran seçimleri yaklaşırken 'Millet İttifakı'nın ardından CHP, Saadet Partisi'ne çok ilginç bir öneride bulunmuşlardı. ***Saadet Partisi'nin de parlamentoda grup kurmasını sağlamak için CHP, Saadet Partisi'nin oy potansiyeli bulunan, ancak milletvekili çıkaramadığı seçim çevrelerinde bu partinin adaylarına kendi listelerinde yer vermeyi*** teklif ettiği ortaya çıkmıştı. 3 partinin pusulada yer alacağı, Demokrat Parti'nin de İYİ Parti listelerinden aday yapılacağı Millet İttifakı'nda TBMM'de çoğunluk sayısına ulaşmak için formüller aranmaktaydı. SP'nin de parlamentoda grup kurmasını sağlamak için farklı yöntemler üzerinde durulmaktaydı. Milliyet'in haberine göre, bu kapsamda, CHP'nin, SP'den bazı isimleri kendi listelerinden aday göstermeyi önerdiği anlaşılmıştı. CHP'nin bu önerisiyle, Saadet Partisi'nin oy potansiyelinin bulunduğu ancak milletvekili çıkaramadığı seçim çevrelerinde bazı isimlerin CHP listesinden aday olmasının teklif edildiği vurgulanmıştı. İttifakın alacağı toplam oy ile çıkarılacak toplam milletvekili sayısı, ittifakta yer alan partiler arasında aldıkları oy oranına göre bölüştürüleceği için SP'nin hak kaybı yaşaması konusunda hassasiyet gösterildiği yazılmıştı. CHP'nin bu

özverili teklifi hangi maksatla ve neyin karşılığında yaptığı üzerinde ise nedense hiç durulmamıştı. Eh bakıp göreceğiz; şeytanların şefaati bir şans fırsatı mıydı, yoksa şaşkınlık pahaliya mı patlayacaktı?

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın; *“Şimdi birileri yeni bir fitne fesat kaynatmaktadır. ‘Oyumu Cumhurbaşkanı’na vereceğim, ama parlamentoda oyumu AKP’ye değil muhalefet partilerine kullanacağım’ kampanyası başlatılmıştır. Bu oyunu da bozmaya var mıyız?”* telaşı nereden kaynaklıydı?

Sn. Recep T. Erdoğan, Kayseri’de AKP Kadın Kolları Kongresi’ne katılmış, burada yaptığı konuşmada CHP’nin Cumhurbaşkanı adayı Muharrem İnce’yi eleştirirken: *“Haftalardır milleti oyaladılar. Yok çatı dediler, pencere dediler. Sonuçta ‘İnce’ siyasette karar kıldılar”* diyerek seçmeni uyarmıştı. *“Birileri bir fitne fesat kaynatıyor. Bu ne biliyor musunuz? ‘Oyumu Cumhurbaşkanı’na vereceğim ama parlamentoda AKP’ye vermeyeceğim’ kanaati pompalanıyor. Böyle bir şeye siz ne diyorsunuz? Böyle bir şey olabilir mi? Bu oyunu da bozmaya var mıyız? Bu bir oyundur, bu bir tezgâhtır... Kimlerin olduğunu anlıyorsunuz. İnşallah bu münafıklar çetesini 24 Haziran’da hep birlikte yere gömeceğiz.”* telaşı herhalde ciddi bir kuşkuyu yansıtmış olmalıydı.

FETÖ Yeni Bir Tezgâh Arayışında mıydı?

Düzce Valiliği tarafından Düzce Üniversitesi Cumhuriyet Konferans Salonu’nda düzenlenen ‘Okur-Yazar Buluşmaları’ etkinliğine katılan Mete Yazar, Türkiye’nin her ulaştığı noktasında aynı soru ile karşı karşıya kaldığını ifade ederek, şunları aktarmıştı:

“Bize sürekli ‘Fetullahçı Terör Örgütü (FETÖ) 24 Haziran seçimlerine nifak sokabilecek mi?’ sorusu yönetilmektedir. Evet, Devletin istihbarat ve emniyet birimleri bu temizlikten sonra çok daha uyanık ve çok daha iş bilir duruma gelmiştir. Ancak bu, artık ‘Türkiye’de hiçbir şey olmayacak’ demek değildir, sadece eskiden bu konudaki alarm düzeyi kırmızı kod idiyse şimdilerde 2-3 ton aşağıya inmiştir. Alarm durumu halâ devam ediyor mu dersiniz, evet ediyor. Ülkedeki bu adamların kriptolu dönemi bitinceye kadar muhtemelen bu alarm durumu devam edecektir!”

Tam bu süreçte: İYİ Parti’nin iletişim ekibinin başında, daha

önce FETÖ ile irtibatı nedeniyle tutuklanıp, ardından adli kontrol şartıyla serbest bırakılan Kerim Çoraklık'ın olması tartışmalara yol açmıştı. Yeni Şafak gazetesi haberi "Pensilvanya ittifakı" başlığıyla okurlarına aktarmıştı. Kerim Çoraklık'ın FETÖ adına attığı tweetlere yer verilen haberde hakkındaki iddialardan sonra 19 Şubat öncesi attığı 'tweet'lerin tamamını sildiği yazılmıştı. Haberde çok konuşulan o tweetler paylaşılırken, parti içinde Çoraklık'a tepki olduğu iddiası da yer almıştı. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nca FETÖ'ye yönelik soruşturma kapsamında tutuklanan üç kişiden biri olan Çoraklık, kısa bir süre önce adli kontrol şartıyla serbest bırakılmıştı. Kerim Çoraklık'ın 15 Temmuz darbe girişiminin ardından Türkiye aleyhine paylaşımlarıyla dikkat çeken FETÖ mensubu Enes Kanter'e destek için, "Milli takıma almadığınız Kanter, Oklahoma City Thunder ile 70 milyon dolara anlaştı" şeklinde paylaşım yaptığı ortaya çıkmıştı.

Dış güçlerin FETÖ üzerinden tezgâhladığı "Abdullah Gül" tertibini, devlet boşa mı çıkarmıştı?

Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'ın, 11. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'le görüşmeye gittiği yönündeki iddialara ilişkin de AKP Grup Başkanvekili Bülent Turan'ın, "*Bir lider eğer Genelkurmay Başkanı'yla görüştüğü için aday olmuyorsa, ondan lider olmaz!*" şeklindeki sözlerini anımsatan bir HDP'li: "*Bu da yaşanan olayın itirafıdır. 27 Nisan e-muhtarisını eleştirenler, bundan beter bir muhtırayı helikopterle gönderiyorlar.*" ifadesini kullanmıştı. Gül'ün aday olmamasını değerlendiren HDP'li: "*Gençlerin dediği gibi fazla üzerine gitmeyelim belki 2048 yılında aday olacaktır ya da bir Gül aday olacaksa belki o Hayrün-nisa Gül olacaktır, bilemiyoruz*" şeklinde dalga geçmeye kalkışmıştı. Bir gazetecinin, "HDP'li Sırrı Sakık'ın kardeşi Namık Sakık'ın AKP'den milletvekili aday adayı" olmasına ilişkin sorusunu ise, Kerestecioğlu, insanların özgür olduğunu belirtip savmaya çalışmıştı.

Sn. Hulusi Akar'ın helikopterle Gül'ün bahçesine inmesi kimleri şaşırtmıştı?

CHP Grup Başkanvekili Engin Altay, İbrahim Kalın ve Hulusi Akar'ın Abdullah Gül'ü ziyaret ettiği haberlerine ilişkin "*Bu açık bir muhtıradır*" ifadesini kullanmıştı. FOX TV'de Çalar Saat programında konuşan CHP Grup Başkanvekili Engin Altay,

gündemdeki konularla ilgili açıklamalar yapmıştı. Altay, programda siyaset gündemine bomba gibi düşen Hulusi Akar ile İbrahim Kalın'ın, Abdullah Gül'e ziyaretini de değerlendirirken şunları aktarmıştı:

“Son zamanlarda Tayyip Erdoğan üzerinden AKP çevreleri üzerinden Sn. Gül’ün bu şekilde yıpratılmasını ve ismi üzerinden çok yüksek spekülasyonların oluşmasını doğru bulmuyorum. Siyaset yapılacak ama yıpratılarak değil. Sn. Cumhurbaşkanı ve AKP Genel Başkanı, Sn. Gül’ün adaylığından oldukça rahatsız olmuş olabilir ama müdahale çok vahimdir. Demokrasimiz adına çok tehlikelidir. Demokrasimize 27 Mayıs’ta, 12 Mart’ta, 12 Eylül’de, 28 Şubat’ta, 27 Nisan’da ve 15 Temmuz’da 20 Temmuz sivil darbe olmak üzere 7 müdahale gerçekleşti, bu ise 8’incidir. Bu tavır, 28 Şubat’ın bir parça hafifi, ama 27 Nisan’ın e-muhtıranın çok daha ağırıdır. Ve bu ziyaret otomobile gerçekleştirilmiş değil, bendeki bilgilerin doğruluğu kesin bu ziyaret bir helikopterle Sn. Gül’ün konutunun bahçesine inilerek yapılmış bir ziyarettir. Bu açık bir muhtıradır.”

Abdullah Gül de Akar ziyaretini doğrulamıştı.

11. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Genelkurmay Başkanı Orjeneral Hulusi Akar'ın kendisini ziyaret ettiği iddialarına ilişkin, *“Gördüğüm kadarıyla bugün Ankara’da bir açıklama yapılmış zaten, söylenenlerin hepsi doğru. Böyle bir ziyaret oldu ama herkesin gözü önünde, gündüz vakti olan bir ziyaretti. Dolayısıyla gizli kapaklı bir tarafı söz konusu değil. Ayrıca, söylendiği gibi herhangi bir şekilde tehdit, empoze ve herhangi bir saygısızlık... Bunlar asla söz konusu değil kesinlikle, bunların bilinmesini isterim.”* açıklamasını yapmıştı.

Fehmi Kuru yakın dostu Abdullah Gül’ün çatı aday olarak kabul edilmemesinin üzüntüsünü halâ üzerinden atamamıştı. Gül’ün ortak aday gösterilmemesine yakınan Kuru, yazısında ilginç ayrıntılar aktarmıştı. Kılıçdaroğlu’nun Gül’ü kabule yanaştığını, ancak CHP’lilerin karşı çıkmasıyla geri adım attığını iddia eden Fehmi Kuru, Gül formülünün nasıl işlevsiz kaldığını köşesinde şöyle anlatmıştı:

“...Abdullah Gül formülü sanıldığı gibi Abdullah Gül tarafından icat edilmiş değildi; O, içinden zerre kadar “Yeniden Cumhurbaşkanı olayım” hevesi geçmeyecek biriydi. Formül, muhalif

saflarda bir yıldız gibi parlayan Saadet Partisi lideri Temel Karamollaoğlu'nun mühendis zekâsının eseriydi ve Karamollaoğlu onu muhalefetin geri kalanına da kabul ettirmek için sonuna kadar gayret göstermişti. Kılıçdaroğlu da pratik zekâsıyla formülü fazla zorlanmadan kabul etmişti. Gül'ün CHP'li partizanlara ters gelen özellikleri yanında, parlamenter sistemi benimsemesi ve özellikle yeni sisteme geçildiğinde eksikliği iyice hissedilecek demokrasiye ilişkin konulardaki bilinen hassasiyeti yeterli bir kabul sebebi olabilirdi; ancak aritmetik özürsü zihinler onu kabulde zorlanıvermişti. Meral Akşener'in "Ben adayım" ısrarı ise o formülü işlevsiz hale getirmişti. Bu seçime özellik katan ve muhtemelen sonucu belirlemede rol oynayacak iki kişi var: Biri, "Seçim tarihi erkene alınmalı" açıklamasıyla ortaya atılan Devlet Bahçeli'ydi, diğeri de "Ben adayım" ısrarıyla Meral Akşener'di. Kayda geçsin. Gül'ün adaylığı düşünmemesinde evine gelen ziyaretçilerin zorlaması olduğu konusunu öne çıkarırlar görülmekteydi. Gül böyle müdahalelere pabuç bıraksaydı, askeri vesayetin hüküm sürdüğü 2007'de başka bir isim Cumhurbaşkanı seçilirdi. Bu da kayda geçsin isterim." (peh peh peh!..)

F. Kuru, Abdullah Gül'ün adaylık konusunu dış güçlerin planladığını saklasa da bu senaryoda Temel Karamollaoğlu'nun başrol oynadığını böylece itiraf buyurmuşlardı.

Abdullah Gül ile yaptığı görüşmelerden sonuç alamayan Kemal Kılıçdaroğlu'nun, Ali Babacan'dan aday olmasını istediği konuşulup yazılmıştı. 24 Haziran'da yapılacak seçimlerde; Cumhurbaşkanı Recep T. Erdoğan'a karşı Abdullah Gül'ü aday göstermeyi planlayan Saadet Partisi ile CHP, Meral Akşener'i ikna edemeyince yeni planlar yapmaya başlamışlardı. Erdoğan'ın karşısına güçlü bir aday çıkarmak isteyen Kemal Kılıçdaroğlu'nun, rotayı AKP hükümetlerinde birçok kez görev alan Ali Babacan'a çevirmesi, kendi fikri ve projesi olamazdı. Ankara kulislerinde konuşulan iddiaları, Türkiye Gazetesi yazarı Batuhan Yaşar gündeme taşımıştı. Yaşar, "Kılıçdaroğlu şapkadandan tavşan çıkarabilecek mi?" başlıklı yazısında, CHP ile Ali Babacan arasında adaylık için ilk görüşmenin gerçekleştiğini vurgulamıştı. Batuhan Yaşar, "Ali Babacan'ın isminin CHP ile yoğun bir şekilde anıldığını belirtelim... İçeriden gelen bilgilere göre Abdullah Gül olmayınca Ali Babacan'la görüşmelere başladı..." ifadelerini kullandı.

Sonunda CHP adayı yapılan Muharrem İnce Anıtkabir’de dua ederek turlara başlamıştı.

CHP’nin Cumhurbaşkanı adayı Muharrem İnce işe Anıtkabir ziyaretiyle başlamıştı. Atatürk’ün mozolesine çelenk bırakıp saygı duruşunda bulunan İnce, daha sonra ellerini semaya kaldırıp dua yapmıştı. Muharrem İnce İsmet İnönü’nün mezarını ziyaret edip orada da dua yapmıştı ve çok şükür Laiklik ve Kemalistlik bu dualardan dolayı yıkılmamıştı!? Muharrem İnce İsmet İnönü’nün mezarını ziyaret edip orada da dua ettiği dik-katlerden kaçmamıştı.

Bu arada Fatih Erbakan, CHP’nin içinde olduğu ittifaka ka-tılan Saadet Partisi yöneticilerini hedef almış ve Saadet Parti-si’nin Millî Görüş’ü temsil edemeyeceğini vurgulamıştı. *İyi de ne yapmalı?* sorusunu ise halâ yanıtlamamıştı. Yeni bir parti kurmak veya AKP’ye payanda olmak istiyorsa böylesi bahane-lere sığınması boşunaydı. Elde kalan bir avuç Millî Görüşçüyü de parçalamanın, insanlarımızın enerjisini, gayretini ve birikimi-ni kof heves ve hedefler peşinde boşa harcamanın vebali çok ağırdı.

1. Turda Saadet’e sahip çıktık, ama 2. Tura kalınırsa şekavete ortak olamazdık!

“Bu fırsatla bazı Millî Görüşçülerin Meclis’e girmesi ve ger-çekleri dillendirmesi sağlansın ve belki de SP’ye bir grup kurma kapısı açılsın” diye Millet İttifakı’na katılan Saadet Partisi’ne 1. Turda oy vermek ve her yönden desteklemek lazımdı. Ancak eğer 2. Tura kalınırsa, bu ittifak bahanesiyle şerri ve şekaveti temsil eden bir adaya oy vermemiz imkânsızdı. Akıl ve vicdan sahibi hiçbir insan bu bahane ile böyle bir vebali sırtına almazdı. Çünkü bu yanlış yaklaşım HDP üzerinden PKK’ya ve İYİ Parti üzerinden FETO’ya meşruiyet kazandırmak anlamını taşırdı.

Acaba seçim ikinci tura kalır mı? diye herkes meraklıydı. Çünkü Cumhurbaşkanı Erdoğan 24 Haziran seçimlerini ilk tur-da alırsa başka bir dünya olacak, alamazsa başka bir dünya ola-cak havası vardı. Alırsa seçim yarışı bitmiş olacak, alamazsa ikinci tur pazarlıkları başlayacak ve seçmen yeniden düşünme-ye başlayacaktı. “Millet İttifakı”da açıklamasını yapmıştı. Yani ikinci tura kim kalırsa, biri ötekini destekleyeceğini açıklamıştı. İşte bizim itirazımız bunaydı, çünkü *“Halık’a isyan durumunda, mahlûka itaat olunamazdı!”*

Evet, ‘Cumhur’ ve ‘Millet’ adlarıyla iki ittifak oluşmuş durumdaydı. Her iki ittifakın protokoldeki öncelikli kavramları şunlardı.

‘Cumhur İttifakı’nın protokolünde şu hususlar yer almıştı:

- Güçlü parlamento düzeni,
- Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi,
- Türkiye’nin maruz kaldığı saldırılar karşısında yerli ve milli duruş sergilemesi,
- Türkiye’ye yönelik iç ve dış kaynaklı hasmane girişimleri, saldırıları kalıcı olarak bertaraf etme dirayeti...

‘Millet İttifakı’nın protokolünde ise şunlar vardı:

- Uzlaşma, barış, huzur, istikrar, normalleşme süreci,
- Milli iradenin eksiksiz tecelli etmesi, kuvvetler ayrılığına dayalı güçlü meclis sistemi,
- Kuvvetler ayrılığı ilkesine göre hukukun üstünlüğü, yargı bağımsızlığı ve tarafsızlık ilkesi,
- Başta ifade ve basın özgürlüğü olmak üzere tüm hak ve özgürlüklerin garanti edilmesi.

Yani ‘Cumhur İttifakı’ “Türkiye’ye saldırılar” kavramına odaklanmış, hukuk, demokrasi, yargı bağımsızlığı gibi kavramlara protokolde yer ayrılmamıştı. Zaten AKP ve MHP OHAL’in devamından yanaydı. Bu arada “güçlü parlamento” vurgusu havada kalmaktaydı. Çünkü bu sistemle onu başarmaları imkânsızdı. Sadece milletvekili sayısını 600’e çıkarmakla parlamento güçlü kılınmazdı.

‘Millet İttifakı’nın protokolündeki “kuvvetler ayrılığı, bağımsız yargı ve özgürlüklerin artırılması” vurgusu, önemli kavramlardı. Ama sadece vurgulamak yetmez, ayrıntıları ortaya koymak lazımdı ve bunların nasıl yapılacağı açıklanmamıştı. Oysa özellikle SP olarak Adil Düzen’i yeniden gündeme taşımanın tam zamanıydı. Ama her nedense bu konuyu gündeme taşımaktan özellikle kaçınılmaktaydı. Oysa ortada Hak yoksa, batılın farklı renklerine sarılmanın hiçbir anlamı ve yararı olmayacaktı.

Bakınız Sn. Temel Karamollaoğlu, medya mensuplarına açıkladığı seçim konseptinde şunları vurgulamıştı:

“Anadilde eğitim meşru bir haktır”!?

Konuşmasının sonunda ise gazetecilerin sorularını yanıtlayan Karamollaoğlu, özellikle Kürt meselesi ile ilgili gelen sorulara net cevaplar verdi. Karamollaoğlu, birkaç hafta içinde Kürt mesele-

si ile ilgili Diyarbakır'da raporlarını açıklayacaklarını da duyurarak, bu konuda en çok cefayı Millî Görüş hareketinin çektiğini vurgulamıştı Karamollaoğlu, **“Kürt sorunu ile ilgili ilk sistematik çıkışı Rahmetli Erbakan Hocamız 1991 yılındaki kongrede yapmıştı. Daha sonra da Bingöl'de de söyledi, siyasi hayatında yargılandı, mahkûm oldu, siyasetten men edildi. Bu konuda ciddi bir çalışma yaptık. Önümüzdeki birkaç hafta içinde Diyarbakır'da çok daha net bir şekilde fikrimizi söyleyeceğiz. Bölgeden birçok kesimle görüştük, kanaatlerini dinledik. Üzerinde durdukları en önemli konu ise anadilde eğitim. Bizim kanaatimize göre bu meşru bir haktır. Bu hakkın bu bölgede yaşayan insanlara verilmesinde hiçbir zaman bir mahsur olmaz. Ancak elbette bir resmi dil vardır. Bu anlaşmalarda da yazışmalarda da önem taşıdığı, dünyanın her tarafında da çok farklı dillerin çok farklı kavimlerin olduğu yerlerde de böyle bir yöntemin tercih edildiğinin görüyoruz”** ifadelerini kullanmıştı.

Karamollaoğlu'nun sivil ve sinsi PKK militanı Selahattin Demirtaş'a iltifatları!

CHP'nin Cumhurbaşkanı adayı Muharrem İnce'nin tutuklu bulunan Selahattin Demirtaş'ın ziyaretinin hatırlatılması üzerine, **“Siz de böyle bir ziyaret yapar mısınız?”** şeklindeki soruya ise Karamollaoğlu, **“Elbette bu yapılabilir”** diyerek şu hususları hatırlatmıştı: **“Şov mahiyetinde bir işi ben pek benimsemedim. Diğer arkadaşlar ziyaretlerini bir şov olarak yapıyorlar diye de söylemiyorum. Mademki aday olmasına bir engel yoksa kanunen o zaman kendi fikir ve düşüncelerini topluma anlatabilmek için kendisinin tutukluluk halinin sona erdirilmesi kanaatindeyim. İnşallah biz gitmeden o çıkar, gideriz kendisine geçmiş olsun deme imkânı buluruz. Bu hukukun gereğidir. Anayasa da çok açıktır, tutukluluk bir tedbirdir. Sadece bir tedbirdir. Normal şartlarda özellikle siyasiler için uygulanmaması gereken bir tedbirdir. Benzer hususları medya mensupları için de söyleyebilirim. Kaçma tehlikesi varsa onlara da riayet edilir elbette. Temennim inşallah Sn. Demirtaş kısa zamanda tahliye edilir, bunu yapmak hükümet yönünden de bir erdem olarak toplumda algılanır kanaatindeyim. Bunu da ümitle bekliyorum.”**²⁵¹

Oysa Sn. Karamollaoğlu iki konuyu kasıtlı olarak çarpıtmak-

taydı. Birincisi, Rahmetli Erbakan Hocamız, Doğu ve Güneydoğu'daki sıkıntılara kesinlikle ve hiçbir şekilde *“Kürt sorunu”* olarak yaklaşmamış, problemi asla böyle tanımlamamış, konuyu *temel insan hakları ve bölgenin geri bırakılması* olarak yorumlamıştı. *“Kürt sorunuyla ilgili ilk çıkışı Erbakan yapmıştır”* ifadesi Hocaya iftiradır. Ve hele Karamollaoğlu'nun *“Milli Eğitim bünyesinde, anadilde (Kürtçe) eğitimi serbest bırakacaklarını ve bunun bir insan hakkı sayıldığını”* söylemesi tam bir safsata ve saptırmacıdır. Çünkü Kürtçe, sadece seçmeli ders cinsinden okutulmalıdır. Aksi halde ilk, orta ve liseyi Kürtçe okuyan bir öğrenci, üniversiteyi nasıl kazanacak ve intibakı nasıl sağlanacaktır? *“Efendim o bölgede üniversitelerde Kürtçe eğitim yapılınsın”* demek ise, resmen ve fiilen ülkenin parçalanmasına zemin hazırlamaktır. Sn. Karamollaoğlu'nun sivil ve sinsi PKK militanı olan Selahattin Demirtaş'la ilgili yaklaşımları ise tek kelime ile omurgasızlıktır ve mide bulandırıcıdır.

İlk Kürt Raporu'nu, RP İstanbul İl Başkanı iken Recep T. Erdoğan'a malum merkezler hazırlatmışlardı!

İstanbul İl Başkanlığı'nın yanında aynı zamanda RP MKYK üyesi olan R. Tayyip Erdoğan, 1991 seçimleri sonrasında teşkilat bünyesinde İslamcı yazarlardan oluşan bir istişare heyeti kurmuşlardı. Bu kurul içinden Mehmet Metiner başkanlığındaki bir heyet, Ali Bulaç, Abdurrahman Dilipak, Altan Tan ve diğer bazı İslamcı aydınların yardımıyla İstanbul İl Teşkilatı adına bir Kürt Raporu hazırlamışlardı. Raporda *“Bizim görüşlerimiz ve tavrımız ne olmalı?”* başlığı altında sunulan öneriler şunlardı:

1- Kürt sözcüğünü rahatlıkla telaffuz edebilmeli, Türkiye'de Kürt halkının çektiği onca acıya ve sıkıntıya tercüman olmalıyız.

2- Türkiye'de resmi ideolojinin Kürt meselesinde inkârcı, asimilasyoncu, baskıcı davrandığı açık seçik ortaya konulmalı ve resmi ideolojiyi yüksek sesle sorgulamalıyız.

3- Türkiye'de Kürt kimliğinin tanınması ve Kürt kültürünün geliştirilmesi için engelleyici tüm yasaların kaldırılması gerektiği, Kürtlerin yaşadığı bölgelerde Kürtçenin öğretilmesi için yasal imkânların hazırlanması gerektiği, bütün bu hakların Türkiye'de yaşayan diğer halklara da tanınması gerektiği, bu çerçevede Türkiye'nin kültürel bir çoğulculuğa sahip olması gerektiği savunulmalıdır.

4- Türkiye’de dileyen herkesin anadilde eğitim öğretim yapabilmesi, kitle iletişim araçlarından yararlanması savunulmalıdır.

5- Türkiye’nin resmi ideolojisi gibi ırkçı, asimilasyoncu ve baskıcı olmayıp Türkiye’de yaşayan herkesin eşit siyasal, sosyal ve kültürel haklar temelinde gönüllü bütünlüğü bu gönüllü kardeşlik temelinde savunulmalıdır.

6- İnsan hakları konusunda herkesten çok daha duyarlı politikalar hazırlanmalı,

7- PKK terörü kınandığı kadar devlet terörü de kınanmalı; devlet, PKK, her türlü ırkçılığa karşı çıkıldığı, Türk ırkçılığına da Kürt ırkçılığına da eşit ölçeklerle karşı çıkıldığı vurgulanmalı,

8- Güneydoğu’daki Müslüman Kürt halkına yukarıdaki yaklaşımlar çerçevesinde yaklaşılmalıdır.

9- 1991’de MHP ile yapılan ittifak dolayısıyla RP’ye küsen ve küstürülenlerin geri kazanılması sağlanmalı,

10- RP’nin bir Kürt politikası olmalıdır.

11- Güneydoğu’daki teşkilatların daha düzenli ve disiplinli örgütlere dönüştürülmesi lazımdır.

Bu rapor hazırlanırken Hoca’ya danışılmamıştır. Ancak raporu okuyan Erbakan Hoca, rapor konusundaki memnuniyetini Erdoğan’a bildirmek durumunda kalmış, sonra RP Genel Merkezi bünyesinde Güneydoğu İzleme Komitesi kurdurup bölge milletvekilleri, MKYK üyeleri ve yazarlardan oluşan komiteyi bölgeye yollamış ve Erdoğan’ın raporunun mahsurlarını gidermeye çalışmıştır. Bununla birlikte bir bakıma Erdoğan’ın, *RP’yi sağcılaştıran ve milliyetçi çizgiye kaydıran(!?)* parti yönetimine karşı çıkması anlamına gelen rapora karşı Erbakan Hoca çok daha duyarlı, tutarlı ve milli çıkarılara uyarlı raporlar hazırlatmıştır. Bu arada Ömer Vehbi Hatipoğlu’nun bizim hazırlıklarımızdan yararlanarak, bazı hususları çarpıtıp yamuklaştırarak ve Erbakan’dan habersiz Bir Başka Açıdan Kürt Sorunu başlığını attığı kitapçığı Oğuzhan Asiltürk ekibi RP teşkilatlarında satılmasına önyak olmuşlardır.

Hiçbir Milli Görüşçü başka partili bir Cumhurbaşkanı adayına oy atmayacaktır!

“Biz Müslüman’ız. Dolayısı ile yapacağımız herhangi bir hamle İslam’a aykırı olamaz. Bu yüzden biz esnafa faizli krediyi hamd olsun diyerek ilan edemeyiz. Yahut ülkemizde açtığımız

*İçki fabrikaları ile övünemeyiz. Biz sözde değil fiilde de Müslüman'ız. İslam'a bakışımız ve İslam'ı idrak ettiğimiz bizim için paranteze alınamayacak kadar önemli ve paranteze sığmayacak kadar büyüktür. Yapılacak herhangi bir görüşme ilkesel olarak dini bir problem değildir. Dinde ve dahi dini büyüklerin uygulamalarında yapılacak bir siyasal ittifakın her türlü meşru zemini vardır. Dini açıdan konu edilebilecek olan şey ittifak değil iltihak yahut ittihat meselesidir. Şu an için bu iki kavram tartışma dışıdır.*²⁵² tespitleri de bizi haklı çıkarmaktadır.

Milli Gazete'den İ. Hakkı Akkiraz'ın açıklamaları da bu doğrultudadır:

“Seçim ittifakları, partilere çeşitli kolaylıklar ve kazanımlar sağlamaktadır.

1- Milletvekili seçimleri için %10'luk baraj korunmuştur. Bir parti ittifak yapmaksızın seçime girmesi durumunda, tek başına %10'luk barajı geçmesi gerekir. Bir parti %9,99 oy alsa, barajı geçmiş sayılamayacağından bir milletvekili dahi çıkarması mümkün olmaz.

2- Seçim ittifakları, ittifak içinde yer alan partiler bakımından baraj engelini ortadan kaldırmaktadır. %10'luk baraj, ittifaka katılan partilerin toplam oyları üzerinden hesaplanacağından ittifak partileri için yok hükmünde olacaktır.

3- Partiler, oy pusulasında kendi amblemleriyle ve aday listeleriyle yer alacaktır. Her seçmen kendi partisine oy verecektir. Saadet Partili bir seçmen, oyunu başka bir partiye değil, Saadet Partisi'ne verecektir. Seçmenin Saadet Partisi'ne verdiği oy, Saadet Partisi'nin oyu olarak yazılacaktır. Bu çok net bir şeydir.

4- Seçim ittifakları, sadece seçim işbirliğinden ibarettir. Partileri tek parti haline getirmemektedir. Her parti, kendi çalışmasını yapacak, daha fazla milletvekili çıkarmak için çaba gösterecektir. Bunun için partiler, her seçim çevresinde en fazla oyu almak için çalışacaktır.

5- Seçim ittifakı, partilere daha fazla vekil çıkarma imkânını sağlamaktadır.

6- Eskiden seçmen oyum israf oluyor, siz nasıl olsa barajı aşamazsınız endişesiyle Saadet Partisi'ne oy vermiyordu. Seçim ittifakları, bu endişeyi ortadan kaldıracak ve seçmenlerin

hiçbir kuşku duymadan Saadet Partisi'ne oy vermesini sağlayacaktır.

*7- Bundan böyle seçmen; devlet ve hükümet başkanı olarak seçeceği Cumhurbaşkanı için ayrı, TBMM için ayrı oy kullanacaktır. Seçmenin, TBMM seçiminde Saadet Partisi'ne vereceği oyun, tercih ettiği Cumhurbaşkanı'na vereceği oya zararı da olmayacaktır. Bundandır ki, Saadet Partisi'ne daha kolay oy verecektir.*²⁵³

“Oğuzhan Asiltürk ekibiyle niye uğraşmaktasınız?”...

Bu tavrımızın kesinlikle şahsi bir haset veya husumet sebebiyle olmadığı ortadadır. Oğuzhan Asiltürk ve ekibinin davamıza, Hocamıza, camiamıza ve amaçlarımıza verdikleri kasıtlı ve hesaplı tahribatlarına karşı çıkmaktadır. Bazı isimlerin partiye alınmasının hangi odaklarca dayatıldığını, Erbakan Hocamızın hangi hikmet ve hedeflerle bunlara katlandığını defalarca ve açıkça yazdık, anlattık. Önce şunu hatırlatalım ki, yöntemleri farklı olsa da, saldırgan kâfirlerle olduğu gibi, zararlı ve tahribatçı münafıklarla da mücadele ve cihat etmek farzdır.

“Ey Nebi(m), kâfirlerle ve münafıklarla cihat et, onlara karşı şiddetli “sert ve caydırıcı” davran. (Tıynetleri ve niyetleri bozuk olduğundan, saldırgan kâfir ve münafıklar, sizin yumuşak yaklaşımınızı, yağcılık ve zayıflık zannedebilir). Onların varacakları yurdu cehennemdir ve orası, ne de kötü dönülüp varılacak bir yerdir.”

“(Allah ve Elçisi hakkında kötü söz) Konuşmadıklarına dair (yalan yere) yemin ederler. Hâlbuki (hıyanet ve nankörlük ederek) o küfür sözünü söylediler. Böylece Müslüman olduktan sonra küfre ve nankörlüğe düştüler. Ve (İslam davasını bitirmek gibi) asla başaramayacakları bir işe yeltendiler. (Allah'ın emirlerine ve Hakk dava öncülerine kin duyup kıskanmalarının) Ve intikam almaya kalkışmalarının sebebi ise; Allah'ın ve Resulünün lütfu keremi ile onların (her yönden) gani (varlık ve saygınlık sahibi) olmalarından başka bir şey değildir. Eğer tövbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azapla azaplandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı bulunacak değildir.” (Tevbe: 73,74) ayetlerinin hükmü açıktır.

Ayrıca Hz. Peygamber Efendimiz (SAV) şu üç zümre ile mücadele ve fitnelerini def etmeyi bizzat emir buyurmuşlardır:

1- Nakisun: Biat ve itaat bağıını koparanlar...

“Eğer antlaşmalarından sonra yeminlerinden dönerler ve dininize dil uzatırlarsa, küfrün önderleriyle savaşın. (Kâfir ve zalim odakların beyin takımını hedef alın.) Çünkü onların yeminleri(ne sadakatleri) yoktur. (Bu ciddi ve cesaretli tavrınız nedeniyle) Olur ki vazgeçip cayacaklardır.” (Tevbe: 12) ayetindeki “nekese” kelimesi, eğrilen ipin ve örülen kilim ve yelek gibi şeylerin, tekrar sökülüp çözülmesi anlamındadır.

“Şüphesiz (Hakk ve adalet hakîm kılınsın, zulüm ve küfür düzenleri yıkılsın diye, imani ve insani bir mesuliyetle) Sana biat edenler, (aslında ve aynen) ancak Allah’a biat etmiş (gibi) dir. (Sanki) Allah’ın eli (Seninle biat ve itaat sözleşmesi yapan) şahısların elleri üzerindedir. (Hakk ve hayır adına biat edip sadakat gösterenler Allah’ın özel inayeti ve hidayeti içindedir.) Bu nedenle artık kim ahdini bozar (davadan ve sadakatten ayrılır) sa, o sadece kendi aleyhine ahdini bozmuş birisidir. Her kim de Allah’a verdiği ahdine vefa gösterir (sadakat, samimiyet ve gayretini devam ettirir)se, (Allah kesinlikle) ona da büyük bir ecir (şeref ve zafer) verecektir.” (Fetih:10)

2- Kasitun: Nefsi hevesler ve dünyevi hedeflerle haklı ve hayırlı olana karşı çıkanlar, ümmetin birlik ve dirliğini bozanlar... “Kasete” kelimesi zulüm yapmak ve Hak’tan sapmak anlamındadır.

“Zulmedenler ise, onlar da cehennem için odun olmuşlardır.” (Cin: 15)

3- Marigun: Dindarlık adına, İslam’ın çerçevesinden çıkanlar... Dinde aşırılığa kayıp riyakârlık ve gaddarlık yapanlar... “Meruk” kelimesi, atılan okun nişanını ve hedef aldığı şahsı delip geçmesi anlamındadır.

Nehrevan Vak’ası ve Eba Eyyüb el Ensari Hazretlerinin itirafları:

Selim b. Muhnef şunları aktarmıştır: Biz Ebu Eyyub el Ensari’ye (R.A.) geldik ve O’na: *“Ya Eba Eyyüb! Sen Resulullah’a (SAV) yardım ederek elindeki bu kılıçla kâfirlerle müşriklerle savaşmışsın. Şimdi de bu kılıçla Müslümanları öldürüyorsun, bu yaptığınız doğru ve uygun mudur?* diye sorduk. Cemel ve Sıffin

olaylarıyla ilgili üzüntülerimizi hatırlattık. Bu konuşmalar üzerine Eba Eyyüb (R.A.): “Resulullah (SAV) bize üç zümre-taife ile savaşmamızı emretti. O üç taife de: “En-Nakisun, El-Kasitun ve El-Marikun” dedi. En-Nakisun; söz verip sözünden dönenler, El-Kasitun; Hak’tan ayrılip zulme gidenler ve El-Marikun; dinden çıkıverenlerdir. İşte bu üç taife ile savaşmamız bize emredildi” dedi. Hz. Eyyüb (R.A.): “Ben En-Nakisun ‘Hz. Aişe, Talha ve Zübeyir (R.A.)’ ve El-Kasitun ‘Hz. Muaviye (R.A.) askerleriyle savaştım’. Cenab-ı Hakk nasip ederse El-Marikun (dinden çıkanlar) ile de savaşacağım” dedi. Ancak bu konuşmaların yapıldığı zaman, dinden çıkan bir taife henüz ortaya çıkmamıştı. Ben, Efendimiz’in (SAV) haber verdiği ve onlarla savaşın! dediği ve çıkmış olan iki taife ile savaştım. Ancak üçüncü taife (dinden çıkanlar) çıkmadı, çıktığında inşaallah onlarla da savaşacağım.” (Bunu İbni Cerir rivayet etti. Tarihi Kebir, et-Taberani 4049)

Büyük İsrail Aşk ve 3. Dünya Savaşı

3. Dünya savaşı için iştahı kabaran ABD, İran ile nükleer anlaşmayı bozduklarını açıklamıştı. Yani Trump, Ortadoğu’yu ateşe atmıştı.

ABD Başkanı Trump, İran ile yapılan nükleer anlaşmanın “utanç verici” olduğunu savunarak çekildiklerini ve İran’a yeniden yaptırım uygulanmaya başlayacağını açıklamıştı. İlk desteğin hemen İsrail’den gelmesi kimseyi şaşırtmamıştı. Siyonist Cumhurbaşkanı Rivlin, bunun “İsrail’in güvenliğini sağlamak” için önemli bir adım olduğunu vurgulamıştı. Avrupa Birliği ise anlaşmada kalmak gerektiğini belirterek ABD’yi birkaç Körfez ülkesiyle birlikte yalnız bırakmıştı. İran’ın tepkisi ise “Basit ve aptalca” şeklinde olmuştu.

Üçüncü Dünya savaşını çıkarmaya çok istekli görünen ABD Başkanı Trump, 2015 yılında İran ile ABD, Rusya, Çin, İngiltere, Fransa ve Almanya arasında imzalanan nükleer anlaşmadan çekilme kararı aldığını açıklamıştı. Trump, İran’ın nükleer anlaşmanın gerekliliklerini yerine getirmediğini iddia etmiş ve bu sebeple ABD’nin anlaşmadan çekildiğini vurgulamıştı. Yapılan anlaşmanın bölgeye barış getirmediğini ve getirmeyeceğini öne süren Trump, ABD’nin anlaşmanın düzeltilmesi konusunda çağrıda bulduklarını ama bunun işe yaramadığını hatırlatmıştı.

Yaptırımlar yeniden devreye sokulacaktı!

ABD Başkanı Donald Trump'ın Ulusal Güvenlik Danışmanı John Bolton, İran'a yaptırımların yeniden yürürlüğe girdiğini ve bu süreçte İran'la yeni iş sözleşmeleri imzalanmaması gerektiğini açıklamıştı. ABD Hazine Bakanlığı'nın hangi yaptırımların hangi periyotlarda uygulanmaya başlanacağını detaylarıyla kamuoyuna duyurulacağını kaydeden Bolton, "Başkanın bugünkü uyarılarıyla anlaşma imzalandığında var olan yaptırımlar hemen yeniden yürürlüğe girmiş olacaktır. Artık yaptırımlar kapsamına giren ekonomi alanlarında yeni iş sözleşmesine izin verilmemektedir." değerlendirmesini yapmıştı.

ABD kendi ürettiği bahanelerle İran'ı vuracaktı!

"6 Şubat 2017 tarihinde ABD Başkanı Donald Trump, Barack Obama yönetimini P5+1 ile birlikte İran'la imzaladıkları nükleer anlaşmadan ötürü ağır bir şekilde eleştirmiş ve: **"Ülkemiz onların umurunda değil. Onlar bir numaralı terörist devlet. Her tarafa para ve silah gönderiyorlar. ...Ülkemize saygıları yok."** ifadesini kullanmak suretiyle söz konusu anlaşmayı bozduklarını açıklamıştı. Trump, bu açıklamasını Savunma Bakanı James Mattis'in Japonya'da temaslarını sürdürürken Japon basınına verdiği; **"İran söz konusuysa, bu, dünyada terörizmin tek büyük devlet sponsorudur. Görmezden gelmenin faydası yok, reddetmenin faydası yok"** şeklindeki beyanatından sadece iki gün sonra yapmıştı. Başkan Trump ve Pentagon'un Şefi Mattis'i böylesi bir açıklamaya iten gelişme, İran'ın 29 Ocak 2017 tarihindeki orta menzilli balistik füze deneme yapmasıydı. Nitekim Washington yönetimi bu gelişme üzerine Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ni (BMGK) acil toplantıya çağırılmıştı. Bu deneme, hiç kuşkusuz, bu anlaşmadan en başından itibaren rahatsız olan ABD'li muhafazakâr/şahin kanadın elini kuvvetlendirmiş ve o tarihten itibaren İran nükleer anlaşması tehlikeye girmişti. Dolayısıyla perşembenin gelişi çarşambadan belliydi ve o tarihten itibaren başta İran ve P5+1 Üyesi ülkeler olmak üzere tüm dünyayı bu anlaşmadan çekilmekle tehdit eden Başkan Trump sonunda dediğini yapmış ve tüm uyarılara rağmen nükleer anlaşmadan çekildiğini açıklamıştı.

Trump, aslında burada sadece nükleer anlaşmadan çekilmedi; İran'ı niçin ve hangi gerekçeyle vuracaklarını da tüm dünyaya ilan etmiş bulunmaktaydı. Bir tek "ya bizizlesiniz ya da İran'la" demediği

kalmıştı. Bu kapsamda ortaya koyduğu gerekçeler; ABD'nin bundan sonraki süreçte İran'a yönelik nasıl bir tutum sergileyeceğini ve hangi hususları birer "meşruiyet" gerekçesi olarak kullanacağını göstermesi açısından önem taşımaktaydı. Bunun için öncelikle söz konusu açıklamaya bir bakalım. Trump aynen şu ifadeleri kullanmıştı: "İran terör örgütlerine destek vermektedir. İran terörün devlet sponsorudur. İran, Hizbullah, Hamas, Taliban ve El Kaide'nin destekçisidir. İran'la olan nükleer anlaşma İran'ın uranyum zenginleştirmesini sağladı. Bu anlaşma utanç vericidir. Bu tek taraflı bir anlaşmadır. Nükleer anlaşmaya izin verirsem Ortadoğu'da silahlanma yaşanacak. Bu anlaşma İran'ın bölgedeki amaçlarını engellemedi. İran'ın nükleer bombasını bu kokuşmuş anlaşmayla önleyemeyiz. İran'la yapılan anlaşmadan çekiliyorum. 2015'te askıya alınan İran yaptırımları yeniden uygulanacak."

İran'ı daha önce Devrim Muhafızları Ordusu üzerinden "terörist" bir devlet olarak gösteren ve bunu Haşdi Şabi ile pekiştiren ABD, şimdi doğrudan doğruya İran'ı bir "terörist devlet" olarak ilan etmekte; aynen Libya, Irak, Afganistan vb. örneklerde olduğu üzere... Dolayısıyla bu açıklamayla birlikte İran, ABD açısından vurulması gereken yeni "Haydut Devlet", "Başarısız Devlet" konumuna taşınmıştı. Dikkat çekici bir diğer husus ise, ABD'nin tüm günahlarını İran'a yıkmaya çalışmasıydı. Düne kadar Taliban ve El Kaide'nin kurucusu olarak bilinen ABD'nin İran'ı bu iki örgütün destekçisi olarak tüm dünyaya lanse etmesi bunun en önemli kanıtıydı. Yarın bir gün buna DEAŞ/İŞİD'i de ilave ederse hiç şaşırılmayalım. Ne de olsa karşımızda bir "Yalan İmparatorluğu" vardı.²⁵⁴ yorumları üzerinde durulmalıydı.

Bunun hemen arkasından İsrail ile Suriye ve İran arasındaki gerilim çatışmaya dönüşmüş bulunmaktaydı. İsrail, işgal altındaki Golan'daki bulunan İran hedeflerini tanklarla vurmaya başlamıştı. Suriye füzelerle cevap vermeye kalkışınca İsrail savaş uçaklarıyla bombalamıştı. İsrail "Bölgedeki tüm İran hedeflerini vurduk" derken, Rusya, İsrail füzelerinin yarısının havada imha edildiğini açıklamıştı.

Suriye'nin güneyinde de kriz büyüüp yaygınlaşmaktaydı. İran Devrim Muhafızları Ordusu'na bağlı Kudüs Gücü'nün Suriye'den, İsrail işgali altındaki Golan Tepeleri'ndeki üslere doğ-

ru yirmi kadar roket atılmıştı. İsrail ise buna tanklar ve savaş uçaklarıyla karşılık vermeye başlamıştı. Bölgede sirenler çalarken, çatışmanın ABD Başkanı Donald Trump'ın İran kararından sonra gelmesi dikkatlerden kaçmamıştı. İsrail Savunma Bakanı Avigdor Lieberman, Suriye'deki bütün İran altyapısının vurulduğunu açıklamış, Rusya Savunma Bakanlığı ise, İsrail'in Suriye'ye attığı füzelerden yarısından fazlasının Suriye hava savunma sistemleri tarafından havada engellendiğini duyurmuşlardı. Suriye'nin Kuneytra ilindeki yerel kaynaklardan edinilen bilgilere göre, İsrail güçleri işgal altında tuttuğu Golan'dan Suriye'nin güneyinde Beşşar Esed rejiminin kontrolündeki Kuneytra iline bağlı Baas ve Hadar kentine tank atışlarını yoğunlaştırmıştı.

AKP iktidarı İsrail aleyhine atıp tutarken Kuzey Irak petrolü Türkiye üzerinden İsrail'e mi satılmaktaydı?

Kahire'deki Amerikan Üniversitesi tarafından yayımlanan Kahire Uluslararası İlişkiler İncelemesi'nde yer alan bir makalede çarpıcı bilgilere yer almıştı. Tarihçi ve Enerji Endüstrisi Bilimcisi Ellen Wald'a göre; Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi'nden (IKBY) Türkiye'nin Ceyhan Limanı'na gelen ham petrol tankeri "gizemli" bir şekilde radardan kaybolup, İsrail'in Aşkelon Limanı'nda ortaya çıkmaktaydı. Buna göre, Ceyhan Limanı'ndan çıkan tankerler, *kimlik değiştirerek İsrail'e Petrol taşıyorlardı!*

Tarihçi ve Enerji Endüstrisi Bilimcisi Ellen Wald, konuyu anlattığı makalede olayın şahidi olan Kuveytli petrol tüccarına dayandırdığı iddiasında şunları yazdı:

İsveç'te yaşayan Kuveytli petrol tüccarı Samir Madani, gemi ve filoların varil ve rafine ürün miktarını günlük olarak takip eden "TankerTrackers.com" web sitesini kurmuşlardı. Madani, Kasım 2017'de Kuzey Irak'ın petrolünün taşındığı Ceyhan Limanı'ndan Süveyş Kanalı'na giden 1 milyon varil petrol taşıyan tanker Valtamed'in, Doğu Akdeniz'de İsrail'e yakın bir yerlerde aniden durduğunu ve kimlik transponderinin (bir nevi sinyal) kapatıldığının farkına varmıştı. Madani 10 gün sonra tankerin yeniden ortaya çıktığında yüklerinin boşaltıldığını anlamıştı.

İsrailli yetkililer soruları cevapsız bırakmıştı.

İsrail'in Haaretz gazetesinden olayı araştıran Yaron Cohen-Tzemach konuyla ilgili ulaştığı İsrailli yetkililerden herhangi bir cevap alamamıştı. Konuyla alakalı sorulara, Haifa

ve Trans-İsrael Boru Hattı şirketindeki yetkililer, ticari konularla ilgili yorum yapamadıklarını söyleyerek cevapsız bırakmışlardı.

Üstelik ABD Temsilciler Meclisi, Ulusal Savunma Yetki Yasası'nı (NDAA) görüşmeye başlamıştı. Yasa taslağı, Pentagon Kongre'ye ABD-Türkiye ilişkileriyle ilgili rapor sunana kadar, Ankara'ya büyük silah satışlarının askıya alınmasını öngörüyordu. Daha önce de F-35'lerin Türkiye'ye teslimatını engellemek için ABD Kongresi'ne yasa tasarısı sunulmuştu. ABD Kongresi'nin alt kanadı Temsilciler Meclisi'nin Silahlı Hizmetler Komisyonu, yıllık Ulusal Savunma Yetki Yasası'nı (NDAA) tartışmaya başlamıştı. Savunma harcamalarının düzeyine dair düzenlemeler koyan ve paraların nasıl kullanıldığına dair kontrol mekanizmaları oluşturan NDAA, askeri harcamaları, modernleştirmeleri ve tasfiyeleri en ince ayrıntılarına dek belirlemekte yetkili kılınmıştı. Reuters haber ajansı, Temsilciler Meclisi Silahlı Hizmetler Komisyonu'nun çoğunluktaki Cumhuriyetçi ve azınlıktaki Demokrat üyelerinin elindeki özetlere ulaşmıştı. Reuters'a göre, yasa taslağı, Savunma Bakanlığı'ndan (Pentagon) ABD ile Türkiye arasındaki ilişki hakkında bir rapor sunmasını ve bu rapor tamamlanana kadar Türkiye'ye büyük savunma ekipmanlarının satışına yasak konulmasını kapsamaktaydı.

ABD'nin Tel Aviv'deki büyükelçiliğini Kudüs'e taşıdığı gün çıkan olaylarda patlama yaşanmıştı. Filistin sokağa inerken İsrail katliama başlamıştı. Gazze'de İsrail askerlerinin açtığı ateş sonucu 100 kişi hayatını kaybederken 1900'den fazla kişi ateşli silahlarla yaralanmıştı.

Üç büyük dinin kutsal mekânlarına ev sahipliği yapan Kudüs, tarihinin en zor dönemlerinden birine tanıklık yapmaktaydı. ABD Başkanı Donald Trump'ın Aralık ayında açıkladığı karar uyarınca, Tel Aviv'den taşınan ABD Büyükelçiliği Kudüs'te açılmıştı. Trump yönetiminin, taşınma törenini İsrail'in 70'nci kuruluş yıldönümüne denk getirmesi de kasıtlıydı. Filistinliler haklı olarak sokaklara çıkmış, İsrail askerleri ise göstericilere gerçek mermilerle saldırmıştı. Gelen haberlere göre Gazze'de ölü sayısı 100'e çıkmıştı. Üç bine yakın Filistinli de yaralanırken, bunlardan bin 900'ünün gerçek mermilerle vurulduğu açıklanmıştı. İsrail havadan İHA'ları kullanarak göstericilerin üzerine göz yaşartıcı bombalar atmaktaydı. Büyükelçiliğin taşınacağı cadde İsrail ve ABD bayraklarının yanı sıra "Siyon dostu Trump" ve

“Trump İsrail’i büyük yaptı” yazılı billboardlar asılmıştı. Törene gelmeyen ABD Başkanı Trump yaklaşık 800 davetliye telekonferansla katılmıştı. Törene ayrıca ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Sullivan, Hazine Bakanı Mnuchin ile Trump’ın damadı Yahudi Kusner ve kızı İvanka katılmışlardı.

AKP yetkilileri ve iktidar yöneticileri kuru sıkı çıkışlarla ucuz kahramanlık yaparken: **“İsrail ile yapılan anlaşmalar İPTAL EDİLSİN”** önerisinin mecliste AKP’li vekillerin oyları ile reddedildiği ortaya çıkmıştı.

Meclis’te İsrail ile yapılan anlaşmaların iptaline yönelik önerenin, AKP’lilerin oylarıyla reddedildiği anlaşılmıştı. İstanbul Milletvekili Ali Şeker, Twitter hesabından yaptığı paylaşım ile İsrail ile yapılan anlaşmaların iptal edilmesinin AKP oylarıyla reddedildiğini açıklamıştı. Ali Şeker’in paylaşımında: **“Filistinlilerin katledilmesi sonrası Mavi Marmara Anlaşması dahil İsrail ile yapılan tüm anlaşmaların iptal edilmesi önerisi AKP oylarıyla reddedildi. AKP İsrail ile anlaşmaya devam dedi.”** ifadeleri yer almıştı.²⁵⁵

Anlaşılan 25 Haziran’dan itibaren Türkiye’ye “Afrin’den çık” baskıları daha da yoğunlaşacaktı. ABD, Suriye’de Mısır’a da kritik bir rol vermeye çalışmaktaydı. Bu yüzden, Suriye’de çeşitli noktalarda konuşlandırılmak üzere Mısır’a 7 bin kişilik güç hazırlanmıştı. Irak yönetimi de İran’a karşı tavır değişikliğine başlamıştı. ABD de İran’ın desteklediği Haşdi Şabi’yi Kerkük’te kıskırtıp bu maksatla Şii nüfusu birbirine kırdırmak için ayaklanma çıkaracaktı. ABD zaten İran’da isyan ve ayaklanma başlatmak üzere sürekli uğraşmaktaydı. Kıbrıs üzerinde oynanan “Guterres” planını da bu tezgâhlardan ayrı düşünmemek lazımdı. KKTC Cumhurbaşkanı Mustafa Akıncı’nın bu şer planına hangi masalarda hazır kılındığını, neyin karşılığında ve hangi desteklerle mutabakata varıldığını gerçekçi gözlerle görmeye çalışmalıdır. Birileri, birilerine, **“Akdeniz’de petrol/doğalgaz arama işine sakın ha sesinizi çıkarmayın”** demiş olmasındı?.. Vee Türkiye’ye **“25 Haziran’dan itibaren İran’a karşı bizim yanımızda yer alacaksınız”** şartı koşulmasındı? Maalesef Türkiye’de çoğu şey görünenden ve söylenenden çok farklıydı. Baskın seçim sürecini hızlandıran kilometre taşlarından biri olan ABD eski Dışiş-

leri Bakanı Tillerson ile sarayda Mevlüt Çavuşoğlu'nun tercümanlığında yapılan o 3 buçuk saatlik görüşme ile ilgili bütün gerçekler halâ bir sırdı. 25 Haziran itibarıyla *"İran'ın Şii yayılmacılığı büyük tehlikedir. Bunun önüne geçmeliyiz"* çıkışlarının "eyt ABD" kabadayılıkları ile yer değiştirdiğini görürseniz sakın ha şaşırmanın" yorumları ve uyarıları haklıydı.

Bu arada ABD PKK ile masaya oturmuşlardı!

Afrin harekâtının ardından Menbiç'te PKK'ya kol kanat germe-yi sürdüren ABD, PKK ile masaya oturmuşlardı! ABD'li generallerin PKK'lılarla yaptıkları toplantının skandal görüntüleri medyaya sızmıştı. Türkiye'nin, Suriye'nin kuzeyinde bulunan Afrin bölgesindeki terör örgütlerine yönelik başlattığı Zeytin Dalı Harekâtı'nın başlangıcından bu yana, Irak ve Suriye'de bulunan DEAŞ ile mücadele koalisyonundaki ABD'li generaller ilk kez ana omurgasını terör örgütü PKK'nın oluşturduğu Demokratik Suriye Güçleri'nin (DSG) temsilcileri ile buluşmuşlardı. 1 Mayıs'ta başlatılan Deyrizor operasyonunun görüşüldüğü toplantının fotoğrafları koalisyonun sosyal medya hesabından paylaşılmıştı. Oysa iktidar *"ABD ile birlikte PKK'yı devre dışı bırakacakları"* palavrasıyla halkımızı oyalamaktaydı.

Rahşan Ecevit Affı gibi, *PKK'lıların Anayasa Mahkemesince salınmasını sağlayacak* hazırlıklar mı yapılmaktaydı?

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli, af önerisine ilişkin, *"Çok ciddi sosyal ve toplumsal boyut kazanmış, ihtiyaç haline gelmiş, kanayan bir yaraya dönüşmüş mühim bir meseleyi milletimizin gündemine taşıdık. Bu konuda da kararlıyız ve sözümüzün ardındayız."* ifadesini kullanmıştı. Sn. Bahçeli, Cumhurbaşkanı Recep T. Erdoğan'ın, İngiltere'ye gitmeden önce *"Af gündemimizde yok."* sözlerini değerlendirirken şu görüşleri aktarmıştı: *"Biz kendi gündemlerinde olsaydı zaten destek verir, müspet kanaatimizi kendileriyle paylaşırdık. Ancak gündemlerinde olmadığı için bir görüşümüzü, çok ciddi sosyal ve toplumsal boyut kazanmış, ihtiyaç haline gelmiş, kanayan bir yaraya dönüşmüş mühim bir meseleyi milletimizin gündemine taşıdık. Bu konuda da kararlıyız ve sözümüzün ardındayız. Sayın Başbakan 'Teröristlere ke-sinlikle af yok.' diyor. Biz de bunun aksini söylemiyoruz. Bizim de kast ettiğimiz zaten budur. Biz, kendi gündemimizi seslendirdiğimiz gibi on binlerce mağdurun, kader kurbanının hakkını*

da hukukunu da müdafaa edeceğiz, devamlı dillendireceğiz. Allah'ın izniyle affın çıkacağını ümit ediyorum."

R. Erdoğan'ın 14 Mayıs'ta başlayan İngiltere ziyareti öncesinde satışı bağlanan Hürriyet gazetesinde yeni Büyükelçi Sir Dominicik Chilcott ile yapılan röportaj manşete taşınmıştı. Klasik sinsi İngiliz diplomasisinin buram buram koktuğu söyleşide Büyükelçi hazretleri şunları yumurtlamıştı: **"YPG'yi terör örgütü listesine almamışlar ama, YPG ile PKK bağlantılarını görüyorlarmış!.."** Peki bu bağları gördükleri halde YPG'yi terör listesine almak için daha ne bekliyorlardı?.. Yoksa Chilcott, **"tatlı dil forumu"**na katılmak için İngiltere'ye gidecek Erdoğan'ın elini rahatlatmak için mi bunları konuşmuşlardı?

Seçim kararı alınmadan bir hafta önce, **İngiltere derin devletine bağlı bulunan ve PKK yanlısı** olarak tanınan kısa adı **DPI olan Democratik Progress İnstitute**'de AKP'li Efkan Ala, Mehdi Eker ve Taner Yıldız'ın ne yaptığı halâ yanıtını aramaktaydı? DPI'nın CEO'su eski **"Kurdish Human Rigahs Project"** direktörü Kerim Yıldız ve İngiliz derin devlet elemanları ile neler görüşüldüğü niye açıklanmamıştı? **Yoksa yeni bir "çözüm süreci" mi tezgâhlanmaktaydı?"** diyenler haksız mıydı? Ve Sn. Bahçeli'nin gündeme taşıdığı ve ısrarcı davrandığı **"AF"** meselesi bu sürecin ilk adımını mı oluşturacaktı?

3. Dünya Savaşı yaklaşmakta, Türkiye kuşatılmaktaydı!

Evet, artık birileri düğmeye basmıştı. Çok tehlikeli bir gidişat vardı. İslam üzerinden sonuç almak için şeytanın aklına gelmeyecek planlar yapılmıştı. Aynı anda ABD, Fransa ve Suudi Arabistan ve Vatikan'ın harekete geçmesi hayra yorulamazdı. Fransa'da, aralarında eski Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy, üç eski Başbakan, Yahudi ve Hıristiyan cemaati temsilcileriyle yazarların da bulunduğu 300 kişi bildiri yayınlamıştı.

Kur'an-ı Kerim'den **"şiddet ve Yahudi karşıtı fikirleri yaydığı gerekçesiyle bazı ayetlerin çıkarılmasını"** talep edecek kadar küstahlaşmışlardı. Aynı süreçte ABD, Büyükelçilik binasını Kudüs'e taşımak için çalışmalar başlatılmıştı. Tabela, levhalar hazırlanıp yollara asılmıştı. Bütün bunların yanında Velihaht Selman da boş durmamaktaydı. Selman geçtiğimiz Ekim'de **"ılımlı İslam"** diyerek yola çıkmıştı. Şimdilik gelinen noktada Medine'ye Kilise Yapılacaktı! Vatikan'da dinler arası diyalog dairesinden Fransız Kardinal Jean-Louis Tauran ile Dünya Müslümanlar Birliği Genel Sekreteri Şeyh Muhammed bin Abdülkerim El-Issa

kilise için gereken imzayı atmıştı. Hatırlayınız, Suudi Arabistan Veliht Prensi Muhammet Bin Selman, Lockheed Martin ile 8 Nisan'da California'da çok önemli bir görüşme yapmıştı. Lockheed Martin Başkanı Marillyn Hewson'la şirketin tesislerini gezen Veliht Prens Selman, ardından özel bir malikâneye geçip Marillyn Hewson ve Lockheed Martin'in gerçek patronuyla 2 saati aşan bir görüşme yapmıştı. Bu görüşmenin Lockheed Martin'in Ortadoğu'nun yeni patronu olmak için yapıldığı sırtıtmaktaydı. Çünkü aradan bir ay geçtikten sonra, Vatikan kaynakları, *"Suudi Arabistan'ın Medine kentine yakın bölgede bir kilise inşa etmek istiyoruz. Bu talebe Suudi yetkililer de onay verdi"* açıklamasını yapmış, Arabistan ise bunu yalanlamamıştı.

Evet, buna göre Vatikan, Medine'de bir Katolik Kilisesi açacak, atamalar da bizzat Papa tarafından yapılacaktı. Hatta bununla birlikte mukaddes toprakların pek çok bölgesi Hıristiyanlara açılacaktı. Böylece Lockheed Martin, Kilise ile bölgeye sızacaktı. Pentagon Ortadoğu'yu Arabistan üzerinden yönetmeye başlayacaktı. Kilise inşaatının tamamlanmasıyla birlikte gelecek 12 aylık sürede, Arabistan'a 60 bin Hıristiyan taşınacaktı. Belki şu an çok kişi farkında değil ama Hz. Muhammed'in (SAV) mübarek kabrinin olduğu kente yakın bölgede kilise inşaatına hazırlık yapılmaktaydı. Ayrıca İsrail'in aynı bölgede büyükelçilik binası gibi adımları da sıradaydı. Velhasıl, tansiyonu tırmandıracak ne varsa yapılmaktaydı. Bölgeyi karıştıracak adımlar tek tek atılmaktaydı. Kesin olan şu ki bu adımların büyük sonuçları olacaktı. Pentagon silah lobisinin Mukaddes Topraklarda Oyun Kurmaya Başlaması 3. Dünya Savaşı hazırlığıydı. Kral Abdulaziz Bilim ve Teknoloji Şehri de, bizzat Pentagon tarafından yönetilmiş olacaktı. Pentagon'un Arabistan'a bu kadar baskı kurmasının nedeni, ARAMCO'yu elinden kaçırmamaktı. Eğer Vatikan kilisesinin inşası gerçekleşirse, ARAMCO da Pentagon tarafından yönetilmeye başlanacaktı.

Paraya karşı silahın gücünün çok daha etkin olduğu günler yaşanmaktaydı. Her geçen gün silahın gücü daha da artmaktaydı. 1 trilyon dolar verseniz de Medine'ye kilise yaptıramazdınız. Ancak bir dolar bile harcamadan, hatta silah da kullanmadan kilise yaptıрма kararı alınmıştı. Mısır lideri Sisi de bir süre önce Veliht Prens Selman'la bir araya gelmiş ve Sisi de *"İlimli İslam çok önemli"* demeye başlamıştı. Mısır bloku da ta-

mamen Washington'dan yönetildiği için bu açıklama yapılmıştı. Maalesef çok güçlü ve tehlikeli adımlarla Ortadoğu yeniden şekillendirilmeye çalışılmaktaydı. Ama bunun için yine Arap Baharı benzeri bir ayaklanma lazımdı! Ancak bu ayaklanmanın kanlı olması şarttı. Çünkü ancak o zaman askeri müdahaleye bahane doğacaktı. NATO da bölgedeki karışıklıkları önlemek için inisiyatif alacak ve gerekeni yapacaktı. Artık bölgede sular çok ısınmakta, Pentagon gittiği her yeri karıştırmaktaydı. Bunlar Batı'da devamlı yazılıp konuşulanlardı. Yine hedef İslam Topraklarıydı. Belli ki; Birinci ve İkinci Dünya Savaşları yeterli olmamıştı. Enerjinin ve dolayısıyla paranın olduğu mukaddes topraklar "ılımlı" denilerek Siyonizm'in hizmetine sokulacaktı. Daha fazla kaos, daha fazla kan ve daha fazla dolar uğruna bölgemizkarıştırılmaktaydı."²⁵⁶

Kızıldeniz ve Akdeniz İşte bu şeytani amaçlarla uçak gemileri ve savaş sistemleri ile doldurulmakta, Suriye ve İran baha-nesiyle Kıbrıs ve Türkiye kuşatılmaktaydı. Yapılacak başkanlık seçimlerine asıl bu pencereden bakmak ve ona göre davranmak lazımdı. Evet, tarihi hesaplaşma kaçınılmazdı ve oldukça yaklaşmıştı! Ve bunun sonunda, inşaallah Erbakan Devrimi tamamlanmış olacak; O'nun "*Lider Ülke, Türkiye*" sevdası ve "*Yeni Bir Dünya*" davası hedefine ulaşacaktır. Artık ülkemizde, bölgemizde ve yeryüzünde; farklı din ve düşünceden, ayrı kültür ve kökenden bütün toplumların temel insan haklarını, barış ve bereket içinde yaşama şartlarını hazırlayacak *Adil Düzen Projeleri* uygulamaya konulacaktır. Böylece Aziz milletimiz ve insanlık alemi; yüksek ahlaki ve hukuki değerlerin, gerçek ve etkin bir demokrasinin, örnek ve seviyeli bir laikliğin tadına ve huzurla varacaklardır.

---

256) <https://www.takvim.com.tr/yazarlar/ergundiler/2018/05/08/tehlikeli-adim>

SON TESPİT:

**Cumhurbaşkanı ve Başbakan Olmak Kolaydı;
ZOR OLAN, ERBAKAN OLMAKTI!**

**Bismillahirrahmanirrahim
“İnna lillahi ve inna ileyhi raciun.”**

“Biz Allah’a ait (kullarız, onun rızası için yaşarız) ve şüphesiz yine ona dönüp (kavuşacağız).” (Bakara: 156)

“(Hz.) Muhammed (Aleyhisselatü Vesselam) ancak bir elçidir. Ondan önce de nice elçiler gelip geçmiştir. Şimdi O ölürse veya öldürülürse, siz (Hak yoldan ve davanızdan) topuklarınız üzerine gerisin geriye mi döneceksiniz?” (Al-i İmran: 144)

“Ve sakın Allah yolunda (Hakk’a itaat ve cihad uğrunda iken ölenlere ve) öldürülenlere; “öüler” demeyin; bilakis onlar diridir. Fakat siz bunun şuurunda ve farkında değilsinizdir.” (Bakara: 154)

İslam’ın bayraktarı, Milli Görüş davamızın Muhterem ve Mücahit komutanı, Aziz Hocamız sonunda Hakk’a yürümüşlerdi. Sakın mü’minler üzülp ye’s’e düşmesin, hainler ve zalimler sevinmesin, siyonist ve emperyalist güçler kurtulduk zannetmesindi!

Çünkü İslam (Barış ve Bereket) devrimi; Kur’an’ı Kerimin işaretleri ve Hz. Peygamber efendimizin müjdeleri ve Aziz Hocamızın hedefleri ve projeleri istikametinde, mutlaka ve inşallah en yakın zamanda gerçekleşecekti. O’nun ruhaniyeti ve şefaati bizimle beraberdi. Erbakan’ın aramızdan çekilişi ve sonraki süreci; zalimlerin ve nankörlerin başında bomba gibi patlayacak mutlu gelişmelere gebeydi.

Allah Bakidir, Kur’an hakikattir, davamız mübarek ve daimidir. Sadakatimiz süreklidir.

“Yarın elbet bizim; elbet bizimdir

Gün doğmuş, gün batmış; ebed bizimdir.”

Bu arada, Henüz sağlığında, Onun evine çekilmesi ve artık istirahat etmesi gerektiğini savunanların:

“Erbakan görevini tamamlamış, nihai hedefine ulaşmış ve zaferi kazanmıştır” iddiaları yanlıştı ve yanıltıcıydı. Bunun yerine “Hoca, Hakkı hâkim kılmak yolunda her türlü hazırlığını ve programını titizlikle yapmış, üztün bir gayretle çalışmış ve büyük başarılarla imza atmıştır.” Demek lazımdı.

Evet Hocamız;

Türkiye’de 41 yıldır çok büyük atılımlar başlatmış, çok önemli değişim ve düzelmelere öncülük yapmıştı. Bu tarihi ve şerefli hizmetlerin bir tanesi bile, bunca emek ve zahmete değer bulunmaktaydı.

Erbakan, inançlarından ve yaşam tarzından dolayı yıllarca ezilen ve hor görülen halk kesimlerini diriltip bilinçlendirerek, onların ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel alanlarda yeniden etkin ve yetkin olmalarını sağlamış; toplumu düşürüldükleri aşağılık duygusundan ve başaramama korkusundan kurtarıp öz güven kazandırmış ve Onun okulundan ve ekolünden yetişenlerden ikisini Cumhurbaşkanlığına, dördünü Başbakanlığına, onlarcasını bakanlığa, yüzlercesini belediye başkanlığına taşıma mecburiyetinde kalınmıştır.

Ancak Müslümanların ve mazlumların inancı ve ihtiyacı olan asıl hedefine ve arzuladığı fethen henüz ulaşılmamıştı, ama oldukça yaklaşılmıştı ve bu taliqli gelişmeler inşallah bundan sonra “O’nun kutlu projeleri ve prensipleri doğrultusunda” yaşanacaktı.

Çünkü;

- İsrail Çıbanı deşilmeden;
- ABD ve AB’yi güden Siyonist Yahudi Lobileri açıkça deşifre edilip çökertilmeden;
- ABD ve NATO, kesin bir hezimetle yenilip Ortadoğu’dan çekilmeden;
- Barbar batılılar 2. Yalta anlaşmasına mecbur bırakılıp, bütün yeryüzünde ADİL DÜZENE geçilmeden;
- Bugünkü Batı medeniyetinden her yönden üstün ve huzurlu bir İslam-Barış ve Bereket medeniyeti mutlu meyvelerini vermeden;

Vaadolunan fetih yerine gelmiş ve Erbakan Hoca'mız hedefine ve hayaline erişilmiş sayılamazdı. Bunlar gerçekleşmeden, Erbakan'ın sağ kalıp sadece Başbakan ve Devlet Başkanı olması bile, hiçbir anlam taşımayacaktı.

Bazı Yahudilerin dünya hâkimiyetini ele geçirme ve küreselleşme kılıfıyla tüm insanlığı demokrat köleler haline getirip, sömürü saltanatını yerleştirme hedefi olan SİYONİZM'in:

a- Hile ve hıyanet projelerini en iyi bilen ve karşı tedbirler ve haklı sistemler geliştiren,

b- BM, NATO, IMF gibi Deccalizmin dünya çapındaki şeytani şebekelerini ve bunların masonik şubelerini etkisiz bırakacak siyaset ve stratejiler belirleyen ve hayata geçiren,

c- Sadece Müslümanların değil, tüm mazlumların; farklı din, düşünce ve kökenden bütün insanlığın huzur ve hürriyet içinde yaşayacakları Adil bir Düzenin temel prensiplerini, başarı yöntemlerini ve çarelerini gösteren ERBAKAN Hoca'mız ve sadık bağlıları dışında bugün yeryüzünde başka hiçbir hareket ve şahsiyet bulunmamaktadır. Elbette her ülkede İslami ve insani gayretli girişimler, yöresel ve tepkisel gelişmeler vardı; ancak kanser hücreleri gibi insanlık bünyesini saran Siyonizm illetini kökünden kurutacak, yeni ve adil bir dünyayı kuracak kutlu ve evrensel bir oluşuma rastlanmamaktaydı.

Demek ki, sünnetullah gereği, zafer Milli Görüşçülerin vesilesiyle ortaya konulacaktı. Her şeyin en doğrusunu bilen ve kader planını yürüten Cenab-ı Haktı!

“Erbakan'ın hedefleri gerçekleşmiş ve zafere erişilmiştir. Bütün zulüm sistemlerinin çökertilmesi ve Adil Düzen'in yerleştirilmesi yönündeki gayret ve girişimler gereksizdir.” iddiaları:

1- Ya beyin kısırlığı ve bilgi noksanlığından kaynaklanmaktaydı. Böylece gerçekleri saptırma ve mücahit mü'minleri yolundan alıkoyma amaçlıydı.

2- Veya iman pilinin; yani, Allah'ın izniyle Erbakan'ın evrensel programlarının ve sadık bağlılarının, Süper Güçleri yeneceği, yeni adil bir dünya düzeninin inşa edileceği ümidinin iflasıydı.

Yetkilendirme ve görevlendirme konusunda ehliyet ve liyakat ölçüsünü; şartlara ve ihtiyaçlara uygunluk yanında, mevcut duruma ve ortama intibak yeteneğine göre de değerlendirip öyle karar veren ve tabii o konuda yaptığı istişare ve tavsiyelere

de riayet eden Hocamız; teknik ve taktik görevlerle, siyasi ve stratejik görevleri de özellikle birbirinden ayırıyordu. Erbakan Hocamızla ilgili:

“Partiyi aile şirketi gibi yönetiyor; hep yakınlarını ve yağcılarını işbaşına getiriyor, layık ve sadık olanları geri plana itiyor”

Şeklindeki itham ve iddialar ya asılsız ve kasıtlıydı veya verilen hizmet ve etiketlerin stratejik önem ve önceliğini kavrayamamaktan kaynaklanmaktaydı.

Örneğin **“kendisi yerine oğlu Fatih Beyi hazırlıyor”** şeklindeki yorum ve yaklaşımların yanlış ve yakıştırmaya olduğunu, Hocamız defalarca ve açıkça ortaya koymuşlardı. Bunun son örneğini Radikal Gazetesiyle yaptığı röportajda, “AKP’lilerin Allah vergisi olan:

- 1- Bilgi ve marifet
- 2- Tecrübe ve ibret
- 3- Hidayet ve imani hassasiyet
- 4- Feraset ve fazilet
- 5- Dirayet ve cesaret
- 6- Şuur ve basiret
- 7- Vizyon, ileri görüşlülük ve milli hassasiyet

Gibi özelliklerden nasipsiz olduklarından, yani avami tabirle **“çocukluk çocuk”** sayıldıklarından ülkeyi selamete çıkaramayacaklarını ve sorunları azdırmaktan başka işe yaramayacaklarını vurgulandıktan sonra, kendisine yöneltilen

“Sizden sonra partinin başına oğlunuz fatih Beyi hazırladığınız iddiaları konusunda ne buyuracaksınız?” sorusuna;

“NE YANİ, BİR ÇOCUKTAN ALIP DİĞERİNE Mİ AKTARACAĞIZ?!” HAYIR BU DEDİKODULARIN ASLI ASTARI BULUNMAMAKTADIR” anlamındaki çarpıcı yanıtı, Hocamızın asla bir hanedanlık ve aile saltanatı peşinde olmadığını isbatıydı.

2 Ocak 2011 tarihli radikal’de Hoca’nın son röportajındaki ilgili bölüm şöyle aktarılmıştı:

“Bazı sözlerinizden oğlunuz Fatih Erbakan’a şans tanıyacağınız sanılmıştı..?”

-Şimdi biz talebelerimize şans tanıdık, baktık 8 yıldır yapamadılar. O zaman tekrar idareyi ele almak mecburiyetindeyim. Sizin dediğiniz gibi olsa... İdareyi bir çocuktan alıp diğer çocuga verecek değilim.”

Şimdi Aziz Hocamızın vasiyet niteliğindeki bu son sözlerini aktardığımız için bize kızacak olanların, demek ki asıl hıncı ve hesabı Erbakan'laydı... Onun tespit ve tavsiyelerini hatırlatmamızdan rahatsızlık duyanların, kim olursa olsun bu tavırları, ya anlayış kısırlıklarını veya şeytanlık kasıtlarını yansıtmaktaydı.

Hocamızın çocukları, Onun yüksek terbiyesi ve himayesi altında yetişmiş, cihat ve itaat ocağında pişmiş olmanın haklı şeref ve faziletini taşımaktaydı. Hayat tarzları ve ahlaki davranışları bakımından camiamızın yüz aklarıydı.

Ama bunlara rağmen Hocamızın, Milli Görüş gibi; Siyonizm'in zulüm sistemini yıkacak ve yeryüzünde Adil Düzeni kuracak oldukça önemli ve stratejik bu hareketin başına geçecek, bağımsız ve başarılı kararlar verecek kimselerin yüksek bilgi ve birikime, üstün basiret, dirayet ve deneyime henüz ulaşmadan, evlatları ve akrabaları da olsa o makama layık bulmamış ve bunu açıklamaktan sakınmamıştı. Çünkü o her yerde ve her meselede Allah'ın rızasını, Kur'an'ın kurallarını, Hz. Peygamber Aleyhisselamın buyruklarını ve davanın hatırını her şeyin üstünde tutardı. Bize düşen de Hocamızın bu örnek tavrına ve manevi mirasına sahip çıkmak, hissi ve hamasi değil, imani ve vicdani bir duyarlılıkla davranmaktı.

Erbakan Hoca'nın vefat ettiği gün öğlen sonrası, Amerika borazanı Saman Yolu TV spikerinin sunduğu programa katılanlara: **"Hoca'nın bu hayalleri için neler söyleyeceksiniz?!"** şeklinde, Erbakan'ın "İslam Birliği, D-8'ler girişimi ve faizsiz Adil Düzen projelerini, gereksiz ve geçersiz hayallî heves" olarak gösterme seviyesizlikleri....

Taha Akyol'un da bu sorulara karşılık:

"Hoca'nın romantik hayalleri" diyerek, çoğu gerçekleşen tarihi atılım ve programları küçümseme ve basite indirgeme yönündeki terbiyesiz tabirleri ve fikir züppelikleri....

Başka bir TV programında, Erbakan Hoca'yı: **"Çok yüksek ego-su nedeniyle (yani benlik ve bencillik damarıyla kıskanması yüzünden) Recep T. Erdoğan'ı hazmedemediğini...."**

Ve yine "Erbakan da iktidarda iken, eğer Erdoğan gibi Çetelerin ve askerlerin üzerine cesaretle gitseymiş, 28 Şubatların meydana gelmeyeceğini ve Türkiye'nin bugünkü sıkıntılarını"

çekmeyeceğini” belirtip tam bir sabataist sünepe tavrı sergileyen Mehmet Barlas’ın gerçekleri tersyüz etmesi,

Hocanın Siyonist odaklara ve şeytanın dostlarına attığı kazığın acısını, kiralık kuklalarının halâ unutmadığını gösteriyor ve hepsi AKP şakşakcısı olan bu uşak kafaların ayarını ortaya koyuyordu. Oysa büyük hayaller kuramayanlar, asla büyük hedeflere ulaşamıyordu ve Erbakan sadece Kur’an’a, inancımıza ve insanlığın ihtiyacına tercümanlık yapıyordu. Ama Siyonist odaklara secdeye kapanan ve Amerikaya tapınan kiralık ruhlar bu gerçekleri kavrayamıyordu!

“Eh, bekleyip görelim, yarınlar ne inkılaplara gebe bulunuyordu!?” (Secde:30)

Emin Çölaşan derin bir kinle şunları kismakta; ve TSK’yı masonik-sabataist kesimin emirberberi sanan bir şımarıklıkla satışmaktaydı!²⁵⁷

Ordumuza Helal Olsun!

Necmettin Erbakan’ın cenazesi Ankara ve İstanbul’da düzenlenen törenlerle kaldırıldı. Benim gözüm İstanbul’daki törende yer alan görkemli bir çelenge takıldı:

“Türk Silahlı Kuvvetleri.”

Erbakan da her fani gibi bir gün ölecekti. Ama onun ölümü sonrasında Genelkurmay’ın üzüntü bildirisi yayınlayacağını, Türk Silahlı Kuvvetleri’nin cenaze töreninde 1. Ordu Komutanı düzeyinde temsil edileceğini, bazı general ve üst rütbeli subaylar tarafından uğurlanacağını, kırk yıl düşünsem aklıma getiremezdim.

Demek ki ben çok safmışım! Türkiye’de benim gibi düşünen milyonlarca insanımız da çok safmış!

Demek artık devir değişmiş. Türk Silahlı Kuvvetleri, bu ülkede ömrünü şeriat düzeni kurmak için çalışan bir siyasetçinin ardından saygı gösterileri yapabiliyormuş.

Bir düşünün... Erbakan vefat ediyor ve hemen o gün Genelkurmay Başkanı üzüntülerini dile getiren bir mesaj yayınlıyor. Cenaze töreninde Türk ordusunun çelengi!..

Ve aynı törende 1. Ordu Komutanı düzeyinde temsil edilen Türk Silahlı Kuvvetleri! (1. Ordu eski komutanı Çetin Doğan Pa-

şa'nın Silivri cezaevinde kulakları çınlasın.) Devlet töreni olsa, diyecek bir şeyim olmaz.

Demek ki devir değişmiş! Devirle birlikte Türk ordusu da değişmiş!

O güvendiğimiz Türk ordusunun başındakiler, Erbakan'ın kişiliğinde şeriat düzeni isteyenlere arka çıkıyor, üzüntülerini bildirimlerle dile getirip cenazeye çelenkler gönderiyor!

Yoksa güvendiğimiz dağlara kar mı yağıyor? Galiba öyle! Ya da bu yapılanlar bir siyaset gereği mi?

Sevgili okuyucularım, ben bu olanları anlamaktan vallahi billahi acizim. Belki ben aklımı yitirdim! Ya da Türkiye'de bazı şeyler öylesine hızlı değişti, bazı kişi ve kurumlar da öylesine devşirildi ki, ben anlamakta aciz kalıyorum! Eğer içinizde bu olanları anlayan varsa lütfen bana mesaj atıp uyarın ki, aymazlığımın farkına varayım!"

Evet Bay Çölaşan, halâ anlayamadığın, belki de dile getirmekten sakındığın gerçeği biz söyleyelim: Asker ve sivil kanatta, artık derin devlet; masonların ve sabataist cuntanın elinden çıkmış, Milli ve haysiyetli kadroların eline geçmiş bulunmaktaydı. AKP ise hain ve Siyonist takımın taşeronluğunu yapmaktaydı. Erbakan Hocanın cenaze törenindeki, sizin gibilerin içine oturan o muhteşem manzara; artık dünyanın değiştiğinin ve Erbakan devriminin bir kanıtıydı..!

Hayret, İsrail basını ve Batı ülkelerindeki Yahudi Medyasıyla Emin Çölaşan gibileri, Erbakan gerçeğine ve Ona gösterilen derin ilgiye, aynı terslik ve tereslikle yaklaşmaktaydı. Bu bir gavurluk damarıydı!..

Bu gerçeği Sn. Mümtaz Soysal 2 Mart 2011 tarihli Cumhuriyette şöyle açıklamaktaydı:

"Belki kesin olarak söylenebilecek tek yargı, Necmettin Erbakan'ın "yetiştirdikleri" denen şimdiki AKP kadrosunun o görüşten en çok uzaklaşan, hatta ona ters düşen bir topluluk olduğudur.

Böyle olduğundan, Milli Görüş'ün ne demek olduğunu anlamak için herhalde en doğru yöntem, güncelliğini sürdüren bazı sorunları teker teker ele alıp Erbakancı görüşün vaktiyle o sorununa nasıl baktığını anımsayarak karşılaştırmalı bir irdelemeye girişmek olabilir.

Örneğin, Kıbrıs sorunu.

Erbakan, ulusalıcı görüşüyle, haklı ve güçlü olduğuna inanılan öyle bir davaya sonuna kadar bağlı kalmış, hatta savaşı göze almakta ısrarcı olmuş değil midir? Denктаş'ı ve yanındakileri dışlayıp uyduruk bir AB üyeliği vaadi uğruna o davadan vazgeçmeye hazırlanmış olanlar "Milli Görüşçü" sayılabilirler mi?

Hele AB'ye tam üyelik sorunu.

Erbakan'ın "Hıristiyan Kulübü" dediği bir kuruluşa girmek için Gümrük Birliği'nin iyi pazarlık edilmemiş koşullarına katlanmak ve iğreti bir Avrupalılık uğruna Cumhuriyetin ulus-devlet ilkelerini etnik açılımlara kurban etmeye kalkışmak Milli Görüş'le bağdaşır mı?"

Sabataist Mehmet Barlas bile Sabahtaki köşesinde:

"Örnek Erbakan değil, Özal

AKP'nin bu konuda Özal'ı örnek aldığını düşünüyorum. Tayyip Erdoğan'ın ve Abdullah Gül'ün RP'yi örnek aldığını söyleyemeyiz. Özal vizyonu daha önemli bir rol oynadı. "Dünyaya açılırız ve kendimiz kalırız" dediler bir bakıma. Dünyaya açılma sürecini kompleksiz olarak ele aldılar" itirafında bulunmaktaydı.

Porno reklamcısı ve AKP yalakası Emre Aköz "Erbakan'ın mumu Erdoğan'ın ampulü" başlığında:

"Uzun siyasi kariyerinde Necmettin Erbakan'ın yaptıklarının ve söylediklerinin pek azı benim kafama uydu. İşte o şartlarda Başbakan Erbakan, ışık protestosu için "Glu glu dansı yapıyorlar" deme şuarsuzluğunu göstermişti.

Evet, Erbakan, "Refahçı" olmayanlar tarafından, istemeye istemeye, gönülsüzce, mecburiyetten desteklendi. Ama bugün hâlâ, "kadrolara" bakarak AKP hareketinin Milli Görüş'ün devamı olduğunu sananlar var... Tayyip Erdoğan'ın, Abdullah Gül'ün, Bülent Arınç'ın, "Erbakan'ın talebeleri" olduğu doğrudur. Ama o kadar!

Talebe büyüdü, hoca oldu. Milli Görüş'ün yerini Beynelmillel Görüş aldı. Erbakan milli düşündü, yerel hareket etti. AKP ise küresel düşünüp, bölgesel hareket ediyor. Başbakan Erdoğan, Kırgızistan ziyareti sırasında, gazetecilere söylediği birkaç kelimeyle, Erbakancı tutumu (da) yerle bir etmişti.

Aynen şöyle demişti Başbakan: “Siyonistler şöyle yaptı, böyle yaptı. Sen ne yaptın? Gardını alsana...” diyerek Recep Erdoğan’ın Erbakan’ın çizgisinden çıkıp Amerika’nın hizmetine girdiğini yazmaktaydı.

Yine Okay Gönensin 2 Mart 2011 tarihli Vatan’da

“Mürteci miydi, vatansever miydi?

Necmettin Erbakan, hapse girmişti, yurt dışına kaçmak zorunda kalmıştı, partileri kapatılmıştı, başbakanlıktan indirilmişti. Bunların hepsinin arkasında ya doğrudan ya da dolaylı olarak Silahlı Kuvvetler vardı.

Silahlı Kuvvetler’in üst düzey komutanlarının Erbakan’ı, ülkeyi irticanın kucağına atacak bir politikacı olarak gördüklerinden kimsenin kuşkusu olmadı. Bir komutan yüzlerine karşı bile hakaret etmişti.

Erbakan’ın vefatının ardından açıklanan Genelkurmay Başkanlığı’nın taziye mesajında “ülkeye yaptığı hizmetler”den söz edilmesi doğrusu beklenmiyordu. Protokol olarak da Genelkurmay Başkanlığı’nın eski başbakanlarının vefatının ardından taziye mesajı yayınlama geleneği de bilinmiyordu.

Cenazeye Birinci Ordu Komutanı’nın katılması, Genelkurmay’ın çelenk göndermesi de fazlasıyla dikkat çekti. O da protokol gereği ise, “komutanlar neden Cumhurbaşkanı’nın Cumhuriyet Bayramı davetlerine katılmamaya devam ediyor” sorusu da sorulacaktır.” Diyerek Genel Kurmayın, insani ve vicdani bir yaklaşımla, hatta milli bir tavırla Erbakan’a taziye mesajı yayınlamasından bile gocunmaktaydı. Radikalden Hakkı Devrim gibileri ise Erbakan’a yönelik bu yoğun ilgiden nedense rahatsızlık duymaktaydı!?

Aynı tarihli vakit yazarı Hasan Karakaya ise Genel Kurmayın tavrından kıcıklığını ve kıskırtıcılığını şöyle yansıtmaktaydı:²⁵⁸

“85 yıllık ömrünü “İslam Dâvâsı” uğrunda harcadığına şahadet ederiz.

Erbakan Hoca; Evet “yerli” idi, “milli” idi. Ama aynı zamanda; “Devletçi” idi... Bu yüzden de, “devlet”le hiç kavga etmedi, “devlet aleyhinde” hiç söz söylemedi.

“En çok mağdur edildiği” 28 Şubat sürecinde bile; kendisini ik-

tidardan alaşağı edenler “askerler” olduğu halde, toz kondurmadı “asker”lere... Tam aksine; “Ordu, bizim gözbebeğimizdir” dedi.

“28 Şubatçı askerler” anlayamadı onu!.. “İç düşman” gördüler!.. “Tehdit” olarak algılandılar. ASKER, “ÖZÜR” MÜ DİLEDİ?

Aradan geçen “14 yıl”ın sonunda ise, “tarihin cilvesi”ne bakın ki; Genelkurmay Başkanı Org. Işık Koşaner’in, yayınladığı “taziye mesajı”nda, Erbakan için; “Değerli bilim ve siyaset adamı olarak, ülkemize yaptığı büyük hizmetleri daima hatırlanacaktır” ifadesini kullanması, çünkü cenaze törenine ise 1. Ordu Komutanı Hayri Kıvrıkoğlu’nun katılması, birer “özür” ifadesidir!..

Düşünebiliyor musunuz; 14 yıl önce “Postmodern darbe” yapan, “Demokrasiye balans ayarı yaptık” diyen asker, bugün Erbakan için “taziye mesajı” yayınlıyor, O’nun “cenaze töreni”ne katılıyor. Bir “özür”dür bu!.. Bir “pişmanlık ifadesi”dir!.. Aynı zamanda, “askerdeki zihniyet değişimi”nin de göstergesidir.

Ama, tüm bunlar; “Postmodern darbe”yi yapan “28 Şubat cuntası”nın yargılanması gerektiği gerçeğini değiştirmez...”

Akşam’dan Oray Eğin bile bunlardan daha tutarlıydı:

“Eğer Erbakan AKP’li olsaydı:

Asker siyasetteki yerini korurdu, büyük ihtimalle generaller içeri atılmaz ve kozmik odası basılmazdı...

Türk ordusuna ‘Peygamber ocağı’ yaklaşımı geçerli olmaya devam ederdi, kendi topraklarında savaşıyor bir orduya bir de iç savaş açılmazdı...

Her şeyi yabancılara satalım, limanları bile özelleştirelim, Türkiye’de hiç yerli sermaye kalmaması dalgası biraz sekteye uğrardı. ‘Köprüyü bile satarım’ çizgisi Erbakan’dan veto yerd. Sermayeyle, özellikle de yabancı sermayeyle bu kadar içli dışlı olunmazdı...

‘Yandaş medya’ olmazdı, yandaş medyanın önceliği olmazdı. Uçaklara alınacak gazeteciler daha dengeli seçilirdi, medya Başbakan’ın sevdikleri ve sevmedikleri olarak ikiye ayrılmazdı...

Köşe yazarları ‘İşsiz kalır mıyım’ korkusuyla yaşamazdı. Erbakan, bazı insanların kendisini sevip bazılarının da hiçbir zaman sevmeyeceği gerçeğiyle barışık olunması gerektiğini öğretirdi...

Siyasette bilgelik olurdu; böylece akıl tutulmasıyla rasyonalite arasındaki çizgi de netleşirdi...

AKP hükümeti hiçbir zaman CHP'li Muharrem İnce'nin 'Amerika'dan korktuğunuz kadar Allah'tan korkun' çıkışına muhatap olmazdı...'²⁵⁹

Ve tabii bu çocuk Erbakan Hoca'nın MSP döneminde ve çoğu sadece 24 milletvekiliyle ortak olduğu koalisyon hükümetlerinde temelini attığı 200'den fazla fabrikanın 70 tanesini bitirip fiilen işletmeye açtığını ve zaten bu yüzden katıldığı koalisyonların bir yıl sürmeden dış güçler ve masonik çevrelerce yıktırıldığını ya bilmiyordu veya gizliyordu.

Velhasıl, size göre Erbakan'ın asıl suçu, bize göre ise Onun onuru: Siyonizm ve emperyalizm karşıtı olmasıydı.

Güneş gazetesi bile şu gerçekleri aktarmıştı:

Adil Düzen projesinin asıl tartışma yaratan kısmı dış politika ilişkindi. Prof. Erbakan'ın sözleri; onun emperyalist Batı karşıtı bir hareketin lideri olduğunun göstergesiydi. Adil Düzen'in dış politikasında temel ilke şu idi: "Türkiye, Batı'nın ve Amerika'nın uydusu bir ülke halindedir. Türkiye'nin uydu ülke olmaktan çıkıp İslam dünyasının lideri olan bir ülke konumuna yükselmesi gerekir."

Erbakan Hoca, Türkiye'nin ekonomik olarak IMF, Dünya Bankası gibi kurumlara bağımlı kaldığı, Türkiye'den elde edilen gelirin, ABD vasıtasıyla dünya Siyonistlerine aktarıldığı kanaatindeydi. Prof. Erbakan, bu durumun değişmesi için; Müslüman Ülkeler Birleşmiş Milletler Teşkilatı, Savunma İşbirliği Teşkilatı, Müslüman Ülkeler Ortak Pazar Birliği, Müslüman Ülkeler Ortak Para Birimi gibi oluşumları hedeflemişti..

Prof. Dr. Necmeddin Erbakan'ın politikaya başladığı yıllardan ölümüne kadar geçen sürede; karşısına aldığı temel güçlerden en birincisi Siyonizm idi.

15 Mayıs 1970'de TBMM'de şöyle demişti: '12 yıl içinde 3 bin Ortak Pazar şirketi Amerika'da siyonist kapitalistler tarafından satın alındı ve 1969'da bu şirketlerden elde edilen 13 milyar dolar kar Amerika'ya transfer edildi.(...) Onların Muharref Tevrat'larındaki inançlarına göre, Kayseri bile İsrail'in Arz-ı Mev'ud

planları içindedir. Bu plan Ortak Pazar'ın diğer hedeflerinden biridir. Ortak Pazar planında ülke topraklarının yabancılar tarafından satın alınmasına izin veriliyor. Bu durumda siyonistler gelip ülkemizden çok ucuza toprak alabilecekler. Bu da Türkiye'yi İsrail'in bir parçası haline getirecek.'

Ağustos 1980'de İsrail'in Kudüs'ü kendin başkent olarak ilan etmesinden sonra, Erbakan Hoca şunları söylemiş ve Morrison Süleyman'ın Mason ve sabataist Dış Bakanı Hayrettin Erkmeni gensoru ile koltuğundan etmişti: 'Siyonizm bir ahtapottur. Bu ahtapotun sayısız orduları vardır. Komünizm onların bir tane-sidir, kapitalizm diğeridir. Masonlar yan kollarıdır. Irkçılık da başka bir koludur. Bugün bunları bilmeksizin hareket edenler Siyonizm'e hizmet etmekte ve Siyonizm için savaşmaktadır'

Erbakan bu makalelerini yazdıktan üç hafta sonra 6 Eylül 1980 tarihinde kendi önderliğinde Konya'daki meşhur 'Kudüs Mitingi' düzenlenmişti ve Erbakan mitinge katılanların ön safında yürümekteydi. 6 gün sonra da 12 Eylül 1980'de Türkiye'de askeri darbe gerçekleşmişti''.

Sonuç olarak: Cumhurbaşkanı ve Başbakan olmak kolaydı. Zor olan Erbakan olmaktı. Ve tabi "Erbakan öldü, Milli Görüş gömüldü" sananlar aldanmaktaydı. Hele bekleyip görelim, yarınlar neler doğuracaktı!?

AHMET AKGÜL KİMDİR?

Araştırmacı-Yazar, Düşünür ve Siyaset Bilimci olarak tanınan Ahmet Akgül, Milli Görüş çizgisinde önemli bir fikir adamıdır. Olaylara insan eksenli ve İslam endeksli yaklaşmaktadır.

2004 Ocağında, arkadaşlarıyla birlikte İstanbul'da aylık olarak yayınlanan "Milli Çözüm" Dergisini çıkarmaya başlamıştır.

Uzun süreli, ciddi ve çileli bir mücadele dönemi yaşamış ve bu duyarlı, tutarlı ve kararlı tavrını hiç bırakmamıştır. Bu yüzden pek çok sıkıntı ve saldırılara uğramış, defalarca mahkeme açılıp tutuklanmış ve hapis yatmıştır.

İnancımız ve ihtiyacımız olan evrensel hukuk kurallarının; bütün insanlığın ortak değeri ve hayat düzeni haline getirilmesi, "Demokrasi, Laiklik ve özgürlükler" gibi çağdaş kurum ve kavramların; ilmi ve insani temellere göre yeniden şekillenmesi... Ve Türkiye'nin yeni bir barış ve bereket medeniyetine öncülük etmesi konularında yoğunlaşmıştır.

Üstadımızın, başta "İnsanın Yozlaşması", ardından "Adil Düzen ve Yeni Bir Dünya" ve yine "Barış ve Bereket Nizamı "İslam Davası" ve Yozlaştırılan "Cihat Kavramı" gibi birçok kitapları İngilizceye çevrilip merkezi Londra'daki **Cagalogu Yayıncılık** organizasyonu; **Amazon** ve **Bornes&Noble** (bn.com) gibi dünya genelinde dağıtım yapan yüzlerce online sitesinde ve dijital (e-kitap) sayesinde 120 kadar ülkede yayınlanıp okunmaktadır. Ayrıca Üstadımızın "Yüce Kur'an'ın Manası ve Mesajı" başlıklı Meali Kerim yorumları İngilizce ve Rusça tercüme ile "Adil Düzen ve Yeni Bir Dünya" kitaplarının Rusça, Arapça, Çince, Japonca ve İspanyolca tercüme tamamlanıp basılmış olup; Almanca, Fransızca ve Farsça tercümelerinde de sona yaklaşmıştır.

Milli siyaset ve sorumluluk düşüncesini farklı bir boyutta ele alan ve yorumlayan Hocamız; yaklaşık 40 yıldır Türkiye'mizin her yerinde, Avrupa'da ve İslam ülkelerinde, önemli seminer ve konferanslara katılmaktadır.

Mili Görüş'e çöreklenmiş bazı şaibeli kişilerin gizli niyet ve tertiplerini haber vermesi, uzun vadeli hedefler ve stratejik tavizler sonucu Partiye girdiklerini sezmesi ve söylemesi nedeniyle, Ahmet Akgül'ün teşkilatlarda ve Milli Görüşçü kuruluşlar-

da hizmet vermesi engellenmeye çalışılmış; Erbakan Hoca ise, kendisinin daha bağımsız davranabilmesi ve nifak çarkı içinde körletilip kirletilmemesi için bu girişimlere karşı çıkmamış, ama kendisini uzaktan destekleyip yönlendirmekten de geri durmamıştır. Erbakan'ın "Adil Düzen" projeleri, AKP'nin siyasi hileleri ve karanlık ilişkileri, Fetullahçı Cemaatin gizli mahiyeti konularında sayılı uzmanlardandır.

1949 Elazığ doğumlu olan, çeşitli konularda yayınlanmış ve hazırlanmış 70 (yetmiş) eseri bulunan yazarımız, evli ve beş çocuk babasıdır.

Hocamız'ın Başlıca Kitapları:

- **Yüce Kur'an'ın Manası ve Mesajı** (Türkçe Meali Kerim. Abdullah Akgül Yayına Hazırladı) (İngilizce ve Rusçaya çevrildi.)
- **Milli Sorunlarımız ve Sorumluluklarımız** (2 Cilt)
- Dünyanın Değişimi ve **Erbakan Devrimi**
- **Refah-Yol'la Rantiye Savaşı**
- Cemaatin Çılkı, Erdoğan'ın Çarkı, **Erbakan'ın Farkı**
- Türkiye Kuşatılırken, **Kuklaların Kapışması**
- **Adil Düzen ve Yeni Bir Dünya** (İngilizce, Rusça, Çince, Japonca ve İspanyolcaya çevrildi.)
- **Bizim Atatürk**
- Küresel Fesatçılık ve **Fetullahçılık**
- **Dış Politikamız (Cilt-1) Bop'un Temelleri (1988-1998)**
- **Dış Politikamız (Cilt-2) Tarihin En Talihli Dönüşüm Süreci**
- **Siyaset ve Strateji Bilgeliği**
- **Osmanlı Sistemi ve Abdülhamit Siyaseti**
- **İslam Davası ve Cihat Kavramı** (İngilizceye çevrildi.)
- **"İnsan"ın Yozlaşması** (İngilizce ve Rusçaya çevrildi.)
- **Ah-u Figan'ım** (Şiir)
- **Başörtüsü İnkârı ve İstismarı**
- AKP Tahribatının Fotoğrafı: **İslamcı Münafıklar**
- Yeni İstiklal Savaşında **Milli Şuur ve Ordu**
- **AKP ve Akibeti**
- **Bilge(!) Erdoğan'dan, İlkeli(!) Numan'a**
- **Cezaevinde Yazdıklarım**

- **Siyonizm-Deccalizm Ortaklığı**
- **Devrim Simsarları ve Din İstismarcıları**
- **Dilin Dügümü Çözüldü (Şiir)**
- **Din DengeDir İslam İlericilikDir**
- **Din – Devlet ve Demokrasi**
- **Ergenekon Senaryosu “At Değıştirme” Operasyonu muydu?**
- **Gönül Seması ve Tasavvuf Kapısı**
- **Medeniyet Mücadelesi ve Mehdiyet Müjdesi**
- **Teşkilatçılık Mesaj ve Metod (İletişim ve İşbirliği Sanatı)**
- **Milli Siyasette Kirli Hesaplar-1 Milli Görüş’ün Marazlıları**
- **Milli Siyasette Kirli Hesaplar-2 Davadan Kaytaranlar**
- **Milli Siyasette Kirli Hesaplar-3 Sonradan Yamuklaşanlar**
- **ABD’li Siyonistlerin, AKP’li Piyonistleri Bir Devrin Bitişi ve Bir Devrimin Gelişi**
- **İdlib-Amik Ovası ve Yaklaşan ArmegeDDon Savaşı**
- **BDP’nin Özerklik Ezanı ve TC’nin Cenaze Namazı**
- **Bir Devrim Yaşanıyor**
- **Dünya Dönüşüme Hazırlanıyor**
- **Hidayet Kılıcı ve Hikmet Kılıcı (Şiir)**
- **Katı Ulusalçıların ve İlimli İslamcıların Din Tahribatı**
- **Osmanlı’dan Cumhuriyete Kripto Yahudiler ve Pakraduniler**
- **Yetmiş Kur’ani Kavram ve Yorumları (2 Cilt)**
- **Bizden Söylemesi-1 AKP İntihara Gidiyor**
- **Bizden Söylemesi-2 Türkiye Uçuruma Sürükleniyor**
- **Terör-Masonluk ve Mafia Medeniyeti**
- **Cumhuriyet Türkiye’sinde Nifak Hareketleri (2 Cilt)**
- **Ruhlar-Sırlar ve Uzaydaki Yaratıklar**
- **Sabah Yakın Değil mi?**
- **Tarikatların Hizmet Sahası ve İslahı**
- **Tuz Kokarsa...**
- **Türkiye Büyüyor mu, Bölünüyor mu?**
- **Türkiye Dağılacak mı, Doğrulacak mı? (Ahmaklar Okumasın!)**
- **Türkiye Tarihi Dönemeçte, Ya Yıkılacak Ya Şahlanacaktı!**
- **Yakın Tarihimizde Yüceler ve Cüceler (3 Cilt)**
- **Zafer Müjdeleri ve Fetih Hazırlıkları**

- **Erbakan'dan İntikam Alanlar**
- Suriye'de Yaklaşan **Hilal-Haç Kapışması**
- **Başkanlık Muamması ve Çarkların Tıkanması**
- 15 Temmuz Hıyanetinin Gizemi: **Bir Darbe Analizi ve Sistem Krizi**
- **Pazarlık Partisi ve Palavra İktidarı**
- **Kemalizm-Tayyibizm Kavramları ve Çelişkili Kurguları**
- Asker Darbesi Değil **Devlet Müdahalesi Lazımdı**
- **İslam'dan Uzaklaştıkça, İnsanlıktan Çıkılması**
- **Dert Söyletir Aşk İnetir** (Şiir)
- **Hainleri Haşlama, Zalimleri Taşlama** (Şiir-Yeni Hazırlanıyor)

Hocamızın Önsözünü Yazdığı Milli Çözüm Yayınları

- **Ahmet Akgül'ün Özgeçmişi ve Öğretileri** (Yakup Gözübüyük)
- **Haykırış** (Şiir - Ali Çağıl)
- AKP Yönetimi ve Tahribat Yöntemi **Sistem Tahlili ve Siyaset Tenkidi** (Nevzat Gündüz)
- **Sözün Çözümüne Dönüşmesi** (Siyasi Fıkralar) (Osman Eraydın)
- **Ayar Aynası ve Nokta Atışı** (Sosyal ve Siyasi Fıkralar) (Erdoğan Bişkin)
- Milli Çözüm Ekibinden: **İlginç Rüyalar ve Manevi Uyarılar** (2 Cilt-Fatma Betül Erişkin)